ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 3)15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5020.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✻ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 2 Ὀκτωβρ. 1892.

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Ἡ κληρονομικὴ ὑπόθεσις Βέδμαρ ἀποτελεῖ τὸ θέμα τῆς συζητήσεως τοῦ ρωμουνικοῦ τύπου. Καὶ ὁ μὲν κυβερνητικὸς τύπος, καθ' ἃ ἐκ τοῦ ἄρθρου τοῦ «Τίμπουλ» εἴδομεν, δικαιοῖ τὴν κυβέρνησιν ὡς νομίμως πολιτευθεῖσαν ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑποθέσει καὶ ἐφαρμόσασαν κατὰ γράμμα τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς περιουσίας Βέδμαρ εἰς τοὺς ἐκ διαθήκης κληρονόμους, ἀκυρουμένης τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου προηγουμένως ἐκδοθείσης ὅλως ἐναντίας δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ὁ δὲ ἀντιπολιτευόμενος τύπος, οὗ προεξάρχουσιν ἡ «Βοΐντσα Νατσιονάλα» καὶ ἡ γαλλόφωνος «Πατρὶς», διαρρηγνύει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ μεμφόμενος τοῦ ὑπουργοῦ κ. Κὰρπ ὡς ἀντεθνικῶς καὶ χάριν τοῦ συμφέροντος αὐτοῦ τε καὶ τοῦ δικηγόρου τῶν κληρονόμων κ. Βουγιουκλίου ἀνόμως πολιτευθέντος ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἔθνους. Ἡ δευτέρα μάλιστα ἐφημερὶς συνεχίζουσα τοὺς φιλιππικοὺς αὐτῆς ἐπιλέγει σήμερον τὰ ἑξῆς·

„Ἡ αἰτία ἥτις, ὡς ἐξεθέσαμεν χθὲς, παρώτρυνε τὸν κ. Κὰρπ νὰ διαπράξῃ ἀνήκουστον κατάχρησιν ἐξουσίας ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς κληρονομίας Βέδμαρ, ἤτοι τοῦ νὰ παράσχῃ ἱκανὸν κέρδος τῷ δικηγόρῳ κ. Βουγιουκλίου, ἡ αἰτία λέγομεν αὕτη δὲν εἶναι ἡμόνη. Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι αἰτίαι σπουδαιότεραι μάλιστα καὶ γενικώτεραι, αἵτινες συνάδουσι πρὸς αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀριστοκρατικῶν (τσοκόϊ). Τὸ εἰς τὴν χώραν ὑπὸ τοῦ Στέμματος ἐπιβληθὲν πολίτευμα τοῦτο τῶν ἀριστοκρατικῶν οὐδεμίαν εὑρίσκει παρὰ τῷ ἔθνει βάσιν, οὐδεμίαν συμπάθειαν, οὐδὲν σέβας. Ἐπιδιώκει ἄρα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑποστήριξιν. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἀμφίρροπον ἐν τῇ ἐξωτερικῇ αὐτοῦ πολιτικῇ, αἱ προσποιήσεις αὐτοῦ ὡς φίλου δῆθεν τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ αἱ πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ Ρωσσίαν ταυτόχρονοι αὐτοῦ φιλοφρονήσεις. Πανταχοῦ ὅπου τὸ ρωμουνικὸν συμφέρον διίσταται πρὸς τὸ ξένον συμφέρον, εἰς τοῦτο οἱ ἀριστοκρατικοὶ δίδουσι πάντοτε τὰ πρωτεῖα, μὴ δυνάμενοι νὰ δυσαρεστήσωσι τοὺς ξένους, τοὺς μόνους αὐτῶν ὑποστηρικτὰς καὶ προστάτας. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφηρμόσθη καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Βέδμαρ. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ οἱ ἡμιεπίσημοι ὑπερασπίζουσι τὸν κ. Πέτρον Κάρπ·

«Οἱ ὑπουργοὶ — λέγουσι — δὲν ἠθέλησαν ν' ἀποξενώσωσι τῆς περιουσίας ταύτης τοὺς ξένους· ἀπ' ἐναντίας ἐπολιτεύθησαν ἀπέναντι αὐτῶν μετ' εὐθυδικίας· ἐνῷ ὑμεῖς, ὦ φιλελεύθεροι, ἐπεδιώξατε τὸν σφετερισμόν· ἐπολιτεύθητε ἀδίκως, δσάκις προὔκειτο περὶ ξένων».

Ἡ ὑπεράσπισις αὕτη, ἥτις ἄλλως, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν τε γεγονότων καὶ τοῦ δικαίου, δὲν εἶναι ἀληθὴς, τὸ αὐτὸ ὡσεὶ ἔλεγεν εἰς πάσας τὰς ξένας δυνάμεις·

„Βλέπετε ὅτι ἡμεῖς οἱ συντηρητικοὶ εἴμεθα οἱ φίλοι ὑμῶν· δὲν διακρίνομεν τοὺς ρωμούνους ἀπὸ τῶν ξένων, παρὰ τὰς ἐναντίας διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Ὑπερασπίζομεν τὰ ὑμέτερα συμφέροντα ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον παραμένομεν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, δύνασθε νὰ πράξητε παρ' ἡμῖν ὅ,τι θελήσητε· ἐνῷ οἱ φιλελεύθεροι εἶναι ἄγαν πατριῶται, μὴ βλέποντες τὸ ρωμουνικὸν συμφέρον καὶ ζημιοῦντες δι' ἀδικίας τοὺς ξένους. Ἐὰν ἀνέλθωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν, τὰ συμφέροντα ὑμῶν ἐπαπειλεῖ ναυάγιον".

Ἡ ὑπόθεσις Βεδμὰρ εἶναι τρανὴ ἐκδήλωσις τῆς πειθηνιότητος ταύτης τῶν ἀριστοκρατικῶν ἀπέναντι τῶν ξένων. Ὅ,τι ἡ οἰκογένεια Λεμοτὲ (οἱ κληρονόμοι τῆς μαρκησίας Βεδμὰρ) οὐδέποτε θὰ ἐλάμβανε παρὰ φιλελευθέρου ὑπουργείου κατώρθωσε νὰ λάβῃ παρ' ὑπουργοῦ ὑπὸ τὸν κ. Λάσκαρ Καταρτζῆν. Οἱ φιλελεύθεροι θὰ ἐφήρμοζον ἄνευ μεροληψίας καὶ σωβινισμοῦ τοὺς νόμους τῆς χώρας καὶ θὰ ὑπετάσσοντο ταῖς ἀποφάσεσι τῆς δικαιοσύνης. Ὁ κ. Πέτρος Κὰρπ παρεβίασε τοὺς νόμους τούτους καὶ περιεφρόνησε τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, χαριζόμενος τοῖς ξένοις. Οὕτω δὲ οἱ ξένοι, εὐνοουμένων τῶν συμφερόντων αὐτῶν — ὡς φρονεῖ ὁ ὑπουργὸς — θὰ λέγωσιν ὅτι δι' αὐτοὺς συντηρητικὸν ὑπουργεῖον ἀξίζει πλειότερον μιᾶς φιλελευθέρας κυβερνήσεως, καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θὰ σχηματισθῇ εὐνοϊκὸν ρεῦμα ὅπερ θὰ παράσχῃ τῷ κ. Κὰρπ παγκόσμιον δημοτικότητα καὶ θὰ ἐξαναγκάσῃ τὰς ξένας κυβερνήσεις νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑποστηρίζουσαι τὸ ὑπουργεῖον Καταρτζῆ-Κὰρπ Λαχωβάρη.

Ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος ἴσως εἶναι ἐσφαλμένος καὶ καθ' ὁλοκληρίαν εὐτελὴς, διότι ἐρείδεται ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων. Ἀλλὰ παρ' εὐτελῶν ἀνθρώπων τί ἄλλο ἀναμένομεν ἢ εὐτελεῖς ὑπολογισμούς.

Ὑπάρχει καὶ ἕτερον αἴτιον ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ·

Γνωστὸν ὅτι ἐκδικάζεται ὑπὸ τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων χονδρὰ δίκη ἀναγομένη εἰς τὴν ἀπέραντον περιουσίαν Ζάππα. Καίτοι τὰ γεγονότα εἶναι διάφορα, ἡ οὐσία ὅμως τοῦ ζητήματος εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Βεδμάρ. Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς δίκαις πρόκειται περὶ τοῦ δικαίου τῶν ξένων τοῦ κληρονομεῖν περιουσίας συνισταμένας ἐξ ἀγροτικῶν ἀκινήτων.

Ὁ κ. Μενέλαος Γερμάνης, ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐνδιαφέρεται ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ σπουδαίως ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτοῦ ὡς πατριώτου Ἕλληνος. Παρέσχεν ἤδη τεκμήρια ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ ἐν τῇ ὑποθέσει Μουζίκου, διαστρέψας πρὸς ὄφελος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικῶν σχολείων κληρονομίαν ἀνήκουσαν εἰς τὰ ρωμουνικὰ σχολεῖα. Ἡ φιλοπατρία αὐτοῦ ὑποφέρει νῦν ὀδυνηρῶς, βλέπουσα τὴν περιουσίαν Ζάππα διατρέχουσαν τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ διαφύγῃ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἀλλ' ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἡ δημοσία γνώμη ἐν Ρωμουνίᾳ εἶναι τόσῳ ἀντίθετος πρὸς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀθηνῶν, ὥστε ὁ κ. Γερμάνης δὲν εὑρίσκει μέσον νὰ ταχυδακτυλουργήσῃ καὶ ἐπὶ τῆς κληρονομίας Ζάππα παραχωρῶν αὐτὴν διὰ τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἦτο ἀδύνατον νὰ κανονισθῇ ἡ ὑπόθεσις διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως· ἐδέησε ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων.

Ἐνταῦθα ὁ κ. Γερμάνης ἐδείχθη πνευματώδης. Ἵνα ἐξασθενήσῃ τὰ μέσα τῆς ἡμετέρας ἀμύνης καὶ παγιώσῃ τὰ τῶν ἑλλήνων, ἔκρινε προσῆκον νὰ δημιουργήσῃ ἓν προηγούμενον. Ἡ ὑπόθεσις Βεδμὰρ ἦτο πρὸς τοῦτο κατάλληλος. Ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ συνεργάτου αὐτοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ καὶ συναδέλφου ἐν τῷ κόμματι τῶν ζουνιμιστῶν κ. Π. Κὰρπ ἔπλασε προηγούμενον χρησιμεῦσον ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα. Ἐδήλωσεν ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις νὰ διεκδικῇ τὴν κληρονομίαν ἑνὸς ξένου, ὅτι οὐδὲν ἔχει ἐπ' αὐτῆς δικαίωμα, ὅτι δέον νὰ παραιτηθῇ αὐτῆς, κἂν ἔτι τὰ δικαστήρια ἀποφανθῶσιν εὐνοϊκῶς, καὶ ὅτι τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος οὐδόλως ἐφαρμόζεται ἐνταῦθα.

Θὰ ἴδωμεν ὅτι τὸ προηγούμενον τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία ἐν τῇ δίκῃ Ζάππα καὶ μία τῶν κυριωτέρων αἰτιολογιῶν τῶν δικηγόρων τῶν ἑλλήνων.

Τότε ὁ κόσμος ὅλος θὰ ἐννοήσῃ τὸ διατὶ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κὰρπ γενομένης παραχωρήσεως τοῦ κληροδοτήματος Βεδμάρ. Τότε μόνον ἡ χώρα θὰ ἴδῃ τὰ ὑπὸ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην κρυπτόμενα".

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ
ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Τὰ βυζαντινὰ φύλλα μετ' ἐπαίνου ἀναγράφουσιν ἄρθρον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης γερμανογλώσσου ἐφημερίδος «Ὀθωμανικοῦ Ταχυδρόμου», ἥτις μόνη σχεδὸν ἐκ τῶν ἁπανταχοῦ γερμανιστὶ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων ὕψωσε φωνὴν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Βουλγαρίᾳ. Ὁ «Ὀθωμανικὸς Ταχυδρόμος» προλογιζόμενος ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει Γερμανὸς μὴ συμπαθῶν τῷ βουλγαρικῷ λαῷ, ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν αὐστριακοῦ πρίγκηπος ἐπιτελοῦντι προόδους, οὐχ ἧττον χαρακτηρίζει «λυπηρὸν ὅτι οἱ βούλγαροι ἐξ ἔχθρας πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος παρεσύρθησαν εἰς μέτρα ἀξιοθρήνητα, ἄντικρυς ταῖς διατάξεσι τῆς βερολινείου συνθήκης ἀντιβαίνοντα καὶ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει παρέχοντα δικαίους λόγους παραπόνων.

«Ἡ τῶν ἑλληνικῶν, λέγει, σχολῶν ἐν Βουλγαρίᾳ κλεῖσις, ἣν ἀναγκαζόμεθα νὰ ὀνομάσωμεν ὀλεθρίαν, χορηγεῖ τοῖς πολυαρίθμοις ἐχθροῖς τῆς Βουλγαρίας κατάλληλα ὅπλα, ὧν δὲν βλέπομεν τὸν πρακτικὸν σκοπὸν, μὴ δυνάμενοι νὰ πιστεύσωμεν ὅτι αἱ εὐάριθμοι ἐν Ἀν. Ρωμυλίᾳ ἑλληνικαὶ σχολαὶ ἀποτελοῦσι κίνδυνον τῇ ἐθνικῇ ἰδέᾳ τῶν βουλγάρων».

Περαιτέρω δὲ παρέχων μάθημα τῇ νεωτέρᾳ Εὐρώπῃ ἀναφέρει τὸ τοῦ Τακίτου εἰπόντος τοῖς ρωμαίοις· «τιμᾶτε τοὺς ἀνδριάντας τοῦ Ὀκταβιανοῦ καὶ καταδιώκετε τὰς ζώσας εἰκόνας αὐτοῦ» καὶ ἐλέγχει «τὴν ἀπέναντι τῶν ἑλλήνων διαγωγὴν οὐ μόνον τῶν βουλγάρων, ἀλλὰ καὶ τῶν πλείστων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, περὶ ὧν ἁρμόζει νὰ ῥηθῇ «τιμᾶτε τοὺς ἀρχαίους ἕλληνας οἷς ὀφείλετε τὴν βάσιν τοῦ ὑμετέρου πολιτισμοῦ, καὶ καταδιώκετε τοὺς ἐκείνων ἀπογόνους, οἵτινες εἰ μή τι ἄλλο, ἀλλ' εἰσὶν ἕλληνες τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὁμιλοῦντες καὶ μάρτυσες τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, καθικνούμενοι μέχρι τῆς ἡμετέρας νηφαλίου καὶ πεζῆς ἐποχῆς!»

Ἐν ὑστερογράφῳ δὲ ἀναγγέλλων τὴν ἀναστολὴν τοῦ μέτρου ἐπάγεται ὅτι καλὴ ἡ ἄρσις, ἀλλὰ πολλῷ καλλιτέρα θὰ ἦτο ἡ ἐξ ἀρχῆς ἀποφυγὴ τῆς ἀποπείρας.

«Ἡμεῖς — ἐπιλέγει — σχολιάζουσα τὸ ἄρθρον ἡ «Κωνσταντινούπολις» εἰς τὰς εὐνοϊκὰς τοῦ συναδέλφου ἐνώπιον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου δηλώσεις θὰ παρακαλέσωμεν αὐτὸν νὰ προσθέσῃ ὅτι οἱ ἕλληνες οὐχὶ μόνον ὡς ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς ἐσμὲν ἄξιοι τῆς ὑπολήψεως τῆς Εὐρώπης, διότι οὐ μόνον ἔθνος διπλάσιον τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλγάρων ἐσμὲν, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι ἀπὸ πολλοῦ ἐδεξάμεθα τὸν νεώτερον εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν καὶ διηυκολύναμεν καὶ μετέδομεν τοῖς συνοίκοις καὶ πρωτεύομεν αὐτῶν ἐν πᾶσι καὶ δὴ τὸ μέγιστον ἔχομεν κοινὸν μετὰ τῶν εὐρωπαίων τὸν ἀγῶνα.

Καὶ ὅμως παρὰ τοῦ ἐν Σόφιᾳ ἀνταποκριτοῦ αὐτοῦ ὁ „Ν. Ε. Τύπος" δὲν ὤκνησε μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ μεταδώσῃ τῷ εὐρωπαϊκῷ δημοσίῳ τὴν εἴδησιν ὅτι „δὲν δύναταί τις νὰ προσδοκᾷ μεταβολὴν τοῦ νόμου, εἰς ὃν ἰδίᾳ ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς ἀποδίδωσι μεγάλην σημασίαν!" Πάλιν προσεκτικώτερος ὁ „Π. Λόϋδ" ὅστις αὐθημερὸν γράφων ἀποδίδωσι τὴν τῶν σχολῶν βιαίαν κλεῖσιν εἰς τὸν ὑπερβολικὸν ζῆλον τῶν κατωτέρων ἀρχῶν καὶ προλέγει ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς Σταμπούλωφ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραίκωφ θὰ ἐκπληρώσωσιν ἐν τῇ βουλῇ τὴν περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ὑπόσχεσιν αὐτῶν".

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ „Ρωμοῦνος" ἐκ τῆς εἰς Βιέννην ἀφίξεως τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ὁρμώμενος ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς ὅλης Εὐρώπης μετ' ἀφελοῦς πρωτοτυπίας ὡς ἑξῆς·

«Καίτοι, ὡς λέγεται, ἡ ἐπίσκεψις ἀποβλέπει μόνον εἰς θήραν ἐν Λαϊντς, ἐν τούτοις ταῦτα πάντα εἶναι πρόφασις. Οὐδέποτε μονάρχης ἐγκαταλείπει τὰ κράτη αὐτοῦ, ἵνα φονεύσῃ ἔλαφον ἢ λαγωόν. Ἔπειτα ἡ παρουσία τῶν αὐστριακῶν καὶ οὔγγρων ὑπουργῶν κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ αὐτοκράτορος ὡς καὶ ἡ παρὰ τῷ κόμητι Καλνόκυ ἐπίσκεψις αὐτοῦ τεκμηριοῦσιν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἔχει πολιτικὸν σκοπόν. Κατὰ τὸ θέρος τοῦτο ἐξυφάνθησαν πολλαὶ μηχανορραφίαι ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ Γαλλία πρὸ πάντων ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξεδήλωσεν ἀναφανδὸν τὸν πόθον τοῦ νὰ συνομολογήσῃ συνθήκην τυπικὴν πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ἐξ ἄλλου δὲ ἐπεδίωξε συμβιβασμὸν πρὸς τὴν Ἰταλίαν διὰ τῶν ἐν Γενούῃ ἑορτῶν. Ἐπὶ τέλους ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὑπουργείου ἐν Ἀγγλίᾳ προὐκάλεσεν ἀνησυχίας. Ταῦτα πάντα ἐπήνεγκον τὴν ἀνάγκην ἵνα οἱ αὐτοκράτορες Γερμανίας καὶ Αὐστροουγγαρίας συσκεφθῶσιν ἐκ νέου. Ἡ δυσαρέσκεια τῶν ἐθνικοτήτων τοῦ γείτονος κράτους συμβάλλει ἐπίσης εἰς τὴν συνέντευξιν ταύτην. Ἡ Γερμανία δὲν δύναται νὰ ἐπαναπαύηται ἐπὶ τῆς ἐπικουρίας τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐὰν οἱ λοιποὶ ἄλλοι λαοὶ καταδυναστεύωνται ὑπὸ τῶν οὔγγρων, διότι ἐν μέλλοντι πολέμῳ δυνατὸν νὰ συνταχθῶσι τῷ ἐχθρῷ. Δέον ἄρα ἐν κρισίμῳ ὥρᾳ αἱ δύο αὐτοκρατορίαι νὰ ἐξασφαλισθῶσι πανταχόθεν».

Οἱ ἐν Παρισίοις τὴν προσοχὴν ἐστραμμένην ἔχουσι νῦν περὶ τὰς ἐπικειμένας ἐργασίας τῆς Βουλῆς καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίσι δημοσιεύεται κατάλογος τῶν συζητηθέντων ἢ συζητηθησομένων νομοσχεδίων. Τὰ πρῶτα ἀνέρχονται εἰς 827, τὰ δεύτερα εἰς 797. Ἐν συνόλῳ τὰ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Βουλὴν ὑποβληθέντα ἢ ὑποβληθησόμενα σχέδια καὶ αἱ προτάσεις συμποσοῦνται εἰς 1614, τὰ σπουδαιότερα δὲ πάντων ἦσαν καὶ εἶναι τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους· ἀλλ' ἐκ τῶν ὑποβληθησομένων νομοσχεδίων ἢ καὶ προτάσεων ἑπτακόσια ἢ ὀκτακόσια δὲν θὰ ἐξετασθῶσιν ἐλλείψει τοῦ καταλλήλου χρόνου, διότι ἡ Βουλὴ, συνερχομένη μετὰ μικρὸν συσκεφθήσεται περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1893, κατὰ δὲ τὴν σύνοδον αὐτῆς τῷ 1893 συσκεφθήσεται ἀμέσως περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1894. Τὴν τοιαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν ἐξετάζουσα ἡ παρισιανὴ „Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων" δημοσιεύει μακρὸν ἄρθρον, ἐν ᾧ, ἀναφέρουσα ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ἐγκαταλίπῃ πολλὰς τῶν ὑποβληθησομέ-

νων προτάσεων καὶ ὅτι τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐδεμίαν παρέχει ἀνησυχίαν, ὡς φρονοῦσι πολλαὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων αὐτῆς, προστίθησιν ἐν ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς·

„Ἡ κοινοβουλευτικὴ πρωτοβουλία ἔλαβεν εὐρείας διαστάσεις, οὕτως ὥστε πολλοὶ τῶν βουλευτῶν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ὑπέβαλον δέκα ἢ δώδεκα προτάσεις· ἡ μόνη δὲ τοῦ κακοῦ θεραπεία εὑρέθη ἐν τῇ παρατηρήσει ὅτι ἐν Βουλῇ ἑτοιμοθανάτῳ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ συζήτησις τοσούτων νομοσχεδίων ἢ προτάσεων, καίτοι ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐργασία διεξάγεται καθ' ἅπαντας τοὺς νενομισμένους τύπους διὰ τοῦ διορισμοῦ ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, εἰσηγητῶν καὶ λοιπῶν. Ἐπείγουσα ὄντως ἐπιβάλλεται ἀνάγκη νὰ ληφθῇ σωτήριον μέσον καὶ νὰ ἐκλίπῃ οὕτω τὸ μέγα ὄντως δεινόν, καθ' ὃ ἡ νέα Βουλὴ κληρονομεῖ τὴν περιουσίαν τῆς προκατόχου, καὶ ἐπιβάλλονται ἑπομένως ἐκείνῃ ἅπαντα τὰ μὴ ὑπὸ ταύτης συζητηθέντα νομοσχέδια.

Καὶ ναὶ μὲν, ληφθέντος ὑπ' ὄψει τοῦ ἀτόπου τούτου, πανταχόθεν σχεδὸν βεβαιοῦται ὅτι ἡ κληρονομία τῶν προκατόχων Βουλῶν δὲν θὰ ἐγκαταλειφθῇ εἰς τὰς νέας, ἀλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀπαιτεῖται νὰ προηγηθῇ νόμος, δι' οὗ μεταβληθήσεται ἡ διέπουσα νῦν τάξις τὰ ἐν ταῖς δυσὶ Βουλαῖς πράγματα. Ἄλλως τε δὲ ὅταν ὑπάρχει σπουδαία τις πρότασις, εὑρεθήσεται βεβαίως βουλευτὴς, ὅστις δύναται νὰ ὑποβάλῃ ταύτην καὶ νὰ μὴ καθυστερήσῃ ἡ χώρα ἐν τῇ καρπώσει τῆς ἐκ τῆς προτάσεως ταύτης ἀπορρεούσης ὠφελείας. Αἱ σπουδαῖαι προτάσεις καὶ τὰ πολυσήμαντα σχέδια οὐδέποτε παρορῶνται κατὰ τὸ μεσολαβοῦν διάστημα μεταξὺ δύο ἀλλεπαλλήλων νέων Βουλῶν κἂν ἔτι ὁ τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν λαβὼν βουλευτὴς μὴ ἐκλεγῇ, καὶ πάλιν εὑρεθήσεται ἕτερος, ὅστις θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ σπουδαῖον τῆς προτάσεως ταύτης ἢ τοῦ σχεδίου. Τοιαῦται ὅμως προτάσεις εἶναι ὀλιγάριθμοι».

Τὸ γαλλικὸν φύλλον παρατηρεῖ ἐν τέλει ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ αὖθις μὲν περισώζονται τὰ σπουδαιότερα τῶν νομοσχεδίων, ἀπαλλάσσεται δὲ καὶ ἡ Βουλὴ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῇ πολυαρίθμων ἀλλ' ἀνωφελῶν ἴσως προτάσεων, αἵτινες εἰς ὀκτακοσίας σχεδὸν ἀνερχόμεναι, ὀλιγίστας ἴσως ἐμπερικλείουσι τὰς ἐχούσας τὸ λυσιτελὲς καὶ ὠφέλιμον διὰ τὴν χώραν.

Ἐν Εὐρώπῃ ἐπιτείνεται ἡ ἀγανάκτησις καὶ ἡ καταφορὰ, ἣν προὐκάλεσε παρὰ τοῖς χρηματιστικοῖς κύκλοις τόλμημα κερδοσκοπικὸν καὶ ἄδικον τῆς διευθύνσεως τῶν δημοσίων σιδηροδρόμων τῆς Αὐστρίας. Ἀπὸ τριάκοντα ἑπτὰ ἐτῶν μετ' ἀκριβείας ἀποτίσασα τὸ τοκομερίδιον τῶν ὁμολογιῶν 3 ο)ο, ἐπ' ἐσχάτων προέβη εἰς παρακράτησιν 10 ο)ο. Ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτῃ συνεταράχθησαν οἱ ἀπανταχοῦ ὁμολογιοῦχοι καὶ ἰδίως τὰ τραπεζιτικὰ καταστήματα, ἅτινα πρὸ καιροῦ εἶχον συντελέσει εἰς τοποθέτησιν τῶν ἐν λόγῳ ὁμολογιῶν, ἐν διαφόροις δὲ συναθροίσεσιν ὁμολογιούχων ἐξεφράσθη ἡ ἐπὶ τούτῳ ἀγανάκτησις, καὶ ἐλήφθησαν ψηφίσματα περὶ διεκδικήσεως τῶν ὀφειλομένων. Ἐν Βερολίνῳ καὶ ἐν Παρισίοις ἐγένετο σύσκεψις ὅπως διενεργηθῇ ἡ ἀπὸ τῶν χρηματιστηρίων διαγραφὴ τῶν ἐν λόγῳ ὁμολογιῶν, ἀποκλειομένων ἀπὸ τῆς ἀνεγνωρισμένης διαπραγματεύσεως, τινὲς μάλιστα προέτειναν νὰ καταδιωχθῶσιν ἅπαντα τὰ αὐστριακὰ χρεώγραφα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐκινήθη ἐν Παρισίοις ἀγωγὴ, ὡσαύτως δὲ παρασκευάζεται ὑπὸ τῶν ὁμολογιούχων ἀγωγὴ καὶ ἐν Βιέννῃ. Τῷ προπαρελθόντι Σαββάτῳ συνεκροτήθη ἐν Παρισίοις συνέλευσις, εἰς ἣν προσῆλθον 200 κάτοχοι, ἐκπροσωποῦντες 50,000 προνομιούχων ὁμολογιῶν, προεδρεύοντος δὲ τοῦ προέδρου τῆς Κτηματικῆς Πιστώσεως, ἥτις ἔχει συντελέσει εἰς τὴν τοποθέτησιν πολλῶν ὁμολογιῶν, ἐλήφθη τὸ ἑξῆς ψήφισμα·

»Ἡ συνέλευσις διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ μέτρου τῶν αὐστριακῶν δημοσίων σιδηροδρόμων, εὐχαριστεῖ τῷ τύπῳ ἐπὶ τῇ παρασχεθείσῃ ὑποστηρίξει, προσκαλεῖ τὰς ἀρχὰς νὰ περιφρουρήσωσι τὰ γαλλικὰ συμφέροντα, εὐχαριστεῖ τῇ Κτηματικῇ πιστώσει ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε ἐνεργείᾳ αὐτῆς καὶ ψηφίζει νὰ συγκροτηθῇ ἐκ τῶν κατόχων μεγάλων ποσοτήτων προνομιούχων ὁμολογιῶν ἐπιτροπὴ, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Κτηματικῆς πιστώσεως ἐξακολουθήσῃ τὴν παραιτέρω ἐνέργειαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὡς γνωστὸν, ἡ διαθήκη τοῦ μεγάλου ἐξ Αἰγύπτου δωρητοῦ τοῦ ἀειμνήστου Βασάνη, δι' ἧς μέγα ποσὸν κατελείπετο εἰς τὸ ἔθνος πρὸς ἵδρυσιν ναυτικῆς σχολῆς, εἶχε προσβληθῇ ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ κληρονόμου κ. Ι. Βασάνη δικηγόρου, ἀνεψιοῦ τοῦ ἀποβιώσαντος εἰς ὃν ὁ θεῖος κατέλιπε μόνον 8 τοῖς ο)ο ἐξ ὅλης τῆς περιουσίας. Ὁ κ. Ι. Βασάνης εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ θείου αὐτοῦ μετέβη εἰς Ἀθήνας ἐξ Αἰγύπτου, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὰ ἑαυτοῦ δικαιώματα, ἡ ἀπαίτησις δ' αὐτοῦ μετά τινων ἄλλων ἐκκρεμῶν ἀπαιτήσεων θ' ἀνέβαλλεν ἐπὶ πολὺ τὴν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κατοχὴν τῆς περιουσίας.

Ἤδη κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις ὑπεγράφη συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Βασάνη καὶ τοῦ κ. Εὐκλείδου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, δι' ἧς ἀμφότεροι ὁμολογοῦσι ἀλλήλους συγκυρίους καὶ συγκατόχου τῆς καταλειφθείσης περιουσίας ἧς τὸ πλεῖστον εἶναι κατατεθειμένον ἐν τῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Τραπέζῃ τῆς Λυωνικῆς Πίστεως. Ἐκ τῆς περιουσίας ταύτης ὁ μεγάθυμος δωρητὴς κατέλειπεν, ὡς γνωστὸν, ὀκτακοσίας χιλιάδας δρ. εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἵνα δι' αὐτῶν ἱδρυθῇ ναυτικὴ σχολὴ τῶν δοκίμων φέρουσα τὸ ὄνομα «Βασάνειος ναυτικὴ σχολή», διὰ τῶν τόκων δὲ τοῦ ὑπολοίπου στέλλωνται εἰς Εὐρώπην οἱ ἄριστοι τῶν ἀποφοίτων τῆς σχολῆς ταύτης πρὸς τελειοποίησιν. Τὸ ὑπόλοιπον καταλείπει εἰς τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ ἄλλους τινὰς συγγενεῖς. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπεφόρτισεν ἤδη τὸν ἐν Ζαγαζικίῳ πρόξενον νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ παραλάβῃ τὰ ἀνήκοντα τῷ δημοσίῳ, παρηγγέλθη δὲ καὶ ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προξενικὴ ἀρχὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Λυωνικῆς Πίστεως. Οὕτως ἔληξεν αἰσίως ἡ ὑπόθεσις καὶ περιῆλθεν εἰς κατοχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ποσὸν μέγα, δεξιῶς προωρισμένον ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου δωρητοῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατ' ἀνταπόκρισιν ἐκ Πετρουπόλεως τοῦ «Διπλωματικοῦ Μνήμονος», ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἁπάσῃ τῇ Ρωσσίᾳ ἐκ χολέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον ἀποθανόντων ἀνέρχεται εἰς 300 χιλιάδας.

— Κατ' ἰδιαιτέραν ἡμῶν ἐπιστολὴν ἐκ Βρασοβοῦ ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως ταύτης περιφερομένη πρό τινων ἡμερῶν, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἑαυτῆς προφυλακτικῶν κατὰ τῆς χολέρας καθηκόντων, ἐν ταῖς συνοικίαις καὶ ἐπισκεπτομένη καὶ τὰ μάλιστα ἄδυτα τῶν οἰκιῶν, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπί τινος κατοίκου ὅστις παντοιοτρόπως ἀπεπειρᾶτο ν' ἀποτρέψῃ αὐτὴν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ὑπογείου τῆς οἰκίας ἐν ᾗ κατῴκει, ἰσχυριζόμενος ὅτι τὸ ὑπόγειον εἶναι καθαρώτατον. Ἡ ἀστυνομία ὅμως ὑποπτεύσασα τὸ ἐναντίον κατῆλθεν εἰς τὸ ὑπόγειον, ἔνθα εὗρε νεάνιδα ἰσχνοτάτην, αὐτόχρημα σκελετὸν, διατρέχουσαν τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων. Ἦν ἡ φυγάτηρ τοῦ τέρατος ἐκείνου ἣν οὗτος κλείσας ἐκεῖ μικροῦ δεῖν κατεδίκαζεν εἰς τὸν ἐξ ἀσιτείας θάνατον ὅπως σφετερισθῇ μικρὰν περιουσίαν ἀνήκουσαν αὐτῇ. Καὶ ἡ μὲν ἀτυχὴς κόρη ἐπέμφθη εὐθὺς εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὁ δὲ κακοῦργος πατὴρ εἰς τὸ δεσμωτήριον.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ
ΕΝ ΛΟΙΜΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΙΣ

Γάλλος βουλευτὴς εὑρισκόμενος ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐπιθυμῶν νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν περιγράφει σὺν ἄλλοις καὶ τὸ ἐν Τσάριβροδ τῆς Βουλγαρίας λοιμοκαθαρτήριον ὡς ἑξῆς·

«Εἶναι φρικῶδες. Ἐν ξυλίνοις παραπήγμασιν, ἔνθα ὁ ἀὴρ εἰσέρχεται πανταχόθεν διὰ τῶν σχισμάδων, ὑπάρχουσι κατὰ σειρὰν κλῖναι, ἐξ ὧν ἕκαστον παράπηγμα περιέχει εἴκοσιν. Ἡ μεταξὺ δύο κλινῶν ἀπόστασις εἶναι τεσσαράκοντα ἑκατοστόμετρα, ἐπὶ ἑκάστης δὲ αὐτῶν ἓν ἀχυρόστρωμα καὶ δύο σινδόναι ἄνευ ἐφαπλώματος. Ἕκαστος ἄρα ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τοιοῦτον. Ἐπὶ τοῦ δαπέδου οὐδεμία σανίς. Τρία τοιαῦτα παραπήγματα ὑπάρχουσι καί τινες σκηναί. Ὀλίγον ἀπωτέρω ὑπάρχει τὸ μαγειρεῖον· Ἀνὴρ μαῦρος ἀνακυκᾷ ἀηδῆ ζωμὸν ἐντὸς χαλκῆς χύτρας. Τὸ μαγειρεῖον τοῦτο παρέχει τὴν τροφὴν εἰς τοὺς τελοῦντας τὴν κάθαρσιν.

Πάντα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας ἀντιπροσωπεύονται μεταξὺ τῶν τελούντων τὴν κάθαρσιν. Βουλευταὶ οὗγγροι προσκληθέντες εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῆς Φιλιππουπόλεως ὑπάρχουσιν ἀναμεμιγμένοι μετὰ μαύρων, τούρκων, βουλγάρων. Ἐν τῷ ὁμίλῳ τούτῳ ἀναγνωρίζω τὸν ἐν Κωνσταντεινουπόλει πρεσβευτὴν τοῦ Βελγίου, μεθ' οὗ εἶχον συνταξειδεύσει ἐκ Βουδαπέστης εἰς Βελιγράδιον.

Κατὰ τὸν περίπατόν μου ἀπολυμαίνονται αἱ ἀποσκευαί. Φύρδην μίγδην ῥίπτονται αὗται, εἷς δὲ χωροφύλαξ βρέχει δι' ὑγροῦ κιτρινίζοντος αὐτάς. Ἀφοῦ τὸ ἐξωτερικὸν δέματός τινος βραχῇ καλῶς, ἀνοίγεται, τὰ δὲ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχοντα ὑφίστανται τὴν αὐτὴν βλάβην, διότι τὸ ἀπολυμαντικὸν ὑγρὸν καίει πᾶν ὅ,τι ἐγγίσῃ.

Τοιουτοτρόπως δὲ δὲν κατώρθωσα νὰ φθάσω ἐκ Παρισίων εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, καίτοι ἡ ἀπόστασις τῶν δύο τούτων πόλεων εἶναι μόνον ὀγδοήκοντα ὥρων».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὸν „Ἐπίσημον Μηνύτορα“ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἔλαβε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας αὐτόγραφον ἐπιστολὴν ἀγγέλλουσαν τὴν γέννησιν αὐτῷ πριγκηπίσσης θυγατρός. Ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Βουλὼφ ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ ἐπιδώσῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην τῇ Α. Μ. ἐν τῷ μεγάρῳ Πελές.

Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνονται τὰ μαθήματα τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρώην δημάρχου τῆς πρωτευούσης κ. Πάκη Πρωτοπαπέσκου λειτουργούσης ἐνταῦθα σχολῆς τῶν πολιτικῶν καὶ διοικητικῶν ἐπιστημῶν.

Τῇ κυριακῇ, 11 τρέχοντος, τελεσθήσονται τὰ ἐγκαίνια τῆς στενῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τῆς ἐν Μαλίνι τοῦ νομοῦ Σουτσεάβας, κτήματος τοῦ Στέμματος κατασκευασθείσης ἀναλώμασι τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως. Ὁ διευθυντὴς τῶν κτημάτων τοῦ Στέμματος κ. Καλινδέρος θὰ προεδρεύσῃ τῆς τελετῆς.

Κατά τινα ἐφημερίδα, ὁ κ. Γρηγόριος Μ. Στούρζας ἐπώλησεν ἀντὶ 190 χιλιάδων φράγκων εἰς χωρικοὺς τὴν γαῖαν αὐτοῦ Μιχαϊλένι.

Πάντες οἱ ὑπουργοὶ ἀπέρχονται αὔριον τῇ πρωΐᾳ εἰς Σινάϊαν ὅπου συγκροτηθήσεται ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ βασιλέως. Οἱ ὑπουργοὶ θὰ γευματίσωσιν ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

Ἡ εἰς Σιγμαρίγκεν ἀναχώρησις τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου ὡρίσθη τῇ κυριακῇ.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 30 παρελθόντος.

Σουλινᾶς· 5 ἀτμόπλοια καὶ ρυμουλκὰ καὶ 2 ἱστιοφόρα, 2 λέμβοι, μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 229 καὶ ἵππων 31.

Στόμια Προύθου· 13 ὁδοιπόροι.

Οὐγκένι· 14 πρόσωπα.

Βουρδουζένι· 32 πρόσωπα.

Ἡ ὑγεία ἀπανταχοῦ ἀρίστη.

Περὶ τὴν 7ην ὥραν τῆς πρωΐας τῆς σήμερον ἐγένετο σφοδρότατος σεισμὸς καταταράξας τοὺς κατοίκους τῆς πρωτευούσης. Ὁ φόβος ἦτο δεδικαιολογημένος. Πολλοὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν φοβηθέντες τὴν παράτασιν τοῦ σεισμοῦ καὶ τὰ ἐκ τούτου ἀπευκταῖα.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδρίᾳ, συνεζήτησεν ἀποκλειστικῶς περὶ τῶν ὑγιεινῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀγροτικῶν νοσοκομείων.

Αὔριον γενήσεται συνεδρία τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, καθ' ὃ συζητηθήσεται τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ ζήτημα τοῦ μέλλοντος συνεδρίου τοῦ κόμματος.

Ἡ „Ἐφ. τῶν Θεάτρων“ τοῦ Μιλάνου, ὁμιλοῦσα περὶ τῆς ρωμουνίδος ἀοιδοῦ κ. Αὐρηλίας Κίτσου, ἥτις πρόκειται νὰ μετάσχῃ τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου τῆς ἐνεστώσης θετρικῆς περιόδου, λέγει· „Οἱ συμπατριῶται τῆς ἀοιδοῦ ἀναμένουσιν αὐτὴν ἐν Βουκουρεστίῳ μετ' ἀνυπομονησίας. Ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ ρητὸν „Οὐδεὶς προφήτης ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι“ δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῆς ἀοιδοῦ ταύτης“.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνέκρινε προχθὲς νέαν πίστωσιν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ τῆς χολέρας.

Ἡ προχθεσινὴ βραχυτάτη βροχὴ ἐκαθάρισε τὴν ἀτμοσφαίραν ἐπαισθητῶς· οὕτω δὲ ἀπὸ χθὲς τὸ φθινόπωρον ἀνέλαμψεν ἐν Βουκουρεστίῳ ἐν πάσῃ αὐτοῦ τῇ δόξῃ πρὸς χαρὰν τῶν περιπατητῶν. Τὰς νυκτερινὰς τερπνὰς δρόσους διαδέχονται εὐδίαι καὶ δροσεραὶ ἡμέραι καὶ ἥλιος θερμαντικὸς μὲν ἀλλ' οὐχὶ ὡς πρὶν καυστικός. Ἀλλὰ τὴν βροχὴν πόθοῦσι πάντες ἅτε ἀναγκαιοῦσαν εἰς τὴν ὄργωσιν τῆς γῆς.

Τὸ „Ἀδεβέρουλ“ δίδει ὡς θετικὴν τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁσονούπω διαλύεται τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πρωτευούσης. Αὐτὸς ὁ βασιλεὺς — λέγει — ἐπιμένει εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ συμβουλίου καὶ τὸν ἐκ νέου διορισμὸν ὡς δημάρχου τοῦ ῥέκτου κ. Πάκη Πρωτοποπέσκου. Κατά τι γεῦμα ἡ Α.Μ. εἶπεν τελευταίως εἰς τοὺς συνδαιτημόνας αὐτοῦ. „Ὑπουργοὺς δύναμαι νὰ εὕρω εὐκόλως, ἀλλὰ δήμαρχον διὰ τὸ Βουκουρέστιον ἕνα μόνον, τὸν Πάκην Πρωτοποπέσκον.

Ἀποθανὼν χθὲς τῇ πρωΐᾳ κηδεύεται σήμερον περὶ τὴν 2-αν ὥραν μ. μ. εἷς τῶν περιφανεστέρων ποιητῶν καὶ λογογράφων τῆς Ρωμουνίας, ὁ Γεώργιος Σιὼν. Ὁ μακαρίτης ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1822 ἐν Βασλοὺϊ τῆς Μολδαβίας, κατάγεται δ' ἐκ τατάρων μεταναστευσάντων ἐκ Κριμαίας εἰς Μολδαβίαν ἐπὶ Στεφάνου τοῦ Μεγάλου. Ὁ Γεώργιος Σιὼν ἐπεφάνη τὸ πρῶτον ἐν τῷ ὁρίζοντι τῶν γραμμάτων ἐν ἔτει 1838, ἐξελέγη δὲ μέλος τῆς Ἀκαδημείας ἐν ἔτει 1858. Ἐκ τῶν φιλολογικῶν καὶ ποιητικῶν αὐτοῦ ἔργων μνημονεύονται ὡς σπουδαιότερα ἡ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς μετάφρασις τῆς Ἱστορίας τῆς Δακίας τοῦ Διονυσίου Φωτεινοῦ καὶ ἡ ἱστορία τῶν Ἡγεμονιῶν τῶν ἀδελφῶν Τουνουζλῆ, ποίημα „Πλεῦνα“ βραβευθὲν ὑπὸ τῆς ἀκαδημείας καὶ μεταφράσεις τῶν ἀριστουργημάτων τῆς γαλλικῆς δραματουργίας Φαίδρας, Ζαΐρας, Μισανθρώπου κτλ. Ἐπικήδειον λόγον θὰ ἐκφωνήσῃ ὁ καθηγητὴς κ. Νικόλαος Ἰωνέσκος.

Τῇ 15 τρέχοντος ἄρχεται ἡ κατασκευὴ νέας τροχιοδρομικῆς γραμμῆς ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου Γαλλίας καὶ ληγούσης εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ Σερβὰν Βόδα.

Τὸ Πρακτορεῖον „Χάβας“ ἔλαβε δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ἀπὸ 1-ης Ὀκτωβρίου τὴν γαλλόφωνον ἐφημερίδα „Ρωμ. Ἀνεξαρτησίαν“ ὑποχρεούμενον νὰ πληρώσῃ τῷ ἰδιοκτήτῃ αὐτῆς κ. Γεωργίῳ Ἐμ. Λαχωβάρη 45 χιλ. φράγκων ἐτησίως πρὸς δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς καθαρᾶς ὠφελείας.

Ἡ πολιτικὴ τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος ἔσται ἡ αὐτὴ ὡς καὶ ἐν τῷ παρελθόντι.

Περὶ τῇ 10-ην ὥραν τῆς χθὲς ἐτελέσθησαν πανηγυρικῶς τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου διοργανισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου.

Μετὰ τὸν ὅρκον τῶν νεωστὶ διορισθέντων ὑπαλλήλων, ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς κ. Τάκης Ἰωνέσκος ἐξεφώνησε λογίδριον εἰπὼν ὅτι θεωρεῖ ἑαυτὸν εὐτυχῆ ἐπὶ τῷ ὅτι ἐμπράκτως ἐγκαινίζει τὸ πρῶτον μέρος τοῦ περὶ ἀναδιοργανισμοῦ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως νομοσχεδίου, τοῦθ' ὅπερ προσιωνίζει τὴν προσεχῆ ἀναμόρφωσιν τοῦ ὅλου συστήματος.

Ὁ κ. Χασδέου, ἐν ὀνόματι τῆς διαρκοῦς ἐπιτροπῆς καὶ ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτοῦ ὡς ἀρχαίου καθηγητοῦ, ἀπήντησε τὰ εἰκότα.

Ὁ ἰατρὸς κ. Ἰστράτης ηὐχαρίστησε τῷ ὑπουργῷ ἐν ὀνόματι τοῦ σώματος τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ ἐπεκαλέσατο τὴν ἀφοσίωσιν τῶν καθηγητῶν πρὸς τελεσφόρησιν τοῦ ἔργου.

Ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία“ ἀναγράφει τὸ ἑξῆς ἐπεισόδιον·

»Κατά τινα περίπατον αὐτοῦ χάριν θήρας ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνήντησε καθ' ὁδὸν πτωχὸν χωρικὸν τόσῳ καταβεβλημένον ὥστε συγκινηθεὶς ἠρώτησεν αὐτὸν τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης ἐξαντλήσεως.

»Μεγαλειότατε — ἀπήντησεν ὁ χωρικὸς — ἡ ἀγελάς μου, ἣν ἠγάπων πλέον παντὸς ἄλλου, κατεβρώθη κατὰ τὴν νύκτα ταύτην ὑπ' ἄρκτου.«

Ἡ Α. Μ. ἐπαρηγόρησε τὸν χωρικὸν εἰπὼν ὅτι θὰ δώσῃ αὐτῷ χρήματα ἵνα ἀγοράσῃ ἀγελάδα ὡραιοτέραν ἐκείνης ἣν ἀπώλεσε, εἶτα δὲ συναντήσας πορρωτέρω ἄλλους χωρικοὺς ἔπεμψεν αὐτοὺς εἰς καταδίωξιν τῆς ἄρκτου.

Εἷς τῶν χωρικῶν ἐκόμισε μετά τινα ὥραν καὶ κατέθεσε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ βασιλέως τὸ πτῶμα τῆς ἄρκτου.

Ὁ βασιλεὺς ἀντήμειψεν αὐτὸν δι' 100 φράγκων, εἶτα δὲ ἐδωρήσατο τῷ πρώτῳ χωρικῷ ὡραίαν ἀγελάδα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ „Νέου Χρόνου“ Πετρουπόλεως δημοσιεύει δήλωσιν ῥώσσου διπλωμάτου, ἀνατρέπουσαν τὰς περὶ Ναθαλίας γνώμας τοῦ ρωσικοῦ τύπου·

„Ἐν Ρωσσίᾳ εἶπεν ὁ ῥῶσσος διπλωμάτης

ἀπαντῶνται ἐκλαμβάνοντες τὴν βασιλομήτορα Ναθαλίαν φιλόρωσσον. Γαλλιστὶ ἀνατραφεῖσα καὶ ὑπὸ τοῦ Μιλάνου ἔτι μᾶλλον ἐγκαλισθεῖσα, ἀναγινώσκει μόνον γαλλικὰ βιβλία καὶ δυσχερῶς συνεννοεῖται ρωσιστί.

Ἡ ρωσσοφιλία αὐτῆς διήρκεσεν ὅσον καὶ ἡ τοῦ Μιλάνου. Τοὐναντίον συνεπάθει πρὸς τοὺς φιλαυστριακοὺς πολιτικοὺς τῆς Σερβίας καὶ συχνάκις ὑπεστήριζε τὸν τῆς Αὐστρίας πρεσβευτὴν κόμητα Κεβενχύλλερ. Μετὰ τὴν ἐκδίωξιν τοῦ μητροπολίτου Μιχαὴλ ἐφρόντισε προσωπικῶς νὰ παρακαλέσῃ τὸν αὐτοκράτορα Ἰωσὴφ, ὅπως ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ πατριαρχείου Καρλοβιτσίου χάριν τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου αὐτοῦ. Τῷ μητροπολίτῃ Θεοδοσίῳ συνεχάρη ὀνομάζουσα αὐτὸν πρῶτον λύχνον τῆς σερβικῆς ἐκκλησίας.

„Ὅτε ὁ Μιλάνος μετὰ τὴν ἐν Σληβνίτσῃ ἦτταν ἐτηλεγράφησεν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ὑπολείπεται αὐτῷ ἢ νὰ παραιτηθῇ, ἡ Ναθαλία ἔλαβε τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κόμητος Κεβενχύλλερ ὅτι θὰ συνετέλει ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἀναγνωρίσεως αὐτῆς ὡς ἀντιβασιλίσσης παρὰ τῷ βιενναίῳ ἀνακτοβουλίῳ, ἀντὶ τούτου δ' ἐκείνη ὑπέσχετο ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ εὐνοϊκὴν ὑπὲρ τῶν αὐστριακῶν λύσιν ζητημάτων τινῶν. Ὅτε ὁ Μιλάνος ἔλαβε τὴν εἴδησιν ὅτι αὐτὴ χάριν τῆς δυναστείας ἐδέχετο τὴν ἀντιβασιλείαν καὶ ὅτι εὐθὺς θὰ ἐχορηγεῖτο ἡ αὐστριακὴ συναίνεσις, ἔσπευσεν εἰς Βελιγράδιον, ὅπου συνέβη σκηνὴ σφοδρὰ μεταξὺ τῶν συζύγων. Τότε ὁ Μιλάνος ἀπεχωρίσθη τοῦ Γαρασανὶν καὶ προσεκάλεσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐπανειλλημένως τὸν Ρίστιτς.

„Ἡ βασίλισσα, λέγει ὁ ρῶσσος διπλωμάτης, μόνον προσωρινῶς ἀπήλαυσε δημοτικότητος, ἥτις οὐδεμίαν εἶχε σχέσιν πρὸς τὴν πολιτικήν· οἱ σέρβοι δὲν γνωρίζουσι βασίλισσαν, ἀλλὰ μόνον σύζυγον τοῦ βασιλέως, οὐδέποτε δὲ θὰ ἀνεχθῶσιν ἐπιρροὴν γυναικὸς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς. Ἡ Ναθαλία, κατὰ τὸν ρῶσσον διπλωμάτην οὐδέποτε ἔσχε κομματικοὺς ὀπαδούς, ὡς ἡ εἰς τὸν θρόνον πρόσκλησις τυγχάνει ἀδύνατος, διότι τοιαύτην καθιστᾷ αὐτὴν καὶ ἡ κομματικὴ ἔρις, ἥτις θὰ ἐξερρήγνυτο εὐθύς. Ἄλλως τε φοβοῦνται ἐν Σερβίᾳ μὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νικήσῃ καὶ ἡ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου ἐπιρροή. Ἐκτὸς τούτου καὶ ἡ ξενικὴ μόρφωσις τοῦ Πέτρου Καραγεώργεβιτς ἀποτελεῖ μέγα πρόσκομμα.

Τὸ ἀτμόπλοιον „Περσία“ τῆς ἑταιρίας Ρουμπατίνο, ἀναχωρῆσαν ἐκ Νεαπόλεως τῇ 21 Σεπτεμβρίου καὶ διευθυνόμενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν συνήντησεν ἐν τῷ πελάγει πέντε σπογγαλιευτικὰ πλοιάρια, ἅτινα διὰ σημείων ἐδείκνυον, ὅτι διέτρεχον κίνδυνον.

Ὁ πλοίαρχος Ρόκκος εἰδοποιηθεὶς ἔδωκε διαταγὰς, ὅπως πλησιάσωσι τὰ πλοιάρια ταῦτα.

Εἷς δὲ ἐπιβάτης ὁμιλῶν τὴν ἑλληνικὴν ἐχρησίμευσεν ὡς διερμηνεὺς μεταξὺ τῶν σπογγαλιέων καὶ τοῦ πλοιάρχου, καὶ διὰ τούτου ἐπληροφορήθη ὁ πλοίαρχος, ὅτι τὰ σπογγαλιευτικὰ ἐκεῖνα πλοιάρια ἐκπλεύσαντα ἐκ Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας καὶ διευθυνόμενα πρὸς τὰς νήσους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχιπελάγους ἀπώλεσαν τὴν ὁδὸν καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ καθορίσωσι τὰ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος, ἐπλανῶντο δὲ τῇδε κακεῖσε εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων ἐπὶ 20 ἡμέρας.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς περιπλανήσεως ταύτης διέτρεξαν 300 μίλλια, ἐπὶ τέλους δὲ ἐξηντλημένων τῶν τροφῶν αὐτῶν οἱ δυστυχεῖς ναυτίλοι διέτρεχον τὸν μέγιστον τῶν κινδύνων.

Ὁ εὐγενὴς τῆς „Περσίας“ πλοίαρχος κατεβίβασε λέμβον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ διένειμεν εἰς τοὺς παραπλανηθέντας θαλασσοπόρους ἄρτον καὶ διπυρίτην ἀρκοῦντα πρὸς δεκαήμερον διατροφὴν, ὑπέδειξε δ' αὐτοῖς τὴν διεύθυνσιν, ἣν ὤφειλον ν' ἀκολουθήσωσιν.

Ἐκ τῶν πέντε τούτων σπογγαλιευτικῶν πλοίων τὸ ἓν ἔφερεν ἑλληνικὴν σημαίαν, τὸ ἕτερον ὀθωμανικὴν, τὸ τρίτον τὴν σημαίαν τῆς Ἡγεμονίας τῆς Σάμου, τὰ δὲ δύο ἕτερα ἦσαν ἄνευ σημαίας.

Οἱ ἐπιβάται τῆς „Περσίας“ παρακολουθοῦντες μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν πορείαν τῶν πλοιαρίων εἶδον μετ' εὐχαριστήσεως, ὅτι ἐπανέλαβον τὸν πλοῦν κατὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν αὐτοῖς διεύθυνσιν.

Ἐν ταῖς παρισιαναῖς ἐφημερίσιν δημοσιεύεται περίεργος στατιστικὴ τῶν καταστρεφομένων ἀγρίων θηρίων ἐπὶ τῇ χορηγουμένῃ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἀμοιβῇ.

Κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην, ἐντὸς δεκαετίας ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐδαπάνησε 520,220 φράγκα εἰς ἀμοιβὴν τῶν φονευόντων τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Ἀπὸ τοῦ 1880 ἐφονεύθησαν 7,020 λύκοι καὶ λύκαιναι. Τῷ 1888 καὶ 1884 ἐφονεύθησαν 2,351 ἄγρια θηρία, νῦν δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευομένων ἠλαττώθη εἰς 404, ἡ δὲ πληρωθεῖσα ἀμοιβὴ συμποσοῦται εἰς 25,320 φρ. ἀντὶ 185,630.

Διὰ τοῦ μέτρου τούτου τὰ ἐν Γαλλίᾳ ἄγρια θηρία ἠλαττώθησαν τοσοῦτον, ὥστε εἰς πολλὰς ἐπαρχίας οὐδὲν αὐτῶν ἴχνος ἀπαντᾷ.

ΝΕΩΤΕΡΑ

Κατὰ τὸ μετεωρολογεῖον τοῦ Βουκουρεστίου ὁ τῇ πρωΐᾳ ταύτῃ κατατρομάξας τοὺς κατοίκους σεισμὸς διήρκεσεν 20 δευτερόλεπτα. Ὁ σεισμὸς ἐπήνεγκε καὶ μικρὰς ζημίας, διότι καὶ στέγας μικρῶν οἰκιῶν κατέρριψε καὶ εἰκόνας ἔρριψεν ἐκ τοῦ τοίχου.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑγειονομείου κ. Φέλιξ ἀνεχώρησε σήμερον τῇ πρωΐᾳ εἰς Πρεδεὰλ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἱερουμένων λοιμοκαθαρτηρίων, ὧν ἡ λειτουργία ἄρξεται πιθανῶς ἀπὸ τῆς μεθαύριον κυριακῆς.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ „Σεντινέλᾳ Δούναρεϊ“.

„Οὐδεμία κίνησις ἐν τῇ ἀγορᾷ. Τὸ πᾶν ἠρεμεῖ. Τὸ χρηματιστήριον ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς καφενεῖον τοῦ Σταμπούλ, ἔνθα οἱ θαμῶνες μετ' εὐλαβείας καὶ συνοχῆς ἐξομολογοῦνται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν ἐπικαλούμενοι ἐπ' αὐτῶν τὰ φάσματα τοῦ Ἀλλὰχ καὶ τοῦ Μωχαμέτ. Εἷς τοὺς ἡμετέρους χρηματιστὰς μόνον αἱ μετάνοιαι καὶ ὁ τῆς παραδόσεως ταμβάκος ἐλλείπουσιν ὅπως γείνωσι σωστοὶ δερβίσαι“.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	650	54 3/4	8.	Μ.
„	1300	57	8.80	„
„	5500	58 1/2	10.60	„
„	2100	57 3/4	10.20	„
„	2550	58 1/2	9.80	„
„	4040	56	8.75	Σ·
Ἀραβ.	2600	61	7.40	„
„	1200	51 1/2	5.50	Μ.
„	1500	»	5.50	“
„	1500	»	5.50	„
„	1500	»	5.50	»
Φασ.	1350	ο)ο κ.	9.50	Κ.
„	1450	„	9.70	„
„	2050	»	9.50	„
Κριθὴ	900	43 1/2	4.75	»

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ἠπείρου	
Σῖτος	——	Σῖτος	3100
Ἀραβ.	——		4200
Κριθὴ	5900	—	——
Φασόλια	——		3500

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΕΣΤΗ, 1 Ὀκτωβρίου.—Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκε τῇ στρατιωτικῇ ἐπιτροπῇ τοῦ οὐγγρικοῦ τμήματος τὰς λεπτομερείας τοῦ ἀναδιοργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ. Ὁ ἀναδιοργανισμὸς περατωθήσεται τῷ 1897, θὰ ὑψώσῃ δὲ τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν κατὰ ἥμισυ ἑκατομμυρίων φλωρινίων κατ' ἔτος.

— Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐπαρχιῶν αἰτηθείσης πιστώσεως ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐστριακοῦ τμήματος, ὁ νεοτσέχος Ἄϊμ κατέκρινε δριμέως τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς διάγουσι Βοσνία καὶ Ἑρζεγοβίνη· ἀνεγνώρισε μόνον τὴν δραστηριότητα τοῦ κ. Καλνάϋ ἐν τῷ πολιτικῷ καὶ τοῖς σχολείοις, ἐπειπὼν ὅτι οἱ μωαμεθανοὶ ἐχθαίρουσι τὴν κατοχὴν ἣν δυσαρέστως φέρουσι καὶ οἱ καθολικοί. Ὁ κ. Ἄϊμ προέτεινε τὴν συνταγματικὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν κατεχομένων ἐπαρχιῶν. Ὁ κ. Τσέδικ διαψεύδει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἄϊμ περιγραφὴν τῶν ἐπαρχιῶν. Ὁ κ. Σνὲς ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ κατοχὴ τιμᾷ τὴν Αὐστροουγγαρίαν ἕνεκα τῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιτευχθείσης προόδου. Ὁ ὑπουργὸς κ. Καλλάϋ καθάπτεται ἐπίσης τοῦ κ. Ἄϊμ ὡς ἀνυπόστατα εἰπόντος.

Οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ κ. Ἄϊμ ἀπεκρούσθησαν, ἡ δὲ πίστωσις ἐπεψηφίσθη.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 1.—Οἱ καλῶς πεπληροφορημένοι κύκλοι βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ἰδέα περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς εἰς Ἀρμενίαν πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τῆς χώρας ἐγκατελείφθη· ἄλλως τε αὐτοὶ οἱ ἀρμένιοι δὲν παραδέχονται τοιαύτην τινα ἐπιτροπήν.

— Τηλεγράφημα ἐξ Ἐρζερούμ ὑπὸ ἡμερ. 28 παρελθόντος ἀγγέλλει ὅτι ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει ταύτῃ 16 χολερικὰ κρούσματα καὶ 10 θάνατοι.

ΒΙΕΝΝΗ 1.—Ὁ διάδοχος τῆς Ρωσσίας φθάνει αὔριον τὴν πρωΐαν ἐκ Σσεστασόβα, θὰ μεταβῇ μετὰ μικρὰν διαμονὴν εἰς Ἰταλίαν ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀθήνας.

ΠΕΤΡΟΠΟΛΙΣ 1.—Ὁ Τσάρος ἐπέστρεψεν εἰς Σκιέρνοβιτς ἐκ Λιπέσκ ἔνθα εἶχε μεταβῇ πρὸς κυνηγεσίαν. Θὰ ἐπανέλθῃ δὲ εἰς Πετρούπολιν τὴν 2 Ὀκτωβρίου.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ 1.—Ἀπὸ τῆς 13της Ἰουλίου μέχρι σήμερον συνέβησαν ἐν Βελγίῳ 1135 κρούσματα χολέρας, ἐξ ὧν 564 θανατηφόρα.

ΒΙΕΝΝΗ 1.—Ὁ „Ἑσπερινὸς Ταχυδρόμος» τῆς Βιέννης δηλοῖ ὅτι οὐδὲν κροῦσμα χολέρας ἐγένετο μέχρις ὥρας οὔτε ἐν Βιέννῃ, οὔτε ἐν τῇ μεσημβρινῇ Αὐστρίᾳ, οὔτε ἀλλαχοῦ τῆς Αὐστρίας, ἐξαιρέσει τῆς δυσμικῆς Γαλικίας.

— Μετὰ τὴν σήμερον ἐκ τῆς θήρας ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐδείπνησε παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Φραγκίσκῳ Ἰωσὴφ, παριστα-μένου μόνου τοῦ ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Φερδινάνδου.

— Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» δημοσιεύει ἐπιστολὴν ἐκ Βουκουρεστίου λέγουσαν ὅτι ἡ ἔκθεσις τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ 1891—1892 ἡ ὑποβληθεῖσα τῷ λογιστηρίῳ τοῦ κράτους παρουσιάζει πλεόνασμα 14,721,524 φρ. Τὸ ὁλικὸν πλεόνασμα ἐφ' ὃ πέποιθεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Γερμάνης τῇ 30 Σεπτεμβρίου ἀνέρχεται εἰς 23,275,272 φρ. Τὸ δημόσιον χρέος ἐλαττοῦται κατὰ 10,969,812 φρ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ 1.—Τὴν Τετάρτην 10 κρούσματα, 6 θάνατοι.

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ, 1. — Ὁ πρίγκηψ διάδοχος καὶ ὁ πρίγκηψ Χριστιανὸς ἀνεχώρησαν τῇ ἑσπέρᾳ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 1. — Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ διαλύσῃ τὴν Σκουψίναν περὶ τὰ τέλη δεκεμβρίου.

Αἱ νέαι ἐκλογαὶ γενήσονται κατὰ φεβρουάριον.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ, 1. — Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Λόϋδ ἐπεψήφισε ἐνδιαφερούσας τροποποιήσεις ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ δρομολόγια τοῦ 1893 ἐπὶ σκοπῷ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ταξειδιών.

Διὰ τὴν ἐν Ἀνατολῇ ὑπηρεσίαν προτίθεται νὰ συστήσῃ γραμμὴν Πειραιῶς-Σμύρνης, τὴν ἐπέκτασιν τῆς γραμμῆς Καραμάνι-Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐπὶ τέλους τὴν μεταρρύθμισιν τῶν πλοῶν τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 2 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	99 50
5 „ χρεωλ. („ amort.)	97.75
4 „ „ „ „	82.60
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.75
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.75
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.50
6 „ „ „ „ „	101.50
7 „ „ „ „ „	102.—
5 „ „ „ (Iași f. urb).	81.75
10/300 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	279.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.25
„ „ 5 „ 1890.	91.75

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1660
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	415
„ Nationalâ . .	200	411
Constr. și lucr. publ.	250	129.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	99.75
Λονδίνου	25.18 75
Βερολίνου	123.60
Ἀμβέρσης	99.75
Βιέννης.	2.10 12
Λίρα ὀθωμανική	22.92

Βιέννη, 30 Σεπτεμβρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.515
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	311.75
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	120.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „ .	58.87
„ „ Amsterd. „ .	99.—
Παρίσιοι 29 Σεπτεμβρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 % . .	106.05
„ „ 3 %	99.45
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	99.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	332.50
Ὀθωμ. Τράπεζα	—.—
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	—.—
„ Lot turc.	91.37
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.17
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλανδίας	206.31
„ „ Βερολίνου	122.31
Βερολίνον 29 Σεπτεμβρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.—
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	83.40
„ amortis. 5 %	97.20
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	205.20
Δάνειον δημαρχείου . .	95.50
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	20.285
„ „ Παρισίων δίμ.	80.65
„ „ Ὁλλανδίας „ .	67.85
„ „ Βιέννης	169.15
„ „ Ἀμβέρσης . .	80.79

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(70)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Καὶ ἐν ᾧ, δυνάμει τοῦ λογικοῦ ἀντεπάλαιε πρὸς τὴν σύγχυσιν τῆς φαντασίας, παρεφέρετο ὑπὸ τῆς καρδίας της νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ σύγχυσις αὕτη ἦτο προαίσθησις συμφορᾶς.

Ἡ τρυφερὰ ἀγάπη, ὡς ἕκαστος γνωρίζει εἶναι δεισιδαίμων, καὶ πᾶσαν ἐνδεχομένην συμφορὰν τὴν θεωρεῖ ὡς βεβαίαν.

Ὁ φόβος δὲ τῆς Μαλβίνης ἐφαίνετο αὐξανόμενος μὲ τὸ ζοφερὸν σκότος, τὸ ἐπιχυνόμενον ἐπὶ τῆς φύσεως· ἐνόμιζεν ὅτι πανταχοῦ ἤκουε τὴν κραυγὴν τοῦ θανάτου· μακρυναὶ βοαὶ ἀνέμου, ἀγρία κραυγὴ πτηνοῦ, βαρεῖα ἠχησις κώδωνος, ὡς καὶ αὐταὶ αἱ ἀντηχήσεις, ἀπατηλὰ λείψανα φωνῆς μὴ ἀκουομένης πλέον, τὰ πάντα ἐγίνοντο πρὸς αὐτὴν φάσματα τρομερὰ εἰκονίζοντα τάφους.

Μὴ δυναμένη ν' ἀνθέξῃ πλέον εἰς ἣν εὑρίσκετο φρίκην, ἐξῆλθε βιαίως περικεχυμένη ὑπὸ ψυχροῦ ἱδρῶτος, καὶ κατέβη νὰ μάθῃ, ἂν ἡ ἅμαξα ἡτοιμάζετο ταχέως· ἀλλὰ οἱ ἀγῶνές της ὑπῆρξαν ἀνωφελεῖς, διότι ὁ ἐπιστάτης τοῦ ξενοδοχείου ἐκραιπάλει, ἡ σύζυγός του ἐγόγγυζε, καὶ οἱ ὑπηρέται περιεφέροντο τῇδε κἀκεῖσε λογομαχοῦντες· ὥστε ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου τούτου ἡ Μαλβῖνα μόλις δυνηθεῖσα νὰ καταστήσῃ ἀκουστὴν τὴν ἀσθενῆ φωνήν της, ἐξ ἀνάγκης διευκτέρευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀναχωρήσασα τὴν πρωΐαν, ἔφθασεν εἰς Ἐδιμβοῦργον περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας τῆς ἀκολούθου ἡμέρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ'

Ἡ νόσος

Ἡ Μαλβῖνα κατέλυσεν εἰς τῆς Μούδης τὴν οἰκίαν, ἀπέχουσαν ὄχι πολὺ ἀπὸ τὴν τῆς Βιρτῶνος.

Ἡ καλὴ δὲ αὕτη γραῖα, μὴ λησμονήσασα τὴν σπουδαίαν χάριν, γενομένην αὐτῇ παρὰ τῆς Μαλβίνης, ἀφῆκε κραυγὴν ἀπορίας καὶ χαρᾶς ἅμα ἰδοῦσα αὐτήν· ἀλλ' αὐτὴ συστέλλουσα ἐν τῷ ἅμα τὴν ἐπίτασιν τῆς χαρᾶς της ἐπέβαλε σιωπὴν δι' ἐπιθέσεως τοῦ δακτύλου πρὸ τῶν χειλέων της, καὶ ἀναβᾶσα μετ' αὐτῆς εἰς δωμάτιον κενὸν, ἀπῄτησε ῥητῶς νὰ τηρηθῇ ἀπόκρυφος ἡ εἰς Ἐδιμβοῦργον ἔλευσίς της.

— Αἴ! κυρία μου, εἶπεν ἡ Μούδη, εἶναι χρέος μου βέβαια νὰ σᾶς ὑπακούσω, καὶ σᾶς ὑπόσχομαι νὰ μὴ ἀνοίξω τὸ στόμα μου εἰς κἀνένα περὶ τοῦ ἐρχομοῦ σας· ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ μάθω, τοὐλάχιστον... — Τὴν αἰτίαν, ἥτις μὲ φέρει εἰς τὴν οἰκίαν σου. Μούδη; προσέθηκεν ἡ Μαλβῖνα, θέλεις τὴν μάθει, καὶ θὰ λάβω μάλιστα χρείαν τῆς βοηθείας σου, εἰς τὴν ὁποίαν δύναμαι νὰ στηριχθῶ, ἐλπίζω.

— Κυρία μου, εἶπεν ἡ τιμία οἰκοδέσποινα, τί εὐτύχημα εἰς ἐμὲ, ἂν δυνηθῶ νὰ σᾶς χρησιμεύσω!

— Κάθησε πλησίον μου, καλὴ Μούδη, τῇ εἶπε μετὰ φιλικοῦ τρόπου ἡ Μαλβῖνα· ἀναμφιβόλως ἔμαθες πῶς ἐχωρίσθην ἀπὸ τῆς ἐξαδέλφης μου.

— Ναί, κυρία μου, τὰ ἔμαθα ὅλα ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας, ἀπὸ τὴν Ἄνναν μάλιστα, ἥτις ἦτο συγγενὴς τοῦ ἀθλίου ἀνδρός μου· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἰδική σας ἡμερότης καὶ καλοσύνη ἔλκει τὴν ἀγάπην τῶν κατωτέρων σας, ὅσον ὁ ὑπερήφανος τρόπος τῆς κ. Βιρτῶνος τὴν ἀποβάλλει, ὅλα ὅσα ἤκουσα ἦσαν πρὸς ἀθώωσίν σας καὶ ἡ Ἄννα ἐν τῷ μ' ἐδιηγεῖτο τὰ συμβάντα, ἔκλαιεν ἀπὸ π.όθον διὰ τὴν ἀπουσίαν σας.

— Σ' εὐχαριστῶ, ἀκριβή μου Μούδη, διὰ τὰς καλὰς ὑπὲρ ἐμοῦ μαρτυρίας σου· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπληροφορήθης τὰ πάντα, δὲν ἀγνοεῖς βεβαίως ὅτι ὁ Σὶρ Ἐδμὼν Σεϋμοῦρος εἶναι περιπόθητός μου.

— Ἡ Μούδη ἔνευσε καταφατισῶς καὶ ἡ Μαλβῖνα ἐξηκολούθησε. Δὲν θέλω ζητήσει νὰ τὸ κρύψω, Μούδη, εἶναι ἀληθέστατον πρᾶγμα· ὑπάρχοντες δὲ καὶ οἱ δύο ἀνεξάρτητοι, εἴμεθα εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ νὰ ἑνωθῶμεν, ὅτε συμβεβηκός τι φρικτὸν μᾶς ἐχώρισεν ἀναμφιβόλως διὰ παντός· ἔπειτα ἐκεῖνος ἐπληγώθη... καὶ ἴσως εἶναι πολὺ κακά...

— Λοιπὸν, κυρία μου, ἠρώτησεν ἡ Μούδη βλέπουσα ὅτι οἱ λυγμοὶ ἐμπόδιζον τὴν Μαλβῖναν νὰ ἐξακολουθήσῃ, τί πρέπει νὰ κάμωμεν; προστάξετέ με, εἶμαι ἑτοίμη εἰς ὅλα.

— Πρέπει, ἀκριβή μου, νὰ μάθῃς; ἂν μένῃ εἰς τῆς κ. Βιρτῶνος.

— Ἦλθεν ἐχθὲς τὸ πρωΐ, καὶ ἠξεύρω ὅτι ἡ κ. Βιρτὼν τόσην ἔκπληξιν ἔλαβεν ὅτε τὸν εἶδεν, ὥστε, ἀφ' οὗ εἶπε μυρία πράγματα ἐναντίον σας, ἔπεσεν ἄλαλος καὶ ἄφωνος πολλὴν ὥραν, καὶ ἐνησχόλησε πρὸς ἰδίαν της ἐπίσκεψιν μέχρι μεσημβρίας τὸν ἰατρὸν, τὸν ὁποῖον εἶχον καλέσει διὰ τὸν ἀνεψιόν της.

— Ἀλλ' ἠξεύρεις τί εἶπεν ὁ ἰατρὸς περὶ τοῦ Ἐδμῶνος; ἡ πληγή του εἶναι ἐπικίνδυνος;

— Ὄχι, κυρία μου, δὲν ἤθελεν εἶσθαι, ἂν δὲν προσετίθετο φλόγωσις προξενηθεῖσα, ὡς λέγουσιν, ἀπὸ τὴν ἄκραν ταραχὴν τοῦ πνεύματός του.

— Αἴ! Θεέ μου! ἐφώνησεν ἡ Μαλβῖνα, ἐγὼ λοιπὸν τὸν ρίπτω εἰς τὸν τάφον!

Ἀκριβή μου Μούδη, δι' ἀγάπην Θεοῦ! ὕπαγε νὰ λάβῃς πληροφορίας, νὰ ἠξεύρω τί γίνεται, πρὸ πάντων μάθε ἂν μὲ ζητῇ· διότι πρὸς χάριν του εἶμαι ἑτοίμη νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν Βιρτῶναν· νὰ πέσω εἰς τοὺς πόδας της...

Ἄφες με, νὰ τὸν ἴδω διὰ τελευταίαν φοράν, θέλω τῇ εἰπεῖ.

— Ἀκριβή μου κυρία! μὴ θλίβεσθε τόσον· εἶπεν ἡ Μούδη, ὑπάγω ἀμέσως εἰς τῆς ἐξαδέλφη σας· μανθάνω ἀπὸ τὴν Ἄνναν τὰ πάντα, καὶ μετὰ μίαν ὥραν θὰ ἠξεύρητε ὅ,τι ἔγεινεν.

— Αἴ! εἶπεν ἡ Μαλβῖνα, ἄλλο τίποτε νὰ μὴ ἐρωτήσῃς, εἰμὴ τὰ περὶ ἐκείνου.

— Ἐμπιστεύθητε, κυρία μου, εἶπεν ἡ Μούδη, εἰς τὸν ζῆλον μου.

Αὐτὰ εἶπε καὶ ἀνεχώρησε.

Ἡ Μαλβῖνα περιμένουσα τὴν Μούδην ἐστοχάζετο ὅτι ἂν ταχέως ἐπιστρέψῃ εἶναι κακὸν σημεῖον ἂν δὲ ἀργοπορήσῃ φοβερώτατον πρᾶγμα· πηγαινοήρχετο καὶ παρετήρει ἐκ τοῦ παραθύρου.

Τέλος ἡ Μούδη ἐπέστρεψε.

Λοιπὸν Μούδη, πῶς εἶναι, τὴν ἠρώτησε βιαίως.

— Καλὰ κυρία μου! ἡ Ἄννα λέγει ὅτι ὁ ἰατρὸς σήμερον ἀφοῦ παρετήρησε τὸν σφιγμόν του καὶ ἐπεσκέφθη τὸ τραῦμα, ἔσεισε τὴν κεφαλὴν, καὶ δὲν εἶπε τίποτε.

— Δὲν εἶπε τίποτε! ἔσεισε τὴν κεφαλὴν Μούδη! ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν; οὐδεὶς τὸν ἠρώτησέ τι;

— Τοῦτο, κυρία μου, δὲν τὸ ἠξεύρω.

— Ἀλλὰ τί ἠξεύρεις λοιπόν;

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαΐῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαΐῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατὸς
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογάς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ'ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Λιψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΥΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.
Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας „Δακίας-Ρωμουνίας“, ὁδὸς Λιψκάνι, ἀριθμ. 1.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΜΙΝΕΡΒΑ“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομφότατον ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοῦντα μετὰ τῆς ἀβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.
VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Marques déposées en France et à l'Etranger Alexandre aîné
Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.
Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοὶ Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“ Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθυμίᾳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰς μετρία

NEVRALGIELE
1420
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua di: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa la mai mult de cât 4 pe di.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui,* în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe di.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul intrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1419

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ. Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασίκ, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France.*
Δέχεται ἀσθενεῖς καθ'ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς συφιλιτικάς.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστιχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.
Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . . ρῶ. 8
Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ σ. τ. σελ. ἓν στήλαις φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Ἐξασφαλίσεις κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθύνεται ἐν Βουκουρεστίῳ.
Δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΤΡΙΤΗ, 6)18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5022,

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ δ'. σελ. δ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 5 Ὀκτωβρ. 1892.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν „Συλλόγων")
(Καθυστερήσασα)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1892.

Κνισμοὺς ὀρέξεως ἠσθάνθησαν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Βασιλέως. Τρέφουσιν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ἡ Α. Μ. ἀπεφάσισεν, ὡς ὑψηλοφώνως κηρύττουσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, νὰ πέμψῃ τὸν ἰδιαίτερον γραμματέα Της, κ. Καλίνσκην πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὡς ἔπραξε κατὰ τὴν ἀλησμόνητον Καθαρὰν Δευτέραν τῇ 17 Φεβρουαρίου. Ἡ φαντασιοπληξία αὕτη ἔχει ἐπὶ τοσοῦτον ριζωθῇ εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὥστε ἂν ὁ Βασιλεὺς δὲν πράξῃ ὅπερ τοσοῦτον οὗτοι ἐπιθυμοῦσι θὰ ἐκραγῶσιν εἰς σπαραξικαρδίους γόους. Πόθεν ὅμως ἐνεπνεύσθησαν τὴν τοιαύτην ἰδέαν ἄγνωστον καὶ πῶς αὕτη ἐρριζοβολησεν ἐν τῇ ψυχῇ των ἀγνωστότερον ἔτι. Διατείνονται οἱ ἀξιάγαστοι οὗτοι κύριοι ὅτι τὸ ἐθνικὸν φρόνημα ὀλοσχερῶς μετεβλήθη εἰς ἐχθρικὸν κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐν τούτοις ἡ τῆς τελευταίας Κυριακῆς βουλευτικὴ ἐκλογὴ Καρδίτσης πρὸς πλήρωσιν χηρευούσης θέσεως οὐχὶ μόνον τὸν ὑποψήφιον κυβερνητικὸν ἀνέδειξε διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας, ἀλλ' ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη φρόνημα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀκμαιότατον διατηρεῖται. Ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα κατήντησε σαθρόν, καιρὸς δὲ εἶναι οἱ μωσαϊκὸν ἀλλόκοτον ἀπαρτίζοντες ἀντιπολιτευόμενοι νὰ ἐπιζητήσωσιν ἀλλαχοῦ ἐπιχειρήματα πλέον εὐπρόσωπα. Βεβαίως μεταξὺ τῶν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως ὑπάρχουσιν οἱ μεμψιμοιροῦντες καὶ οἱ δυσηρεστημένοι. Τοῦτο οὐδεὶς τὸ ἀρνεῖται. Ἀλλ' ἡ δυσαρέσκεια αὕτη ἔχει αἰτίαν μόνον ροσοφετολογικοὺς λόγους καὶ οὐχὶ πολιτικὰς πεποιθήσεις ἢ ἀναγνώρισιν ἀνικανότητος τοῦ κ. Τρικούπη. Ἤδη ἐγκατέλειψεν τὴν κυβέρνησιν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Σταυρόπουλος, θὰ ἦτο ὅμως λίαν κωμικὸν νὰ διατείνετό τις ὅτι ὁ βουλευτὴς οὗτος ἀνεγνώρισε τὴν ἀνικανότητα τοῦ κ. Τρικούπη!! Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν εἴθισται νὰ ὑποστηρίζωμεν μίαν κυβέρνησιν ὅταν χορηγῇ ἡμῖν ρουσφέτιαν ἄλλως τὰ περνοῦμεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Αὐταὶ εἶναι αἱ πολιτικαὶ ἡμῶν πεποιθήσεις. Τὸ ἀτομικὸν καὶ τὸ κομματικὸν συμφέρον. Τὸ γενικὸν συμφέρον εἶναι μέλημα τῶν ἠλιθίων, τῶν ἐπιθυμούντων νὰ γεμίζωσι τὴν κοιλίαν των μὲ ἀέρα καὶ οὐχὶ μὲ θετικὴν τροφήν. Εὐτυχῶς ἡ τρικουπικὴ ἀντιπολίτευσις ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἄνδρας μὴ σκοποῦντας νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν κυβέρνησιν ἢ μόνον ὅταν πεισθῶσιν ὅτι ἡ πορεία αὐτῆς τυγχάνει ἐπιζήμιος τῷ Ἔθνει. Βεβαίως μεταξὺ τῶν συμπολιτευομένων ὑπάρχουσι καὶ ζιζάνια ἅτινα θὰ αἰσθανθῶσιν ὅτι ἡ θέσις των δὲν εἶναι ἐκεῖ ὅπου τὸ καθῆκον ἐκτελεῖται ἀλλὰ παρὰ τῇ ἀντιπολιτεύσει ὅπου δίδονται ὑποσχέσεις. Θὰ λιποτακτήσωσι οὗτοι ἀφίνοντες ἥσυχον τὴν Κυβέρνησιν, διότι αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῶν εἶναι τοσοῦτον πολλαὶ καὶ παράλογοι ὥστε δὲν τὰς παρεδέχεται ὁ κ. Τρικούπης.

Ταύτην τὴν στιγμὴν οἱ φοιτηταὶ τοὺς ὁποίους ἔσχον ἤδη τὴν τιμὴν νὰ σᾶς συστήσω, διοργανοῦσι ταραχώδη διαδήλωσιν μὲ σημαίας. Μεταβαίνουσι φαίνεται πρὸς κατάκτησιν καμμιᾶς δποδούλου ἐπαρχίας. Ἀλλ' ἀναφαίνεται ὁ κ. Μπαϊρακτάρης, ὁ ἀδυσώπητος διώκτης τῆς δημοκοπίας. Τοῖς ἀφαιρεῖ τὰς σημαίας καὶ τοὺς διαλύει. Δονκιχωτικὴ ὀργὴ καταλαμβάνει οὐχὶ τοὺς ἀτυχεῖς φοιτητάς, ἀλλὰ τοὺς διωργανώσαντας τὴν διαδήλωσιν. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐκστρατείας ἐπιτροπὴ ἐκ φοιτητῶν ἐζήτησε νὰ παρουσιασθῇ παρὰ τῷ κ. πρωθυπουργῷ ὅστις ἐδέχθη αὐτήν. Τῷ ἐνεχείρισαν ἀναφορὰν ἐν ᾗ διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ νόμου. Ἤρεμῶς καὶ ἀποτόμως τοῖς παρετήρησεν ὁ κ. Τρικούπης ὅτι δέχεται τὴν ἀναφοράν των διότι πᾶς πολίτης δικαιοῦται νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του καὶ ν' ἀναφέρηται, ἀλλὰ οὔτε θέλει ἀναγνώσει ταύτην οὔτε θὰ τὴν ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον... Δευτέρα ψυχρολουσία. Ἐζήτησαν οἱ φοιτηταὶ νὰ παρατηρήσωσιν... ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπας τοῖς ἔδειξε τὴν θύραν. Περαστικά!

Αἱ ἑορταὶ τῶν ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ ἡμῶν ζεύγους τελεσθήσονται ἐν πάσῃ πομπῇ, κατὰ τὴν 15 Ὀκτωβρίου. Θὰ παρευρεθῶσιν ὁ Τσάρεβιτς, ὁ διάδοχος τῆς Δανίας καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας. Ἀναμένεται ἰσχυρὸς γαλλικὸς στόλος ἀποτελούμενος ἐκ 15 θωρηκτῶν πρὸς τιμὴν τῶν τελεσθησομένων ἑορτῶν. Θὰ καταπλεύσωσι προσέτι ρωσσικὸς, ἀγγλικὸς καὶ δανικὸς στόλος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1892.

Ἡ μετά τινας ἡμέρας ἀναμενομένη ἄφιξις τοῦ ἄγγλου οἰκονομολόγου ταγματάρχου κ. Λόου, οὐκ ἐᾷ καθεύδειν τὴν ἀντιπολίτευσιν. Δὲν βλέπουσιν εὐχαρίστως τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ, διότι ἡ παρουσία του ἐνταῦθα θέλει διευκρινίσει τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας κατάστασιν. Οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν ἀντιπολίτευσιν προτιμῶσι ν' ἁλιεύωσιν εἰς θολὰ νερὰ παριστάνοντες τὰ πράγματα ὅπως συμφέρει αὐτοῖς καὶ οὐχὶ τῷ ἔθνει. Βαυκαλίζονται μὲ τὴν ἰδέαν τῆς χρεωκοπίας ἣν κηρύττουσι στεντορείως ἵν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Τρικούπη ἔφερε τὸ ἔθνος εἰς οἵαν εὑρίσκεται, ὡς νομίζουσιν δεινὴν θέσιν καὶ ὅτι καιρὸς εἶναι νὰ ἐλθωσιν αὐτοί, ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεοί, ἵνα τὰ σώσωσι, προσκαλοῦντες εἰς συμβιβασμὸν τοὺς δανειστάς. Ἀκριβῶς ἡ προδοτικὴ αὕτη στάσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὑπεχρέωσε τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἵνα ζητήσῃ παρὰ τοῦ λόρδου Ρώζβερυ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ταγματάρχου Λόου πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἔκθεσιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δυνάμεων, διότι εὑρέθησαν, δυστυχῶς, μωρόπιστοι τινὲς εὐρωπαῖοι πιστεύσαντες εἰς τὰς ἐπαγγελίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ δείξαντες διὰ διαφόρων δημοσιογραφικῶν ὄργανων τὴν ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ ἐξῆς εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ ἡμᾶς. Ὅταν ὁ κ. Λόου ἀφιχθῇ ἐνταῦθα καὶ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν ἡμῶν καὶ ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ δημοσιευθῇ εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Λονδίνου, βεβαίως πᾶς τις θὰ πεισθῇ ὅτι δὲν ὑριστάμεθα οἰκονομικὴν κρίσιν, ἀλλὰ μόνον μεταλλικήν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι χώρα εἰσέτι ἀνεκμετάλλευτος κατὰ συνέπειαν πλουσία, ὅτι ὁ λαὸς εὐημερεῖ πολὺ περισσότερον πολλῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ ὅταν εἷς λαὸς εὐημερεῖ καὶ τὸ κράτος κατ' ἀναπόφευκτον συνέπειαν θὰ εὐημερήσῃ τάχιον ἢ βράδιον. Αὐτὰ φοβεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις διότι οὐδόλως συμφέρει αὐτῇ ν' ἀποδειχθῇ ἡ Ἑλλὰς ὡς χώρα ἱκανὴ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς νὰ ἐκπληρώσῃ, καὶ διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς προσπαθεῖ νὰ δημοκοπήσῃ λέγουσα ὅτι ἡ ἔλευσις τοῦ κ. Λόου εἶναι ἐξευτελιστικὴ, σημαίνουσα εὐρωπαϊκὴν κηδεμονίαν!!

Ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἀνταποκρίσει ἔγραψα ὑμῖν δι' ὀλίγων τὰ τῆς φοιτητικῆς διαδηλώσεως. Ἰδοὺ τί συνέβη. Οἱ ἀπεργοῦντες φοιτηταὶ εἶχον προσκληθῇ εἰς συνάθροισιν πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐκεῖ ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ μεγάλου Κοραῆ καὶ τῶν μεγαλομαρτύρων Ρήγα Φεραίου καὶ Πατριάρχου Γρηγορίου οἵτινες ἐκ τῆς ἐκπλήξεως ἐμαρμάρωναν ἔτι περισσότερον, ἐλέχθησαν αἱ κλασικώτεραι ἀνοησίαι, αἱ πρωτοφανέστεραι ἀσυναρτησίαι. Ὁ ἀξιάγαστος καὶ πολὺς Δεκάστρος θὰ τοὺς ἐλεεινολόγει ἂν τοὺς ἤκουεν. Ἀνεπέτασαν τρεῖς σημαίας καὶ ὑπὸ ἀνταρτικοῦ κινούμενοι ἐλατηρίου ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ δράσωσιν ἐναντίον κειμένου νόμου τῆς πολιτείας, ἤρξαντο κατερχόμενοι τὴν ὁδὸν Κοραῆ ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ὅπου τριμελὴς ἐπιτροπὴ θὰ ἐνεχείριζε τῷ κ. πρωθυπουργῷ ἀναφορὰν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ νόμου περὶ φορολογίας τῆς ἐκπαιδεύσεως. Δυσκόλως δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ διατί οἱ κ.κ. φοιτηταὶ μετέβαινον ἐν σώματι εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐν προκλητικῇ διαδηλώσει καὶ διατί ἐκράτουν σημαίας. Ἂν ἄφινον ὀλίγον τὴν ἀτυχῆ ἡμῶν σημαίαν ἥσυχον ἐκεῖ ὅθεν παρέλαβον ταύτην καὶ ἂν μόνον ἡ ἐπιτροπὴ τῶν φοιτητῶν μετέβαινεν ἡσύχως παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ βεβαίως δὲν θὰ συνέβαινεν ὅ,τι συνέβη. Ἀλλ' ὄχι, αὐτοὶ ἤθελον νὰ ἐπιβληθοῦν διὰ τοῦ ὄγκου—ἦσαν 150 μόλις!—ἤθελον νὰ προκαλέσωσι τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ καὶ νὰ φανῶσιν ὅτι οὐδένα φοβοῦνται. Τοιαύτας εἶχον λάβει διαταγὰς παρ' ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι συμφέρον νὰ ὑποκινῶσι τὴν μωρὰν νεολαίαν εἰς σατανικὰ κατὰ τῶν νόμων κινήματα. Ἡ ἀστυνομία φοβουμένη μὴ ἀπευκταῖόν τι συμβῇ, ἀφοῦ μάλιστα οὐδεὶς τῶν φοιτητῶν συμφωνεῖ μετὰ τῶν συναδέλφων των καὶ μὴ δυναμένη νὰ ἐπιτρέψῃ ἵνα μολύνηται ἡ σημαία εἰς κάθε ψύλλου πήδημα, προκειμένου μάλιστα περὶ ἀπειθίας κατὰ τῶν νόμων, ἀπεφάσισε καὶ αὐτὴ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν διαδήλωσιν. Καὶ ἰδοὺ ἐμφανίζεται ὁ κ. Μπαϊρακτάρης ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, κάτωθεν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ ἐρωτᾷ αὐτοὺς τί ζητοῦσι καὶ ποῦ μεταβαίνουσιν.

— Εἰς τὸν πρωθυπουργὸν πρὸς ἐπίδοσιν ἀναφορᾶς, ἀπαντᾷ ἡ ἐθνικὴ ἐλπὶς δηλ. ἡ νεολαία.

— Θὰ μεταβῇ μόνη ἡ ἐπιτροπὴ, παρατηρεῖ ὁ κ. διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, σεῖς δὲ διαλυθῆτε. Μὴ θελήσαντες πάραυτα νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀστυνομίας, οἱ φοιτηταὶ ἐφάνησαν ὅτι θ' ἀντισταθῶσι. Τότε διατάσσει ὁ κ. Μπαϊρακτάρης τοὺς κλητῆρας ν' ἀφαιρέσωσι τὰς σημαίας ἀπὸ τὰς ἀναξίας ἐκείνας χεῖρας καὶ νὰ διαλύσωσι τοὺς ἀντάρτας. Πάραυτα, πατεῖς με, πατῶσε. Οἱ πρὸ μικροῦ ἀρειμάνιοι ῥήτορες καὶ ροπαλοφόροι τρέπονται εἰς ἄτακτον φυγὴν, ἀφέντες τὰς σημαίας των. Συνελήφθησαν ὅμως δύο φοιτηταὶ οἵτινες ἐφαίνοντο καὶ ἐγὼ δὲν γνωρίζω τι. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Μπαϊρακτάρης ἐσύστησεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ κ. πρωθυπουργῷ ὅπου καὶ μετέβη εἰσαχθεῖσα πάραυτα παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἦν λίαν ἐρεθισμένος κατὰ τῶν φοιτητῶν διότι ἐδέχθη αὐτοὺς ὀργίλως καὶ αὐστηρότατα τοὺς ἐπετίμησεν.

— Ἐν τίνι ἰδιότητι ἐμφανίζεσθε ἐνταῦθα, τοὺς ἠρώτησεν ἀποτόμως.

— Εἴμεθα... φοιτηταί, ἐψιθύρισαν ἐκεῖνοι.

— Ἐνεγράφητε ἢ ἀνανεώσατε τὴν ἐγγραφήν σας εἰς τὸ πανεπιστήμιον; Οὐχί! Ἄρα δὲν εἶσθε φοιτηταί, ἀλλ' ἁπλοῖ πολῖται καὶ ὡς τοιούτους μόνον σᾶς δέχομαι, διότι δέχομαι πάντας τοὺς πολίτας ὧν ἀκούω τὰ παράπονα. Σᾶς λέγω ὅμως ὅτι τὴν ἀναφοράν σας οὐχὶ μόνον δὲν θέλω λάβει ὑπ' ὄψει ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θέλω τὴν ὑποβάλει.

Ὡς βρεγμέναι γάταις ἴσταντο οἱ ἀτυχεῖς φοιτηταί, ὀπισθοχωροῦντες πρὸς τὴν θύραν. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης δὲν εἶχε τελειώσει τὴν ὁμιλίαν του. Ἐπρόκειτο πικροτέρας λέξεις, πλήρεις πατριωτικῆς ἀγανακτήσεως, νὰ ἐκστομίσῃ, κατακεραυνόνων τοὺς στασιαστὰς καὶ ἄφρονας νέους, οἵτινες ὑπὸ τὸ βάρος τῶν λέξεων ἐκείνων, ἐνεοὶ ἔκυπτον τὴν κεφαλήν.

— Ἐφάνητε ὑποδεέστεροι τῶν ἐθνικῶν σας ὑποχρεώσεων, ἀνέκραξεν ὁ κ. Τρικούπης, καὶ κατακρίνω τὴν κατὰ τῶν νόμων τῆς πατρίδος σας ἀνευλάβειαν καὶ τὴν ἀστοργίαν σας πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς!

Οἱ μεστοὶ πικρίας καὶ πόνου λόγοι οὗτοι τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἐκίνουν εἰς μαῦρα δάκρυα πάντα φιλότιμον νεανίαν ἔχοντα ὡς μόνον ἴνδαλμα καὶ ὡς μόνην χαρὰν τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους του. Οἱ ἀμείλικτοι ἐκεῖνοι καὶ εὐγενεῖς λόγοι τοῦ πρωθυπουργοῦ ἔδει ν' ἀντηχήσωσιν εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν φοιτητῶν καὶ μετανοοῦντες οὗτοι διὰ τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν των ν' ἀνακράξωσι μιᾷ φωνῇ. Ὄχι, ὄχι! θὰ ὑποστῶμεν ὅ,τι ἐπιτάσσει ἡ πατρὶς, ἀγογγύστως μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Φαίνεται ὅτι ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, κατερχόμενον τὴν κλίμακα τοῦ ὑπουργείου, ἐδάκρυσε μετὰ πόνου, σπογγίζον τοὺς ἐρυθροὺς αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς, δι' ὅπερ ἀπὸ καρδίας συγχαίρω αὐτόν. Ὑπάρχουσι δάκρυα μεγαλύνοντα, ἀνυψοῦντα τὸν χέοντα αὐτά. Δυστυχῶς ὅμως οἱ ἄλλοι ἀγρὸν ἠγόρασαν· τοῦτο δὲ εἶναι κάκιστος οἰωνὸς διὰ τὸ μέλλον, διότι τί ἀποβήσεται ἂν ἡμέραν τινὰ ἡ πατρὶς ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τῶν τέκνων της καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν, ἀφοῦ ταῦτα ἀρνοῦνται τὴν ἐλαχίστην τῶν θυσιῶν. Πολὺ κακὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡ διαγωγὴ τῶν φοιτητῶν καὶ εἰς πικρὰς σκέψεις ἐνέβαλε πάντα χρηστὸν πολίτην. Δυστυχῶς καὶ ἡ δημοσιογραφία δὲν ὑστέρησε τῶν φοιτητῶν. Διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἀστυνομίας, κατὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀντὶ καὶ αὕτη νὰ συναισθανθῇ τοὺς πολυτίμους λόγους τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἀφίνουσα πρὸς στιγμὴν τὰ κομματικὰ τ' ἀτιμάζοντα τὸ ἔθνος πάθη νὰ συγχαρῇ τὸν πρωθυπουργὸν καὶ νὰ συστήσῃ τὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὴν αὐταπάρνησιν εἰς τὴν νεολαίαν. Οὐδὲν τούτων. Προσεπάθησεν ἡ κακοῦργος νὰ ρίψῃ ἔλαιον εἰς τὸ πῦρ, ὑποδαυλίζουσα τὰ φαῦλα ἔνστικτα καὶ ὑποκινοῦσα εἰς νέαν στάσιν τοὺς φοιτητάς.

Τοσαύτη μοχθηρία δὲν συναντᾶται οὔτε παρὰ τοῖς ἀγρίοις. Αἱ συνάδελφοι «Ἄστυ» καὶ «Ἀκρόπολις» ἐδημοσίευσαν αὗται μόνον πολύτιμα ἄρθρα προσκαλοῦσαι τὴν νεολαίαν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς. Ἀλλ' ἡ «Παλιγγενεσία» ἀλλ' ἡ «Ἐφημερὶς» ἀλλ' ἡ «Ἐπιθεώρησις» ἐν δῆθεν πατριωτικῇ ἀγανακτήσει ἐξηγέρθησαν διότι κατεπατήθησαν τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, μὴ ἐπιτραπείσης αὐτοῖς τῆς διαδηλώσεως, λησμονήσασαι ὅτι ἡ ἐν λόγῳ διαδήλωσις εἶχεν χαρακτῆρα στασιαστικὸν ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ καταπατηθῇ νόμος τῆς πολιτείας καὶ τολμήσασαι νὰ προκαλέσωσι τὴν μέριμναν τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος ὡσανεὶ ὁ ἀνώτατος Ἄρχων ἔχει καθῆκον νὰ καταπατῇ τοὺς νό-

μους καὶ νὰ ὑποστηρίζῃ τοὺς στασιαστάς! Εὐτυχῶς πολλοὶ φιλότιμοι νέοι, αἰσθανόμενοι τὸ προσγινόμενον τῇ πατρίδι ὄνειδος ὡς ἐκ τῆς ἐνόχου στάσεως τῶν συναδέλφων των, ἐγγράφονται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὰ δὲ μαθήματα ἄρχονται ἀνυπερθέτως τὴν προσεχῆ Δευτέραν 28 λήγοντος.

———

Ἔκτακτος ἀνταποκριτὴς ἐκ Ρόδου μοὶ γράφει ὅτι ἐν τῷ ἐκεῖσε φρουρίῳ καθειρχθησαν, ἀφιχθέντες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 500 περίπου σοφτάδες, ἐξ ἐκείνων οἵτινες τελευταίως συνελήφθησαν, ἐξωσθέντες ἐκ τῆς ὀθωμανικῆς πρωτευούσης. Τὴν εἴδησιν ταύτην σᾶς μεταδίδω πρῶτος διότι οὐδαμοῦ ἀνεγράφη που.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

———

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» τὸ ὄργανον τοῦ Γλάδστωνος ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῶν τῆς 30 Σεπτεμβρίου γράφουσι τὰ ἑπόμενα·

«Τὰ ξένα χρεώγραφα ὑπῆρξαν σταθερά, τῶν ἑλληνικῶν ὑψωθέντων ἐκ νέου κατὰ 1)2—1 τοῖς ἑκατόν. Θετικῶς πιστεύεται ἐν τῇ χρηματαγορᾷ, ὅτι ἔχει τινὰ λόγον πρὸς τὴν ὕψωσιν ταύτην ἡ εἴδησις, ὅτι ὑπάλληλος τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πέμπεται εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἀποστείλῃ ἔκθεσιν περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ παρεμφεροῦς οὔσης πρὸς τὴν πρό τινων ἐτῶν ἀποστολὴν εἰς Αἴγυπτον τοῦ σὶρ Καρόλου Οὐΐλσων, χωρὶς βεβαίως νὰ πρόκηται περὶ διεθνοῦς ἐπιτροπείας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος".

۞ Ἔληξεν ἡ παραλαβὴ τῆς συντελεσθείσης ἐργασίας πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαΐδος. Ἡ πρὸς παραλαβὴν αὐτῆς συστᾶσα ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Κελλενὲκ, Ἰσιγώνη καὶ Σούλη ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς γαλλικῆς ἑταιρίας μηχανικοῦ κ. Μποζέ. Ἡ ἀποξήρανσις τῆς λίμνης ἐπετελέσθη κατὰ πάντας τοὺς ἀπαιτουμένους κανόνας, ἐκεῖ δὲ, ἔνθα ἄλλοτε ἐλίμναζον ὕδατα, ἤδη διέρχεται τὸ ἄροτρον τοῦ γεωργοῦ καὶ ἡ πεδιὰς Κωπαΐς δύναται νὰ διαπρέψῃ καὶ πλουτίσῃ χιλιάδας ἀνθρώπων. Ἡμέρα πρὸς παράδοσιν τοῦ ἔργου δὲν ὡρίσθη μέχρι τοῦδε.

۞ Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, ὃν ὡς γνωστὸν διακρίνει ἡ πρὸς τὰς ὡραίας τέχνας κλίσις, καλέσας τὸν πρόεδρον τοῦ Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ Συλλόγου κ. Κ. Ν. Κωστῆν, ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι εὐμενῶς ἀποδέχεται τὴν εὐχὴν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συλλόγου, ὅπως ὁ Μουσικὸς καὶ Δραματικὸς Σύλλογος τεθῇ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ προστασίαν καὶ ἀνακηρυχθῇ ἐπίτιμος πρόεδρος αὐτοῦ.

Τὸ δεῖγμα τοῦτο τῆς πρὸς τὸν Μουσικὸν καὶ Δραματικὸν Σύλλογον εὐμενείας τῆς Α. Β. Υ. ἀποτελεῖ τὴν κρατίστην ἐγγύησιν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι παγιώσεως καὶ προόδου τῶν ἔργων συλλόγου τοσοῦτον ὠφελίμου.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΣΧΕΣΕΩΝ.

——

Τὸ ἀπὸ ἐννέα ἤδη μηνῶν ἐπασχολοῦν τὰς κυβερνήσεις Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας ζήτημα τῆς κληρονομίας Ζάππα κατέληξεν εἰς τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις μετ' ἐπιμόνους προσπαθείας πρὸς φιλικὴν καὶ δικαίαν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, ἠναγκάσθη νὰ διαβιβάσῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον διὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ κ. Παππαρηγοπούλου, διακοίνωσιν πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν, δι' ἧς διετύπου ὁριστικῶς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἢ διὰ διαιτησίας μιᾶς τῶν δυνάμεων κατὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον, καθ' ὅσον, ὡς γνωστὸν, τὰ δικαστήρια τῶν δύο ἐνδιαφερομένων κρατῶν εἶναι ἀναρμόδια νὰ δικάσωσι δίκην μεταξὺ αὐτῶν. Ἡ ρωμουνικὴ ὅμως κυβέρνησις μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῇ τῆς ρηθείσης διακοινώσεως, ἀπήντησε ἤδη πρό τινων ἡμερῶν ὁριστικῶς ὅτι δὲν παραδέχεται ποσῶς τὰς ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως προταθείσας λύσεις. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐνετείλατο τῷ ἀντιπροσώπῳ αὐτῆς ἐνταῦθα νὰ δηλώσῃ τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει ὅτι ἡ ἐνταῦθα παρουσία αὐτοῦ τοῦ λοιποῦ εἶναι περιττή. Ἡ Α. Ε. ὁ κ. Παππαρηγόπουλος τὸ πορελθὸν Σάββατον μετὰ μεσημβρίαν διεβίβασε τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει τὴν ἐντολὴν τῆς κυβερνήσεώς του καὶ αὔριον ἢ τὴν μεθεπομένην ἀπέρχεται διὰ Γαλαζίου εἰς Ἀθήνας, μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας καὶ πάντων τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος.

Δυπούμεθα ἐπὶ τῇ ἐπελθούσῃ ἀναποδράστῳ ταύτῃ λύσει, πεποίθαμεν δὲ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἐξευρεθήσεται τρόπος ἀξιοπρεπὴς καὶ δίκαιος ἅμα πρὸς ἐξομάλισιν τοῦ ζητήματος καὶ ἐπανάληψιν τῶν σχέσεων, αἵτινες ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κ. Παππαρηγοπούλου τοσοῦτον φιλικαὶ καὶ ἐγκάρδιοι εἶχον ἀποκαταστῇ χάριν εἰς τὰ περικοσμοῦντα αὐτὸν προσόντα ἀβρότητος καὶ πολιτικῆς δεξιότητος, ἐπιμαρτυρουμένης παρ' ὁμογενῶν τε καὶ ξένων.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ προστασία τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων ἀνετέθη εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ρωσσικὴν πρεσβείαν, ἥτις εὐμενῶς ἀπεδέξατο αὐτήν.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις βεβαίως θὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν γνώμην τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐπὶ τοῦ προκαλέσαντος τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων ζητήματος.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

———

Τὰ ἐν Κρήτῃ πράγματα ὀσημέραι δεινοῦνται, ἐνῷ οἱ δυναστευόμενοι χριστιανοὶ καθίστανται ἀπειλητικώτεροι πρὸς τοὺς δυνάστας. Ἰδοὺ τί γράφει ὁ ἐκ Νανίων ἀνταποκριτὴς τῆς συναδέλφου „Ἄστεος".

„Ἕνεκα τῆς καταστάσεως ἣν δημιούργησεν ἡ καταπάτησις τῶν προνομίων τῆς Κρήτης ὑπὸ τῆς Πύλης, ἕνεκα ἰδίως τῆς βαρείας φορολογίας καὶ τῆς ἐλλείψεως ἀσφαλείας ἐν Κρήτῃ, ὑπεκόχλαζεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1889 ὁ μὴ εὑρὼν τότε διέξοδον ἐπαναστατικὸς ὀργασμός. Ἀλλ' ἡ σύνεσις εἶχεν ὑπερισχύσει καὶ ἀντὶ βιαίων κινημάτων οἱ Κρῆτες προὐτίμησαν ν' ἀποταθῶσιν ἁπλῶς τῷ μονάρχῃ, ἐκλιπαροῦντες τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων ἐν τῇ νήσῳ, καί τοι μακρὰ πεῖρα ἐδίδαξεν ὅτι ἡ Πύλη μόνον εἰς τὴν βίαν ἐνδίδει. Ἀλλ' εἷς τῶν Κρητῶν ἀγόμενος ὑπὸ αἰσθημάτων πατριωτικῶν, ἀλλ' ἀκαίρων ἴσως, συνεβούλευσε καὶ ὑπεκίνησε διαβήματα, ἅτινα ὡς ἔχουσι τὰ τῆς Κρήτης καὶ τοῦ καθόλου ἑλληνισμοῦ, δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ ν' ἀπολήξωσιν εἰς συμφορὰς οἵαι αἱ τοῦ 1889. Καὶ ἡ μὲν πλειονοψηφία τῶν Κρητῶν οὐδεμίαν ἔδωκεν ἀκρόασιν εἰς τὰς εἰσηγήσεις ταύτας, τηροῦσα ἐπιφυλακτικὴν καὶ συνετὴν στάσιν καὶ ἀναμένουσα καταλληλοτέραν περίστασιν· τινὲς ὅμως ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σφακίων, παρεσύρθησαν ἐξ ὑπερβάλλοντος πατριωτικοῦ ζήλου καὶ ἀπετέλεσαν συνάθροισιν ἐν Κομητάδες τῶν Σφακίων.

Ὁ Μαχμοὺτ-πασσᾶς, ἀφοῦ προσεπάθησε νὰ διαλύσῃ αὐτοὺς διὰ τῆς πειθοῦς, ἔσπειλε στρατὸν μετὰ χωροφυλακῆς, ὅστις ὁδηγούμενος ὑπὸ ἐντοπίων χωροφυλάκων, περιεκύκλωσε τοὺς συνηθροισμένους περὶ τὰ ἐξημερώματα τῆς 20ης τοῦ ἰδίου καὶ ἐπετέθη κατ' αὐτῶν. Οἱ συνηθροισμένοι οἵτινες δὲν ὑπερέβαινον τοὺς ἑκατὸν, ἀντεπυροβόλησαν καὶ ἡ συμπλοκὴ αὕτη διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας. Ἐπληγώθησαν δὲ καὶ ἐφονεύθησαν ἐκ μὲν τῶν Τούρκων περὶ τοὺς δέκα στρατιῶται καὶ χωροφύλακες, ἐκ δὲ τῶν χριστιανῶν ἐπληγώθη βαρέως μὲν ὁ Ἀνδρέας Κριαρᾶς, ἀγωνιστὴς τοῦ 1886, ὅτε καὶ δὶς εἶχε πληγωθῇ εἰς τὸν πόδα, καὶ ἔγκριτος τῆς ἐπαρχίας, ἐπανειλημένως χρηματίσας βουλευτὴς, ἐλαφρότερον δ' ἐπληγώθησαν οἱ Μανοῦσος, Ξυρουχάκης ἢ Μανουσογιαννάκης καὶ Χατζῆ-Ρουσάκης καὶ εἷς τέταρτος ἐκ Ρεθύμνης, οὗτινος δὲν ἐγνώσθη τὸ ὄνομα.

Οὕτω ὁ φιλόδοξος Κρὴς, περὶ οὗ ἀνωτέρω γίνεται λόγος, παρέσυρε τὴν ἡρωϊκὴν ἐπαρχίαν τῶν Σφακίων εἰς συμφορὰς καὶ ἐστέρησεν αὐτὴν πολυτίμων ὑπάρξεων, αἱ ὁποῖαι εἰς καταλληλοτέραν ἐποχὴν ἠδύναντο νὰ τῇ παράσχωσι μεγάλας ὑπηρεσίας".

ΧΡΟΝΙΚΑ

———

Ὁ ἑλλὴν ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως κ. Φώτιος ἠγγειλε, κατὰ τὸν „Ἀνατολικὸν Μηνύτορα" ἐπισήμως τὸ ἄνοιγμα πάντων τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνικῶν σχολείων.

Ὁ „Πεσταῖος Λόϋδ" ἀνακινεῖ τὸ ζήτημα ἂν καὶ κατὰ πόσον ἡ τελευταία ρωσσικὴ διακοίνωσις συμφωνεῖ πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου. Ἀνιαρὰ τῇ Ρωσσίᾳ τυγχάνει ἡ παρὰ τῆς Τουρκίας καλλιέργεια φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἄνευ καθ' οἱονδήποτε τρόπον παραβιάσεως τῆς βερολινείου συνθήκης.

Τοῦτο δυνατὸν νὰ δυσαρεστῇ τὴν Ρωσσίαν, ἀλλὰ θετικώτατα πρέπει νὰ γίνῃ παραδεκτὸν ὅτι οὔτε ἡ Ρωσσία, οὔτε οὐδεμία ἄλλη δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπαγορεύῃ εἰς τὴν Πύλην ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην κυβέρνησιν τὴν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν συμπεριφορὰν αὐτῶν.

Αἱ ρωσσικαὶ σκέψεις, ὡς ἐκφέρονται ἐν τῇ διακοινώσει τῇ διαβιβασθείσῃ πρὸς τὴν Πύλην, στηρίζονται ἐπὶ τοῦ σοφίσματος ὅτι ἡ Βουλγαρία δέον νὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν Ἐπιτροπείαν τῶν Δυνάμεων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν Βερολίνειον συνθήκην, καθόσον ἡ ὑφισταμένη ἐν αὐτῇ κατάστασις τῶν πραγμάτων δὲν ἀνεγνωρίσθη εἰσέτι ὡς νόμιμος. Ἀλλ' ἡ διαμφισβήτησις αὕτη εἶνε ὅτι αὐθαιρετώτερον εἰς τὸν κόσμον, καθόσον ἡ Βερολίνειος Συνθήκη δὲν προβλέπει περὶ κανόνων ἐφαρμοστέων ἐν ἐνδεχομένῃ πολιτικῇ καταστάσει, ἤτις καίπερ μὴ σύμφωνος πρὸς πάντας τοὺς ὅρους ἀποδεικνύει οὐχ' ἧττον τὴν παγιότητα αὐτῆς διὰ τῶν τεινόντων πρὸς τελειοποίησιν ἑαυτῆς πράξεων.

Ἐν ἐλλείψει τῶν μὴ ληφθέντων ὑπ' ὄψει τούτων κανόνων ἡ Τουρκία καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ δυνάμεις ἔχουσι πλήρες τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῶσι φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Βουλγαρίας, καθόσον θεωροῦσιν αὐτὰς συμφερούσας. Κατ' ἀκολουθίαν εἶναι ἄμεσος παράβασις τῆς βερολινείου συνθήκης, ἐὰν ἡ Ρωσσία ἐξαναγκάσῃ μία ἢ πάσας τὰς δυνάμεις τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην ταύτην νὰ ἐξοστρακίσωσι τὴν Βουλγαρίαν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τῆς βερολινείου συνθήκης ἐσκοπεῖτο νὰ τεθῇ ἡ Βουλγαρία ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὑπογραψασῶν αὐτὴν δυνάμεων καὶ οὐχὶ νὰ δημιουργηθῇ κατάστασις πραγμάτων ἐπιτρέπουσα τὴν ἐχθρότητα μιᾶς τῶν δυνάμεων πρὸς τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς.

Ἡ διακοίνωσις τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν Πύλην ἐπομένως εἶναι κατὰ τὸν „Πεσταῖον Λόϋδ", οὐ μόνον ἀσύμφωνος πρὸς τὴν βερολίνειον συνθήκην, ἀλλὰ καὶ ὅλως ἀντικειμένη πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν βερολινείων ἀποφάσεων.

———

Κατὰ τὸν ἐκ Βιέννης ἀνιαποκριτὴν τῶν „Ἡμεσησίων Νέων" τοῦ Λονδίνου, ἀναρχία ἤρξατο κατακλύζουσα τὴν ἀτυχῆ Σερβίαν. Τὰς νοτιοδυτικὰς ἐπαρχίας λυμαίνονται ἰσχυραὶ ληστρικαὶ συμμορίαι, ἀνήκουσαι, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, εἰς τὴν πολιτικὴν διότι καθαρὰ κηρύττουσι τὰς προτιμήσεις αὐτῶν. Δὲν πειράζομεν, — λέγουσιν — τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ριζοσπαστικὸν κόμμα.

Ἀλλ' οἱ προσδευτικοὶ θὰ πληρώσωσι λύτρα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τρίτον κόμμα, τὸ τῶν φιλελευθέρων, θὰ λαμβάνωμεν παρ' αὐτῶν τὸ βαλάντιον καὶ τὴν ζωήν."

Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἀπὸ Βαλιέδου εἰς Ποτσέγον ὁδὸς εἶναι κατειλλημένη ὑπὸ ληστῶν.

———

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σόφιας ὅτι οἱ πολιτικοὶ κύκλοι εἶναι πολὺ ἀνήσυχοι ἕνεκα τῆς τελευταίας Ρωσσικῆς διακοινώσεως. Μεγάλην ἰδίως ἐντύπωσιν παρήγαγεν αὕτη ἐπὶ τοῦ κ. Σταμπουλώφ. Φοβεῖται οὗτος, καὶ δικαίως μὴ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ρωσσίας καὶ μεταβάλῃ τὴν στάσιν αὐτῆς ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας. Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις, θεωροῦσα τὴν ρωσσικὴν διακοίνωσιν ὡς ἀρχὴν ἥττον ἐπιφυλακτικῆς ἐνεργείας τῆς Ρωσσίας ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι καὶ ὡς ἔνδειξιν ὅτι ἡ ρωσσο-γαλλικὴ ἕνωσις προσέλαβεν ἐσχάτως στενώτερον χαρακτῆρα, ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ἐκ Βιέννης.

———

Μεταξὺ τῶν ἐκτεθέντων προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἐν τῇ ἐκθέσει, Φιλιππουπόλεως διακρίνονται οἱ σάπωνες καὶ τοῦ ἐν Βάρνῃ ἑλληνικοῦ σαπωνοποιείου τοῦ κ. Χρήστου Ι. Ρίζου. Τὸ σαπωνοποιεῖον τοῦτο ἐξέθηκε σάπωνας διαφόρων εἰδῶν, ποιοτήτων καὶ σχημάτων ἐν τῇ ἐκθέσει. Δύο μεγάλοι ὀβελίσκοι ὑποβαστάζοντες ὁ μὲν τὴν προτομὴν τῆς Α. Β. Ὑψ. τῆς πριγκηπίσσης Κλημεντίνης, ὁ δὲ τὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σταμπουλὼφ, ἐφελκύουσι τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπισκέπτου ἐπὶ τῶν ἐκθεμάτων τοῦ κ. Χρήστου Ι. Ρίζου, ἅτινα κλιμακηδὸν ποικίλουσιν ἀπὸ τοῦ σάπωνος τῆς κοινῆς χρήσεως μέχρι τοῦ κοσμητικοῦ καὶ ἀρωματικοῦ, πάντων κατασκευαζομένων ἐκ καθαροῦ ὑλικοῦ καὶ ἕνεκα τῆς εὐθηνίας των ὄντων ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ. Τὸ σαπωνοποιεῖον τοῦτο ἔχει τὸ προνόμιον νὰ ἀποτυποῖ ἐπὶ τοῦ σάπωνος τὴν προτομὴν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου.

———

Πρὸς τιμὴν τοῦ πολιτικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀργυροπούλου, μεταβάντος εἰς Φιλιππούπολιν ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς ἐκθέσεως κ. Γεωργιὲφ παρέθηκε γεῦμα ἐν τῷ ἑστιατορίῳ τῆς ἐκθέσεως εἰς ὃ παρεκάθησαν καὶ ὁ κ. Χρ. Χριστίδης διευθύνων τὸ γεν. προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ ἄλλαι ἐπισημότατοι.

———

Ἀγγέλλεται ἐκ Πύργου ἡ ἵδρυσις ἐθνικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας ὑπὸ τὸν τίτλον Βουλγαρία. Ἤδη ἡ ἑταιρία αὕτη ἠγόρασεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀτμόπλοιον „Πύργος" ἐπικληθὲν, ὅπερ ἤρξατο τοὺς πλόας αὐτοῦ μεταξὺ Πύργου καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὰ βιενναῖα φύλλα ἡ ἐπελθοῦσα λύσις τοῦ ζητήματος τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνικῶν σχολῶν ἐχαρακτηρίσθη ἐν τῇ ἑλληνικῇ πρωτευούσῃ ὡς σύμφωνος κατὰ πάντα πρὸς τὴν ἐν τῇ διακοινώσει τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διατυπωθεῖσαν ἀξίωσιν· κατὰ δὲ τηλεγραφήματα τοῦ ἐν Κωνσ)πόλει ἀνταποκριτοῦ τοῦ λονδινείου „Χρόνου" ἡ Υ. Πύλη εὐμενῶς εἰσακούσασα τῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος παρακλήσεων τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐνετείλατο τῷ ἐν Σόφιᾳ ἐπιτρόπῳ Ρεσὶτ βέῃ, ἵνα συστήσῃ τῇ βουλγαρικῇ κυβερνήσει τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς εἴς τε τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς ἑλληνικῆς δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ νέου περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου.

—Ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἀθηνῶν τῇ «Πολιτικῇ Ἀνταποκρίσει» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 τρέχοντος·

«Τὸ ἄνοιγμα τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς Πύργου προὐξένησε ζωηρὰν εὐαρέσκειαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀγνοεῖ τίς δρᾶσις ἐπέβαλεν εἰς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν· ὁ ἐν Σόφιᾳ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔσχε τελευταίως τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνδιαλεχθῇ αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν Σταμπούλωφ καὶ τὸν Ζίβκωφ· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸ τῆς ἐξαποστολῆς τῆς διακοινώσεως ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἀναθέσει εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπους αὐτῆς νὰ ἐκθέσωσιν ἡμιεπισήμως εἰς τὰς κυβερνήσεις τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ συμβαίνοντα, ὑποτίθεται ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας ταύτης, διότι ἡ ἐπίδοσις τῆς διακοινώσεως συνέπεσε πρὸς τὸ ἄνοιγμα τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς Πύργου.

—Γνωστὸν ἤδη ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος Ἰωσὴφ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν αὐστροουγγρικῶν ἀντιπροσωπειῶν κατέκρινε δριμέως τὰς ἐν ταῖς διαίταις τῆς Κάτω Αὐστρίας, τῆς Καρινθίας καὶ τῆς Στυρίας ἐπιθέσεις τῶν ἀντισημιτῶν κατὰ τοῦ ἰουδαϊσμοῦ, ὅστις ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ ἀποτελεῖται ὑπὸ 2 ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Ἕνεκα τῶν ψόγων τούτων εἷς τῶν ἀντιπροσώπων, ὁ εὐπατρίδης κόμης Κίνσκης, προσβληθεὶς τὴν φιλοτιμίαν ὑπὸ τῶν ἐπιπλήξεων τοῦ μονάρχου, ἔδωκεν εὐθὺς τῇ ἐπιούσῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ἐπιστεύετο δὲ ὅτι ἀναλόγους ἐπιπλήξεις ἤθελεν ἀπευθύνει ὁ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ καὶ πρὸς τοὺς τσέχους βουλευτὰς, ἀλλ' ἀπέχει ἐκ φόβου, ὡς λέγεται, μὴ λάβῃ δυσαρέστους ἀπαντήσεις παρὰ βουλευτῶν θερμῶν καὶ ὁρμητικῶν οἷος ὁ ἐλέγξας τὴν πολιτικὴν τοῦ Καλνόκη νεοτσέχος βουλευτὴς Εἶμ.

—Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας ἡ Τράπεζα τῶν αὐστριακῶν χωρῶν ὑπέβαλε τῇ Βουλγαρίᾳ ὡς ὅρους πρὸς συνομολόγησιν τοῦ δανείου τὴν εἰς αὐτὴν παραχώρησιν καὶ διαχείρισιν ἄμεσον ὑπ' αὐτῆς τῶν μονοπωλίων τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ ἅλατος, ὡς καὶ τὴν προμήθειαν τοῦ ὑλικοῦ τῶν κατασκευασθησομένων σιδηροδρόμων ἐξ ἐργοστασίων μόνον ὑπὸ τῆς Τραπέζης ὑποδεικνυομένων.

—Κατ' εἰδήσεις τῆς βουλγαρικῆς «Μικρᾶς Ἐφημερίδος» ἀναδημοσιευομένας καὶ ὑπὸ τῆς «Σφοδοδᾶς» τῇ 11)23 Αὐγούστου ἐθεωρήθη ἐν τῷ δικαστηρίῳ Φιλιππουπόλεως δίκη κινηθεῖσα ὑπὸ τῆς εἰσαγγελίας κατὰ τοῦ συναδέλφου Κουμαριανοῦ, «διότι ἐν ἰδιότητι ἕλληνος ὑπηκόου ἐκδίδει ἐν τῇ ρηθείσῃ πόλει τὴν ἐφημερίδα «Φιλιππούπολιν» καὶ διότι δὲν ἐπέδωκε τῇ εἰσαγγελικῇ ἀρχῇ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ περὶ τύπου νόμου ἀπαιτουμένην δήλωσιν.

„Μετὰ τὸ κατηγορητήριον τοῦ εἰσαγγελέως, λέγουσιν αἱ ἐν λόγῳ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες, τὸ δικαστήριον ἐξήνεγκεν ἀπόφασιν καταδικάζουσαν τὸν κ. Κουμαριανὸν καὶ διὰ τὰς δύο κατηγορίας εἰς εἰκοσαήμερον φυλάκισιν καὶ εἰς ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς δίκης".

—Ἐν τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ γίνονται οἰκονομίαι ἐκ δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἐπέκειναι. Ὑπεβιβάσθησαν δηλαδὴ αἱ δαπάναι ἀπὸ 16 ἑκατομμύρια ὅσα ἀναγράφει ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1892 εἰς 14 ἑκατομμύρια.

Ἀλλὰ μεθ' ὅλον τὸν οὐσιώδη τοῦτον περιορισμὸν τὸν στρατιωτικῶν δαπανῶν βεβαιοῦσιν οἱ ἁρμόδιοι ὅτι εἰς τὴν καλὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ καμμία δὲν ἐπέρχεται δυσχέρεια. Κατηργήθησαν πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐπιμίσθια, ἐπίσης αἱ δαπάναι τῶν μουσικῶν, ὡς καὶ πολλαὶ ἄλλαι.

—Ἀπό τινος ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐν Ἀθήναις ἐφημερὶς εἰς ἀρμενικὴν γλῶσσαν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Χαμτσὰκ», ὑπερασπίζεται δὲ τὰ δικαιώματα τῶν

ἐν Τουρκίᾳ ἀρμενίων καὶ ζητεῖ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἑξηκοστοῦ ἄρθρου τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου διεκτραγῳδοῦσα συγχρόνως τὰς καταπιέσεις, ἃς ὑφίστανται οἱ ἐν Τουρκίᾳ ἀρμενικοὶ πληθυσμοί. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ δὲ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Ἀθήναις προσπαθεῖ διὰ παραστάσεως, ἐπὶ ἀβασίμων λόγων ἐρειδομένων, καὶ δι' ὑποσχέσεων εὐνοίας πρὸς τὰ ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικὰ συμφέροντα, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διακοπὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης διὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἀγνοεῖ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἰσχύει τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, τὸ ἐπιτρέπον εἰς πάντα πολίτην Ἕλληνα νὰ ἐκδίδῃ ἐφημερίδα εἰσγλῶσσαν οἱανδήποτε καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ὑπευθύνως τοὺς στοχασμοὺς καὶ τὰς σκέψεις αὐτοῦ συμμορφούμενος πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ συνταγματάρχης κ. Κοῦλτσερ καὶ ὁ λοχαγὸς κ. Βελεᾶνος ἀπῆλθον εἰς Παρισίους ὁπόθεν μεταβήσονται εἰς τὰ ἐργοστάσια Κρεουζὼ καὶ Σαϊντ-Σαμὼν πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς κατασκευῆς τῶν ὀχυρωματικῶν θόλων.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐπεδοκίμασεν ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ συνεδρίᾳ τὴν εἰς τὸ ἐν Κασσὲλ ἐργοστάσιον τῶν Χένσελ καὶ υἱοῦ κατακύρωσιν τῆς κατασκευῆς 20 σιδηροδρομ. ἁτμομηχανῶν ἀξίας 1,020,000 φράγκων. Τὸ αὐτὸ συμβούλιον ἐπεδοκίμασε καὶ πίστωσιν 180 χιλ. φράγκων πρὸς στερέωσιν τῶν σιδηροδρομικῶν γεφυρῶν.

Τῇ 1.40 ὥρᾳ μ. μ. τῆς χθὲς ἀνεχώρησαν, ὡς προηγγέλθη, εἰς Γερμανίαν ἡ Α.Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου.

Ὡς προηγουμένως ἠγγείλαμεν, τὸ δημαρχεῖον ἀπεφάσισε νὰ κατεδαφίσῃ πολλὰς οἰκοδομὰς ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ὧν ἡ ἀρχαιότης καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ρυπαρότης καθίστα αὐτὰς ἐπιβλαβεῖς τῇ ὑγείᾳ τῶν κατοίκων. Ἡ κατεδάφισις τῶν οἰκοδομῶν τούτων πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ μετὰ τὴν 26ην ἐνεστῶτος. Οἱ ἰδιοκτῆται ὅμως τῶν ρηθεισῶν τούτων οἰκοδομῶν, θεωροῦντες τὸ δημαρχιακὸν τοῦτο μέτρον ὡς παραβίασιν τοῦ περὶ ἰδιοκτησιῶν νόμου, ἀπεφάσισαν ὁμοθυμαδὸν νὰ ἐναγάγωσι τὸ δημαρχεῖον εἰς δίκην.

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς χθὲς ἀφίκετο, ἐκ Παρισίων ἐρχόμενος, ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Ἀλ. Μαργιλομάν.

Ἡ κυβερνητικὴ ἐφημερὶς „Τίμπουλ" ἐν ὡραίῳ ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον. „Ἡ ἡμετέρα Πλεῦνα" ἐξαίρει τὰ ἄρτι ἀποπερατωθέντα καὶ ἐξοπλισθέντα ὀχυρώματα τῆς χώρας, ὧν ἡ τελειότης οὐ μόνον ὡμολογήθη ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἐπισκεψαμένων αὐτὰ εἰδημόνων ρωμούνων καὶ ξένων, ἀλλὰ καὶ κατεδείχθη ἐκ τῶν γενομένων πρό τινων ἡμερῶν πειραμάτων. Τὸ περὶ τῶν ἐξασφαλιζόντων τὴν χώραν ἀπὸ πάσης ξενικῆς ἐπιδρομῆς ὀχυρωμάτων ἄρθρον τοῦ „Τίμπουλ" δημοσιεύσομεν ὁλόκληρον αὔριον.

Ἐπανῆλθε τῇ ἑσπέρᾳ τῆς παρελθούσης παρασκευῆς, ἐκ Πρεδεὰλ ἐρχόμενος ὁ τοῦ ὑγειονομείου διευθυντὴς ἰατρὸς κ. Φέλιξ, ἀφοῦ ἐνεκαίνισε τὸ αὐτόθι συστὰν λοιμοκαθαρτήριον. Ἡ ἐπιβληθεῖσα ταῖς ἐξ Αὐστρίας προελεύσεσι κάθαρσις ἐν Πρεδεὰλ, εἶναι, ὡς γνωστὸν, ὀκταήμερος. Δύο ξενοδοχεῖα καὶ μία οἰκία μετασκευασθεῖσα εἰς ξενοδοχεῖον θὰ δέχωνται τοὺς ὁδοιπόρους παρέχουσαι αὐτοῖς πᾶσαν ἄνεσιν. Τὰ αὐτόθι ἐγειρόμενα παραπήγματα ἔσονται μετά τινας ἡμέρας ἕτοιμα.

Ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ρωμουνίας ὡρίσθη ἡ προσεχὴς δευτέρα 12 τρέχοντος.

Ὁ ἰατρὸς κ. Φέλιξ μετὰ τὴν ἐκ Πρεδεὰλ ἐνταῦθα ἐπάνοδον αὐτοῦ, ἀπῆλθε μετὰ μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου εἰς Βερτσορόβαν, ἵνα καὶ τὸ αὐτόθι λοιμοκαθαρτήριον ἐγκαινίσῃ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς 11ήμερον κάθαρσιν τὰς ἐκ Ρωμουνίας, Βουλγαρίας, τῶν λιμένων τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Εὐξείνου προελεύσεις.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 30 παρελθόντος.

Σουλινᾶς· 4 ἁτμόπλοια, καὶ ρυμουλκὰ, 4 ἱστιοφόρα καὶ 1 πλοιάριον μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 156 καὶ 31 ἵππων.

Στόμια Προύθου· 3 ἱστιοφόρα μετὰ 13 ἀνδρῶν καὶ πληρώματος.

Οὐγκένι· 14 πρόσωπα.

Βουρδουζένι· 35 πρόσωπα.

Ἡ ὑγεία ἀπανταχοῦ ἀρίστη.

Ἡ γαλλόφωνος συνάδελφος „Πατρὶς" ἤρξατο ἀπὸ χθὲς δημοσιεύουσα γαλλιστὶ ἑβδομαδιαίαν πολιτικο-φιλολογικὴν ἐπιθεώρησιν τὴν „Ἠχὼ τῆς Ἑβδομάδος".

Ὁ „Τίμπουλ" δημοσιεύει ἀπόσπασμα ρωμουνικῆς ἐφημερίδος τοῦ 1838 ἐν ἀφελείᾳ ἀφηγούμενον τὸν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συμβάντα ἐν Βουκουρεστίῳ ἰσχυρὸν, ὡς τὸν τῆς παρελθούσης παρασκευῆς, σεισμόν. Ὁ τότε ἡγεμὼν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς τρομερᾶς δονήσεως εὑρίσκετο ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν ᾧ ἐδιδάσκετο τὸ δρᾶμα „Ἄγγελος", συνετέλεσεν εἰς τὴν καθησύχασιν τοῦ πλήθους, εἶτα δὲ περιελθὼν αὐτοπροσώπως τὰς δοὺς Λιψκάνι καὶ Ἁγίου Γεωργίου ἐπαρηγόρησε τοὺς παθόντας καὶ τοὺς τραυματίας. Ἡ ἀφήγησις εἶναι λίαν περίεργος.

Ὁ γάλλος ἰατρὸς Σεριὲ, εἷς τῶν διακεκριμένων φρενολόγων τῶν Παρισίων, παρεπιδημεῖ ἀπό τινων ἡμερῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἔνθα ἐπεσκέψατο τὴν Μαρκοῦτσαν καὶ τἄλλα θεραπευτήρια.

Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς „Ἀλήθεια" παρακολουθοῦσα ἐπιμελῶς τὰ τῆς ἀγγλικῆς αὐλῆς, γράφει τάδε·

Αἱ εἰς τοὺς γάμους τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου ἀφορῶσαι διατάξεις πόρρω ἔτι ἀπέχουσι τοῦ νὰ ὦσι τελικῶς καθωρισμέναι. Καὶ πρῶτον ὀφίστανται περὶ αὐτοῦ τοῦ γαμηλίου συμβολαίου δυσχέρειαι εἰς πάσας τὰς ὑποχρεώσεις. Ἔπειτα ὁ πάππας ἥκιστα τυγχάνει διατεθειμένος νὰ παράσχῃ τῷ πρίγκηπι Φερδινάνδῳ, ὄντι ρωμαιοκαθολικῷ, τὴν ἀπαραίτητον ἄδειαν, ὅπως συζευχθῇ νέαν, πρεσβεύουσαν τὸ λουθηρανικὸν δόγμα, καὶ ἐγείρει ἐντονωτάτας ἐνστάσεις κατὰ τῆς συμβάσεως, καθ'ἣν τὰ τέκνα τοῦ πρίγκηπος μέλλουσι νὰ καταστῶσι μέλη τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Ἀληθεύει ὅτι ἡ δυσχέρεια ἦν ἡ αὐτὴ καὶ ὅτε ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἐνυμφεύθη τὴν πριγκήπισσαν Ἐλισάβετ τοῦ Βεῖδ· ἀλλ' ἤδη θρυλεῖται ὅτι τὸ Βατικανὸν ἔχει ἀκριβεῖς πληροφορίας, ὅτι ἡ πριγκήπισσα Μαρία προτίθεται ν' ἀσπασθῇ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἐπομένως τὸ Βατικανὸν φοβεῖται μὴ ἀκολούθως παρασυρθῇ εἰς τὸ αὐτὸ διάβημα καὶ ὁ Φερδινάνδος.

Ἐπὶ τέλους ἄλλο ζήτημα ἐγείρεται τὸ τῆς διαδοχῆς, καθ' ὅσον ἡ πριγκήπισσα Μαρία ἀναγκασθήσεται νὰ παραιτηθῇ τὰ ἐπὶ τῆς διαδοχῆς στέμματος δικαιώματα αὐτῆς, „ἐὰν νυμφευθῇ παπιστὴν" ὡς ῥητῶς λέγει ὁ περὶ τῶν ἐξαιρουμένων ὅρος ἐν τῷ περὶ διαδοχῆς ἀγγλικῷ νόμῳ. Ἡ πριγκήπισσα Μαρία σήμερον κατέχει τὴν ἐνάτην τάξιν μεταξὺ τῶν δικαιουμένων εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ στέμματος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΕΣΤΗ, 4 Ὀκτωβρίου. — Μέχρι χθὲς τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τῆς χθὲς συνέβησαν 23 κρούσματα καὶ 10 θάνατοι. 20 ἀσθενεῖς ἐξῆλθον τοῦ νοσοκομείου θεραπευθέντες.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 4.—Χθὲς 10 κρούσματα καὶ 3 θάνατοι. Ἀπέθανον δὲ καὶ 2 ἐκ χολερίνης. Ἐπὶ 20 κρουσμάτων χθεσινῶν 7 ἀπεδείχθησαν ὅτι δὲν ἦσαν χολερικά.

ΚΡΑΚΟΒΙΑ, 4.—Ἐν κροῦσμα ἐνταῦθα καὶ ἕτερον ἐν Ποδγορίτσῃ.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ, 4. — Δύο ὕποπτα κρούσματα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4.—Ἡ «Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων λέγει ὅτι αἱ τελευταῖαι δηλώσεις τοῦ κόμητος Καλνόκυ θὰ συντελέσωσιν πρὸς διατήρησιν τῆς ἀπό τινος χρόνου ἐπικρατούσης τάξεως ἐν Εὐρώπῃ.

ΜΑΔΡΙΤΗ, 4.—Ἡ δημοσιογραφία ἐνασχολεῖται περὶ τῆς συγκαταθέσεως τῆς βασιλομήτορος νὰ γίνῃ ἀνάδοχος τῆς κόρης τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Θ' ἀντιπροσωπευθῇ δὲ παρὰ γερμανίδος πριγκηπίσσης. Τὰ δημοκρατικὰ φύλλα ἀποδίδουσιν εἰς τοῦτο σημασίαν. Τὰ κυβερνητικὰ φύλλα ἰσχυρίζονται ὅτι τοῦτο εἶναι ἁπλῆ φιλοφροσύνη.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 4.—Ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης εἰς τὴν ρωσσικὴν διακοίνωσιν ἀπεστάλη σήμερον.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	3750	54	7.	Κ.
»	2300	54 1/2	7.	Σ.
»	3500	54 3/4	7.90	»
»	3250	54 1/2	7.50	Μ.
»	4000	54 3/4	7.90	Σ.
»	1900	58 1/2	9.30	Μ.
Φασ.	1300	ο)ο κ.	10.75	»
»	1300	»	10.45	»
»	3100	»	9.70	Κ.
»	3500	«	10.	»
Σίκαλις	3100	52 1/2	8.	Σ.
»	680	51 1/4	7.90	Κ.
Κριθὴ	1500	42	4.10	»
Σῖτος	800	57	8.15	Μ.
»	4050	56 1/2	8.85	Σ.
»	4000	57 1/2	9.25	»
»	2700	57 1/2	9.20	»
»	1500	51	5.50	Μ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ἠπείρου	
Σῖτος	45000	Σῖτος	—
Κριθὴ	3400	—	2650
Σίκ.	5400	—	—
Βρώμη	3400		—
Φασόλια	1000		—

ΝΕΩΤΕΡΑ

Ἐκ Πετρουπόλεως ἀγγέλλεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ, ἡ αὐτοκράτειρα καὶ ἡ μεγάλη δούκισσα Ξενία ἀφίκοντο αὐτόθι προχθὲς Σάββατον ἐρχόμενοι ἐκ Γατσίνας.

— Τηλεγράφημα ἐκ Μαδρίτης ἀγγέλλει ὅτι ἡ ἀστυνομία διέλυσε τὸ αὐτόθι συνελθὸν συνέδριον τῶν ἐλευθεροφρόνων, δι' ὕβρεις ἃς οὗτοι ἐξεστόμισαν κατὰ τῆς καθολικῆς θρησκείας. Οἱ ῥήτορες θὰ ἐναχθῶσιν εἰς δίκην.

—Τηλεγράφημα ἐκ Κοπεγχάγης ἀγγέλλει τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησιν τῆς δανικῆς κορβέτας „Ἁγίου Θωμᾶ" ἐπικερχομένης εἰς Πειραιᾶ χάριν τῶν ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος.

—Κατὰ νεώτερον ἐκ Πέστης τηλεγράφημα ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐστριακῆς ἀντιπροσωπείας ἀπεδέξατο ὁμοθυμαδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔκθεσιν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων. Ἡ ἔκθεσις αὕτη εἶναι παράφρασις τῶν δηλώσεων τοῦ κόμητος Καλνόκυ. Οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ κ. Ἄϊν ἀπερρίφθησαν παμψηφεὶ ὑπὸ τῶν δύο μερῶν θιασωτῶν πάντων τῆς τριπλῆς συμμαχίας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 5 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	9950
5 » χρεωλ. (» amort.)	95.75
4 » » » » »	82.50
6 » Ὁμ.Κράτ.(Ob. de Stat)	101.75
5 » Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.75
5 » » ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 » » » » »	101.50
7 » » » » »	102.75
5 » » » (Iași f. urb).	81.75
1°/₀₀ Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	280.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.
» » 5 » 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1670
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	40850
» Nationalã . .	200	410
Constr. și lucr. publ.	250	128.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄφεως
Παρισίων	.
Λονδίνου	.
Βερολίνου	.
Ἀμβέρσης	.
Βιέννης.	.
Λίρα ὀθωμανική	.

Βιέννη, 4 8βρίου	ὄφεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.51
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	313.65
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	119.75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	119.90
» » Παρισίων	46.6
» » Βερολίνου » .	58.9
» » Amsterd. » .	99.—
Παρίσιοι 4 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 % . .	106.
» » 3 %	99.2
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	99.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	325.
Ὀθωμ. Τράπεζα	605.—
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.56
» Lot turc.	92.62
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.15
» » Βιέννης	208.—
» » Ὁλλανδίας	206.25
» » Βερολίνου	122.31
Βερολῖνον 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.10
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.50
» amortis. 5 %	97.30
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	203.90
Δάνειον δημαρχείου	95 70
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	
» » Παρισίων δίμ.	
» » Ὁλλανδίας » .	
» » Βιέννης . . » .	
» » Ἀμβέρσης . .	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(72)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Ἡ Μαλβίνα εἶχε μόλις ἐγερθῇ ὅτε ἡ Μούδη εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνά της φέρουσα τὸ τέϊον.

Λοιπὸν κυρία μου, τῇ εἶπε ἤμην βεβαία χθὲς, ὅτι δὲν σᾶς ἠπάτων.

— Πῶς! εἶναι καλλίτερα σήμερον ὁ Ἐδμών μου·

— Ὅσον δι' αὐτὸ κυρία μου, δὲν ἔχω εὐχάριστόν τι νὰ σᾶς εἰπω· ἐξ ἐναντίας φαίνεται ὅτι ὁ πυρετὸς λαμβάνει χαρακτῆρα ἐπίφοβον· καὶ ὁ ἰατρὸς φρονεῖ ὅτι δυνατὸν νὰ μετατραπῇ εἰς λοιμικὴν, ὅπερ δυσαρεστεῖ πολὺ τὴν κ. Βιρτῶνα, διότι φοβεῖται μὴ μολυνθῇ ἡ οἰκία της.

— Λοιμική! ἐπανέλαβεν ἡ Μαλβίνα ἔντρομος· καὶ τίς εἶναι πλησίον του; τίς τὸν περιποιεῖται;

— Ὦ! κυρία μου, ἔχει καλὴν νοσοκόμον· ἐγὼ τὴν γνωρίζω.

— Τὴν γνωρίζεις Μούδη! δὲν δύναμαι ἀρά γε νὰ τὴν ἴδω νὰ τῇ ὁμιλήσω;

— Αὐτὸ κυρία μου, δὲν τὸ πιστεύω· ὁ σὶρ Ἐδμὼν εἶναι πολὺ κακὰ, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀφήσῃ οὐδὲ στιγμήν· στοχάζομαι ὅτι θὰ προσλάβωσι καὶ ἄλλην πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῆς.

— Μούδη, τῇ εἶπεν ἡ Μαλβίνα πληροφορήθητι ἂν ζητῶσι καὶ ἄλλην νοσοκόμον, ἐγὼ ἀναδέχομαι νὰ σ' εὕρω μίαν ἀλλὰ μάθε μόνον ἂν ἡ κ. Βιρτὼν ἔρχηται συχνὰ πλησίον τοῦ ἀνεψιοῦ της.

— Ἐκείνη! ὄχι· ἀφ' ὅτου ἔγεινε λόγος περὶ λοιμικῆς, εἶπε ὅτι δὲν θέλει τὸν πλησιάσει πλέον.

— Τόσῳ καλλίτερα· εἶπες ὅτι μόνῃ ἡ Ἄννα ἐμβαίνει εἰς τὸν κοιτῶνά του;

— Ναὶ, κυρία μου, ἀλλ' εἰς τὸ ἑξῆς δὲν ἠξεύρω ἐὰν μέλλῃ τοῦτο νὰ συγχωρῆται εἰς αὐτήν· διότι ἡ κ. Βιρτὼν τόσον φοβεῖται τὸ μίασμα!

— Καλὰ Μούδη, λοιπὸν ὕπαγε εὐθὺς ἐκεῖ, καὶ εἰπὲ τὴν νοσοκόμον ὅτι γνωρίζεις γυναῖκα προθυμοτάτην εἰς τὰ τοιαῦτα, ἥτις ἀναδέχεται νὰ τὴν ἀπαλλάττῃ ἀφ' ὅτι ἐπιπονώτερον ἔχει ἡ ὑπηρεσία, καὶ ἡ νόσος, καθὸ κολλητικὴ, ἐπικινδυνώτερον.

— Προθύμως, κυρία μου, εἶπεν ἡ Μούδη ἀλλὰ δὲν γνωρίζω αὐτὴν τὴν γυναῖκα.

Μὴ σὲ μέλλει, θέλει εὑρεθῇ ἅμα τὴν ζητήσωσιν· ὅθεν Μούδη, διὰ τὸ συμφέρον σου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἡσυχίαν μου μὴ ἀμελήσῃς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν αὐτῆς τῆς παραγγελίας μου.

Ἡ Μούδη τὸ ὑπεσχέθη, καὶ τότε ἡ Μαλβίνα ἠγέρθη καὶ ἔκαμε πολλὰς περιστροφὰς ἐντὸς τοῦ δωματίου χωρὶς νὰ κλαίῃ. Ἐν τούτοις ἡ Μούδη θεωροῦσα τὰ δάκρυα ὡς τὴν μόνον ἔκφρασιν λύπης, ἐξέλαβε τὴν διάθεσιν αὐτῆς ὡς ἐλαφρὰν τοῦ νοὸς σύγχυσιν, ἐξ ἧς ὤφειλε νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ.

Ὅπως δὲ ἐπιτύχῃ τούτου, λέγει μειδιῶσα πρὸς τὴν Μαλβίναν: Ἄλλοτε ἡ κυρία θέλει μὲ πιστεύσει ἐλπίζω, διότι σήμερον τὸ πρωῒ ἡ Ἄννα παρατηρήσασα δυσπιστίαν ἐκ μέρους μου εἰς ὅσα μὲ εἶχε διηγηθῇ περὶ τῆς κ. Φενδίκης, μ' ἔμβασε πρὸς πληροφορίαν μου εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Γεννῆς, τὸ συνεχόμενον μὲ τὸ τῆς κυρᾶς της, καὶ διὰ τοῦ ξυλίνου περιφράγματος ἠκροάσθην τὰ λεγόμενα.

Ἡ κ. Φενδίκη ἤτις ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν κλίνην, ἠρώτησε τὴν Γεννῆν, πῶς ἐπέρασεν ὁ σὶρ Ἐδμών. Πολὺ κακὰ, ἀπεκρίθη ἐκείνη· ὁ ἰατρὸς δὲν ἔχει ἐλπίδας.

Τοῦτο ἀκούσασα ἡ Μαλβίνα ἐκλονίσθη, καὶ πλησιάσασα τὴν Μούδην, προσεκτικῶς ἠκροάζετο.

Δὲν ἠμπορεῖς νὰ πιστεύσῃς, Γεννῆ, εἶπεν ἡ κυρά της, ὅτι μ' ὅλα τὰ πρὸς ἐμὲ ἀδικήματα τοῦ σὶρ Ἐδμῶνος μὲ λυπεῖ πολὺ ἡ εἴδησίς σου.

Πρῶτον ἠράσθην τούτου, καὶ εἶμαι βεβαία, ὅτι οὐδέποτε θέλω ἀγαπήσει ἄλλον ὅσον αὐτόν.

— Μ' ὅλον τοῦτο, κυρά μου, εἶπεν ἡ θεραπαινὶς, προχθὲς ἐχάρητε ὅτε ὁ αὐθέντης μου σᾶς ἐβεβαίονεν ὅτι θέλει πείσει τὴν κ. Βιρτῶνα νὰ τὸν ἀποκηρύξῃ.

— Βέβαια, Γεννῆ, ἐπιθυμῶ πολὺ ν' ἀποκτήσω ἐγὼ ὅλην τὴν περιουσίαν τὴν ἀνήκουσαν εἰς ἐκεῖνον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν μ' ἐμποδίζει νὰ ποθῶ τὴν ἀγάπην του, καὶ νὰ μεταχειρισθῶ ὅσα μέσα ἰσχύουσι νὰ τὸν ἑλκύσωσι πρὸς ἐμέ.

— Διατί λοιπὸν ἡ κυρά μου πρώτη πάντοτε νὰ ἐγκρίνῃ καὶ νὰ ἐπαινῇ πρὸς τὴν κ. Βιρτῶνα τὸ συνοικέσιόν του μετὰ τῆς λαίδης Σουμερίλλης ὡς πρόξενον πολλῶν ἀγαθῶν;

— Ἀνόητη! δὲν βλέπεις ὅτι φέρομαι οὕτω διὰ νὰ τὴν ἀπατήσω! ὅταν φαίνομαι θαυμάζουσα τὸ ποθούμενόν της, ἀπομακρύνω τὰς ὑποψίας, ὅσας ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ περὶ τῆς κλίσεώς μου πρὸς τὸν Ἐδμῶνα, αὐξάνω τὸ πρὸς τὴν κ. Σορκὴ μῖσός της, διότι μὲ τὸ ὑποκριτικὸν ὕφος, καὶ τὸ μονότονον κάλλος της ἡ λαίδη Σουμερίλλη δὲν θέλει ὑπερισχύσει ἐμοῦ.

— Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ κυρά μου γίνεται ὁλονὲν ὡραιοτέρα, εἶπεν ἡ Γεννῆ.

— Ἄκουσον λοιπόν Γεννῆ, δὲν ἀπελπίζομαι ἀκόμη, καὶ ὅταν ἀναλάβῃ ἐκ τῆς νόσου... ὦ! τί εὐτύχημα, ἂν δυνηθῶ νὰ τὸν ἁρπάσω ἀπὸ τῆς βδελυκτῆς ἐκείνης Σορκῆ!

— Τὴν μισεῖτε λοιπόν; ἠρώτησεν ἡ Γεννῆ.

— Πῶς! νὰ μὴ θέλω τὸ κακόν της! δὲν τὴν ἀγαπᾷ ὁ Ἐδμών; δὲν μ' ἐγκατέλειψεν αὐτὸς ἐξ αἰτίας ἐκείνης! Ναὶ, ναὶ, τὴν μισῶ, διότι ὅλος ὁ κόσμος τὴν ἐπαινεῖ...

— Γεννῆ τῇ εἶπεν ἡ κυρά της μὲ δριμύτητα, παῦσε τὸν πανηγυρικόν σου· ἐὰν θέλῃς νὰ μένῃς πλησίον μου.

— Πιστεύεις ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ τὴν λάβωσι; τῇ διέκοψεν ἐρωτήσασα ἡ Μαλβίνα, ἥτις πρὸ πολλοῦ εἰς βαθεῖς λογισμοὺς διατελοῦσα δὲν ἤκουε πλέον τὴν Μούδην.

— Τίνα κυρά μου; ἠρώτησεν αὐτή.

— Τὴν νοσοκόμον, περὶ ἧς μοὶ ὡμίλησες πρὸ ὀλίγου.

— Ὦ Θεέ! συγχωρήσατέ με· δὲν τὸ ἐνθυμούμην πλέον.

— Καὶ τί ἐνεθυμεῖσο λοιπόν;

— Μ' ἐφαίνετο ὅτι ἐδίδετε ἀκρόασιν εἰς τὸν διάλογον τῆς κ. Φενδίκης.

— Ἄφες τὴν Φενδίκην, εἶπεν ἡ Μαλβίνα, δὲν ἀκούω πλέον τί μὲ λέγεις· δὲν ἠξεύρω πλέον ποῦ εἶμαι· ὦ Θεέ! πέπρωται ἄρα νὰ πάθω καὶ τὸ δυστύχημα τοῦτο, νὰ ἐκλείψωσιν αἱ δυνάμεις μου καθ' ἣν στιγμὴν μοὶ ἀναγκαιοῦσιν ὅσον οὐδέποτε;

— Ἡ κυρία μου πρέπει νὰ πίῃ τι ἱκανὸν νὰ τὴν ἐνδυναμώσῃ, εἶπεν ἡ Μούδη τεταραγμένη.

— Ναὶ, ἀπεκρίθη ἡ Μαλβίνα, φέρε μοι ταχέως δυναμωτικόν τι.

Ἔτρεξε λοιπὸν ἡ Μούδη καὶ τῇ ἔφερε ζωμὸν ἐξ οὗ ἡ Μαλβίνα ἐδοκίμασε νὰ καταπίῃ ὀλίγον· ἀλλ' εὐθὺς ἠγέρθη, διηυθύνθη εἰς τὸ παράθυρον, καὶ παρατηροῦσα πρὸς τὸ μέρος τῆς Βιρτῶνος.

Ἐκεῖ λοιπὸν εἶναι! ἐφώνησεν, ἐκεῖ πάσχει! ἐκεῖ ὅπου εἶχον ὁρκισθῇ νὰ μὴ ἐπιστρέψω ποτὲ, καὶ ὅπου μ' ὅλον τοῦτο ἐλπίζω νὰ ἦμαι αὔριον!

— Σεῖς, κυρία μου! εἶπεν ἡ Μούδη· ποῖος εἶναι λοιπὸν ὁ σκοπός σας;

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαΐῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἀλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἀς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαΐῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ **ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“** ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Λιψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσάψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΥΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας „Δακίας-Ρωμουνίας“, ὁδὸς Λιψκάνι, ἀριθμ. 1.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικὰ, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ'ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ'ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστιχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διανύοντες 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΜΙΝΕΡΒΑ“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομψότατον ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοῦντα μετὰ τῆς ἁβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ.
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοῖς Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰς μετρίας.

NEVRALGIELE
1420
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele*, *Gastralgia*, *Sciatica*, *Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua di: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe di.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă*, *Anemie*, *Culori pulide*, *Perderi de Sânge*, *Debilitate*, *Slăbiciune*, *Convalescenţă*, *Slabiciunea copiilor*, *Lipsa şi Alteraţiunea sângelui*, în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri A lua 4-6 drageuri pe di.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie,** de PARIS, *care se póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1419

1873

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ σ. ἢ 6'. σελ. ὁ στήλος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Ἐξαιρούμενης κατ' ἀναλογίαν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀγγελλόμενα ἐγγράφως ἐν στρέφονται.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΤΕΤΑΡΤΗ, 7)19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5023.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 6 Ὀκτωβρ. 1892.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ
ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΡΩΜΟΥΝΙΑΣ

Ἐν τῷ χθεσινῷ ἡμῶν ἄρθρῳ ἀφηγήθημεν ἐν λεπτομερείᾳ μὲν ἀλλ' ἄνευ σχολίων, τοῦτο δ' ἐξ ἀνωτέρων λόγων, τὰ κατὰ τὸ θλιβερὸν τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων ζήτημα, ἕνεκα τοῦ ζητήματος Ζάππα, περὶ οὗ μετὰ παρρησίας καὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀκολουθοῦντες ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ τοῦ θανάτου εὐεργέτου ἀπεφάνθησαν οἱ «Σύλλογοι ὑπερασπίσαντες καὶ ὑποστηρίξαντες ἄνευ ὑστεροβουλίας καὶ ἀμφιταλαντεύσεων τὰ δίκαια καὶ τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι τῆς πολυκρότου κληρονομίας, καθ' ἃ ἀντελήφθησαν βεβαίως οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ ἀνωτέρου λόγου, ὑπάρχει καὶ ἕτερος οὐχ ἧττον σπουδαῖος καὶ σοβαρὸς ὅστις ἐνέπνευσεν ἡμῖν χθὲς τὴν ἐπιφυλακτικότητα· τοὐτέστιν ἀνεμένομεν τὸν ἐγχώριον ρωμουνικὸν τύπον ἵνα ἴδωμεν ὁποίας θὰ ἐξέφερεν κρίσεις ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ ἐπεισοδίου, καθ' ὃ ἡ τοσαῦτα πικρὰ ποτήρια ἀναιτίως ἀπό τινος χρόνου πίνουσα παρὰ τῆς ὁμοδόξου καὶ ἀδελφῆς ταύτης δυνάμεως Ἑλλὰς πνίγουσα ἐν ἑαυτῇ πᾶν αἴσθημα φιλτρου καὶ μὴ δυναμένη νὰ βλέπῃ τὴν ἑαυτῆς ἀξιοπρέπειαν ἀναξιοπαθοῦσαν, ἠναγκάζετο ἐπὶ τέλους τὸν μὲν πρεσβευτὴν καὶ πάντας τοὺς ἐν Ρωμουνίᾳ προξένους αὐτῆς ν' ἀνακαλέσῃ, καταβιβάσῃ δ' ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἐκ τῆς ἐνταῦθα πρεσβείας τὴν σημαίαν καὶ τὰ ἑλληνικὰ σήματα.

Ἀλλ' ὁ ρωμουνικὸς τύπος, συμπολιτευόμενός τε καὶ ἀντιπολιτευόμενος, περιωρίσθη ἁπλούστατα εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι συντομωτέραν ἀφήγησιν τοῦ διπλωματικοῦ ἐπεισοδίου, οὐδεμίαν ἐξενεγκὼν ἐπ' αὐτοῦ κρίσιν, ἐξ οὗ κατάδηλον γίνεται ὅτι ἡ ἐπιφυλακτικότης ἐπεβλήθη καὶ αὐτῷ ἄνωθεν, ἢ ὅτι ἐθεώρησε πρόωρον ν' ἀποφανθῇ ὁριστικῶς περὶ ζητήματος μόλις ἀναφυέντος, οὗ ἄγνωσταί ὅλως εἶναι αἱ συνέπειαι, ἢ ὅτι θεωρεῖ τὴν πρᾶξιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὡς ἐπιβαλλομένην αὐτῇ ὑπὸ τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ δικαίου.

Ἐξαιρέσει δὲ τοῦ τὰ πάντα καταχλευάζοντος ἀντιδυναστικοῦ «Ἀδεβέρουλ», πᾶσαι αἱ ἄλλαι ρωμουνικαὶ συνάδελφοι ἐνδιέτριψαν διὰ βραχέων περὶ τὸ ἐπεισόδιον, περιορισθεῖσαι, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, εἰς τὸ γεγονός.

Οὕτω, ὁ μὲν «Ρωμοῦνος» γράφει·

„Εἴδησις σοβαρωτάτη κυκλοφορεῖ. Εἴμεθα θετικῶς πεπληροφορημένοι ὅτι ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἔλαβε παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐπίσημον διακοίνωσιν, ἀγγέλλουσαν ὅτι αἱ ἀνὰ μέσον Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας σχέσεις διεκόπησαν, ἕνεκα τῆς ἥκιστα ἁβρᾶς συμπεριφορᾶς τῆς δευτέρας.

Πάντες οἱ πράκτορες, πρόξενοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν διετάχθησαν ἐν διαστήματι 48 ὡρῶν νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν Ρωμουνίαν. Εὐθέως συνελέχθησαν πάντα τ'ἀρχεῖα, ἀφῃρέθησαν τὰ ἐμβλήματα καὶ αἱ σημαῖαι τῶν ἐν τῇ χώρᾳ προξενείων καὶ πάντες οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ ἕλληνες ὑπήκοοι ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ρωσσικῶν προξενείων. Καθ' ἃ ἠδυνήθημεν νὰ μάθωμεν, ἡ Ἑλλὰς παρωτρύνθη εἰς τὴν στάσιν ταύτην ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, ἕνεκα τῶν ὑποθέσεων Ζάππα καὶ Σίλελη".

Ὁ „Ρωμοῦνος" προστίθησι κατωτέρω τὰ ἑξῆς·

„Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος διπλωματικὸν ἐπεισόδιον, πληροφορούμεθα ὅτι ὁ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Παππαργυρόπουλος ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας. Ἡ αἰτία τῆς ἔριδος ἀποδίδεται εἰς τὸ δικαστήριον Ἴλφωβ, ὅπερ ᾔτησεν ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐγγύησιν 5000 φρ., τοῦθ' ὅπερ ἡ κυβέρνησις αὕτη ἐθεώρησεν ὡς προσβολήν".

Ὁ „Κονστιτουτσιονάλουλ" γράφει·

„Μετὰ τὴν ἄρνησιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὅπως ἡ κληρονομία Ζάππα κανονισθῇ διὰ συμβιβασμοῦ ἢ διαιτησίας, ἥτις ἄρνησις ἠτιολογεῖτο κυρίως ἐκ τοῦ ὅτι ἡ κληρονομία περιλαμβάνει ἀκίνητα κείμενα ἐν Ρωμουνίᾳ, ὧν ἡ κατοχὴ δέον νὰ κανονισθῇ ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκ τοῦ ὅτι τῆς κληρονομίας ταύτης ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου πολλοὶ ἀπαιτηταί, συγγενεῖς τοῦ μακαρίτου Ζάππα, προσβάλλοντες τὴν διαθήκην, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀνακαλέσῃ τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν αὐτῆς κ. Παππαργυρόπουλον διακοινώσασα τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει ὅτι ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας ἀνακαλεῖται μετὰ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων προξένων.

Ἡ ὑπεράσπισις τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων ἀνετέθη εἰς τὴν ρωσσικὴν πρεσβείαν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν προξενεῖα. Πιστεύεται ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις θ' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, ἀνακαλοῦσα τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις ρωμουνικῆς πρεσβείας καὶ ἀναθέτουσα τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ρωμούνων ὑπηκόων εἰς ἑτέραν δύναμιν, πιθανὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἧς οἱ πρόξενοι εἶναι ἤδη ἐπιφορτισμένοι τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ρωμουνικῶν συμφερόντων ἐν Αἰγύπτῳ".

Ἡ κυβερνητικὴ „Ρωμουνικὴ Ἀνεξαρτησία" γράφει·

„Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐγνώρισε τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἡμετέρῳ ὑπουργῷ ὅτι διετάχθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ νὰ διακόψῃ τὰς πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν διπλωματικὰς σχέσεις. Ἐν τῇ διακοινώσει λέγεται ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη διότι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐπιμόνως ἀποποιεῖται τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως τῆς κληρονομίας Εὐαγγέλη Ζάππα διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἐπιμένουσα εἰς τὴν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ διεξαγωγήν. Ἡ διακοίνωσις προστίθησιν ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ὑπηκόων ἑλλήνων ἀνετέθησαν τῷ Α. Ε. τῷ κ. Φοντὼν, πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας, λαβόντι ἤδη παρὰ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ τὰς ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας. Ἐξ ἄλλου πᾶσαι αἱ ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικαὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ διετάχθησαν ν' ἀνακοινώσωσι τοῖς σχετικοῖς νομάρχαις ὅτι ἐγκαταλείπουσι τὴν Ρωμουνίαν ἀνατιθέμενοι τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων αὐτῶν ταῖς ρωσσικαῖς προξενικαῖς ἀρχαῖς. Ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ, εἰς ἣν εἷς τῶν συνταχτῶν ἦρχεν μετέβη σήμερον μετὰ μεσημβρίαν, προητοιμάσθησαν ἤδη πρὸς ἀναχώρησιν ἥτις πιθανῶς γενήσεται αὔριον. Ὁ ἱστὸς καὶ τὸ ἔμβλημα ἀφῃρέθησαν ἤδη. Ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία ἐλπίζει ὅτι ἡ διαφορὰ ἐξομαλισθήσεται δι' εὐρωπαϊκῆς διαιτησίας. Πολλὰ ἴσως φαντάζονται περὶ αὐτοῦ. Μόλις τῇ πρωΐᾳ ταύτῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὁ διελθὼν τὴν κυριακὴν ἐν Σινάϊᾳ, ἔλαβε γνῶσιν τῆς διακοινώσεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δὲν εἶναι τὸ παράπαν δεδικαιολογημένη, διότι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ὤφειλε ν' ἀναθέσῃ τὴν λύσιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια, τὰ μόνα ἁρμόδια ὅπως ἀποφανθῶσιν ἐπὶ ζητημάτων ἰδιοκτησίας ἀκινήτων ἐν Ρωμουνίᾳ, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ ἐπενέβησαν καὶ τρίτοι. Αἰτήσεις περὶ ἀκυρώσεως τῆς διαθήκης Ζάππα καὶ παραπομπῆς εἰς κατοχὴν ὑπεβλήθησαν ὑπὸ πολλῶν σεγγενῶν τοῦ ἀποθανόντος. Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ παραδεχθῇ ἐν ὀνόματι αὐτῶν συμβιβασμὸν ἢ διαιτησίας."

Ἡ ἀντικυβερνητικὴ „Βοΐντσα Νατσιονάλα" γράφει·

„Διπλωματικὴ διένεξις ἀνεφύη μεταξὺ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑλληνικῆς, ἧς ἕνεκα διεκόπησαν αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Παππαργυρόπουλος ἀναχωρεῖ καὶ ἡ ρωσσικὴ πρεσβεία ἐπεφορτίσθη τὰς ὑποθέσεις τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας. Εἰς τὴν διένεξιν ταύτην δύο αἴτια συνετέλεσαν. 1-ον Ἡ ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ δικαστήριον αἴτησις τοῦ νὰ ὑποχρεωθῇ τὸ ἑλληνικὸν κράτος νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ δίκῃ τῆς κληρονομίας Ζάππα καὶ 2-ον ἡ συμπεριφορὰ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ κληρονομίᾳ Βεδμὰρ ἥτις προεδίκασεν ὑπὲρ τῶν κληρονόμων τὴν λύσιν ἣν τὰ δικαστήρια δέον νὰ δώσωσιν ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα. Τὰ δύο ταῦτα γεγονότα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ ἕλληνος ἀντιπροσώπου ὡς προσβολὴ κατὰ τῆς κυβερνήσεώς του. Ἐὰν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν παρενέβαινεν εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις, ἐν τῷ ζητήματι Βεδμὰρ, βεβαίως τὸ ἑλληνικὸν κράτος δὲν θὰ ἐδράττετο τῆς εὐκαιρίας νὰ γεννήσῃ διπλωματικὴν διένεξιν."

Ἄπορον φαίνεται ἡμῖν ὅτι ἡ ἡμιεπίσημος ἐφημερὶς „Τίμπουλ" παρ' ἧς ἀνεμένομεν αὐθεντικωτέρας καὶ μείζονος κύρους κρίσεις παρέρχεται ἐν ἀνεξηγήτῳ σιγῇ τὸ σοβαρώτατον τῆς ῥήξεως τῶν σχέσεων ἐπεισόδιον. Οὐχὶ ἡ περιφρόνησις βεβαίως ἐπέβαλε τῷ κυβερνητικῷ ὀργάνῳ τὴν σιωπὴν, ἀλλ' οἱ λόγοι οὓς ἀνωτέρω εἴπομεν, τουτέστι ἡ ἐπιφυλακτικότης.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀφηγήσεων τῶν κυριωτέρων ρωμουνικῶν ἐφημερίδων τεκμαιρόμεθα ὅτι οὔτε οἱ ὑπουργοὶ οὔτε τὸ ρωμουνικὸν δημόσιον ἀνέμενον τοιαύτην λύσιν. Καὶ ὅμως αὕτη ὑπεβάλλετο ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων. Ἅπασα ἡ ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικὴ παροικία συνεκινήθη ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων, πάντες δὲ ἐξέφρασαν εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ συνετῇ συμπεριφορᾷ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου αὐτῆς. Τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον ἐπροτίμησεν ἀντὶ τῆς ἐκκρεμοῦς καταστάσεως ἐν ᾗ ἑκάστοτε διεκυμαίνοντο τὰ ζωτικώτερα τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, τὴν ὁριστικὴν, ὡς ἐλπίζει, ἐν τῷ μέλλοντι διακανόνισιν τῶν κληρονομικῶν καὶ λοιπῶν ἐν γένει ὑποθέσεων, ὡς τούτου ἀπολαύουσι πᾶσκι αἱ ἄλλαι ἐθνότητες συνῳδὰ τῷ διεθνεῖ δικαίῳ.

Περαίνοντες τὰ ὀλίγα ταῦτα πεποίθαμεν ἐπὶ τὴν σύνεσιν τῶν πεφωτισμένων πολιτευτῶν τῆς Ρωμουνίας καὶ τῆς δημοσιογραφίας, ὅτι ἐξευρεθήσεται ταχέως εὐκταία λύσις πρὸς τὸ συμφέρον ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν καὶ τὴν παγίωσιν ἀμοιβαίων φιλικῶν σχέσεων.

ΤΑ ΡΩΜΟΥΝΙΚΑ ΟΧΥΡΩΜΑΤΑ

Ἰδοὺ τὸ περὶ τῶν ρωμουνικῶν ὀχυρωμάτων ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ ἡμετέρα Πλεῦνα» γλαφυρὸν ἄρθρον τοῦ «Τίμπουλ», οὗ ἐμνήσθημεν ἐν βραχυλογίᾳ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς χθές. Συνιστῶμεν αὐτὸ τοῖς ἐν Ἑλλάδι περὶ τὰ στρατιωτικὰ ἐνδιατρίβουσιν, ὡς διδακτικὸν ἀνάγνωσμα.

«Ἡ Ρωμουνία—λέγει—δύναται νῦν νὰ σεμνύνηται ἐπὶ τῷ στρατῷ αὐτῆς διότι ἐὰν προήχθη παρ' ἡμῖν γιγαντιαίοις βήμασιν ἐπιστήμη τις καὶ κατώρθωσεν ἐν χρόνῳ σχετικῶς βραχεῖ ἀληθεῖς καὶ θετικὰς προόδους, τοῦτο εἶναι ἡ παρ' ἡμῖν στρατιωτικὴ ἐπιστήμη. Καὶ τὸ μᾶλλον διακεκριμένον μέρος τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ εἶναι τὸ πυροβολικὸν, ὅπερ κέκληται νὰ πρωτοστατήσῃ ἐν τοῖς πολέμοις τοῦ μέλλοντος.

Ἡ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης ἐτροποποίησε καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τακτικὴν τοῦ πολέμου. Δὲν λέγομεν ὅτι ἡ γενναιότης τοῦ στρατιώτου οὐδεμίαν ἔχει τῇ σήμερον σπουδαιότητα. Μακρὰν ἡμῶν τοιαύτη δοξασία. Ἀλλ' ἡ γενναιότης δέον νὰ ἐρείδηται ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης ἧς ἄνευ ἡ ἀνδρεία δὲν θὰ ἐπαρκῇ.

Ἄλλοτε ἡ γενναιότης τοῦ στρατιώτου ἦτο τὸ πᾶν. Πᾶς ὁ σέβας ἐμπνέων στρατὸς ἐθεώρει ταπείνωσιν ἑαυτοῦ νὰ χρησιμοποιῇ πάντα τὰ μέσα ἅπερ ἡ ἐπιστήμη διετίθει τότε. Τὰ πράγματα σήμερον ἤλλαξαν καθ' ὁλοκληρίαν. Εἰσήλθομεν εἰς περίοδον θετικότητος, καθ' ἣν ὁ στρατὸς δέον νὰ χρησιμοποιῇ πᾶσαν νέαν ἐφεύρεσιν καὶ ἐν τοῖς πολέμοις τοῦ μέλλοντος ὁ χημικὸς, ὁ μηχανικὸς καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ἔσονται μοχλοὶ ἐπίσης σπουδαῖοι ὅσῳ καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ στρατοῦ. Ἄλλως, αὐτὸς ὁ διοικητὴς δέον νὰ συγκεντροῖ ἐν ἑαυτῷ τὰ ῥηθέντα προσόντα εἴτε μέρος τοὐλάχιστον τῶν ῥηθεισῶν γνώσεων· στρατιῶται δέ τινες ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἀληθεῖς μηχανικοί. Ἐν τῷ μέλλοντι ἡ τοῦ στρατοῦ ἀξία θὰ βαίνῃ παραλλήλως τῷ βαθμῷ τῶν γνώσεων αὐτοῦ.

Οἱ ὅροι οὗτοι καταδεικνύουσιν ὅτι ὅσῳ μικρὸν τὸ κράτος τόσῳ περισσότερον ὀφείλει νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ ἀντικαθιστᾷ τὰ πλήθη διὰ παντοειδῶν μηχανημάτων, ἅπερ θὰ χορηγῇ αὐτῷ ἡ ἐπιστήμη.

Ἡ Ρωμουνία, ἥτις εἶναι ἔθνος μικρὸν ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς γύρωθι ἰσχυροὺς γείτονας, ἀλλ' ἥτις ἐπιθυμεῖ νὰ ζήσῃ ἀνεξάρτητος καὶ μὴ χρησιμεύῃ ὡς στάδιον ἀνοικτὸν εἰς τὰς ἐπιδρομὰς πάντων τῶν ξένων στρατῶν ἐκλήθη πρώτη πάντων σοβαρῶς εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργον καὶ ἐδανείσθη παρὰ τῆς ἐπιστήμης πάντα τὰ δυνατὰ ὠφελήματα. Μὴ δυναμένη νὰ παρατάξῃ ἑκατομμύρια ἀνδρῶν πρὸς μάχην, ὀφείλει τουλάχιστον νὰ δυνηθῇ ν' ἀποκρούῃ τὰ ἐναντίον αὐτῆς ὁρμηθησόμενα ἑκατομμύρια.

Τὸ ἰδεῶδες τοῦτο κατέστη σήμερον θετικότης, ὡς δυνάμεθα ἐν ὑπερηφανείᾳ καὶ ψυχικῇ τέρψει νὰ εἴπωμεν. Τὰ ἡμέτερα ὀχυρώματα εἶναι τό γε νῦν ἔχον ἡ ὑστάτη λέξις τῆς τέχνης τῆς στρατιωτικῆς ἀμυντικῆς καὶ οὐδεμία χώρα τοῦ κόσμου ἔχει τρομερὰς καταστρεπτικὰς μηχανὰς ὁμοίας πρὸς τὰς ἐν Ρωμουνίᾳ. Ἡ ἀνὰ μέσον Φωξανίου καὶ Γαλαζίου γραμμὴ τῶν ὀχυρωμάτων ἀποτελεῖ ἀπὸ Καρπαθίων εἰς τὸν Δούναβιν πρόχωμα ὅπερ οὐδ' ἡ ἰσχυροτάτη στρατιὰ τοῦ κόσμου δύναται νὰ καταβάλῃ.

Συνεζητήθη ἱκανῶς ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῷ τύπῳ τὸ ζήτημα τῶν ὀχυρωμάτων καὶ ἐλέχθησαν πολλὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ· πᾶς ὅμως ὅστις παρέστη τῇ 30 Σεπτεμβρίου ἐν τοῖς πειράμασι τῆς βολῆς ἅτινα ἐξετελέσθησαν παρόντος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἐν Φωξανίῳ, θὰ κατενόει τὴν χρησιμότητα τῶν ὀχυρωμάτων τούτων καὶ οὐδέποτ' ἐφεξῆς θὰ ἐτόλμα νὰ θέσῃ εἰς τὴν τρυτάνην τῆς συζητήσεως τὰ πρὸς κατασκευὴν τῶν φρουρίων δαπανηθέντα ἑκατομμύρια.

Τ' ἀποτελέσματα ὑπερέβησαν πᾶσαν προσδοκίαν, οὐχὶ μόνον τῶν θύραθεν, οὕτως εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιστημόνων. Οἱ πεφωτισμένοι ἀξιωματικοὶ οἱ ἡγούμενοι τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ καὶ δὴ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς, ὁ πρωτουργὸς τῶν ὀχυρωμάτων τούτων, ἦσαν πεπεισμένοι περὶ τῆς χρησιμότητος αὐτῶν. Ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον τῆς ἀμύνης σύστημα εἶναι ὅλως καὶ νοφανὲς καὶ δὲν ὑπεβλήθη ἔτι ἐν μηδεμιᾷ χώρᾳ εἰς πειράματα, ἑπομένως ἦτο ἀνάγκη πειραμάτων θετικῶν ἵνα ἐκδοθῇ περὶ αὐτῶν ὀρθὴ καὶ ἐν πλήρει συνειδήσει τοῦ πράγματος ἐτυμηγορία. Μετὰ τὰ πειράματα τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἡ ἐτυμηγορία αὕτη ἐξεδόθη ἀμετακλήτως. Ἡ Ρωμουνία δὲν εἶναι σήμερον ἀνοικτὸν στάδιον, δὲν εἶναι ὁδὸς διὰ τοὺς ξένους στρατούς· καὶ ὁ ἐπιδρομεὺς ὁ ἀποπειρώμενος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν χώραν ἡμῶν θὰ πληρώσῃ ἀκριβὰ ὅσῳ ἰσχυρὸς καὶ ἂν εἶναι τὴν θρασύτητα αὐτοῦ.

Καὶ ὁ τυχὼν στρατιώτης ἐκ τοῦ ὑπογείου αὐτοῦ μηχανουργείου δύναται νὰ ἐπιβάλῃ σέβας εἰς ὁλόκληρον στρατιάν. Ὁ ρωμοῦνος ἀντέκρουσεν ἐν Πλεύνῃ τὰς βροχηδὸν πιπτούσας ἐπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ μετεριζίου σφαίρας καθ' ὧν προέταξε τὰ στέρνα γενναίως καὶ ἀνθ' ὧν ἐστερήθη μικρῷ ὕστερον μίαν ἐπαρχίαν. Ἀλλὰ σήμερον ὁ ρωμοῦνος ἔχει τὸ μετερίζιον, ἔχει τὴν Πλεῦναν αὐτοῦ, πρὸς ἣν παραβαλλομένη ἡ τουρκικὴ Πλεῦνα εἶναι παιγνίδιον.

Ἐκεῖνο δ' ὅπερ ἔχει μὲν νῦν ὁ ρωμοῦνος δὲν εἶχε δ' ὁ τοῦρκος, εἶναι τὸ ἐκλεκτὸν ἐκεῖνο τῶν ἀξιωματικῶν σῶμα, ὅπερ μυεῖται ἀεννάως πάσας τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς στρατιωτικῆς τέχνης καὶ ἐφ' ᾧ ἡ χώρα ἐναβρύνεται. Πρὸς δὲ τῇ ἀνδρείᾳ ὁ ρωμοῦνος στρατιώτης κέκτηται καὶ ἐντελῆ στρατιωτικὴν παίδευσιν, ὥστε δὲν εἶναι ἀσυνείδητον ὄργανον, ἀλλὰ νοερὰ καὶ πεποιθευμένη μαχανή, ἔχει δ' ὅπερ τὸ κυριώτατον ὕπατον διοικητὴν τὸν μέγαν ἀρχηγὸν ὅστις διῴκησε τὸν στρατὸν ἐν Πλεύνῃ καὶ ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὴν νίκην.

Ἀπὸ σήμερον πᾶς ρωμοῦνος δύναται ν' ἀτενίζῃ ἠρέμα τὸ μέλλον τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ἥτις δύναται ν' ἀναπτυχθῇ εἰρηνικῶς ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου καὶ τοῦ καρποφόρου ἔργου».

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἡ εἰκοσιπενταετηρὶς τῶν βασιλικῶν γάμων θὰ ἑορτασθῇ ἐν Δεκελείᾳ διὰ δοξολογίας καὶ γεύματος τῇ 15)27 Ὀκτωβρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν σεπτῶν συγγενῶν, οἵτινες περιμένονται. Τίνες ἄλλαι ἑορταὶ θὰ γίνωσιν εἶναι ἄδηλον· ἀλλ' ὁ βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ ἀναμιχθῇ ἡ κυβέρνησις καὶ ν' ἀφήσῃ τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὸν λαόν.

Ἡ θαλαμηγὸς „Σφακτηρία" διετάχθη νὰ μεταβῇ εἰς Βρεντήσιον, ὅπως παραλάβῃ καὶ μεταφέρῃ εἰς Πειραιᾶ τὸν διάδοχον τῆς Δανίας. Θὰ καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ἢ, τούτου κωλυομένου, ὁ υἱός του δοὺξ τῆς Ὑόρκης μετ' ἀγγλικοῦ στόλου ἐξ ὀκτὼ σκαφῶν. Ὁ Τσάρεβιτς, θὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς Βρεντήσιον ἐπὶ τοῦ ρωσσικοῦ πολεμικοῦ „Δουνάβεως". Πάντες οἱ ξένοι οὗτοι πρίγκηπες συνέρχονται εἰς τὴν προσεχῆ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ αὐλῇ οἰκογενειακὴν πανήγυριν.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρίας τῶν μεταλλουργείων Λαυρίου κ. Σγούτας, ἀπελθὼν εἰς Κων)πολιν, ἐπώλησεν ἀντὶ 600 χιλιάδων φράγκων εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Τράπεζαν τὸ δικαίωμα τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τοῦ μεταλλείου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Κατ' ἄλλας εἰδήσεις, αἵτινες φαίνονται ἀκριβέστεραι, ὁ κ. Σγούτας ἐξεποίησεν ἁπλῶς δισχιλίας μετοχὰς τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ μεταλλείων, ἔχει δ' ἡ Ἑταιρία τοῦ Λαυρίου ἔτι εἰς τὴν κατοχήν της 2520 μετοχὰς τῶν αὐτῶν μεταλλείων καὶ 3750 ὁμολογίας τοῦ προνομιούχου δανείου τῆς μικρασιατικῆς Ἑταιρίας ὧν ἑκάστη τιμᾶται 400 φρ. χρυσῶν.

Κατὰ τὴν „Παλιγγενεσίαν", τὰ δείγματα τοῦ λευκολίθου Εὐβοίας, τὰ πεμφθέντα εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἀλλαχοῦ, εὑρέθησαν τὰ ἄριστα πάντων, ἐδόθησαν δὲ πολλαχόθεν παραγγελίαι διὰ μεγάλα ποσά. Τούτου ἕνεκεν αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἥτις θὰ διανείμῃ μέρισμα ἐκ 3 φράγκων κατὰ μετοχὴν, ἀνῆλθον ἀπὸ 49 εἰς 56 δραχμάς.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας, ὁριστικῶς ἀπεφασίσθη πλέον, ὅπως ἡ κτιστὴ δεξαμενὴ τοῦ Πειραιῶς ὀρυχθῇ ἐν τῷ λιμένι τῶν Ἁλῶν, ἔνθα ἡ δαπάνη δὲν θὰ ὑπερβῇ δῆθεν τὰς 400—500 χιλιάδας δραχμῶν, ἐνῷ ἡ γαλλικὴ ἀποστολὴ εἶχεν ὑπολογίσει αὐτὴν εἰς 1 1)2 ἑκατομμύριον. Πρόκειται μάλιστα νὰ κτισθῶσι δύο δεξαμεναί, μία μήκους 140 μέτρων καὶ ἄλλη 85 διὰ τὰ μικρότερα σκάφη. Τὸ ἔργον εἶναι χρησιμώτατον.

Τῇ 2 παρελθόντος μηνὸς ἐτέθη ἐν Βυτίνῃ ὁ θεμέλιος λίθος μεγαλοπρεποῦς κεντρικοῦ κτιρίου τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ τῆς Τριανταφυλλιδείου γεωργικῆς σχολῆς, ὅστις σταθμὸς θὰ χρησιμεύσῃ ὡς κατοικία τοῦ προσωπικοῦ, ὡς διδακτήρια καὶ ἐργαστήρια τῶν τριῶν τμημάτων. Ἐψάλη ἁγιασμὸς παρισταμένων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, τοῦ προσωπικοῦ τῶν τριῶν τμημάτων τοῦ σταθμοῦ, τῶν μαθητῶν τοῦ δασικοῦ καὶ λεπτοξυλουργικοῦ τμήματος καὶ πολλοῦ λαοῦ ἐκ τῶν κατοίκων. Ἐξεφώνησε λόγον κατ' ἀρχὰς ὁ ἐλλόγιμος ἱερεὺς τῆς Βυτίνης καὶ ἄλλοτε σχολάρχης κ. Παναγιώτης Παπαζαφειρόπουλος, εὐφραδῶς ἐξάρας τὴν σημασίαν τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ἀειμνήστου Παναγιώτου Τριανταφυλλίδου, ἐκ τοῦ κληροδοτήματος οὗ τινος ἱδρύθη καὶ συντηρεῖται ὁ ἐν Βυτίνῃ γεωργικὸς σταθμός. Τὸν λόγον ἔλαβον κατόπιν ὁ διδάκτωρ τῆς γεωργίας καὶ διευθυντὴς τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ κ. Σπυρίδων Χασιώτης ἀναπτύξας διὰ μακρῶν τὸν ἐθνικὸν σκοπὸν τῶν τριῶν τμημάτων τοῦ σταθμοῦ καὶ ἐκθέσας τὰ διάφορα μέσα, ἅπερ δέον νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν πρὸς ἐπιδίωξιν ἐπιτυχῆ τοῦ σκοποῦ τούτου, ἵνα ἐπιτευχθῶσι τὰ προσδοκώμενα αἴσια ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς καὶ δικαιωθῶσιν οἱ πόθοι τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Πάντες ἀνεχώρησαν μετὰ τὸ τέλος τῆς τελετῆς κατενθουσιασμένοι καὶ ἄριστα προοιωνιζόμενοι περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ μεγάλου ἐν Βυτίνῃ ἐθνικοῦ καθιδρύματος, ὅπερ ἐκτήσατο ἡ κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴ Πελοπόννησος.

Κατὰ τὴν „Ἀκρόπολιν", πρόκειται ν' ἀναδιοργανωθῇ ἡ δασονομικὴ ὑπηρεσία, ν' αὐξηθῇ δ' ὁ ἀριθμὸς τῶν δασοφυλάκων, ἀνατιθεμένης τῆς διευθύνσεως αὐτῶν εἰς ἱκανωτάτους ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς, διότι παρετηρήθη ὅτι ἀφότου ἀνέλαβεν ἡ χωροφυλακὴ τὴν φρούρησιν τῶν ἡμετέρων δασῶν, τὰ ἐξ αὐτῶν ἔσοδα ἀνῆλθον ἀπὸ 340 χιλιάδας εἰς 1,400,000·

Ἀπεφασίσθη, ὅπως ἡ μὲν παραμονὴ τῶν ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ ἡμῶν ζεύγους τελεσθῇ οἰκογενειακῶς ἐν Δεκελείᾳ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν περιμενομένων σεπτῶν συγγενῶν. Ἀλλὰ τῇ ἐπαύριον θὰ ψαλῇ ἐπίσημος δοξολογία ἐν τῇ μητροπόλει. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐψήφισεν 25 χιλιάδας, δραχμὰς, αἱ συντεχνίαι παρασκευάζουσιν ἄλλας ἑορτὰς, θὰ γίνωσι δὲ καὶ οἱ μεγάλοι μουσικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὀργανωθέντες ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς, τῇ συμπράξει θιάσων τινῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς Ἀνατολῆς. Ἐκ Πατρῶν θὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας τὰ μέλη τοῦ Παναχαϊκοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Λαρίσσης γράφει ὁ «Εὔριπος» τῆς Χαλκίδος προβαίνουσι μετὰ πολλῆς δραστηριότητος, ἀπασχολοῦσαι χιλιάδας ἐργατῶν κατὰ τὰ διάφορα σημεῖα. Ἡ μέχρι Σχηματαρίου γραμμὴ ἤδη ἐστρώθη.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἀθηναϊκοῦ Χρηματιστηρίου μαρτυρεῖ ὅτι ὁ νόμος, καθ' ὃν τοῦτο λειτουργεῖ, εἶναι πλημμελής. Αἱ ἐν αὐτῷ εἰσαγόμεναι ἐργασίαι ἔδωκαν ἐπανειλημμένως ἀφορμὴν εἰς παράπονα πολλά. Ἡ κυβέρνησις προνοοῦσα περὶ ἐξασφαλίσεως καὶ τῶν χρηματιζομένων καὶ τῶν μεσιτῶν, ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν σύνοδον νομοσχέδιον, δι' οὗ θ' ἀπαιτηθῇ νέος ὀργανισμὸς τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ ἀσφαλέστεραι ἐγγυήσεις περὶ τῆς καλῆς λειτουργίας αὐτοῦ. Χάριν δὲ τῶν εἰσαγομένων τροποποιήσεων ἐζητήθησαν οἱ κανονισμοὶ τῶν ἐξιώτερον διευθυνομένων καὶ καλῶς λειτουργούντων εὐρωπαϊκῶν Χρηματιστηρίων, πρὸς σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.

— Παροσιασθεὶς ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ὁ συμπαθὴς τέως πρεσβευτὴς τῆς Ἱσπανίας μαρκήσιος Πρᾶ δὲ Ναντουγιὲ, ἐπέδωκε τῇ Α. Μ. τὰ ἀνακλητήρια αὐτοῦ. Ἐπὶ τούτῳ αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες γράφουσι τὰ ἑξῆς·

«Ὁ εὐγενὴς διπλωμάτης, ἐκπληρώσας καὶ τὸν τελευταῖον τοῦτον τύπον τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπισήμου ἀποστολῆς ἀπέρχεται μετ' οὐ πολὺ εἰς Παρισίους. Εἶναι δὲ δίκαιον ν' ἀναμνησθῶμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ὅτι ὁ συμπαθὴς διπλωμάτης ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν ταύτην παρ' ἡμῖν μετὰ λεπτότητος καὶ ἐπιτυχίας ἀξιοσημειώτου, κατορθώσας νὰ συνδέσῃ στενώτερον τοὺς ἀνὰ μέσον τῆς ἡμετέρας πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ φιλικοὺς δεσμοὺς καὶ νὰ καταστῇ αὐτὸς προσωπικῶς εἷς ἐκ τῶν συμπαθεστάτων καὶ ἀγαπητῶν ξένων ἐξ ὅσων ἐγνώρισεν ἡ ἡμετέρα κοινωνία συνδεθείς, ὡς γνωστὸν, καὶ διὰ γάμου μετὰ νέας ἑλληνίδος ἐκλεκτῆς καθ' ὅλου κόρης τοῦ κ. Σούτσου.

— Ὁ πρωτοδίκης κ. Τιμολ. Ἀμπελᾶς ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν 3 ὀγκωδῶν ἔργων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Δικαστικὰ Πάρεργα». Πρῶτον ἐκδοθήσεται τὸ χιλιοσέλιδον σύγγραμμα «Περὶ γεωργικῆς νομοθεσίας ἐν Ἑλλάδι" τοῦ πρώτου ἀξιωθὲν ἐπαίνου τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπείας, ἥτις εἶχε συστήσει δημοσίᾳ τὴν ταχίστην ἔκδοσιν ὡς ὠφέλιμον καὶ πολύτιμον εἰς πάντα νομομαθῆ καὶ νομοθέτην.

— Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἐπεχείρησεν ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἐν Παλαιᾷ Κορίνθῳ ἀνασκαφὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὀφηγητοῦ κ. Σκιᾶ πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀρχαίας πόλεως καὶ τῶν πολλῶν ἐν αὐτῇ ἱερῶν καὶ ἄλλων μνημείων. Ἡ ἀνεύρεσις τῆς ἀγορᾶς ἐθεωρεῖτο πιθανωτάτη, διότι ἔκειτο κατὰ τὸν Παυσανίαν ἐν τῇ διασταυρώσει τῆς ὁδοῦ τῶν Κεγχρεῶν πρὸς τὰς δύο ὁδοὺς τοῦ Λεχαίου, αἵτινες πᾶσαι εἶναι ἀσφαλέστατα ἐγνωσμέναι. Ἡ ἐλπὶς ὅμως αὕτη δυστυχῶς διεψεύσθη, οὐδενὸς εὐρεθέντος ἀσφαλοῦς τοπογραφικοῦ τεκμηρίου. Ἀνευρέθησαν ὅμως δύο ἀρχαῖα οἰκοδομήματα, ὧν τὸ ἓν εἶναι διαστάσεων μεγίστων, διότι οἱ κίονες αὐτοῦ ἔχουσι διάμετρον δύο μέτρων. Γλυπτὰ ἔργα καὶ ἐπιγραφαὶ εὑρέθησαν ὀλίγαι, πολλὰ δὲ πήλινα εἰδώλια τῶν καλλίστων χρόνων τῆς ἑλληνικῆς τέχνης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατὰ τὸν «Πεσταῖον Λόϋδ», ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις δείκνυται διατεθειμένη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ μὴ ἐκβιάσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δεκάτου ἄρθρου, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὸν περὶ σχολείων νόμον.

«Μόνος ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας Ζίφκωφ δυστροπεῖ ἔτι, ἀλλ' ἡ ἀντίστασίς του δὲν θὰ ἦναι ἀκατανίκητος. Αὐτὸς ὁ Σταμπούλωφ ζητεῖ μέσον αἰσίας διευθετήσεως τῆς ἔριδος, ὡς ἐκ τῆς διπλωματικῆς δὲ καὶ διοικητικῆς αὐτοῦ δεξιότητος θὰ τὸ εὕρῃ, ἀρκεῖ νὰ μὴ δυσχεράνῃ τὸ ἔργον του ξενικὴ ἀνάμιξις· διότι, ἕνεκεν τοῦ εὐθίκτου τῶ βουλγάρων πρὸς οἱανδήποτε ξενικὴν ἐπέμβασιν, πᾶσα παραχώρησις θὰ ἀπέβαινεν αὐτῷ ἀδύνατος, ἐὰν ἐφαίνετο ὑπενδίδων εἰς ἔξωθεν πίεσιν».

Ὁ βιενναῖος ἀνταποκριτὴς τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος» τοῦ Μονάχου γράφει· «Πρὶν ἢ ἔτι ἐπιδοθῇ ἡ ἑλληνικὴ διακοίνωσις, ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἔσπευσε ν' ἀποδείξῃ ἔργῳ ὅτι δὲν τρέφει ἐχθρικὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα προθέσεις καὶ ὅτι σοβαρῶς θέλει νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς εὐλόγους ἑλληνικὰς εὐχάς. Αἱ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πολεμηθεῖσαι διατάξεις τοῦ νέου νόμου θὰ τροπολογηθῶσι, τὰ δ' ἐν Πύργῳ κλεισθέντα ἑλληνικὰ σχολεῖα ἠνοίχθησαν». Οὕτω πολιτευθεῖσα, ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ὑπήκουσε προδήλως εἰς διαλλακτικὰς ἐπιδράσεις, κατέστησε δ' ἄσκοπον τὴν ἑλληνικὴν ἐνέργειαν. Ἡ Ρωσσία, ἀφ' ἑτέρου, ἥτις φαίνεται ὅτι ὑπεστήριξε τὰς εὐχὰς τῆς Ἑλλάδος, θὰ διέγνω ἐκ τῆς ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ διαγωγῆς τῆς Πύλης ὅτι ὁ Σουλτάνος θέλει ἀποφύγῃ καὶ ἁπλῆν σκιὰν παραβιάσεως τῆς βερολινείου συνθήκης, θὰ ἐπιδράσῃ δὲ τοῦτο αἰσίως ἐπὶ τῶν ρωσσοτουρκικῶν σχέσεων».

Ἡ «Ἐθν. Ἐφημερὶς» τοῦ Βερολίνου, ἀναδημοσιεύουσα τὸ ἄρθρον τῆς «Ἐλευθερίας» τῆς Σόφιας, ὅπερ πειρᾶται ν' ἀποδείξῃ ὅτι μόνος σκοπὸς τοῦ δεκάτου ἄρθρου τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ νόμου ἦτον ἡ συμμετοχὴ τῶν ἑλλήνων εἰς τὸν δημόσιον τῆς Βουλγαρίας βίον διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τῆς ἐπισήμου γλώσσης τῆς χώρας, ἐπιλέγει ὅτι «τὸ ἐπιχείρημα εἶναι κατ' αὐσίαν ὀρθὸν, ὅτι ὅμως ἡ Ἑλλὰς εἶχε δίκαιον κατὰ τύπον».

ΡΩΜΟΥΝΟ-ΜΑΓΥΑΡΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Εἶναι περίεργον ὅτι ὁ πολλάκις καὶ περὶ ἐλάχιστα πράγματα μετὰ μείζονος τοῦ προσήκοντος ἐνδιαφέροντος ἀσχολούμενος ρωμουνικὸς τύπος παρῆλθεν ἐν σιγῇ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀπόνυ καὶ τοῦ κόμητος Καλνόκυ λεχθέντα πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἐν ταῖς αὐστρο-ουγγρικαῖς ἀντιπροσωπείαις περὶ Ρωμουνίας καὶ τοῦ τρανσυλβανικοῦ ζητήματος.

Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἐνθυμοῦνται ἐκ μακροῦ τηλεγραφήματος ἐκ Πέστης, δημοσιευθέντος ἐν τῷ φύλλῳ τῶν „Συλλόγων" τῆς κυριακῆς, ὅτι ὁ κ. Ἀπόνυ ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως πικρῶς ἀπεφάνθη περὶ Ρωμουνίας, κατακρίνας τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ ὡς δαψιλέστερον τοῦ δέοντος χορηγοῦντας αὐτῇ τοὺς ἐπαίνους. Ἀπαντῶν εἰς τὸν λόγον τοῦτον ὁ κ. Καλνόκυ, ἐμνήσθη μετὰ μεγίστης λεπτότητος τοῦ τρανσυλβανικοῦ ζητήματος, εἰπὼν ὅτι οὐδεμία δέον νὰ δίδοται σημασία εἰς ζητήματα προωρισμένα νὰ διέρχωνται ἀπαρατήρητα, χωρὶς νὰ καταλίπωσιν ὄπισθεν αὐτῶν τὸ ἐλάχιστον ἴχνος.

Ἀνεμένομεν παρὰ τοῦ ρωμουνικοῦ τύπου γενναιοτέραν φωνὴν ἐν τῇ διεκδικήσει τῶν δικαίων τῶν ἐν Τρανσυλβανίᾳ ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ τύπος παρῆλθεν ἐν σιγῇ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀπόνυ καὶ Καλνόκυ λεχθέντα καὶ μόνη ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία" ἐν τῷ φύλλῳ τῆς χθὲς ὁμιλεῖ μὲν περὶ Ἀπόνυ, οὐδὲν δὲ περὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Καλνόνυ λέγει. Ἡ σιγὴ αὕτη τοῦ ρωμουνικοῦ τύπου ἐν τῷ ζωτικωτάτῳ τούτῳ ἐθνικῷ ζητήματι τῶν ὁμοεθνῶν αὐτοῦ, ἐλέγχει τὴν ὑπὸ τοῦ ἐνεστώσης κρισίμου περιστάσεως ἐπιβαλλομένην αὐτῷ ἐπιφυλακτικότητα, ἣν ἄλλως τεκμαιρόμεθα καὶ ἐκ τῆς μεμετρημένης καὶ συνετῆς γλώσσης, ἣν ἐτήρησεν ἀγγέλλων χθὲς τὴν διακοπὴν τῶν ρωμουνο-ἑλληνικῶν σχέσεων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὸν „Ρωμοῦνον" μέγας ἀριθμὸς ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν ἀπεφάσισεν ἵνα ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει εἰς τὸ βασιλικὸν διάγγελμα τῆς προσεχοῦς βουλευτικῆς συνόδου, προτείνῃ νὰ ἐκφρασθῶσι παράπονα ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἐπεμβαίνει διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ἐν τῇ αὐστρο μαγυαρικῇ μοναρχίᾳ ὑποδούλων ρωμούνων. Φρονεῖται μάλιστα ὅτι καὶ οἱ κυβερνητικοὶ βουλευταὶ θὰ μετάσχωσι τοῦ πατριωτικοῦ τούτου διαβήματος.

Ἀγγέλλεται ἐκ Δοβρούτζης, ὅτι δυνάμει ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργοῦ κ. Κὰρπ, οἱ χωρικοὶ οἱ μὴ δυνηθέντες ἐγκαίρως νὰ καταβάλωσι τὰς ὀφειλομένας τῇ κυβερνήσει ἐξ ἀγορᾶς γαιῶν χρηματικὰς δόσεις θ' ἀποξενωθῶσι, κατὰ τὸν νόμον, τῶν γαιῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸν „Ἐπίσημον Μηνύτορα" ἐκ μόνου τοῦ ὑπ' ἀρθμ. 15 συντάγματος Ρεσβονιένι ἐλιποτάκτησαν 128 στρατιῶται. Τ'ἀντιπολιτευόμενα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὴν περὶ τοὺς στρατιώτας ὀλιγωρίαν τῶν ἀξιωματικῶν.

Τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας αὐτοῦ τῇ 12)24 τρέχοντος. Τὰ ζητήματα περὶ ὧν ἅμα τῇ ἐνάρξει θὰ ἐνασχοληθῇ εἶνα συνθήκη μετὰ τῆς Ἀγγλίας περὶ καταδιωγμοῦ τῶν κιβδηλοποιῶν, μεταρρύθμισις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τοῦ δημοτικοῦ φόρου νόμου, νομοσχέδιον περὶ χρηματιστηρίων, κλ. κλ.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔαρος ἄρχεται ἀνυπερθέτως ἡ οἰκοδομὴ τοῦ νέου σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς πρωτευούσης.

Τὸ χθὲς περὶ τὴν ἑσπέραν συνελθὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, συνεζήτησε διὰ μακρῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας. Ἄγνωστον τὸ ἐκ τῆς συζητήσεως ταύτης ἀποτέλεσμα.

Κατὰ τὴν „Ἐλευθερίαν" τῶν Παρισίων, ὁ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτῃ ρωμοῦνος πρεσβευτὴς κ. Κρετσουλέσκος ἀπέστειλεν ἐνταῦθα ἀντίγραφα σπουδαιοτάτων περὶ Ρωμουνίας ἐκθέσεων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1830 μέχρι τοῦ 1850 χρηματισάντων ἐν Βλαχίᾳ γενικῶν προξένων τῆς Γαλλίας. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἶναι σπουδαιότατα ἅτε ζωγραφοῦντα τὴν τότε πολιτικὴν κατάστασιν τῆς χώρας.

Ἐπερατώθη ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἐν Γιουργέβῳ παλαιῶν παραπηγμάτων τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου.

Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀκαδημείας στηθήσεται προσεχῶς ἡ προτομὴ τοῦ ἄρτι μεταστάντος ἀκαδημαϊκοῦ καὶ ποιητοῦ Γεωργίου Σιών.

Ὁ κ. Φέλιξ ἐπανῆλθε προχθὲς ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Βερτσορόβαν καὶ τὸ Τοῦρνο-Σεβερῖνον ἐκδρομῆς αὐτοῦ, ἀποκομίζων ἀρίστας ἐντυπώσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν αὐτόθι λοιμοκαθαρτηρίων.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 4 τρέχοντος.

Σουλινᾶς· 4 ἀτμόπλοια, 2 ἱστιοφόρα καὶ 1 πλοιάριον μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 155.

Στόμια Προύθου· 3 ἱστιοφόρα μετὰ 13 ἀνδρῶν καὶ πληρώματος.

Οὐγκένι· 10 πρόσωπα.

Βουρδουζένι· 61 πρόσωπα.

Πρεδεάλ· 53.

Ἡ ὑγεία πάντων εὐάρεστος.

Νέα δόσις πυροβόλων Μάνλιγχερ ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως παραγγελθέντων τῷ ἐργοστασίῳ ἀφικνεῖται ὁσονούπω εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος, στιγμάς τινας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως Αὐτοῦ εἰς Γερμανίαν προχθὲς, πληροφορηθεὶς τὴν διακοπὴν τῶν ἑλληνο-ρωμουνικῶν σχέσεων, διηρμήνευσε τοῖς περὶ Αὐτὸν λύπην ἐπὶ τῷ γεγονότι καὶ ἀπορίαν ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν ἐξευρέθη τρόπος λύσεως τοῦ ζαππειακοῦ ζητήματος πρὸς ἱκανοποίησιν ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν.

Περὶ μεσημβρίαν τῆς αὔριον Τετάρτην, ἀπέρχεται εἰς Βραΐλαν ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Παππαργγόπουλος μετὰ τοῦ πρώτου γραμματέως τῆς πρεσβείας κ. Τομπάζη καὶ τῆς κυρίας Τομπάζη, ὁπόθεν θὰ μεταβῶσιν εἰς Γαλάζιον καὶ ἐκεῖθεν δι' ἀτμοπλοίου θὰ κατέλθωσιν εἰς Ἀθήνας.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος μετὰ τῆς Α.Β. Υ. τοῦ διαδόχου θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Βουκουρέστιον κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Νοεμβρίου. Ἐν Σιγμαρίγκεν ἡ Α. Μ. συναντηθήσεται μετὰ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου.

Ἡ εἰς τὴν ἐνταῦθα αὐτοκρατορικὴν πρεσβείαν τῆς Ρωσσίας, ἐλλείψει ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ προξενείων, ἀνάθεσις τῆς ὑπερασπίσεως τῶν συμφερόντων τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων, ἐπιβάλλει βεβαίως καὶ τὴν ἀνάγκην ἕλληνος ὑπαλλήλου, γνώστου τῶν ἑλληνικῶν προξενικῶν ὑποθέσεων, πρὸς εὐχερεστέραν διεξαγωγὴν αὐτῶν. Ἐφ' ᾧ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐνετείλατο τῷ κ. Ἀλεξανδροπούλῳ, νεαρῷ μὲν ἀλλ' ἐντριβεῖ περὶ τὰ προξενικὰ ὑπαλλήλῳ, ἵνα εἰς Ρωμουνίαν ἐλθὼν προσκολληθῇ παρὰ τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ ρωσσικῇ πρεσβείᾳ ἄνευ ἐπισήμου τίτλου. Ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος ἀφικνεῖται μετά τινας ἡμέρας ἐνταῦθα.

Ἐν τῷ ἐν Πρεδεὰλ λοιμοκαθαρτηρίῳ διατελοῦσιν ἤδη ὑπὸ κάθαρσιν 53 πρόσωπα, ἀπολαύοντα ἄκρας ὑγείας.

Ὁ αὐτόθι διατρίβων ἰατρὸς κ. Βλαζιάνος ἀπέκρουσε τὴν εἰς Ρωμουνίαν εἴσοδον 19 προσώπων, ὧν ἡ κατάστασις ἐφάνη αὐτῷ ὕποπτος. Ὁ εἰς Πρεδεὰλ ἐξ Ἰταλίας φασας μελοδραματικὸς θίασος τοῦ Βουκουρεστίου, ἐτέθη ὑπὸ κάθαρσιν ἐν ξενοδοχείῳ φρουρουμένῳ ὑπὸ στρατιωτῶν.

Ἄδεται ὅτι ὁ νομάρχης Βραΐλας κ. Θεοδώρου διορισθήσεται ὡς τοιοῦτος ἐν Ἰαλομίτσῃ, ὁ δὲ νομάρχης Γαλαζίου κ. Ἐμάνδης διορισθήσεται νομάρχης Τούτοβας.

Αἱ ἐλθετικαὶ ἐφημερίδες μετ' ἐγκωμίων ἀναφέρουσι τ' ὄνομα τοῦ ἐν Λωζάνῃ παρεπιδημοῦντος ρωμούνου βαρβιτιστοῦ κ. Κνάϊζελ.

Καὶ ἡ γαλλόφωνος „Πατρὶς“ ἐκθειάζει τὰ ρωμουνικὰ ὀχυρώματα ὡς ιελειότατα ἰσχυριζομένη ὅτι τὸ κατόρθωμα ἀνήκει τοῖς φιλελευθέροις καὶ οὐχὶ τοῖς συντηρητικοῖς, οἵτινες κατέκριναν αὐτὰ ὅτε συνεζητεῖτο ἐν τῇ βουλῇ ἡ πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν ἀπαιτουμένη πίστωσις.

ΝΕΩΤΕΡΑ

Περὶ τῆς ἑλληνο-ρωμουνικῆς ῥήξεως καὶ τοῦ συγκροτηθέντος ἐπὶ τούτῳ χθὲς ὑπουργικοῦ συμβουλίου παραλαμβάνομεν ἐκ τοῦ «Ἀδεβέρουλ» τὰ ἑξῆς·

„Τῇ 4 ὥρᾳ μ. μ. χθὲς συνεκροτήθη ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Λ. Καταρτζῆ. Συνεζητήθη ἡ στάσις ἣν ὀφείλει νὰ τηρήσῃ ἡ Ρωμουνία ἐνώπιον τῆς Ἑλλάδος ἥτις διέκοψεν ἀποτόμως πᾶν εἶδος διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν σχέσεων πρὸς τὴν Ρωμουνίαν, ἀνακαλέσασα ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβείας καὶ τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ πολυαρίθμους προξένους αὐτῆς. Ὁ βασιλεὺς ἠγνόει τὴν διακοπὴν ταύτην, ἥτις ἐτηλεγραφήθη αὐτῷ τῇ 10 ὥρᾳ εἰς Σζόλνοκ. Ἐν Πέστῃ ὁ πρόξενος κ. Καντανουζηνὸς ἐπέδωκε τῷ βασιλεῖ μακρὸν κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα, εἰς ὃ ὁ βασιλεὺς ἀπήντησε, προσκαλῶν τὸν κ. Ἀλ. Λαχωβάρην νὰ μεσολαβήσῃ τηλεγραφικῶς παρὰ τῇ ἰταλικῇ κυβερνήσει ἵνα ὁ ἐν Ἑλλάδι πρέσβυς τῆς Ἰταλίας ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσωπείαν τῆς Ρωμουνίας. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, μετὰ θυελλώδη συζήτησιν, ἀπεφάσισε ν' ἀποτείνῃ ἐγκύκλιον διακοίνωσιν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰς πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις καὶ ταὐτοχρόνως διέταξε τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ κ. Ὀλανέσκου καὶ τοῦ γραμματέως τῆς πρεσβείας κ. Δουΐλιου Ζαμφιρέσκου. Μέχρι τῆς ὥρας ταύτης δὲν ἔφθασεν ἡ ἀπάντησις τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως· θεωρεῖται ὅμως σχεδὸν βεβαιον ὅτι ἡ ἀπάντησις ἔσται εὐνοϊκή. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Κουρτοπάσης ἔσχε χθὲς μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἕλληνος πρεσβευτοῦ κ. Παππαργγοπούλου καὶ εἶτα μετὰ τῶν κ. κ. Καταρτζῆ καὶ Ἀλ. Λαχωβάρη. Τὸ γεγονὸς τοῦ ὅτι ἡ Ρωσσία ἐδέξατο ἄνευ προειδοποιήσεως τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἑλλήνων ὑπηκόων προὐξένησε κακὴν ἐντύπωσιν εἰς πάντας τοὺς πολιτικοὺς κύκλους· Ὑποτίθεται ὅτι τὰ πάντα ἐκ τῶν προτέρων διηυθετήθησαν ἐπὶ τῇ προβλέψει διπλωματικῆς ἔριδος ἣν ἡ Ρωσσία παρεσκεύασεν ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ τοῖς βαλκανικοῖς κράτεσι. Ἤδη μόλις παρετηρήθη ὅτι οἱ ἐν Ἰασίῳ καὶ Γαλαζίῳ πρόξενοι τῆς Ρωσσίας ἔσχον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐν Βουκουρεστίῳ μακρὰς συνεντεύξεις παρὰ τοῖς κ. κ. Φοντὼν καὶ Παππαργοπούλῳ.

Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι καταδικάζουσι τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος· ἡ διακοπὴ κυρίως πρὸς ταῖς διπλωματικαῖς σχέσεσι καὶ τῶν προξενικῶν ζωηρῶς κρίνεται. Πρεσβεῖαί τινες θεωροῦσι τὸ γεγονὸς τοῦτο ὡς αὐτόχρημα παιδαριῶδες καὶ στερούμενον πάσης ὀρθοφροσύνης. Ἕτεραι πρεσβεῖαι φρονοῦσιν ὅτι ἡ ἔρις προὐκλήθη ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, ἐχούσης κεκρυμμένους σκοπούς. Πρὸς τὸ παρὸν οὐδὲν γενήσεται διπλωματικὸν διάβημα μέχρις ἀπαντήσεως τῆς ἰτκλικῆς κυβερνήσεως“.

— Ἡ σημερινὴ „Λοῦπτα“ ἀναφέρουσα τὰ αἴτια τὰ προκαλέσαντα τὴν ἑλληνορρωμουνικὴν ῥῆξιν ἐπάγεται τὰ ἑξῆς·

„Κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐπολιτεύθη ὀρθῶς καὶ οὔτε ἠδύνατο νὰ πολιτευθῇ ἄλλως, ἢ ἀνατιθεμένη τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς δικαιοσύνης τῆς χώρας. Ἀλλ' ἓν μόνον παράδοξον· Διατί δὲν ἐφηρμόσθη ἡ δικαιοσύνη καὶ εἰς τὴν κληρονομικὴν ὑπόθεσιν Βεδμὰρ, ἀφοῦ „ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσι ἐφαρμόζεται τὸ αὐτὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος“.

— Ἐκ Κων)πόλεως τηλεγραφοῦσιν εἰς τὰ „Ἡμ. Νέα“ τοῦ Λονδίνου ὅτι τοῦ Σουλτάνου ἐκφράσαντος τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ὁ νέος πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων μεταβῇ εἰς Ρωσσίαν διὰ Τεργέστης χωρὶς νὰ διέλθῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ρωσσία διεβίβασε διαμαρτύρησιν εἰς τὴν Πύλην ἐπικαλουμένη τὰς παραδόσεις καὶ δεικνύουσα τοὺς κινδύνους τῆς προσβολῆς τοῦ πατριάρχου ὡς πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἀρμενίων οἵτινες εἶναι ὑπήκοοι τοῦ τουρκικοῦ κράτους. Πιστεύεται δὲ ὅτι ἡ Πύλη θὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἐκφρασθείσας ὑπὸ τῆς ρωσσικῆς κυβερνήσεως παρατηρήσεις.

— Ἡ „Σφακτηρία“ μετέβη εἰς Πρίντεζη ὅπως παραλάβῃ τὸς διάδοχον τῆς Δανίας ἀδελφὸν τοῦ βασιλέως ἡμῶν καὶ φέρῃ αὐτὸν εἰς Πειραιᾶ. Τὸν δὲ διάδοχον τῆς Ἀγγλίας θέλει συνοδεύσει ὁ ναύαρχος Μαρ'κχὰμ μετὰ 8 πολεμικῶν σκαφῶν εἰς Πειραιᾶ ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 4—5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	1600	58	9.	Μ.
„	1700	53	6.75	„
„	3150	56	8.50	Κ.
„	3000	58	10.15	Σ.
Ἀραβ.	1000	58	6.55	Μ.
„	2000	60 1/2	7.	Μ.
„	1500	60 1/2	7.10	Μ.
Σῖτος	3400	57 1/2	9.25	Σ.
„	1750	57 3/4	8.85	„
„	2600	55	7.85	„
„	3800	58	9.80	„
„	10500	57	8.70	„
„	1480	58 1/4	9.85	Κ.
„	2100	56 1/4	8.75	„
„	45000	56 1/2	8.70	„
„	2650	57	9.50	Σ.
„	3500	56	8.70	„
„	650	60	10.50	Μ.
Βρώμη	2500	ο/ο κ.	9.60	Κ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

	Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	58000	Σῖτος	22000	
Κριθὴ	18600	—	—	
Σίκ.	2:000	—	—	

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 5 Ὀκτωβρίου.—Ὁ Τσάρεβιτς ἀφίκετο χθὲς εἰς Κέρκυραν ἐπιβαίνων τοῦ Ἐρικλίκ, μετὰ πενθήμερον δὲ κάθαρσιν θὰ μεταβῇ εἰς Πειραιᾶ.

ΒΙΕΝΝΗ 5. — Ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ διαδόχου τῆς Ρωμουνίας ἀφίκοντο μ. μ. καὶ ἐγευμάτισαν εἰς τὴν ρωμουνικὴν πρεσβείαν, ἀνεχώρησαν δὲ τὴν 8 1)2 τὸ ἑσπέρας εἰς Σιγμάριγκεν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 5.— „Ὁ Ταχυδρόμος“ καὶ ἡ „Ἐφημ. τοῦ Σταυροῦ“ ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ ὑγεία τῆς βασιλίσσης τῆς Ρωμουνίας δὲν εἶναι εὐχάριστος μηδεμίαν βελτίωσιν παρουσιάζουσα. Θὰ διατρίψῃ δὲ εἰς τὴν ἔπαυλιν Σεγενάους ἐγγὺς τοῦ Νεβιέδ.

ΒΙΕΝΝΗ 5.—Ἐκ Βελεγραδίου ἀγγέλλεται ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Ρωσσίας κ. Περσιάνης ἅμα ἐπανελθὼν ἐξέφρασε τῷ κ. Ἀβακούμοβιτς τὰς προσρήσεις τῆς ρωσσικῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ νέου σερβικοῦ ὑπουργείου, ἐκ δὲ Κεττίγνης ἀγγέλλεται ὅτι ἑκατοντάδες οἰκογενειῶν ἐκ τῶν μαυροβουνιωτικῶν συνόρων προτίθενται νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς Σερβίαν καὶ Τουρκίαν, ὁ δὲ ἡγεμὼν ἀπεφάσισε τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὰς σωρηδὸν μεταναστεύσεις.

ΠΕΣΤΗ 5. — Ὁ ἀρχιαστυνόμος Κων)πόλεως ἀνήγγειλεν εἰς τὸν δήμαρχον Πέστης ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐξέφρασε τὰς ὑπὲρ τῆς Οὐγγαρίας συμπαθείας του καὶ ἔδωκε 100 λίρας ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς χολέρας. Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν χολεριόντων ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ ἐν Πέστῃ ὀθωμ. προξένου διεβίβασε τὰς δμοθύμους εὐχαριστίας της τῷ Σουλτάνῳ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 5.—Χθὲς 6 κρούσματα καὶ 1 θάντος. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἐν ὅλῳ κρούσματα 17,962, θάνατοι δὲ 7598.

ΠΕΣΤΗ, 5.—Ἀπὸ χθὲς μέχρι σήμερον 24 κρούσματα καὶ 10 θάνατοι.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ, 5. — Ἐννέα θάνατοι ὕποπτοι ἀπὸ χθὲς μέχρι σήμερον.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 6 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100
5 „ χρεωλ. („ amort.)	95.75
4 „ „ „ „	82.50
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.75
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.75
5 „ „ ἀστικ.πιστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	101.50
7 „ „ „ „ „	102.75
5 „ „ „ (Iași f.urb).	81.75
1°/ₒₒₒ Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. σημαρχείου 5 % 1883.	90.
„ „ 5 „ 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1670
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	407—
„ Națională . .	200	410
Constr. și lucr. publ.	250	128.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	.
Λονδίνου	.
Βερολίνου	.
Ἀμβέρσης	.
Βιέννης.	.
Λίρα ὀθωμανική	.

Βιέννη, 5 Ὀκτ.	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.51
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	311.85
Ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	119.50
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	119.90
„ „ Παρισίων	47.60
„ „ Βερολίνου „ .	58.85
„ „ Amsterd. „ .	99.05
Παρίσιοι 5 Ὀκτ.	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 % . .	106.
„ „ 3 %	98 90
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	99.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	326.
Ὀθωμ. Τράπεζα	601.25
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.25
„ Lot turc.	92.62
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 15
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλανδίας	206.25
„ „ Βερολίνου	122 31
Βερολίνον 5 Ὀκτ.	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.20
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	82.40
„ amortis. 5 %	97.—
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	203.75
Δάνειον δημαρχείου . .	96.—
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	.
„ „ Παρισίων δίμ.	.
„ „ Ὁλλανδίας „ .	.
„ „ Βιέννης . . „ .	
„ „ Ἀμβέρσης „ .	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(73)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

— Διατί μ' ἀκροάζεσαι, ὅταν δὲν σοὶ ἐμιλῶ, ἀπεκρίθη ἡ Μαλβῖνα· δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζῃς τί διαλογίζομαι· ὕπαγε, ἔχω χρείαν ἀναπαύσεως... φέρε μοι μελάνην καὶ χάρτην νὰ γράψω.

— Φέρε μοι συγχρόνως καί τινα πτλόν σου καὶ ἓν φόρεμά σου.

— Διὰ τὸν ἑαυτόν σας κυρία μου ;

— Ναὶ, θέλω νὰ τὰ δοκιμάσω.

— Ἡ κυρία μου ἀστεΐζεται.

— Μούδη τῇ λέγει ἡ Μαλβῖνα εἶναι περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας δύναταί τις εὐκολώτερον ν' ἀποθάνῃ παρὰ νὰ ἀστεϊευθῇ . . .

Ὕπαγε καὶ μὴ ἀργήσῃς νὰ φέρῃς ὅ,τι σοῦ ζητῶ.

Ἡ Μούδη ὑπήκουσε καὶ ἀφοῦ ἐπέστρεψε μὲ τὰ φορέματα, καὶ μὲ τὰ εἰς γραφὴν χρειώδη, ἡ Μαλβῖνα τῇ ἔνευσε νὰ τ' ἀφήσῃ καὶ ν' ἀναχωρήσῃ.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδοκίμασε νὰ γράψῃ ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐνεδύθη τὸ φόρεμα καὶ τὸν πῖλον τῆς Μούδης, καὶ παρατηροῦσα εἰς τὸν καθρέπτην. Βέβαια, εἶπε ὁ Ἐδμὼν δὲν θὰ γνωρίσῃ τὴν Μαλβῖνάν του.

Θὰ δύναμαι νὰ τὸν βλέπω, νὰ τὸν ὑπηρετῶ· ἀλλὰ θ' ἀπεφεύγω τὰ βλέμματά του, θὰ συστέλλω τὴν λύπην μου, καὶ ἐκεῖνος θ' ἀγνοῇ ὁποία χεὶρ τὸν περιποιεῖται.

Ἐν ᾧ δὲ ἔλεγε ταῦτα, ἡ Μούδη ἔκρουσε τὴν θύραν.

— Τί θέλεις ; τὴν ἠρώτησεν ἡ Μαλβῖνα· εἰσελθε.

Ἡ γραῖα οἰκοδέσποινα βλέπουσα αὐτὴν τοιουτοτρόπως ἐνδεδυμένην, ἀφῆκε κραυγὴν ἐκπλήξεως.

— Ἠρχόμην νὰ σᾶς εἴπω ὅτι πρὸ μιᾶς στιγμῆς ἐν ᾧ ἐστεκόμην εἰς τὸ ἐξώθυρον, εἶδα μακρόθεν τὴν Ἄνναν νὰ βαδίζῃ βιαίως· τὴν ἠρώτησα ποῦ ὑπήγαινεν καὶ μὲ εἶπε ὅτι τὴν ἔστειλαν νὰ εὕρῃ καμμίαν νοσοκόμον δι' αὐτὴν τὴν νύκτα, διότι ὁ πυρετὸς, κατεδείχθη ὀλεθριωτάτου εἴδους· καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ μείνῃ τις τὴν νύκτα ὁλόκληρον πλησίον τοῦ ἀσθενοῦς, διὰ νὰ τῷ δίδῃ εἰς ἕκαστον λεπτὸν καὶ μίαν πόσιν· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἄλλη νοσοκόμος εἶναι ἀποκαμωμένη...

— Λοιπόν! Μούδη, ἰδοὺ ἐγὼ εἶμαι ἑτοίμη νὰ ἀναπληρώσω τὴν θέσιν της, ἐφώνησεν ἡ Μαλβῖνα.

— Αἴ! κυρία μου, δὲν θέλω νὰ ἐκτεθῆτε εἰς τοιοῦτον κίνδυνον, ἡ νόσος τοῦ σὶρ Ἐδμῶνος εἶναι θανατηφόρος, καὶ μάλιστα κολλητική.

— Μὴ ἐπαναλάβῃς λέξιν, καὶ ἂς μὴ χάσωμεν στιγμὴν εἶπεν ἡ Μαλβῖνα·

Βεβαίωσον τὴν Ἄνναν, ὅτι μετὰ μίαν ὥραν ὑπόσχεσαι νὰ προμηθεύσῃς μίαν νοσοκόμον, καὶ ἑτοιμάσθητι νὰ μὲ παρουσιάσῃς ἀπόψε ὡς γυναῖκα, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγγυᾶσαι.

Τρέξε ! Σαοχάσθητι ὅτι μιᾶς στιγμῆς βραδύτης δύναται νὰ σὲ καταστήσῃ ὑπεύθυνον θανάτου καὶ ἐκείνου καὶ ἐμοῦ.

Ἡ Μούδη ἐκπεπληγμένη δὲν ἀντέτεινε πλέον· καὶ ἡ προσταγὴ τῆς Μαλβίνης ἐξετελέσθη, τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς νυκτὸς εὑρέθησαν ἀμφότεραι εἰς τὴν θύραν τῆς κυρίας Βιρτῶνος.

Ὁ ὑπηρέτης ὅστις ἦλθε νὰ ταῖς ἀνοίξῃ τὰς ὠδήγησε πάραυτα εἰς τὸ οἴκημα τοῦ Ἐδμῶνος· ἅμα εἰσελθοῦσα εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀσθενοῦς δι' ἀμιδροῦ λύχνου φωτιζόμενον καὶ ἰδοῦσα τὴν κλίνην, τὴν βαστάζουσαν μαρσινόμενον σῶμα φιλτάτης ψυχῆς, τόσος τρόμος κατέλαβε τὴν Μαλβῖναν ὥστε ἂν δὲν ἐβοηθεῖτο ὑπὸ τῆς Μούδης ἤθελε πέσει.

Ἡ νοσοκόμος παρατηρήσασα τὴν σύγχυσίν της εἶπε πρὸς τὴν Μούδην : Αὐτὴ μὲ φαίνεται πολὺ ἀδύνατος, δὲν πιστεύω ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν ἀϋπνίαν τῆς νυκτός· ὁ ἀσθενὴς εὑρίσκεται κάκιστα· ἴσως δὲν ζήσῃ ἕως αὔριον... μ' ὅλα ταῦτα λέγει στραφεῖσα πρὸς τὴν Μαλβῖναν, οὐδὲν ἄλλο ἔχεις νὰ κάμνῃς εἰμὴ νὰ τοῦ δίδῃς ἀκριβῶς ἀνὰ πᾶν τέταρτον τῆς ὥρας νὰ πίνῃ ἐκ τοῦ ποτοῦ τούτου ἐντὸς κοχλιαρίου· ἐλθὲ νὰ σὲ δείξω πῶς.

Ἡ Μαλβῖνα ἐπλησίασε, τὸ αἷμά της ἦτο παγωμένον, καὶ τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἔμελλεν νὰ συνεκπνεύσῃ μετὰ τοῦ Ἐδμῶνος.

Καὶ ἂν τὰ συμπτώματα γείνωσι φοβερώτερα, ἐξηκολούθησεν ἡ νοσοκόμος, καὶ εὑρεθῇς εἰς ἀμηχανίαν, φώναξέ με, θὰ ἦμαι εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον.

Ἡ Μαλβῖνα μὴ οὖσα εἰς κατάστασιν νὰ προφέρῃ λέξιν, κατένευσε καὶ ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὸ κοχλιάριον καὶ τὸ φέρῃ εἰς τὸν Ἐδμῶνα· ἀλλ' ἡ νοσοκόμος σύρασα αὐτὴν τῇ λέγει : Μήπως εἶσαι ἄφωνος ; πῶς τρέμεις ; ὡς νὰ μὴ εἶδές ποτε ἄνθρωπον ν' ἀποθνήσκῃ.

Ὁ λόγος οὗτος ἀνεκάλεσεν εἰς τὴν Μαλβῖναν τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ἠγαπημένης Κλάρας, καὶ στηριχθεῖσα ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ Ἐδμῶνος, οὐδεὶς, εἶπεν στενάξασα, εἶδεν ἀποθνήσκοντας, ὅσους ἐγώ.

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν φαίνεσαι τοιαύτη ἀπεκρίθη ἡ νοσοκόμος· ἐλθὲ τώρα, ἀνασήκωσε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐν ὅσῳ ἐγὼ ὑπάγω νὰ φέρῳ τὸ ποτόν.

Ἡ Μαλβῖνα ὑπήκουσε, καὶ τότε εἶδε τὸν Ἐδμῶνα· οἱ ὀφθαλμοί του ἦσαν κεκλεισμένοι· ἀκίνητος, ὠχρὸς καὶ ἠλλοιωμένος, οὐδὲν ἄλλο σημεῖον ζωῆς εἶχεν, εἰμὴ ἀναπνοὴν βραχεῖαν καὶ βεβιασμένην· τὸν εἶδε καὶ ἠσθάνθη τὴν γενναιότητά της συναυξανομένην μὲ τὸν κίνδυνον τοῦ ἐρασθοῦ.

Διαπεράσασα δὲ ἕνα τῶν βραχιόνων της ὑπὸ τὴν κεφαλήν του ἔθεσεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ στήθους της, καὶ διὰ τῆς ἄλλης λαβοῦσα παρὰ τῆς γραίας τὸ κοχλιάριον, ἐπότισε τὸν ἀσθενῆ μὲ ὅλον τὸ περιεχόμενον.

Εὖγε, εὖγε τῇ εἶπεν ἡ Γουδδίνη· δὲν εἶσαι τόσον πρωτόπειρος ὅσον σ' ἐνόμισα ἔχε ὑγείαν λοιπὸν, ἐγὼ σ' ἀφίνω.

Πῶς ! κυρὰ Μούδη, εἶσαι ἀκόμη ἐδῶ ; γρήγορα, φύγε, δὲν ἠξεύρεις ὅτι αὐτὸς ὁ ἀὴρ εἶναι μολυσμένος ;

Τότε αἱ δύο γραῖαι ἀνεχώρησαν, ἡ δὲ Μαλβῖνα ἔμεινε μόνη.

Ὁποία στιγμὴ αὐτὴ ! ἀξιοῦται νὰ ἐπανίδῃ τὸν ἠγαπημένον της, ἀλλὰ τὸν εὑρίσκει πνέοντα τὰ λοίσθια, ἐπιψαύει μίαν τῶν χειρῶν του καὶ τὴν εὑρίσκει κατάψυχρον· ἐπιθέτει τὴν ἰδικήν της ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἐραστοῦ, καὶ εὑρίσκει αὐτὸ κάθυγρον ὑπὸ ψυχροῦ ἱδρῶτος· τὰ χείλη του ἦσαν ἡμίκλεισια· ἀΐφνης νομίζει ὅτι τὸν ἀκούει προφέροντα λέξεις.

Μαλβῖνα ! λέγει ἐκεῖνος, Μαλβῖνα ! Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀκούουσα ἡ τάλαινα, δὲν δύναται νὰ κρατήσῃ τοὺς λυγμούς της, καὶ ἵνα μὴ αὐτοὶ τὴν προδώσωσι περιτυλίσσει τὴν κεφαλήν της εἰς τὰ παραπετάσματα, περιστέλουσα τὴν ὀδύνην ἐντὸς τῆς καρδίας της.

Γονυπετὴς ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ Ἐδμῶνος, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ψυχρῶν χειρῶν του, ἐπικαλεῖται τὸν Θεὸν τῆς εὐσπλαχνίας πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἠγαπημένου της.

Ἐπῆλθεν ἡ ἡμέρα, ὁ δὲ Ἐδμὼν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν εὑρίσκετο, ὅτε ἡ Μαλβῖνα ἤκουσε κρουομένην τὴν θύραν· ἠνοιξε καὶ ἦτο ἡ Ἄννα ἐλθοῦσα νὰ ἀναγγείλῃ τὸν ἰατρὸν Ποτθέλου ὅστις εἰσῆλθε κατόπιν αὐτῆς λέγων· Γουδδίνη ! πῶς ἐπέρασεν ὁ ἀσθενής σου ;

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ **ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“** ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασ'ῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ'ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Λιψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΥΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας »Δακίας-Ρωμουνίας«, ὁδὸς Λιψκάνι, ἀριθμ. 1.

ΟΙ ΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ'ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστηχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΜΙΝΕΡΒΑ“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομψότατον ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοῦντα μετὰ τῆς ἁβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ.
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοῖς Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνίσταται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰς μετρίας

NEVRALGIELE
1420
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele*, *Gastralgia*, *Sciatica*, *Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua di: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe di.

A se cere: Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui,* în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe di.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere: **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1419

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ ἀ. ἢ ἐ. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα ἐὰν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΠΕΜΠΤΗ, 8)20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5024.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ 6'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 7 Ὀκτωβρ. 1892.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἡ μετριοπαθεστάτη γλῶσσα τοῦ ρωμουνικοῦ τύπου ἐν τῷ ζητήματι τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας εἶχε τι τὸ ἀσύνηθες, ὡς χθὲς ἐλέγομεν. Ἡ σιγὴ τοῦ ρωμουνικοῦ τύπου ὑπέκρυπτέ τι τὸ ἀπαίσιον, ὡμοίαζε τὰς θαλασσίας ἐκείνας γαλήνας καὶ νηνεμίας αἵτινες προηγοῦνται φοβερωτάτων τρικυμιῶν. Αἱ προαισθήσεις ἡμῶν δὲν ἠπατήθησαν. Ἡ τρικυμία ἐξερράγη, ὁ δὲ ρωμουνικὸς τύπος, τὴν μισελληνικὴν αὐθις περιβληθεὶς στολήν, παρέστη χθὲς εἰς τὸ δημόσιον ψάλλων ἐπινίκεια καὶ ἐκστομίζων κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν τὰς συνήθεις αὐτοῦ ὕβρεις. Δὲν ἐκπληττόμεθα σήμερον, ὡς ἐξεπλάγημεν χθὲς, διότι σήμερον ἔχομεν ὅ,τι ἀνεμένομεν, ἐνῷ χθὲς εὑρισκόμεθα ἐνώπιον γρίφου ὃν δὲν ἠδυνάμεθα νὰ λύσωμεν ἄλλως ἢ ὅτι τὸ πρὸς τὴν κραταιὰν δύναμιν, τὴν ἀναλαβοῦσαν τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων, σέβας τοῦ ρωμουνικοῦ τύπου ἐδέσμευσε τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ. Δὲν ἀπαντῶμεν ὡς ἄλλοτε, οὐδ' ἀνασκευάζομεν ὕβρεις. Ἐν ὥρᾳ οὕτω σοβαρᾷ, οἵα ἡ ἐνεστῶσα, καθ' ἣν σημαῖαι κατέρχονται ἐκ τοῦ ἱστοῦ, σφραγίζονται ἀρχεῖα καὶ ἀναχωροῦσι πρέσβεις, γλῶσσα οἵα ἡ τοῦ ἀφελοῦς «Ρωμούνου» καὶ τῆς «Ρωμουνικῆς Ἀνεξαρτησίας» εἶναι ἥκιστα ἀξιοπρεπὴς, ἥκιστα ἐπιβάλλει τὴν ἀνασκευὴν καὶ ὑπεράσπισιν.

Ποία ἀπάντησις ἐν παραδείγματι ἁρμόζει τῷ «Ρωμούνῳ» ἐφημερίδι γαυριώσῃ ἐπὶ ὑψηλῇ καταγωγῇ καὶ ἀρχαιότητι, ὅταν, ἀγγέλλουσα τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς, οὓς ἀνέλαβε νὰ διδάσκῃ καὶ φωτίζῃ, τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων, λέγει χαριεντιζόμενος ὅτι ὁ ἀρχίατρος τοῦ ὑγειονομείου προτίθεται ν' ἀπέλθῃ εἰς Σουλινᾶν, ἵνα ἐπιβάλῃ κάθαρσιν τῷ ἐρχομένῳ κατὰ τῆς Ρωμουνίας ἑλληνικῷ στρατῷ. Τίς ἀπάντησις ἁρμόζει τῇ «Ρωμουνικῇ Ἀνεξαρτησίᾳ» λεγούσῃ ὅτι τὸ κίνημα τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν ἄλλο σχεδὸν εἶναι ἡ ζηλοτυπία αὐτῆς, βλεπούσης τὴν Ρωμουνίαν ἀκμαίαν τὰ οἰκονομικὰ καὶ κατὰ τὰς ἄλλας προόδους καὶ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἀνέλαβε τὴν διόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κράτους διὰ τῶν ἑκατομμυρίων τοῦ Ζάππα. Ποία ἀπάντησις λέγομεν προσήκει εἰς φύλλα λέγοντα ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἔρχεται ὁσονούπω εἰς τὸν Δούναβιν ἵνα βομβαρδίσῃ Γαλάζιον καὶ Βραΐλαν, ἐνῷ τὰ φύλλα ταῦτα γινώσκουσιν ὅτι δὲν θὰ ἐξέφερον ποτοῦτον χλευασμὸν, ἂν ἡ θέσις ἐπέτρεπε τὴν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἄνοδον τοῦ στόλου ὃν ἐμπαίζουσιν. Οὐδεμία βεβαίως ἀπάντησις. Ἡ δημοσίευσις τῶν ἄρθρων αὐτῶν ὡς γραφικῶν δοκιμίων ἀρκεῖ, διότι ὑπάρχουσι καὶ ἄνθρωποι μὴ εἰδότες τὴν ρωμουνικὴν, οὓς τέρπομεν διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν δοκιμίων τούτων.

Ἐν τοῖς ρωμουνικοῖς ὅμως φύλλοις τοῖς πραγματευθεῖσι τὸ ζήτημα τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων, ὑπάρχουσι καὶ δύο τρεῖς ἐφημερίδες, σοβαρῶς μετρήσασαι τὸ ζήτημα, ὧν ὀφείλομεν νὰ ποιήσωμεν μνείαν. Τοιαῦται εἶναι ἡ κυβερνητικὴ ἐφημερὶς «Τίμπουλ» καὶ αἱ ἀντιπολιτευόμεναι «Βοΐντσα Νατσιονάλα» καὶ ἡ γαλλόφωνος «Πατρίς». Καὶ αἱ τρεῖς αὗται διεπραγματεύθησαν χθὲς τὸ ζήτημα μετά τινος σοβαρότητος, ὡς ἁρμόζει εἰς ζητήματα καταλήγοντα εἰς τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων δύο κρατῶν. Καὶ ὁ μὲν „Τίμπουλ" ξηρῶς μὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων ἀγγέλλει, οὐδεμίαν περὶ αὐτῆς μέχρι τοῦδε ἀποφαινόμενος γνώμην, ὡς βλέπουσιν παρὰ πόδας οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν, εἰδὼς βεβαίως ὅτι ἡ γνώμη τοῦ τύπου τῶν ἐνδιαφερομένων κρατῶν οὐδεμίαν κέκτηται ἰσχὺν ἔναντι τοῦ ὑπάτου κριτηρίου, ὅπερ θὰ κρίνῃ τὸ ζήτημα. Αἱ δὲ δύο ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες δριμέως καθάπτονται τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως ὡς προκαλεσάσης διὰ τῆς περὶ τὸ πολιτεύεσθαι ἀδεξιότητος αὐτῆς τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων. Τὴν κατὰ τῆς κυβερνήσεως μορφὴν διατυποῦσιν ἀμφότεραι αἱ ἐφημερίδες διὰ τῆς ἑξῆς ἐρωτήσεως. „Διατὶ παρεδώκατε ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, εἰς χεῖρας ξένων τὴν περιουσίαν Βέδμαρ; Ἵνα ἐκκεντήσητε τὴν ὄρεξιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα; Καὶ διατὶ ἀρνεῖσθε νῦν ταύτῃ τὴν περιουσίαν Ζάππα, ἐνῷ τὸ αὐτὸ 7ον ἄρθρον ἐφαρμόζεται ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν.

Ἀλλ' ὁ ἕλλην πρεσβευτὴς διατάσσων τὴν καταβίβασιν τῆς ἑλληνικῆς σημαίας, τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ προξένων καὶ ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν δὲν ἀπέβλεψεν οὔτε εἰς τὸ ζήτημα τῆς Βέδμαρ, οὔτε εἰς τὸ 7ον ἄρθρον, ὅπερ ἄλλως κατὰ γράμμα ἐφαρμοζόμενον ἐπιτρέπει τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει νὰ ἐκποιήσῃ τὴν ἐν Ρωμουνίᾳ κληροδοτηθεῖσαν αὐτῇ ἀκίνητον ἀγροτικὴν περιουσίαν τοῦ Ζάππα καὶ προσπορισθῇ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ἐφ' ἑνὸς ζητήματος κρατερῶς ἐνέμεινε καὶ ἐμμένει καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐρειδομένη, προέβη μετὰ λύπης εἰς τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων· τοῦτέστιν ἀπῄτησε τὴν διὰ τῆς διπλωματικῆς ἢ διαιτησίας, τῶν μόνων καθιερωμένων ὁδῶν, διευθέτησιν ζητήματος ἀφορῶντος εἰς δύο κράτη καὶ οὐχὶ τὴν διὰ τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων, οἵαν προέτεινεν ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Λάσκαρ Καταρτζῆ.

Τοῦτο μόνον καὶ οὐδὲν ἄλλο ζήτημα παρῴτρυνε τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ προβῇ πρὸς μεγάλην θλῖψιν καὶ τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ ἑαυτῆς καὶ σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐλευθέρου καὶ δούλου, εἰς τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων πρὸς ἔθνος ὅπερ ἡ Ἑλλὰς θεωρεῖ τὸ μόνον ἁρμόδιον καὶ ἱκανὸν ἵνα σὺν αὐτῇ διαδραματίσῃ ἐκπολιτιστικὸν πρόσωπον ἐν Ἀνατολῇ. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διακόπτουσα τὰς σχέσεις δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει οὔτε τὰς ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἑλληνικῶν καὶ ἀνατολικῶν πραγμάτων ἐκτοξευομένας ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ ρωμουνικοῦ τύπου λοιδωρίας κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ, οὔτε τὰ ὅσα ὁ μισελληνισμὸς ποτίζει δηλητήρια τῇ ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικῇ παροικίᾳ ἥτις παρέχει ἀπειρίαν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ὠφελημάτων εἰς τὸ κράτος. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προέβη—λέγομεν—εἰς τὸ διάβημα μόνον πρὸς σωτηρίαν τῆς ἑαυτῆς ἀξιοπρεπείας, θεωροῦσα οὐ μόνον παράλογον ἀλλὰ καὶ ἐξευτελιστικὸν νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν διὰ δικαστικῆς ὁδοῦ διεξαγωγὴν ζητήματος ἀναγομένου εἰς τὴν διπλωματίαν ἢ τὴν διαιτησίαν τῶν δυνάμεων.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ λοιπὰ ἡμῶν παράπονα ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐσίγησε, καθὼς ἐσίγησε καὶ ὁ ἑλληνικὸς τύπος, διότι πάντες γινώσκομεν ὅτι ἐλεύσεται ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Ρωμουνία θὰ ἐννοήσῃ τὸ πρὸς ἡμᾶς ἄδικημα καὶ θὰ τείνῃ φιλίαν καὶ ἀδελφὴν χεῖρα τῇ μόνῃ αὐτῆς φυσικῇ φίλῃ, τῇ Ἑλλάδι. Δὲν ἀγνοοῦσιν οἱ ρωμοῦνοι ὅτι Ρωμουνία καὶ Ἑλλὰς ἕνεκα τῆς θέσεως αὐτῶν οὐδέποτε εὑρεθήσονται ἀντιμέτωποι ἐν πολέμῳ. Ἡ συμμαχία καὶ ἡ φιλία ἐπιβάλλονται ἄρα αὐταῖς ἐν τῷ μέλλοντι κἂν ἡ Ρωμουνία φρονῇ ὅτι συμφέρει αὐτῇ νὰ θεωρῇ τὴν Ἑλλάδα ἀντίπαλον.

Εὐχηθῶμεν ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα νῦν διακοπὴ τῶν σχέσεων θὰ πείσῃ τὴν Ρωμουνίαν ὅτι δὲν χρῄζομεν τῆς ὀλιγωρίας αὐτῆς ἀλλὰ μᾶλλον ἀδελφικῆς φιλίας καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν στερεῖται συνειδήσεως τῆς ἑαυτῆς ἀξίας καὶ δυνάμεως. Ἡ Ἑλλὰς ἔδειξεν ἱκανῶς τῇ Ρωμουνίᾳ ὅτι χρῄζει τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης αὐτῆς. Αὐτὴ ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων καὶ ἡ εἰς τὴν διαιτησίαν τῶν δυνάμεων ἀνάθεσις τῆς διαφορᾶς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ κ. Τρικούπης τιμᾷ τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν ἐπιδιώκων τὴν διὰ ξένης ἐτυμηγορίας καταδίκην τῆς Ρωμουνίας εἰς τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀδελφικὴν ἀγάπην.

Ο ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ
περὶ
ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Τὸ ἡμιεπίσημον ὑπουργικὸν ὄργανον „Τίμπουλ" ἔλυσε τέλος τὴν σιγὴν, ἀναγγεῖλαν ἁπλῶς καὶ ξηρὰ τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων ὡς ἑξῆς·

„Ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος, διεκοίνωσε τὸ Σάββατον εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ὅτι ἐνετάλη παρὰ τῆς κ υβερνήσεώς του νὰ διακόψῃ τὰς διπλωματικὰς σχέσεις μετὰ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως ἕνεκα τῆς κληρονομίας Ζάππα. Τὰ συμφέροντα τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων ὑπηκόων ἀνετέθησαν τῷ κ. Φοντὼν, τὰ δὲ τῶν ἐν Γαλαζίῳ τῷ γάλλῳ προξένῳ. Χθὲς ἐν τῇ ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ ἡτοιμάζετο πρὸς ἀναχώρησιν τὸ προσωπικὸν, ὁ δὲ κ. Παπαρηγόπουλος ἀναχωρεῖ σήμερον. Ἐπίσης ἀναχωροῦσι καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες πρόξενοι ἐκ Ρωμουνίας.

„Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν τῇ χθὲς ἑσπερινῇ αὐτοῦ συνεδριάσει, ἀπεφάσισε ν' ἀνακαλέσῃ ἐξ Ἀθηνῶν ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας ἡμῶν, ἀνατιθέμενον τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ἰταλίας τὰ συμφέροντα τῶν ἐν Ἑλλάδι ρωμούνων ὑπηκόων".

Τὸ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μεγαλόσχημον ὄργανον «Βοΐντσα Νατσιονάλα» ἐν τετραστήλῳ ἄρθρῳ ἐπανέρχεται ἐπὶ τοῦ πολυθρυλλήτου ζητήματος Βέδμαρ καὶ σφοδρῶς κατακρίνει τὴν κυβέρνησιν ὡς ἐπεμβᾶσαν αὐθαιρέτως ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ὑπὲρ τῶν κληρονόμων, ἐνῷ τὸ δικαστήριον Σουτσάβας καὶ τὸ Ἐφετεῖον Ἰασίου εἶχον κηρύξει τὴν κληρονομίαν σχολάζουσαν. Συνδυάζουσα δὲ ἡ ρηθεῖσα ἐφημερὶς τὸ κληρονομικὸν τοῦτο ζήτημα μετὰ τοῦ ζητήματος Ζάππα ἐπιλέγει·

„Ἡ „Ρωμουνικὴ Ἀνεξαρτησία" ὑπερασπιζομένη τὸν ὑπουργὸν κ. Κὰρπ, ἀποκαλεῖ ἀσυστόλως τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου Σουτσάβας „νομοσχέδιον ἀπογυμνωτικόν". Τὸ δὲ ἐφετεῖον Ἰασίου, ἐπικυροῦν τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου Σουτσάβας εἶναι „δικαστήριον ἀπογυμνωτικόν!" Ἐκ φόβου δὲ μὴ ἴδῃ καὶ τὸν Ἄρειον Πάγον ἐφαρμόζοντα τὸ 7 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἡ κυβέρνησις, ἁρπάζει τὸ ζήτημα ἐκ τῶν χειρῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ τὸ λύει ἐναντίον τῶν νόμων καὶ τῆς δικαιοσύνης. Οὕτω λοιπὸν ἡ δικαιοσύνη τῆς χώρας εἶναι ἀπογυμνωτικὴ, ἀντιπροσωπευομένη παρ' ἀσυνειδήτων καὶ ἀνόμων ἀνθρώπων! Τοῦτο δὲ κηρύττουσι τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα τῆς κυβερνήσεως ἥτις καυχᾶται ὅτι ἐθέσπισε τὴν ἰσοδιότητα τῶν δικαστῶν! Ὅθεν ἐδιωρίσατε ὡς ἰσοβίους συλητὰς καὶ κηρύττετε ἀσυνειδήτως εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Εὐρώπης ὅτι ἡ δικαιοσύνη τῆς Ρωμουνίας εἶναι ἀπογυμνωτική.

Καὶ ὅπως γένητε καταληπτότεροι δημοσιεύετε γαλλιστὶ τοιαύτας δεινὰς κατηγορίας... Τὰ δικαστήρια ἐπελήφθησαν δμοίου καθόλα τῇ κληρονομίᾳ Βεδμὰρ ζητήματος ἤτοι τῆς κληρονομίας Ζάππα. Τὸ Κράτος διεκδικοῦν, δικάζεται μετὰ ξένων κληρονόμων, ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ ξένων ἰσχυριζομένων ὅτι εἶναι νόμιμοι κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος Ζάππα καὶ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Τὸ αὐτὸ πρόβλημα. Τὸ αὐτὸ 7 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος συζητεῖται. Τί ἔπραξεν ἡ κυβέρνησις ἐν τῷ ζητήματι Βεδμάρ; „Παρῃτήθη πάσης ἀπαιτήσεως, καί τοι ἡ δικαιοσύνη ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ Κράτους". Τί πράττει ἡ κυβέρνησις ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα; „Αἰτεῖ, συνῳδὰ ἄλλως τε τῷ 15 ἄρθρῳ τῆς Πολιτικ. Δικονομίας, „παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους ἐγγύησιν ὅπως γενῇ δεκτὸν νὰ παραστῇ πρὸ τοῦ δικαστηρίου". Τί διαγωγὴ εἶναι αὐτή; Τί σημαίνουσι τὰ ἔσχατα καὶ ἀντιφατικὰ ταῦτα μέτρα; Καὶ ποῦ κατήντησε τὸ σύστημα τῆς τιμῆς μὲ τοιαύτην διαγωγήν; Ἐν τῷ ζητήματι Βεδμὰρ τὸ Κράτος χάνει ὑπὲρ τὰ 4 ἑκατομμύρια καὶ ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα καταντᾷ τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων μεταξὺ Ρωμουνίας καὶ Ἑλλάδος. Ἰδοὺ ποῦ κατέληξαν".

Ἡ „Βοΐντσα Νατσιονάλα" ἀναδημοσιεύουσα ἀκολούθως τὸ ἄρθρον τοῦ ὑπουργικοῦ „Κονστιτουτσιονάλουλ" ὅπερ ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς, ἐπάγεται τὰς ἑξῆς κρίσεις·

„Τοιουτοτρόπως τὸ ὄργανον τοῦ κ. Κὰρπ (ὁ Κονστιτουτσιονάλουλ) ἀναγνωρίζει ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐξ ἀκινήτων συνεσταμένης κληρονομίας τῶν ξένων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λυθῇ ἢ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης τῆς χώρας. Οὕτως ὁ κ. Κὰρπ καὶ ἡ κυβέρνησις προτιμῶσι νὰ διακόψωσι τὰς σχέσεις μεθ' ἑνὸς κράτους ἀντὶ νὰ διακόψωσι τὴν πορείαν μιᾶς δίκης. Τότε πῶς νὰ ὀνομάσωμεν ἐκεῖνο ὅπερ ἔπραξεν ὁ κ. Κὰρπ καὶ ἡ κυβέρνησις ἐν τῇ ὑποθέσει Βεδμάρ; Ἀφ' οὗ τὰ πράγματα κατήντησαν εἰς τοιοῦτο σημεῖον πᾶς ἄνθρωπος νουνεχὴς δέον νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶναι καὶ πονηρὰ καὶ τυφλή. Πονηρὰ μὲν ἐν τῇ ὑποθέσει Βεδμὰρ, τυφλὴ δὲ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα· διότι ἂν τὸ ρωμουνικὸν κράτος δὲν παρεδίδετο ἐν τῇ πρώτῃ ὑποθέσει, τὸ ἑλληνικὸν κράτος δὲν θὰ κατέφευγεν εἰς διπλωματικὸν ἐπεισόδιον."

Ἡ «Ρωμουνικὴ Ἀνεξαρτησία» διὰ μακρῶν πραγματευομένη τὸ ζήτημα καταφεύγει εἰς σοφιστείας, ἃς ἐν συνόψει δημοσιεύομεν χάριν περιεργίας.

„Δυσκόλως πείθεταί τις — λέγει — περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν λόγων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων. Φρονοῦμεν μᾶλλον ὅτι τὸ ἀληθὲς ἐλατήριον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀθηναϊκοῦ ὑπουργείου εἶναι ἡ ζηλοτυπία, φυσικὴ ἄλλως, ἣν δοκιμάζουσιν οἱ ἕλληνες βλέποντες τὴν Ρωμουνίαν, κράτος πολιτικῶς νεώτερον, λαμβάνον παρ' αὐτοὺς θέσιν ἴσην τουλάχιστον ἂν μὴ ὑπερτέραν ἐν τῇ ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ. Ἡ Ἑλλὰς ἀγανακτεῖ καὶ δικαίως βλέπουσα ἀνθοῦντα τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν, ἐν ᾧ αὐτὴ κατήντησε νὰ ὑποβάληται εἰς δοκιμασίας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπιπόνους, ὅπως ἀποτίῃ τὸ τοκομερίδιον τοῦ χρέους αὐτῆς.

Ἀλλὰ πᾶσαι αὗται αἱ θεωρίαι δὲν δύνανται φυσικῶς νὰ νομιμοποιήσωσι τὸ ἀπότομον μέτρον ὅπερ ἔλαβε."

Ἐκτεθεῖσα δὲ λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν κληρονομίαν Ζάππα καὶ δικαιολογοῦσα τὴν ἐν ταύτῃ στάσιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, συνῳδὰ βεβαίως ταῖς βλέψεσιν αὐτῆς ἡ „Ρωμουνικὴ Ἀνεξαρτησία" προσκαλεῖ τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τῆς Ρωμουνίας νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ἀνὰ μέσον Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας διαμειφθέντα ἔγγραφα, ὅπως φωτίσῃ τὸ δημόσιον περὶ τῆς ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα συνετῆς πολιτικῆς τῆς ὑπὸ τὸν κ. Λάσκαρ Καταρτζῆ κυβερνήσεως.

„Φρονοῦμεν — ἐπιλέγει — ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶχον ἀνάγκην ἔριδος ἵνα ἀποστρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης ἀπὸ τῶν οἰκονομικῶν περισπασμῶν καὶ τῶν πολυαρίθμων δυσχερειῶν αἵτινες ἐπιβαρύνουσιν αὐτὸν, καὶ τῶν ἀποτυχιῶν ἃς ὑφίσταται ἀπό τινος τακτικῶς καὶ αἵτινες προμηνύουσι προσεχῆ πτῶσιν. Ἀλλ' ἡ ἀπόπειρα ἀπέτυχεν. Αὐτὸς μόνος θὰ ὑποστῇ τ' ἀποτελέσματα."

Ἡ γαλλόφωνος „Πατρὶς" ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἵαν καὶ ἡ „Βοΐντσα Νατσιονάλα" ἔποψιν ἐξετάζουσα τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα, τουτέστι παραβάλλουσα αὐτὴν πρὸς τὴν τῆς αὐτῆς φύσεως ὑπόθεσιν Βέδμαρ, κρίνει τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων ὡς ἑξῆς.

„Ἰδοὺ ποῦ ἤγαγεν ἡμᾶς ἡ κυβέρνησις τῶν ἀριστοκρατικῶν (τσοκόϊ). Ἡ Ρωσσία

ἀναλαμβάνει τὰ πρότερον τεχνάσματα αὐτῆς. Ἡ μικρὰ Ἑλλὰς φρονεῖ ὅτι δύναται ν' ἀπειλήσῃ ἡμᾶς. Ἀμφότεραι ἐρείδονται ἐπὶ τῆς ἀδυναμίας τῆς ἐνεστώσης ἡμῶν κυβερνήσεως. Ὁ ὑπολογισμὸς θὰ ἦτο ὀρθὸς ἴσως, ἐὰν παρεβλέπετο πράκτωρ, ὅστις δέον ἐπίσης νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει. Ὁ πράκτωρ οὗτος εἶναι ὁ ρωμουνικὸς λαός. Παρὰ πάντα ταῦτα, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν κ. κ. Καταρτζῆ, Κὰρπ, Λαχωβάρη καὶ Γερμάνη τοῦ νὰ εὐαρεστήσωσι τῇ Ἑλλάδι, καὶ κλίνωσιν αὐχένα ἐνώπιον τῆς Ρωσσίας τὸ μέγα τοῦτο τραῦμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀθηνῶν οὐδὲν ἔξει ἀποτέλεσμα· εἶναι μαχαιριὰ εἰς τὸ νερόν. Τὸ ρωμουνικὸν ἔθνος δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ἵνα ἡ κυβέρνησις τῶν ἀριστοκρατικῶν ἐξευτελίσῃ τὰ ἡμέτερα δικαστήρια, ἢ ὑποβιβάσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους."

Ἐν ἰδιαιτέρῳ αὐτῆς ἀρθριδίῳ ἡ αὐτὴ γαλλόφωνος „Πατρὶς" λέγει ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀναχωρῶν ἐκ Σινάιας εἰς Γερμανίαν δὲν εἶχε γνῶσιν τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων καὶ ὅτι ἀπεκρύβη τῷ βασιλεῖ ἡ ἀλήθεια οὐχὶ βεβαίως ἐξ ὀλιγωρίας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Ἀλ. Λαχωβάρη, ἀλλ' ἵνα οὗτος ἔχῃ τὰς χεῖρας ἐλευθέρας ὅπως ἐξομαλίσῃ τὸ ζήτημα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ.

Ἡ σήμερον ἐκδοθεῖσα „Λοῦπτα" διαπραγματεύεται διὰ διστήλου ἄρθρου τὸ ζήτημα τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων, ἀναμασσῶσα ταὐτὰ πρὸς τὴν ρηθεῖσαν ἐφημερίδα ἐπιχειρήματα.

Οὐδὲν λέγομεν περὶ „Ρωμούνου" καὶ „Ἀδεβέρουλ" διότι τὰ γελοιογραφικὰ ἄρθρα δεῖνται γελοιογραφικῶν ἀπαντήσεων. Ἐπιφορτίζομεν τὸν ἰταλικὸν „Παππαγάλον" καὶ τὴν „Τοτσίλαν" νὰ δώσωσιν αὐτοῖς τὴν ἀπαιτουμένην ἀπάντησιν.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Σήμερον τὴν μεσημβρίαν ἀπέρχεται διὰ Γαλαζίου καὶ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀθήνας ὁ παρὰ τῇ αὐλῇ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Καρόλου πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Μιχαὴλ Παππαρηγόπουλος σὺν τῷ πρώτῳ γραμματεῖ τῆς πρεσβείας κ. Ἀλ. Τομπάζῃ. Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν λυπεῖ ἡμᾶς καὶ δι' οὓς λόγους ἐξεθέσαμεν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄρθρῳ καὶ διότι στερεῖ ἡμᾶς ρέκτου καὶ ἀξιοπρεποῦς πρεσβευτοῦ κατακτησαμένου τὰς καρδίας πάντων τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων καὶ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ διπλωματῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τέλει ρωμούνων. Ἡ ἑλληνικὴ παροικία μετὰ θλίψεως ἀποχαιρετίζει σήμερον τὸν φίλτατον καὶ εὐπροσήγορον πρεσβευτὴν τοῦ βασιλέως αὐτῆς ὅστις, οὐδενὸς φειδόμενος κόπου, ἔδραμε πάντοτε ὅπου τὸ καθῆκον ἐκάλει αὐτόν. Δὲν ἀναφέρομεν, σεβόμενοι τὴν μετριοφροσύνην τῆς Α. Ἐξοχότητος, τὸ ἐπ' ἐσχάτων ἀναφυὲν καὶ εἰς τὰ ἔσχατα καταλῆξαν διπλωματικὸν ἐπεισόδιον, διότι ἡ σοβαρότης τοῦ θέματος ἐπιβάλλει ἡμῖν πρὸς τὸ παρὸν τὴν σιγήν, πεποιθόσιν ἄλλως ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἡ τελικὴ λύσις τοῦ ζητήματος ἔσται τὸ προσῆκον ἐγκώμιον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ καταφανέστατον τεκμήριον τῆς δεξιότητος αὐτοῦ.

Ἀποχαιρετίζοντες τὸν ὡς μὴ ὤφελε προώρως ἀποσπώμενον ἡμῶν πρεσβευτὴν, συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας καὶ εὐχαριστοῦμεν μάλιστα τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει ἀποστειλάσῃ ἡμῖν ἐν οὕτωσὶ κρισίμῳ ἐποχῇ πρεσβευτὴν ὅστις τὰ συμφέροντα ἡμῶν εὐθαρσῶς ὑπερήσπισε.

Τὸν δίκαιον ἀπονέμομεν ἔπαινον καὶ τῷ κ. Ἀλεξάνδρῳ Τομπάζῃ ὅστις καὶ ὡς ἐπιτετραμμένος καὶ ὡς πρῶτος γραμματεὺς ἔγνω νὰ ἐμπνεύσῃ εἰλικρινεῖς συμπαθείας καὶ ἀναχωρῶν σήμερον λυπεῖ πάντας ὅσοι ἔσχον τὸ εὐτύχημα νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς προσηνείας καὶ τῶν πολλῶν προσόντων αὐτοῦ. Εὐχόμεθα ἵνα σὺν τῇ αἰσίᾳ λήξει τῆς παρούσης καταστάσεως, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις πέμψῃ ἡμῖν ἄνδρας ἐφαμίλλους ἐκείνοις οὓς μετὰ πολλῆς λύπης βλέπομεν σήμερον ἀνεπιστρεπτεὶ ἀπερχομένους ἐντεῦθεν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ ἐκ Λονδίνου εἰς τὰ βιενναῖα φύλλα διαβιβαζόμεναι εἰδήσεις ἀγγέλλουσιν ὅτι ἐπικρατεῖ ἐρεθισμὸς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἐμίρου τῆς Ἀφγανίας Ἀβδουραχμὰν ἕνεκα νέων προελάσεων τῶν ρώσσων ἐν Μπαδαξάν. Κατὰ τὸν «Ν. Ε. Τύπον» ἡ περὶ προσωρινῆς ἀποχωρήσεως τῶν ρώσσων εἴδησις δὲν φαίνεται ἐπαληθεύουσα. Ὁ ἐμίρης εἰδοποίησε τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν περὶ τῶν νέων προόδων τῶν ρώσσων δι' ὧν ὑποδεικνύεται ὅτι ἐπαπειλεῖται κίνδυνος περικυκλώσεως τῆς Ἀφγανίας καὶ ἤτησεν ὁδηγίας περὶ σχετικῶν μέτρων. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τοῦ Λονδίνου μεγάλως δυσανασχετοῦσιν ἐπὶ τοῖς διαβήμασι τῆς Ρωσσίας, καὶ μελετῶσι μέτρα πρὸς ἀναστολὴν αὐτῶν.

Ἡ «Πολιτικὴ» τῆς Πράγας, ὄργανον τῶν Παλαιοτσέχων, δημοσιεύει συμπαθὲς περὶ Γαλλίας ἄρθρον, ἐνῷ ἀπαντῶσα εἰς τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας, αἵτινες ἰσχυρίσθησαν ὅτι δὲν εἶναι εἰλικρινὴς ἡ ἐν Πουατιὲ γενομένη ὑπὸ τοῦ κ. Καρνὼ δήλωσις ὅτι ἡ Γαλλία ἐπιδιώκει τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, παρατηρεῖ ὅτι ἂν ἡ Γαλλία προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν φιλίαν τῆς Ρωσσίας, οὐδὲν φυσικώτερον καὶ εὐλογώτερον τούτου, διότι ἡ παροῦσα πολιτικὴ κατάστασις τῆς Εὐρώπης ἀναγκάζει αὐτὴν νὰ ἀποφεύγῃ τὴν μόνωσιν καὶ ὅτι ἀνταλλαγὴ φιλοφρονήσεων ἀνὰ μέσον Γαλλίας καὶ Ρωσσίας οὐδόλως εἶναι ἀκινδυνώδης ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς γενικῆς εἰρήνης. Εἶναι ὅλως παράλογον νὰ ἐκφέρωνται παράπονα ἐπὶ τοῖς ἐξοπλισμοῖς τῆς Γαλλίας, καθ' ὅσον αὐτὴ ἡ Γερμανία προκαλεῖ τοὺς ἐξοπλισμοὺς τούτους, δαπανῶσα κολοσσιαῖα ποσὰ διὰ τὸν στρατὸν αὐτῆς. Ἀπὸ τοῦ 1887 μέχρι τοῦ 1891 ὁ προϋπολογισμὸς τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς ηὐξήθη εἰς 854 ἑκατομμύρια μαρκῶν καὶ εἰς ἐπίμετρον μελετῶνται νέαι πιστώσεις, μεθ' οὗ πολὺ δὲ τὸ ἐν καιρῷ εἰρήνης κατασταθὲν τοῦ στρατοῦ θὰ αὐξηθῇ τόσον, ὥστε θὰ ἀναλογῇ 1 στρατιώτης πρὸς 100 ψυχὰς τοῦ γερμανικοῦ πληθυσμοῦ. Ἂν οἱ γαλλικοὶ ἐξοπλισμοὶ ἀπειλοῦσι τὴν εἰρήνην—ἐπιλέγει—τότε διατὶ νὰ μὴ εἴπῃ τις ὅτι οἱ γερμανικοὶ εἰς τὸν αὐτὸν κατατείνουσι σκοπόν;

Τὸ ὁμοσποδιακὸν συμβούλιον τῆς Ἑλβετίας ἀπηύθυνε πρὸς πάσας τὰς δυνάμεις ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἐρωτᾷ ἂν δέχονται νὰ συγκροτηθῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1893 συνδιάσκεψις ἀσχοληθησομένη εἰς τὴν ἵδρυσιν διεθνοῦς γραφείου ἐν Βάρνῃ, ὅπερ ἔργον θὰ ἔχῃ νὰ συλλέγῃ καὶ δημοσιεύῃ πάσας τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς ὑφηλίου συνομολογουμένας συμβάσεις περὶ ἐμπορίου, ναυτιλίας, ἐκδόσεως ἐγκληματιῶν, δικαιώματος διαμονῆς τῶν ὑπηκόων κράτους τινὸς ἐν ἄλλῳ κτλ. Τὸ διεθνὲς τοῦτο θὰ ἔχῃ καὶ μεγάλην βιβλιοθήκην.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Πετρουπόλεως αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ διοργανοῦσι διὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα ἐν ταῖς περιφερείαις Πετρουπόλεως, Τβὲρ, Νευγορόδου καὶ Πασκόβου μεγάλας θηρευτικὰς ἐκδρομὰς κατ' ἄρκτων καὶ λύκων, διότι αἱ τοιαῦται ἀσκήσεις, αἵτινες μικρὰς δαπάνας ἀπαιτοῦσιν, ἀπεδείχθησαν ἐκ δοκιμῶν γενομένων τῷ παρελθόντι ἔτει προσφορώταται πρὸς ἐκγύμνασιν τοῦ στρατοῦ.

Κατὰ πληροφορίας τοῦ «Ἀνταποκριτοῦ τοῦ Ἀμβούργου» πάντες οἱ διπλωμάται οἱ ἰδόντες τὸν Γιὲρς ἐν Αἶξ-λὲ-Μπαὶν ἐκ συμφώνου φρονοῦσιν ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀναλάβῃ ἐκ νέου τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων τῆς Ρωσσίας· εἰς Ρωσσίαν θὰ ἐπιστρέψῃ κατὰ τὰ μέσα Δεκεμβρίου, κἂν ἀναλάβῃ ἐκ νέου τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τοῦτο δὲν θὰ παραταθῇ ἐπὶ μακρὸν ὥστε ἀπὸ τοῦδε εὐλόγως δύναται νὰ γίνηται λόγος περὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ. Ὡς ὑποψήφιοι φέρονται ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴς πρίγκηψ Λοβάνωφ Ροτσόβσκης, διαμένων τανῦν ἐπ' ἀδείᾳ ἐν Παρισίοις, ἕνεκεν ἰατρικῆς ἐγχειρήσεως καὶ ὁ νῦν ἰθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν Σίσκιν, ὁ τῷ διπλωματικῷ κόσμῳ, γνωστὸς ἀφ' ὅτου διετέλει γραμματεὺς τῆς ἐν Ἀθήναις πρεσβείας εἶτα τμηματάρχης τοῦ ἀσιατικοῦ τμήματος.

Ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» ἀναγράφουσα χωρία τινὰ τῶν ἄρθρων τῆς «Σφοδοδᾶς», περὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδίως τὴν φράσιν, ὅτι «ἡ Βουλγαρία ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς τό τε δίκαιον καὶ τὴν ἰσχὺν» ἐπάγεται ὅτι ἀναμφιβόλως αἱ δυνάμεις θὰ ἀναχαιτίσωσι τὴν ἀγεροχίαν τῶν Βουλγάρων καταδεικνύουσαι τῷ Σταμπούλωφ ὅτι ὀφείλει νὰ ἐκτιμᾷ ὀρθότερον τὰ πράγματα.

Ὁ κ. Ι. Καλοστύπης διατρίβων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὡμίλησεν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς πόλεως περὶ Μακεδονίας. Κατὰ τὴν διάλεξιν ταύτην προσῆλθον, ὁ πρόδρος τῆς κοινότητος κ. Γ. Ἀβέρωφ, ὁ πολιτικὸς πράκτωρ κ. Γρυπάρης, ὁ ὑποπρόξενος Τάντας κ. Κιουζὲς, ἡ χορεία τῶν ἐν τῇ σχολῇ τῆς κοινότητος διδασκόντων λογίων, ἡ διευθύντριαι τοῦ παρθεναγωγείου, ὁ κλῆρος, καὶ πλεῖστοι τῶν προκρίτων τῆς ἑλληνικῆ παροικίας. Ὁ κ. Γρυπάρης συνεχάρη θερμῶς τῷ κ. Καλοστύπῃ, ἔνθους δ ἐκ χαρᾶς καὶ συγκεκινημένος ὁ κ. Γ. Ἀβέρωφ ἐπανειλημμένως ἔσφιγξε τὴν χεῖρα τοῦ ῥήτορος καὶ μετὰ τοῦτον πάντες οἱ παριστάμενοι προσήρχοντο συγχαίροντες αὐτῷ.

Ὁ ἐν Ἑλλάδι σέρβος πρεσβευτὴς κ Βλάδαν Γεώργεβιτς, ὁ μετὰ τόσου ζήλου ἀσχολούμενος περὶ τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν, μετέφρασεν ἐπιτυχῶς εἰς τὴν σερβικὴν τὴν «Μερόπην» τοῦ κ. Βερναρδάκη. Ἐκ τῆς μεταφράσεως ταύτης λαβὼν ἀφορμὴν ὁ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς φιλολογίας διατρίβων σέρβος διδάκτωρ Μιλὰν Σάβτσεφ κρίνει εὐμενέστατα τὸ λαμπρὸν ἔργον τοῦ καλλίστου ἡμῶν δραματογράφου ἐν τῷ ἑβδομαδιαίῳ περιοδικῷ „Ἰαβόρ". Συγκρίνων τὸ ἔργον τοῦτο πρὸς τὴν „Μερόπην" τοῦ Βολταίρου, εὑρίσκει τὴν τοῦ κ. Βερναρδάκη πολὺ ἀνωτέραν ἐκείνης.

Ὁ στρατηγὸς Ἰγνατιὲφ, περὶ οὗ ἠγγέλθη ὅτι μεταβήσεται εἰς Παλαιστίνην, μεταβαίνει εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Παλαιστινικῆς ἑταιρίας, ἧς εἶναι εἷς τῶν ἱδρυτῶν.

Ὁ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τῆς «Πολιτικῆς Ἀνταποκρίσεως» ἐρωτᾷ πῶς ὁ ρωσσικὸς τύπος ἔσχε τὴν τόλμην νὰ ἐγείρῃ φωνὴν κατὰ τοῦ νέου ἐν Βουλγαρίᾳ σχολικοῦ νόμου. Ἡ λογικὴ, λέγει, ἀπήτει νὰ τηρήσῃ παντελῆ σιγήν, διότι ἐν Ρωσσίᾳ μετὰ δρακοντείου αὐστηρότητος ἐπιβάλλεται ἡ ρωσσικὴ ὡς γλῶσσα διδασκαλίας ἐν Φιλλανδίᾳ καὶ ταῖς Βαλτικαῖς ἐπαρχίαις ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀποτελοῦσιν ἀναπόσπαστα μέρη τῆς ρωσσικῆς αὐτοκρατορίας. Ἀφοῦ δὲ, ἐρωτᾷ ἐν τέλει, ὁ πανσλαβιστικὸς τύπος διακηρύσσει ὅτι ἡ Ρωσσία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας, διατί νὰ μὴ ἀναγνωρισθῇ τῇ Βολγαρίᾳ τὸ αὐτὸ δικαίωμα ὡς πρὸς τὴν Ρωμυλίαν, ἥτις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶναι ἡνωμένη μετ' αὐτῆς; Ἀλλὰ λησμονεῖ ὁ συνήγορος τῶν βουλγάρων ὅτι οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ Βουλγαρίᾳ δικαιοῦται ἡ ὑποτελὴς ἡγεμονία νὰ καταπατήσῃ δικαίωμα καθιερωμένον διὰ συνθηκῶν, ἥκιστα δὲ ἐν Ρωμυλίᾳ, ἐν χώρᾳ ἧς ἡ ἕνωσις δὲν ἀνεγνωρίσθη. Λησμονεῖ ὅτι ἐν ταῖς Βαλτικαῖς ἐπαρχίαις οἱ γερμανοὶ δὲν παύονται ἀντενεργοῦντες κατὰ τῶν ρώσσων, ὑποκινούμενοι ὑπὸ τῆς Γερμανίας τεινούσης νὰ δημιουργήσῃ πληγὴν κατὰ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ρωσσίας πρὸς περίσπασιν αὐτῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία", ἐπανερχομένη αὖθις εἰς τὸ περὶ ἐλευθεροτυπίας ζήτημα ἐπικαλεῖται τὸν περιορισμὸν αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπιτρέπεται—λέγει—ἡ κλοπὴ καὶ ὁ φόνος οὕτω δέον ν' ἀπαγορευθῇ καὶ ἡ διὰ τοῦ τύπου ἐλευθέρα κατηγορία. Τελευτῶσα ὁ συμβουλεύει ἵνα ἡ Βουλὴ δράξηται συντόμως καὶ ὡς τάχιστα τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος.

Ἕνεκα τῆς παρατηρουμένης ὑφέσεως τῆς χολέρας εἰς τὰ μέρη ἔνθα ἐνέσκηψε τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον, ἀπεφάσισε νὰ περιορίσῃ τὴν κάθαρσιν εἰς 5 μόνον ἡμέρας ἀντὶ 11. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας ἤρξατο λειτουργοῦν καὶ τὸ ἐν Βερτσορόβᾳ λοιμοκαθαρτήριον. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα περὶ τὰ τέλη τρέχοντος καταργηθήσονται αἱ καθάρσεις πανταχοῦ.

Σήμερον περὶ τὴν ἑσπέραν συγκροτεῖται ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λάσκαρ Καταρζῆ.

Τὸ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργεῖον προσεκάλεσε τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια ἵνα συζητήσωσιν ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ αὐτῶν τὴν τροποποίησιν τοῦ περὶ ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων νόμου.

Οἱ φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τοῦ ἐνταῦθα πανεπιστημίου ἀπεφάσισαν νὰ συστήσωσι σωματεῖον χρησιμεῦσον ἐν περιπτώσει ἐπιδημίας εἰς βοήθειαν τῶν χολερικῶν.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον λαβὸν ὑπ' ὄψει πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑγειονομείου ἰατροῦ κ. Φέλιξ καὶ τὴν ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης ἐπαισθητὴν ὕφεσιν τῆς χολέρας ὑπεβίβασε τὴν ἐν Οὐγκένι, Βουρδουζένι, Βερτσορόβᾳ καὶ Πρεδεὰλ κάθαρσιν εἰς 5 ἡμέρας ἀντὶ τῶν καθορισθεισῶν πρό τινων ἡμερῶν 11.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 4 τρέχοντος.

Σουλινᾶς· 4 ἀτμόπλοια, 2 ἱστιοφόρα καὶ 2 πλοιάρια μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 135.

Στόμια Προύθου· 2 ἱστιοφόρα καὶ 11 πρόσωπα.

Οὐγκένι· 33 πρόσωπα.

Πρεδεάλ· 71.

Ἡ ὑγεία πάντων εὐάρεστος.

Κατὰ τὸ „Ἀδεβέρουλ" ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἰταλὸς ὑπουργὸς ἀνήγγειλε τῷ κ. Λαχωβάρη διὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ κ Κουρτοπάση ὅτι διέταξε τὴν ἐν Ἀθήναις ἰταλικὴν πρεσβείαν ν' ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῆς αὐτόθι ρωμουνικῆς.

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων ἀντικαθιστᾷ ἀπό τινων ἡμερῶν τὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ γραμματοκιβώτια δι' ἄλλων.

Ὁ „Ἀδεβέρουλ" δημοσιεύει πανομοιότυπον γαλλικῆς ἐπιστολῆς κυρίας τινος συνιστώσης τῷ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν κ. ὑπουργῷ τὴν εἰς λοχαγὸν προαγωγὴν τοῦ ἐξαδέλφου αὐτῆς. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, εἰ καὶ κατακρινομένη ὑπὸ τοῦ τύπου τῆς συμπολιτεύσεως ὡς κίβδηλος, παρήγαγε τῷ δημοσίῳ λυπηρὰν ἐντύπωσιν.

Κατὰ τὰ προαγγελθέντα σήμερον κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν ἀκριβῶς ἀπῆλθε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Βραΐλαν ἵνα ἐκεῖθεν κατέλθῃ δι' ἀτμοπλοίου μέσον Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀθήνας ἡ Α.Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Μιχαὴλ Παππαρηγόπουλος, μετὰ τοῦ κ. Τομπάζη πρώτου γραμματέως καὶ τῆς κυρίας Τομπάζη. Τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος προέπεμψαν μέχρι σταθμοῦ πάντες οἱ πρεσβευταὶ τῶν ξένων δυνάμεων, πλὴν τῶν πρέσβεων Ἀγγλίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρο-Οὐγγαρίας. Οἱ ἐκ τῶν πρώτων φερόντων τραπεζίται τῆς πρωτευούσης καὶ πολλοὶ τῶν ἐγκρίτων ἐνταῦθα ὁμογενῶν μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν καὶ πολλοὶ ξένοι. Ὁ κ. Παππαρηγόπουλος προσηνὴς ὡς πάντοτε ἀπεχαιρέτισε πάντας ἀβρότατα. Ὁ ἀποχαιρετισμὸς τοῦ κ. πρεσβευτοῦ κατελύπησε πάντας τοὺς παρισταμένους.

Ὁ μετὰ μεσημβρίαν τῆς σήμερον δημοσιευθεὶς κυβερνητικὸς „Τίμπουλ" περιέχει σοβαρὸν ἄρθρον περὶ ζαππειακῶν καὶ τοῦ ἑλληνο-ρωμουνικοῦ ἐπεισοδίου. Ἐλλείψει χώρου καὶ χρόνου τὸ ἄρθρον τοῦτο θὰ δημοσιεύσωμεν διὰ τοῦ φύλλου τῆς αὔριον.

Ὁ „Ρωμοῦνος" λέγει, ὅτι „πάντες οἱ κληρονόμοι τῶν περιουσιῶν Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα συνωμολόγησαν προχθὲς ἐν τῷ δικαστηρίῳ Ἰλφοῦ συμβιβασμὸν, καθ' ὃν ἐν ᾗ περιπτώσει κερδήσωσι τὴν δίκην νὰ διανέμωνται τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ 8 ἑκατομμύρια εἰς τρεῖς μερίδας· ἤτοι 1)3 νὰ λάβωσιν οἱ κ. κ. Χρῆστος καὶ Ἀπόστολος Ζάππας καὶ τὰ 2)3 οἱ ἄλλοι 16 κληρονόμοι".

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οὐδεὶς βεβαίως φαντάζεται ὅτι ἡ χολέρα συνεπάγεται ὠφελείας· ἐν τούτοις ἐν γαλλικαῖς ἐφημερίσιν ἀναγράφεται ὅτι ἡ βροτολοιγὸς νόσος ἀπολήγει εἰς ὠφέλιμα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀνθρωπότητος ἀποτελέσματα. Ἡ ἐπιγινομένη ὠφέλεια εἶναι ἡ τῆς θνησιμότητος ἐλάττωσις μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς νόσου. Καὶ ἀληθῶς πολλοὶ τῶν ἐν Παρισίοις ἐπιστημόνων παρετήρησαν μετὰ τὴν εἰςτὴν πόλιν ταύτην ἐπίσκεψιν τῆς χολέρας τοῦ 1849 ὅτι πέντε κατόπιν ἔτη ἡ θνησιμότης εἶχεν ἐλαττωθῇ ἐν σχέσει πρὸς τὴν θνησιμότητα κατὰ τὰ προηγηθέντα τῆς νόσου πέντε ἔτη καὶ ὅτι ἡ τῆς ἐλαττώσεως ἀναλογία ἦτο 30 ο)ο. Ἡ αὐτὴ παρατήρησις ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν χολέραν τοῦ 1855 καὶ 1865.

Πόθεν ἡ χολέρα ἐν Βουδαπέστῃ Ἰδοὺ ποῦ ἀποδίδει τὴν ἐπιδημίαν τὸ οὐγγρικὸν φύλλον «Πέστη Νάπλο». Ἀγωγοὶ τῆς χολέρας ἐγένοντο τὰ ἐξ Ἀμβούγου δέρματα, διότι πρῶτον μὲν ἐβράδυναν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν καῦσιν αὐτῶν, δεύτερον δὲν συγκατεκά-

καὶ ἡ μετακομίσασα ἅμαξα, τρίτον οἱ ἐπιτηροῦντες τὴν καῦσιν δὲν ἐφάνησαν ἀρκούντως ἄγρυπνοι, διότι τινὲς τῶν ἐργατῶν ὑπεξήρεσαν ἐκ τῶν πρὸς καῦσιν δερμάτων.

Τὰ σύγγρικὰ φύλλα ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ δημάρχου καὶ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν Βουδαπέστης, ὁ δὲ «Π. Δόϋδ» ἐν μακρῷ ἄρθρῳ κατειρωνεύεται τοῦ δημάρχου γράφων ὅτι οὗτος ἐκήρυττε τὰ πάντα ἕτοιμα πρὸς ὑποδοφὴν τῆς χολέρας καὶ ἀναπαυόμενος εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην ἠθέλησε νὰ ἀναπνεύσῃ ἐκ τοῦ κόπου ἐξερχόμενος εἰς ταξείδιον, ἀλλ' ἀκριβῶς τότε ἡ χολέρα ἐφρόντισε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς Βουδαπέστην, ἵνα ἴδῃ ἂν πράγματι τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα διὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῆς. Δυστυχῶς, λέγει τὸ παισταῖον φύλλον ἡ πόλις ἀπεδείχθη παντελῶς ἀνέτοιμος, διότι δὲν εὑρέθησαν παραπήγματα οὔτε διὰ τὰ πρῶτα κρούσματα τῆς χολέρας. Τὸ πάθημα τῆς Βουδαπέστης ἔνθα ἤδη ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν διεδόθησαν τὰ κρούσματα, βροτωδῶς ἠχεῖ πρὸς τοὺς ἀμεριμνομερίμνους ἀπαιδιοδόξους „Γρηγορεῖτε", ὅτι οὐκ οἴδετε τὴν ὥραν ἐν ᾗ ἔρχεται ἡ χολέρα.

Ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς καὶ σοφοῦ διδάκτορος τῆς Θεολογίας, ἐξόχου δ' ἅμα ἑλληνιστοῦ κ. Φιλίππου Μάϋερ λίαν εὔφημος μνεία γίνεται ἐν τῇ ἐν Λειψίᾳ ἐκδιδομένῃ »Ἐφημερίδα τῆς Θεολογικῆς Φιλολογίας" περὶ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ ἐν Κων)πόλει „Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου" καὶ τῆς ἐπωφελοῦς δράσεως τοῦ σωματείου τούτου. Ὁ ἔξοχος γερμανὸς κριτικὸς ἐξαίρων καὶ σχολιάζων κεφάλαιά τινα τοῦ περιοδικοῦ τούτου καὶ τὸν βίον τοῦ Συλλόγου διὰ βραχέων ἐκτιθεὶς προτάσσει ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ κριτικωτάτου αὐτοῦ ἄρθρου τὰ ἑξῆς:

»Ὁ βουλόμενος ἵνα γράψῃ σήμερον περὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας δὲν πρέπει ν' ἀρκῆται ἐπωφελούμενος τὰς ἐκκλησιαστικὰς μόνον πηγάς.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τοσοῦτον ἐπηρεάσθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς νεωτέρας προόδου διὰ τῶν ἐξόχως πεπαιδευμένων καὶ σπουδαίων αὐτοῦ ἀνδρῶν πάντων τῶν κλάδων, καὶ τοσαύτην οὗτοι διηνεκῆ ἐπιρροὴν ἐξάσκουσιν ἐπὶ τῶν λοιπῶν τάξεων τοῦ λαοῦ, ὥστε ὁ θέλων νὰ ἱστορήσῃ τὸν βίον τῆς ἐκκλησίας δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ τὴν ἐπὶ τοῦ νεωτέρου πνευματικοῦ βίου ἐπίδρασιν αὐτῶν ταύτην, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον ὁ ἀρχαῖος σύνδεσμος τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς καλλιεργείας τοῦ πνευματικοῦ βίου τοῦ Ἕλληνος οὐ μόνον οὐκ ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ ἄρχεται νεωστὶ ἀναπτυσσόμενος, καίπερ ἡ ἀνάπτυξις ἄρχεται πρασλαμβάνουσα νεωτέραν μορφήν.

Ὅτι δὲ εἰς τὸν σύνδεσμον τοῦτον ἐκδηλοῦνται καὶ πολέμιοι τάσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀλιστικαί, τοῦτο τυγχάνει εὐνόητον. ἐν γένει ὅμως παρὰ τοῖς Ἕλλησι φαίνεται προπαρασκευαζόμενος διὰ τὸ μέλλον σπουδαῖος σύνδεσμος μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ νεωτέρου προοδευτικοῦ πνεύματος.«

Ἐν τέλει δὲ τοῦ ἄρθρου τὰ ἀκόλουθα:

„Ἐν τέλει παρατηρῶ ὅτι ἡ γλῶσσα τῶν πλείστων συγγραφέων τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου τυγχάνει τελεία κατὰ τοὺς τύπους, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ μαρτύριον τοῦ καὶ νῦν ἔτι ἰσχυροῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, ὅπερ ἐν διαστήματι ἑκατονταετηρίδος κατώρθωσε νὰ μεταπλάσῃ γλῶσσαν ἐντελῶς παρηκμακυῖαν εἰς τοιαύτην καθαριότητα, εὐροιαν καὶ ἀκμήν! !«

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 6 Ὀκτωβρίου.—Αἱ ἐφημερίδες ἀνεξαιρέτως ἐγκρίνουσι τὴν ἀπόφασιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς Ρωμουνίας. Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας ἔσχε μακρὰν χθὲς συνέντευξιν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμη. Ἡ „Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως" θέλει δημοσιεύσει σήμερον τὸ κείμενον τῆς ἑλληνικῆς διακοινώσεως.

Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ρωμουνίας κατέπληξε τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους. Οἱ κυβερνητικοὶ βεβαιοῦσιν ὅτι πρὸ τριῶν ἤδη μηνῶν ἐσκόπουν νὰ διακόψωσι τὰς σχέσεις ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Ρωμουνία ἐπέμενε μὴ ἀναγνωρίζουσα τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἐν τῇ Βουλῇ λόγοι τοῦ κ. Δραγούμη ὑπεδεκνυον τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο. Τὸ κατ' Ἰούλιον ἀποσταλὲν τελεσίγραφον καίτοι κατεπεῖγον οὐχ ἧττον ἔμενεν ἐπὶ δύο μῆνας ἄνευ ἀπαντήσεως ἐκ μέρους τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἥτις ἐπὶ τέλους ἀπήντησεν ἀρνητικῶς.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 6.—Ὁ σύμβουλος τοῦ κράτους κ. Κοβαλέφσκη διωρίσθη διευθυντὴς τῶν ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν πραγματειῶν τμήματος.

Ὁ σιδηρόδρομος Βυμπέργ—Ἰμέτρα ἐγκαινίζεται τὴν 20 ἰσταμένου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 6.— Ἡ βασίλισσα ἀπένειμεν εἰς τὸν ὑπουργὸν Ρώσβερυ τὸ παράσημον τῆς περικνημίδος.

ΣΙΓΜΑΡΙΓΚΕΝ 6.— Ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ διαδόχου τῆς Ρωμουνίας ἀφίκοντο.

ΠΕΣΤΗ 6.—Ἀπὸ χθὲς μέχρι σήμερον ἑσπέρας 17 κρούσματα χολέρας καὶ 11 θάνατοι.

ΣΕΓΕΔΙΝ 6.—Οὐδὲν κροῦσμα, οὐδεὶς θάνατος.

ΚΡΑΚΟΒΙΑ 6. — Δύο κρούσματα καὶ 2 θάνατοι.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ 6. — Χθὲς 8 κρούσματα καὶ 3 θάνατοι, ἐξ ὧν 1 κροῦσμα καὶ 1 θάνατος ἐκ τῶν προηγουμένων ἡμερῶν.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 6.—10 θάνατοι ὕποπτοι ἐσημειώθησαν σήμερον.

ΑΘΗΝΑΙ 7.—Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἑτοιμάζει διακοίνωσιν πρὸς τὰς δυνάμεις δι' ἧς δικαιολογεῖ τὴν νέαν αὐτῆς στᾶσιν ἀπέναντι τῆς Ρωμουνίας περιλαμβάνουσαν τὴν ἀνταλλαγεῖσον περὶ τούτου ἀνταπόκρισιν. Ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις δὲν πιστεύεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ αἰτήσῃ τὴν μεσολάβησιν τῶν δυνάμεων.

Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας κ. Ζαμφειρέσκος ἐνετάλη ν' ἀπέλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν. Θέλει δὲ ἀνακοινώσει τοῦτο ἀπόψε εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν.

ΝΕΩΤΕΡΑ

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν δήμαρχον Ἀθηνῶν λέγει ὅτι ἕνεκα τοῦ οἰκογενειακοῦ πένθους του ἐπιθυμεῖ ὅπως οἱ ἀργυροῖ του γάμοι ἑορτασθῶσιν ἄνευ ἐπιδείξεων διότι ἄλλως θ' ἀνεζωπύρουν θλῖψιν αἱμάσσουσαν. Παρακαλεῖ δὲ αὐτὸν νὰ διαθέσῃ τὰ ψηφισθέντα ποσὰ ὑπὲρ ἔργου φιλανθρωπικοῦ.

—Ὁ „Ν.Χρόνος" ἀγγέλλει ,χαίρων ἐπὶ τῇ βάσει ἀξιοπίστων πληροφοριῶν ὅτι τὸ βιενναῖον ἀνακτοβούλιον, ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς Βουλγαρίας, ἐπολιτεύθη εἰλικρινῶς καὶ ἀκριβοδικαίως, ὅτι δ' ὁ ἐν Σόφια αὐστριακὸς πράκτωρ, διαταγῇ τοῦ Καλνόκη, συνεβούλευσε τὴν κυβέρνησιν τοῦ Σταμπούλωφ ν' ἀνοίξῃ αὖθις τὰ κλεισθέντα ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ νὰ διευθετήσῃ διαλλακτικῶς τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἔριδα.

—Ἡ πολύκροτος δίκη τοῦ πρίγκηπος Γρηγορίου Στούρτζα καὶ τῆς πριγκηπίσσης Γορτσακὼφ ἐκδικασθήσεται τῇ 17 Νοεμβρίου ὑπὸ τοῦ 1ου τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου.

— Κατὰ τὰ ἐγχώρια φύλλα, ἡ ρωμουνικὴ ἀκαδημία συνεδιβάσθη μετὰ τῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Ἀδαμάκη, (Ἕλληνος, ὡς γνωστὸν τὸ γένος) ὅστις ἐκληροδότησεν αὐτῇ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ὑποχρεωθεῖσα νὰ χορηγήσῃ τοῖς κληρονόμοις τοῦ μακαρίτου ἰσόβιον πρόσοδον.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΙΛΑ, 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	8500	54 1/2	8.08 1/2	Μ.
„	1520	55 1/4	7.55	„
„	2100	55	8.40	Κ.
„	1200	57 3)/4	9.50	Σ.
„	2000	56 1/2	9.50	Μ.
„	2200	58 1/4	9.80	Μ.
„	780	„	9.80	„
„	3400	»	9.25	„
„	2100	53	7.	„
„	4050	56	8.10	„
„	3000	ο)ο κ.	10.45	Κ.
„	2300	57	9.20	„
„	1800	55	7.82	„
Κριθὴ	3000	43	4.70	Μ.
„	2100	43 1/2	4.80	Σ.
„	2250	42 1/2	4.55	»
„	3875	43 1/2	4.80	Μ.
Cinc.	500	61 1/2	7.25	Μ.
Σῖτος	3300	57 1/2	9.70	Σ.
Ἀραβ.	1050	59 1)/2	6.65	Μ.
„	1200	59	6.50	„

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ἠπείρου	
Σῖτος	58000	Σῖτος	22000
Κριθὴ	18600	—	—
Σίκ.	2:000	—	—

ΓΑΛΛΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
Str. Dreapta No. 28.
Μαθήματα Νεοελληνικῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου Παρισίδου, πρὸ ἡν διευθυντοῦ τῆς ἐν Ρουστσουκίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς. 5

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:
Direction du Journal «Syllogi»
Bucarest, Str. Covaci 14.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Λιψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΥΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας „Δακίας-Ρωμουνίας", ὁδὸς Λιψκάνι, ἀριθμ. 1.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Βουκουρέστιον, 7 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.—
4 „ „ „ „ „	82.50
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.75
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.50
6 „ „ „ „ „	101.50
7 „ „ „ „ „	102.75
5 „ „ „ (Iași f. urb).	81.50
1°/200 Ἀάν.τάμ.συν.(pens.) .	279.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	89.75
„ „ 5 „ 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1668
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	406—
„ Națională . .	200	410
Constr. și lucr. publ.	250	127.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	.
Λονδίνου	.
Βερολίνου	.
Ἀμβέρσης	.
Βιέννης.	.
Δίρα ὀθωμανική	.

Βιέννη, 6 8βρίου	ὄψεως
Ναπολεόντιον χρυσοῦν	9.51
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	311.75
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	118.75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	119.95
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „ .	58.85
„ „ Amsterd. „ .	99.10
Παρίσιοι 6 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 % . .	106.
„ „ 3 %	99.02
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	99.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	338.50
Ὀθωμ. Τράπεζα	598.12
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.25
„ Lot turc.	92.62
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.17
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλανδίας	206.12
„ „ Βερολίνου	122 25
Βερολίνον 6 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.10
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	83.30
„ amortis. 5 %	97.20
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	203.—
Δάνειον δημαρχείου . .	95.50
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	.
„ „ Παρισίων δίμ.	.
„ „ Ὁλλανδίας „ . .	.
„ „ Βιέννης . . „ .	
„ „ Ἀμβέρσης . .	

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ

Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστιχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων".

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(74)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

— Ἡ Γουδβίνη κοιμᾶται ἀπεκρίθη ἡ Μαλβῖνα· ἐγὼ τὴν διεδέχθην αὐτὴν τὴν νύκτα.

Ὁ ἰατρὸς παρατηρήσας αὐτὴν, διέκρινε ὅτι οὐδόλως ὡμοίαζε τὴν Γουδβίνην, καὶ λαβὼν τὴν χεῖρά της.

Ἰδοὺ εἶπε, λευκοτέρα καὶ μαλακωτέρα χεὶρ, καὶ ἡ ἐπιτηδειοτέρα νὰ περιποιῆται ἀσθενεῖς.

— Δὲν πλησιάζετε εἰς τὸν σὶρ Ἐδμῶνα, εἶπεν ἐκείνη ὀπισθοδρομοῦσα.

— Ναὶ, νὰ τὸν ἴδωμεν· ἀλλ' ἐν τούτοις, καλόν μου κοράσιον, πότε ἤρχισας τοῦτο τὸ ἐπάγγελμα.

— Ἔ, κύριε, ἐπανέλαβεν αὕτη, διότι ἔβλεπε τὸν Ἐδμῶνα εἰς χεῖρας ἰατροῦ τόσον ἀδιαφόρου, ἐν ᾧ ἐκεῖνος εὑρίσκετο εἰς τὰ ἔσχατα, δι' ἀγάπην Θεοῦ, φροντίσατε περὶ τοῦ ἀσθενοῦ σας μόνον.

Τότε τῷ ἐδιηγήθη δὲ μετὰ ἀκριβείας ὅτι συνέβη εἰς τὸν Ἐδμῶνα ἀπὸ τῆς προλαβούσης ἑσπέρας μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης· ἔκαμε δὲ τόσον λεπτομερῆ ἔκθεσιν, ὥστε ὁ ἰατρὸς Ποτβέλος παρατηρῶν αὐτὴν ἐφώνησε.

Μὰ τὴν ἀλήθειαν! ἂν ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς εἶχον τοιαύτας νοσοκόμους, οὐδεὶς θ' ἀπέθνησκε.

Ἔλαβε τότε τὸν βραχίονα τοῦ ἀσθενοῦς καὶ στηρίξας τὰ δάκτυλά του εἰς τὸν σφυγμὸν, ἐφάνη σκεπτόμενος.

Ἡ Μαλβῖνα ἀτενίζουσα πρὸς αὐτὸν ἐζήτει νὰ μαντεύσῃ τὸν λογισμόν του.

Μετὰ μακρὰν σιωπὴν ἀφῆκε τὸν βραχίονα τοῦ Ἐδμῶνος λέγων. Εἶναι καλλητέρευσις τις εἰς τὸν σφυγμόν.

— Ἀληθῶς, κύριε; ἠρώτησεν ἡ Μαλβῖνα συστέλλουσα τὴν χαράν της, πιστεύετε ὅτι ὁ κίνδυνος...τὴν ἐλπίδα της, φοβουμένη μὴ τὴν ἴδῃ ἐξαλειφομένην.

Ἄ! δὲν ἐγγυῶμαι, εἶπεν ὁ ἰατρὸς δὲν πρέπει ἀκόμη..νὰ ἴδωμεν, οὐδὲν δύναμαι ν' ἀποφασίσω πρὸ τῆς ἐννάτης ἡμέρας, ἥτις εἶναι ἡ μᾶλλον ἐπικίνδυνος· ἀλλ' ἐὰν διέλθῃ ἄνευ συμπτώματος, νομίζω ὅτι τότε... ἀλλὰ καλόν μου κοράσιον, φαίνεσαι πολὺ νέα καὶ λίαν τρυφερὰ, ὥστε δὲν εἶναι καλὸν νὰ διανυκτερεύῃς οὕτω, ἐντὸς νόσου κολλητικῆς.

Μ' ἐλέγχει ἡ συνείδησις, ἂν σ' ἀφήσω ἐνταῦθα, καὶ ἀναδέχομαι νὰ σοὶ προμηθεύσω ἄλλην θέσιν.

— Δι' ἐμὲ, κύριε; εἶπεν ἡ Μαλβῖνα, ὄχι, ὄχι· ἐνταῦθα εἶμαι εὐχαριστημένη, καὶ δὲν ἀλλάσσω τὴν θέσιν μου· ἀλλὰ δὲν διορίζετε ἰατρικόν τι;

— Ἡ περίοδος τοῦ πυρετοῦ εἶναι εἰς τὴν παρακμήν της, εἶπεν ὁ ἰατρὸς παρατηρήσας πάλιν τὸν σφυγμὸν τοῦ Ἐδμῶνος, ἡ αἴσθησις εἶναι ἐγγὺς νὰ ἐπανέλθῃ, τώρα σᾶς σημειῶ τί πρέπει νὰ κάμετε.

Ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς ἔγραφεν, ἡ Μαλβῖνα μετὰ καρδίας σπαρούσης διελογίζετο τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ αὐτή.

Ὁ Ἐδμὼν ἔμελλε νὰ ἀναλάβῃ τὰς αἰσθήσεις του· δὲν ἦτο ἄρα φόβος μὴ τὴν γνωρίσῃ, καὶ ἐκ τῆς διαχύσεως τῆς ψυχῆς πάθῃ ἀνεπανόρθωτόν τι κακόν;

Ἰδοὺ, καλόν μου κοράσιον, τῇ εἶπεν ὁ ἰατρὸς ἐγερθείς· ἀνάγνωθι τοῦτο μετὰ προσοχῆς, καὶ ἐκτέλεσον ἀκριβῶς τὰ ἐν αὐτῷ σημειούμενα, θέλω ἐπιστρέψει πρὸς τὸ ἑσπέρας.

Ἡ Μαλβῖνα μείνασα μόνη, ἐκάθησε πλησίον τῆς κλίνης παραδοκοῦσα τὸ πρῶτον κίνημα τοῦ Ἐδμῶνος· ἔκλεισε δ' ἐπιμελῶς ὅλα τὰ παραπετάσματα· διὰ ν' αὐξήσῃ τὸ σκότος, καὶ ἐπρόσμεινεν ἡσύχως τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἔμελλε νὰ προσβάλῃ τὴν ἀκοήν της ἡ περιπόθητος ἐκείνου φωνή.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ ὁλοκλήρου ὥρας ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ φέρων τὴν χεῖρά του ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Αἴ! Θεέ μου, εἶπε μετ' ἀγωνιώσης φωνῆς, πόσον ὑπέφερα! τὸ στῆθός μου κατακαίεται.

Γουδβίνη, δὸς μοί τι νὰ καταπραΰνω τὴν φλόγα μου.

Ἡ Μαλβῖνα πάραυτα τῷ ἔδωκε ποτὸν δροσιστικὸν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο ἀδύνατος, ὥστε νὰ τὸ πίῃ μόνος του, ἠναγκάσθη ὅπως τοῦ τὸ δώσῃ, νὰ τὸν ἀνασηκώσῃ εἰς τοὺς βραχίονας της, καὶ νὰ καθήσῃ εἰς τὴν ἄκραν τῆς κλίνης, καὶ οὕτω ἐπὶ τῆς καρδίας της νὰ ἐπακουμβήσῃ τὴν φιλτάτην ἐκείνου κεφαλήν.

Μεῖνε, ὡς εἶσαι, τῇ λέγει, τοιουτοτρόπως εἶμαι καλλίτερα· αὕτη ἡ μεταβολὴ τῆς θέσεώς μὲ ἀνακουφίζει.

Ἡ Μαλβῖνα εὐτύχημά της θεωροῦσα νὰ τὸν ὑπακούσῃ δὲν μετεκινήθη, δὲν ἐπρόφερε λέξιν, καὶ ἀπέφυγε τοῦ νὰ κλαύσῃ, φοβηθεῖσα μὴ τὰ δάκρυα τὴν προδώσωσι.

Καὶ ὅμως ἐνεκολποῦτο τὸν φίλτατόν της Ἐδμῶνα, ὅστις τὴν ἐνόμιζεν ἔνοχον, καὶ αὐτὴ δὲν ἐτόλμα νὰ ἀναγνωρισθῇ.

Ἴσως ἔμελλε νὰ ἐκπνεύσῃ εἰς τὰς ἀγκάλας της, πρὶν ἐκείνη δυνηθῇ νὰ τῷ εἴπῃ.

Κρίνε με Ἐδμὼν, ἐδῶ εἶμαι.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰσῆλθεν ἡ Γουδβίνη εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀσθενοῦς· καὶ ἡ Μαλβῖνα τῇ παρέδωκε τὸ περισπούδαστόν της φορτίον.

Ὑπεχώρησε δὲ εἰς τὴν ἄκραν τῆς κλίνης, ὥστε ν' ἀκούῃ χωρὶς νὰ φαίνεται.

—Δὲν ὑπάγεις νὰ κοιμηθῇς; τῇ εἶπεν ἡ Γουδβίνη.

— Ὄχι· ἔχασα τὸν ὕπνον μου πρὸ πολλοῦ· ἀπεκρίθη ἡ Μαλβῖνα.

Μετὰ πολλὴν ὥραν ἡ Γουδβίνη ἀπαυδήσασα νὰ βαστάζῃ τοῦ Ἐδμῶνος τὴν κεφαλὴν, τὴν μετέθεσεν ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου ἐκ ταύτης δὲ τῆς κινήσεως ἐμψυχωθεὶς ὀλίγον ἐκεῖνος, ἠρώτησε μὲ φωνὴν ἀδύνατον.

Εἶσαι ἐδῶ Γουδβίνη;

— Ναὶ, κύριε· ἀπεκρίθη ἐκείνη πλησιάζουσα, θέλετε τίποτε;

— Σὺ ἦσο πάντοτε πλησίον μου;

— Ὄχι, κύριε.

— Τίς λοιπὸν μ' ἔδωκε τὸ ποτόν μου;

— Ἐκείνη, ἥτις σᾶς ἐπεριποιεῖτο αὐτὴν τὴν νύκτα.

— Διὰ τοῦτο δὲν ἐγνώρισα τὴν ἰδικήν σου φωνήν· αὐτῆς δὲ τῆς γυναικὸς ἡ φωνή... ἐγὼ ἐνόμιζον, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη ὁμοία αὐτῇ.

Ποῦ εἶναι αὐτὴ τώρα, Γοεδδίνη;

— Μὲ φαίνεται ὅτι κοιμᾶται, κύριε, ἀπεκρίθη αὐτὴ βλέπουσα τὴν Μαλβῖναν ὅτι εἶχε κεκλεισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡσεὶ βεβυθισμένη εἰς βαθύτατον ὕπνον.

— Καλὰ ἄφες τὴν δὲν εἶναι χρεία νὰ τὴν ἐξυπνήσῃς· εἶπεν ὁ Ἐδμὼν καὶ σιώπησε.

Πολλαὶ ἡμέραι παρῆλθον οὕτως· ἡ Μαλβῖνα ἀγρυπνοῦσα ἀνὰ πᾶσαν νύκτα, ἅμα δὲ τῇ ἀναγεννήσει τοῦ φωτὸς κρυπτομένη.

Τέλος πάντων ἡ ἐννάτη, ἡ κρίσιμος ἐκείνη ἡμέρα ἐπέστη· ἦτο μεσημβρία ὅτε ἡ Μαλβῖνα ἔχουσα τὴν κεφαλὴν κεκρυμμένην ἐντὸς τῶν χειρῶν της, ἐφαίνετο κοιμωμένη· καὶ ὅμως προσεκτικὴ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἐκείνου κίνημα παρετήρει μετὰ φρίκης ὅτι ἡ ἀναπνοή του ἐπὶ μᾶλλον ἐγίνετο πυκνοτέρα καὶ ἐναγώνιος.

Ὁ πυρετὸς ἐπανελθὼν σφοδρὸς, ἔδιδεν εἰς τὸν Ἐδμῶνα τόσην δύναμιν, ὥστε καὶ τὸν ἰατρὸν ἐγνώρισεν ἐλθόντα καὶ νεύσας πρὸς αὐτὸν νὰ πλησιάσῃ, τῷ λέγει.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ **ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“** ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβασκάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Λιψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΥΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.
Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας „Δακίας-Ρωμουνίας“, ὁδὸς Λιψκάνι, ἀριθμ. 1.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασίᾳ, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.
Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστιχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.
Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογάς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΜΙΝΕΡΒΑ“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομψότατον ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοῦντα μετὰ τῆς ἁβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι, Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ.
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.
Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοῖς Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμῶν μετρίᾳ

1420
NEVRALGIELE
Hapurile Doctorului Moussette
ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează și vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecțiunile reumatismale acute* și *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.
ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineață, unul la dejun, și unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simțit vr'o ușurare, va lua 4 hapuri a doua di: 2 dimineața, unul la dejun, și unul la cina, séra. Nu trebue sa la mai mult de cât 4 pe di.
A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potŭ gâsi la toți Droghistii și Farmacistii.*

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franța. — Premiŭ de Therapeutica.
Intrebuințarea in medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciința.
Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate in casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori patide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescență, Slabiciunea copiilor, Lipsa și Alterațiunea sângelui*, in urma ostenelilor și nedórmirilor, și excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe di.
Nici Constipațiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.
Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuț la fie-care masă.
Sirop de Fer Rabuteau, in special destinat copiilor.
Modul intrebuințarei detaliat insoțește fie-care Flacon.
A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte gâsi la toți Droghistii și Farmacistii.*
1419

1873

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8
Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Ἐξοπισθίως κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἐγγράφως δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 9)21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ❀ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du Journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 8 Ὀκτωβρ. 1892.

Η ΕΛΛΗΝΟΡΩΜΟΥΝΙΚΗ ΡΗΞΙΣ

Τὸ ρωμουνικὸν πρακτορεῖον τηλεγραφικῶς διεκοίνωσε χθὲς τὸ ἑσπέρας τὰ ἀκόλουθα μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ρωμουνικῆς διαμειφθέντα διπλωματικὰ ἔγγραφα περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον·

Ὁδηγίαι δοθεῖσαι τῇ Α. Ἐξοχ. τῷ ἐν Ρωμουνίᾳ πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Παππαρηγοπούλῳ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Δραγούμη.

Ἀρθ. 3409.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13)25 Ἰουλίου 1892.

Κύριε πρέσβυ,

Μετὰ τὸ ὑμ. τηλεγράφημα τῆς 14)26 Μαΐου ἀγγέλλον τῷ βασιλικῷ ὑπουργείῳ ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, ἐμμένουσα ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἀντιποιήσεων, ᾔτησε τὴν δικαστικὴν κατάσχεσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 486 καὶ ἡμ. 16)28 τοῦ αὐτοῦ διακοίνωσιν καὶ τὰς ὑστέρας ἐνεργείας ὑμῶν, οὐδὲν ἕτερον ἐναπολείπεται τῇ βασιλικῇ κυβερνήσει ἢ τὸ νὰ λάβῃ ἀπόφασιν πρὸς λῆξιν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου εἰς ὃ καταδικάζεται ἡ βασιλικὴ πρεσβεία ἕνεκα τῆς ἐπανειλλημένης καὶ ἐπιμόνου ἀρνήσεως τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως τοῦ ν' ἀπονείμῃ δίκαιον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ἡμῶν, βασιζομένας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀναμφισβητήτου δικαίου, τοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπὶ σειρὰν εἴκοσιν ἑπτὰ ἐτῶν ἀνεγνωρισμένου σταθερῶς καὶ ἀδιακόπως ὑπὸ τῆς αὐτῆς κυβερνήσεως. Δὲν ἐπανερχόμεθα ὅδε ἐπὶ τῶν ἐν ἐκτάσει ἐκτεθέντων καὶ καταδειχθέντων διὰ τῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Καρόλου διακοινώσεων τῆς βασιλικῆς πρεσβείας.

Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν τὰς ὑπ' ἀρθ. 223, 235, 281 καὶ 353 διακοινώσεις ὑμῶν καὶ μνησθῶμεν τῶν ἀδιαφιλονεικήτων καὶ μὴ τυχόντων ἀπαντήσεως ἐπιχειρημάτων τῶν ἐπιδοθέντων τῇ Α. Ε. τῷ κ. Λαχωδάρῃ ὑπὸ τῆς Πρεσβείας τῇ 28 Φεβρουαρίου. Εἰς πάσας τὰς ἐν ὀνόματι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως παραστάσεις τῆς πρεσβείας, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀντέταξεν ἀείποτε ρητὴν ἄρνησιν, ὀχυρουμένη ὄπισθεν ἐνστάσεως ἀπαραδέκτου, ἥτις ἐφάνη αὐτῷ ἀσπαστή.

Ἀφοῦ διενοήθη νὰ κατάσχῃ ἀκίνητον περιουσίαν ἀνήκουσαν τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει, συνῳδὰ τῷ δικαίῳ καὶ τῇ θελήσει τοῦ διαθέτου, ἀπετάθη τοῖς ἰδίοις αὐτῆς δικαστηρίοις ἵνα καταστῇ ὑπ' αὐτῶν ἰδιοκτῆτις τῶν ἀκινήτων τούτων.

Εἰς τὴν βασιλικὴν κυβέρνησιν, ἥτις ἐπιρρωνυμένη ὑπὸ τῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου καθιερωμένων, ἀνεγνωρισμένων καὶ γεραιρομένων δικαίως αὐτῆς διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος τρόπου ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀπηξίωσε ν' ἀπαντήσῃ ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῆς· ἀπήντησεν ὅτι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν δικαστηρίων τῆς χώρας, εἰς ἃ ἤδη κατέφυγε καὶ εἰς ἃ προσκαλεῖ ἡμᾶς νὰ ὑποβάλωμεν τὰς ἡμετέρας παραστάσεις.

Λαμβάνοντες ταῦτα ὑπ' ὄψει, φρονοῦμεν, κ. πρέσβυ, ὅτι ἡ συμπεριφορὰ ἡμῶν εἶναι ὅλως ὡρισμένη. Ὀφείλομεν ν' ἀποταθῶμεν ἐπισήμως καὶ τὸ ὕστατον τοῖς ὑπουργοῖς τῆς Αὐτοῦ Ρωμουνικῆς Μεγαλειότητος, παρακαλοῦντες αὐτοὺς ἵνα ἀποδεχθῶσιν αἴτησιν ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ δικαίου.

Οὔτε εἰς τὴν δικαιοσύνην ὑπάγεται τὸ ζήτημα, οὔτε ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις θὰ συγκατένευέ ποτε ἵνα ἐκκρεμὴς διάστασις μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ἀναχθῇ εἰς τὰ δικαστήρια ἑνὸς τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἀπ'ἐναντίας ἐσμὲν πρόθυμοι νὰ διαπραγματευθῶμεν ἀμέσως πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν περὶ τοῦ χωρίζοντος ἡμᾶς ζητήματος, ἵνα καταλήξωμεν εἰς εἰρηνικὴν καὶ ἐπὶ τοῦ δικαίου ἐρειδομένην λύσιν. Ἀλλ' οὔτε ἀρνούμεθα νὰ ὑποβάλωμεν τὴν διαφορὰν ἡμῶν εἰς διαιτησίαν, κατ' ἀπομίμησιν ἄλλων κρατῶν προηγηθέντων ἡμῶν ἐν τῇ χρησίμῳ ταύτῃ καὶ ἐπὶ τῆς ἀγαθῆς πίστεως βασιζομένῃ ὁδῷ.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις, παρ' ᾗ ἐστὲ διαπεπιστευμένος, ἐμφορουμένη φιλοδικαίου αἰσθήματος καὶ ἐμπνεομένη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἡμέτερον πόθου πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν ἀνὰ μέσον τῶν δύο κρατῶν ἀναφυεισῶν δυσχερειῶν, παραδεχθήσεται τὴν ἐναλλαγὴν ἣν προτείνομεν αὐτήν. Καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, κ. πρέσβυ, νὰ ποιήσητε παρ' αὐτῇ τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις, ἀναγινώσκοντες τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ τὴν παροῦσαν διακοίνωσιν ἣ παρέχοντες αὐτῷ ἂν ἐπιθυμῇ ἀντίγραφον.

Δέξασθε κλ.

Σ. Δραγούμης.

Διακοίνωσις ὑπ' ἀρθ. 808 καὶ ἡμ. 9 Σεπτεμβρίου 1892 τῆς Α.Ε. τοῦ κ. Παππαρηγοπούλου, πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ρωμουνίᾳ, πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Ἀλ. Λαχωδάρην, ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωμουνίας.

Κύριε ὑπουργέ,

Παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα ἵνα διαβιβάσῃ μοι τὴν ἀπὸ πολλοῦ ἀναμενομένην ἀπάντησιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν ὑπ' ἀρθ. 3489 καὶ ὑπὸ ἡμ. 13)28 Ἰουλίου διακοίνωσιν τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη, ἣν ἔσχον τὴν τιμὴν ν' ἀναγνώσω τῇ Αὐτοῦ Ἐξοχότητι τῷ κ. Λ. Καταρτζῇ καὶ ἐπιδώσω αὐτῷ ἀντίγραφον τῇ 23 Ἰουλίου παρελθόντος.

Δέξασθε κλ.

Παππαρηγόπουλος.

Διακοίνωσις τῆς Α. Ε. τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Παππαρηγοπούπου, πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Λαχωδάρην ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωμουνίας, ὑπ'ἀριθ. 859 καὶ ἡμερομηνίαν 20 Σεπτεμβρίου 1892.

Κύριε ὑπουργέ,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑπ' ἀρθ. 808 καὶ χρ. 9 Σεπτεμβρίου διακοίνωσίν μου, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Υ. Ε. ἵνα εὐαρεστηθεῖσα διαβιβάσῃ μοι τὴν ἀπάντησιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν ὑπ' ἀρθ. 3409 (;) διακοίνωσιν τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῶν, ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις θὰ θεωρήσῃ τὴν σιγὴν τῆς Υ. Ε. ὡς ἀρνητικὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς προτάσεις αὐτῆς.

Δέξασθε, κλ.

Παππαρηγόπουλος.

Διακοίνωσις ὑπ' ἀρθ. 19056 καὶ ἡμ. 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρίου) 1892 τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Παππαρηγόπουλον.

Κύριε πρέσβυ,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑπὸ ἡμ. 9 παρελθόντος Σεπτεμβρίου διακοίνωσιν τῆς Υ. Ἐξοχότητος, ἣν ἔλαβον ἅμα ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς ἀπουσίας, καὶ εἰς τὴν διακοίνωσιν ἣν εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἐπιστείλητε προχθὲς, σπεύδω νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὑπέβαλον τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τοῦ βασιλείου τὰς ὁδηγίας ἃς ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δραγούμης ἐπέστειλεν ὑμῖν ὑπ' ἀρθ. 3409 τῇ 13)25 Ἰουλίου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα, ὁδηγίας ἃς ἀνέγνωτε καὶ ὧν παρεδώκατε κατὰ τὴν ἐμὴν ἀπουσίαν ἀντίγραφον τῇ Α. Ε. τῷ κ. Λάσκαρ Καταρτζῇ, προέδρῳ τοῦ συμβουλίου καὶ προσωρινῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἐὰν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον μὴ ἔσπευσε ν' ἀποφανθῇ τάχιον περὶ τῶν ἐν τῇ διακοινώσει τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη διατυπουμένων ζητημάτων, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἀλληλοδιάδοχος ἀπουσία πολλῶν μελῶν κατέστησε δυσχερῆ τὴν σύγκλησιν τοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπιμένουσα εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι ταχεῖαν ἀπάντησιν εἰς τὰς προτάσεις αὐτῆς, δὲν ἔλαβεν, ὡς φρονῶ, ἐπαρκῶς ὑπ' ὄψει τὰς δυσχερείας ἃς παρουσιάζει ζήτημα πολυπλοκώτατον καὶ πολλαχῶς προσκροῦον εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον.

Ἐν τούτοις, χωρὶς ν' ἀναφέρω ὅ,τι ἡ παράστασις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περιέχει τι τὸ ἀσύνηθες, σπεύδω νὰ ἐκπληρώσω τὸν πόθον ὃν ἡ Υ. Ε. εὐηρεστήθη νὰ μοὶ διερμηνεύσῃ καὶ διαβιβάσω αὐτῇ τὴν ἀπάντησιν ἣν, ὡς φαίνεται, ἀνυπομόνως ἀναμένει.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως ἐξήτασε μετ' ἐπιστασίας τὰ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἀναφυέντα ζητήματα καὶ ἐν λύπῃ ἔγνω ὅτι τὰ ὁδηγήσαντα αὐτὴν αἴτια καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ὧν ἐρείδεται παρηρμηνεύθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος.

Καὶ ὄντως ἡ ἀξία τῶν ξένων ἠθικῶν προσώπων καὶ τὸ δικαίωμα αὐτῶν τοῦ κληρονομῆσαι, προκειμένου μάλιστα ἀκινήτων, διέπονται ὑπὸ γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ πολιτικοῦ δικαίου τῆς χώρας ἐν ᾗ ἡ κληρονομία ἀνοίγεται καὶ ἔνθα τ' ἀκίνητα κεῖνται.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ξένη κυβέρνησις διεκδικεῖ τὴν περιουσίαν ταύτην.

Δὲν ἐξετάζω ἂν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου, πλὴν περιπτώσεών τινων γενικῶς παραδεδεγμένων — ἤτοι ἀκινήτων ὑποβαλλομένων εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας, — ἐπιτρέπουσιν εἰς ξένον κράτος νὰ καταστῇ κτήτωρ οἱουδήποτε τεμαχίου γῆς ἑτέρου κράτους. Οὐδὲν βουλόμενος ν' ἀποφανθῶ ἐπὶ ζητήματος τόσῳ λεπτοῦ, φρονῶ ὅτι τὸ ζήτημα ἔχρηζε τοὐλάχιστον συζητήσεως καὶ θὰ εὐαρεστηθῆτε, κ. Πρέσβυ, νὰ ὁμολογήσητε ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως προτεινομένη λύσις οὐδεμίαν λαμβάνει ὑπ' ὄψει τῶν δυσχερειῶν τούτων.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψει προσώπων τρίτων ἰσχυριζομένων ἑαυτοὺς φυσικοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποθανόντος Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ, τὸ ἐπ' αὐτοῖς, ἀπαιτούντων τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις θεωρεῖ καθῆκον νὰ περιορίσῃ τὴν διαδικασίαν ἐν τῷ χώρῳ ἐν ᾧ εὑρίσκεται ἡ περιουσία.

Τὰ δικαστήρια τοῦ βασιλείου, τὰ νομίμως δραξάμενα τοῦ ζητήματος, ὥρισται νὰ ἐκδώσωσι λύσιν εἰς ὑπόθεσιν ἐν ᾗ, πλὴν τῶν ἀντιθέτων ἀπαιτήσεων τῶν δύο ἡμῶν κυβερνήσεων, συγκρούονται καὶ ἄλλαι ἀπαιτήσεις, ὑπὸ ἰδιωτῶν διατυπούμεναι καὶ μὴ δυνατὸν νὰ παροραθῶσι.

Ἡ τόσῳ δικαία ἔποψις αὕτη ἐφαίνετο γενομένη ἀσπαστὴ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἥτις καὶ ἐπὶ τούτῳ μάλιστα διώρισεν εἰδικοὺς πληρεξουσίους καὶ δικηγόρους ἵνα διεκδικήσωσι τὰ ἑαυτῆς δίκαια ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ βασιλείου.

Ἡ τελευταία διακοίνωσις τῆς Α. Εξ. τοῦ κ. Δραγούμη ἐπανέρχεται ἄνευ καταφανοῦς λόγου ἐπὶ λογικωτέρας καὶ ἠπιοτέρας — ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω, κ. πρέσβυ, — ἀποφάσεως, ἐκείνης ἐν ᾗ ἐμμένει ἡ Α. Ἐξοχότης. Ἡ μεταστροφὴ τῶν βλέψεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καθ' ἃ τεκμηριοῖ ἡ διακοίνωσις τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη, δὲν δύναται τὸ παράπαν νὰ τροποποιήσῃ τὰς βλέψεις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Ἄλλως τε, ὁ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως προταθεὶς συμβιβασμὸς ἢ ἡ διαιτησία, πρὸς διακανόνισιν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν κυβερνήσεων τῆς κληρονομίας Ζάππα, φαίνεταί μοι ἀνεφάρμοστος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀπαιτήσεων ἃς διατυποῦσι κληρονόμοι, ἀπαιτήσεων ἃς οὔτε ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, οὔτε ἡ ἑλληνικὴ δικαιοῦται νὰ διαπραγματευθῇ. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται ἢ νὰ ἐμμείνῃ ἐν τοῖς προγενεστέροις αὐτῆς φρονήμασι καὶ ἀναθέσῃ τοῖς δικαστηρίοις τοῦ βασιλείου τὸ δικαίωμα τοῦ κανονίσαι κληρονομίαν διά τε τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς ἀποκλειστικῶς ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένην.

Ἡ ρωμουνικὴ δικαιοσύνη, ἔστε βέβαιος, κ. Πρέσβυ, ὅτι καὶ ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀναπτύξει πᾶσαν τὴν ἐν πάσῃ περιστάσει καταδειχθεῖσαν ἀμεροληψίαν αὐτῆς.

Εὐαρεστοῦμαι ἐλπίζων ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εὐαρεστηθήσεται νὰ ἐπιστήσῃ πᾶσαν τὴν προσήκουσαν προσοχὴν ἐπὶ τῶν προηγουμένων θεωριῶν καὶ ἐγκρίνῃ μᾶλλον ἀμεροληπτως καὶ δικαίως τὰ ὑπαγορεύσαντα τῇ ρωμουνικῇ δικαιοσύνῃ τὴν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ παρέμβασιν αὐτῆς αἰτια.

Δέξασθε κτλ.

Ἀλ. Λαχωδάρης.

Διακοίνωσις ὑπ' ἀρθ. 899 καὶ ἡμ. 2/15 ὀκτωβρίου 1892 τῆς Α.Ε. τοῦ κ. Μ. Παππαρηγοπούλου, πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Ἀλ. Λαχωδάρην, ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωμουνίας.

Κύριε ὑπουργέ,

Ἡ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ὑπὸ ἡμ. 13/21 Ἰουλίου καὶ ὑπ' ἀρθ. 3409 ὑπουργικῆς διακοινώσεως στάσις τῆς ρωμουνικ. κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς ἑλληνικῆς· ἡ σιγὴ αὐτῆς, ἡ ἥκιστα μὲν ἀβρὰ, ἅμα δ' ἐλέγχουσα ὅτι ἐμμένει ἐν ταῖς παρανόμοις προθέσεσιν ἃς ἐδήλωσεν ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς ἀναμφιρήστοις δικαίοις τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα· ἡ ἄρνησις αὐτῆς τοῦ νὰ παραδεχθῇ τὴν διατυπωθεῖσαν αὐτῇ πρότασιν περὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ φιλικῆς καὶ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ διαπραγματεύσεως τῆς διαφορᾶς ἢ διὰ τῆς ἀναθέσεως ταύτης εἰς διαιτησίαν· πάντα ταῦτα καταδεικνύουσιν ὅτι ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ παρουσία μου οὐδένα ἔχει ἐφεξῆς λόγον ὑπάρξεως. Πρόδηλον ὅτι ἡ ἀπὸ κοινοῦ φιλικὴ διακανόνισις τῆς διαστάσεως κατέστη ἐκ κακῆς θελήσεως ἀδύνατος.

Οὕτω, διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου, λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, ὅτι θ' ἀπέλθω ὡς τάχιστα ἐκ Βουκουρεστίου, ἀφοῦ ἀναθέσω τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων μου τῇ Α. Ε. τῷ κ. Φοντὼν, Ἐκτάκτῳ Ἀπεσταλμένῳ καὶ Πληρεξουσίῳ Ὑπουργῷ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, ὅστις πρεσβὺς εὐηρεστήθη, τῇ συναινέσει τῆς ἑαυτοῦ κυβερνήσεως, νὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς φιλικῆς ταύτης ἀποστολῆς.

Δέξασθε, κλ.

Παππαρηγόπουλος.

Διακοίνωσις ὑπ' ἀρθ. 20,000 καὶ ἡμ. 5 ὀκτωβρίου 1892 τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας κ. Ἀλ. Λαχωδάρη πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Παππαρηγόπουλον.

Κύριε πρέσβυ,

Ἔλαβον τὴν ὑπ' ἀρθ. 899 καὶ ἡμερ. 3 ὀκτωβρίου διακοίνωσιν δι' ἧς ἡμετέρα Ἐξ. εὐαρεστεῖται νὰ γνωρίσῃ ὅτι διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ περατοῦται ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀποστολὴ αὐτοῦ καὶ ὅτι ἀνέθητε τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων ὑμῶν τῇ Α. Ε. τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας κ. δὲ Φοντών.

Λαμβάνων γνῶσιν τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης, παρακαλῶ ὑμᾶς κλ.

Ἀλ. Λαχωδάρης·

Διακοίνωσις ὑπ' ἀριθ. 115 καὶ ἡμ. 4 Ὀκτωβρίου 1892 τῆς Α. Ε. τοῦ κ. δὲ Φοντὼν, ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου καὶ πληρεξουσίου ὑπουργοῦ τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Ρωμουνίας κ. Ἀλ. Λαχωδάρην.

Κύριε ὑπουργὲ,

Ὁ κ. Μ. Παππαρηγόπουλος, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος παρὰ τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι τῷ βασιλεῖ τῆς Ρωμουνίας, ἀνεκοίνωσε μοι τῇ ἑσπέρᾳ τῆς χθὲς τὴν ἀποφάσει τῆς ἑαυτοῦ κυβερνήσεως λῆξιν τῆς πεπιστευμένης αὐτῷ ἀποστολῆς. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἀναφέρει ἅμα ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηθῶν ἐντέλλεται τῷ τε προσωπικῷ τῆς βασιλικῆς πρεσβείας καὶ τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ ἕλλησι προξένοις ἵνα καταλίπωσι τὸ ἔδαφος τοῦ βασιλείου.

Ὑπακούων τῇ ἐντολῇ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου ἀνακοινῶ τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι ὅτι διαταγῇ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος καὶ σεπτοῦ μου Κυρίου, ἡ αὐτοκρατορικὴ πρεσβεία καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἐξαρτώμενα προξενεῖα ἐνετάλησαν τῇ αἰτήσει τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν ν' ἀναλάβωσι τὴν προστασίαν τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων ὑπηκόων.

Κατ' ἀκολουθίαν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς κ. ὑπουργὲ, ἵνα εὐαρεστηθῆτε νὰ διατάξητε τὰ δέοντα γνωρίζοντες ταῖς ἁρμοδίαις βασιλικαῖς ἀρχαῖς ὅτι ἡ προστασία τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων ἀνετέθη τῇ μερίμνῃ τῆς ἐν τῷ βασιλείῳ πρεσβείας τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν προξενείων.

Δράττομαι τῆς περιστάσεως, κ. ὑπουργὲ, ἵνα ἐπαναλάβω τὰς βιαβεβαιώσεις τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξόχου τιμῆς μου.

δὲ Φοντών.

Διακοίνωσις ὑπ' ἀριθ. 19,997 καὶ ἡμ. 5 Ὀκτωβρίου τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ρωσσίας κ. δὲ Φοντών.

Κύριε πρέσβυ,

Ἔλαβον τὴν ὑπ' ἀριθ. 115 καὶ ὑπὸ ἡμ. 4 Ὀκτωβρίου ἀνακοίνωσιν τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος δι' ἧς μοὶ ἀναγγέλλει ὅτι ἕνεκα τῆς εἰς Ἀθήνας ἀνακλήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ προξένων τῆς Ἑλλάδος, ἡ προστασία τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων ἀνετέθη τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ αὐτοκρατορικῇ πρεσβείᾳ τῆς Ρωσσίας καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένοις προξενείοις,

Τὸ ὑπουργεῖον μου ἀνεκοίνωσεν ἐγ-

καίρως τ' ἀνωτέρω ταῖς ἁρμοδίαις ἀρχαῖς τοῦ βασιλείου.

Δηλῶν ταῦτα τῇ Υ. Ε. παρακαλῶ κλ.

Ἀλ. Λαχωβάρης.

Τηλεγραφικὴ διακοίνωσις ὑπ' ἀριθ. 19996 καὶ ἡμ. 5)17 Ὀκτωβρίου 1892 τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Ἀλ. Λαχωβάρη πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένον τῆς Ρωμουνίας κ. Δουτλίου Ζαμφιρέσκου.

Κύριε ἐπιτετραμμένε,

Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Παππαρηγόπουλος ἀνεκοίνωσέ μοι ὅτι, διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, ἔληξεν ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ καὶ ὅτι θὰ ἐγκαταλίπῃ ὡς τάχιστα τὸ Βουκουρέστιον ἀνατιθέμενος τὴν προστασίαν τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐγνώρισέ μοι ταὐτοχρόνως ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐνετείλατο τῷ προσωπικῷ τῆς βασιλικῆς πρεσβείας ὡς καὶ τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ ἕλλησι προξένοις ἵνα ἐγκαταλίπωσι τὸ ρωμουνικὸν ἔδαφος καὶ ὅτι διαταγῇ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας ἀνετέθη τῇ ρωσσικῇ πρεσβείᾳ καὶ τοῖς αὐτοκρατορικοῖς προξενείοις ἡ προστασία τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως περὶ ἀναθέσεως τῆς λύσεως ζητήματος ἀκινήτου περιουσίας εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ μόνα ἁρμόδια δικαστήρια τοῦ βασιλείου, δὲν δικαιολογεῖ τὸ παράπαν τὴν ῥῆξιν ταύτην τῶν διπλωματικῶν σχέσεων. Ἐν τούτοις, καίπερ θλιβόμενοι ἐπὶ τῷ μέτρῳ τούτῳ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, δὲν δυνάμεθα ἢ ν' ἀκολουθήσωμεν τῷ παραδείγματι αὐτῆς.

Εὐαρεστήθητε ἄρα νὰ παρασκευασθῆτε πρὸς ἀναχώρησιν καὶ ἔλθητε ὅσον τάχιον εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου καλεῖσθε ἵνα ἐργασθῆτε ἐν τῷ ὑπουργείῳ καὶ ἀναμένητε νέας διαταγάς.

Ἀνακοινώσατε τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ ὅτι ἕνεκα τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν πρακτόρων τῆς Ἑλλάδος, τῆς διαταγῇ τῆς Α. Ε. γενομένης, διετάχθητε ὑπ' ἐμοῦ νὰ ἐγκαταλίπητε τὰς Ἀθήνας καὶ γνωρίσητε τοῖς ἐν Ἑλλάδι ἐπιτίμοις ρωμούνοις προξένοις ὅτι ἀπολύονται προσωρινῶς τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἀλ. Λαχωβάρης.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΡΗΞΙΣ

Τὸ ἡμιεπίσημον ὑπουργικὸν φύλλον „Τίμπουλ" ἐν τῷ χθεσινῷ αὐτοῦ φύλλῳ, καθ' ἃ ἀνηγγείλαμεν, ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τὸ ἑξῆς κατ' ἀνωτέραν ἔμπνευσιν γραφὲν ἄρθρον·

«Αἰφνης καὶ ἀπροσδοκήτως εὑρέθημεν πρὸ διπλωματικῆς ῥήξεως. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔκρινεν ὅτι ὤφειλε νὰ διακοινώσῃ πρὸς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν ὅτι διακόπτει τὰς διπλωματικὰς αὐτῆς σχέσεις μετὰ τοῦ ρωμουνικοῦ Κράτους. Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἕλλην πρεσβευτὴς καὶ πάντες οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ ἕλληνες πρόξενοι καταλείπουσι τὸ ἔδαφος ἡμῶν. Τίς ἡ αἰτία τῆς αἰφνιδίας ταύτης δυσαρεσκείας τοῦ ὑπουργείου Ἀθηνῶν;

Ἡ διακοίνωσις δι' ἧς ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν τὴν ἀπόφασιν ταύτην αἰτιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἠρνήθη νὰ ἐξομαλύνῃ διπλωματικῶς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κληρονομίας Ζάππα ἀναθέσασα αὐτὴν εἰς τὰ δικαστήρια τὰ μόνα ἁρμόδια πρὸς λύσιν αὐτῆς. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὴν νευροπάθειαν ὑφ' ἧς κατελήφθησαν αἴφνης οἱ διπλωμάται τῶν Ἀθηνῶν. Πρό τινων ἔτι ἡμερῶν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἡμῶν ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῶν δικηγορικῶν διασημοτήτων ἡμῶν· ἡ στάσις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως οὐδόλως ἤλλαξε ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεφύη τὸ ζήτημα· ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἔσχε πρό τινων ἤδη μηνῶν τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐκθέσῃ τὰς περὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης σκέψεις ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τότε ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἐξῆλθε τῆς μετριοπαθείας αὐτῆς· Ὅθεν δικαιούμεθα ὑποθέτοντες ὅτι ὁ ἐρεθισμὸς ὁ ὁδηγήσας τοὺς ἕλληνας ὑπουργοὺς μέχρι τοῦ νὰ λάβωσι τόσον παράδοξον σχέδιον, δημιουργοῦντες διπλωματικὴν ῥῆξιν ὅπου μόνον ἀμφισβήτησις ὑπῆρχε, προεκλήθη ἐξ ἐσωτερικῶν περιστάσεων ὅλως ἀνεξαρτήτων τῶν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ὑφισταμένων σχέσεων.

Ἐκθέσωμεν ἐν ὀλίγοις τὸ προκαλέσαν τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ζήτημα. Εἷς πλούσιος ἕλλην ἐγκατεστημένος ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, ὁ Βαγγέλης Ζάππας, ἀποθνήσκει πρό τινων ἐτῶν καταλιπὼν τὴν ἐπικαρπίαν τῆς περιουσίας του εἰς τὸν ἀνεψιόν του (ἐξάδελφον) Κωνσταντῖνον Ζάππαν μετὰ τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως μεταβιβάσῃ μετὰ τὸν θάνατόν του ἅπασαν τὴν περιουσίαν εἰς ἐκπαιδευτικὸν ἐν Ἑλλάδι ἵδρυμα. Πρό τινων δὲ μηνῶν ἀπέθανε καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας καὶ ἀναφύεται τὸ ζήτημα τῆς ἐκτελέσεως τῆς πρωτοτύπου διαθήκης.

Τὰ τιθέμενα δικαστικὰ ζητήματα ἦσαν τάδε·

„Δύναται νὰ ᾖ ἔγκυρος μία διαθήκη δι' ἧς ἀποκαθίσταται ὡς κληρονόμος ἀκινήτου ἀγροτικῆς περιουσίας ἐν Ρωμουνίᾳ ἠθικὸν πρόσωπον μὴ ἀναγνωριζόμενον ὑπὸ τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους; Τὸ ἠθικὸν πρόσωπον ἤτοι ἡ ἑλληνικὴ ἑταιρία „Ὀλύμπια" κέκτηται ἀράγε τὴν δικαστικὴν νομιμότητα τοῦ κληρονομεῖν, δηλαδὴ ὑφίστατο κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τοῦ πρώτου διαθέτου ἢ ἐδημιουργήθη μετὰ ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν διαθήκην ταύτην;".

Καθ' ἃ φαίνεται τὸ ζήτημα δὲν ἦτο ἁπλῆ μόνον κληρονομία ἧς ἡ ἀξία ν' ἀπαιτῆται παρ' ἰδιώτου ξένου. Οὐδόλως ἐπρόκειτο περὶ ἐφαρμογῆς ἢ ἑρμηνείας τοῦ 7 ἄρθ. τοῦ Συντάγματος ὡς πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν εἰς τοὺς ξένους τοῦ νὰ κατέχωσιν ἀγροτικὰ κτήματα ἐν Ρωμουνίᾳ, καθόσον ὁ διαθέτης εἶχεν ἀποθάνει πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ 7 ἄρθρου. Ἦτο δικανικὴ ἀμφισβήτησις λεπτοτάτη. Καὶ ἔτι περισσότερον· ἡ διαφορὰ περιεπλέχθη καὶ ἐκ τοῦ ὅτι παρενέβη καὶ σειρὰ πλαγίων κληρονόμων οἵτινες προσέβαλον τὴν διαθήκην αἰτοῦντες τὴν κατοχὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας. Ἀπέναντι τῶν περιπτώσεων τούτων ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις ἢ συμβιβασμοὺς ἀφοῦ τὸ ζήτημα ἀνῆκεν ἀπκλειστικῶς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, διότι οἱοσδήποτε συμβιβασμὸς αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ τὴν ἐξέθετεν εἰς δίκας ἐκ μέρους τῶν ἐναγόντων κληρονόμων. Ἡ μόνη δυνατὴ καὶ νόμιμος ὁδὸς ἦτο ἡ δικαστικὴ συζήτησις. Ἀπόδειξις ὅτι καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἤρξατο πιστεύουσα ὁμοίως, εἶναι ὅτι ἐνεφανίσθη πρὸ τῶν δικαστηρίων, ὅπερ οἴκοθεν ἀπέκλειε πᾶσαν διπλωματικὴν ἢ διαιτητικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Ἀντὶ ν' ἀναμείνῃ ἡσύχως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων δίκης, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἀπέλυσε διὰ μιᾶς τὴν ὑπομονὴν πιστεῦσαν ὅτι καλῶς πράττει διακόπτον τὰς διπλωματικὰς καὶ αὐτὰς ἔτι τὰς προξενικὰς σχέσεις.

Τοιαῦτα διαβήματα δὲν ἔχουσι τὸ δῶρον νὰ ἐπισπεύδωσι τὴν λύσην τῶν ζητημάτων. Ἂν οἱ ἰθύνοντες ἐν Ἀθήναις, πιστεύουσιν ὅτι δεικνύμενοι ὑπερόπται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ θὰ ἐπιτύχωσι νὰ προκαλέσωσιν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν κάποιαν παρέκκλισιν τῆς κοινῆς γνώμης ἥτις νὰ διευκολύνῃ αὐτοὺς ὅπως ἐξέλθωσι τῆς πολιτικῆς περιπλοκῆς καὶ πρὸ πάντων τῆς οἰκονομολογικῆς ἐν ᾗ διατελοῦσι, τοῦτο ἀφορᾷ εἰς αὐτούς. Παρ' ἡμῶν ὅμως ἡ διαγωγὴ τῶν κυβερνήσεων ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς ζητήμασι τοιαύτης φύσεως δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διακυμάνσεως τῶν κομμάτων καὶ τῶν πολιτευτῶν. Ὑπῆρξαμεν καὶ ἐσόμεθα μετριοπαθεῖς ὡς προσήκει πάντι κράτει σεβομένῳ ἑαυτό, ἀλλὰ δὲν θ' ἀλλάξωμεν τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι ἀπέναντι ἀπειλῶν, ὡς δὲν ἠλλάξαμεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀναφανήσεως τῆς ἐν λόγῳ διαφορᾶς. Οὔτε ἡ Ἑλλὰς οὐδ' οἱ λοιποὶ λαοὶ τοῦ Αἵμου, χάρις τῷ Θεῷ, δὲν εἶχον νὰ παραπονεθῶσιν ἐναντίον τῆς Ρωμουνίας. Τὸ γόνιμον καὶ φιλόξενον ἡμῶν ἔδαφος πάντοτε ὑπῆρξεν ἀνοικτὸν εἰς πάντας οἵτινες ἐν χρόνοις χαλεποῖς ἐζήτουν καταφύγιον καὶ εὕρισκον παρ' ἡμῖν τὰ μέσα νὰ πλουτῶσι. Δὲν θέλομεν ὅμως νὰ ὦμεν ἡ ἀμελγομένη ἀγελὰς οὐδενὸς καὶ γινώσκομεν νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὸ δίκαιον ἡμῶν καὶ πρὸ πάντων ὅταν τοῦτο εἶναι τόσον σαφὲς καὶ διαυγὲς ὡς ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα. Ἐκ διαφορᾶς μᾶλλον θεωρητικῆς ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐδημιούργησε διπλωματικὴν ῥῆξιν. Λυπούμεθα ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τί νὰ κάμωμεν. Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἵτινες θὰ ὑποφέρωμεν περισσότερον ἐκ τῆς δημιουργηθείσης νέας καταστάσεως. Οἱ Γάλλοι ἔχουσι παροιμίαν λέγουσαν· Θυμώνεις, ἄρα ἔχεις ἄδικον. Αὕτη ἐφαρμόζεται θαυμάσια εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν. Αὕτη ἐθύμωσε, φαίνεται, λοιπὸν ὅτι δὲν ἔχει δίκαιον!"

Ἐν τῇ κατ' ἐπιφάνειαν μετριοπαθείᾳ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου πλὴν τῆς ἐγκατεσπαρμένης ἀφθόνου εἰρωνείας, παρατηρεῖται μεγάλη ἀσθένεια ἐπιχειρημάτων. Ἐλλείψει χώρου θέλομεν ἐπανέλθη αὖριον περὶ τούτου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ
τοῦ
ΤΣΑΡΕΒΙΤΣ

Ἐπὶ τῇ μεταβάσει τοῦ Τσάρεβιτς εἰς Ἀθήνας ὅπως παρευρεθῇ εἰς τοὺς ἀργυροῦς γάμους τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, γίνεται αὖθις λόγος, καθ' ἃ γράφουσιν ἐκεῖθεν, περὶ τῶν ἀρραβώνων αὐτοῦ μετὰ τῆς πριγκηπίσης Μαρίας Πράγματι δὲ ὁ Τσάρεβιτς φαίνεται συμπαθῶν αὐτῇ, Ὑπάρχει ὅμως μέγα ἐμπόδιον, ἡ στενὴ συγγένεια. Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία ἀπαγορεύει τὴν σύζευξιν μεταξὺ πρώτων ἐξαδέλφων ἤ τοι συγγενῶν τετάρτου βαθμοῦ. Ἐπιτρέπει μὲν ἐνίοτε τὸ τοιοῦτον περὶ ἐστεμμένων κεφαλῶν, ὡς πρὸ δύο ἐτῶν, τὸν γάμον τοῦ μ. δουκὸς Παύλου μετὰ τῆς δυστυχοῦς πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας, ἥτις ἀπέθανε πέρυσι ἐν ἡλικίᾳ 21 χρόνων, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο παρατηρητέον ὅτι οἱ νυμφευθέντες ἦσαν συγγενεῖς πέμπτου βαθμοῦ. Ὁ μ. δοὺξ Παῦλος ἦτο πρῶτος ἐξάδελφος τῆς βασιλίσσης Ὄλγας μητρὸς τῆς συζύγου του, ἐνῷ νῦν πρόκειται περὶ δύο πρώτων ἐξαδέλφων. Οὐχ ἧττον, μολονότι οὔτε ἐν Ἀθήναις οὐδὲ ἐν Πετρουπόλει ἀπεφασίσθη τι περὶ τούτου, δύναται τὸ μέγα τοῦτο ἐμπόδιον νὰ περικαμφθῇ καὶ νὰ τελεσθῇ ὁ γάμος διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους. Ὁ Τσάρος καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπιθυμοῦσι διακαῶς ὅπως ἡ μέλλουσα αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας ᾖ πριγκήπισσα γεννηθεῖσα ὀρθόδοξος. Ἀλλὰ τοιαῦται μόνον ἡ κόρη τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου ὑπάρχουσι. Ἀλλ' αἱ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου δὲ κατάγονται ἐκ βασιλικοῦ αἵματος, οὐδ' οἱ γονεῖς εἶναι «ἐστεμμέναι κεφαλαί». Ὅθεν μένει μόνη ἡ πριγκήπισσα Μαρία τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἕνωσιν ταύτην ἅπαξ διὰ παντὸς μόνον χωρὶς τοῦτο νὰ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προηγούμενον ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐν Ἑλλάδι ὁ λαὸς ὅστις λατρεύει τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, μετὰ τὸν θάνατον δὲ τῆς Ἀλεξάνδρας συνεκέντρωσε τὴν φιλοστοργίαν του ἐπὶ τῆς βασιλόπαιδος Μαρίας θὰ ἐναβρύνετο βλέπων τὴν κόρην τοῦ βασιλέως του ἡμέραν τινὰ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Τσάρου. Ἡ βασιλόπαις ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1876, ὁ δὲ Τσάρεβιτς τὸν Μάϊον 1868.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀθορύβως ἐπαυξάνει ἡ Ρωσσία τὸν ἐν Εὐξείνῳ πολεμικὸν στόλον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μετ' οὐ πολλοῦ χρόνου παρέλευσιν, ὁ στόλος οὗτος θὰ ἦναι ἱκανὸς νὰ ἀντιπαραταχθῇ πρὸς τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῶν πρωτίστων ναυτικῶν δυνάμεων. Τὸ νεωστὶ ναυπηγηθὲν θωρηκτὸν σκάφος «Δώδεκα Ἀπόστολοι» ἔχει χωρητικότητα ὀκτακισχιλίων τόνων, μῆκος 330 ποδῶν, πλάτος ἑξήκοντα καὶ βάθος εἴκοσι ἑξ. Ὁ θώραξ αὐτοῦ ἔχων πάχος 14 δακτύλων, καλύπτει τὰ δύο τριτημόρια τοῦ μήκους τοῦ σκάφους. Φέρει δύο πύργους ὡπλισμένους διὰ πυροβόλων τῶν δώδεκα δακτύλων, Γενομένων ἐσχάτως τῶν δοκιμῶν, τὸ πλοῖον ἀπέδειξε μεγίστην ἀντοχὴν, ἀμέσως δὲ ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ναυπηγήσῃ ἕτερα τέσσαρα πλοῖα παρομοίων διαστάσεων. Ἀλλὰ καὶ ὁ στολίσκος τῶν τορπιλλοφόρων καὶ τορπιλλοβόλων εἶναι ἰσχυρότατος, πρὸς δὲ τούτῳ ἔχει ἡ Ρωσσία ἐν τῷ Εὐξείνῳ καὶ ὀκτὼ ταχύτατα καταδρομικὰ, ἅτινα, χρείας τυχούσης, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ ὡς τορπιλλοβόλα. Ἂν μιᾷ πρωΐᾳ, λέγει ἡ «Ν. Ἡμέρα», ὁ στόλος οὗτος ἀποβιβάσῃ ἀπροσδοκήτως εἰς Βάρναν τεσσαράκοντα χιλιάδας μαχητῶν, οἱ περὶ τὸν Σταμπούλωφ δὲν θὰ λάβωσιν ἴσως οὔτε καιρὸν νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν προστασίαν τῶν δυνάμεων,

---

Ὁ ἐν Σόφιᾳ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» ἐπέστειλε τὰ ἑξῆς·

„Τὰ διαβήματα τοῦ πατριάρχου, ὅπως ὁ Σουλτάνος ὑποστηρίξῃ τὴν ἑλληνικὴν διακοίνωσιν περὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνικῶν σχολείων, φαίνονται στεφθέντα ὑπὸ ἐπιτυχίας. Ὁ Ρεσσὶτ πασσᾶς διετάχθη νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν τὴν ἐλπίδα τῆς Πύλης, ὅτι θὰ τηρηθῶσιν αἱ πρὸς τὸν κ. Γρυπάρην δοθεῖσαι ὑποσχέσεις περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νέου σχολειακοῦ νόμου, αἵτινες δυσηρέστησαν τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Ὅτι ὁ Σουλτάνος χρησιμοποιεῖ τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ ὅπως τηρηθῶσι τὰ προνόμια τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, εἶναι φυσικὸν, διότι ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως θεμελιοῦνται καὶ τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ τὰ προνόμια. Ὁ νέος νόμος θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὡς προηγούμενον, ὅπως ἀποστερηθῶσι καὶ οἱ τοῦρκοι τῆς Ἀν. Ρωμυλίας τοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἠσφάλισεν αὐτοῖς ὁ Ὀργ. Νόμος. Ὁ Σουλτάνος φέρει κατὰ νοῦν ὅτι τὰ προνόμια, ἅτινα καθιέρωσεν ὁ νόμος ἐκεῖνος, εἶχον παραχωρήσει οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ εἰς τοὺς ἕλληνας ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας διὰ φιρμανίων καὶ τοῦ Χάττι-Χουμαγιοὺν τοῦ 1856, θεωρῶν δὲ τὴν Βουλγαρίαν ὡς τμῆμα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, δὲν θέλει νὰ διαγραφῶσι ἐν αὐτῇ αἱ παραχωρήσεις τῶν προπατόρων. Ἄλλως τε, οἱ συντάκται τοῦ νέου νόμου φαίνονται λησμονήσαντες ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῶν θὰ ἠδύνατο νὰ προτάξῃ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, ὅπως καταργήσῃ τὰ βουλγαρικὰ σχολεῖα τῆς Μακεδονίας. Ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι ὁ Σταμπούλωφ καὶ τὰ μᾶλλον ἔμπειρα μέλη τοῦ ὑπουργείου ἀντιλαμβάνονται εὐρύτερον καὶ πολιτικώτερον τοῦ ζητήματος καὶ στέργουσιν, ὅπως αἱ ὀχληρότεραι διατάξεις τοῦ νέου νόμου μείνωσιν ἀργαί, οὐδαμῶς δ' ἀπίθανον ν' ἀνακληθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Σοβράνιας τὸ δέκατον ἄρθρον, ὅπερ ἰδίᾳ ἠρέθισε τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Ἡ ἐνέργεια τῆς Ἑλλάδος ἐξήγειρεν ἤδη σφοδρῶς τὴν μῆνιν τῶν ἐπὶ τόπου πολιτικῶν, τῶν ὑποστηριζόντων τὴν κυβέρνησιν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ὧν ἡ πατριωτικὴ ζέσις εἶναι μείζων τῆς ὀξυδερκείας, φωνάζουσι νῦν ὑπὲρ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νόμου. Ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος, ὁ Σταμπούλωφ καὶ πάντα τὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου πλὴν ἑνὸς ἐπιθυμοῦσι νὰ δείξωσι συγκατάβασιν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Ὁ νέος νόμος ἦτον ἔργον μόνον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, ἡ δ' ἐγκύκλιος, ἡ ἐπιμείνασα εἰς τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ ἐφαρμογὴν, δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον".

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἐξ ἐπιστολῆς ἐκ Κων)πόλεως πρὸς τὸν «Χρόνον» τῶν Παρισίων ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς σπουδαῖα·

«Μετὰ τὸν τελευταῖον ρωσσο-τουρκικὸν πόλεμον, ὁ σουλτάνος Ἀβδοὺλ Χαμὴτ κατενόησεν ὅτι ὤφειλε νὰ ἐπωφεληθῇ παντὶ σθένει τῆς ἀνελπίστου γαλήνης ἥτις διεδέχετο τοσαύτας θυέλλας ἵνα ἐκ βάθρων ἀναδημιουργήσῃ τὸ ἔργον τῶν προκατόχων αὐτοῦ. Ἤρξατο ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐπείγοντος ἔργων, τοῦ στρατοῦ, ὃν καὶ κατώρθωσε, παρὰ τὰς οἰκονομικὰς κρίσεις δι' ὧν ἑκάστοτε τὸ κράτος διῆλθε, ν' ἀναδιοργανώσῃ ἀδροτάτῃ δαπάνῃ. Σήμερον ἤρξατο δρεπόμενος τῶν καρπῶν τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ, δύναται δὲ νὰ παρατάξῃ πρὸς πόλεμον ἓν ἑκατομμύριον στρατιωτῶν πρώτης τάξεως. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀρχηγεία δὲν εἶναι ἐφάμιλλος τῷ στρατῷ, ἀλλ' ὁ τουρκικὸς στρατὸς διοικούμενος ὑπ' εὐρωπαίων στρατηγῶν δύναται νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ὁδὸν ἥτις ἄλλοτε ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὰς νίκας.

Εὐνόητον ἄρα ὅτι διπλωματικαὶ ραδιουργίαι ἀπαύστως ἐξυφαίνονται περὶ ἄνακτα διατιθέμενον σπουδαίαν ἐπικουρίαν ἐν ὥρᾳ εὐρωπαϊκῆς ἐκρήξεως. Ἀλλ' αἱ ἀπόπειραι εἰς μηδὲν μέχρι τοῦδε κατέληξαν. Ὁ Σουλτάνος, οὗ ἡ πολιτικὴ σύνεσις κατέστη παρειμιώδης, ἐτήρησεν ἀείποτε αὐστηρὰν οὐδετερότητα, Οὐδεμία ἐπαγγελία συνεκίνησεν αὐτόν. Οἱ τῆς τριπλῆς πράκτορες, βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, ἐδήλωσαν ὅτι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν αὐτοκρατορίαν κατὰ πάσης προσβολῆς ἀπὸ μέρους τῆς Ρωσσίας. Ὑπέσχοντο μάλιστα ν' ἀποδώσωσι τῇ Τουρκίᾳ τὰ ἐν Ἀσίᾳ φυσικὰ αὐτῆς ὅρια ἤτοι τὴν γραμμὴν τοῦ Καυκάσου, ἵνα καταρτίσῃ αὖθις ἑδραῖον καὶ ἰσχυρὸν μουσουλμανικὸν κράτος ἐν Ἀσίᾳ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ρωσσία ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἱκανῶς ἐκινήθη. Πρόσωπα ἀξιόπιστα καὶ λίαν πεπειραμένα περὶ τὰ πράγματα βεβαιοῦσιν ὅτι πρὸς ταῖς διὰ τῆς διακοινώσεως τοῦ κ. Σίσκην διαβιβασθείσαις διαβεβαιώσεσιν αὐτῆς ἡ ρωσσικὴ διπλωματία ὑπέδειξε τῇ σουλτανικῇ κυβερνήσει ὅτι δυνατὸν ν' ἀποδοθῶσιν τῇ Τουρκίᾳ αἱ πρό τινων ἐτῶν ἀφαιρεθεῖσαι αὐτῇ ἐπαρχίαι τοῦθ' ὅπερ θὰ παρεῖχεν αὐτῇ τὰ πρώην ἐν τῷ Δουνάβει σύνορα καὶ θ' ἀποκαθίστα αὖθις αὐτὴν ἑδραίαν δύναμιν ἐν Εὐρώπῃ. Ἐννοεῖται ὅτι παρέχω ὑμῖν ταῦτα πάντα ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν, εἰ καὶ ὁ ἀνακοινώσας μοι ταῦτα γινώσκει τί λέγει».

Η ΡΗΞΙΣ
ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ἐγχώριά τινα φύλλα ὧν προεξάρχουσιν αἱ ἐφημερίδες «Ἀδεβέρουλ» καὶ «Ρωμοῦνος» ἀναγγέλλουσαι τὴν ἐκ Βουκουρεστίου ἀναχώρησιν τῆς Α. Ε. τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μιχαὴλ Παππαρηγοπούλου, δημοσιεύουσι κακοβούλως πολλὰς ἀνακριβείας. Οὕτως ἐν παραδείγματι ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ Α. Ε. ὁμιλοῦσα ἑλληνιστὶ ἐν τῷ σταθμῷ μετὰ τῶν προπεμπόντων αὐτῶν ἀνέφερε κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἐντόνως τὰ ὀνόματα τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Κὰρπ καὶ Λαχωβάρη. Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀνακριβέστατον, διότι ὁ κ. Παππαρηγόπουλος ἀφικόμενος εἰς τὸν σταθμὸν μικρὸν πρὸ τῆς ἐκκινήσεως τῆς ἁμαξοστοιχίας, μόλις ἠδυνήθη νὰ σφίγξῃ τὰς χεῖρας ἑνὸς ἑκάστου τῶν παρισταμένων καὶ ἀποχαιρετίσῃ αὐτούς. Ἐπίσης ἀνακριβέστατον ὅτι οἱ προπέμψαντες τὸν πρεσβευτὴν ἐζητωκραύγασαν. Ἡ λυπηρὰ περίπτωσις ἧς ἕνεκεν ἀνεχώρει δὲν ἀπήτει τοιαύτην φαιδρὰν διαδήλωσιν.

Εἰς δὲ τὴν ἐρώτησιν, ἠνάποτείνει ὁ „Ἀδεβέρουλ" τῷ ἐνταῦθα ἑλληνικῷ τύπῳ, περὶ τοῦ ἂν ἡ ῥῆξις τῶν σχέσεων εἶναι μηχανούργημα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἵνα καλύψῃ τὴν ἕνεκεν χρηματικῆς ἀνεχείας ἀνάγκην οἰκονομιῶν, ὡς ἔπραξε τοῦτο καταργοῦσα ἄλλας πρεσβείας, ἀπαντῶμεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦ κ. Τρικούπη ἐφηρμόσθη μόνον ἐν ταῖς πρωτευούσαις ἔνθα δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη πρεσβευτοῦ, διότι ὁ τύπος ὑπερασπίζει ἀντὶ νὰ ἐξευτελίζῃ τοὺς ξένους.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 7.— Ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης εἰς τὴν ρωσσικὴν διακοίνωσιν εἶναι βραχεῖα· λέγει ὅτι οὐδὲν ἐγένετο ἔχον τὸν ἐλάχιστον πολιτικὸν χαρακτῆρα κατὰ τὴν διαμονὴν τοῦ κ. Σταμπούλωφ ἐν Κων)πόλει. Ἐκφράζει δὲ πάλιν τὸ σέβας της πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου καὶ τὴν θέλησιν νὰ τηρήσῃ τὴν φιλίαν τῆς Ρωσσίας. Δὲν εἰσέρχεται δὲ εἰς λεπτομερείας.

ΣΟΦΙΑ 7.—Συγκαλεῖται ἡ Σοβράνια τὴν 15)27 τρέχοντος.

Κατὰ τὴν „Σφοβοδᾶ" ἡ κυβέρνησις διέταξε τὰ γενικὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια νὰ μὴ παραχωρῶσι τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἰδιωτικὰ ἐν οἷς ἡ διδασκαλία δὲν γίνεται βουλγαριστὶ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπιχορηγίαν καὶ νὰ μὴ καρπῶνται τῶν δημοσίων προσόδων τῶν ὑπὸ ἑλλήνων κατοικουμένων δήμων.

ΒΙΕΝΝΗ 7.—Οὐδὲν νέον κροῦσμα οὔτε θάνατος ἐν Κρακοβίᾳ καὶ Ποδγορίτσῃ.

ΠΕΣΤΗ 7.—Ἀπὸ τῆς χθὲς μέχρι σήμερον ἐ5 κρούσματα χολέρας καὶ 9 θάνατοι. 14 ἀσθενεῖς ἐθεραπεύθησαν.

Ἀθῆναι 8.—Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας διεκοίνωσε ἐγγράφως τὴν ἀνάκλησίν του εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐπίτιμοι πρόξενοι τῆς Ρωμουνίας ἀπελύθησαν.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ δράξηται τῆς εὐκαιρίας νὰ κανονίσῃ διὰ τῆς διεθνοῦς ὁδοῦ τὸ ζήτημα τῶν δικαιωμάτων τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων ἐν Ρωμουνίᾳ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐν τινι κύκλοις τῆς πρωτευούσης ἐθεωρήθη, ὡς λέγεται, ἡ ἐν τῷ ἑλληνο-ρωμουνικῷ ζητήματι ἀνάμιξις τῆς Γαλλίας διὰ τῆς ἀναθέσεως τῶν ἐν Βραΐλᾳ ὑπηκόων εἰς τὸ γαλλικὸν προξενεῖον, ὡς νέα διαδήλωσις τῆς γαλλο-ρωσσικῆς συμμαχίας. Ἀλλ' ὅπερ ἐξέπληξε, λέγεται, τοὺς ρηθέντας κύκλους εἶναι τὸ ὅτι καὶ ἡ Ἑλλὰς τὸ πρῶτον νῦν παρίσταται μετέχουσα τῆς ρηθείσης συμμαχίας. Τὴν εἴδησιν ταύτην μεταδίδομεν μετ' ἐπιφυλάξεως.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	1500	57 3)4	9.25	Μ.
»	1160	56	8.50	Κ.
»	650	56	7.85	Μ.
»	1240	54 1/4	7.75	»
»	2000	57	8.20	Σ.
»	2000	54	8.	Μ.
Κριθὴ	2900	45 1/2	5.20	Σ.
»	560	43	4.70	»
Ἀραβ.	1700	60 1)2	6.82 1/2	Μ.
»	15β.	59 1/4	8.30	Βαγ.
»	3000	59	6.50	Μ.
»	1400	59	6.75	»
Βρώμη	14β.	ο(οκ.	9.35	Βαγ.
»	2950	»	9.85	Κ.
Φασ.	7000	»	9.85	Σ.
»	1400	»	10.	Κ.
»	3500	»	9.90	Σ.
Σῖτος	2200	58 1/2	9.60	Μ.
»	2000	59 1/2	10.	»
»	7350	54 1/2	7.45	Σ.
»	4100	56	8.60	»
Κριθὴ	500	46	5.	Μ.
Ἀραβ	3500	59 1/2	6.80	»
»	3500	59.75	7.05	»

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	5000	Σῖτος	8600
Κριθὴ	——	—	14000
Σίκ.	——	—	—
Βρώμη	1500		1200

ΝΕΩΤΕΡΑ

Ὁ «Ἀδεβέρουλ» λέγει εἰς τὸ χθεσινὸν αὐτοῦ φύλλον ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συγκροτηθῇ τὴν 4 μ. μ. νέον ὑπουργικὸν συμβούλιον περὶ τῆς διπλωματικῆς ῥήξεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Προεβλέποντο δὲ θυελλώδεις συζητήσεις, ὀλέθριαι διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ὑπουργείου. Ἐτηλεγραφήθη εἰς τὸν βασιλέα ἐν Σιμμάριγγεν ἐν ἐκτάσει ἡ ἐκ τῆς ῥήξεως ταύτης προκύψασα κατάστασις. Οἱ κυβερνητικοὶ διηρέθησαν εἰς δύο στρατόπεδα. Οἱ μὲν κατηγοροῦσι τὸν κ. Κὰρπ ὅτι διὰ τῆς κληρονομίας Βέδμαρ προσέβαλε τὴν δικαιοσύνην τῆς χώρας καὶ προὐκάλεσε τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ῥῆξιν, οἱ δὲ κατηγωροῦσι τὸν κ. Λαχοβάργ ὅτι πολὺ ἔσπευσεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Ζάππα. Ὁ βασιλεὺς ἀνήγγειλεν ἐκ Σιγμάριγγεν ὅτι ἕνεκα τῆς ῥήξεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς προόψεως ὑπουργικῆς κρίσεως θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπάνοδόν του. Πιθανόν, ἐπιλέγει ὁ «Ἀδιβέρουλ», περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ διατρίψῃ ἐν Γερμανίᾳ μέχρι τῆς δεκάτης προσεχοῦς μηνός.

Ἄδεται ὅτι εἶναι ἀναπόφευκτος ὑπουργικὴ κρίσις. Ὁ κ. Κὰρπ ἢ οἱ δύο ἀδελφοὶ Λαχοβάρη θ' ἀποσυρθῶσι τοῦ ὑπουργείου.

— Ἐγχώριά τινα φύλλα λέγουσιν ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Κουρτοπάσης ἐξεφράσθη ἔν τισι κύκλοις εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα προσθεὶς ὅτι τὴν γνώμην αὐτοῦ δὲν συμμερίζεται ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις.

— Ἐκ Βραΐλας τηλεγραφοῦσιν ἡμῖν ὅτι τὸν πρεσβευτὴν κ. Παππαρηγόπουλον ἀφικόμενον χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ τοῦ πρώτου γραμματέως τῆς πρεσβείας κ. Τομπάζη καὶ τῆς κυρίας Τρμπάζη ὑπεδέξαντο ἐν τῷ σταθμῷ ὁ πρόξενος κ. Λεονάρδος μετὰ τοῦ κ. Ἐμπειρίκου, παρ' ᾧ οἱ ξένοι κατέλυσαν. Πλῆθος ἑλλήνων ἐπεσκέψαντο τὸν πρεσβευτὴν σήμερον, ὅστις ἄγνωστον πότε θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀθήνας, μὴ ὑπάρχοντος ἀτμοπλοίου. Τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐν Βραΐλᾳ ἑλλήνων ἀνέλαβε τὸ γαλλικὸν προξενεῖον.

— Παρετηρήθη λέγουσα τὰ ἐγχώρια φύλλα ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Παππαρηγόπουλος ἐνῷ ἐπεσκέφθη πάντας τοὺς ἐνταῦθα αὐτοπροσώπους τῶν δυνάμεων παρέλειψε τὸν τῆς Βουλγαρίας οὐδὲ κἂν τὸ ἐπισκεπτήριόν του ἀφῆκε.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 8 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.50
4 „ „ „ „ „	82.75
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.75
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	101.50
7 „ „ „ „ „	102.75
5 „ „ „ (Iași f. urb).	81.50
1 0/200 Δάν.ταμ.συν.(pens.) .	276.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.25
„ „ 5 „ 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1665
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	405—
„ Națională . .	200	410
Constr. și lucr. publ.	250	125.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	.
Λονδίνου	.
Βερολίνου	.
Ἀμβέρσης	.
Βιέννης.	.
Λίρα ὀθωμανική	.

Βιέννη, 7 8βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.51
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	310.—
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	118.75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.—
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „ .	58.85
„ „ Amsterd. „ .	99.15
Παρίσιοι 7 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 % . .	106.
„ „ 3 %	99.07
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	99.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	332.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	593.75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	500.62
„ Lot turc.	91.50
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.18
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλλανδίας	206.25
„ „ Βερολίνου	122.25
Βερολίνον 7 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.20
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.30
„ amortis. 5 %	97.—
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202.—
Δάνειον δημαρχείου . .	95.80
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	.
„ „ Παρισίων δίμ.	.
„ „ Ὁλλανδίας „ .	. .
„ „ Βιέννης . . „ .	
„ „ Ἀμβέρσης „ .	

ΓΑΛΛΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Str. Dreapta No. 28.

Μαθήματα Νεοελληνικῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου Παρισίδου, πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ρουστσουκίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς. 5

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:

Direction du Journal «Sylloghi»

Bucarest, Str. Covaci 14.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(75)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Ἰατρέ, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου πολὺ κακά· ἂν στοχάζησαι, ὅτι ὁ θάνατός μου πλησιάζει σὲ παρακαλῶ μὴ μοῦ τὸ κρύψῃς.

— Θάρρει, φίλε, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρὸς, μὴ μικροψυχῇς οὕτω· εἶσαι νέος, ἰσχυρᾶς κράσεως· θὰ σωθῇς.

— Σὲ παρακαλῶ, ἰατρὲ μὴ μ' ἀπατήσῃς· εἶναι ἀνάγκη περισσότερον παρ' ὅσον στοχάζεσαι ἴσως, νὰ πληροφορηθῶ περὶ τῆς καταστάσεώς μου.

— Ἀλλ' ἐὰν ἔχῃς, εἶπεν ὁ ἰατρὸς, νὰ διαθέσῃς τι, δὲν βλέπω νὰ πηγάζῃ ἐκ τούτου κακόν τι, καί τοι δυναμένου ν' ἀναβληθῇ.

— Σὲ καταλαμβάνω, ἰατρὲ, καὶ σ' εὐχαριστῶ· πίστευσον δὲ ὅτι δὲν ἔχω ψυχὴν τόσῳ δειλὴν, ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ ὑποταχθῶ ὡς τὸ πεπρωμένον· ἀναμφιβόλως μεγάλα σφάλματα ἐπιβαρύνουσι τὸ σύνειδός μου, ἀλλ' ἡ Μαλβῖνα παρακαλεῖ τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· εἶμαι βέβαιος, καὶ χάριν αὐτῆς ὁ Θεὸς θέλει μὲ συγχωρήσει.

Ἐνταῦθα ἐσιώπησεν ὑψώσας τὰς χεῖράς του πρὸς τὸν οὐρανόν· μετὰ στιγμὴν δὲ ὦ Μαλβῖνα! λέγει, ἐπειδὴ εἶναι πεπρωμένον ν' ἀποθάνω μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἐστερημένος τῆς παρηγορίας, ἣν ἡ παρουσία σου ἤθελε μοὶ δώσει κατὰ τὴν ἀλγεινὴν ἀγωνίαν μου τοὐλάχιστον οἱ τελευταῖοί μου στοχασμοὶ ἔστωσαν εἰς σὲ ἀφιερωμένοι· καὶ ἂν ἰδίᾳ χειρὶ δὲν δύναμαι νὰ σοὶ προσφέρω τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμόν, ἄλλου ὅμως χεὶρ μὲ συνδράμει εἰς τοῦτο.

Γουδβίνη! θὰ γράψῃς ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ἑτοίμασον τὰ πρὸς τοῦτο χρειώδη.

— Δὲν ἠξεύρω νὰ γράφω, ἀπεκρίθη αὐτὴ στρεφομένη μετ' ἀμηχανίας καὶ προσποιουμένη ὅτι ὑπάγει νὰ φέρῃ τὸ ζητούμενον.

— Δὲν βλάπτει, τῇ εἶπε σιγὰ ἡ Μαλβῖνα γράφω ἐγὼ ἀντὶ σοῦ, χωρὶς νὰ τὸ ἐνοήσῃ· ἀλλὰ, ἐξηκολούθησε διευθυνομένη ἐπίσης σιγὰ πρὸς τὸν ἰατρόν.

Δὲν φοβεῖσθε, μὴ τοῦτο τῷ προξενήσῃ κακόν;

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρὸς εἰς ἣν εὑρίσκεται κατάστασιν, δυνάμεθα νὰ τῷ συγχωρήσωμεν τὰ πάντα.

Προσέτι αὐτὴ ἡ Μαλβῖνα φαίνεται νὰ τὸν ἀσχολῇ τοιουτοτρόπως, ὥστε δὲν θέλω ἀπορήσει, ἐὰν αἰσθανθῇ μεγάλην τινὰ ἀνακούφισιν ἐκκενῶν τὴν καρδίαν του... ἀλλὰ, τῇ ἀληθείᾳ, εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον ἀγαθὸς, ἐνθυμούμενος εἰσέτι μετὰ πόθου αὐτὴν τὴν γυναῖκα, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι παμπόνηρος διότι μὲ τὰ μηχανήματά της ἔφερε τὸν ταλαίπωρον αὐτὸν νέον εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν.

— Αἴ! ἰατρὲ, εἶπε μεγαλοφώνως ἡ Μαλβῖνα μὴ δυνηθεῖσα νὰ κρατηθῇ, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξετάσῃς τὴν καρδίαν της!...

— Τίς ἐφώνησεν οὕτως, ἠρώτησεν δ' Ἐδμὼν ὀλίγον τεταραγμένος.

— Δὲν εἶναι τίποτε, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρός, ἐγὼ ἔλεγον πρὸς τὴν νοσοκόμον σου ὅτι ἦτο καλλίτερον νὰ ληρομονήσῃς ἐκείνην τὴν Μαλβῖναν, ἥτις σοὶ ἐπροξένησε τόσον κακόν.

— Ὦ! ἰατρὲ, φυλάχθητι μὴ καταφρονήσῃς τὴν ἰσάγγελον ἐκείνην γυναῖκα, φυλάχθητι μὴ τυχὸν πιστεύσῃς τι ἐξ ὅσων σοὶ εἶπωσι κατ' αὐτῆς· ἐγὼ αὐτὸς ὑπῆρξα ἄδικος καὶ βάρβορος· ἐγὼ μόνος... ἀλλ' ἂς μὴ ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις μου πρὸς ὑπερασπισίν της· μόλις μοὶ μείνουσι τοιαῦται ἵνα τῇ γράψω.

Εἶσαι ἑτοίμη, Γουδβίνη;

— Μάλιστα, κύριε μου, ἀπεκρίθη αὐτή· ἡ δὲ Μαλβῖνα πλησιάσασα ἐπιδεξίως εἰς τὸ προσκέφαλον τῆς κλίνης· καὶ ἡμικρυπτομένη ὑπὸ τὸ παραπέτασμα, ἔγραψε τὰ ἑξῆς καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἐραστοῦ της.

Ἐδμὼν Σεϋμοῦρος τῇ Μαλβίνῃ Σορκῇ.

Μέλλω ν' ἀποθάνω Μαλβῖνα καὶ αἰτία εἶναι ὁ πρὸς σὲ ἔρως μου· ἀλλὰ πρόσεχε μὴ ἐλέγξῃς σεαυτὴν ὡς ἔνοχον τοῦ θανάτου μου· ἐγὼ αὐτὸς ἐν τῇ ὁρμῇ τοῦ θυμοῦ μου ἤναψα ἐντὸς τοῦ στήθους μου τὸ πάθος τοῦτο, ὅπερ μὲ φέρει εἰς τὸν τάφον.

Ἀκούω εἰσέτι τὰς ἀλγεινὰς κραυγὰς ὅσας ἀφῆκας ὅτε σ' ἀπεχωρίσθην· αὐταί, Μαλβῖνα, καὶ σὲ αὐτὴν δικαιολογοῦσι καὶ εἰς ἐμὲ βεβαιοῦσιν ὅτι δὲν ἔπαυσας νὰ μ' ἀγαπᾷς, καὶ ὅτι θὰ χύσῃς δάκρυα ἐπὶ τοῦ νεκροῦ μου σώματος.

Μαλβῖνα! τὸ ὁμολογῶ, ποθῶ τὴν ζωὴν διότι ἤθελον κατορθώσει νὰ ζήσω διὰ σέ· ποθῶ τὸν κόσμον ἔνθα σὲ ἀφίνω· ἀλλὰ πρὸ πάντων φέρω μεθ' ἑαυτοῦ βαρὺν ἔλεγχον συνειδότος, ὅτι ἀμφίβαλλον ἐπὶ στιγμὴν περὶ τῆς ἀγάπης σου, καὶ ἐν τῇ μανίᾳ τοῦ θυμοῦ μου ἤλθον ν' ἀποθάνω ἐν μέσῳ των μιαρῶν ἐχθρῶν σου· ὦ Μαλβῖνα! συγχώρησόν μου τὸ πικρὸν τοῦτο λάθος.

Φεῦ! πόσον διὰ τοῦτο ἐτιμωρήθην! ἂν δὲν ὑπέπιπτον εἰς τοῦτο, ἠδυνάμην νὰ σὲ καλέσω πλησίον μου, νὰ σφίγξω τὴν δεξιάν σου ἅπαξ ἔτι, νὰ ἐνατενίσω ἐπὶ τοῦ προσώπου σου τὸ τελευταῖόν μου βλέμμα, νὰ σοὶ εἰπῶ ὅτι σὲ ἀγαπῶ καὶ ὅτι ἀποθνήσκω σὲ μόνον λατρεύων.

Εἰπὲ Μαλβῖνα, εἰπὲ ἤθελες ἐλθεῖ, δὲν εἶναι ἀληθές; δὲν ἤθελες ἀντιστῆ εἰς τὴν δέησιν τοῦ ἠμιθανοῦς ἐραστοῦ σου· ἤθελον ἤδη σὲ ἔχει πλησίον μου, νὰ σὲ βλέπω, νὰ σ' ἀκούω, νὰ παρηγορῶμαι...

Τίς κλαίει οὕτω; εἶπε διακόπτων τὴν ὑπαγόρευσιν· πανταχόθεν μὲ προσβάλλει ἡ φωνή της· πανταχοῦ αἰσθάνομαι τὸ βῆμά της.

Ἡ χεὶρ ἥτις μ' ἐγγύζει, μοὶ φαίνεται πάντοτε ὅτι εἶναι ἐκείνης· ἡ φωνὴ, τὴν ὁποίαν ἀκούω ἠχοῦσαν, εἶναι καὶ αὐτὴ ἰδική της· ὦ Μαλβῖνα! ἐὰν ἡ ψυχή σου ἀναπνέῃ πέριξ ἐμοῦ, ἐλθοῦσα νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆς ἐμῆς διὰ νὰ πετάξῃ μετ' αὐτῆς, ἐναγκαλίσθητί με, καὶ ἂς ἐκπνεύσωμεν ὁμοῦ τὴν τελευταίαν πνοήν μας.

Ταύτην τὴν τρυφερὰν πρόσκλησιν ἀκούουσα ἡ Μαλβῖνα περιπαθὴς θὰ ἐρρίπτετο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἐδμῶνος, ἂν ἐκεῖνος παραφρονήσας αἴφνης δὲν ἀνεφώνει μετὰ μανίας.

Ὄχι, ὄχι· ἀπομακρύνθητι, γυνὴ ἄπιστος! θέλεις νὰ χύσῃς τὰ αἵματά μου καὶ ἐκ δευτέρου! διατί νὰ ὁπλίσῃς τὴν χεῖρα τοῦ ἀντεραστοῦ μου μὲ τὴν αἱμοσταγῆ ταύτην μάχαιραν; διατί τὸν διέταξες νὰ τὴν ἐμπήξῃ εἰς τὸ στῆθός μου; διατί νὰ μεταχειρισθῇς τὴν βδελυκτὴν ἐκείνου βοήθειαν; ἂς μ' ἔλεγες ν' ἀποθάνω! ἤθελον σὲ ὑπακούσει.

— Ὦ Θεέ μου! Θεέ μου! ἐφώνησεν ἡ Μαλβῖνα κτυπῶσα εἰς τὸν τοῖχον τὴν κεφαλήν της μετ' ἀνεκφράστου ὀδύνης, πότε ἄρα θέλεις θέσει τέρμα εἰς τὰς βασάνους μου· δὲν ἐπιδέχονται πλέον αὐξήσεως.

— Ἐνταῦθα ὑποκρύπτεται παράδοξόν τι εἶπεν ὁ ἰατρός.

— Αἴ! τῷ ἀπεκρίθη ἡ Γουδβίνη μετ' ἀσθενοῦς φωνῆς, στοιχηματίζω ὅτι αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τὰς ἄφρονας γυναῖκας, ὅσας ὁ σὶρ Ἐδμὼν ἐδελέασεν.

— Ὄχι δὰ, κυρὰ Γουδβίνη, εἶπεν ὁ ἰατρός· φαίνεται ἐξ ἐναντίας ὡραιοτάτη καὶ φρονιμωτάτη νέα· ἀλλ' ὑπάρχουσι γυναῖκες μὲ νεῦρα τόσον εὐερέθιστα, ὥστε κλαίουσιν ἅμα μόνον ἴδωσιν ἄλλους κλαίοντας.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαΐῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαΐῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατὸς
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασ.ῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογάς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς θης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς θης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Λιψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΥΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας „Δακίας-Ρωμουνίας“, ὁδὸς Λιψκάνι, ἀριθμ. 1.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστιχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασίᾳ, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΜΙΝΕΡΒΑ“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομψότατον ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοῦντα μετὰ τῆς ἁβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ. Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἐπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοῖς Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίᾳ

1120
NEVRALGIELE
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele*, *Gastralgia*, *Sciatica*, *Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua di: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe di.

A se cere: Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alterarea sângelui*, în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe di.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul intrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere: **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1119

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησίᾳ . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ σ. ἢ σ'. σελ. ὁ στήλος φρ. 10
Ἐν τῇ ὀ. διαφόρους . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις καθ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλόμενα ἐγγράφως δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 9)21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5025

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ δ'. σελ. δ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 8 Ὀκτωβρ. 1892.

Η ΕΛΛΗΝΟΡΩΜΟΥΝΙΚΗ ΡΗΞΙΣ

Τὸ ρωμουνικὸν πρακτορεῖον τηλεγραφικῶς διεκοίνωσε χθὲς τὸ ἑσπέρας τὰ ἀκόλουθα μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ρωμουνικῆς διαμειφθέντα διπλωματικὰ ἔγγραφα περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον·

Ὁδηγίαι δοθεῖσαι τῇ Α. Ἐξοχ. τῷ ἐν Ρωμουνίᾳ πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Παππαρηγοπούλῳ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Δραγούμη.

Ἀρθ. 3409.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13)25 Ἰουλίου 1892.

Κύριε πρέσβυ,

Μετὰ τὸ ὑμ. τηλεγράφημα τῆς 14)26 Μαΐου ἀγγέλλον τῷ βασιλικῷ ὑπουργείῳ ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, ἐμμένουσα ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἀντιποιήσεων, ᾔτησε τὴν δικαστικὴν κατάσχεσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 486 καὶ ἡμ. 16)28 τοῦ αὐτοῦ διακοίνωσιν καὶ τὰς ὑστέρας ἐνεργείας ὑμῶν, οὐδὲν ἕτερον ἐναπολείπεται τῇ βασιλικῇ κυβερνήσει ἢ τὸ νὰ λάβῃ ἀπόφασιν πρὸς λῆξιν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου εἰς ὃ καταδικάζεται ἡ βασιλικὴ πρεσβεία ἕνεκα τῆς ἐπανειλλημένης καὶ ἐπιμόνου ἀρνήσεως τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως τοῦ ν' ἀπονείμῃ δίκαιον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ἡμῶν, βασιζομένας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀναμφισβητήτου δικαίου, τοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπὶ σειρὰν εἴκοσιν ἑπτὰ ἐτῶν ἀνεγνωρισμένου σταθερῶς καὶ ἀδιακόπως ὑπὸ τῆς αὐτῆς κυβερνήσεως. Δὲν ἐπανερχόμεθα ὥδε ἐπὶ τῶν ἐν ἐκτάσει ἐκτεθέντων καὶ καταδειχθέντων διὰ τῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Καρόλου διακοινώσεων τῆς βασιλικῆς πρεσβείας.

Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν τὰς ὑπ' ἀρθ. 223, 235, 281 καὶ 353 διακοινώσεις ὑμῶν καὶ μνησθῶμεν τῶν ἀδιαφιλονεικήτων καὶ μὴ τυχόντων ἀπαντήσεως ἐπιχειρημάτων τῶν ἐπιδοθέντων τῇ Α. Ε. τῷ κ. Λαχωδάρῃ ὑπὸ τῆς Πρεσβείας τῇ 28 Φεβρουαρίου. Εἰς πάσας τὰς ἐν ὀνόματι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως παραστάσεις τῆς πρεσβείας, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀντέταξεν ἀείποτε ρητὴν ἄρνησιν, ὀχυρουμένη ὄπισθεν ἐνστάσεως ἀπαραδέκτου, ἥτις ἐφάνη αὐτῷ ἀσπαστή.

Ἀφοῦ διενοήθη νὰ κατάσχῃ ἀκίνητον περιουσίαν ἀνήκουσαν τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει, συνῳδὰ τῷ δικαίῳ καὶ τῇ θελήσει τοῦ διαθέτου, ἀπετάθη τοῖς ἰδίοις αὐτῆς δικαστηρίοις ἵνα καταστῇ ὑπ' αὐτῶν ἰδιοκτῆτις τῶν ἀκινήτων τούτων.

Εἰς τὴν βασιλικὴν κυβέρνησιν, ἥτις ἐπιρρωνυμένη ὑπὸ τῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου καθιερωμένων, ἀνεγνωρισμένων καὶ γεραιρομένων δικαίως αὐτῆς διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος τρόπου ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀπηξίωσε ν' ἀπαντήσῃ ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῆς· ἀπήντησεν ὅτι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν δικαστηρίων τῆς χώρας, εἰς ἃ ἤδη κατέφυγε καὶ εἰς ἃ προσκαλεῖ ἡμᾶς νὰ ὑποβάλωμεν τὰς ἡμετέρας παραστάσεις.

Λαμβάνοντες ταῦτα ὑπ' ὄψει, φρονοῦμεν, κ. πρέσβυ, ὅτι ἡ συμπεριφορὰ ἡμῶν εἶναι ὅλως ὡρισμένη. Ὀφείλομεν ν' ἀποταθῶμεν ἐπισήμως καὶ τὸ ὕστατον τοῖς ὑπουργοῖς τῆς Αὐτοῦ Ρωμουνικῆς Μεγαλειότητος, παρακαλοῦντες αὐτοὺς ἵνα ἀποδεχθῶσιν αἴτησιν ἐρειδομένην ἐπὶ τοῦ δικαίου.

Οὔτε εἰς τὴν δικαιοσύνην ὑπάγεται τὸ ζήτημα, οὔτε ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις θὰ συγκατένευέ ποτε ἵνα ἐκκρεμὴς διάστασις μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ἀναχθῇ εἰς τὰ δικαστήρια ἑνὸς τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἀπ'ἐναντίας ἐσμὲν πρόθυμοι νὰ διαπραγματευθῶμεν ἀμέσως πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν περὶ τοῦ χωρίζοντος ἡμᾶς ζητήματος, ἵνα καταλήξωμεν εἰς εἰρηνικὴν καὶ ἐπὶ τοῦ δικαίου ἐρειδομένην λύσιν. Ἀλλ' οὔτε ἀρνούμεθα νὰ ὑποβάλωμεν τὴν διαφορὰν ἡμῶν εἰς διαιτησίαν, κατ' ἀπομίμησιν ἄλλων κρατῶν προηγηθέντων ἡμῶν ἐν τῇ χρησίμῳ ταύτῃ καὶ ἐπὶ τῆς ἀγαθῆς πίστεως βασιζομένῃ ὁδῷ.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις, παρ' ἣ ἐστὲ διαπεπιστευμένος, ἐμφορουμένη φιλοδικαίου αἰσθήματος καὶ ἐμπνεομένη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἡμέτερον πόθου πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν ἀνὰ μέσον τῶν δύο κρατῶν ἀναφυεισῶν δυσχερειῶν, παραδεχθήσεται τὴν ἐναλλαγὴν ἣν προτείνομεν αὐτήν. Καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, κ. πρέσβυ, νὰ ποιήσητε παρ' αὐτῇ τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις, ἀναγινώσκοντες τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ τὴν παροῦσαν διακοίνωσιν ἢ παρέχοντες αὐτῷ ἂν ἐπιθυμῇ ἀντίγραφον.

Δέξασθε κλ.

Σ. Δραγούμης.

Διακοίνωσις ὑπ' ἀρθ. 808 καὶ ἡμ. 9 Σεπτεμβρίου 1892 τῆς Α.Ε. τοῦ κ. Παππαρηγοπούλου, πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ρωμουνίᾳ, πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Ἀλ. Λαχωδάρην, ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωμουνίας.

Κύριε ὑπουργέ,

Παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα ἵνα διαβιβάσῃ μοι τὴν ἀπὸ πολλοῦ ἀναμενομένην ἀπάντησιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν ὑπ' ἀρθ. 3489 καὶ ὑπὸ ἡμ. 13)28 Ἰουλίου διακοίνωσιν τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη, ἣν ἔσχον τὴν τιμὴν ν' ἀναγνώσω τῇ Αὐτοῦ Ἐξοχότητι τῷ κ. Λ. Καταρτζῇ καὶ ἐπιδώσω αὐτῷ ἀντίγραφον τῇ 23 Ἰουλίου παρελθόντος.

Δέξασθε κλ.

Παππαρηγόπουλος.

Διακοίνωσις τῆς Α. Ε. τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Παππαρηγοπούπου, πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Λαχωδάρην ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωμουνίας, ὑπ'ἀριθ. 859 καὶ ἡμερομηνίαν 20 Σεπτεμβρίου 1892.

Κύριε ὑπουργέ,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑπ' ἀρθ. 808 καὶ χρ. 9 Σεπτεμβρίου διακοίνωσίν μου, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Υ. Ε. ἵνα εὐαρεστηθεῖσα διαβιβάσῃ μοι τὴν ἀπάντησιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν ὑπ' ἀρθ. 3409 (;) διακοίνωσιν τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῶν, ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις θὰ θεωρήσῃ τὴν σιγὴν τῆς Υ. Ε. ὡς ἀρνητικὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς προτάσεις αὐτῆς.

Δέξασθε, κλ.

Παππαρηγόπουλος.

Διακοίνωσις ὑπ' ἀρθ. 19056 καὶ ἡμ. 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρίου) 1892 τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Παππαρηγόπουλον.

Κύριε πρέσβυ,

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑπὸ ἡμ. 9 παρελθόντος Σεπτεμβρίου διακοίνωσιν τῆς Υ. Ἐξοχότητος, ἣν ἔλαβον ἅμα ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς ἀπουσίας, καὶ εἰς τὴν διακοίνωσιν ἣν εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἐπιστείλητε προχθὲς, σπεύδω νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὑπέβαλον τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τοῦ βασιλείου τὰς ὁδηγίας ἃς ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Δραγούμης ἐπέστειλεν ὑμῖν ὑπ' ἀρθ. 3409 τῇ 13)25 Ἰουλίου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα, ὁδηγίας ἃς ἀνέγνωτε καὶ ὧν παρεδώκατε κατὰ τὴν ἐμὴν ἀπουσίαν ἀντίγραφον τῇ Α. Ε. τῷ κ. Λάσκαρ Καταρτζῇ, προέδρῳ τοῦ συμβουλίου καὶ προσωρινῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἐὰν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον μὴ ἔσπευσε ν' ἀποφανθῇ τάχιον περὶ τῶν ἐν τῇ διακοινώσει τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη διατυπουμένων ζητημάτων, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἀλληλοδιάδοχος ἀπουσία πολλῶν μελῶν κατέστησε δυσχερῆ τὴν σύγκλησιν τοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπιμένουσα εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι ταχεῖαν ἀπάντησιν εἰς τὰς προτάσεις αὐτῆς, δὲν ἔλαβεν, ὡς φρονῶ, ἐπαρκῶς ὑπ' ὄψει τὰς δυσχερείας ἃς παρουσιάζει ζήτημα πολυπλοκώτατον καὶ πολλαχῶς προσκροῦον εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον.

Ἐν τούτοις, χωρὶς ν' ἀναφέρω δ,τι ἡ παράστασις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περιέχει τι τὸ ἀσύνηθες, σπεύδω νὰ ἐκπληρώσω τὸν πόθον ὃν ἡ Υ. Ε. εὐηρεστήθη νὰ μοὶ διερμηνεύσῃ καὶ διαβιβάσω αὐτῇ τὴν ἀπάντησιν ἣν, ὡς φαίνεται, ἀνυπομόνως ἀναμένει.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως ἐξήτασε μετ' ἐπιστασίας τὰ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἀναφυέντα ζητήματα καὶ ἐν λύπῃ ἔγνω ὅτι τὰ ὁδηγήσαντα αὐτὴν αἴτια καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ὧν ἐρείδεται παρηρμηνεύθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος.

Καὶ ὄντως ἡ ἀξία τῶν ξένων ἠθικῶν προσώπων καὶ τὸ δικαίωμα αὐτῶν τοῦ κληρονομῆσαι, προκειμένου μάλιστα ἀκινήτων, διέπονται ὑπὸ γενικῶν ἀρχῶν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ πολιτικοῦ δικαίου τῆς χώρας ἐν ᾗ ἡ κληρονομία ἀνοίγεται καὶ ἔνθα τ' ἀκίνητα κεῖνται.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ξένη κυβέρνησις διεκδικεῖ τὴν περιουσίαν ταύτην.

Δὲν ἐξετάζω ἂν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου, πλὴν περιπτώσεών τινων γενικῶς παραδεδεγμένων — ἤτοι ἀκινήτων ὑποβαλλομένων εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας, — ἐπιτρέπουσιν εἰς ξένον κράτος νὰ καταστῇ κτήτωρ οἱουδήποτε τεμαχίου γῆς ἑτέρου κράτους. Οὐδὲν βουλόμενος ν' ἀποφανθῶ ἐπὶ ζητήματος τόσῳ λεπτοῦ, φρονῶ ὅτι τὸ ζήτημα ἔχρηζε τοὐλάχιστον συζητήσεως καὶ θὰ εὐαρεστηθῆτε, κ. Πρέσβυ, νὰ ὁμολογήσητε ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως προτεινομένη λύσις οὐδεμίαν λαμβάνει ὑπ' ὄψει τῶν δυσχερειῶν τούτων.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψει προσώπων τρίτων ἰσχυριζομένων ἑαυτοὺς φυσικοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποθανόντος Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ, τὸ ἐπ' αὐτοῖς, ἀπαιτούντων τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις θεωρεῖ καθῆκον νὰ περιορίσῃ τὴν διαδικασίαν ἐν τῷ χώρῳ ἐν ᾧ εὑρίσκεται ἡ περιουσία.

Τὰ δικαστήρια τοῦ βασιλείου, τὰ νομίμως δραξάμενα τοῦ ζητήματος, ὥρισται νὰ ἐκδώσωσι λύσιν εἰς ὑπόθεσιν ἐν ᾗ, πλὴν τῶν ἀντιθέτων ἀπαιτήσεων τῶν δύο ἡμῶν κυβερνήσεων, συγκρούονται καὶ ἄλλαι ἀπαιτήσεις, ὑπὸ ἰδιωτῶν διατυπούμεναι καὶ μὴ δυνατὸν νὰ παροραθῶσι.

Ἡ τόσῳ δικαία ἔποψις αὕτη ἐφαίνετο γενομένη ἀσπαστὴ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἥτις καὶ ἐπὶ τούτῳ μάλιστα διώρισεν εἰδικοὺς πληρεξουσίους καὶ δικηγόρους ἵνα διεκδικήσωσι τὰ ἑαυτῆς δίκαια ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ βασιλείου.

Ἡ τελευταία διακοίνωσις τῆς Α. Εξ. τοῦ κ. Δραγούμη ἐπανέρχεται ἄνευ καταφανοῦς λόγου ἐπὶ λογικωτέρας καὶ ἠπιοτέρας — ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω, κ. πρέσβυ, — ἀποφάσεως, ἐκείνης ἐν ᾗ ἐμμένει ἡ Α. Ἐξοχότης. Ἡ μεταστροφὴ τῶν βλέψεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καθ' ἃ τεκμηριοῖ ἡ διακοίνωσις τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Δραγούμη, δὲν δύναται τὸ παράπαν νὰ τροποποιήσῃ τὰς βλέψεις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Ἄλλως τε, ὁ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως προταθεὶς συμβιβασμὸς ἢ ἡ διαιτησία, πρὸς διακανόνισιν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν κυβερνήσεων τῆς κληρονομίας Ζάππα, φαίνεταί μοι ἀνεφάρμοστος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀπαιτήσεων ἃς διατυποῦσι κληρονόμοι, ἀπαιτήσεων ἃς οὔτε ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, οὔτε ἡ ἑλληνικὴ δικαιοῦται νὰ διαπραγματευθῇ. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται ἢ νὰ ἐμμείνῃ ἐν τοῖς προγενεστέροις αὐτῆς φρονήμασι καὶ ἀναθέσῃ τοῖς δικαστηρίοις τοῦ βασιλείου τὸ δικαίωμα τοῦ κανονίσαι κληρονομίαν διά τε τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς ἀποκλειστικῶς ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένην.

Ἡ ρωμουνικὴ δικαιοσύνη, ἔστε βέβαιος, κ. Πρέσβυ, ὅτι καὶ ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀναπτύξει πᾶσαν τὴν ἐν πάσῃ περιστάσει καταδειχθεῖσαν ἀμεροληψίαν αὐτῆς.

Εὐαρεστοῦμαι ἐλπίζων ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εὐαρεστηθήσεται νὰ ἐπιστήσῃ πᾶσαν τὴν προσήκουσαν προσοχὴν ἐπὶ τῶν προηγουμένων θεωριῶν καὶ ἐγκρίνῃ μᾶλλον ἀμεροληπτως καὶ δικαίως τὰ ὑπαγορεύσαντα τῇ ρωμουνικῇ δικαιοσύνῃ τὴν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ παρέμβασιν αὐτῆς αἴτια.

Δέξασθε κτλ.

Ἀλ. Λαχωδάρης.

Διακοίνωσις ὑπ' ἀρθ. 899 καὶ ἡμ. 2/15 Ὀκτωβρίου 1892 τῆς Α.Ε. τοῦ κ. Μ. Παππαρηγοπούλου, πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Ἀλ. Λαχωδάρην, ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωμουνίας.

Κύριε ὑπουργέ,

Ἡ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ὑπὸ ἡμ. 13/21 Ἰουλίου καὶ ὑπ' ἀρθ. 3409 ὑπουργικῆς διακοινώσεως στάσις τῆς ρωμουνικ. κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς ἑλληνικῆς· ἡ σιγὴ αὐτῆς, ἡ ἥκιστα μὲν ἀβρὰ, ἅμα δ' ἐλέγχουσα ὅτι ἐμμένει ἐν ταῖς παρανόμοις προθέσεσιν ἃς ἐδήλωσεν ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς ἀναμφιρήστοις δικαίοις τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα· ἡ ἄρνησις αὐτῆς τοῦ νὰ παραδεχθῇ τὴν διατυπωθεῖσαν αὐτῇ πρότασιν περὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ φιλικῆς καὶ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ διαπραγματεύσεως τῆς διαφορᾶς ἢ διὰ τῆς ἀναθέσεως ταύτης εἰς διαιτησίαν· πάντα ταῦτα καταδεικνύουσιν ὅτι ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ παρουσία μου οὐδένα ἔχει ἐφεξῆς λόγον ὑπάρξεως. Πρόδηλον ὅτι ἡ ἀπὸ κοινοῦ φιλικὴ διακανόνισις τῆς διαστάσεως κατέστη ἐκ κακῆς θελήσεως ἀδύνατος.

Οὕτω, διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου, λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, ὅτι θ' ἀπέλθω ὡς τάχιστα ἐκ Βουκουρεστίου, ἀφοῦ ἀναθέσω τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων μου τῇ Α. Ε. τῷ κ. Φοντὼν, Ἐκτάκτῳ Ἀπεσταλμένῳ καὶ Πληρεξουσίῳ Ὑπουργῷ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, ὅστις πρεσβυς εὐηρεστήθη, τῇ συναινέσει τῆς ἑαυτοῦ κυβερνήσεως, νὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς φιλικῆς ταύτης ἀποστολῆς.

Δέξασθε, κλ.

Παππαρηγόπουλος.

Διακοίνωσις ὑπ' ἀρθ. 20,000 καὶ ἡμ. 5 ὀκτωβρίου 1892 τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας κ. Ἀλ. Λαχωδάρη πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Παππαρηγόπουλον.

Κύριε πρέσβυ,

Ἔλαβον τὴν ὑπ' ἀρθ. 899 καὶ ἡμερ. 3 ὀκτωβρίου διακοίνωσιν δι' ἧς ἡμετέρα Ἐξ. εὐαρεστεῖται νὰ γνωρίσῃ ὅτι διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ περατοῦται ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀποστολὴ αὐτοῦ καὶ ὅτι ἀνέθητε τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων ὑμῶν τῇ Α. Ε. τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας κ. δὲ Φοντών.

Λαμβάνων γνῶσιν τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης, παρακαλῶ ὑμᾶς κλ.

Ἀλ. Λαχωδάρης·

Διακοίνωσις ὑπ' ἀριθ. 115 καὶ ἡμ. 4 Ὀκτωβρίου 1892 τῆς Α. Ε. τοῦ κ. δὲ Φοντὼν, ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου καὶ πληρεξουσίου ὑπουργοῦ τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Ρωμουνίας κ. Ἀλ. Λαχωδάρην.

Κύριε ὑπουργὲ,

Ὁ κ. Μ. Παππαρηγόπουλος, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος παρὰ τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι τῷ βασιλεῖ τῆς Ρωμουνίας, ἀνεκοίνωσε μοι τῇ ἑσπέρᾳ τῆς χθὲς τὴν ἀποφάσει τῆς ἑαυτοῦ κυβερνήσεως λῆξιν τῆς πεπιστευμένης αὐτῷ ἀποστολῆς. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἀναφέρει ἅμα ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηθῶν ἐντέλλεται τῷ τε προσωπικῷ τῆς βασιλικῆς πρεσβείας καὶ τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ ἕλλησι προξένοις ἵνα καταλίπωσι τὸ ἔδαφος τοῦ βασιλείου.

Ὑπακούων τῇ ἐντολῇ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου ἀνακοινῶ τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι ὅτι διαταγῇ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος καὶ σεπτοῦ μου Κυρίου, ἡ αὐτοκρατορικὴ πρεσβεία καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἐξαρτώμενα προξενεῖα ἐνετάλησαν τῇ αἰτήσει τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν ν' ἀναλάβωσι τὴν προστασίαν τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων ὑπηκόων.

Κατ' ἀκολουθίαν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς κ. ὑπουργὲ, ἵνα εὐαρεστηθῆτε νὰ διατάξητε τὰ δέοντα γνωρίζοντες ταῖς ἁρμοδίαις βασιλικαῖς ἀρχαῖς ὅτι ἡ προστασία τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων ἀνετέθη τῇ μερίμνῃ τῆς ἐν τῷ βασιλείῳ πρεσβείας τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν προξενείων.

Δράττομαι τῆς περιστάσεως, κ. ὑπουργὲ, ἵνα ἐπαναλάβω τὰς βεβαιώσεις τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξόχου τιμῆς μου.

δὲ Φοντών.

Διακοίνωσις ὑπ' ἀριθ. 19,997 καὶ ἡμ. 5 Ὀκτωβρίου τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ρωσσίας κ. δὲ Φοντών.

Κύριε πρέσβυ,

Ἔλαβον τὴν ὑπ' ἀριθ. 115 καὶ ὑπὸ ἡμ. 4 Ὀκτωβρίου ἀνακοίνωσιν τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος δι' ἧς μοὶ ἀναγγέλλει ὅτι ἕνεκα τῆς εἰς Ἀθήνας ἀνακλήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ προξένων τῆς Ἑλλάδος, ἡ προστασία τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων ἀνετέθη τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ αὐτοκρατορικῇ πρεσβείᾳ τῆς Ρωσσίας καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένοις προξενείοις,

Τὸ ὑπουργεῖον μου ἀνεκοίνωσεν ἐγ-

καίρως τ᾽ ἀνωτέρω ταῖς ἁρμοδίαις ἀρχαῖς τοῦ βασιλείου.

Δηλῶν ταῦτα τῇ Υ. Ε. παρακαλῶ κλ.

Ἀλ. Λαχωβάρης.

Τηλεγραφικὴ διακοίνωσις ὑπ᾽ ἀριθ. 19996 καὶ ἡμ. 5)17 Ὀκτωβρίου 1892 τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Ἀλ. Λαχωβάρη πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένον τῆς Ρωμουνίας κ. Δουΐλιου Ζαμφιρέσκου.

Κύριε ἐπιτετραμμένε,

Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Παππαρηγόπουλος ἀνεκοίνωσέ μοι ὅτι, διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, ἔληξεν ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ καὶ ὅτι θὰ ἐγκαταλίπῃ ὡς τάχιστα τὸ Βουκουρέστιον ἀνατιθέμενος τὴν προστασίαν τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐγνώρισέ μοι ταὐτοχρόνως ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐνετείλατο τῷ προσωπικῷ τῆς βασιλικῆς πρεσβείας ὡς καὶ τοῖς ἐν Ρωμουνίᾳ ἕλλησι προξένοις ἵνα ἐγκαταλίπωσι τὸ ρωμουνικὸν ἔδαφος καὶ ὅτι διαταγῇ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας ἀνετέθη τῇ ρωσσικῇ πρεσβείᾳ καὶ τοῖς αὐτοκρατορικοῖς προξενείοις ἡ προστασία τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως περὶ ἀναθέσεως τῆς λύσεως ζητήματος ἀκινήτου περιουσίας εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ μόνα ἁρμόδια δικαστήρια τοῦ βασιλείου, δὲν δικαιολογεῖ τὸ παράπαν τὴν ῥῆξιν ταύτην τῶν διπλωματικῶν σχέσεων. Ἐν τούτοις, καίπερ θλιβόμενοι ἐπὶ τῷ μέτρῳ τούτῳ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, δὲν δυνάμεθα ἢ ν᾽ ἀκολουθήσωμεν τῷ παραδείγματι αὐτῆς.

Εὐαρεστήθητε ἄρα νὰ παρασκευασθῆτε πρὸς ἀναχώρησιν καὶ ἔλθητε ὅσον τάχιον εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου καλεῖσθε ἵνα ἐργασθῆτε ἐν τῷ ὑπουργείῳ καὶ ἀναμένητε νέας διαταγάς.

Ἀνακοινώσατε τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ ὅτι ἕνεκα τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν πρακτόρων τῆς Ἑλλάδος, τῆς διαταγῆ τῆς Α. Ε. γενομένης, διετάχθητε ὑπ᾽ ἐμοῦ νὰ ἐγκαταλίπητε τὰς Ἀθήνας καὶ γνωρίσητε τοῖς ἐν Ἑλλάδι ἐπιτίμοις ρωμούνοις προξένοις ὅτι ἀπολύονται προσωρινῶς τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἀλ. Λαχωβάρης.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΡΗΞΙΣ

Τὸ ἡμιεπίσημον ὑπουργικὸν φύλλον „Τίμπουλ" ἐν τῷ χθεσινῷ αὐτοῦ φύλλῳ, καθ᾽ ἃ ἀνηγγείλαμεν, ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τὸ ἑξῆς κατ᾽ ἀνωτέραν ἔμπνευσιν γραφὲν ἄρθρον·

«Αἰφνης καὶ ἀπροσδοκήτως εὑρέθημεν πρὸ διπλωματικῆς ῥήξεως. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔκρινεν ὅτι ὤφειλε νὰ διακοινώσῃ πρὸς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν ὅτι διακόπτει τὰς διπλωματικὰς αὐτῆς σχέσεις μετὰ τοῦ ρωμουνικοῦ Κράτους. Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἕλλην πρεσβευτὴς καὶ πάντες οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ ἕλληνες πρόξενοι καταλείπουσι τὸ ἔδαφος ἡμῶν. Τίς ἡ αἰτία τῆς αἰφνιδίας ταύτης δυσαρεσκείας τοῦ ὑπουργείου Ἀθηνῶν; Ἡ διακοίνωσις δι᾽ ἧς ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν τὴν ἀπόφασιν ταύτην αἰτιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἠρνήθη νὰ ἐξομαλύνῃ διπλωματικῶς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κληρονομίας Ζάππα ἀναθέσασα αὐτὴν εἰς τὰ δικαστήρια τὰ μόνα ἁρμόδια πρὸς λύσιν αὐτῆς. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὴν νευροπάθειαν ὑφ᾽ ἧς κατελήφθησαν αἴφνης οἱ διπλωμάται τῶν Ἀθηνῶν. Πρό τινων ἔτι ἡμερῶν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἡμῶν ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῶν δικηγορικῶν διασημοτήτων ἡμῶν· ἡ στάσις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως οὐδόλως ἤλλαξε ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἀνεφύη τὸ ζήτημα· ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἔσχε πρό τινων ἤδη μηνῶν τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐκθέσῃ τὰς περὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης σκέψεις ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τότε ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἐξῆλθε τῆς μετριοπαθείας αὐτῆς· Ὅθεν δικαιούμεθα ὑποθέτοντες ὅτι ὁ ἐρεθισμὸς ὁ ὁδηγήσας τοὺς Ἕλληνας ὑπουργοὺς μέχρι τοῦ νὰ λάβωσι τόσον παράδοξον σχέδιον, δημιουργοῦντες διπλωματικὴν ῥῆξιν ὅπου μόνον ἀμφισβήτησις ὑπῆρχε, προεκλήθη ἐξ ἐσωτερικῶν περιστάσεων ὅλως ἀνεξαρτήτων τῶν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ὑφισταμένων σχέσεων.

Ἐκθέσωμεν ἐν ὀλίγοις τὸ προκαλέσαν τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ζήτημα. Εἷς πλούσιος ἕλλην ἐγκατεστημένος ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, ὁ Βαγγέλης Ζάππας, ἀποθνήσκει πρό τινων ἐτῶν καταλιπὼν τὴν ἐπικαρπίαν τῆς περιουσίας του εἰς τὸν ἀνεψιόν του (ἐξάδελφον) Κωνσταντῖνον Ζάππαν μετὰ τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως μεταβιβάσῃ μετὰ τὸν θάνατόν του ἅπασαν τὴν περιουσίαν εἰς ἐκπαιδευτικὸν ἐν Ἑλλάδι ἵδρυμα. Πρό τινων δὲ μηνῶν ἀπέθανε καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας καὶ ἀναφύεται τὸ ζήτημα τῆς ἐκτελέσεως τῆς πρωτοτύπου διαθήκης.

Τὰ τιθέμενα δικαστικὰ ζητήματα ἦσαν τάδε·

„Δύναται νὰ ᾖ ἔγκυρος μία διαθήκη δι᾽ ἧς ἀποκαθίσταται ὡς κληρονόμος ἀκινήτου ἀγροτικῆς περιουσίας ἐν Ρωμουνίᾳ ἠθικὸν πρόσωπον μὴ ἀναγνωριζόμενον ὑπὸ τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους; Τὸ ἠθικὸν πρόσωπον ἤτοι ἡ ἑλληνικὴ ἑταιρία „Ὀλύμπια" κέκτηται ἀρά γε τὴν δικαστικὴν νομιμότητα τοῦ κληρονομεῖν, δηλαδὴ ὑφίστατο κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τοῦ πρώτου διαθέτου ἢ ἐδημιουργήθη μετὰ ταῦτα ἔχουσα ὑπ᾽ ὄψει τὴν διαθήκην ταύτην;".

Καθ᾽ ἃ φαίνεται τὸ ζήτημα δὲν ἦτο ἁπλῆ μόνον κληρονομία ἧς ἡ ἀξία ν᾽ ἀπαιτῆται παρ᾽ ἰδιώτου ξένου. Οὐδόλως ἐπρόκειτο περὶ ἐφαρμογῆς ἢ ἑρμηνείας τοῦ 7 ἄρθ. τοῦ Συντάγματος ὡς πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν εἰς τοὺς ξένους τοῦ νὰ κατέχωσιν ἀγροτικὰ κτήματα ἐν Ρωμουνίᾳ, καθόσον ὁ διαθέτης εἶχεν ἀποθάνει πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ 7 ἄρθρου. Ἦτο δικανικὴ ἀμφισβήτησις λεπτοτάτη. Καὶ ἔτι περισσότερον· ἡ διαφορὰ περιεπλέχθη καὶ ἐκ τοῦ ὅτι παρενέβη καὶ σειρὰ πλαγίων κληρονόμων οἵτινες προσέβαλον τὴν διαθήκην αἰτοῦντες τὴν κατοχὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας. Ἀπέναντι τῶν περιπτώσεων τούτων ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις ἢ συμβιβασμοὺς ἀφοῦ τὸ ζήτημα ἀνῆκεν ἀπκλειστικῶς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, διότι οἱοσδήποτε συμβιβασμὸς αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ τὴν ἐξέθετεν εἰς δίκας ἐκ μέρους τῶν ἐναγόντων κληρονόμων. Ἡ μόνη δυνατὴ καὶ νόμιμος ὁδὸς ἦτο ἡ δικαστικὴ συζήτησις. Ἀπόδειξις ὅτι καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἤρξατο πιστεύουσα ὁμοίως, εἶναι ὅτι ἐνεφανίσθη πρὸ τῶν δικαστηρίων, ὅπερ οἰκοθεν ἀπέκλειε πᾶσαν διπλωματικὴν ἢ διαιτητικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Ἀντὶ ν᾽ ἀναμείνῃ ἡσύχως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων δίκης, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἀπέλυσε διὰ μιᾶς τὴν ὑπομονὴν πιστεῦσαν ὅτι καλῶς πράττει διακόπτον τὰς διπλωματικὰς καὶ αὐτὰς ἔτι τὰς προξενικὰς σχέσεις.

Τοιαῦτα διαβήματα δὲν ἔχουσι τὸ δῶρον νὰ ἐπισπεύδωσι τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων. Ἂν οἱ ἰθύνοντες ἐν Ἀθήναις, πιστεύουσιν ὅτι δεικνύμενοι ὑπερόπται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ θὰ ἐπιτύχωσι νὰ προκαλέσωσιν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν κάποιαν παρέκκλισιν τῆς κοινῆς γνώμης ἥτις νὰ διευκολύνῃ αὐτοὺς ὅπως ἐξέλθωσι τῆς πολιτικῆς περιπλοκῆς καὶ πρὸ πάντων τῆς οἰκονομολογικῆς ἐν ᾗ διατελοῦσι, τοῦτο ἀφορᾷ εἰς αὐτούς. Παρ᾽ ἡμῶν ὅμως ἡ διαγωγὴ τῶν κυβερνήσεων ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς ζητήμασι τοιαύτης φύσεως δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διακυμάνσεως τῶν κομμάτων καὶ τῶν πολιτευτῶν. Ὑπῆρξαμεν καὶ ἐσόμεθα μετριοπαθεῖς ὡς προσήκει πάντι κράτει σεβομένῳ ἑαυτό, ἀλλὰ δὲν θ᾽ ἀλλάξωμεν τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι ἀπέναντι ἀπειλῶν, ὡς δὲν ἠλλάξαμεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀναφανήσεως τῆς ἐν λόγῳ διαφορᾶς. Οὔτε ἡ Ἑλλὰς οὐδ᾽ οἱ λοιποὶ λαοὶ τοῦ Αἵμου, χάρις τῷ Θεῷ, δὲν εἶχον νὰ παραπονεθῶσιν ἐναντίον τῆς Ρωμουνίας. Τὸ γόνιμον καὶ φιλόξενον ἡμῶν ἔδαφος πάντοτε ὑπῆρξεν ἀνοικτὸν εἰς πάντας οἵτινες ἐν χρόνοις χαλεποῖς ἐζήτουν καταφύγιον καὶ εὕρισκον παρ᾽ ἡμῖν τὰ μέσα νὰ πλουτῶσι. Δὲν θέλομεν ὅμως νὰ ὦμεν ἡ ἀμελγομένη ἀγελὰς οὐδενὸς καὶ γινώσκομεν νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὸ δίκαιον ἡμῶν καὶ πρὸ πάντων ὅταν τοῦτο εἶναι τόσον σαφὲς καὶ διαυγὲς ὡς ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα. Ἐκ διαφορᾶς μᾶλλον θεωρητικῆς ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐδημιούργησε διπλωματικὴν ῥῆξιν. Λυπούμεθα ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τί νὰ κάμωμεν. Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἵτινες θὰ ὑποφέρωμεν περισσότερον ἐκ τῆς δημιουργηθείσης νέας καταστάσεως. Οἱ Γάλλοι ἔχουσι παροιμίαν λέγουσαν· Θυμώνεις, ἄρα ἔχεις ἄδικον. Αὕτη ἐφαρμόζεται θαυμάσια εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν. Αὕτη ἐθύμωσε, φαίνεται, λοιπὸν ὅτι δὲν ἔχει δίκαιον!"

Ἐν τῇ κατ᾽ ἐπιφάνειαν μετριοπαθείᾳ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου πλὴν τῆς ἐγκατεσπαρμένης ἀφθόνου εἰρωνείας, παρατηρεῖται μεγάλη ἀσθένεια ἐπιχειρημάτων. Ἐλλείψει χώρου θέλομεν ἐπανέλθη αὖριον περὶ τούτου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ
τοῦ
ΤΣΑΡΕΒΙΤΣ

Ἐπὶ τῇ μεταβάσει τοῦ Τσάρεβιτς εἰς Ἀθήνας ὅπως παρευρεθῇ εἰς τοὺς ἀργυροῦς γάμους τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, γίνεται αὖθις λόγος, καθ᾽ ἃ γράφουσιν ἐκεῖθεν, περὶ τῶν ἀρραβώνων αὐτοῦ μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας Πράγματι δὲ ὁ Τσάρεβιτς φαίνεται συμπαθῶν αὐτῇ, Ὑπάρχει ὅμως μέγα ἐμπόδιον, ἡ στενὴ συγγένεια. Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία ἀπαγορεύει τὴν σύζευξιν μεταξὺ πρώτων ἐξαδέλφων ἢ τοι συγγενῶν τετάρτου βαθμοῦ. Ἐπιτρέπει μὲν ἐνίοτε τὸ τοιοῦτον περὶ ἐστεμμένων κεφαλῶν, ὡς πρὸ δύο ἐτῶν, τὸν γάμον τοῦ μ. δουκὸς Παύλου μετὰ τῆς δυστυχοῦς πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας, ἥτις ἀπέθανε πέρυσι ἐν ἡλικίᾳ 21 χρόνων, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο παρατηρητέον ὅτι οἱ νυμφευθέντες ἦσαν συγγενεῖς πέμπτου βαθμοῦ. Ὁ μ. δουξ Παῦλος ἦτο πρῶτος ἐξάδελφος τῆς βασιλίσσης Ὄλγας μητρὸς τῆς συζύγου του, ἐνῷ νῦν πρόκειται περὶ δύο πρώτων ἐξαδέλφων. Οὐχ ἧττον, μολονότι οὔτε ἐν Ἀθήναις οὐδὲ ἐν Πετρουπόλει ἀπεφασίσθη τι περὶ τούτου, δύναται τὸ μέγα τοῦτο ἐμπόδιον νὰ περικαμφθῇ καὶ νὰ τελεσθῇ ὁ γάμος διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους. Ὁ Τσάρος καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπιθυμοῦσι διακαῶς ὅπως ἡ μέλλουσα αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας ᾖ πριγκήπισσα γεννηθεῖσα ὀρθόδοξος. Ἀλλὰ τοιαῦται μόνον ἡ κόρη τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου ὑπάρχουσι. Ἀλλ᾽ αἱ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου δὲ κατάγονται ἐκ βασιλικοῦ αἵματος, οὐδ᾽ οἱ γονεῖς εἶναι «ἐστεμμέναι κεφαλαί». Ὅθεν μένει μόνη ἡ πριγκήπισσα Μαρία τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἕνωσιν ταύτη ἅπαξ διὰ παντὸς μόνον χωρὶς τοῦτο νὰ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προηγούμενον ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐν Ἑλλάδι ὁ λαὸς ὅστις λατρεύει τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, μετὰ τὸν θάνατον δὲ τῆς Ἀλεξάνδρας συνεκέντρωσε τὴν φιλοστοργίαν του ἐπὶ τῆς βασιλόπαιδος Μαρίας θὰ ἐναβρύνετο βλέπων τὴν κόρην τοῦ βασιλέως του ἡμέραν τινὰ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Τσάρου. Ἡ βασιλόπαις ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1876, ὁ δὲ Τσάρεβιτς τὸν Μάϊον 1868.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀθορύβως ἐπαυξάνει ἡ Ρωσσία τὸν ἐν Εὐξείνῳ πολεμικὸν στόλον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μετ᾽ οὐ πολλοῦ χρόνου παρέλευσιν, ὁ στόλος οὗτος θὰ ἦναι ἱκανὸς νὰ ἀντιπαραταχθῇ πρὸς τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῶν πρωτίστων ναυτικῶν δυνάμεων. Τὸ νεωστὶ ναυπηγηθὲν θωρηκτὸν σκάφος «Δώδεκα Ἀπόστολοι» ἔχει χωρητικότητα ὀκτακισχιλίων τόνων, μήκος 330 ποδῶν, πλάτος ἑξήκοντα καὶ βάθος εἴκοσι ἕξ. Ὁ θώραξ αὐτοῦ ἔχων πάχος 14 δακτύλων, καλύπτει τὰ δύο τριτημόρια τοῦ μήκους τοῦ σκάφους. Φέρει δύο πύργους ὡπλισμένους διὰ πυροβόλων τῶν δώδεκα δακτύλων, Γενομένων ἐσχάτως τῶν δοκιμῶν, τὸ πλοῖον ἀπέδειξε μεγίστην ἀντοχήν, ἀμέσως δὲ ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ναυπηγήσῃ ἕτερα τέσσαρα πλοῖα παρομοίων διαστάσεων. Ἀλλὰ καὶ ὁ στολίσκος τῶν τορπιλλοφόρων καὶ τορπιλλοβόλων εἶναι ἰσχυρότατος, πρὸς δὲ τούτῳ ἔχει ἡ Ρωσσία ἐν τῷ Εὐξείνῳ καὶ ὀκτὼ ταχύτατα καταδρομικὰ, ἅτινα, χρείας τυχούσης, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ ὡς τορπιλλοβόλα. Ἂν μιᾷ πρωΐᾳ, λέγει ἡ «Ν. Ἡμέρα», ὁ στόλος οὗτος ἀποβιβάσῃ ἀπροσδοκήτως εἰς Βάρναν τεσσαράκοντα χιλιάδας μαχητῶν, οἱ περὶ τὸν Σταμπούλωφ δὲν θὰ λάβωσιν ἴσως οὔτε καιρὸν νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν προστασίαν τῶν δυνάμεων,

---

Ὁ ἐν Σόφιᾳ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» ἐπέστειλε τὰ ἑξῆς·

„Τὰ διαβήματα τοῦ πατριάρχου, ὅπως ὁ Σουλτάνος ὑποστηρίξῃ τὴν ἑλληνικὴν διακοίνωσιν περὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνικῶν σχολείων, φαίνονται στεφθέντα ὑπὸ ἐπιτυχίας. Ὁ Ρεσσὶτ πασσᾶς διετάχθη νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν τὴν ἐλπίδα τῆς Πύλης, ὅτι θὰ τηρηθῶσιν αἱ πρὸς τὸν κ. Γρυπάρην δοθεῖσαι ὑποσχέσεις περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νέου σχολειακοῦ νόμου, αἵτινες δυσηρέστησαν τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Ὅτι ὁ Σουλτάνος χρησιμοποιεῖ τὴν ἐπιρροήν αὐτοῦ ὅπως τηρηθῶσι τὰ προνόμια τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, εἶναι φυσικόν, διότι ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως θεμελιοῦνται καὶ τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ τὰ προνόμια. Ὁ νέος νόμος θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὡς προηγούμενον, ὅπως ἀποστερηθῶσι καὶ οἱ τοῦρκοι τῆς Ἀν. Ρωμυλίας τοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἠσφάλισεν αὐτοῖς ὁ Ὀργ. Νόμος. Ὁ Σουλτὰνος φέρει κατὰ νοῦν ὅτι τὰ προνόμια, ἅτινα καθιέρωσεν ὁ νόμος ἐκεῖνος, εἶχον παραχωρήσει οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ εἰς τοὺς ἕλληνας ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας διὰ φιρμανίων καὶ τοῦ Χάττι-Χουμαγιοὺν τοῦ 1856, θεωρῶν δὲ τὴν Βουλγαρίαν ὡς τμῆμα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, δὲν θέλει νὰ διαγραφῶσι ἐν αὐτῇ αἱ παραχωρήσεις τῶν προπατόρων. Ἄλλως τε, οἱ συντάκται τοῦ νέου νόμου φαίνονται λησμονήσαντες ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῶν θὰ ἠδύνατο νὰ προτάξῃ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, ὅπως καταργήσῃ τὰ βουλγαρικὰ σχολεῖα τῆς Μακεδονίας. Ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι ὁ Σταμπούλωφ καὶ τὰ μᾶλλον ἔμπειρα μέλη τοῦ ὑπουργείου ἀντιλαμβάνονται εὐρύτερον καὶ πολιτικώτερον τοῦ ζητήματος καὶ στέργουσιν, ὅπως αἱ ὀχληρότεραι διατάξεις τοῦ νέου νόμου μείνωσιν ἀργαί, οὐδαμῶς δ᾽ ἀπίθανον ν᾽ ἀνακληθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Σοβράνιας τὸ δέκατον ἄρθρον, ὅπερ ἰδίᾳ ἠρέθισε τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Ἡ ἐνέργεια τῆς Ἑλλάδος ἐξήγειρεν ἤδη σφοδρῶς τὴν μῆνιν τῶν ἐπὶ τόπου πολιτικῶν, τῶν ὑποστηριζόντων τὴν κυβέρνησιν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ὧν ἡ πατριωτικὴ ζέσις εἶναι μείζων τῆς ὀξυδερκείας, φωνάζουσι νῦν ὑπὲρ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νόμου. Ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος, ὁ Σταμπούλωφ καὶ πάντα τὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου πλὴν ἑνὸς ἐπιθυμοῦσι νὰ δείξωσι συγκατάβασιν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Ὁ νέος νόμος ἦτον ἔργον μόνον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, ἡ δ᾽ ἐγκύκλιος, ἡ ἐπιμείνασα εἰς τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ ἐφαρμογὴν, δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον".

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἐξ ἐπιστολῆς ἐκ Κων)πόλεως πρὸς τὸν «Χρόνον» τῶν Παρισίων ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς σπουδαῖα·

«Μετὰ τὸν τελευταῖον ρωσσο-τουρκικὸν πόλεμον, ὁ σουλτάνος Ἀβδοὺλ Χαμὴτ κατενόησεν ὅτι ὤφειλε νὰ ἐπωφεληθῇ παντὶ σθένει τῆς ἀνελπίστου γαλήνης ἥτις διεδέχετο τοσαύτας θυέλλας ἵνα ἐκ βάθρων ἀναδημιουργήσῃ τὸ ἔργον τῶν προκατόχων αὐτοῦ. Ἠρξατο ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐπείγοντος ἔργων, τοῦ στρατοῦ, ὃν καὶ κατώρθωσε, παρὰ τὰς οἰκονομικὰς κρίσεις δι᾽ ὧν ἑκάστοτε τὸ κράτος διῆλθε, ν᾽ ἀναδιοργανώσῃ ἀδροτάτῃ δαπάνῃ. Σήμερον ἤρξατο δρεπόμενος τῶν καρπῶν τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ, δύναται δὲ νὰ παρατάξῃ πρὸς πόλεμον ἓν ἑκατομμύριον στρατιωτῶν πρώτης τάξεως. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀρχηγεία δὲν εἶναι ἐφάμιλλος τῷ στρατῷ, ἀλλ᾽ ὁ τουρκικὸς στρατὸς διοικούμενος ὑπ᾽ εὐρωπαίων στρατηγῶν δύναται νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ὁδὸν ἥτις ἄλλοτε ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὰς νίκας.

Εὐνόητον ἄρα ὅτι διπλωματικαὶ ραδιουργίαι ἀπαύστως ἐξυφαίνονται περὶ ἄνακτα διατιθέμενον σπουδαίαν ἐπικουρίαν ἐν ὥρᾳ εὐρωπαϊκῆς ἐκρήξεως. Ἀλλ' αἱ ἀπόπειραι εἰς μηδὲν μέχρι τοῦδε κατέληξαν. Ὁ Σουλτάνος, οὗ ἡ πολιτικὴ σύνεσις κατέστη παρεμιμώδης, ἐτήρησεν ἀείποτε αὐστηρὰν οὐδετερότητα, Οὐδεμία ἐπαγγελία συνεκίνησεν αὐτόν. Οἱ τῆς τριπλῆς πράκτορες, βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, ἐδήλωσαν ὅτι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν αὐτοκρατορίαν κατὰ πάσης προσβολῆς ἀπὸ μέρους τῆς Ρωσσίας. Ὑπέσχοντο μάλιστα ν' ἀποδώσωσι τῇ Τουρκίᾳ τὰ ἐν Ἀσίᾳ φυσικὰ αὐτῆς ὅρια ἤτοι τὴν γραμμὴν τοῦ Καυκάσου, ἵνα καταρτίσῃ αὖθις ἑδραῖον καὶ ἰσχυρὸν μουσουλμανικὸν κράτος ἐν Ἀσίᾳ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ρωσσία ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἱκανῶς ἐκινήθη. Πρόσωπα ἀξιόπιστα καὶ λίαν πεπειραμένα περὶ τὰ πράγματα βεβαιοῦσιν ὅτι πρὸς ταῖς διὰ τῆς διακοινώσεως τοῦ κ. Σίσκην διαβιβασθείσαις διαβεβαιώσεσιν αὐτῆς ἡ ρωσσικὴ διπλωματία ὑπέδειξε τῇ σουλτανικῇ κυβερνήσει ὅτι δυνατὸν ν' ἀποδοθῶσιν τῇ Τουρκίᾳ αἱ πρό τινων ἐτῶν ἀφαιρεθεῖσαι αὐτῇ ἐπαρχίαι τοῦθ' ὅπερ θὰ παρεῖχεν αὐτῇ τὰ πρώην ἐν τῷ Δουνάβει σύνορα καὶ θ' ἀποκαθίστα αὖθις αὐτὴν ἑδραίαν δύναμιν ἐν Εὐρώπῃ. Ἐννοεῖται ὅτι παρέχω ὑμῖν ταῦτα πάντα ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν, εἰ καὶ ὁ ἀνακοινώσας μοι ταῦτα γινώσκει τί λέγει».

Η ΡΗΞΙΣ
ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ἐγχώριά τινα φύλλα ὧν προεξάρχουσιν αἱ ἐφημερίδες «Ἀδεβέρουλ» καὶ «Ρωμοῦνος» ἀναγγέλλουσαι τὴν ἐκ Βουκουρεστίου ἀναχώρησιν τῆς Α. Ε. τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μιχαὴλ Παππαρηγοπούλου, δημοσιεύουσι κακοβούλως πολλὰς ἀνακριβείας. Οὕτως ἐν παραδείγματι ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ Α. Ε. ὁμιλοῦσα ἑλληνιστὶ ἐν τῷ σταθμῷ μετὰ τῶν προπεμπόντων αὐτῶν ἀνέφερε κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἐντόνως τὰ ὀνόματα τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Κὰρπ καὶ Λαχωβάρη. Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀνακριβέστατον, διότι ὁ κ. Παππαρηγόπουλος ἀφικόμενος εἰς τὸν σταθμὸν μικρὸν πρὸ τῆς ἐκκινήσεως τῆς ἁμαξοστοιχίας, μόλις ἠδυνήθη νὰ σφίγξῃ τὰς χεῖρας ἑνὸς ἑκάστου τῶν παρισταμένων καὶ ἀποχαιρετίσῃ αὐτούς. Ἐπίσης ἀνακριβέστατον ὅτι οἱ προπέμψαντες τὸν πρεσβευτὴν ἐζητωκραύγασαν. Ἡ λυπηρὰ περίπτωσις ἧς ἕνεκεν ἀνεχώρει δὲν ἀπῄτει τοιαύτην φαιδρὰν διαδήλωσιν.

Εἰς δὲ τὴν ἐρώτησιν, ἣν ἀποτείνει ὁ „Ἀδεβέρουλ" τῷ ἐνταῦθα ἑλληνικῷ τύπῳ, περὶ τοῦ ἂν ἡ ῥῆξις τῶν σχέσεων εἶναι μηχανούργημα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἵνα καλύψῃ τὴν ἕνεκεν χρηματικῆς ἀνεχείας ἀνάγκην οἰκονομιῶν, ὡς ἔπραξε τοῦτο καταργοῦσα ἄλλας πρεσβείας, ἀπαντῶμεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦ κ. Τρικούπη ἐφηρμόσθη μόνον ἐν ταῖς πρωτευούσαις ἔνθα δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη πρεσβευτοῦ, διότι ὁ τύπος ὑπερασπίζει ἀντὶ νὰ ἐξευτελίζῃ τοὺς ξένους.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 7.—Ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης εἰς τὴν ρωσσικὴν διακοίνωσιν εἶναι βραχεῖα· λέγει ὅτι οὐδὲν ἐγένετο ἔχον τὸν ἐλάχιστον πολιτικὸν χαρακτῆρα κατὰ τὴν διαμονὴν τοῦ κ. Σταμπούλωφ ἐν Κων)πόλει. Ἐκφράζει δὲ πάλιν τὸ σέβας της πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου καὶ τὴν θέλησιν νὰ τηρήσῃ τὴν φιλίαν τῆς Ρωσσίας. Δὲν εἰσέρχεται δὲ εἰς λεπτομερείας.

ΣΟΦΙΑ 7.—Συγκαλεῖται ἡ Σοβράνια τὴν 15)27 τρέχοντος.

Κατὰ τὴν „Σφοβοδᾶ" ἡ κυβέρνησις διέταξε τὰ γενικὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια νὰ μὴ παραχωρῶσι τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἰδιωτικὰ ἐν οἷς ἡ διδασκαλία δὲν γίνεται βουλγαριστὶ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπιχορηγίαν καὶ νὰ μὴ καρπῶνται τῶν δημοσίων προσόδων τῶν ὑπὸ ἑλλήνων κατοικουμένων δήμων.

ΒΙΕΝΝΗ 7.—Οὐδὲν νέον κροῦσμα οὔτε θάνατος ἐν Κρακοβίᾳ καὶ Ποδγορίτσῃ.

ΠΕΣΤΗ 7.—Ἀπὸ τῆς χθὲς μέχρι σήμερον ≥5 κρούσματα χολέρας καὶ 9 θάνατοι. 14 ἀσθενεῖς ἐθεραπεύθησαν.

Ἀθῆναι 8.—Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας διεκοίνωσε ἐγγράφως τὴν ἀνάκλησίν του εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐπίτιμοι πρόξενοι τῆς Ρωμουνίας ἀπελύθησαν.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ δράξηται τῆς εὐκαιρίας νὰ κανονίσῃ διὰ τῆς διεθνοῦς ὁδοῦ τὸ ζήτημα τῶν δικαιωμάτων τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων ἐν Ρωμουνίᾳ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐν τινι κύκλοις τῆς πρωτευούσης ἐθεωρήθη, ὡς λέγεται, ἡ ἐν τῷ ἑλληνο-ρωμουνικῷ ζητήματι ἀνάμιξις τῆς Γαλλίας διὰ τῆς ἀναθέσεως τῶν ἐν Βραΐλᾳ ὑπηκόων εἰς τὸ γαλλικὸν προξενεῖον, ὡς νέα διαδήλωσις τῆς γαλλο-ρωσσικῆς συμμαχίας. Ἀλλ' ὅπερ ἐξέπληξε, λέγεται, τοὺς ρηθέντας κύκλους εἶναι τὸ ὅτι καὶ ἡ Ἑλλὰς τὸ πρῶτον νῦν παρίσταται μετέχουσα τῆς ρηθείσης συμμαχίας. Τὴν εἴδησιν ταύτην μεταδίδομεν μετ' ἐπιφυλάξεως.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	1500	57 3/4	9.25	Μ.
»	1160	56	8.50	Κ.
»	650	56	7.85	Μ.
»	1240	54 1/4	7.75	»
»	2000	57	8.20	Σ.
»	2000	54	8.	Μ.
Κριθὴ	2900	45 1/2	5.20	Σ.
»	560	43	4.70	»
Ἀραβ.	1700	60 1/2	6.82 1/2	Μ.
»	15β.	59 1/4	8.30	Βαγ.
»	3000	59	6.50	Μ.
»	1400	59	6.75	»
Βρώμη	14β.	ο(ox.	9.35	Βαγ.
»	2950	»	9.85	Κ.
Φασ.	7000	»	9.85	Σ.
»	1400	»	10.	Κ.
»	3500	»	9.90	Σ.
Σῖτος	2200	58 1/2	9.60	Μ.
»	2000	59 1/2	10.	»
»	7350	54 1/2	7.45	Σ.
»	4100	56	8.60	»
Κριθὴ	500	46	5.	Μ.
Ἀραβ	3500	59 1/2	6.80	»
»	3500	59.75	7.05	»

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	5000	Σῖτος	8600
Κριθὴ	——	—	14000
Σίκ.	——	—	—
Βρώμη	1500		1200

ΝΕΩΤΕΡΑ

Ὁ «Ἀδεβέρουλ» λέγει εἰς τὸ χθεσινὸν αὐτοῦ φύλλον ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συγκροτηθῇ τὴν 4 μ. μ. νέον ὑπουργικὸν συμβούλιον περὶ τῆς διπλωματικῆς ῥήξεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Προεβλέποντο δὲ θυελλώδεις συζητήσεις, ὀλέθριαι διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ὑπουργείου. Ἐτηλεγραφήθη εἰς τὸν βασιλέα ἐν Σιμμάριγγεν ἐν ἐκτάσει ἡ ἐκ τῆς ῥήξεως ταύτης προκύψασα κατάστασις. Οἱ κυβερνητικοὶ διηρέθησαν εἰς δύο στρατόπεδα. Οἱ μὲν κατηγοροῦσι τὸν κ. Κὰρπ ὅτι διὰ τῆς κληρονομίας Βέδμαρ προσέβαλε τὴν δικαιοσύνην τῆς χώρας καὶ προὐκάλεσε τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ῥῆξιν, οἱ δὲ κατηγωροῦσι τὸν κ. Λαχοβάρην ὅτι πολὺ ἔσπευσεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Ζάππα. Ὁ βασιλεὺς ἀνήγγειλεν ἐκ Σιγμάριγγεν ὅτι ἕνεκα τῆς ῥήξεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς προόψεως ὑπουργικῆς κρίσεως θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπάνοδόν του. Πιθανόν, ἐπιλέγει ὁ «Ἀδιβέρουλ», περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ διατρίψῃ ἐν Γερμανίᾳ μέχρι τῆς δεκάτης προσεχοῦς μηνός.

Ἄδεται ὅτι εἶναι ἀναπόφευκτος ὑπουργικὴ κρίσις. Ὁ κ. Κὰρπ ἢ οἱ δύο ἀδελφοὶ Λαχοβάρη θ' ἀποσυρθῶσι τοῦ ὑπουργείου.

— Ἐγχώριά τινα φύλλα λέγουσιν ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Κουρτοπάσης ἐξεφράσθη ἔν τισι κύκλοις εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα προσθεὶς ὅτι τὴν γνώμην αὐτοῦ δὲν συμμερίζεται ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις.

— Ἐκ Βραΐλας τηλεγραφοῦσιν ἡμῖν ὅτι τὸν πρεσβευτὴν κ. Παππαρηγόπουλον ἀφικόμενον χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ τοῦ πρώτου γραμματέως τῆς πρεσβείας κ. Τομπάζη καὶ τῆς κυρίας Τρμπάζη ὑπεδέξαντο ἐν τῷ σταθμῷ ὁ πρόξενος κ. Λεονάρδος μετὰ τοῦ κ. Ἐμπειρίκου, παρ' ᾧ οἱ ξένοι κατέλυσαν. Πλῆθος ἑλλήνων ἐπεσκέψαντο τὸν πρεσβευτὴν σήμερον, ὅστις ἄγνωστον πότε θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀθήνας, μὴ ὑπάρχοντος ἀτμοπλοίου. Τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐν Βραΐλᾳ ἑλλήνων ἀνέλαβε τὸ γαλλικὸν προξενεῖον.

— Παρετηρήθη λέγουσα τὰ ἐγχώρια φύλλα ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Παππαργγόπουλος ἐνῷ ἐπεσκέφθη πάντας τοὺς ἐνταῦθα αὐτοπροσώπους τῶν δυνάμεων παρέλειψε τὸν τῆς Βουλγαρίας οὐδὲ κἂν τὸ ἐπισκεπτήριόν του ἀφῆκε.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 8 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100
5 » χρεωλ. (» amort.)	96.50
4 » » » » »	82.75
6 » Ὁμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.
5 » Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.75
5 » » ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 » » » » »	101.50
7 » » » » »	102.75
5 » » » (Iași f.urb).	81.50
1/800 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	276.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.25
» » 5 » 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1665
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	405.—
» Națională . .	200	410
Constr. și lucr. publ.	250	125.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	.
Λονδίνου	.
Βερολίνου	.
Ἀμβέρσης	.
Βιέννης.	.
Λίρα ὀθωμανική	.

Βιέννη, 7 8ρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.51
Μετοχαὶ πισ. ansalt. . . .	340.—
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	118.75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.—
» » Παρισίων	47.62
» » Βερολίνου » .	58.85
» » Amsterd. » .	99.15
Παρίσιοι 7 8ρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 % . .	106.
» » 3 %	99.07
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	99.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	332.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	593.75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	500.62
» Lot turc.	91.50
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.18
» » Βιέννης	208.—
» » Ὁλανδίας	206.25
» » Βερολίνου	122.25
Βερολίνον 7 8ρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.20
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.30
» amortis. 5 %	97.—
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202.—
Δάνειον δημαρχείου . .	95.80
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	.
» » Παρισίων δίμ.	.
» » Ὁλλανδίας » .	.
» » Βιέννης	.
» » Ἀμβέρσης . .	.

ΓΑΛΛΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Str. Dreapta No. 28.

Μαθήματα Νεοελληνικῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου Παρισίδου, πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ρουστσουκίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς. 5

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:
Direction du Journal «Sylloghi»
Bucarest, Str. Covaci 14.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(75)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Ἰατρέ, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου πολὺ κακά· ἂν στοχάζησαι, ὅτι ὁ θάνατός μου πλησιάζει σὲ παρακαλῶ μὴ μοῦ τὸ κρύψῃς.

— Θάρρει, φίλε, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρὸς, μὴ μικροψυχῇς οὕτω· εἶσαι νέος, ἰσχυρᾶς κράσεως· θὰ σωθῇς.

— Σὲ παρακαλῶ, ἰατρὲ μὴ μ' ἀπατήσῃς· εἶναι ἀνάγκη περισσότερον παρ' ὅσον στοχάζεσαι ἴσως, νὰ πληροφορηθῶ περὶ τῆς καταστάσεώς μου.

— Ἀλλ' ἐὰν ἔχῃς, εἶπεν ὁ ἰατρὸς, νὰ διαθέσῃς τι, δὲν βλέπω νὰ πηγάζῃ ἐκ τούτου κακόν τι, καί τοι δυναμένου ν' ἀναβληθῇ.

— Σὲ καταλαμβάνω, ἰατρὲ, καὶ σ' εὐχαριστῶ· πίστευσον δὲ ὅτι δὲν ἔχω ψυχὴν τόσῳ δειλὴν, ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ ὑποταχθῶ ὡς τὸ πεπρωμένον· ἀναμφιβόλως μεγάλα σφάλματα ἐπιβαρύνουσι τὸ σύνειδός μου, ἀλλ' ἡ Μαλβῖνα παρακαλεῖ τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· εἶμαι βέβαιος, καὶ χάριν αὐτῆς ὁ Θεὸς θέλει μὲ συγχωρήσει.

Ἐνταῦθα ἐσιώπησεν ὑψώσας τὰς χεῖράς του πρὸς τὸν οὐρανόν· μετὰ στιγμὴν δὲ ὦ Μαλβῖνα! λέγει, ἐπειδὴ εἶναι πεπρωμένον ν' ἀποθάνω μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἐστερημένος τῆς παρηγορίας, ἣν ἡ παρουσία σου ἤθελε μοὶ δώσει κατὰ τὴν ἀλγεινὴν ἀγωνίαν μου τοὐλάχιστον οἱ τελευταῖοί μου στοχασμοὶ ἔστωσαν εἰς σὲ ἀφιερωμένοι· καὶ ἂν ἰδίᾳ χειρὶ δὲν δύναμαι νὰ σοὶ προσφέρω τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν, ἄλλου ὅμως χειρὶ συνδράμει εἰς τοῦτο.

Γουδδίνη! θὰ γράψῃς ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ἑτοίμασον τὰ πρὸς τοῦτο χρειώδη.

— Δὲν ἠξεύρω νὰ γράφω, ἀπεκρίθη αὐτὴ στρεφομένη μετ' ἀμηχανίας καὶ προσποιουμένη ὅτι ὑπάγει νὰ φέρῃ τὸ ζητούμενον.

— Δὲν βλάπτει, τῇ εἶπε σιγὰ ἡ Μαλβῖνα γράφω ἐγὼ ἀντὶ σοῦ, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ· ἀλλὰ, ἐξηκολούθησε διευθυνομένη ἐπίσης σιγὰ πρὸς τὸν ἰατρόν.

Δὲν φοβεῖσθε, μὴ τοῦτο τῷ προξενήσῃ κακόν;

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρὸς εἰς ἣν εὑρίσκεται κατάστασιν, δυνάμεθα νὰ τῷ συγχωρήσωμεν τὰ πάντα.

Προσέτι αὐτὴ ἡ Μαλβῖνα φαίνεται νὰ τὸν ἀσχολῇ τοιουτοτρόπως, ὥστε δὲν θέλω ἀπορήσει, ἐὰν αἰσθανθῇ μεγάλην τινὰ ἀνακούφισιν ἐκκενῶν τὴν καρδίαν του... ἀλλὰ, τῇ ἀληθείᾳ, εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον ἀγαθὸς, ἐνθυμούμενος εἰσέτι μετὰ πόθου αὐτὴν τὴν γυναῖκα, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι πανπόνηρος διότι μὲ τὰ μηχανήματά της ἔφερε τὸν ταλαίπωρον αὐτὸν νέον εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν.

— Αἴ! ἰατρὲ, εἶπε μεγαλοφώνως ἡ Μαλβῖνα περιπαθὴς θὰ ἐρρίπτετο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἐδμῶνος, ἂν ἐκεῖνος παραφρονήσας αἴφνης δὲν ἀνεφώνει μετὰ μανίας.

Ὄχι, ὄχι· ἀπομακρύνθητι, γυνὴ ἄπιστος! θέλεις νὰ χύσῃς τὰ αἵματά μου καὶ ἐκ δευτέρου! διατί νὰ ὁπλίσῃς τὴν χεῖρα τοῦ ἀντεραστοῦ μου μὲ τὴν αἱμοσταγῆ ταύτην μάχαιραν; διατί τὸν διέταξες νὰ τὴν ἐμπήξῃ εἰς τὸ στῆθός μου; διατί νὰ μεταχειρισθῇς τὴν βδελυκτὴν ἐκείνου βοήθειαν; ἂς μ' ἔλεγες ν' ἀποθάνω! ἤθελον σὲ ὑπακούσει.

— Ὦ Θεέ μου! Θεέ μου! ἐφώνησεν ἡ Μαλβῖνα κτυπῶσα εἰς τὸν τοῖχον τὴν κεφαλήν της μετ' ἀνεκφράστου ὀδύνης, πότε ἄρα θέλεις θέσει τέρμα εἰς τὰς βασάνους μου· δὲν ἐπιδέχονται πλέον αὐξήσεως.

— Ἐνταῦθα ὑποκρύπτεται παράδοξόν τι εἶπεν ὁ ἰατρός.

— Αἴ! τῷ ἀπεκρίθη ἡ Γουδδίνη μετ' ἀσθενοῦς φωνῆς, στοιχηματίζω ὅτι αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τὰς ἄφρονας γυναῖκας, ὅσας ὁ σὶρ Ἐδμῶν ἐδελέασεν.

— Ὄχι δά, κυρὰ Γουδδίνη, εἶπεν ὁ ἰατρός· φαίνεται ἐξ ἐναντίας ὡραιοτάτη καὶ φρονιμωτάτη νέα· ἀλλ' ὑπάρχουσι γυναῖκες μὲ νεῦρα τόσον εὐερέθιστα, ὥστε κλαίουσιν ἅμα μόνον ἴδωσιν ἄλλους κλαίοντας.

(Ἕπεται συνέχεια).

Ἰατρέ, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου πολὺ κακά· ἂν στοχάζησαι, ὅτι ὁ θάνατός μου πλησιάζει σὲ παρακαλῶ μὴ μοῦ τὸ κρύψῃς.

— Θάρρει, φίλε, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρὸς, μὴ μικροψυχῇς οὕτω· εἶσαι νέος, ἰσχυρᾶς κράσεως· θὰ σωθῇς.

— Σὲ παρακαλῶ, ἰατρὲ μὴ μ' ἀπατήσῃς· εἶναι ἀνάγκη περισσότερον παρ' ὅσον στοχάζεσαι ἴσως, νὰ πληροφορηθῶ περὶ τῆς καταστάσεώς μου.

— Ἀλλ' ἐὰν ἔχῃς, εἶπεν ὁ ἰατρὸς, νὰ διαθέσῃς τι, δὲν βλέπω νὰ πηγάζῃ ἐκ τούτου κακόν τι, καί τοι δυναμένου ν' ἀναβληθῇ.

— Σὲ καταλαμβάνω, ἰατρὲ, καὶ σ' εὐχαριστῶ· πίστευσον δὲ ὅτι δὲν ἔχω ψυχὴν τόσῳ δειλὴν, ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ ὑποταχθῶ ὡς τὸ πεπρωμένον· ἀναμφιβόλως μεγάλα σφάλματα ἐπιβαρύνουσι τὸ σύνειδός μου, ἀλλ' ἡ Μαλβῖνα παρακαλεῖ τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· εἶμαι βέβαιος, καὶ χάριν αὐτῆς ὁ Θεὸς θέλει μὲ συγχωρήσει.

Ἐνταῦθα ἐσιώπησεν ὑψώσας τὰς χεῖράς του πρὸς τὸν οὐρανόν· μετὰ στιγμὴν δὲ ὦ Μαλβῖνα! λέγει, ἐπειδὴ εἶναι πεπρωμένον ν' ἀποθάνω μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἐστερημένος τῆς παρηγορίας, ἣν ἡ παρουσία σου ἤθελε μοὶ δώσει κατὰ τὴν ἀλγεινὴν ἀγωνίαν μου τοὐλάχιστον οἱ τελευταῖοί μου στοχασμοὶ ἔστωσαν εἰς σὲ ἀφιερωμένοι· καὶ ἂν ἰδίᾳ χειρὶ δὲν δύναμαι νὰ σοὶ προσφέρω τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν, ἄλλου ὅμως χειρὶ συνδράμει εἰς τοῦτο.

Γουδδίνη! θὰ γράψῃς ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ἑτοίμασον τὰ πρὸς τοῦτο χρειώδη.

— Δὲν ἠξεύρω νὰ γράφω, ἀπεκρίθη αὐτὴ στρεφομένη μετ' ἀμηχανίας καὶ προσποιουμένη ὅτι ὑπάγει νὰ φέρῃ τὸ ζητούμενον.

— Δὲν βλάπτει, τῇ εἶπε σιγὰ ἡ Μαλβῖνα γράφω ἐγὼ ἀντὶ σοῦ, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ· ἀλλὰ, ἐξηκολούθησε διευθυνομένη ἐπίσης σιγὰ πρὸς τὸν ἰατρόν.

Δὲν φοβεῖσθε, μὴ τοῦτο τῷ προξενήσῃ κακόν;

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀπεκρίθη ὁ ἰατρὸς εἰς ἣν εὑρίσκεται κατάστασιν, δυνάμεθα νὰ τῷ συγχωρήσωμεν τὰ πάντα.

Προσέτι αὐτὴ ἡ Μαλβῖνα φαίνεται νὰ τὸν ἀσχολῇ τοιουτοτρόπως, ὥστε δὲν θέλω ἀπορήσει, ἐὰν αἰσθανθῇ μεγάλην τινὰ ἀνακούφισιν ἐκκενῶν τὴν καρδίαν του... ἀλλὰ, τῇ ἀληθείᾳ, εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον ἀγαθὸς, ἐνθυμούμενος εἰσέτι μετὰ πόθου αὐτὴν τὴν γυναῖκα, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι πανπόνηρος διότι μὲ τὰ μηχανήματά της ἔφερε τὸν ταλαίπωρον αὐτὸν νέον εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν.

— Αἴ! ἰατρὲ, εἶπε μεγαλοφώνως ἡ Μαλβῖνα περιπαθὴς θὰ ἐρρίπτετο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἐδμῶνος, ἂν ἐκεῖνος παραφρονήσας αἴφνης δὲν ἀνεφώνει μετὰ μανίας.

Ὄχι, ὄχι· ἀπομακρύνθητι, γυνὴ ἄπιστος! θέλεις νὰ χύσῃς τὰ αἵματά μου καὶ ἐκ δευτέρου! διατί νὰ ὁπλίσῃς τὴν χεῖρα τοῦ ἀντεραστοῦ μου μὲ τὴν αἱμοσταγῆ ταύτην μάχαιραν; διατί τὸν διέταξες νὰ τὴν ἐμπήξῃ εἰς τὸ στῆθός μου; διατί νὰ μεταχειρισθῇς τὴν βδελυκτὴν ἐκείνου βοήθειαν; ἂς μ' ἔλεγες ν' ἀποθάνω! ἤθελον σὲ ὑπακούσει.

— Ὦ Θεέ μου! Θεέ μου! ἐφώνησεν ἡ Μαλβῖνα κτυπῶσα εἰς τὸν τοῖχον τὴν κεφαλήν της μετ' ἀνεκφράστου ὀδύνης, πότε ἄρα θέλεις θέσει τέρμα εἰς τὰς βασάνους μου· δὲν ἐπιδέχονται πλέον αὐξήσεως.

— Ἐνταῦθα ὑποκρύπτεται παράδοξόν τι εἶπεν ὁ ἰατρός.

— Αἴ! τῷ ἀπεκρίθη ἡ Γουδδίνη μετ' ἀσθενοῦς φωνῆς, στοιχηματίζω ὅτι αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τὰς ἄφρονας γυναῖκας, ὅσας ὁ σὶρ Ἐδμῶν ἐδελέασεν.

— Ὄχι δά, κυρὰ Γουδδίνη, εἶπεν ὁ ἰατρός· φαίνεται ἐξ ἐναντίας ὡραιοτάτη καὶ φρονιμωτάτη νέα· ἀλλ' ὑπάρχουσι γυναῖκες μὲ νεῦρα τόσον εὐερέθιστα, ὥστε κλαίουσιν ἅμα μόνον ἴδωσιν ἄλλους κλαίοντας.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαΐῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαΐῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβρακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναΐος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασ'ῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταΐγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Διψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΓΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας »Δακίας-Ρωμουνίας«, ὁδὸς Διψκάνι, ἀριθμ. 1.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστηχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ

κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικὰ, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ'ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πείραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ'ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΜΙΝΕΡΒΑ“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομψότατον ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοοῦντα μετὰ τῆς ἁβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ.
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Étranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοῖς Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροδάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίᾳ

1120
NEVRALGIELE
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua di: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe di.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui*, în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe di.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie**, de PARIS, *care se póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1119

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἔσωτ. ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ ά. ἢ 6'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 10)22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5026.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, ταῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ δ'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 9 Ὀκτωβρ. 1892.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ἔνιαι τῶν ρωμουνικῶν ἐφημερίδων εὑρίσκουσιν ὅλως ἀνεξήγητον τὴν διαγωγὴν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, διακοψάσης τὰς πρὸς τὴν Ρωμουνίαν σχέσεις, προβλέπουσι δ' ὅτι ἡ πολλὰ συμφέροντα ἐν Ρωμουνίᾳ ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῇ ὑπηκόων ἔχουσα Ἑλλὰς ἔστιν ἡ μόνη ἥτις ζημιοῦται ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ. Ἔνιαι μάλιστα συνάδελφοι ὑποκρίνονται καὶ λύπην ἐπὶ τῇ ἐπελθούσῃ ῥήξει καὶ μετὰ τοσαύτης μάλιστα ἐπιτυχίας, ὥστε ὀλίγου δεῖν ἐκίνευν ἡμᾶς εἰς δάκρυα.

Οὐχὶ ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν δύο κραταιῶν δυνάμεων, αἵτινες παρίστανται σήμερον ἀντιλήπτριαι τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων, οὔτε γαυριῶντες ἐπὶ τῷ σθεναρῷ διαβήματι τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως, τολμῶμεν νὰ διατυπώσωμεν φιλίως ταῖς ρωμουνικαῖς συναδέλφοις, ὅτι ἡ λύπη αὐτῶν δὲν συγκινεῖ ἡμᾶς.

Τὸ ζαππειακὸν ζήτημα δὲν εἶναι τὸ μόνον αἴτιον τὸ συντελέσαν εἰς τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων. Πολλαὶ ἄλλαι αἰτίαι προηγηθεῖσαι τοῦ ζαππειακοῦ ζητήματος κατέληξαν εἰς τὴν διακοπήν, καθὰ δηλοῖ καὶ τὸ χθεσινὸν ἐξ Ἀθημῶν τηλεγράφημα. Ἡ Ἑλλὰς οὐκ ὀλίγα ἀπώλεσεν ἑκατομμύρια ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οὐκ ὀλίγα εἶδε τέκνα ἀπαλλοτριούμενα ἑκουσίως αὐτῆς. Καὶ τὰ μὲν ἑκατομμύρια δὲν ἐθρήνησεν ἔχουσα ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ ἀνὰ τὰς ἐσχατιὰς τῆς γῆς ὁδοιποροῦντες υἱοὶ αὐτῆς, οἱ ἔχοντες ἱκανὴν δύναμιν, δραστηριότητα καὶ ἐμπορικὴν εὐφυΐαν νὰ πήξωσιν καὶ ἐν αὐταῖς τοῖς ἐρήμοις φωλεὰν καὶ ἱδρύσωσι κοινωνίας καὶ ἐμπορικὰ κέντρα, δύνανται νὰ ἱκανοποιηθῶσι διὰ τὰς γενομένας ζημίας, κερδαίνοντες νέα πλούτη. Ἀλλ' οὐδὲ διὰ τὰ ἀποσκιρτῶντα αὐτῆς ἑκουσίως τέκνα ἐθρήνησέ ποτε, γινώσκουσα ὅτι τέκνα δυνάμενα νὰ ἀποσκιρτήσωσιν ἐν πάσῃ ὥρᾳ δὲν χρήζουσι δακρύων.

Τὸ τηλεγράφημα λέγει ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς ἵνα διὰ τῆς διεθνοῦς ὁδοῦ κανονισθῇ ἡ τύχη τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων. Καὶ ἔχουσιν ἀνάγκην οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ ἕλληνες διακανονίσεως τοῦ ἐν αὐτῇ βίου αὐτῶν· — θὰ ἐρωτήσῃ ὁ ρωμουνικὸς τύπος — μὴ δὲν ἀπολαύουσι τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας; μὴ δὲν πλουτοῦσι; μὴ δὲν συμμερίζονται τῶν ἀγαθῶν τοῦ τόπου;

Καὶ ὅμως φεῦ! ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, χωρὶς νὰ κατηγορηθῶμεν ἐπ' ἀχαριστίᾳ, ὅτι κἂν ἀπολαύωμεν πολλοστοῦ τινος εὐημερίας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, τοῦτο ὀφείλεται ἡμῖν πρωτίστως, ἡμῖν μόνον· καὶ ἂν οἱ ρωμοῦνοι δέχωνται ἔτι ἡμᾶς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, τοῦτο διότι χρησιμεύομεν ὡς ὀχετοὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν, ἔχοντες ἐν χερσὶ τὸ μυστήριον τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς. Ἄλλως, ποῦ ἡ εὐτυχία ἡμῶν;

Μὴ δὲν κατασυκοφαντούμεθα καὶ στηλιτευόμεθα καθημερινῶς ὡς παρίαι καὶ ἀθίγγανοι; Μὴ πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ διαπραττόμενα ἐγκλήματα δὲν ῥίπτονται ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἡμῶν. Μὴ ἀγνότατοι ἕλληνες δὲν στρατολογοῦνται καθημερινῶς ἀδίκως; Μὴ αἱ διαθῆκαι ἡμῶν δὲν ἀκυροῦνται; μὴ δὲν εἴμεθα καταδεδικασμένοι ἐν μὲν τοῖς θεάτροις νὰ βλέπωμεν ἑαυτοὺς σατυριζομένους, ἀπὸ δὲ τοῦ βήματος τῶν ἀκαδημιῶν ζωγραφουμένους ὡς τοὺς χειρίστους τῶν κακούργων, διαστρεφομένης τῆς ἱστορίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καθ' ἣν ἡμεῖς μὲν διηνύομεν στάδιον ἐνδόξου μαρτυρίου καὶ ἁγίων αἱμάτων, τῇ δὲ Ρωμουνίᾳ παρείχομεν νομοθέτας, διδασκάλους καὶ ἡγεμόνας οἵτινες πρῶτοι, ὡς ὁμολογοῦσιν καὶ αὐτοὶ οἱ ρωμοῦνοι, κατέβαλον τὴν κρηπῖδα τοῦ ἐνεστῶτος ρωμουνικοῦ μεγαλείου; Μὴ χθὲς ἔτι ὁ «Ρωμοῦνος» δὲν συνεβούλευε τὴν κυβέρνησιν νὰ διώξῃ ἡμᾶς; Μὴ δὲν ἐναύλου χλευαστικῶς πλοῖα ἵνα στείλῃ ἡμᾶς δωρεὰν εἰς Ἀθήνας καὶ μετὰ φρουρᾶς ἵνα μὴ καθ' ὁδὸν ἐν Ἑλλάδι λῃστευθῶμεν, ἡμᾶς τοὺς δι' ἑκατοντάδων κολοσσαίων ἀτμοκινήτων ἰδιοκτήτων σκαφῶν μετακομίζοντας τὰ σιτηρὰ τῆς Ρωμουνίας εἰς Εὐρώπην καὶ διὰ τοῦ πρὸς ἄλλα ἔθνη συναγωνισμοῦ ὠφελοῦντας τὴν χώραν καὶ εἰσκομίζοντας οὕτω εἰς αὐτὴν πλείονα χρυσόν. Τοῦτο ἀκριβῶς τὸ χάρισμα τῶν ἑλλήνων ἐκτιμᾶται παρ' ἅπασι τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν, ἔνθα ἀποκαθίστανται, θεωρούμενον ὡς παράγων πλούτου καὶ οὐχὶ πτωχείας τῇ χώρᾳ.

Ἀλλὰ τί λέγομεν; καὶ πότε ἐπαύσαμεν ὑβριζόμενοι; Καὶ τίνα ἄλλην ἀποστολὴν ἔχει ὁ ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικὸς τύπος, ἢ τὸ ἀπαντᾶν εἰς τὰς καθ' ἡμῶν ὕβρεις καὶ ἀνασκευάζειν τὰς καθ' ἡμῶν κατηγορίας καὶ ὑποδεικνύειν τοῖς ρωμούνοις ὅτι σφάλλονται καταφερόμενοι σκληρῶς κατ' ἐκείνων οἵτινες ἠγάπησαν καὶ ὠφέλησαν πολλαχῶς αὐτοὺς καὶ οἵτινες, καὶ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων, οὐ παύονται θεωροῦντες τοὺς ρωμούνους ὡς τοὺς μόνους αὐτῶν φυσικοὺς φίλους, ἀδελφούς, συμμάχους καὶ συνεργάτας ἐν τῷ ἔργῳ τῆς προόδου.

Ὁμολογησάτωσαν ἐν τῇ κρισίμῳ ταύτῃ ὥρᾳ οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοι ὅτι ἀδικοῦσιν ἡμᾶς. Ὁμολογησάτωσαν ὅτι κατέστησαν τὸν βίον ἡμῶν ἀβίωτον.

Ἐπικροτοῦμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. Τρικούπη. Εἶναι καιρὸς νὰ διαρρήξῃ τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ ὑποδεικνὺς αὐτῇ ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ὅσα δρᾷξ ἑλλήνων ὑφίσταται ἀναιτείως ἐν ξένῃ ἐλευθέρᾳ, πεπολιτισμένῃ καὶ ἀδελφικῇ γῇ κατορθώσῃ τὴν διακανόνισιν ἐν τῷ μέλλοντι τοῦ ἐνταῦθα βίου τῶν ἑλλήνων.

Ἀρχαὶ ὠδίνων — ὡς λέγει ἡ ῥήτρα — ἐστὶν ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων, ἀλλ' ἦκει τὸ τέλος.

Ἡ Εὐρώπη δέον νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν ρωμούνων ἀγάπην ἴσην ἐκείνῃ ἣν οἱ ἕλληνες τρέφουσι πρὸς τοὺς ρωμούνους.

Ἡ εἰρηνοποίησις ρωμούνων καὶ ἑλλήνων ἔσται ἓν τῶν λαμπρῶν ἔργων τοῦ κ. Τρικούπη ἐφ' ᾧ θὰ εὐγνωμονῇ αὐτῷ τὸ Πανελλήνιον Ὁ κ. Τρικούπης δέον νὰ ἐμμείνῃ ἀκράδαντος τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ. Θέλομεν τὴν ἀγάπην τοῦ ρωμουνικοῦ λαοῦ, ἵνα ζήσωμεν ἐν ἁρμονίᾳ οὐχὶ διότι ἐκ τῆς ἀγάπης ταύτης ἀναμένομεν πρόοδον καὶ εὐτυχίαν. Θέλομεν τὴν ἀγάπην διότι εἶναι ἀγάπη. Ἀγάπην ἐπιδιώκει καὶ ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων, οὐχὶ τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα ἑρμηνείαν τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ συντάγματος, διότι ἡ ἀγάπη θὰ ἐφαρμόζῃ ἐφ' ἡμῶν δικαιώτερον τὸ Σύνταγμα, ἐν ᾧ τὸ πρὸς ἡμᾶς μῖσος τῶν ρωμούνων θ' ἀντιτάσσῃ ἀείποτε καθ' ἡμῶν ἐχθρικῶς τἄρθρα τοῦ κώδικος καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

ΑΙ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων ὁμιλοῦσα περὶ τῶν ἀρξαμένων ἀνασκαφῶν τῶν Δελφῶν αἵτινες, ὡς ἐλπίζεται, μέλλουσι νὰ πλουτίσωσι σπουδαίως τὴν καθ' ἡμᾶς ἀρχαιολογίαν, εὐμενῆ μνείαν ποιεῖται τῆς Ἑλλάδος. Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον τοῦτο·

Ὁ τηλέγραφος ἀνήγγειλεν ὑμῖν πρό τινων ἡμερῶν ὅτι, τῇ φροντίδι τῆς γαλλικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Ὠμόλ κατεφέρετο τὸ πρῶτον ἡ σκαπάνη ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τοῦ μέρους ἔνθα ἵδρυτο τὸ ἄδυτον τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἡ εἴδησις αὕτη θὰ ἀνεγνώσθη μετὰ εὐφροσύνης ὑπὸ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, διότι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ περιποιήσῃ ἡμῖν μεγάλην τιμήν, ἐὰν ὡς προεικάζεται ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας.

Εἰ καὶ νῦν μόλις ἄρχονται αἱ ἐργασίαι δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ πλεῖσται δυσχέρειαι ὑπερενικήθησαν Πράγματι προκαταρκτικαὶ διαπραγματεύσεις διεξήχθησαν ἀπαιτήσασαι ποιάν τινα λεπτότητα καὶ μεγίστην ἀντοχήν· ἡ ἀγαθὴ ἔκβασις εἶναι ἄριστος οἰωνὸς διὰ τὸ μέλλον. Προηγήθη βεβαίως σύμβασις πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἥτις μόνη εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς γάλλους ἐπιστήμονας νὰ ἐνεργήσωσιν ἀνασκαφάς. Εἴχομεν δὲ ἀντιπάλους, οἵτινες ὡς ἡ ἀμερικανικὴ σχολὴ ἠξίουν νὰ ὑποσκελίσωσιν ἡμᾶς χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει ἀντιπάλους οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐκαταφρονήτους, τοὺς ζηλοτύπους. Ταῦτα ὅμως χάρις εἰς τὴν εὐμενῆ διάθεσιν ἣν ἀνέκαθεν ἐπεδείξατο ἡμῖν ὁ κ. Τρικούπης εὐκόλως ὑπερενικήθησαν. Τὸ κύριον ἦτο ν' ἀποσπάσῃ τις ἀπὸ τῶν ἡμετέρων νομοθετικῶν σωμάτων τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις. Κατὰ κακὴν σύμπτωσιν, ἐθεωρήθη τότε ὀρθὸν νὰ συνδεθῇ ἀναποσπάστως τὸ ζήτημα τῶν ἀνασκαφῶν πρὸς τὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν ἣν διεπραγματεύετο ἡ κυβέρνησις πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἧς τὴν κύρωσιν ἤτει παρὰ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Ταῦτα συνέβαινον περὶ τὰ τέλη τοῦ 1888 ὅτε τὸ προστατευτικὸν ρεῦμα καθίστατο καταφανέστερον. Τίνα ὅμως σχέσιν εἶχεν ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ ναὸς αὐτοῦ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐμπαθῶν πολεμίων τῆς σταφίδος; Οἱ κ. κ. Τουρὲλ καὶ Βουρζὸὰ κατέδειξαν τοῦτο σαφῶς. Ἡ εὐγλωττία αὐτῶν παρέσυρε τὴν Βουλήν, ἡ ἐμπορικὴ σύμβασις ἀπερρίφθη συγχρόνως δὲ καὶ ἡ τῶν Δελφῶν. Πρὸς στιγμὴν ἐνόμισέ τις ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἣν εἰς ἄκρον παρώξυνε ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ψῆφος θὰ ἐξεδικεῖτο εἰσακούουσα τὰς προτάσεις τῶν ἀντιπάλων ἡμῶν καὶ ὅτι θὰ παρηγκωνίζοντο οἱ ἡμέτεροι. Εὐτυχῶς συνδυασμός τις μεσολαβήσας ἐγκαίρως, ἐπιψηφισθείσης δὲ καὶ ἐκ πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων πιστώσεως, ἀπεπεράτωσε τὸ ἐπεισόδιον· αἱ ἀπαλλοτριώσεις ἤρξαντο πάραυτα, τελευταῖον δὲ καὶ αἱ ἀνασκαφαί.

Πρό τινων ἐτῶν ἡ Γερμανία εἶχεν ἀναλάβει τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφάς, ὁπόθεν μεταξὺ τῶν τόσων ἀριστουργημάτων ἦλθη εἰς φῶς καὶ ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους. Ἡ δόξα τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης θ' ἀνῆκε βεβαίως ἡμῖν ἐὰν ἐξηκολουθοῦμεν τὰς ἐν ἔτει 1829 καὶ διαρκούσης τῆς εἰς Πελοπόννησον ἀποστολῆς ἀρξαμένας ὑπὸ τοῦ Βλουὲ ἀνασκαφὰς καὶ ἐπὶ ἐδάφους οὗ τὸν πλοῦτον ἤλεγχον μετῶπαι τινες τοῦ Φειδίου κοσμοῦσαι τὴν σήμερον τὸ Λοῦβρον. Αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Ὀλυμπίας ἐπέχυσαν ἐπὶ τῆς γερμανικῆς σχολῆς ἀδιαφιλονείκητον αἴγλην, ἥτις δέον νὰ ὁμολογήσωμεν ἐπεσκίασε τὰς ἄλλως λαμπρὰς ἐργασίας τῆς γαλλικῆς σχολῆς. Ἡ τιμὴ τῶν ἡμετέρων ἐπιστημόνων ἀπήτει ἱκανοποίησιν, ἐλπίσωμεν δ' ὅτι αἱ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀρξάμεναι ἀνασκαφαὶ τῶν Δελφῶν θὰ δώσωσιν αὐτοῖς τελείαν τοιαύτην.

Δὲν δύναταί τις βεβαίως νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὸ ἄδυτον τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ τοσάκις ὑπὸ τῶν βαρβάρων συληθὲν καὶ ἐν τέλει ὑπὸ τῶν Ρωμαίων γυμνωθὲν, κρύπτει κειμήλια τέχνης δυνάμενα νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ τῆς Ὀλυμπίας. Εἶναι ὅμως ἀφ' ἑτέρου βέβαιον, ὡς τοῦτο ἄλλως ἀποδείκνυται ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν κ. κ. Φουκὰρ καὶ Βέσερ καὶ τελευταίως τοῦ κ. Ὡσσουλιὲ, ὅτι ὑπὸ ἀρχαιολογικὴν ἔποψιν ἡ συγκομιδὴ ἔσεται ἄφθονος ἱκανοποιοῦσα τοὺς κόπους τῶν ἡμετέρων ἐπιστημόνων. Αἱ θυσίαι, εἰς ἃς ὑπεβλήθη ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσι μάταιαι, εἰ καὶ ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ Ἑλλὰς κατ' ἀπαράβατον συνήθειαν ἐπιφυλάσσει δι' ἑαυτὴν ὁλόκληρον τὸ προϊὸν τῶν ἀνασκαφῶν, θὰ καταστήσῃ ὅμως καταφανὲς, ὅτι δημοκρατία ἡμῶν δύναται ἐν ἀνάγκῃ ὡς οἱ μονάρχαι νὰ ἐξεύρῃ πόρους, ὅπως κρατύνῃ τὸ γόητρον αὐτῆς ἐν Ἀνατολῇ μὴ λησμονοῦσα συνάμα καὶ τὰ αἰσθηματικὰ συμφέροντα.

ΖΑΠΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ζήτημα ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐπασχολοῦν τήν τε ρωμουνικὴν καὶ ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν καὶ ζωηρῶς ὑπὸ πάντων συζητούμενον εἶναι ἡ περιουσία τῶν ἐξαδέλφων Ζάππα, ἧς ἕνεκα ἐπῆλθεν ἡ διάρρηξις τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας. Ὁ ρωμουνικὸς τύπος πειρᾶται ἐκ παντὸς τρόπου, παραμορφῶν ἀληθείας ἀκαταμαχήτους καὶ γεγονότα ψηλαφητὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις κακῶς ἐπολιτεύθη διακόψασα τὰς σχέσεις. Ἀναλύοντες τὸ χθὲς ἀναδημοσιευθὲν ἐν τοῖς «Συλλόγοις» ἄρθρον τοῦ ἡμιεπισήμου κυβερνητικοῦ ὀργάνου „Γίμπουλ" ἀντιπαρατηροῦμεν ὅτ ἐκ τῶν διαμειφθέντων μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων διπλωματικῶν ἐγγράφων ἅτινα ἐδημοσιεύθησαν ἤδη καὶ ἐκ τῶν ὅσωνπαρακατιόντες λέγομεν, καταδείκνυται ὅτι ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων ἐπεβάλλετο τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει. Πρὸ 27 ἐτῶν ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα πολίτης ἕλλην, ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας, ὅστις διὰ διαθήκης ἐγκαθιστᾷ κληρονόμον τὰ „Ὀλύμπια" ἐκτελεστὴν δὲ καὶ ἐπικαρπωτὴν τὸν ἐξάδελφόν του Κωνσταντῖνον Ζάππα. Πλὴν δὲ τῶν ἄλλων εἰδικῶν κληροδοτημάτων κατέλιπε καὶ κληροδότημα ἐκ 12 χιλιάδων φρ. ἐτησίως εἰς τὴν ἐνταῦθα ρωμουνικὴν Ἀκαδημίαν, ἅτινα καταβάλλουσα τακτικῶς ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχὴ ἐλάμβανεν ἀποδείξεις παραλαβῆς. Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δι' ἀλλεπαλλήλων ἐγγράφων κατατεθειμένων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας ἐνταῦθα, ἀναγνωρίζει ὡς μόνον δικαιοῦχον τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς ῥηθείσης περιουσίας. Ἤδη δὲ πάντα ταῦτα λησμονοῦσα ἐξαιτεῖται τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα στηριζομένη κυρίως εἰς δύο τινα· ἀ. ὅτι τὰ „Ὀλύμπια" ὡς Ἠθικὸν πρόσωπον ξένου Κράτους μὴ ἀνεγνωρισμένον ἐνταῦθα, δὲν δύναται νὰ ἀπολαύῃ δικαιωμάτων καὶ κατὰ συνέπειαν ἀδυνατεῖ νὰ κληρονομῇ καὶ β'. ὅτι τὸ 7ον ἄρθ. τοῦ Συντάγματος δὲν ἐπιτρέπει τοῖς ἀλλοδαποῖς τὴν κτῆσιν ἀγροτικῶν κτημάτων.

Πᾶς τις εὐχερῶς κατανοεῖ τὸ ἀβάσιμον τῶν ἀξιώσεων τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Κατὰ πάσας τὰς νομοθεσίας Κράτη κληρονομοῦσιν ἄτομόν τι τότε μόνον ὅταν ἡ περιουσία αὐτοῦ ἀποθνήσκοντος κηρύττεται σχολάζουσα· Ἀλλ' ἡ περιουσία τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα δὲν φέρει, πολλοῦ γε καὶ δὴ τοιοῦτον χαρακτῆρα, καθότι ἀπὸ τῆς τε-

λευτῆς αὐτοῦ περιῆλθε διὰ τοῦ ἐπικαρπωτοῦ εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπερ πληροῦν τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου, ἵδρυσε τὸ περικαλλὲς καθίδρυμα τῶν „Ολυμπίων“. Ἀλλὰ καὶ μὴ ὑπαρχούσης διαθήκης ἡ ἀγωγὴ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως φαίνεται πάντη ἀνυποστήρικτος, διότι λεγεὼν κληρονόμων διεκδικεῖ, ἀπό τινος ἤδη χρόνου τὴν ἐν λόγῳ περιουσίαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ἐπιφυλασσόμενοι προσεχῶς νὰ ἐξετάσωμεν τὴν νομικὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς τῶν συγγενῶν τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα, ἐξακολουθοῦμεν ἤδη διατυποῦντες τοὺς λόγους ὧν ἕνεκα τρανῶς ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις οὐδὲν ἀπολύτως δικαίωμα ἔχουσα ἐπὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ παρηγκώνισε τὰ ἀκαταγώνιστα δίκαια τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ ἐξώθησε τὰ πράγματα εἰς σημεῖον ὅπερ κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἐπήνεγκε τὴν ῥῆξιν.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἠμέλησεν ἢ ἀπεποιήθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰ ἑξῆς· ἀ. ὅτι ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας ἐτελεύτησε καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος, μὴ χορηγῶν δικαιώματα εἰς ξένα καὶ μὴ ἀνεγνωρισμένα Ἠθικὰ πρόσωπα δὲν εἶχε συλληφθῆ κἂν ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ ρωμούνου νομοθέτου· β'. ὅτι τὸ περὶ κύρους τῆς διαθήκης Εὐαγγέλη Ζάππα ζήτημα εἶναι ἀπὸ πολλοῦ μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν δεδικασμένον, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐν τῇ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1865 διακοινώσει, δημοσιευθείσῃ διὰ τοῦ ἐνταῦθα „Μηνύτορος“ καὶ ἀναγνωριζούσῃ ὡς ἐκτελεστὴν τῆς ῥηθείσης διαθήκης τὸν Κωνσταντῖνον Ζάππαν· γ'. τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα φέροντα χρονολογίαν 19)31 Αὐγούστου 1866, Ματου 25 καὶ 13 Ἰουνίου 1886, δι' ὧν τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωμουνίας προηγηθείσης συνεννοήσεως τούτου μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, ἀπευθύνεται εἰς τὸ ἐνταῦθα τότε ἑλληνικὸν Προξενεῖον καὶ γνωρίζει αὐτῷ ὅτι τὰ μὲν ἐγχώρια δικαστήρια οὐδεμίαν ἁρμοδιότητα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχουσι, μόνῃ δὲ τῇ ἑλλην. προξενικῇ ἀρχῇ ἀναγνωρίζεται ἡ ἁρμοδιότης καὶ ἀνατίθεται ὁ κανονισμὸς τῆς κληρονομίας Εὐαγγέλη Ζάππα· δ'. τὸ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1878 πρὸς τὸ ἐνταῦθα ἑλληνικὸν προξενεῖον παρ' αὐτῆς τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἀπευθυνθὲν ἔγγραφον, δι' οὗ αὕτη διὰ τὴν βραδύτητα τῆς καταβολῆς τῶν ἐτησίως διδομένων πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν διατυποῖ παράπονα κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα καταγγέλλουσα αὐτὸν ὡς μὴ ἐκπληροῦντα πιστῶς τὴν τελευταίαν τοῦ διαθέτου θέλησιν· ε. ὅτι τὰ „Ολύμπια“ καὶ ὑποτιθεμένου ὅτι ὁ κρατῶν ρωμουνικὸς νόμος ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν, τοῦθ' ὅπερ τὸ Σύνταγμα ἀπαγορεύει, δὲν εἶναι πρόσωπον Ἠθικὸν ξένου Κράτους ἀνεξάρτητον, ἀλλὰ κλάδος ἀναπόσπαστος τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

Ταῦτα πάντα ἔχουσα ὑπ' ὄψει ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια, τοῦτο μὲν διότι οὕτω ἡ ἀνεξαρτησία καὶ κυριαρχία τοῦ ἔθνους προσεβάλετο, τοῦτο δὲ διότι τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια κατ' οὐδένα νομικὸν λόγον ἠδύναντο μετὰ τὴν ἀγωγὴν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἧς μέλος ἀναπόσπαστον ἀποτελοῦσι, νὰ ἐπιληφθῶσιν ρμοδίως τῆς ὑποθέσεως. Ἠξίωσεν ὅθεν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὅπως ἡ διένεξις αὕτη ὡς διένεξις μεταξὺ δύο ἀνεξαρτήτων κρατῶν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἐξομαλυνθῇ, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν ἐπετυγχάνετο ἡ ποθουμένη συνεννόησις ν' ἀνατεθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς διαιτησίαν. Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις μετὰ μακροχρόνιον ἄτοπον σιωπὴν ἀπαντήσασα ἔδειξε τὰ δικαστήρια αὐτῆς.

Οὗτοι εἰσὶν οἱ λόγοι, [1]) δι' οὓς ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐθεώρησε περιττὴν τὴν περαιτέρω παρουσίαν καὶ διαμονὴν τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἀντιπροσώπων της καὶ προέβη εἰς τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων. Παρελείψαμεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις θέλουσα νὰ δικαιολογήσῃ τὴν στάσιν της διατείνεται ὅτι εἰς ἐκ τῶν λόγων ὧν ἕνεκα παρακωλύεται ἡ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς ἑλληνικῆς συνεννόησις εἶναι καὶ ἡ ἀγωγὴ τῶν συγγενῶν. Ἀλλὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι μόνον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν συγγενῶν δύνανται ν' ἀντιτάξωσιν, οὐδέποτε ὅμως ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις.

Τὰ βραχέα ταῦτα θεωροῦμεν ἐπαρκῆ μὲν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ „Τίμπουλ“ δημοσιευθέντων, ἱκανὰ δὲ πρὸς παράστασιν τῆς ἀληθοῦς θέσεως τοῦ ζητήματος. Ἀφίεμεν ἀναπαντήτους τὰς εἰρωνείας ὡς καὶ τὰς περὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος ἀναρμόστους κρίσεις τοῦ „Τίμπουλ“ ἵνα μὴ ψεχθῶμεν ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος ὀργῆς γράφομεν, ὡς ἔψεξε τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὅτι ab irato διέκοψε τὰς σχέσεις.

[1]) Λυπούμεθα ὅτι δὲν ἐδημοσιεύθη μετὰ τῶν προχθὲς ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως δημοσιευθέντων σχετικῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων καὶ ἡ διακοίνωσις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Δραγούμη πρὸς τὸν κ. Παππαρηγόπουλον ἐνταῦθα, ἐξ ἧς θὰ ἠρυόμεθα πλείονας λόγους.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ὡς συνέχειαν τῶν ἐν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ τῶν «Συλλόγων» δημοσιευθέντων διπ. ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἑλληνο-ρωμουνικὴν ῥῆξιν, καταχωρίζομεν καὶ τὰ ἑξῆς·

Τηλεγράφημα τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Βρὶν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ ἰταλὸν πρέσβυν κ. Κουρτοπάσσην.

„Δύνασθε νὰ διαβεβαιώσητε τῇ Α. Ε. τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ ὅτι ἀσμένως δέχομαι τὴν πρότασιν αὐτοῦ. Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἡμετέρα πρεσβεία καὶ τὰ προξενεῖα θὰ λάβωσιν αὐθωρεὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν τοὺς ρωμούνους ὑπηκόους καὶ τὰ ρωμουνικὰ συμφέροντα. Λογιζόμεθα εὐτυχεῖς δεχόμενοι παρόμοιον τεκμήριον ἐμπιστοσύνης καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τεκμηριοῦντες τὴν πρὸς τὴν Ρωμουνίαν ζωηρὰν ἡμῶν φιλίαν.“

Βρίν.

Διακοίνωσις τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ ἰταλὸν πρέσβυν κ. Κουρτοπάσσην.

Κύριε πρέσβυ,

Ἔλαβον ἀντίγραφον ὅπερ εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἐπιστείλῃ ἡ Υ. Ε. τοῦ τηλεγραφήματος δι' οὗ ἡ Α. Ε. ὁ κ. Βρὶν ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας ἀγγέλλει ἡμῖν ὅτι δέχεται τὴν πρότασιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις πρεσβείας τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς ἐξαρτωμένων βασιλικῶν προξενείων προστασίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑμετέρων ὑπηκόων.

Ἔσπευσα νὰ παρακαλέσω τὸν ἐν Ρώμῃ ἐπιτετραμμένον τῆς Ρωμουνίας νὰ διερμηνεύσῃ τῇ Α. Ε. τῷ κ. Βρὶν τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἀντὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑπηρεσίας τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐπεφόρτισα τὸν κ. Γκίκαν νὰ διαβιβάσῃ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας τὴν βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ ταῖς συμπαθητικαῖς φράσεσιν ἐν αἷς συντέτακται ἡ τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Βρὶν διακοίνωσις.

Δέξασθε κτλ.

Ἀλ. Λαχωβάρης.

Τηλεγράφημα κρυπτογραφικὸν τοῦ κ. Θ. Γκίκα, ἐπιτετραμμένου τῆς Ρωμουνίας ἐν Ρώμῃ, πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Ἀλ. Λαχωβάρην, ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

„Ἡ Α. Ε. ὁ κ. Βρὶν, ὃν ἔσπευσα νὰ ἴδω, ἐπέτρεψέ μοι νὰ γνωρίσω τῇ Υ. Ε. ὅτι ἀσμένως δέχεται τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ· 19998 τηλεγραφήματι ἡμῶν μνημονευομένην πρότασιν. Ὁ κ. Βρὶν προστίθησιν ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις θεωρεῖ ἑαυτὴν εὐτυχεστάτην ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἐκλογῇ αὐτῆς ὡς προστάτιδος τῶν ἐν Ἑλλάδι ρωμούνων ὑπηκόων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐτηλεγραφήθη τοῖς ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ἀθήναις πρεσβευταῖς.“

Θ. Γκίκας.

Τηλεγράφημα τῆς Α. Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας κ. Ἀλ. Λαχωβάρη, πρὸς τὸν κ. Θ. Γκίκαν ἐπιτετραμμένον τῆς Ρωμουνίας ἐν Ρώμῃ.

„Ἔλαβον τὸ ὑμ. τηλεγράφημα περὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως παραδοχῆς τῆς προστασίας τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπηκόων ἡμῶν. Ἐπίσης ἔλαβον καὶ παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Κουρτοπάσσῃ ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος δι' οὗ ἡ Α. Ε. ὁ κ. Βρὶν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας εὐηρεστήθη ν' ἀναγγείλῃ αὐτῷ τὴν παραδοχὴν ταύτην.

Εὐαρεστήθητε παρακαλῶ νὰ διερμηνεύσητε τῇ Α. Ε. τῷ κ. Βρὶν τὰ εἰλικρινῆ εὐχαριστήρια ἀντὶ τῆς προσγενομένης ὑμῖν ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως χάριτος καὶ διαβιβάσητε αὐτῷ τὰ αἰσθήματα τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης ἀντὶ τῶν συμπαθητικῶν λέξεων ἐν αἷς συντέτακται ἡ εἰς τὴν πρότασιν ἡμῶν ἀπάντησις αὐτοῦ.

Ἀλ. Λαχωβάρης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ χθεσ.νὴ „Λοῦπτα“ ἀφοῦ καθάπτεται τῶν Ἑλλήνων, διϊσχυρίζεται ὅτι ἡ ὑπόθεσις Βέδμαρ, μόνη παρώτρυνεν αὐτοὺς νὰ λάβωσι παρομοίαν αὐστηρὰν στάσιν καὶ διακόψωσι τὰς σχέσεις, φρονεῖ δ' ὅτι οἱ πρό τινων ἡμερῶν δρ:μέως κατακρίναντες ἐν τῇ Βουλῇ αὐτῶν τὴν Ρωμουνίαν οὐγγροι, ἐπωφελούμενοι τοῦ ἑλληνο-ρωμουνικοῦ ζητήματος, θὰ ἐξαναγκάσωσι τὴν Ρωμουνίαν νὰ καταστείλῃ ἐν ἑαυτῇ πᾶσαν ἀντιμαγυαρικὴν κίνησιν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ρωσσία—λέγει—καὶ αὐτὴ ἡ Γαλλία ἂν ὑποστηρίξωσι τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα, ἡ Ρωμουνία δὲν θὰ παρεκτραπῇ τῆς παρελθούσης αὐτῆς συμπεριφορᾶς.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς, λέγει, ὅτι ὁ κ. Λαχωβάρης κατηγορεῖ νῦν τὸν κ. Κὰρπ ὡς δημιουργήσαντα διὰ τῆς ὑποθέσεως Βέδμαρ προηγούμενον ὅπερ ἐπικαλεῖται ἡ Ἑλλάς.

Ἡ γαλλόφωνος „Πατρὶς“ ἀφοῦ ὑβρίζει τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἀποκαλοῦσα δογκιχωτείους τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς, συνοφρυάζει ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ Ρωσσία ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων, τοῦθ' ὅπερ τεκμηριοῖ, ὡς λέγει, ὅτι ὑπῆρχεν ἐκ τῶν προτέρων συνεννόησις. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ῥηθὲν φύλλον παρηγορεῖ ἐπὶ τέλους τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ, ἀποβλέπον εἰς τὴν χρηματικὴν ἀδυναμίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην ἐν ᾗ εὑρεθήσεται θᾶττον ἢ βράδιον ἡ Ρωσσία ν' ἀποσυρθῇ, βλέπουσα ὅτι τὴν ἐνεστῶσαν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν συγκροτοῦσιν ἄνδρες φίλα τῇ Ρωσσίᾳ φρονοῦντες.

Ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου 5 ο)ο τοῦ δανείου τῶν 16 ἑκατομμυρίων, γενήσεται τῇ 15 τρέχοντος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς πρωτευούσης.

Αἱ πρόσοδοι τῶν ρωμουνικῶν σιδηροδρόμων ἀνῆλθον κατὰ τὸν μῆνα αὔγουστον εἰς φρ. 4,337,620.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν τὰ μέχρι τῆς 1ης ὀκτωβρίου εἰσπλεύσαντα εἰς Σουλινᾶν ἀτμόπλοια ἀνῆλθον εἰς 983.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ συγκροτῇ ἐφεξῆς ἑσπερινὰς συνεδρίας, καθ' ἃς θὰ συζητῇ ἀποκλειστικῶς τὰ κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον ὑποβληθησόμενα τῇ Βουλῇ καὶ συζητηθησόμενα νομοσχέδια.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 8 τρέχοντος.

Σουλινᾶς· 3 ἀτμόπλοια, 1 ἱστιοφόρον καὶ 1 λέμβος μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 111.

Στόμια Προύθου· οὐδὲν πλοῖον.

Οὐγκένι· 33 πρόσωπα.

Πρεδεάλ· 143.

Πρεδεάλ· 102.

Ἡ ὑγεία πάντων εὐάρεστος.

Εἰς τὸν διαπρεπῆ ἄγγλον συγγραφέα Κνίγκστον ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως τὸ ἀριστεῖον τῶν ἐπιστημῶν 1ης τάξεως.

Κατὰ τὰς ἀπανταχόθεν τῆς χώρας ληφθείσας εἰδήσεις, ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς νομοῖς Μουστσὲλ καὶ Ἄρζες καταπεσουσῶν βροχῶν, ἡ θερμοκρασία ὑπέστη ἐπαισθητοτάτην ἀλλοίωσιν. Ἐν Βουκουρεστίῳ ἔχομεν σχεδὸν ψῦχος καὶ ἂν ἡ προχθεσινὴ κακοκαιρία ἐξηκολούθει, δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πρωτεύουσαν ἡ χιών, ἥτις ἀμέσως μετὰ τὰ κυνικὰ καύματα ἐρχομένη, θὰ δυσηρέστει καὶ ἔβλαπτεν ἡμᾶς. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ εὐαρεστεῖ πάντας εἶναι ὅτι, σὺν τῇ ἐπὶ τὸ δροσερώτατον μετατροπῇ τῆς θερμοκρασίας, ἐξέλιπον καὶ οἱ περὶ ἐνσκήψεως εἰς Ρωμουνίαν τῆς χολέρας φόβοι, οὓς ἄλλως ἠλλάττωσαν καὶ αἱ ἐκ τῶν ἐπιχολέρων μερῶν καθημερινῶς ἀφικνούμεναι ἐνθαρρυντικώτεραι περὶ ἐπιδημίας πληροφορίαι.

Τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ κ. Λαχωβάρη, ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐτροποποίησε τὸν περὶ γάμου τῶν ἀξιωματικῶν κανονισμὸν ὡς ἑξῆς·

Οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ δὲν δύνανται νὰ συνάψωσι γάμον ἢ λαμβάνοντες προῖκα 60 χιλ. φράγκων εἰς κεφάλαια ἢ τρισχίλια φράγκα ἐτησίαν πρόσοδον. Οἱ λοχαγοὶ δύνανται νὰ συνάψωσι γάμον καὶ μεθ' ἥττονος προικός. Οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι πρὸς τῷ μισθῷ αὐτῶν ἔχουσι καὶ ἑτέρας προσόδους. Ἡ τροποποίησις αὕτη τοῦ κανονισμοῦ δημοσιευθήσεται διὰ τοῦ „Ἐπισήμου Μηνύτορος“.

Ἡ ἐφ. „Οὐνιβέρσουλ“, δημοσιεύουσα τὴν μεταξὺ ἰταλικῆς καὶ ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἀνταλλαγεῖσαν ἀλληλογραφίαν, περὶ ἀναθέσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ρωμούνων τῇ προστασίᾳ τῆς Ἰταλίας, ἐπιλέγει· „Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη τεκμηριοῖ ἐναργέστερον τὴν παροιμίαν, τὸ αἷμα νερὸν δὲν γίνεται“.

Ἡ κατασκευὴ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Κραγιώβης-Καλαφὰτ ἐξακολουθεῖ δραστηρίως. Αἱ ἐπιχωματώσεις ἐπερατώθησαν, κατὰ τὸ ἔαρ γενήσεται ἡ τοποθέτησις τῶν ἐλασμάτων, ἡ δὲ παράδοσις εἰς δημοσίαν χρῆσιν τῆς γραμμῆς περὶ τὰ μέσα τοῦ θέρους 1893.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ „Τίμπουλ“.

„Ἐφημερίδες τινες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, παραβάλλουσαι τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Βέδμαρ ἀποπειρῶνται εἰς μάτην νὰ ταυτίσωσιν ἀμφοτέρας. Ἡ ἄγνοια τῶν ἐφημερίδων τούτων δικαιολογεῖ τὴν ἀπόπειραν ταύτην. Ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ προῦκειτο περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἐφαρμογῆς ἣν ἡ κυβέρνησις ἠρνήθη, μὴ θέλουσα νὰ σφετερισθῇ κληρονομίαν ἀνήκουσαν εἰς ξένους. Ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος δὲν ἐφαρμόζεται. Ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ πρόκειται περὶ ἑνὸς μόνον πράγματος· Ἐὰν δύναται ἢ μὴ δύναται κράτος ξένος νὰ κατέχῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἄλλου κράτους, ἀνεξαρτήτως τοῦ 7ου ἄρθρου, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. Ἡ μόνη ὁμοιότης εἰς τὰς δύο ταύτας ὑποθέσεις εἶναι ὅτι εἰς ἀμφοτέρας ἡ κυβέρνησις εἰργάσθη καλῶς καὶ κατὰ τ' ἀληθῆ συμφέροντα τῆς χώρας“.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐπέτρεψεν εἰς τὸν δῆμον Πλοεστίου νὰ συνομολογήσῃ δάνειον 100 χιλ. φράγκων, πρὸς μεγέθυνσιν καὶ ἐξωραϊσμὸν τοῦ βουλεβάρτου τῆς πόλεως.

Κατὰ Δεκέμβριον γενήσεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν κτημάτων ἡ διὰ πλειοδοσίας κατακύρωσις πολλῶν γαιῶν παραδοτέων κατὰ τὸ ἔτος 1894.

Τὸ Ζαππειακὸν ζήτημα καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ἐπελθοῦσα διπλωματικὴ ῥῆξις ἐγνώσθησαν ἤδη ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ἀλλ' ἐν ἀτελείᾳ. Καὶ τὰ μὲν φύλλα τῆς Βιέννης καὶ τῆς Πέστης καταφέρονται, ὅπερ ἄλλως προεβλέπομεν, κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ σοφιστειῶν ἀποδίδοντα αὐτῇ τὸ ἄδικον. Ἀλλὰ παρὰ τοῦ βιεν.τύπου τί καλὸν δυνάμεθα ν' ἀναμένωμεν; Τὸ χθὲς φθάσαν φύλλον τοῦ παρισιάνου „Χρόνου“ δημοσιεύει περὶ τοῦ ζητήματος ἀλληλογραφίαν πλήρη ἀνακριβειῶν καὶ ἡμαρτημένων εἰδήσεων· ἀγνοοῦμεν ἂν ἡ ἀλληλογραφία ἐπίτηδες ἐπέμφθη ἐντεῦθεν ἐσφαλμένη. Ἡ σήμερον ἀφικομένη λονδίνειος „Σημαία“ ἐπίσης περιέχει ἐσφαλμένας εἰδήσεις, ἀφοῦ ὀνομάζει τοὺς ἀποθανόντας δύο Ζάππας ἀδελφούς· ὥστε δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος δὲν ἔμαθε μέχρις ὥρας ἀκριβῶς καὶ ὡς δεῖ τὸ ζήτημα.

Ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία“ ὁμιλεῖ περὶ πιθανῆς λαϊκῆς συναθροίσεως, καθ' ἣν ὁ λαὸς θ' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως νὰ μὴ ἐνδώσῃ εἰς τὰς αἰτήσεις τῆς Ἑλλάδος. Ἴδωμεν!

Η ΡΗΞΙΣ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗ
ὑπὸ
ΡΩΜΟΥΝΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Πευθὴν τοῦ «Ἀδεβέρουλ», παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Μιχαὴλ Φερεκύδου, πρώην πρεσβευτοῦ καὶ κατ' ἐπανάληψιν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας, ἔσχε μετ' αὐτοῦ τὴν ἑξῆς διάλεξιν·

— Τί φρονεῖται, κ. Φερεκύδη, περὶ τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα διπλωματικῆς διαστάσεως.

— Ἡ ἔρις δὲν παρουσιάζει σοβαρότητα τόσῳ μεγάλην, ὡς πρεσβεύουσιν ἔνιοι τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἐπολιτεύθη ὀρθῶς καθ' ἅπασαν τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα καὶ ἂν ἐμμείνῃ σταθερῶς καὶ ἐφεξῆς ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ, οὐδεμίαν δικαιοῦται νὰ φοβῆται σοβαρότητα.

— Δὲν φρονεῖται ὅτι ἡ ἐπέμβασις ἐνδιαφερομένων τινῶν δυνάμεων ἐνδέχεται νὰ προκαλέσῃ διεθνεῖς περιπλοκὰς δυσαρέστους τῇ κυβερνήσει, περιπλοκὰς ἀναγκασούσας αὐτὴν νὰ παραιτηθῇ τῶν δικαιωμάτων τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς περιουσίας Ζάππα!

— Δὲν ὑπάρχει αἰτία ἐπεμβάσεως τῶν δυνάμεων ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἑλλάδα διαστάσει ἡμῶν. Οἵας δήποτε ἡ Ρωσσία ἐν παραδείγματι δυσχερείας παρεμβάλῃ ἡμῖν, ἡ ἐν τῷ ζητήματι πιθανὴ αὐτῆς ἀνάμιξις θὰ ἐκθέσῃ αὐτὴν ἐνώπιον τῆς δημοσίου γνώμης. διότι ὁλόκληρος ἡ ὑπόθεσις Ζάππα ἀνάγεται εἰς τὴν δικαιοσύνην, οὐδὲ ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις δικαιοῦται ἐν οἵᾳ δήποτε περιπτώσει ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν.

— Ἐὰν φρονῆτε ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν εἶναι ξένη πρὸς τὴν ῥῆξιν ταύτην, δύνασθε νὰ παραδεχθῆτε τοῦτο καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀνάμιξιν τῆς Γαλλίας; Καὶ τοῦτο πρὸ πάντων διότι ὁ κ. Κοντουλὺ, πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, ἐπέμεινε παρὰ τῷ κ Κὰρπ, ἵνα ἐπεμβῇ εἰς τὴν κληρονομίαν Βὲδμαρ πρὸς ὄφελος τῶν ἀνηλίκων Λεμοτὲ καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ κράτους. Τοῦ ζητήματος τούτου ἅπαξ ληθέντος κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Κουτουλὺ καὶ δημιουργηθέντος οὕτω ἑνὸς προηγουμένου, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἐν συνεννοήσει πρὸς τὸν κ. Φοντὼν καὶ ἴσως πρὸς τὸν κ. Κουτουλὺ, προέβη εἰς τὴν κατὰ τῆς Ρωμουνίας διαδήλωσιν ταύτην.

— Ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ῥῆξις ἡμῶν ἔχει χρονολογίαν προγενεστέραν τῆς ἀνόμου λύσεως τῆς κληρονομίας Βέδμαρ· ἑπομένως, ἡ κληρονομία αὕτη δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ

τὴν ῥῆξιν τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα διπλωματικῶν ἡμῶν σχέσεων. Εἶναι ἐπιχείρημα ὅμως ἰσχυρότατον διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ ὅτι εἷς ὑπουργὸς διὰ μιᾶς κονδυλιᾶς ἠκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαστηρίων καὶ ἐφετείων ἡμῶν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Γαλλίαν, οὐδὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω θετικόν· ἐπιτρέπετέ μοι ὅμως νὰ ὑποθέσω ὅτι ὅπου φαίνεται ἡ χεὶρ τῆς Ρωσσίας ἐκεῖ ἀναπόφευκτος ὑπάρχει καὶ ἡ ἐπικουρία τῆς Γαλλίας.

— Τί ἀποτέλεσμα δύναται νὰ γεννηθῇ ἐκ τῆς ῥήξεως ταύτης;

— Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς στάσεως τῆς κυβερνήσεως.

— Ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ κυβέρνησις προτίθεται ν' ἀπευθύνῃ ταῖς εὐρωπαϊκαῖς δυνάμεσι διακοίνωσιν περί τε τῆς ῥήξεως καὶ τῆς κληρονομίας Ζάππα. Ἐπιδοκιμάζετε ὑμεῖς τὸ πιθανὸν τοῦτο μέτρον;

— Οὐχί! Τοῦτο ἔσται μέγα διπλωματικὸν ἁμάρτημα, διότι γενομένου τούτου, ὡσεὶ ἀνεγνωρίζοντό πως τὰ δικαίωματα τῆς διαιτησίας τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

— Ἀλλ' ἂν ἡ Ἑλλὰς ἀποφασίσῃ νὰ ἐπιστείλῃ τοιαύτην ἐγκύκλιον διακοίνωσιν, δὲν δικαιοῦται ἄρά γε καὶ ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ ἐναντίον τῆς διακοινώσεως ταύτης;

— Οὐδεμία ἀνάγκη νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ πράξῃ ὅ,τι θέλει, ἀλλ' ἡμεῖς δέον νὰ ὦμεν ἀπάθητοι. Τὸ πολύ, θὰ παρεδεχόμην ἐμπιστευτικὴν διακοίνωσιν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους ἡμῶν, ἵνα, ἐν ἀνάγκῃ, παράσχωσι προφορικὰς λεπτομερείας ταῖς κυβερνήσεσι παρ' αἷς εἰσὶ διαπεπιστευμένοι.

— Πῶς χαρακτηρίζετε τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος; Δὲν εὑρίσκετε αὐτὴν λίαν παιδαριώδη;

— Ὦ! ναὶ λίαν παιδαριώδη καὶ ἴσως περισσότερον. Ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν, ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, νὰ πεισθῶ ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις εἶναι πολὺ ἀπαιτητικαὶ καὶ ἔστιν ὅτε δύστροποι. Οἱ Ἕλληνες φρονοῦσιν ὅτι ἐσμὲν ἀποικία αὐτῶν καὶ ὡς πρὸς τοιούτους φέρονται πρὸς ἡμᾶς. Δι' ἐλάχιστον πρᾶγμα ὀργίζονται καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμᾶς διὰ τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων. Καὶ πρὸ πέντε ἐτῶν συνέβη τι ὅμοιον.

Ἐν τῷ κληρονομικῷ ζητήματι ν τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων ἀπεφάνθη ἐναντίον ἑλλήνων τινων ὑπηκόων. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ κληρονομία ἔδει νὰ ἐκδικασθῇ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου, ὅπερ ἀπεποιήθη κατηγορηματικῶς ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις. Τότε ὁ ἕλλην ἐπιτετραμμένος κ. Δουρούτης μοὶ ἀπηύθυνεν αὐθάδη διακοίνωσιν δι' ἧς καθήπτετο τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν ὡς μεροληπτικῆς καὶ ἠρνεῖτο τοῖς ἡμετέροις δικαστηρίοις τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπεμβαίνειν εἰς κληρονομίας ὑπηκόων ἑλλήνων. Τὴν ἀχαρακτήριστον ταύτην διακοίνωσιν σφραγίσας ἐν φακέλλῳ ἐπέστρεψα τῷ κ. Δουρούτῃ. Καὶ ὁ κ. Δουρούτης ἀνεκλήθη.

— Ἡ παρατήρησις ἄρα τοῦ „N. E. Τύπου" ὅτι ἡ Ἑλλὰς στενοχωρεῖ συνεχῶς (;) τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις δι' ἐγκυκλίων διακοινώσεων καὶ γελοίων ἀπειλῶν (;) εἶναι προσφυεστάτη. Καὶ ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνικῶν σχολῶν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔλαβε στάσιν πολὺ καραγκιόζικην.

— Πάντοτε τοιαῦτα ἦσαν καὶ ἔσονται τὰ παληκάρια ταῦτα.

Σ. Συλλ. Καὶ ὅμως ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ σχολῶν, ἡ μὲν Ἑλλὰς ἐνίκησεν, οἱ δὲ προκαλέσαντες τὸ ἐπεισόδιον βούλγαροι ὑπουργοὶ κατεδείχθησαν καραγκιόζαι, κατὰ τὴν ὡραίαν φράσιν τοῦ „Ἀδεβέρουλ", ᾧ καὶ συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας, ἐν ὀνόματι τῆς καταπατουμένης ἐκ μίσους πρὸς τὰ παλληκάρια δικαιοσύνης. Καὶ ὅμως δὲν πιστεύομεν ἐπὶ τὸ ἀληθὲς τῆς ἀνωτέρω συνεντεύξεως. Ὁ „Ἀδεβέρουλ" πλάττει πολλὰ φαντασιώδη. Ἄλλως δὲν εἶναι δυνατὸν ὑπουργὸς νὰ σατυρίζῃ κράτη εἰς ἐπήκοον ἐμμίσθων πευθήνων.

ΚΟΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ δὲ ΚΑΣΤΡΟΣ

Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἀναγγείλαντες τὴν εἰς Βουκουρέστιον ἄφιξιν τοῦ πρωτοτύπου ἐν ἀπάσῃ τῇ ὑφηλίῳ Ὄντος ὅπερ θὰ ἠτιώμεθα ἐπὶ ὑπερβολικῇ σεμνότητι ἂν μὴ ἡ ἱσπανικὴ κυβέρνησις ἠδόκει πρὸ αἰώνων νὰ ἐξωραΐσῃ διὰ τοῦ κόμητος, τοῦ κόμητος, λέγομεν, Ἀνδρέου δὲ Κάστρο, ἠγγέλλομεν καὶ τηνεῦμενῆ αὐτοῦ πρόθεσιν τοῦ νὰ ἐπιδείξῃ τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῷ δημοσίῳ πάντα τὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα αὐτοῦ προσόντα, ἤτοι τὴν ποίησιν, τὴν φωνὴν καὶ τὴν δραματικὴν τέχνην. Ἡ αἴθουσα ἐξηυρέθη, ὁ συνοδεύσων τὸν κόμητα κλειδοκυμβαλιστὴς δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ εὑρεθῇ· αὔριον δὲ Σάββατον περὶ 8 ½ ὥραν τῆς ἑσπέρας, ὁ κλεινὸς καὶ φαεινὸς κόμης θὰ παίξῃ καὶ διδάξῃ τὰς τέχνας αὐτοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Μόσιλορ Ξενοδοχείου Λονδίνου, τοῦ ξενοδοχείου ἐκείνου ὅπερ μέλλει ἐφεξῆς νὰ θέσῃ πλάκα φέρουσαν ἐπιγραφὴν „Ἐντεῦθεν διῆλθεν ὁ Κόμης Ἀνδρέας δὲ Κάστρος". Εἶναι περιττὸν νὰ συστήσωμεν τῷ δημοσίῳ τὴν ὑπὸ τὸν σεμνότατον τίτλον „οἰκογενειακῆς ἐφεσπερίδος" συνεδρίαν ἐκείνην ἐν ᾗ διάσημος δραματουργός, ποιητής, ἀοιδὸς καὶ ζωολόγος θὰ δείξῃ δείγματα ἐξόχου καὶ πρωτοτύπου δραματουργίας, ποιήσεως, ἄσματος καὶ ἀπομιμήσεως τῆς φωνῆς τοῦ κυνὸς, τῆς γαλῆς καὶ τοῦ καρχαρίου. Ἄλλως πρὸς τί νὰ συστήσωμεν συναυλίαν φέρουσαν ἐπὶ τοῦ προγράμματος αὐτῆς, ἀντὶ ἀριθήλων τεκμηρίων τῆς μελλούσης ἐπιτυχίας, τὰς δύο πολυσημάντους λέξεις—„Κόμης δὲ Κάστρος.— Τιμὴ 20 φράγκα".

Ἡ συναυλία ἔσται μοναδική. Μάρτυς Αἰκατερίνη—Ἔρι τοὺ τοῦ „Χοροῦ Μετημφιεσμένων" τοῦ Βέρδη καὶ ἡ „Ἀηδὼν" καὶ ἐπὶ πᾶσι τ' ὄνομα τοῦ κόμητος δικαιολογοῦσιν ἡμᾶς προβλέποντας ὅτι ἐπίκειται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου ἀσφυξία ἂν μὴ τεθῇ κατὰ τὴν εἴσοδον πυροσβεστικὴ ἀντλία ἵνα δροσίσῃ τὸ πλῆθος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 8 Ὀκτωβρίου.—Ἐν τοῖς ἁρμοδίοις κύκλοις βεβαιοῦται ὅτι μέχρι τοῦδε οὐδεμία διπλωματικὴ ἐνέργεια ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος περὶ τοῦ ἑλληνορρωμουνικοῦ ζητήματος.

ΑΘΗΝΑΙ 8.—Ἡ γαλλικὴ μοῖρα ἡ ἀποσταλεῖσα ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ καὶ θὰ τελέσῃ κάθαρσιν πενθήμερον.

Ὁ διάδοχος τῆς Δανίας ἀφίκετο ἐπίσης ἐπιβαίνων τοῦ „Ἁγ. Θωμᾶ".

ΒΙΕΝΝΗ 8. — Ὁ „N. E. Τύπος" πληροφορεῖται ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ἡ ἑλλ. κυβέρνησις ἑτοιμάζει ὑπόμνημα πρὸς τὰς δυνάμεις περιλαμβάνον τὰ ἀνταλλαγέντα ἔγγραφα μετὰ τῆς Ρωμουνίας, τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως Ζάππα καὶ τὰ πρὸς φιλικὴν λύσιν γενόμενα διαβήματα.

ΣΟΦΙΑ 8.—Ἡ κάθαρσις διὰ τὰς ἐκ Ρωμουνίας προελεύσεις ἠλαττώθη ἀπὸ 8 εἰς 5 ἡμέρας.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 8. — Ἐπίσημος ἔκθεσις μαρτυρεῖ ἐπαισθητὴν τὴν ὕφεσιν τῆς χολέρας. Κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας συνέβησαν 100—200 κρούσματα μόνον ἑκάστην ἑβδομάδα.

ΠΕΣΤΗ, 8. — Ἀπὸ χθὲς ἕως σήμερον ἐγένοντο 21 κρούσματα καὶ 16 θάνατοι.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ, 8. — Χθὲς συνέβησαν 3 ὑποπτοι θάνατοι.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 8. — Χθὲς ἐγένετο 1 μόνον κρούσμα. Οὐδεὶς θάνατος.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 8. — Ὁ „N. Χρόνος" λέγει ὅτι ὁ κ. Βὶτ σκοπεῖ ν' ἀπομακρύνῃ πάντα τὰ ἐπιπροσθοῦντα ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, θεωρεῖ δὲ τὴν ὀφειλομένην μέριμναν τῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας μεγίστην.

Ἀποκρούει δὲ ὁ „N. Χρόνος" τὴν γνώμην τῆς „Νοβόστι" ὅτι ἡ βιομηχανικὴ ἐπιτροπὴ ὤφειλε νὰ ἀναθεωρήσῃ τὸ νῦν τελωνιακὸν δασμολόγιον, ὅπερ εἶναι ἐξαίρετον. Ὁ „N. Χρόνος" ὁμιλεῖ περὶ τῆς πιθανῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἀπηργαιωμένων ἐμπορικῶν συμβάσεων καὶ τὴν ἀνάγκην ταχείας μεταρρυθμίσεως.

ΒΙΕΝΝΗ, 8. — Εἰς τὴν „Πολ. Ἀνταπόκρισιν" γράφουσιν ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι ὁ νέος διοργανισμὸς τοῦ πεζικοῦ ἀντικαθιστῶν τὸ μικτὸν σύστημα δι' ὁμοιομόρφου στρατοῦ παρέχει αὐτῷ πλείονα συνοχὴν καὶ στερεότητα καὶ μεταμορφοῖ πάντας τοὺς στρατιώτας εἰς ἄνδρας ἱκανοὺς διὰ πόλεμον. Ὁ νέος διοργανισμὸς ἐδοκιμάσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὰ τελευταῖα γυμνάσια καὶ ἀπεδείχθη ἐξαίρετος.

Πετρούπολις, 8.— Συστηθήσεται ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Τραπέζης τοῦ Κράτους.

Τὸ θωρηκτὸν „Pouplk" καὶ τὸ πολεμικὸν ἀτμόπλοιον „Μογγοῦτσι" θὰ καθελκυσθῶσι ἐντὸς τοῦ μηνός.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΙΛΑ, 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	3900	56 ½	8.85	Κ.
„	1900	56 ½	8.50	Μ.
„	1800	55	7.75	Σ.
„	2800	59	10.50	»
„	1800	56 ¾	9.50	„
„	6780	57 ½	9.32 ½	„
Ἀρκ.	2900	58 ½	6.57 ½	Μ.
„	2700	60 ½	9.	Μ.
„	3000	58 ½	6.57 ½	Μ.
„	650	57	6.50	Μ.
Κριθὴ	3200	41 ¼	4.57 ½	Κ.
„	1850	43 ½	4.77 ½	„
Φασ.	3500	ο(οκ.	9.90	Σ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ἠπείρου	
Σῖτος	5000	Σῖτος	7900
Ἀραβ.	—	—	10400

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:
Direction du Journal «Sylloghi»
Bucarest, Str. Covaci 14.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 9. — Βεβαιοῦται ἐκ καλῆς πηγῆς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔπεμψε διὰ τοῦ ταχυδρόμου τῆς χθὲς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπους αὐτῆς ὁδηγίας ὅπως ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν κυβερνήσεων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 9 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.25
4 „ „ „ „	81.75
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.—
5 „ „ ἀστικ.πιστ.(F.U)	90.50
6 „ „ „ „	101.25
7 „ „ „ „	102.75
5 „ „ (Iaşi f.urb).	81.75
¹⁰/₈₀₀ Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.25
„ „ 5 „ 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1685
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	405—
„ Nationalã . .	200	410
Constr. şi lucr. publ.	250	126.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	.
Λονδίνου	.
Βερολίνου	.
Ἀμβέρσης	.
Βιέννης	.
Λίρα ὀθωμανική	.

Βιέννη, 8 Σεπτεμβρίου	ὄψεως
Ναπολεόντιον χρυσοῦν	9.51
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	310.35
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	118.75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	119.95
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „ .	58.87
„ „ Amsterd. „ .	99.15
Παρίσιοι 7 Σεπτεμβρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ % . .	106.02
„ „ 3 %	99.15
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	99.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	333.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	595.62
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	500.62
„ Lot turc.	91.12
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 18
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλανδίας	206.25
„ „ Βερολίνου	122.27
Βερολίνον 7 Σεπτεμβρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.10
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.10
„ amortis. 5 %	97.—
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202.—
Δάνειον δημαρχείου . .	95.80
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	.
„ „ Παρισίων δίμ.	.
„ „ Ὁλλανδίας „ .	.
„ „ Βιέννης	.
„ „ Ἀμβέρσης „ .	.

ΓΑΛΛΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
Str. Dreapta No. 28.
Μαθήματα Νεοελληνικῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου Παρισίδου, πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ρουστσουκίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς. 5

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(76)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

— Ὁποία, καὶ ἂν ἦναι, εἶπεν ἡ Γουδβίνη, ὀλίγον μὲ μέλει, μ' ἀρκεῖ ὅτι, ἀφ' ὅτου ἦλθε, κοιμοῦμαι ὅλην τὴν νύκτα, καὶ τὴν ἡμέραν ἀκόμη μὲ ἀπαλλάττει ἀπὸ τὸ ἥμισυ τοῦ ἔργου μου.

Ἡ παραφροσύνη τοῦ Ἐδμῶνος διήρκεσε μέχρις ἑσπέρας.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ Ἐδμὼν ἔπαυσεν ὁμιλῶν, καὶ ὁ ἰατρὸς παρατηρήσας τὸν σφιγμόν του, εἶπε τῇ Μαλβίνῃ.

Ἰδοὺ ἡ κρίσις πλησιάζει· ἐὰν δὲν ἐκπνεύσῃ ἐντὸς ἓξ ὡρῶν ἐγγυῶμαι περὶ αὐτοῦ· πρόσεξον ὅμως μὴ ἀποκοιμηθῇς, καὶ φύλαττέ τον μετὰ προσοχῆς· ἐγὼ δὲν ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἀλλὰ μένω ἐνταῦθα, καὶ ἐὰν ἡ αἴσθησις ἐπανέλθῃ μετ' ἐλαφροῦ ἱδρῶτος, εἰδοποίησόν με· θὰ εἶναι ἐκτὸς κινδύνου.

Ἐπέστη λοιπὸν ἡ ὥρα, ἡ μέλλουσα ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης μου, εἶπεν ἡ Μαλβίνα, ἅμα μείνασα μόνη.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς τὰ πάντα θέλουσιν εἰσθαι τετελεσμένα.

Εἰς ταύτας τὰς λέξεις, ἡ φρικτὴ ἰδέα τοῦ ἐραστοῦ εἰς τὸν τάφον κειμένου τὴν σταματᾷ· τῇ φαίνεται ὅτι βλέπει αὐτὸν ἐντὸς λάκκου βαθέως, καὶ τὴν νεκρικὴν σινδῶνα ἡπλωμένην ἐπ' αὐτοῦ· κινεῖται διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰς ἀλγεινὰς αὐτὰς εἰκόνας, ἀλλὰ ματέως· ὁ θάνατος τοῦ Ἐδμῶνος τὴν καταδιώκει, τὴν πολιορκεῖ τὴν καταβάλλει, καὶ ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἐλπίδα ἀπὸ τῆς καρδίας της· τότε μὴ δυναμένη πλέον νὰ ἐλπίζῃ, ἐπιθυμεῖ, καὶ αὐτὴ τὸν θάνατον...

Θεέ μου! ἐκφωνεῖ δὲν τολμῶ πλέον νὰ σ' ἐπικαλεσθῶ διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Ἐδμῶνος, ἀλλὰ σοὶ παραδίδω καὶ τὴν ἐμήν· συγχώρησόν με ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ζήσω χωρὶς αὐτοῦ.

Ταῦτα λέγουσα πλησιάζει τὴν κλίνην, ἀνοίγει τὰ παραπετάσματα, καὶ ἐν τῷ ἅμα φρίκη θανατηφόρος τὴν καταλαμβάνει· ὁ Ἐδμὼν εἶναι ἄπνους· αἱ ψυχραὶ χεῖρές του ἀκίνητοι.

Ἐδμών, κράζει ἡ Μαλβίνα, Ἐδμών, πρόσμεινόν με, θὰ σ' ἀκολουθήσω· πρόσμεινε τὴν τάλαιναν Μαλβίναν σου· ἐκείνη σοὶ ὁμιλεῖ, ἐκείνη σ' ἐπικαλεῖται· δὲν θέλεις νὰ τὴν ἀκούσῃς ἅπαξ εἰσέτι! ὦ Θεέ μου! μόνον ἅπαξ εἰσέτι!..

Ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν εἰσακούει τὰς δεήσεις της· ὁ Ἐδμὼν μέλλει λοιπὸν ν' ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ!

Ἡ δυστυχὴς δὲν ἔχει δύναμιν ν' ἀντιπαλαίσῃ πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην ὀδύνη, ἀλλ' ἀλλοιοῦται καὶ πίπτει ἄψυχος ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ἐραστοῦ της.

Ὁ Ἐδμὼν ὅμως ἔζη εἰσέτι φύσις ἰσχυρὰ καὶ ρωμαλέα ἀφ' οὗ ἐπάλαισεν ἐπί τινας ὥρας πρὸς τὸν θανατὸν, ὑπερίσχυσε κατ' αὐτοῦ.

Ἤδη ὁ σπινθὴρ τῆς ζωῆς ἀναζωπυροῦται ἐντὸς τοῦ στήθους του, καὶ τὸ αἷμα ἀρχίζει νὰ κυκλοφορῇ εἰς τὰς φλέβας του· κεκμηκὼς ἐκ τῆς ἀγωνίας, ἀνοίγει ὀλίγον τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ βλέπει γυναῖκα ἐξηπλωμένην πλησίον του, ὁ πῖλος τῆς Μαλβίνης εἶχε πέσει, καὶ ἡ κόμη αὐτῆς ἀνώμαλος ἔπιπτε περὶ τὸν τράχηλον της· δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν ὑπολάβῃ ὁ Ἐδμὼν ὡς ἄλλην τινά· εἶναι αὐτοὶ οἱ χαρακτῆρες τῆς Μαλβίνης.

Ποῦ εἶμαι; ἐκφωνεῖ· εἶναι αὐτὴ ἐκείνη τὴν ὁποίαν βλέπω;

Ἐκ τῆς φωνῆς ταύτης ἐμψυχοῦται ἡ Μαλβίνα παρατηροῦσα τὸν ἐραστήν της μὲ σιωπηλὴν ἔκτασιν, ἐκτείνει τοὺς βραχίονας πρὸς οὐρανὸν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐκφέρῃ λέξιν.

Ἡ Μαλβίνα πλησίον μου... μήπως ἦναι ἀπατηλὸν ὄνειρον; δύναμαι νὰ τὸ πιστεύσω; εἶσαι τῷ ὄντι σὺ, Μαλβίνα;

— Ὦ Ἐδμών μου! ἐφώνησεν ἐκείνη· ἀνέστης;

— Μαλβίνα! ἀποκρίνεται ὁ Ἐδμὼν μὲ χαύνην φωνήν· ἔπαυσα νὰ πάσχω, διότι σὲ βλέπω· ἀλλ' εἰπὲ πῶς συνέβη νὰ εὑρεθῇς παρ' ἐμοί; τί θαῦμα εἶναι τοῦτο; ἆρά γε ἀφήκαμεν ἀμφότεροι τὴν γῆν, καὶ εἴμεθα ἤδη ἡνωμένοι διὰ τὴν αἰωνιότητα...

Ἐν ᾧ ἐτελείονε τὰς λέξεις ταύτας, αἱ πτερόεσσαι ἰδέαι του ἐξηλείφθησαν, καὶ πάλιν ἐκλείσθησαν οἱ ὀφθαλμοί του· ἀλλ' ἡ ἐλευθέρα τοῦ στήθος του κίνησις, καὶ ἡ ὑγρὰ θερμότης τῶν χειρῶν του ἐνεθάρρυνον τὴν Μαλβίναν· βλέπει τὰ μεμαραμένα χείλη του ν' ἀναλαμβάνωσι σκιὰν ἐρυθρότητος· τὰ νέφη του διαλύονται· γλυκὺς ὕπνος διαδέχεται τὴν ἀγωνίαν.

Ὅθεν μεθύουσα ὑπὸ χαρᾶς, κλίνει τὰ γόνατα καὶ προσφέρει ποταμηδὸν δάκρυα εὐγνωμονούνης ψυχῆς πρὸς τὸν σωτῆρα Θεόν.

Ἡ αὐγὴ ἤρχισε νὰ φωτίζῃ τὸν ὁρίζοντα, καὶ ὁ Ἐδμὼν ἐξακολουθεῖ κοιμώμενος.

Ἡ δὲ Μαλβίνα ἐνῷ εἶχεν ὁλονὲν τὸ βλέμμα τῆς ἠτενισμένον πρὸς αὐτὸν, γονυπετὴς ἀκόμη ἔμπροσθεν τῆς κλίνης, ἀκούσασα μακρόθεν τὸ βαρὺ βάδισμα τοῦ ἰατροῦ, ἐγείρεται πάραυτα, καὶ μόλις ἐπιψαύουσα τὸ ἔδαφος, ἀνοίγει τὴν θύραν ἐλαφρὰ, τρέχει πρὸς ὑπάντησίν του, καὶ τῷ λέγει.

Ἰατρὲ, κοιμᾶται πολὺ ἡσύχως.

— Κοιμᾶται τῳόντι; εἶσαι βεβαία;

— Αἴ! ἰατρὲ, νομίζεις δυνατὸν νὰ ἀπατηθῶ κατὰ τοῦτο;

— Διατί ὄχι; πόσοι πρὸ σοῦ ἠπατήθησαν εἰς ὁμοίας περιστασεις! ἀλλ' ἂς εἰσέλθωμεν· ἂν κοιμᾶται, ἐγγυῶμαι ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἡ Μαλβίνα ἐλαφρὰ τὸν ὁδηγεῖ πλησίον τῆς κλίνης.

Ὁ ἰατρὸς παρατηρεῖ τὸν ἀσθενῆ, στραφεὶς δὲ πρὸς τὴν Μαλβίναν.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐκτὸς κινδύνου, τῇ λέγει.

Εἰς τούτους τοὺς λόγους, ἡ Μαλβίνα, δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ, καὶ ἐξῆλθε νὰ δώσῃ ἄνεσιν εἰς τὴν καρδίαν της.

Ὁ ἰατρὸς ἀπορῶν δὲ τὴν αἰφνίδιον φυγὴν, κράζει τὴν Γουδβίνην πλησίον τοῦ ἀσθενοῦς καὶ σπεύδει νὰ φθάσῃ τὴν Μαλβίναν· μεταβὰς δὲ εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον τὴν εὑρίσκει χύνουσαν ποταμοὺς δακρύων, ἅμα δὲ ἰδοῦσα αὐτόν.

Σὺ λοιπὸν τὸν ἔσωσες, λέγει, εὐεργετικὲ ἄνθρωπε, ὅστις μετὰ Θεὸν ἔχεις ὅλην μου τὴν εὐγνωμοσύνην· εἶναι ἐκτὸς κινδύνου λέγεις;

— Βεβαίως εἶναι γυνὴ πολὺ παράδοξος εἶπεν ὁ ἰατρός.

— Ἀναμφιβόλως, ἰατρὲ, πρέπει νὰ σοὶ φαίνωμαι τοιαύτη· ἀλλ' ἀποσιώπησον αὐτὸ, εἰς ὅλους σὲ παρακαλῶ, μὴ μὲ φανερώσῃς· εἰπέ μοι ὅμως, ἐξυπνῶν μέλλει νὰ γνωρίσῃ ὅλους τοὺς περὶ αὐτόν;

— Μὴ ἀμφιβάλλῃς κατὰ τοῦτο, τῇ εἶπεν.

Ὁ πυρετὸς ἐνικήθη· παραφροσύνη δὲν ἔρχεται πλέον· ἡ στιγμὴ τῆς ἀναρρώσεως πλησιάζει, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς δὲν βλέπω εἰς αὐτὸν ἄλλο κακὸν, παρὰ τὴν ἀδυναμίαν.

— Ἀλλ' ἂν ἐν αὐτῇ τῇ ἀδυναμίᾳ σφοδρὰ ψυχῆς διάχυσις συμπέσῃ δὲν εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον;

— Βεβαιότατα· διότι τὰ ὀργανά του εἰσὶν ἐξηντλημένα, καὶ δὲν στοχάζομαι ν' ἀνθέξῃ· ἀλλὰ τίς ἡ αἰτία ὅλων αὐτῶν τῶν ἐρωτήσεων; τί συμφέρον σὲ κινεῖ νὰ τὰς κάμνῃς;

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαΐῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαΐῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλα	Μ. Δεληβρακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασ'ῳ	Ν. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπια	Ἀλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαράυτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογάς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ'ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Λιψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΥΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας „Δακίας-Ρωμουνίας“, ὁδὸς Λιψκάνι, ἀριθμ. 1.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστιχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΟΙ ΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασίᾳ, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ'ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΜΙΝΕΡΒΑ“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομψότατον ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοῦντα μετὰ τῆς ἀβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ.
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοὶ Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθυμίᾳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίᾳ

NEVRALGIELE
1420
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele*, *Gastralgia*, *Sciatica*, *Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacist i.*

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă*, *Anemie*, *Culori palide*, *Perderi de Sânge*, *Debilitate*. *Slăbiciune*, *Convalescenţă*, *Slabiciunea copiilor*, *Lipsa şi Alteraţiunea sângelui*, în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1419

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθύνεται ἐπιστολαὶ ἀφιερωμέναι εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΚΥΡΙΑΚΗ, 11)23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5027.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 10 Ὀκτωβρ. 1892.

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Εἴχομεν ὑπ' ὄψει καὶ εἴπομεν μάλιστα ὅτι ἡ διακοπὴ τῶν ἑλληνο-ρωμουνικῶν σχέσεων κακῶς Θ' ἀντήχει εἰς τὰ ὦτα τῶν τῆς τριπλῆς ὁπαδῶν καὶ τοῦ τύπου αὐτῆς, καὶ δὴ τοῦ βιενναίου ὅστις ἀνέκαθεν διεκρίθη ἐπὶ μισελληνισμῷ. Αἱ προβλέψεις ἡμῶν ἐπηλήθευσαν· καίτοι δὲ αἱ αἰτίαι τῆς ῥήξεως δὲν ἀνεκοινώθησαν μέχρι τοῦδε ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ὡς ἔχουσι, καθ' ἃ εἰκάζομεν ἐκ τῶν ἀνακριβειῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, τὰ αὐστριακὰ φύλλα ὅμως ἐξέδωκαν ἤδη τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτῶν, καταδικάσαντα κατ' ἐρήμην τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ κίνημα αὐτῆς ὡς δῆθεν ἔκθεσμον.

Οὕτως ὁ «Ν. Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης, οὗ καύχημα καὶ ἔργον ἀπὸ ἐτῶν εἶναι ἡ κατὰ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων καταφορὰ, ἀποκαλεῖ «τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος προκληθεῖσαν ῥῆξιν ἀνήκουστον, μεμφόμενος αὐτῆς ὅτι ἐρίζει πρὸς πάντα τὰ κράτη τοῦ Αἵμου, ἅτινα δὲν εὐνοεῖ ἡ Ρωσσία. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη, ὡς εἰλικρινὴς δῆθεν φίλη, συμβουλεύει ἐν τέλει τὴν Ἑλλάδα λέγουσα ὅτι καλὴ ἑλληνικὴ διπλωματία δέον νὰ συνηγορῇ ὑπὲρ τῆς συμπράξεως μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ Ρωμουνίας κατὰ τῶν σκευωριῶν τῆς Ρωσσίας. Ἡ «Ν. Ἡμερησία τῆς Βιέννης» φρονεῖ ὅτι ἡ πρὸς τὴν Εὐρώπην ἐπίκλησις τῆς Ἑλλάδος μόνον τοῦ ρωσσικοῦ καὶ γαλλικοῦ τύπου θὰ προκαλέσῃ τὴν ἐπιδοκιμασίαν. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Βιέννης φύλλα τὴν αὐτὴν ἀκολουθοῦσιν ὁδὸν, ὑπερεπαινοῦντα τὴν ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα πολιτικὴν τῆς Ρωμουνίας, ἵνα μεῖζον ἀναδείξωσι τὸ παράλογον δῆθεν τόλμημα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ γαλλικὸς τύπος, εἰ καὶ ἀτελῶς μέχρι τοῦδε πεπληροφορημένος τὰ γεγονότα, καθ' ἃ αἱ ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» δημοσιευθεῖσαι ἀνακρίβειαι τεκμηριοῦσιν, ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἐκδώσῃ κρίσιν ἐπὶ τῆς ἑλληνορωμουνικῆς διαφορᾶς διαυγεστέραν καὶ ὀρθοτέραν τῆς τοῦ φανατικοῦ τύπου τῆς Βιέννης καὶ Πέστης. Καὶ ἡ μὲν «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» λέγει·

„Ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας, ὑπήκοος ἕλλην πλουσιώτατος καὶ ἐπὶ φιλοπατρίᾳ ἐγνωσμένος, ἀπέθανεν τῷ 1865 ἐν Βροσθενίῳ τῆς Ρωμουνίας, κληροδοτῶν διὰ διαθήκης εἰς τὸ ἑλληνικὸν κράτος τ' ἀκίνητα καὶ μέρος τῆς κινητῆς περιουσίας αὐτοῦ, διαχειριζόμενα πάντα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. Ἐκληροδότησε πρὸς τούτοις τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπίλοιπον τῶν κινητῶν εἰς τὸν ἐξάδελφον αὐτοῦ Κωνσταντῖνον Ζάππαν, ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης, ἐπιφορτίζων αὐτὸν συνάμα διὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ ἄλλων κληροδοτημάτων, οἷον τοῦ σημαντικοῦ ἐκείνου ποσοῦ τοῦ προωρισμένου εἰς ἀπονομὴν ἐτησίου βραβείου εἰς πρόσωπα ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων συλλόγου, καὶ ἐτησίου εἰσοδήματος τῆς ρωμουνικῆς ἀκαδαμίας. Ἡ διαθήκη αὕτη θεωρηθεῖσα τότε ἔγκυρος ὑπὸ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ προξενικοῦ δικαστηρίου ἐξετελέσθη ἄνευ δυσχερείας.

Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις οὐδαμῶς ἀντέστη, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν ἠρέμα διὰ σειρᾶς ὅλης ἐγγράφων τὸ ἔγκυρον τῆς διαθήκης· συγκατένευσε ῥητῶς ἵνα ἡ κληρονομία κανονισθῇ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐδέξατο τὸ πρὸς τὴν ρωμουνικὴν Ἀκαδημίαν κληροδότημα καὶ εἰσέπραξε κατ' ἔτος τὴν ἀξίαν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ὀλυμπίων ἀφ ἑτέρου ἐτέθη ἠρέμα εἰς κατοχὴν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῇ κληροδοτήματος, συνισταμένου ἐκ κινητῶν ἀξιῶν, ὅπερ καὶ ἐχρησίμευσεν αὐτῇ πρὸς ἔγερσιν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τοῦ μεγάρου τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1888.

Οὐδὲν ἄρα ἐφαίνετο ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κράτος καὶ δι' αὐτοῦ ἡ ὀλυμπιακὴ ἐπιτροπὴ θὰ παρεκωλύοντο κατὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα νὰ λάβωσιν τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἀκινήτων, ὧν ἦτο ἤδη ἰδιοκτῆτις. Ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, συμβᾶσαν κατὰ Ἰανουάριον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, τὸ ρωμουνικὸν κράτος ᾔτησεν ἵνα ἡ περιουσία τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἀποδοθῇ αὐτῷ ὡς σχολάζουσα, ἐρειδόμενον ἐπὶ τοῦ νέου ρωμουνικοῦ νόμου τοῦ ἀπαγορεύοντος ἢ αὐστηρῶς κανονίζοντος τὴν ἰδιοκτησίαν ἀκινήτων τῶν ξένων. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διαμαρτυρήθη αὐθωρεὶ, ἰσχυριζομένη, καὶ δικαίως κατὰ τὰ φαινόμενα, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς κληρονομίας Εὐαγγέλη Ζάππα ἐφαρμοστέος νόμος εἶναι ὁ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι οἱ μεταγενέστερον ἐπιψηφισθέντες νόμοι δὲν ἐδικαιοῦντο νὰ προσβάλωσι δικαιώματα κεκτημένα ἤδη, ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν ἤδη τὸ ἔγκυρον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος διαθήκης καὶ ᾔτησε τὴν ὡς οἷόν τε ταχεῖαν κατοχὴν τῶν ἐν ἔτει 1865 κληροδοτηθέντων αὐτῇ ἀκινήτων. Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀπήντησαν ὅτι τὰ δικαστήρια Θ' ἀποφασίσωσι περὶ τούτου. Εἰς μάτην τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀθηνῶν παρετήρησεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς κληρονομίας ὁριστικῶς ἐκανονίσθη ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων ἐν ἔτει 1865 καὶ ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ζήτημα· προσέκρουσεν εἰς τὴν αὐτὴν πάντοτε ἄρνησιν.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ταραχή τις παρήγετο ἐν Ρωμουνίᾳ, ἔν τισι κύκλοις κατὰ τῶν ἑλληνικῶν ἀπαιτήσεων καὶ ὁ κ. Λαχωβάρης ἠναγκάζετο σχεδὸν ἐν τῇ Γερουσίᾳ κατὰ Ἰούνιον ν' ἀποκρούσῃ κατηγορηματικῶς αὐτάς.

Ἀνερχόμενοι εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς αὐτοῦ κ. Δραγούμης ἀνέλαβον ἐν χερσὶ τὴν ὑπόθεσιν· ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἀπέτυχον ὡς οἱ προκάτοχοι αὐτῶν. Ἀφ' οὗ ἐξήντλησαν τὰ πρὸς συμβιβασμὸν μέσα καὶ προὔτειναν εἰς μάτην διαιτησίαν, ἐσκέφθησαν ὅτι οὐδὲν ἕτερον ἀπελείπετο αὐτοῖς ἢ νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς ἀποπείρας σφετερισμοῦ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἀνακαλοῦντες τοὺς διπλωματικοὺς καὶ προξενικοὺς πράκτορας αὐτῶν. Καθ' ὅσον δύναταί τις νὰ κρίνῃ, ἡ κατὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἀγανάκτησις αὐτῶν φαίνεται καθ' ὅλα δεδικαιολογημένη".

Ὁ «Αἰὼν» τῶν Παρισίων γράφει·

«Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, ἥτις, ὡς γνωστὸν, εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀνιαρᾷ θέσει τῆς θεραπείας ἀληθοῦς προσεχοῦς ἀγροτικῆς κρίσεως, ἀπέρριψε καθ' ὁλοκληρίαν τὰς αἰτήσεις τῆς Ἑλλάδος. Ἀπήντησεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἀνάγεται εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἀπέκρουσεν ἀλλεπαλλήλως τὸν συμβιβασμὸν καὶ τὴν διαιτησίαν. Ὁ κ. Τρικούπης τότε ἐθεώρησε προσῆκον ν' ἀνακαλέσῃ τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ ἕλληνα πρέσβυν. Τὰ πράγματα ἀφίκοντο εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ ἄγνωστον τίνι τρόπῳ θὰ ἐξομαλισθῇ ἡ διάστασις αὕτη. Ἴσως οἱ ρωμοῦνοι δικασταὶ δειχθῶσι συμβιβαστικώτεροι ἢ συνετώτεροι τῆς κυβερνήσεως· ἴσως ξένη τις κυβέρνησις εὐαρεστηθῇ νὰ παρεμβῇ· ἀλλ' ἡ δυσχέρεια ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι Ἑλλὰς καὶ Ρωμουνία δὲν ἔχουσι τοὺς αὐτοὺς φίλους. Ἡ Ρωμουνία εἶναι πιστὴ δορυφόρος τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ἐν ᾧ ὁ κ. Τρικούπης, ἀνατιθέμενος τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων, δυσηρέστησέ πως τὰς ὑπερασπιζούσας τὴν Ρωμουνίαν δυνάμεις».

Ὁ «Γαλάτης» δημοσιεύει τὰ ἑξῆς·

«Κατὰ τὰς ἐκ θετικῆς πηγῆς ἀρυσθείσας πληροφορίας, ἡ ἀξία τῆς περιουσίας τοῦ Ζάππα ἀνέρχεται εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια φράγκων. Πᾶσα ἡ περιουσία αὕτη ἐκληροδοτήθη ὑπὸ τοῦ Ζάππα εἰς φιλανθρωπικὰ καταστήματα ἅπερ ὁ ἀνὴρ ζῶν ἔτι ἵδρυσε πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα ἐν Τουρκίᾳ. Ἐν τοῖς τελευταίοις συγκαταλέγεται τὸ μέγα ἑλληνικὸν παρθεναγωγεῖον ὅπερ ἤγειρεν ὁ Ζάππας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀνομάσας Ζάππειον, δι' ὃ δ' ἐδαπάνησε δύο ἑκατομμύρια φρ. Ἀντὶ τῶν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εὐεργετημάτων αὐτοῦ ὁ Ζάππας ἔλαβε τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος, τὸ δὲ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον ἀπένειμεν αὐτῷ παμψηφεὶ τὸν τίτλον ἕλληνος πολίτου.

Γνωστὸν ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Βουκουρεστίου ἀρνεῖται εἰς τοὺς ἐν Ρωμουνίᾳ ἐγκατεστημένους ξένους τὸ δικαίωμα τοῦ διατιθέναι μετὰ θάνατον τὰς ἐπὶ τοῦ ρωμουνικοῦ ἐδάφους κειμένας ἰδιοκτησίας αὐτῶν, ἰσχυριζομένη ὅτι τοῦτο εἶναι νόμος τῆς χώρας, ὃν οἱ ξένοι ὀφείλουσι νὰ σέβωνται. Ὡς ἐκ τούτου αἱ συνεχεῖς δίκαι, καθ' ἃς τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια καταδικάζουσι πάντοτε τοὺς ξένους.

Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἐγείρει ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς λοιπῆς περιουσίας τοῦ Ζάππα, ἥτις κεῖται ἐκτὸς τῆς Ρωμουνίας, ἀφίνουσα εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διαθέσῃ αὐτὴν κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου. Τὰς βλέψεις ταύτας δὲν ἐγκρίνουσι πᾶσαι αἱ ἄλλαι δυνάμεις. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ παρέμβασις αὐτῶν θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν τοῦ ἐπεισοδίου».

ΑΤΟΠΟΣ ΔΙΑΓΩΓΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ψυχικὸν ἄλγος βαρὺ καταλαμβάνει τὸν ἀναγινώσκοντα τὰς ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τῶν φοιτητῶν διαπραττομένας ἀκατονομάστους ἀσχημίας. Οἱ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν ἀκαδημαϊκοὶ πολῖται συνελθόντες πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ σεπτοῦ ἐκείνου οἰκοδομήματος, ὅπερ καλεῖται πανεπιστήμιον, δραμόντες ἀθρόοι πρὸ τῶν ἀγαλμάτων τῶν ἁγίων ἐκείνων ἐθνομαρτύρων, Γρηγορίου τοῦ πατριάρχου, Ἀδαμαντίου τοῦ Κοραῆ καὶ Ῥήγα τοῦ Φερραίου συνεσκέψαντο νὰ πράξωσι τί; Νὰ ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τῶν ἰθυντόρων τοῦ ἔθνους, νὰ τηλεγραφήσωσι πρὸς τὰς δυνάμεις, ὅτι συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι δὲν ὑφίστανται ἐν Ἑλλάδι, διότι ἐπεβλήθη φόρος ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Καὶ ὁ ἀπαθέστερος τῶν ἑλλήνων ἀγανακτεῖ καὶ ὁ αἰσιοδοξότερος ἀποθαρρύνεται βλέπων ἢ ἀκούων τὰ ἀνωτέρω. Τὸ ἔθνος χάριν τῆς δημιουργίας καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ ὁποίου ποταμοὶ αἵματος ἐχύθησαν ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ὑπὸ τῆς φορᾶς ἤδη χαλεπῶν καιρῶν καὶ παντοίων ἀνέμων σαλευόμενον καλεῖ τὰ ἐκλεκτότερα αὐτοῦ μέλη εἰς ἀρωγὴν, εἰς θυσίαν τοιαύτην ὀλίγων δραχμῶν. Καὶ οἱ φοιτηταὶ, οἱ αὐτοκαλούμενοι καρδία τοῦ ἔθνους, ἀπαντῶντες προβαίνουσιν εἰς διαδηλώσεις καὶ στασιάζουσι μὴ σκεπτόμενοι, ὅτι τοιαύτη ἐπίφοβος διαγωγὴ τούτων μὲν τὴν ἀξίαν ἐπὶ πολὺ μειοῖ τὴν ἀπογοήτευσιν δὲ καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν εἰς τὸ ἁπανταχοῦ ἑλληνικὸν ἐμπνέει. Ἡμεῖς οἱ εὐτυχήσαντες νὰ ἀνέλθωμεν τὰς βαθμῖδας τοῦ ἀνωτάτου ἐκείνου ἐκπαιδευτηρίου, τῆς Ἑστίας ἐκείνης, ἀφ' ἧς ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις εἰς ἅπαν τὸ ἑλληνικὸν δαψιλῆς ἐκπέμπεται, φρονοῦμεν ὅτι ἕκαστος πολίτης, πολλῷ δὲ μᾶλλον σπουδαστὴς, ὀφείλει σέβας καὶ ὑποταγὴν τοῖς κειμένοις νόμοις καὶ πλημμελεῖς ἂν ὦσιν οὗτοι. Ἐν παντὶ ἔθνει ἐλευθέρῳ οἱ ἑκάστοτε ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων θεσπιζόμενοι νόμοι ἐξετάζονται καὶ ἐλέγχονται διὰ τοῦ τύπου καὶ λογικῶν ἐπιχειρημάτων. Οὐδαμοῦ ἀνατρέπονται νομοθετήματα διὰ τῆς κάμας καὶ τῆς κομπούρας καὶ διὰ στασιαστικῶν διαδηλώσεων, ἃς δυστυχῶς καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑπηγόρευσεν ὁ ἐμπαθὴς κομματισμὸς, ἡ φαγέδαινα αὕτη τῆς Ἑλλάδος, καὶ οὐχὶ ἡ σκέψις, ὅτι ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος εἶναι πράγματι ἐπιβλαβής. Θλιβόμεθα διότι φοιτηταὶ τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, παρ' ὧν τις εὐλόγως ἔργα σοβαρὰ καὶ σπουδαῖα ἀπεκδέχεται, ἐγένοντο νευρόσπαστα πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀντεθνικῶν σκοπῶν ἐμπαθοῦς ἀντιπολιτεύσεως. Ὅτι δὲ οὕτως ἔχει ἀποδεικνύεται ἀσφαλῶς ἐκ τῶν ἑπομένων.

Ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος καὶ πολλοὶ τῶν φοιτητῶν σύσσωμοι ἐξηγέρθησαν κατὰ τοῦ ἐπὶ τῆς παιδεύσεως νομοσχεδίου διατεινόμενοι καὶ ὑποστηρίζοντες, ὅτι τοιοῦτο νομοθέτημα περιορίζει τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν εὐπορουμένην τάξιν, ἀποκλείει δὲ τοὺς πένητας καὶ τοὺς ὑποδούλους ἕλληνας. Κατὰ τὸν συλλογισμὸν ἔθεν τοῦτον δεδικαιολογημένα ἤθελον εἶσθαι τὰ παράπονα μόνον τῶν τοιούτων σπουδαστῶν. Ἀλλ' εὐτυχῶς, καὶ τοῦτο τὸ λέγομεν πρὸς τιμήν των, οἱ ἄποροι καὶ οἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ φοιτηταὶ, καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ προθύμως ὑπέκυψαν εἰς τὸ κέλευσμα τοῦ νόμου, καὶ ἀνενέωσαν τὰς ἐγγραφάς των καταβαλόντες τὸν ἐπιβληθέντα φόρον. Ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ καὶ τῇ μᾶλλον πλουσίᾳ καὶ πεπολιτισμένῃ ἡ παίδευσις εἶναι ἀφορολόγητος. Ὅτι γίνεται σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἐγένετο πρὸ πολλοῦ εἰς πάσας τὰς πολιτείας, ὧν αἱ ἐνέργειαι πᾶσαι συγκεντροῦνται καὶ τείνουσιν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τελειοποίησιν. Καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἡμετέρῳ ἔθνει πᾶσαι αἱ τάξεις τοῦ λαοῦ (ἔμποροι, τεχνῖται, ἐπιστήμονες, χειρώνακτες κλπ.) κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀποτίουσι πρὸς τὸ ἔθνος φόρους. Ἀλλὰ δὲν ἠκούσθησάν ποτε στασιαστικαὶ διαδηλώσεις καρραγωγέων, κηπουρῶν, ὑποδηματοποιῶν κλπ. Τοιαύτην ἔκπληξιν ἐπεφύλαττον ἡμῖν οἱ φοιτηταὶ, πρὸς οὓς ὁ ἡγέτης τῆς κυβερνήσεως βραχέα ἀλλ' ἀληθῆ καὶ πικρὰ εἶπεν. Οἱ ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου βιοῦντες ἕλληνες ἐθλίβησαν ἀκούσαντες, ὅτι φοιτηταὶ ἄγονται εἰς τὸ κρατητήριον ὑπὸ ἀστυνομικῶν κλητήρων δι' ἀπείθειαν πρὸς τὸν νόμον. Εὔχονται δὲ ἐκ μέσης καρδίας, ἵνα ἐν τάχει οἱ ἐκτροχιασθέντες ἐκ τῶν φοιτητῶν ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. Τοῦτο ἀπαιτοῦσιν τὰ ὕπατα τοῦ ἔθνους ἡμῶν συμφέροντα. Τοῦτο Θέλει ἐπανορθώσει τὸ διαπραχθὲν παρ' αὐτῶν μέγιστον ἁμάρτημα.

Φιλαλήθης.

ΒΕΔΜΑΡ—ΖΑΠΠΑ

Τὸ ὑπουργικὸν «Τίμπουλ», ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον, ψέγει σήμερον τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅτι αὕτη, μολονότι ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔχει ἄδικον, οὐχ ἧττον τὴν εὐθύνην τῆς ῥήξεως ἐπιῤῥίπτει εἰς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν, ὡς δοῦσαν δῆθεν τὴν πρόφασιν τῆς διαῤῥήξεως τῶν σχέσεων, διότι ἐν ἑτέρᾳ ὑποθέσει ὁμοίᾳ τῇ τοῦ Ζάππα ὅλως ἀντιθέτως ἔπραξεν. Ἡ δὲ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ προέβαινε μέχρι ῥήξεως ἂν δὲν ἐλύετο τὸ ζήτημα Βέδμαρ, ὡς ἔλυσεν αὐτὸ τελευταίως ἡ κυβέρνησις.

Εἰς τὰς μομφὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ «Τίμπουλ» ἀντιτάσσει· „ὅτι ἐν τῷ ζητήματι τῆς κληρονομίας Βέδμαρ ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῶν ἰδιοτῶν ξένων, ἐνῷ ἐν τῷ τοῦ Ζάππα πρόκειται περὶ Κράτους ξένου ὅπερ ἐπὶ τῇ βάσει διαθήκης ἀπαιτεῖ κατοχὴν γῆς ἐπὶ τοῦ ρωμουνικοῦ ἐδάφους. Πάντα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης ἔχουσι καὶ ξένους γαιοκτήτας, διότι τὰ Συντάγματά των δὲν ἐμποδίζουσι τοῦτο ὡς παρ' ἡμῖν. Οὐδὲν κράτος ὅμως θὰ ἐπέτρεπεν ὅπως ἕτερον κράτος κατέχῃ γῆν ἐπ' αὐτοῦ 1). Τόσον δὲ σαφῆς εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς κληρονομίας Βέδμαρ πρὸς τὴν τοῦ Ζάππα, ὥστε οὐδ' αὐτὴ ἡ ἑλλην. κυβέρνησις ἐσκέφθη νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν πρόφασιν ταύτην. Ἐκ δὲ τῶν δημοσιευθεισῶν ἤδη διακοινώσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας καταφαίνεται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἦτο ἀποφασισμένη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου νὰ διαρήξῃ τὰς σχέσεις. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ζητήματος τούτου, καίτοι παρουσιασθὲν πρὸ τοῦ δικαστηρίου διὰ τῶν ἀντιπροσώπων καὶ δικηγόρων του τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν παρητήθη τοῦ νὰ θεωρῇ τὴν διαθήκην ὅλως ἀπρόσβλητον καὶ ν' ἀπαιτῇ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Ἂν δὲν παρενέπιπτον αἱ διακοπαὶ τῶν δικαστηρίων, ἂν δὲν ἔλειπόν τινες ὑπουργοὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ Ἑλλὰς θὰ διέκοπτε τὰς σχέσεις ἀπὸ τὸν Ἰούλιον.

„Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ τῆς 13 Ἰουλίου διακοίνωσις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἕλληνος ὑπουργοῦ κ. Δραγούμη πρὸς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ πράκτορά του, ἐν ᾗ πρὸς τοῖς ἄλλοις λέγει· «Ἐνώπιον τοιαύτης καταστάσεως, θεωρῶ, κ. πρέσβυ, ὅτι ἡ πορεία ἡμῶν εἶναι καθωρισμένη. Δέον ν' ἀποταθῶμεν ἐπισήμως καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Αὐτοῦ ρωμουνικῆς Μεγαλειότητος κτλ».

Τὴν δὲ 13 Ἰουλίου οὐδ' ὑπῆρχεν ἡ ὑπόθεσις Βέδμαρ, περὶ ἧς μόλις τὸν Σεπτέμβριον ἐγένετο λόγος 2). Ὅθεν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκ πάθους κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἐφεῦρε πρόφασιν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, προσπαθοῦσα νὰ ἐνοχοποιήσῃ καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ τὸ ὑπουργεῖον ὅπερ τοσοῦτον ἀνεπιλήπτως εἰργάσθη".

Ἡ «Λοῦπτα» ἀπαντῶσα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ «Τίμπουλ» λέγει τὰ ἑξῆς·

„Αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες χρησιμοποιοῦσαι πᾶν σόφισμα, οὗ ἄλλως ἔχουσι πεῖραν, ἀποπειρῶνται ν' ἀποδείξωσιν ὅτι μεταξὺ τῆς ὑποθέσεως τῆς κληρονομίας Βέδμαρ καὶ τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἔριδος ἕνεκα τοῦ ζητήματος Ζάππα οὐδεμία ἀπολύτως ὑπάρχει ὁμοιότης, καὶ ὅτι ἔδει ἡ μία ὑπόθεσις νὰ λυθῇ οὕτω καὶ ἡ ἄλλη ἄλλως.

Ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω καὶ ὅτι ἡ ὁμοιότης ἦν καὶ ἡμεῖς παραδεχόμεθα εἶναι πλήρης, ἀποδεικνύει ὁ τρόπος δι' οὗ ἐπιδιώκεται ἡ ἐξομάλυνσις τῆς ἑλληνο ρωμουνικῆς διαφορᾶς.

Καὶ ἀληθῶς πληροφορούμεθα ἐκ πηγῆς αὐθεντικωτάτης, ὅτι ἕνεκα τοῦ συμβιβασμοῦ πάντων τῶν κληρονόμων τοῦ Ζάππα ἀναγνωριζόντων νῦν ἀλλήλους, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις Θ' ἀποσυρθῇ τοῦ δικαστηρίου ἀιρίνουσα τὸ δικαστήριον νὰ θέσῃ τοὺς κληρονόμους τούτους εἰς τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας.

Τῶν κληρονόμων τοῦ Ζάππα ὄντων ξένων καὶ τῆς περιουσίας συνισταμένης ἐξ ἀγροτικῶν ἀκινήτων, ἰδοὺ ὅτι εὑρισκόμεθα ἐνώπιον περιπτώσεως καθ' ὅλα ὁμοίας πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Βεδμάρ. Τὸ περίφημον 7ον ἄρθρον θὰ μείνῃ αὖθις κατὰ μέρος, οἱ δὲ ξένοι θὰ ἀποκτήσωσι ἀγροτικὰ κτήματα ἐν Ρωμουνίᾳ.

Ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ παραιτηθῇ τῆς δίκης ἢ ὅταν βεβαιωθῇ παρὰ τῶν ξένων κληρονόμων ὅτι θὰ πωλήσωσι τὰς γαίας. Ἀλλὰ τίς εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ πώλησις θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ πῶς θὰ βιασθῶσιν εἰς τοῦτο; Τὸ πολὺ διὰ τῆς ἀπειλῆς ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἐπικαλεσθῇ αὖθις τὸ 7ον ἄρθρον.

1) Σ. Συλ. Ὡς πρὸς τοῦτο ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις συνεμορφοῦτο πρὸς τὸν ρωμουνικὸν νόμον ὅστις διατάσσει τοὺς ξένους κληρονόμους γαιῶν νὰ τὰς πωλῶσιν εἰς ἐντοπίους.

2) Σ. Συλ. Ἀληθὲς τοῦτο. Οὐχ ἧττον ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ δράξῃ βεβαίως νῦν καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς τῆς εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους θὰ ἑορτασθῇ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀπείρου. Τὰ προεδρεῖα τῶν συντεχνιῶν ἐκλήθησαν ἤδη ὅπως συνέλθωσιν ἐν τῷ δημαρχείῳ καὶ συσκεφθῶσι περὶ τοῦ τρόπου τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν κατὰ τὰς ἑορτάς. Οἱ φοιτηταὶ ἐπίσης θὰ καταρτίσωσιν ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐνεργήσῃ πρὸς μεγαλοπρεπέστερον πανηγυρισμὸν τῶν ἀργυρῶν γάμων τῶν Βασιλέων, ὁ δὲ Ἀρχαϊκὸς σύλλογος θὰ ἀναβιβάσῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Σοφοκλέους.

Ἡ παράστασις θὰ γείνῃ τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ Ἡρῴδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ἐπίσης καὶ πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις θίασοι θὰ προσκληθῶσι νὰ δώσωσι παραστάσεις ὑπὲρ τοῦ λαοῦ δωρεὰν, ὅλοι δὲ Θ' ἀποδεχθῶσι τὴν πρόσκλησιν.

— Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἐν τῷ μεγάλῳ αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐνδιαφέροντι, πλὴν τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς προστασίας. δι' ἧς ἐτίμησε τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Κυριῶν, τῶν ἐργαζομένων ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐπίβλεψιν τῆς σεπτῆς τοῦ Διαδόχου συζύγου πριγκηπίσσης Σοφίας, διὰ τὴν περισυλλογὴν παντὸς ἀναγκαιοῦντος ἐν περιπτώσει ἐνσκήψεως τῆς ἀσιατικῆς χολέρας καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀνέθηκεν εἰς τὸν ὑπίατρον κ. Κωνσταντῖνον Γ. Σάββαν τὴν σύνταξιν καὶ ἐκτύπωσιν φυλλαδίου, περιέχοντος ὁδηγίας περὶ προφυλάξεως ἀπὸ τῆς ἀσιατικῆς χολέρας χάριν τοῦ λαοῦ.

— Κατὰ ἑκατοντάδας προσέρχονται πρὸς ἐγγραφὴν οἱ φοιτηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ φοβερὸς συνωστισμὸς ἐπικρατεῖ ἐν τοῖς διαδρόμοις τῆς πρυτανείας καὶ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ταμείου. Μέχρι τῆς 30 παρελθόντος φοιτηταὶ ὑπὲρ τοὺς χιλίους διακοσίους ἀνενέωσαν τὰς ἐγγραφὰς αὐτῶν καὶ ἀνεγράφησαν διὰ πρώτην φοράν.

Ἐλήφθη ὁριστικῶς ἡ ἀπόφασις οὐδεμία νὰ δοθῇ παράτασις προθεσμίας καὶ ἕνεκα τούτου ηὐξήθη προσωρινῶς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γραφέων τοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ φοιτηταὶ φαίνεται παρητήθησαν τῶν πρώτων αὐτῶν σχεδίων περὶ μὴ ἐγγραφῆς καὶ καταλιπόντες τὰ συλλαλητήρια καὶ τὰς διαδηλώσεις προὐτίμησαν τὴν εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος ὑποταγήν. Πρῶτοι τὸ παράδειγμα τοῦτο ἔδωκαν οἱ προσωποκρατηθέντες.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Διερχόμεθα—ὡς καὶ χθὲς ἐλέγομεν·—οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ Ἕλληνες ἐπίπονον περίοδον, ἠναγκασμένοι ὄντες οὐ μόνον ἐν ταῖς ρωμουνικαῖς ἐφημερίσι πάσης ἀποχρώσεως, νὰ βλέπωμεν ἑαυτοὺς σκληρῶς προπηλακιζομένους καὶ ἐξυβριζομένους ἀλλὰ καὶ καθ' ἑκάστην νὰ στιγμὴν χλευαζόμεθα ἐπὶ τῷ ὅτι ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς ἀστειευομένη πρὸ μηνῶν, ἔγραφεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προὐτίθετο νὰ πέμψῃ εἰς τὸν Δούναβιν μοῖραν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἑλληνικῆς παροικίας. Αἱ ὕβρεις αὗται καθημερινῶς καὶ μέχρι κόρου ἐπαναλαμβανόμεναι, καταδεικνύουσιν ἀνακριβεῖς τοὺς περὶ μετριοπαθείας τῶν ρωμούνων καὶ τοῦ ρωμ. τύπου ἰσχυρισμοὺς τῆς „Ρωμ. Ἀνεξαρτησίας" καὶ τοῦ „Τίμπουλ".

Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ, διατί αἰτιᾶσθε τὴν διακοίνωσιν τοῦ κ. Δραγούμη, περιέχουσαν δῆθεν φράσεις ἀσυνήθεις ἐν τῇ διπλωματικῇ γλώσσῃ καὶ κλείετε τὰ ὦτα ἐνώπιον τῶν ὕβρεων, ὅσας καθημερινῶς ἐκτοξεύουσι καθ' ἑλλήνων τὰ ρωμουνικὰ φύλλα, θεωροῦντα ὡς ἀνδρείαν καὶ ἀγχίνοιαν νὰ προσβάλλωσι καὶ μυκτηρίζωσι καθημερινῶς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, δοῦλον καὶ ἐλεύθερον, ἀρχαῖον καὶ σύγχρονον, λαϊκοὺς καὶ κληρικούς, ὡσεὶ οἱ λόγοι τῶν φύλλων τούτων δύνανται ν' ἀνακόψωσι τὸ πολιτικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν ἡμῶν στάδιον ἔν τε τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῇ Εὐρώπῃ;

ΧΡΟΝΙΚΑ

Συντάκτης τοῦ «Φιγαρὼ» ἔλεγε πρό τινων ἡμερῶν ὅτι κατ' ἔτος καὶ περὶ τὸ φθινόπωρον ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἀποχωρεῖ εἰς τὰ ὄρη ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Ρίλο. Ἡ εἴδησις αὕτη, γράφει ἕτερος συντάκτης τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ἔκαμε νὰ πάλληται ἡ καρδία μου ὡς ὑγιεινολόγου καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε λαμβάνω ἀφορμὴν ἐξ αὐτῆς νὰ ὑποβάλω σκέψεις μου τινας εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ἀνθρωπίνων πεπολιτισμένων ἐγκεφάλων.

Ἴσως ἐπιστεύσατε ὅτι ἡ Α. Ὑψ. ἀναχωρεῖ ἐκεῖ ἐκ θρησκευτικοῦ ζήλου. Διατελεῖτε ἐν πλήρει ἀπάτῃ! ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἀποχωρεῖ εἰς τὸ μοναστήριον, διότι εἶναι λαμπρὸς ὑγιεινολόγος, πρόδρομος ἐν τῇ προόδῳ τῆς ὑγιεινῆς, εἷς τῶν πρώτων ἀποτολμώντων νὰ ἐφαρμόσωσι τὸν μόνον λογικὸν τρόπον ἀναπαύσεως ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὰ μοναστήρια παραγνωρισθέντα ὑπὸ τῆς τρίτης δημοκρατίας, καταδιωχθέντα, ἀπογυμνωθέντα ὑπὸ τῶν ριζοσπαστῶν, θὰ παλινορθωθῶσιν ὑπὸ τῆς πανισχύρου ὑγιεινῆς. Θὰ εἶναι ἐκ τῶν ἀναγκαιοτάτων στοιχείων τῆς κοινωνίας τῆς αὔριον. Πάντες οἱ πεπολιτισμένοι ἄνθρωποι τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος θὰ διέρχωνται ἐν αὐτοῖς τὰς τῆς σχολῆς αὐτῶν ἡμέρας ἀποστελλόμενοι ἐκεῖ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν.

Ἀνάγκη ἴσως ἐξηγήσεων. Ὁ ἐπερχόμενος αἰὼν ὁσῳδήποτε κοινωνιστικὸν καὶ ἂν τὸν θέλουν μερικοί, θὰ εἶναι κυρίως ἀτομιστικός. Θὰ εἶναι ὁ αἰὼν τῆς «καλλιεργείας τοῦ Ἐγὼ», κατὰ τρόπον πρακτικώτατον, ἀμέσως ἐπωφελῆ, καθ' ὃν ἕκαστος ἡμῶν θὰ πειρᾶται διʼ ὅλων τῶν δυνάμεών του νὰ μὴ δίδῃ λαβὴν εἰς τὴν ἐλάττωσιν καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων ὁ ἄνθρωπος ἔχει νὰ παλαίῃ ἐναντίον ἐχθρῶν ἀπειλούντων τὴν δύναμίν του. Ἦσαν ἄλλοτε τ' ἄγρια θηρία, εἶναι σήμερον ἡ κόπωσις, σκώληξ τῶν ὡρίμων καρπῶν, φοβερὸς ἀντίπαλος τῶν ὑπεράγαν προοδευσάντων πολιτισμῶν.

Καὶ ἡ ὑπερβολικὴ αὕτη κόπωσις εἶναι ἡ κυρία ἡ μόνη αἰτία τῆς νευρασθενείας, τοῦ πρώτου τούτου βαθμοῦ μεγάλης νευροπαθείας, μητρὸς τῆς διανοητικῆς καταπτώσεως, τοῦ κληρονομικοῦ ἐκφυλισμοῦ.

Πολλοὶ ἀντέχουσι καὶ ἀντέχουσιν ἐπὶ πολύ. Ἀλλὰ τὸ κακὸν προοδεύει μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Καὶ τὸ φάρμακον, εἶναι ἁπλούστατον! Εἶναι ἡ Τάξις καὶ ἡ Ἀνάπαυσις. Εἶναι ὁ μονότονος βίος καὶ ἡ ἀναστολὴ τῆς πυρετώδους ἐνεργείας. Ὁ ἐρχόμενος αἰὼν βεβαίως θὰ ἔχῃ μοναστήρια εἰς τὰ ὁποῖα θὰ μεταβαίνωμεν κατὰ περιόδους πρὸς ἀνάληψιν σωματικῶν καὶ διανοητικῶν δυνάμεων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εἷς ὁμοεθνὴς συνομιλῶν μετὰ Ρωμούνου ἀνεπτυγμένου, ἠρώτησεν αὐτὸν διατί ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν ἐπολιτεύθη καὶ ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα, ὡς ἐν τῷ τοῦ Βέδμαρ; Διότι, ἀπήντησεν ὁ ρωμοῦνος, τὸ μὲν τοῦ Βέδμαρ ὑπήγετο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Κὰρπ, ρωμούνου τὴν καταγωγὴν, τὸ δὲ εἰς τὴν τοῦ κ. Δαχωβάρη, περισσότερον πατριώτου ἡμῶν τῶν ἐκ καταγωγῆς ρωμούνων. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μὴ δὲν διέκοψε δὶς μέχρι τοῦδε τὰς μετὰ τῆς Ρωμουνίας σχέσεις ὁ μακεδονορωμοῦνος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Δραγούμης;

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τῆς πριγκηπίσσης Ἰωσηφίνης Χοεντσόλερν, σεπτῆς μητὸς τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεχάρη αὐτῷ τηλεγραφικῶς.

Ἀπῆλθε χθὲς εἰς Φαλτιτσένι, ὅπως παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Μαλίνι, κτήματος τοῦ Στέμματος, μικροῦ σιδηροδρόμου, ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργὸς κ. Κ. Ὀλανέσκος. Αὐτόσε ἀπῆλθε καὶ ὁ διευθυντὴς τῶν κτημάτων τοῦ Στέμματος κ. Καλινδέρος.

Συνέρχονται ἐν τῇ οἰκείᾳ λέσχῃ αὔριον τὰ μέλη τοῦ ἐθνικοφιλελευθέρου κόμματος, ὅπως συζητήσωσι τὸ ὑπὸ τῆς συντακτικῆς αὐτοῦ ἐπιτροπῆς φιλοπονηθὲν πρόγραμμα.

Ὁ νομάρχης Τελέορμαν κ. Ποπέσκος μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ νομοῦ ἀπέρχονται εἰς τὴν σταθμὸν Βεόκα, ὅπως ποιήσωσιν τὴν ἀπαιτουμένην ἀνάκρισιν διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ „Ἀδεβέρουλ" προσαπτομένας τῷ ἐκμισθωτῇ τῆς αὐτόθι γαίας κ. Λεβέντῃ δριμυτάτας κατηγορίας.

Πολλαχόθι τῆς Ρωμουνίας, κυρίως δ' ἐν Βουρδουζένι, ἔπεσε πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἄφθονος χιών. Ἐκ Μολδαβίας ἀγγέλλεται ὅτι τὸ αὐτόθι ψῦχος εἶναι δριμύ. Ἀλλὰ καὶ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀπὸ χθὲς ἡ ἀτμόσφαιρα ἐψυχράνθη ἐπαισθητῶς.

Μετὰ λύπης ἀναγράφομεν τὸν ἐν Μανσούρᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ Γεωργίου Μενδονίδου, πατρὸς τοῦ ἐξ Ἰσμαηλίου φίλου ἡμῶν κ. Σταύρου Μενδονίδου καὶ πάππου τοῦ ἐπίσης φίλου ἡμῶν ἰατροῦ κ. Ι. Μενδονίδου.

Ὁ ἐν ἡλικίᾳ ἐννενήκοντα ὅλων ἐτῶν ἄρτι τελευτήσας, γεννηθεὶς ἐν Χίῳ, κατέφυγε κατὰ τὴν καταστροφὴν τῆς νήσου ταύτης εἰς Ἄνδρον καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἔνθα καὶ παρέστη μάρτυς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος οὗ καὶ μετέσχεν. Ἐπ' ἐσχάτων ἔζη ἡσύχως παρὰ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, εἰς ἧς τὰς ἀγκάλας καὶ παρέδωκεν ἡρεμαίως τὸ πνεῦμα. Γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν.

Ὁ „Ἀδεβέρουλ" ἀνακινεῖ αὖθις τὸ ζήτημα τοῦ ἀπό τινων μηνῶν ἐκδηλουμένου ἐν Ρωμουνίᾳ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῶν ἐν Τρανσυλβανίᾳ ρωμούνων. Ἀλλ' ἡ κίνησις αὕτη—λέγει—τότε μόνον θὰ καταλήξῃ εἰς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου, ὅταν λάβῃ χαρακτῆρα δημοκρατικὸν καὶ περιλάβῃ ἐν ἑαυτῇ καὶ τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος ὑποδούλους ρωμούνους.

Ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ἀπετάθη τῇ ρωμουνικῇ αἰτούσα τὴν σύστασιν λοιμοκαθαρτηρίου ἐν Τούρνῳ Σεβερίνῳ ἢ Γκρούϊα, πρὸς εὐκολίαν τῶν σέρβων ὁδοιπόρων, εἰς οὓς παρέχει μεγίστας δυσχερείας ἡ ἐν Βερτσορόβᾳ κάθαρσις. Τὸ ἀνώτατον ὑγειονομικὸν συμβούλιον ἀπέκρουσε τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως, ἵνα μὴ ἡ χολέρα ἐνσκήψῃ εἰς τὸν νομὸν Μεχεδίντσι. Ἡ Βερτσορόβα καὶ τὸ Πρεδεὰλ εἶναι τὰ σύνορα καὶ ἂν ἐν αὐτοῖς συμβῇ χολερικὸν κροῦσμα, τὰ αὐθωρεὶ ληφθησόμενα μέτρα θὰ δυνηθῶσι νὰ παρακωλύσωσι τὴν εἰς ὁλόκληρον τὸν νομὸν ἐξάπλωσιν τῆς ἐπιδημίας. Τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑγειονομίου ἐνέκρινε πληρέστατα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦτο τὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργεῖον ἐπώλησεν ἐν ὅλῳ 122 γαίας τοῦ κράτους ἐκτάσεως μὲν 71,515 ἑκταρίων, ἀξίας δὲ 27,963,762 φρ.

Πάντα τὰ ἐν τοῖς συνόροις λοιμοκαθαρτήρια πληροῦνται ἠθοποιῶν, ἐξ Εὐρώπης ἐρχομένων διὰ τὰ ἐν Βουκουρεστίῳ θέατρα. Οὕτως, ἐν μὲν Βοερδουζένι εὑρίσκεται ὁ ὑπὸ τὸν Σίδολην θίασος τοῦ ἐνταῦθα ἱπποδρομείου, ἐν δὲ Πρεδεὰλ ὁ ὑπὸ τὸν κ. Σεργιάδην καὶ ἐξ ἑβδομήκοντα καὶ ἐπέκεινα προσώπων συγκείμενος ἰταλικὸς μελοδραματικὸς θίασος, ἐν δυσὶ ξενοδοχείοις, ἐγκατεστημένος. Ἐν Βερτσορόβᾳ τελεῖ τὴν νενομισμένην κάθαρσιν ἡ ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν λουτρῶν τῆς Ἐφορίας μέλλουσα νὰ παίξῃ ἀγγλικὴ γυμναστικὴ καὶ κωμικὴ ἑταιρεία ἥτις, πρὸς τέρψιν τῶν ὑπὸ κάθαρσιν διατελούντων, ἐκτελεῖ αὐτόθι διαφόρους κωμῳδίας. Οἱ ἐκ τριῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἐλθόντες ἤδη εἰς Βουκουρέστιον ὁδοιπόροι, λέγουσιν ὅτι ὁ ἐν αὐτοῖς βίος δὲν εἶναι τόσῳ δυσάρεστος, ὡς κατ' ἀρχὰς ὑπετέθη.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Βραΐλας γενομένην ἀγορὰν τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οἰκίας Ρώμα πρὸς μεγένθυσιν τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία", καθαπτομένη τῆς „Βοϊντσας Νατσιονάλας" μεμφομένης τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας, ὡς λίαν μετριοπαθοῦς ἔναντι τῶν ἀπρεπῶν φράσεων τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων τῆς Ἑλλάδος, ἐπάγεται τὰ ἑξῆς·

„Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος μετεχειρίσθησαν ἀληθῶς ἐκφράσεις καταδεδικασμένας ὑπὸ τῆς διπλωματικῆς γλώσσης καὶ ἐπομένως ἀπεγύμνωσαν οὕτω τὴν ἀγανάκτησιν ἣν ἐνεποίει αὐτοῖς ἡ ἰδέα τῆς ἀπωλείας τῶν ὀνειροπολουμένων ἑκατομμυρίων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀποχρῶν λόγος ἵνα καὶ ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς ἀφήσῃ τὴν ἐν ταῖς διπλωματικαῖς ὑποθέσεσιν ἀπαιτουμένην ψυχραιμίαν καὶ μιμηθῇ τὰς βιαίας κινήσεις τοῦ ἕλληνος διπλωμάτου. Ἡ γαλήνη ἧς ἔδωκε τεκμήρια καὶ αἱ ἄδραι φάσεις ἃς μετεχειρίσθη ἐλέγχουσιν ἀπ' ἐναντίας τὴν πλήρη συναίσθησιν τῶν δικαίων αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ παρέχεται αὐτῷ τὴν ἔγκρισιν καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ νουνεχοῦς πολιτικοῦ κόσμου. Ἡ κυβέρνησις καλῶς ἔπραξε ν' ἀφήσῃ τῷ ἀθηναϊκῷ ὑπουργείῳ τὰς χονδροειδεῖς λέξεις περιορισθεῖσα νὰ ὑποδείξῃ αὐτῷ ὅτι εἶναι ἀσυνήθεις ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ διπλωματίᾳ".

Τῇ 15 ὀκτωβρίου γενήσεται πανηγυρικῶς ἐν Ἰασίῳ ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ νέου πανεπιστημίου ἐν ᾗ παραστήσονται οἱ κ. κ. Τάκης Ἰωνέσκος καὶ Β. Ἀριών.

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἐκ μακροῦ ἐκ Πέστης τηλεγραφήματος τὰς ἐν ταῖς αὐστριακαῖς ἀντιπροσωπείαις ὑπὸ τῶν κ. κ. Ἀπόνυ καὶ Καλνόκυ λεχθέντα περὶ Ρωμουνίας καὶ ὅτι ἠπορήσαμεν τότε ἐπὶ τῇ σιγῇ ἐν ᾗ παρῆλθον τοὺς δριμεῖς ἐκείνους λόγους πᾶσαι αἱ ρωμουνικαὶ συνάδελφοι. Ἡ σιγὴ ὅμως διελύθη. Ἡ „Βοϊντσα Νατσιονάλα" καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ἐφημ. „Βουκουρέστιον" καθάπτονται νῦν τῶν δύο αὐστρο-οὔγγρων πολιτευτῶν, ὡς ἀπρεπῶς δ-μιλησάντων περὶ Ρωμουνίας καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῆς, κατακρίνουσι δὲ τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῷ ὅτι δέχεται νὰ γένηται τοι-

οὗτος περὶ τῆς χώρας λόγος ἐν τοῖς ξένοις κοινοβουλίοις.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθεροτυπίας ἐν Ρωμουνίᾳ ἐξακολουθεῖ ἐπασχολοῦν τὸν ἐγχώριον τύπον. Πλεῖστα φύλλα ἐπιπίπτουσι κατὰ τῆς „Ρωμ. Ἀνεξαρτησίας“, ὡς προκαλεσάσης δῆθεν τὸ ζήτημα καὶ συνηγορούσης ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας. Ἀλλ' ἡ γαλλόφωνος αὕτη ὑπουργικὴ συνάδελφος, ἐπανερχομένη διὰ μακρῶν εἰς τὸ ζήτημα, ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἐπιζητεῖ τὴν κατάργησιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ τύπου, ἀλλὰ παραινεῖ ἵνα ὁ τύπος ὑποβληθῇ εἰς ποιάν τινα εὐθύνην καὶ ὑποβάληται αὐστηρῶς εἰς τοὺς Ἐνόρκους, ὁσάκις ὑποπίπτῃ εἰς ἐπιβλαβῆ τῷ ἔθνει καὶ τῇ κοινωνίᾳ πλημμελήματα· διότι, ὡς νῦν ἔχει, — λέγει — συκοφαντεῖ κατὰ τὸ δοκοῦν πάντας, χωρὶς νὰ ὑπέχηται εὐθύνην.

Ἀγνοοῦμεν τί ἀληθείᾳ πῶς κρίνοντες οἱ ρωμοῦνοι συνάδελφοι, ἀποφαίνονται ὅτι ἡ τελευταία τῆς Α. Ε. τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Παππαρηγοπούλου διακοίνωσις, πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Λαχωδάρην περιεῖχε φράσεις ἀπρεπεῖς καὶ ἥκιστα συνήθεις ἐν τῇ διπλωματικῇ γλώσσῃ. Καὶ ἕνια μὲν φύλλα ἀποδίδουσι τὴν δῆθεν διπλωματικὴν ταύτην τοῦ ἕλληνος πρεσβευτοῦ ἔλλειψιν εἰς ἄγνοιαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἕνιαι δὲ εἰς ἄλλας αἰτίας.

Ἡ „Βοΐντσα Νατσιονάλα“ λέγει ὅτι μόνη ἡ ἀδράνεια τῆς συντηρητικῆς κυβερνήσεως ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ ἕλληνι πρεσβευτῇ νὰ μεταχειρισθῇ προσβλητικὰς φράσεις, χωρὶς ν' ἀπαιτήσῃ τὴν προσήκουσαν ἱκανοποίησιν.

Τὸ ρηθὲν φύλλον ἐπιλέγει ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως ἐν τῇ κληρονομικῇ ὑποθέσει Βέδμαρ συντελεῖ εἰς τὴν ἀπώλειαν τοῦ ζητήματος Ζάππα, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἡ κατὰ τοῦ ἡμετέρου πρεσβευτοῦ ἐπ' ἀπρεπεῖ δῆθεν διπλωματικῇ γλώσσῃ κατηγορία τῶν ρωμούνων συναδέλφων εἶναι ὑπερβολή.

Ὁ ἐν τῇ κωμοπόλει Τίτου ἀντιπρόσωπος τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας „Δακίας-Ρωμουνίας“ κ. Μιχαὴλ Πίζας ἀπώλεσε τῇ 22 παρελθόντος χαρτοφυλάκιον περιέχον πολλὰς συναλλαγματικὰς καὶ χαρτονομίσματα ἀξίας 6000 φράγκων, ἐφ' ᾧ καὶ ἀνήγγειλε διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι προσφέρει ἀμοιβὴν 1000 φράγκων εἰς τὸν εὑρόντα καὶ ἐπιδώσοντα αὐτῷ τὸ ἀπολεσθὲν χαρτοφυλάκιον. Ἀλλ' ὁ κ. Πίζας μετά τινας ἡμέρας ἐλάμβανε τὸ χαρτοφυλάκιον μετὰ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ ἄνευ τῶν χρημάτων, συνοδευόμενον ὑπ' ἐπιστολῆς λεγούσης ὅτι ὁ εὑρὼν τὸ χαρτοφυλάκιον κρατεῖ τὰ χρήματα, ἵνα δι' αὐτῶν ἐμπορευθῇ, ὑπόσχεται δὲ ν' ἀποδώσῃ τὰ χρήματα μετὰ τῶν τόκων βραδύτερον. Ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη δὲν ἐδράδυνε νὰ ἐπέλθῃ ἐπίκουρος τῷ κ. Πίζᾳ.

Ἀστυνομικοί τινες πράκτορες τῆς πρωτευούσης ἰδόντες πλανόδιόν τινα πλακουντοπώλην ἀγοράζοντα χρυσοῦν ὡρολόγιον καὶ ἀδαμάντινον δακτυλίδιον, συνέλαβον ὑπόνοιαν, ἣν ἐβεβαίωσε καὶ ὁ προϊστάμενος τοῦ πλακουντοπώλου, καταγγέλλων εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅτι δύο τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ, σέρβοι τὴν ἐθνικότητα καὶ ὀνόματι Μιλὰν Γκιουρίτς καὶ Γρηγόριος Ἰβάνοβιτς, ἐγένοντο ἄφαντοι καὶ ὅτι τρίτος ὑπηρέτης αὐτοῦ ἐθεάθη κρατῶν χαρτονόμισμα χιλίων φράγκων.

Ἡ ἀστυνομία κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ ἐν Βερτσορόβᾳ τοὺς δύο ἐνόχους, οἵτινες ἀρνοῦνται τὸ πρᾶγμα. Ἡ ἀνάκρισις ἐξακολουθεῖ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ πιθανὴ τύχη τοῦ ἐσχάτου ἀνθρώπου εἶναι ζήτημα εἰς ὃ καθ' ἑκάστην πολλοὶ ἐνδιατρίβουσιν. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προταθεισῶν ποικίλων αὐτοῦ λύσεων, αἱ ἑξῆς εἰσιν αἱ ἀξιολογώτεραι.

1.) Ἡ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς ταπεινοῦται διαρκῶς· ἡ ξηρὰ θέλει ὁλόκληρος καταβυθισθῇ ἐν τέλει, καὶ ὁ ἔσχατος ἄνθρωπος θὰ πνιγῇ.

2.) Ὁ πάγος ἐπισωρεύεται βαθμηδὸν ἐν τῷ Βορείῳ Πόλῳ βραδέως διαλύεται ἐν τῷ Νοτίῳ· αἰφνιδίως τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τῆς γῆς μεταβληθήσεται, ὁ δ' ἔσχατος ἄνθρωπος θέλει φονευθῇ ὑπὸ τῶν κινητῶν πραγμάτων, ἅτινα θέλουσιν ἐκ τούτου καταρρεύσῃ, ὅταν ἐν τέλει ἡ καταστροφὴ ἐπέλθῃ.

3.) Ἡ γῆ ὑπείκουσα νόμῳ τινὶ τῆς βαρύτητος, ἕλκεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐγγὺς τῷ ἡλίῳ, μέχρις ὅτου τέλος θέλει πλησιάσει αὐτὸν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ ἀνθρωπότης κατακαιομένη ὑπ' αὐτοῦ θὰ ἐξαλειφθῇ τοῦ προσώπου τῆς σφαίρας.

4.) Ὁ ὄγκος τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὕδατος βραδέως ἐλαττοῦται. Ἐν τέλει ἡ γῆ καταστεγασθήσεται ἄνυδρος ἐρημία ὡς ἡ σελήνη. ὁ δ' ἔσχατος τῶν ἀνθρώπων θὰ ἀποθάνῃ στερούμενος σταγόνος ὑγροῦ, ὅπως δροσίσῃ τὴν γλῶσσαν του.

5.) Ἴσως γιγαντιαῖος πλανήτης θέλει ποτὲ καταπέσει ἐν τῷ ἡλίῳ. Ὁ μέγας τότε φωστὴρ ἡμῶν θέλει ἐκπέμψει φλόγα, ἥτις θὰ κατακαύσῃ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ γραμμῇ ἑτέρους ἀστέρας.

6.) Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔτους 3,000 ἡ ἀνθρώπινος οἰκογένεια ἄρξεται παλινδρομοῦσα, ὅτε τέλος μετὰ 1,000,000 ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔσεται μεγαλείτερος ἐν τῇ κλίμακι τῆς φύσεως τοῦ σημερινοῦ σκώληκος τῶν φυτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ ὑπάρξῃ ποτὲ ἔσχατος ἄνθρωπος.

7.) Τὸ πῦρ τοῦ ἡλίου θέλει βαθμηδὸν καταναλωθῇ, συνεπῶς δ' ἡ θερμότης θέλει μειωθῇ. Αἱ κατεψυγμέναι ζῶναι τῆς γῆς θέλουσι ἐπαυξηθῇ, ἀπωθοῦσαι τὴν ριγῶσαν ἀνθρωπότητα πρὸς τὸν Ἰσημερινόν. Ἐν τέλει δὲ τὸ κατοικήσιμον διάστημα θέλει σμικρυνθῇ εἰς μηδὲν, ἡ δὲ ἐν σωρῷ συμπεπιεσμένη ἀνθρωπότης θέλει ἐκ τοῦ ψύχους ἐκλείψῃ.

8.) Ἡ γῆ θέλει πιθανὸν συγκρουσθῇ πρός τι ἄλλο οὐράνιον σῶμα, ὁπότε καὶ ὁ ἄνθρωπος θέλει καταστραφῇ.

9. Πανώλη θέλει διαφθείρῃ τὸν πληθυσμὸν τῆς γῆς ὅλον.

10.) Ἡ γῆ θέλει ποτὲ ἀπωλέσῃ τὴν ἀτμόσφαιράν της καὶ συνεπῶς μετ' αὐτῆς τὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα ἄνθρωπος ἄλλοτε κάτοικόν της.

Λαμπρὰ ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῶν ἐν Δελφοῖς ἀνασκαφῶν. Ἐν τῷ τόπῳ τῆς τελετῆς παρῆσαν ὁ διευθυντὴς τῆς γαλλικῆς Σχολῆς κ. Ὁμὸλ μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ὁ γραμματεὺς τῆς γαλλ. πρεσβείας κ. Βροσσὰρ, ὁ μηχανικὸς κ. Κονδέρε εἷς ἑταῖρος τῆς σχολῆς καὶ πλῆθος κατοίκων. Λόγον κατάλληλον ἐξεφώνησεν ἑλληνιστὶ ὁ κ. Ὁμὸλ καταδείξας τὸ σπουδαῖον τοῦ ἔργου, ἅμα δὲ καὶ τὸ ἐπωφελὲς διὰ σύμπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν ἀρχαιολ. κόσμον· τελευτῶν δὲ εἶπεν ὅτι χαίρει διότι χρησιμεύει ὡς σκαπανεὺς τῆς ἀποκαλύψεως τῶν πρὸ τόσων αἰώνων ἀρχαίων κειμηλίων τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος. Μετὰ τὸν κ. Ὁμὸλ εἶπε τινὰ ὁ κ. Βροσσὰρ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. πρεσβευτοῦ, δι' ὧν κατεδηλοῦτο ἡ ἀγαθὴ πρόθεσις τῆς γαλλ. κυβερνήσεως τοῦ ν' ἀναλάβῃ ἔργον κολοσσαῖον καὶ πολυδάπανον χάριν ἐθνολογικῶν ἐπιγαημονικῶν μελετῶν.

Εἶτα ἀνεφώνησεν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ὁ ἰατρὸς κ. Φράγκος. ἐξάρας ἐν πρώτοις τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἰδέαν τοῦ μεγάλου γαλλ. ἔθνους, καὶ εἶτα εὐχαριστήσας τῷ διευθυντῇ τῆς Σχολῆς κ. Ὁμὸλ διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἅτινα ἐπεδείξατο εἰς τοὺς κατοίκους Δελφῶν· παρακαλεῖ δὲ τὸν κ. διευθυντὴν, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τρέφων τὰ αὐτὰ αἰσθήματα ὑπὲρ αὐτῶν καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι εἶναι προθυμότατοι, ὅπως συντελέσωσι καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸ ἐνὸν πρὸς ταχεῖαν περαίωσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου, ὅπερ θὰ τιμήσῃ μεγάλως τὴν Γαλλίαν καὶ Ἑλλάδα καὶ σύμπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον, ἀναφωνήσας στεντορείως ὑπὲρ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος. Τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ κ. Φράγκου διεδέχθησαν γενικαὶ ἐπευφημίαι ἐκ μέρους πάντων,

---

Αἱ παρισιναὶ ἐφημερίδες παρέσχον ἐσχάτως πληροφορίας τινὰς, προώρους ἴσως καὶ ἀρκετὰ φαντασιώδεις, περὶ τῆς διαθήκης τῆς Πάττη. Ποῖος θὰ εἶναι ὁ εὐτυχὴς κληρονόμος τοῦ περιφήμου «ριπιδίου τῶν αὐτογράφων» τὸ ὁποῖον κατέχει ἡ θεία ἀοιδός; Ἐπ' αὐτοῦ ὁ Τσάρος ἔχει γράψει ἰδιοχείρως· „Οὐδὲν κατευνάζει ὅσον τὸ ἄσμά σας“, ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Α'. τῆς Γερμανίας· „Εἰς τὴν ᾄδονα πασῶν τῶν ἐποχῶν“. Ἡ Χριστίνα τῆς Ἱσπανίας· „Εἰς τὴν ἱσπανίδα μία βασίλισσα εὐτυχὴς διότι τὴν καταριθμεῖ μεταξὺ τῶν ὑπηκόων της (πράγματι ἡ Πάττη ἐγεννήθη ἐν Μαδρίτῃ τῷ 1843 ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ἰταλῶν). ἡ βασίλισσα Βικτωρία· „Ἐὰν εἶναι ἀληθὲς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ βασιλέως Λὴρ, γλυκεῖα φωνὴ, δῶρον πολύτιμον διὰ γυναῖκα, σεῖς εἶσθαι, ἀγαπητή μου Ἀδελίνα, ἡ πλουσιωτέρα τῶν γυναικῶν“. Ἡ βασίλισσα τῶν Βέλγων ἐχάραξε τοὺς πρώτους στίχους τοῦ Φιλήματος. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ βασίλισσα Ἐλισσάβετ ἠρκέσθησαν νὰ ἐπιθέσωσι τὰς ὑπογραφάς των· μέσῳ δὲ τῶν βασιλικῶν τούτων αὐτογράφων διακρίνεται καὶ κυριαρχεῖ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Θιέρσου, ὡς προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, κάτωθεν τῆς φράσεως· „Βασίλισσα τοῦ ἄσματος, θλίβω τὴν χεῖρά σας“.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΙΛΑ, 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	2300	59	10.55	Μ.
„	3700	56 1/2	9.05	Σ.
„	2250	56	8.02 1/2	„
„	2000	56 1/2	9.	Μ.
„	650	58	9.75	„
„	4000	54	7.55	„ Σ.
„	1650	58	9.25	„
„	3400	57	9.25	Μ.
„	2300	58	9.60	„
„	2000	57 1/2	9.40	„
„	9000	58 1/2	10.45	Σ.
„	3500	55 1/2	8.15	„
„	4150	55 3/4	7.92 1/2	„
„	1500	52 „	7.20	Μ.
Σίκαλις	3500	52 1/2	7.75	Σ.
Κριθὴ	1540	46 1/2	5.40	Κ.
Ἀραβ.	2150	58	6.75	Σ.
„	106.	ο(οκ.	8.50	Βαγ.
„	2000	59	6.50	Μ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	30000	Σῖτος	14000
Ἀραβ.	9000	—	15000
Σίκ.	1000	—	—

ΝΕΩΤΕΡΑ

Ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν τηλεγραφικῶν συρμάτων, στερούμεθα μέχρις ὥρας (3-ης μ. μ.) τηλεγραφημάτων.

— Κατὰ τὴν „Ἀκρόπολιν“ ὁ κ. Ράμμος διωρίσθη διερμηνεὺς τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς πρεσβείας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Βουκουρέστιον, 10 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.25
4 „ „ „ „	82.50
6 „ Ὁμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.75
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	101.50
7 „ „ „ „ „	103.—
5 „ „ „ (Iași f. urb).	82.—
10/000 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.25
„ „ 5 „ 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1660
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	406—
„ Națională . .	200	410
Constr. și lucr. publ.	250	129.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	.
Λονδίνου	.
Βερολίνου	.
Ἀμβέρσης	.
Βιέννης	.
Λίρα ὀθωμανική	.

Βιέννη, 9 Ὀκτ.	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.52
Μετοχαὶ πισ. ansalt. . . .	309.65
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	119.—
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	119.90
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „ .	58.85
„ „ Amsterd. „ .	99.15
Παρίσιοι 9 Ὀκτ.	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 % . .	106.02
„ „ 3 %	99.15
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	99.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	333.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	595.62
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	500.62
„ Lot turc.	91.12
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 18
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλανδίας	206.25
„ „ Βερολίνου	172.27
Βερολίνον 9 Ὀκτ.	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	87.20
„ amortis. 5 %	98.70
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	203.20
Δάνειον δημαρχείου . .	95.20
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	.
„ „ Παρισίων δίμ.	.
„ „ Ὁλλανδίας „ .	.
„ „ Βιέννης . . „ .	
„ „ Ἀμβέρσης „ .	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(77)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

— Τί συμφέρον! ἐρωτᾷς, ἰατρέ· καὶ δύναμαι ἀρά γε διὰ λόγων νὰ σοὶ τὸ παραστήσω· ἀλλὰ πάλιν σὲ παρακαλῶ, μὴ μὲ φανερώσῃς.

Ἡ ἄκρα μικροψυχία μ' ἐμπόδισε νὰ κρατήσω ἐμαυτὴν, ἀλλ' ὑπέφερα τόσα! Εὐσπλαγχνίσθητί με, ἰατρὲ ἡ ἀπροσδόκητος αὐτὴ μετάβασις ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν μηδενίζει ὅλας μου τὰς δυνάμεις.

— Μαντεύω, εἶπεν ὁ ἰατρὸς, ὅτι εἶσαι ἄλλη παρ' ὁποία φαίνεσαι.

— Ἴσως δὲν ἀπατᾶσαι, ἰατρὲ, ἀλλ' ἂς ἐπιστρέψωμεν πλησίον του, ἐγὼ κεκρυμμένη εἰς μίαν ἄκραν, θέλω προσμείνει νὰ ἐξυπνήσῃ· φυλάχθητι δὲ μὴ τῷ εἴπῃς ὅτι εὑρίσκομαι ἐνταῦθα.

Μοὶ φαίνεται ν' ἀκούω κρότον, ἐφώνησεν ἡ Μαλβίνα, δὲν ἀπατῶμαι· ἐξύπνησεν· εἰσελθε μόνος, ἰατρὲ ἐγὼ φοβοῦμαι μὴ μὲ ἴδῃ, ἀλλ' ἀκροάζομαι ἔξωθεν.

Ἔστη λοιπὸν πρὸ τῆς θύρας, ὥστε οὐδεμία τοῦ Ἐδμῶνος λέξις τῇ διέφυγεν.

Αἴ! Θεέ μου! εἶπεν ἐκεῖνος βλέπων τὸν ἰατρὸν εἰσερχόμενον· τί μοὶ συνέβη ἀρά γε; εἰς πόσον γλυκὺν ὕπνον ἤμιν βεβυθισμένος, πόσον τερπνὰ ὄνειρα εἶδα, ἤγγισα, τὴν Μαλβῖναν, ἀκούω ἀκόμη τὴν φωνήν της.

— Σιωπῇ, εἶπεν ὁ ἰατρὸς, σὲ ἀπαγορεύω τὴν ἐνθύμησιν ἐκείνης· ἡ σπαραξικάρδιος αὐτὴ ἰδέα δύναται νὰ σ' ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν κίνδυνον, ἀφ' οὗ σ' ἔσωσα.

— Ὄχι, ἰατρὲ, λανθάνεσαι· ἐκείνη μόνη μ' ἔσωσεν· αὐτὴν τὴν νύκτα ἔμελλον ν' ἀποθάνω τρέχων τὸν ἔσχατον κίνδυνον· ἡ ὀδύνη κατέτρωγεν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ζωῆς μου, καὶ ἦσαν ἐγγὺς ν' ἀφανισθῶσιν, ὅτε ἤχησε φωνὴ φιλτάτη· ἐφαίνετο ὅτι ἦλθεν ἐκείνη νὰ ἀντιπαλαίσῃ πρὸς τὸν θάνατόν μου, καὶ νὰ μ' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοῦ τάφου.

Ἐδμών! Ἐδμών! ἔλεγεν, ἐκ τῆς φωνῆς ταύτης ἀνεγνώρισα τὴν Μαλβῖναν· ἤνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἦτο ἐκείνη, ἀλλὰ μόλις ἐκινήθην νὰ τὴν ἐναγκαλισθῶ, καὶ ἔγεινεν ἄφαντος ὡς σκιά.

— Ἐ! κύριέ μου, τὴν διέκοψεν ἡ Γουδβίνη λέγουσα· Τοιαῦτα ὄνειρα δύνανται νὰ σοὶ φέρωσι τὸν πυρετόν.

— Ἔχει δίκαιον, προσέθηκεν ὁ ἰατρός.

Ὁ Ἐδμὼν δὲν εἶχε χρείαν τῶν διαταγῶν τοῦ ἰατροῦ διὰ νὰ σιωπήσῃ· διότι ἡ εἰκὼν τῆς Μαλβίνης ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξηλείφθη ἀπὸ τῆς μνήμης του καὶ κατελήφθη ὑπὸ νάρκης.

Ἡ Μαλβῖνα καιροφυλακτοῦσα εἰσῆλθε λάθρα εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ Ἐδμῶνος ὅτε οὗτος κατείχετο ὑπὸ νάρκης, στᾶσα ὄπισθεν τῶν παραπετασμάτων.

Ἐν τούτοις ἡ Ἄννα εἶχεν διαδόσει ἐντὸς τοῦ οἴκου τὴν εἴδησιν τῆς θεραπείας τοῦ Ἐδμῶνος.

Καὶ ἡ μὲν Φενδίκη, ἠσθάνθη ἀληθινὴν χαρὰν, ἡ δὲ Βιρτὼν, ἐξέχεεν ἐπιδείξεις εὐαισθησίας.

Τὸ ἑσπέρας ἐνῷ ὁ Ἐδμὼν ἐκοιμᾶτο, καὶ ἡ Μαλβῖνα ἐνησχολεῖτο εἰς ἑτοιμασίαν ποτῶν, κρούεται αἰφνης ἡ θύρα.

Ἡ Μαλβῖνα ἐρωτᾷ, τίς εἶναι;

— Δύναμαι νὰ ἴδω τὸν Ἐδμῶνα; ἀπεκρίθη φωνή τις ἔξωθεν.

Ἡ Μαλβῖνα εὐθὺς ἐγνώρισεν ὅτι ἦτο ἡ Βιρτών.

— Ὄχι, εἶπεν ἡ Μαλβῖνα. Κοιμᾶται.

— Ἐξελθε καὶ ὡμίλησε τῆς κυρίας, εἶπεν ἡ Γουδβίνη.

— Ἐν τῷ ἅμα, ἀπεκρίθη ἡ Μαλβῖνα τρέμουσα ὅλη.

— Πῶς ἐν τῷ ἅμα; ἐν ᾧ ἡ κυρία ἀπὸ καλοσύνην της ἦλθεν αὐτοπροσώπως, θέλεις νὰ περιμένῃ; πήγαινε γρήγορα.

— Δὲν δύναμαι, εἶπεν ἡ Μαλβῖνα ἔντρομος.

— Ὦ τὸ ἀνόητον πλάσμα, ἐπανέλαβεν ἡ Γουδβίνη γογγύζουσα, δὲν ἠμπορεῖ! καὶ τίς λοιπὸν σ' ἐμποδίζει;

Βλέπουσα ὅμως ὅτι ἡ Μαλβῖνα ἀντὶ νὰ σπεύσῃ καὶ ἀνοίξῃ, ὑπεχώρει εἰς τὸ σκοτεινότερον μέρος τοῦ δωματίου, ἠγέρθη καὶ μετέβη εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὴν κ. Βιρτῶνα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀνεψιοῦ της.

Ἡ Μαλβῖνα τὴν ἠκολούθησε σιγὰ, καὶ ἠκροάσθη τὴν συνομιλίαν των.

Ἐπανέρχομαι αὖριον· ἔλεγεν ἡ κ. Βιρτών, φρόντισον ὅμως νὰ καθαρίσῃς τὸν ἀέρα μὲ ὀξύδιον, καὶ σὲ παρακαλῶ, μὴ μὲ κάμῃς ἄλλοτε νὰ περιμένω τόσην ὥραν.

— Ἡ κυρία θέλει μὲ συγχωρήσει, ἀπεκρίθη ἡ Γουδβίνη, ἀλλὰ τὸ σφάλμα εἶναι τῆς ἄλλης νοσοκόμου, ἥτις εἶναι τόσον ἄτολμος, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ παρουσιασθῇ καὶ σᾶς ὁμιλήσῃ.

— Ἀλλ' ἂς ἤνοιγε τοὐλάχιστον!

— Μ' ὅλον τὸ πρὸς τὴν κυρίαν χρεωστούμενον σέβας, τολμῶ νὰ τῇ εἴπω, ὅτι τὴν νοσοκόμον αὐτὴν ἐκ διαλειμμάτων τὴν ἔρχεται ζάλη, καὶ τότε...

— Καὶ διατί νὰ φέρωσι παράφρονα γυναῖκα πλησίον τοῦ ἀνεψιοῦ μου;

— Ἡ Μούδη τὴν ἐσύστησε, κυρία μου, καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἐννοεῖ πολὺ καλὰ τὸ ἐπάγγελμά της· ἀλλ' εἶναι τόσον σκυθρωπὴ, ὥστε εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ διασκεδάσῃ κανεὶς μαζῆ της.

— Παράξενον πρᾶγμα! ἐπανέλαβεν ἡ Βιρτών· ἡ Ἄννα τὸ εἶχεν ἤδη εἰπεῖ εἰς τὴν Τάπαν, καὶ ὁ ἰατρὸς φαίνεται ν' ἀπορῇ διὰ τὴν ὑπερβολικὴν εὐαισθησίαν της.

Εἶμαι περίεργος νὰ τὴν ἴδω· δὲν εἶναι μέσα;

— Ναὶ, κυρία μου, ἀλλ' ὁ σὶρ Ἐδμὼν κοιμᾶται, καὶ δὲν ἔχομεν φῶς.

— Καλά! ἔρχομαι αὔριον, ἀπεκρίθη ἀναχωροῦσα.

Οἱ λόγοι οὗτοι κατετάραξαν τὴν Μαλβῖναν· διότι ἓν βλέμμα τῆς Βιρτῶνος ἤρκει νὰ τὴν γνωρίσῃ· ἔπρεπε λοιπὸν ν' ἀποφύγῃ τὸ σκάνδαλον.

Ὁ Ἐδμὼν ἦτο ἐκτὸς κινδύνου· αἱ θεραπεῖαί της τῷ ἦσαν ἤδη ἀνωφελεῖς· ὅθεν ἀπεφάσισε νὰ ἀναχωρήσῃ.

Διῆλθε καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην ὁλόκληρον πλησίον τοῦ Ἐδμῶνος· ὁ ὕπνος του ἦτο γαλήνιος, περὶ τὸ λυκαυγὲς μάλιστα ἐκοιμᾶτο τόσον ἡσύχως, ὥστε ἐτόλμησε ν' ἀνοίξῃ ὀλίγον τὰ παραπετάσματα, καὶ προσάπτουσα ἐλαφρῶς τὰ χείλη της ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν χειρῶν του, ἔξωθεν τῆς κλίνης κρεμαμένης.

Ἔχε ὑγείαν, τῷ λέγει πολὺ σιγὰ, ἠὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ σὲ σώσῃ· δὲν ἔχεις πλέον χρείαν τῆς ἐμῆς περιποιήσεως. σὲ ἀποχαιρετῶ Ἐδμών μου! ἀγνοοῦσα, ἂν μέλλωμεν νὰ ἐπανίδωμεν πάλιν ἀλλήλους ἐπὶ ταύτης τῆς κακοδαίμονος γῆς· διότι ὁμοῦ μὲ τὴν ὑγείαν σου ἀνευρίσκω τῶν καθηκόντων μου τὴν μνήμην· ἀλλ' ὅταν ἡ ἡλικία τῶν παθῶν παρέλθῃ, ὅταν ὁ χρόνος λευκάνῃ τὰς κεφαλάς μας, θὰ μοὶ εἶναι τότε συγκεχωρημένον νὰ σφίγξω τὴν χεῖρά σου διὰ τῆς μεμαραμμένης μου χειρὸς καὶ νὰ σοὶ εἴπω; Ἐδμὼν, ἐνθυμεῖσαι ἐκείνην τὴν νύκτα τῆς ἀγωνίας, τὴν φοβερὰν ἐκείνην ὥραν, ὅτε ὁ τάφος σου ἠμίκλειστος ἐπαπειλεῖ νὰ καταπίῃ ἀμφοτέρους ἡμᾶς; ἐλησμόνησεν ἡ ἀκοή σου τὴν φωνὴν ἐκείνην, ἥτις ἀπέκρουσε τὸν θάνατον, καὶ ἐκ τῆς ληθαργίας τοῦ ὀλέθρου σὲ ἀνεκάλεσεν εἰς τὴν ζωήν;

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναΐος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπούλ	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Λιψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΥΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας „Δακίας-Ρωμουνίας“, ὁδὸς Λιψκάνι, ἀριθμ. 1.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστιχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογάς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασίᾳ, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΜΙΝΕΡΒΑ“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομψότατον ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοοῦντα μετὰ τῆς ἁβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι, Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ.
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοὶ Π. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμῶν μετρίᾳ

1420
NEVRALGIELE
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele*, *Gastralgia*, *Sciatica*, *Afecţiunile reumatismale acute* şi *durerôse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : LES VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* **CLIN & Cie, de PARIS,**
cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacist i.

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă*, *Anemie*, *Culori palide*, *Perderi de Sânge*, *Debilitate*, *Slăbiciune*, *Convalescenţă*, *Slabiciunea copiilor*, *Lipsa şi Alteraţiunea sângelui*, în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se*
1419 *póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

1873

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρῶ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ ἕ. ἢ ϛ'. αελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Ἑβδομαδιαίοις καὶ ἐφημερίσι . . . . »

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθυντέα εἰς τὴν ἐκδοσιν ἀρμοδίως ὑπογεγραμμένα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΤΡΙΤΗ, 13)25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5028

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —
Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —
Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 12 Ὀκτωβρ. 1892.

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ ΥΒΡΕΙΣ

Ὀρθοῦνται αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἀναγινωσκόντων τοὺς καθ' ἡμῶν ἀπό τινων ἡμερῶν ἐκτοξευομένους ἀνουσίους λιβέλλους. Συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις κατῆλθον εἰς τὸν ἀγῶνα, ἵνα ἐρίσωσι μὲν πρὸς ἀλλήλας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ ρωμουνικοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων Βεδμὰρ καὶ Ζάππα, συναγωνισθῶσι δὲ ἐν τῷ καθ' ἡμῶν ὑβρεολογίῳ. Τὸ παράδειγμα τοῦ ἐγχωρίου τύπου ἀπεμιμήθησαν καὶ αἱ ἐν Τρανσυλβανίᾳ ρωμουνικαὶ ἐφημερίδες, αἵτινες καταστέλλουσαι πρὸς στιγμὴν τὴν κατὰ τῶν δυναστῶν αὐτῶν μαγυάρων ἔχθραν, προσέρχονται σήμερον ἵνα ὑβρίσωσιν ἐκείνους οἵτινες ἓν μόνον διέπραξαν μέγα ἁμάρτημα, ὅπερ ἡ ἱστορία καταδικάζει σήμερον, τὸ ὅτι μετέδωκαν αὐτοῖς τὰ φῶτα καὶ σὺν αὐτοῖς τὸν ἔρωτα τῆς ἐλευθερίας. Περιφρονοῦμεν ὕβρεις δούλων οἵοι οἱ συντάκται τῆς «Τριβούνας»...

Δὲν ἀποδίδομεν ὕβρεις ἀνθ' ὕβρεων, ἵνα ἀποδείξωμεν ὅτι καὶ δικαίου δὲν στερούμεθα καὶ ἠθικὴν ἀποχρῶσαν ἔχομεν. Τὰ ἄρθρα τοῦ «Ἀδεβέρουλ», τοῦ «Κονστιτουτσιονάλουλ» καὶ ἄλλων φύλλων δὲν ἁρμόζουσιν εἰς τὸν φθίνοντα ΙΘ' αἰῶνα. Εἶναι ἄρθρα ἄλλης ἐποχῆς καὶ ἄλλων κύκλων, τουτέστι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὁ λαὸς ἐτέρπετο ἀναγινώσκων τὴν „Ἱστορίαν τοῦ Μπερτόλδου".

Λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸν ὑπουργικὸν „Τίμπουλ" καὶ μετ' αὐτοῦ πρὸς στιγμὴν συνδιαλεχθῶμεν.

Ὁ „Τίμπουλ" παραινεῖ τὴν κυβέρνησιν ἵνα, μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἑλληνορωμουνικῶν σχέσεων, μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ὕπαρξιν τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ πολλῶν ἑλληνικῶν προξενείων, ἵνα μὴ ταῦτα ἀποτρέπωσι τοὺς ἕλληνας πολίτας διὰ τῆς ἀναμνήσεως τῆς καταγωγῆς αὐτῶν, νὰ λαμβάνωσι ρωμουνίδας συζύγους καὶ ἑπομένως συνταυτίζωνται πρὸς τὸ ἰθαγενὲς στοιχεῖον. Ὁ „Τίμπουλ" ἐνὶ λόγῳ καταργεῖ τὰ ἑλληνικὰ προξενεῖα, ἵνα ἐκρωμουνίσῃ τοὺς ἕλληνας.

Ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον τὸ διεθνὲς δίκαιον ἐπιτρέπει τῇ χώρᾳ τοῦ „Τίμπουλ" νὰ καταργῇ προξενεῖα. Τοῦτο μόνον ἐρωτῶμεν· Δὲν ἀντιφάσκει ἄρα γε ὁ „Τίμπουλ" πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὰς ἄλλας ρωμουνικὰς ἐφημερίδας; Δὲν συνεβούλευσε τοσάκις τὴν κυβέρνησιν νὰ θεσπίσῃ νόμους δρακοντείους ὅπως μὴ ἐπιτρέπῃ ἐφεξῆς εἰς τοὺς ἕλληνας νὰ κληροδοτῶσι μετὰ θάνατον τὴν ἑαυτῶν περιουσίαν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν; δὲν συνεβούλευε τὴν κυβέρνησιν νὰ καταστήσῃ αὐτοῖς τὸν βίον εἰς τοιοῦτον βαθμὸν δυσχερῆ, ὥστε ν' ἀναγκασθῶσι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἐξ ὧν ἦλθον; Ποῦ ἀποδοτέον ἄρα γε τὸν πόθον τοῦ „Τίμπουλ" τοῦ ἰδεῖν τοὺς ἕλληνας συγχωνευομένους εἰς τὸ ρωμουνικὸν στοιχεῖον; Μὴ εἰς τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ πολλαπλῆν χρησιμότητα αὐτῶν;

Παρακαλοῦμεν τὸν „Τίμπουλ" ν' ἀπαντήσῃ, διότι τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἀτε κυβερνητικοῦ καὶ σοβαροῦ φύλλου, θὰ λάβωμεν ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν. Ἴσως τότε πεισθῶμεν ὅτι ἁμαρτάνομεν φρονοῦντες ὅτι ἡ ἐν Ρωμουνίᾳ παροικία, διὰ τῆς ἐπὶ δεκάδας ὅλων ἐτῶν παροχῆς εἰς τὴν Ρωμουνίαν πολιτῶν, πλούτου, ἱκανότητος ἐμπορικῆς καὶ τόσων ἄλλων πλεονεκτημάτων ἐζημίωσε τοσοῦτον τὸ ἑλλ. ἔθνος, ὥστε ἡ Ἑλλὰς ὕψου ἀνδριάντα ἐν Ἀκροπόλει ἴσον τῷ τῆς Προμάχου Ἀθηνᾶς ἀγάλματι πρὸς τιμὴν καὶ ἀγῆρω δόξαν τοῦ ρωμούνου πολιτευτοῦ ἐκείνου, ὅστις θὰ ἐδημιούργει καὶ ἐθέσπιζε νόμον ἀναγκάσοντα τὸν ἕλληνα νὰ ἐγκαταλίπῃ ἀνεπιστρεπτεὶ τὴν Ρωμουνίαν καὶ ζητήσῃ ἀλλαχοῦ ἄσυλον καὶ κέντρον τῆς ἑαυτοῦ ἐμπορικῆς καὶ πολιτικῆς ὀξυνοίας.

Διὰ τοῦ μέτρου τούτου αἱ μὲν ρωμουνίδες δὲν θὰ εὕρισκον συζύγους ἕλληνας, οἱ δὲ ἕλληνες δὲν θὰ ἐνυμφεύοντο ρωμουνίδας ἵνα φυσιάσωσιν ἐν τῷ βωμῷ τῆς πρὸς αὐτὰς συζυγικῆς πίστεως καὶ ἀντὶ δρακὸς φλωρίων τὸ ἑαυτῶν ὄνομα, τὴν ἐθνικότητα καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα πίστιν. Οὕτως, ἡ μὲν Ἑλλὰς θὰ ἔβλεπεν αὐξανόμενον γιγαντιαίοις βήμασι τὸν ἑαυτῆς πληθυσμὸν καὶ σὺν αὐτῷ τὸν ὑλικὸν αὐτῆς πλοῦτον, ἡ δὲ Ρωμουνία θὰ περιωρίζετο ἐν τῷ ἀγνῷ αὐτῆς στοιχείῳ, μὴ ἀναγκαζομένη νὰ παρέχῃ διπλώματα ἰθαγενείας εἰς ἕλληνας οὓς εἶτα ὑβρίζει ὡς μὴ πιστοὺς ρωμούνους.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

(Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν „Συλλόγων")
(Καθυστερήσασα)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1892.

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην μᾶς ἀπησχόλησεν καὶ μᾶς ἀπασχολοῦσιν οἱ φοιτηταί. Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐμοιράζοντο ἄπειρα τεμάχια ἐρυθροῦ χάρτου ἐφ' οὗ ἀνεγίνωσκέ τις τὴν ἑξῆς πρόσκλησιν·

„Δαέ!

„Οἱ φοιτηταί, ἡ καρδία τοῦ ἔθνους σου, ζητοῦσι τὴν ἀρωγήν σου, σὲ ἀναμένουσιν εἰς τὰ προπύλαια τοῦ δωρήματος τῶν ὁμογενῶν μας, Πανεπιστημίου. Ἐλθὲ σήμερον, Κυριακήν, 4 μ. μ."

Ἔτριβέ τις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τοῦ στασιαστικοῦ ἐρυθροῦ ἐκείνου χάρτου. Ἠγνόει τί νὰ πιστεύσῃ ἢ ὅτι οἱ φοιτηταὶ ἐτρελλάθησαν ἢ ὅτι ἐξηχρειώθησαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐπεχείρησαν νὰ ἐπιτύχωσιν ἐξεγέρσεις ὑπὲρ αὐτῶν καὶ κατὰ τῶν νόμων τῆς πατρίδος.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, λαβὼν γνῶσιν τῆς προσκλήσεως ταύτης, ἔλαβε πάραυτα τὰ κατάλληλα μέτρα, διετάχθη δὲ ἡ σύλληψις τῶν διανεμόντων τὰ προσκλητήρια. Ἑνὸς μόνον ἡ σύλληψις κατωρθώθη ὅστις ὡμολόγησεν ὅτι ἐργάζεται εἰς τὴν «Παλιγγενεσίαν» δι' ὅπερ συγχαίρομεν τὴν συνάδελφον.

Περὶ τὴν 4 μ. μ. συνηθροίσθησαν ἀρκετοὶ πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου φοιτηταί, ἐνῷ ὕλη ἱππικοῦ, χωροφύλακες καὶ ἀστυνομία κατελάμβανον διάφορα σημεῖα πρὸς περιφρούρησιν τῆς τάξεως. Εὐάριθμοί τινες περίεργοι καὶ κυρίαι ἵσταντο ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀπαθῶς θεώμενοι τὰ διατρέχοντα. Ὁ κ. Μπαϊρακτάρης, ὁ μοίραρχος, ὁ ὑποφρούραρχος παρευρίσκοντο ἐκεῖ. Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας διατάσσει τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν περιέργων ἥτις καὶ ἐν τῷ ἅμα γίνεται. Αἰφνης ἀκούονται χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι ἐξερχόμεναι ἐκ τῶν προπυλαίων ὅπου εἷς φοιτητὴς ἔλαβε τὸν λόγον καὶ διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἥτις ἀφαιρεῖ τοῖς φοιτηταῖς τὸ συνταγματικὸν δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι, τοῦθ' ὅπερ εἶναι ψευδὲς διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐσκέφθη νὰ παρακωλύσῃ τὸ συνταγματικὸν τοῦτο δικαίωμα. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπηγόρευσεν ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἡ διαδήλωσις διότι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ θεωρεῖται ὡς στασιαστικὴ ἀφοῦ πρόκειται νὰ καταπατηθοῦν διὰ τῆς βίας νόμοι ψηφισθέντες ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ ἐπικυρωθέντες ὑπὸ τοῦ Θρόνου. Μετὰ τὸν πρῶτον ῥήτορα ὅστις εἶναι καὶ ὁ κύριος ὑποκινητὴς τῶν στασιαστικῶν κινημάτων τῆς ἀκαδημαϊκῆς νεολαίας, ἀνέρχεται ἕτερος καὶ προτείνει ἵνα ἀπευθύνωσι τῷ Βασιλεῖ, τῇ Εὐρώπῃ, τῇ παγκοσμίῳ δημοσιογραφίᾳ διαμαρτυρίας καὶ ἐκκλήσεις, κηρύττοντες ὅτι τὸ σύνταγμα κατηργήθη ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅτι καλὸν ἦθελεν εἶσθαι ἵνα εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοβούλια ἐπέμβωσιν ἐπιφέροντα διόρθωσιν· τὰς μωρὰς καὶ κακοήθεις ταύτας φράσεις, ἐχειροκρότησαν οἱ ἀγνοὶ πατριῶται φοιτηταί, ἡ ἐλπὶς αὕτη τῆς Πατρίδος!!! Ἡ ἐξουσία μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἵστατο ἀπαθὴς, ἀφίνουσα τὴν πολυλογίαν τῶν φοιτητῶν ν' ἀνέρχηται εἰς τὴν διαπασῶν. Ὅταν ὅμως ἐζήτησαν οὗτοι νὰ προβῶσιν εἰς διαδήλωσιν, τότε ἠκούσθη ἡ βροντερὰ φωνὴ τοῦ κυρίου Μπαϊρακτάρη· „Διαλύσατε!" Καὶ πάραυτα ὁρμοῦν οἱ εὔζωνοι, οἱ ἱππεῖς, οἱ χωροφύλακες καὶ οἱ ἀστυνομικοί, διασκορπίζοντες ἐν τάχει τοὺς στασιαστάς. Κραυγαὶ ἠκούοντο καὶ διαμαρτυρίαι ἄγριαι. Ἐθραύσθη ἡ θύρα τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἵνα σωθῶσιν ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν, νομίζοντες ὅτι ἡ ἀρχὴ ἤθελε φεισθῇ αὐτούς. Ἀλλ' οἱ στρατιῶται εἰσῆλθον ἐντός.

— Ἔξω, ἄνανδροι! ἔξω, ἱερόσυλοι! ἐκραύγαζον οἱ κύριοι φοιτηταὶ πρὸς τοὺς στρατιώτας... δηλ. ἐφώναζεν ὁ κλέπτης ἵνα φοβηθῇ ὁ νοικοκύρης.

Ἑπτὰ φοιτηταὶ συνελήφθησαν, ὁδηγηθέντες εἰς τὸ κρατητήριον. Οἱ ἄλλοι διεσπάρησαν, μεταβάντες ἀνὰ εἷς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς φοιτητικῆς ἑνώσεως ὅπου νέους λόγους ἀπήγγειλον κατὰ τοῦ στρατοῦ καὶ κατὰ τῶν νόμων. Καὶ ἐκεῖ ἡ ἐξουσία μετέβη, ἀλλ' οἱ φοιτηταί, κλείσαντες τὰς θύρας, ἐξῆλθον εἰς τὰ παράθυρα, ὀρυόμενοι, βλασφημοῦντες καὶ εἰρωνευόμενοι τὸν στρατόν!... Ἐθραύσθησαν κεφαλαί τινες φοιτητῶν, δυστυχῶς ὅμως ἐθραύσθη καὶ μία κεφαλὴ εὐζώνου. Συχναὶ περιπολίαι δι' ὅλης τῆς ἑσπέρας διέσχιζον τὰς ὁδοὺς, διασκορπίζουσαι τὰς συναθροίσεις τῶν φοιτητῶν αἵτινες ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐγένοντο.

Τέλος ἐπῆλθον τὴν ἐπαύριον καλήτεραι σκέψεις καὶ ἡ σωφροσύνη ὑπερενίκησε τὴν μωρίαν. Οἱ φοιτηταὶ συναισθανθέντες ὅτι ἡ κοινωνία σύσσωμος ἐξηγέρθη ἐναντίον αὐτῶν καὶ αἰσχυνθέντες διὰ τὴν διαγωγήν των, ἀπεφάσισαν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τοὺς νόμους. Καὶ ἤδη σπεύδουσι πάντες νὰ ἀνανεώσωσιν ἢ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Μέχρι τῆς ἑσπέρας ταύτης ὁπότε λήγει ὁριστικῶς ἡ πρὸς ἐγγραφὴν τῶν φοιτητῶν προθεσμία, ἐνεγράφησαν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας, ἀντὶ τριῶν οἵτινες ἐνεγράφησαν πέρυσι. Τοῦτο εἶναι εὐχάριστον, ὑπὸ δύο ἐπόψεις πρῶτον ὅτι ἐνεγράφησαν ἀρκετοὶ δεύτερον ὅτι ἐμειώθη ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ ἄλλως τε ἐπιδιώκει τὸ πνεῦμα τοῦ ψηφισθέντος νόμου.

Ἀλλ' ἐνῷ τοιαῦτας ἔσχομεν ἐνταῦθα ταραχὰς, ἐν Κρήτῃ, ἐν τῇ μεγαλωνύμῳ ταύτῃ καὶ ἡρωϊκῇ νήσῳ, ῥέει πάλιν τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. Σπαραξικάρδιοι καὶ θλιβεραὶ ἀφικοῦνται ἐνταῦθα εἰδήσεις ἐκ τῶν αἱματοβαφῶν ὀρέων τῶν Σφακίων ὅπου ἀδάμαστος καὶ ἀτρόμητος ἀείποτε ἡ Νέμεσις ἤγειρε τυρανοκτόνον ξίφος. Ἡ τὰ στήθη σπαράσσουσα κραυγὴ τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας, ὡς ἔχουσι νῦν ἐνταῦθα τὰ πράγματα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρῃ ἄλλην ἠχὼ ἢ τὴν τῆς συμπαθείας καὶ τοῦ πόνου. Ἀδύνατον ἀποβαίνει ἡμῖν νὰ τείνωμεν νῦν αὐτοῖς χεῖρα βοηθείας, διότι ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην εἰρήνης ἕως οὗ τὰ οἰκονομικά μας τακτοποιήσωμεν. Δὲν εἶναι δὲ μακρὰν ἡ ἡμέρα αὕτη, διότι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις μας δὲν εἶναι ἀπελπιστική. Εἶναι θύελλα ἥτις θὰ παρέλθῃ ταχέως, χάρις εἰς τὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τότε θὰ στρέψωμεν τὰ βλέμματα πρὸς ἐκείνους οἵτινες νῦν στενάζουσι καὶ θὰ ὑψώσωμεν τὴν ἔνοπλον χεῖρα ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, πρέπει τώρα νὰ καθησυχάσωσιν ἵνα μὴ φέρωσιν εἰς περιπλοκὰς δυσαρέστους τὴν ἐλευθέραν πατρίδα.

Ἐν Ἀθήναις 3 Ὀκτωβρίου 1892.

Τὸ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐπιδιωκόμενον ἔργον τῆς ἀναστηλώσεως προχωρεῖ στερρῷ τῷ βήματι καὶ λαμπροὶ καὶ πλούσιοι προμηνύονται οἱ καρποὶ αὐτοῦ. Ἀμετάκλητον ἔχει ὁ κ. Τρικούπης ἀπόφασιν νὰ φέρῃ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ ἔθνους εἰς ὃ σημεῖον οἱ πόθοι ἡμῶν εἰσὶν ἐστραμμένοι. Βεβαίως κατὰ πλείστων δυσχερειῶν θὰ παλαίσῃ καὶ ἀντίστασιν κρατερὰν θὰ συναντήσῃ. Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι ὅσα μέτρα λαμβάνονται σήμερον εἶναι ἀντιδημοτικά, ἀλλὰ καὶ τίς δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν κυβερνώντων· ἵνα σώσωσιν τὸ ἔθνος ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἀτομικῆς αὐτῶν ἐπιρροῆς; Δὲν εἶναι ἄξια ἀναγραφῆς καὶ ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἡ πατριωτικὴ αὕτη αὐταπάρνησις τῶν κ.κ. ὑπουργῶν; Αἱ οἰκονομίαι εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν· Ἡ αὐστηρὰ ἐξέλεγξις τῶν εἰσπράξεων· καὶ ὁ ἀμείλικτος καταδιωγμὸς τοῦ λαθρεμπορίου ἐπιφέρουσιν ἤδη θαυμάσια καὶ ἀπίστευτα ἀποτελέσματα. Ἀναγγέλλεται σήμερον ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1893 θὰ ἔχωμεν νέας οἰκονομίας ἐννέα ἑκατομμυρίων ἐκτὸς τῶν σημειωθέντων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς τρεχούσης χρήσεως. Οἰκονομίαι ἀφ' ἑνὸς καὶ αὔξησις ἐσόδων ἀφ' ἑτέρου ἐπαρκοῦσι ἵνα βελτιωθῇ ἐπαισθητῶς ἡ κατάστασις ἡμῶν.

Καταπληκτικῶς ηὔξησαν αἱ εἰσπράξεις τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου. Τὰ καπνοκοπτήρια καὶ τὰ τελωνεῖα κατὰ πολὺ ὑπερηκόντισαν τοὺς ἀντιστοιχοῦντας παρελθόντας μῆνας· διότι καὶ τὸ λαθρεμπόριον ἀμειλίκτως καταδιώκεται καὶ ἡ ἐξέλεγξις καὶ αἱ εἰσπράξεις δραστηριώτερον ἐπιδιώκονται. Ἵνα ἐννοήσητε τὴν διαφορὰν τῶν κυβερνήσεων Δηλιγιάννη καὶ Τρικούπη, σᾶς παραθέτω τὰ ἑξῆς· Ἐπὶ Δηλιγιάννη ἐκόπη πέρυσι καπνὸς ἐν τῷ καπνοκοπτηρίῳ Ἀθηνῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς, ὀκάδες 3,744. Ἐπὶ Τρικούπη, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον, ἐκόπη καπνὸς 17,570 ὀκάδες, ἤτοι ἐπὶ πλέον 13,826 ὀκάδες καπνὸς δι' ἕνα μόνον μῆνα!! Ἐν Πειραιεῖ ἐκόπτετο καπνὸς ὀκά. 4,205, νῦν κόπτεται καπνὸς ὀκ 9,198 ἤτοι ἐπὶ πλέον 4,993! καὶ οὕτω καθεξῆς εἰς πάντα τὰ καπνοκοπτήρια τοῦ Κράτους. Λάβετε δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ λαθρεμπόριον δὲν ἐξέλιπεν ἐντελῶς ἀλλ' ὅλοι καταδιώκεται δραστηρίως καὶ δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ μανθάνωμεν ὅτι κατεσχέθησαν σπουδαῖαι ποσότητες λαθρεμπορευμάτων. Ὥστε πανταχόθεν ἀγγέλλοντα· αὐξήσεις ἐσόδων καὶ εἰσπράξεων.

Τὰ πολιτικά μας ἐν ὑφέσει. Οἱ φοιτηταὶ ἐπανέλαβον τὰ μαθήματά των ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ ἔπαυσαν τὰ στασιαστικὰ κινήματα, ἀφοῦ ὅμως ὑπέστησαν τὴν διὰ τῶν πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν ψυχρολουσίαν τοῦ κ. Μπαϊρακτάρη. Περιέργως πως καὶ βεβαίως ἐκ τύχης παρευρισκόμενος ἐν μέσῳ τῶν φοιτητῶν ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς „Ἐφημερίδος" ἐλούσθη διὰ δευτέραν ἤδη φορὰν καὶ ὑπεχρεώθη νὰ μεταβῇ πάραυτα εἰς τὴν οἰκίαν του πρὸς ἀλλαγὴν τῶν βρεγμένων του. Τινὲς τῶν φοι-

τητῶν τῶν στασιασάντων ἔχουσι συλληφθῆ καὶ προφυλακισθῆ, πρόκειται δὲ νὰ δικασθῶσι κατ' αὐτάς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ ἐν Βυτίνῃ γεωργικὸς σταθμὸς ἤρξατο ἀποφέρων καρπούς. Τέσσαρας μόνον μῆνας λειτουργεῖ, καὶ ὅμως τὰ ἐν αὐτῷ τμήματα προώδευσαν εἰς ἀξιέπαινον βαθμόν. Τὸ τμῆμα τῆς λεπτουργικῆς παρήγαγεν ἔργα τέχνης καλλίστης, ἀμιλλώμενα κατὰ τὴν κομψότητα πρὸς τὰ ἐξ Εὐρώπης καὶ ἰδίᾳ ἐκ Γερμανίας κατακλύζοντα τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν· κομψοτεχνήματα δι' ἃ σήμερον ἐξάγεται οὐχὶ ὀλίγος χρυσὸς ἐκ τῆς χώρας. Ἂν δὲ νῦν κατασκευάζωνται μόνον ἀθύρματα, μετ' οὐ πολὺ θὰ ἔχωμεν καὶ κομψότεχνα ἔπιπλα καὶ σκεύη οἰκιακῆς χρήσεως, ἐγχώρια καὶ οὐχὶ ξένα. Ὅταν δ' οἱ μαθηταὶ τῆς σχολῆς ταύτης τελειοποιηθῶσιν εἰς τὴν τέχνην καὶ ἱδρύσωσιν ἴδια ἐργοστάσια, θὰ προαχθῆ ἡ βιομηχανία αὕτη καὶ κατὰ ποιὸν καὶ κατὰ ποσόν, καὶ εἰς τὰς προθήκας τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων θὰ βλέπωμεν ἀντικείμενα τέχνης ἑλληνικῆς.

Ἐνῷ δὲ τὸ ξυλουργικὸν τμῆμα οὕτω προάγεται, τὸ δασικὸν ἀπέφερεν ἀμέσως ἱκανὰς εἰς τὸ δημόσιον ὠφελείας, αὐξηθέντων τῶν ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφερείας τῆς σχολῆς ἐσόδων. Ὁ φόρος τῆς ὑλοτομίας ἦτο ἄγνωστος μέχρι τοῦδε ἐκεῖ, καὶ ἂν εἰσεπράττετο ἐπλούτιζε μόνον τὰ θυλάκια τῶν ἐφόρων καὶ τῶν χωροφυλάκων. Οὔτε 300 δραχμὰς δὲν εἰσέπραττεν ἄλλοτε τὸ δημόσιον ἐκ τῆς ὑλοτομίας τῶν δασῶν, καὶ ἐφέτος εἰσέπραξε 30 000.

Ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ἡμέτερον ἐν Ρώμῃ ἐπιτετραμμένον ἐπιστολήν, δι' ἧς παρακαλεῖ αὐτὸν, ἵνα ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει καὶ ἀποσταλῇ αὐτῷ λεπτομερὲς ὑπόμνημα περὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Ψαρῶν» ὅπερ συμμετέσχε τῶν ἐν Γενούῃ ἑορτῶν. Ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ θ' ἀναφέρωνται τὰ ὀνόματα τοῦ κυβερνήτου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ χρονολογία τῆς κατασκευῆς τοῦ πλοίου καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ πληροφορία.

Πάντα ταῦτα θὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὴν ἐπίσημον ἐξιστόρησιν τῶν ἐν Γενούῃ συμβάντων, ἣν ἀνέλαβε νὰ συγγράψῃ ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας.

Κατὰ τὸν νέον περὶ στρατολογίας νόμον ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου μετὰ τὴν προσέλευσιν τῶν νέων κληρωτῶν θ' ἀνέρχηται εἰς 22,000 περίπου ἀνδρῶν. Ἐκ τούτων 10,000 εἶναι ἡ τῆς παρελθούσης ἀπογραφῆς ἀπολυόμεναι μετὰ ἓν ἔτος, ἕτεραι δὲ 10,000 ἐκλήθησαν διὰ τὴν 15 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Ἤδη πιθανὸν ἐκ τῶν 10,000 αὐτῶν αἱ 2,500 νὰ θεωρηθῶσιν ὡς διαθέσιμοι ἢ νὰ τύχωσιν ἀδειῶν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀπεφασίσθη εἰσέτι. Οὕτω δὲ ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ, προστιθεμένων τῶν μαθητῶν τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σχολῶν ὡς καὶ τῶν ἀξιωματικῶν θὰ συμποσοῦται εἰς 22,000 περίπου ἀνδρας.

Ἐκ τῶν 10,000 στρατιωτικῶν τῶν καλουμένων ἐφέτος εἰς τὰ ὅπλα, 5731 θὰ διατεθῶσιν εἰς τὸ πεζικὸν, 1719 εἰς τὰ εὐζωνικὰ τάγματα, 990 εἰς τὸ πυροβολικὸν, 758 εἰς τὸ ἱππικὸν, 487 εἰς τὸ μηχανικὸν, 275 εἰς τὴν διλοχίαν τῶν νοσοκόμων καὶ 20 εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑλικοῦ πυροβολικοῦ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Ἄστυ»·

„Εἰς γνῶσιν ἡμῶν περιῆλθεν εἴδησις σπουδαιοτάτη, ἣν καίτοι μὴ δυνηθέντες νὰ ἐξακριβώσωμεν δημοσιεύομεν ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν·

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, εὐγνώμων πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον διὰ τὰς συχνὰς αὐτοῦ πρὸς τὴν Δημοκρατίαν ἐπισκέψεις, τὴν συμπάθειαν ἧς τόσα ἔδωκεν ἑπτὰ δείγματα σχεδὸν μόνος μεταξὺ τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν, καὶ ἐν γένει τὴν εἰλικρίνειαν τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν αἰσθημάτων αὐτοῦ, ἀπεφάτισε ν' ἀπονείμῃ εἰς τὴν A. M. τὸν τίτλον ἐπιτίμου ναυάρχου τοῦ γαλλικοῦ στόλου, τὸν διορισμὸν δὲ τοῦτον ἀγγέλει εἰς τὸν Βασιλέα ὁ πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας διὰ τῆς αὐτογράφου ἐπιστολῆς, ἣν κομίζει ὁ γάλλος πρεσβευτὴς κόμης Μοντολών.

Ἡ σημασία τῆς εἰδήσεως ταύτης, ἐὰν εἶναι πράγματι ἀληθινὴ, οὐδένα διαφεύγει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Ἡ ἀντιπολιτευμένη «Βοΐντσα Νατσιονάλα γράφει τὰ ἑξῆς ἀξιοπαρατήρητα·

„Τὸ ὄργανον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ἤτοι ὁ «Τίμπουλ», λέγει ἡμῖν ὅτι ἂν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις διαμφισβητῇ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας Ζάππα, τοῦτο διότι κατὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ξένον κράτος νὰ κατέχῃ ἔστω καὶ ἐλάχιστον τεμάχιον γῆς ἄλλου κράτους, μετὰ τοῦ τίτλου τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἡ περιουσία τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα συγροτεῖται ἀποκλειστικῶς ἐξ ἀκινήτων εὑρισκομένων ἐν Ρωμουνίᾳ, ἐπομένως δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ὅπερ δὲν ἐφαρμόπεται ἐνταῦθα, διότι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος περιουσία ἀνεώχθη πρὸ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ 1879 καὶ τῆς προσθήκης τοῦ 7ου ἄρθρου ἐν τῷ Συντάγματι.

Προκύπτει ἄρα ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης τοῦ ἡμιεπισήμου ὀργάνου, ἢ κατὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, ὅτι τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ κυβέρνησις δὲν ἐπεκαλέσθη αὐτὸ ἀπαντῶσα εἰς τὴν αὐθάδη διακοίνωσιν τοῦ κ. Δραγούμη.

Ἔχει ἄρα γε οὕτω τὸ πρᾶγμα; Εἶναι ἀκριβὲς ὅτι κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα (τοῦ μόνου τίτλου ἐφ' οὗ ἐρείδονται αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως) τὸ δικαίωμα ταύτη (ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἔχει δικαίωμα) ἠνεώχθη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα (1865) οὐχὶ δὲ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππ; (1892).

Περιοριζόμεθα προσωρινῶς νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα καὶ ὅτι, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ἡμιεπισήμου ὀργάνου, δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς κληρονομίας Ζάππα.

Ἐὰν οὕτως ἔχῃ, τότε ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ ὁλόκληρος ἡ κυβέρνησις ἠδύναντο νὰ εἴπωσι ἐπὶ τίνος βάσεως καὶ ἐν τίνι δικαίῳ τὸ ρωμουνικὸν κράτος ἤτησε παρὰ τοῦ δικαστηρίου νὰ τεθῇ εἰς κατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἐξαιρουμένων αὐτῆς τῆς τε ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν τῶν διεκδικούντων τὴν περιουσίαν ταύτην.

Μὴ λησμονήσωμεν! Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὸ νὰ διαμφισβητήσῃ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τεθῇ εἰς κατοχὴν τῶν ἀκινήτων τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἢ διὰ διαιτησίας, τοῦθ' ὅπερ, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἦτο δίκαιον, ἀλλ' ἔπραξε καί τι πλέον, ἤτησε παρὰ τοῦ δικαστηρίου νὰ θέσῃ αὐτὴν εἰς κατοχὴν τῆς περιουσίας ταύτης καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι τ' ἀκίνητα τ' ἀποτελοῦντα τὴν κληρονομίαν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἀνήκουσιν μόνον εἰς τὸ ρωμουνικὸν κράτος.

Ἐδῶ τὸ ζήτημα! Ἂς μὴ προσποιεῖται ἡ κυβέρνησις καὶ τὰ ὄργανα αὐτῆς ἄγνοιαν ὡσεὶ ἔρχονται ἐξ Ἀμερικῆς. Ἐρωτῶμεν ἅπαξ ἔτι· ἐὰν κατὰ τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν, τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος μὴ ἐφαρμόζεται εἰς τὸ ζήτημα, ἐπί τινος ἄρα βασίζονται αἱ ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀποτελούντων τὰς περιουσίας Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου ἀκινήτων; Καὶ ἀφ' οὗ παραπέμπει τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὅπως διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς ἐπὶ τῆς περιουσίας Ζάππα ἐπιον τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων, ὡς ἦτο δίκαιον καὶ καθῆκον νὰ πράξῃ, διατί αὐτὴ, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐνώπιον τῶν αὐτῶν δικαστηρίων ἀμφισβητεῖ τὰ δίκαια τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὑποβάλλουσα αὐτὴν εἰς χρηματικὴν ἐγγύησιν; Ἐν τίνι δικαίῳ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τίνος νόμου ἔπραξε τοῦτο ἡ κυβέρνησις Καταρτζῆ—Λαχωβάρη—Κὰρπ, καὶ ὥθησε τὴν χώραν εἰς διπλωματικὴν ῥῆξιν, ἧς δὲν δυνάμεθα νὰ προΐδωμεν τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἐπέσυρε τὰς βαρείας καὶ προσβλητικὰς διακοινώσεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως; Ἀναμένομεν ἀπάντησιν“.

ΣΤΕΛΛΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Νέος ἀστὴρ ἀνέτειλεν ἀπό τινων μηνῶν ἐπὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ τῆς Ἑλλάδος ὁρίζοντος, τὰ φῶτα ὅμως καὶ τὴν αἴγλην του σκορπίζει ἄφθονον εἰς ξένην χώραν, εἰς τὴν Ἰταλίαν τὴν δευτέραν πατρίδα τῆς μουσικῆς τέχνης.

Ἡ δεσποινὶς Στέλλα Κωνσταντίνου νεαρὰ Ἑλληνὶς ἀνατραφεῖσα ἐν Ὀδησσῷ αἴρει ἀπὸ μηνὸς ἤδη θριάμβους ἐν τῷ θεάτρῳ „Γουλιέλμου“ τῆς ἰταλικῆς πόλεως Βρέσκια.

Τὴν εἴχομεν γνωρίσει εἰς Ὀδησσὸν νέαν κορασίδα, πτωχὴν, εὐειδῆ, μὲ ἐδενώδη κόμην, μὲ μαύρους ὀφθαλμοὺς καὶ λευκοτάτην ἐπιδερμίδα, καὶ μὲ φωνὴν διαυγῆ, κρυσταλλώδη καὶ ὅταν ἁπλῶς ὡμίλει. Δὲν ἐμαντεύομεν ἐν τούτοις ὅτι ὁ λάρυγξ τῆς δειλῆς ἐκείνης παιδίσκης ἐνέκλειε πολυτίμους θησαυροὺς καὶ ὅτι ἡμέραν τινὰ τὸ ὄνομά της θὰ ἀντήχει μετ' ἐνθουσιωδῶν ἐγκωμίων εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ ᾄσματος χώραν, εἰς τὴν ὡραίαν Ἰταλίαν.

Εἰς τὸ Ὠδεῖον τοῦ Μιλάνου καταχθεῖσα πρὸ τριετίας, κατώρθωσε νὰ διακρίνηται πάντοτε καὶ κατὰ τὴν ἐνιαύσιον δοκιμασίαν, αὐτὴ κατ' ἔτος ἐλάμβανε τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον, πρῶτον βραβεῖον τῆς μουσικῆς τοῦ Μιλάνου σχολῆς.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἀποφοιτήσασα τῆς σχολῆς προσελήφθη πάραυτα ὡς πρώτη ὑψίφωνος ἀοιδὸς εἰς τὸ θέατρον τῆς Βρεσκίας. Ἐφάνη τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς Ροζίνα εἰς τὸ ὡραῖον τοῦ Ροσσίνη μελόδραμα ὁ Κουρεὺς τῆς Σεβίλης. Πᾶσαι αἱ ἐν Βρέσκιᾳ καὶ ἐν Μιλάνῳ ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες ἐφαιρέτισαν ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφάνισιν τῆς νεαρᾶς Ἑλληνίδος καλλιτέχνιδος καὶ ἐξαίρουσι μετὰ θαυμασμοῦ τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτῆς τάλαντον.

Ἡ ἐφημερὶς „Ἰταλία“ τοῦ Μιλάνου γράφει περὶ αὐτῆς:

„Ἡ δεσποινὶς Κωνσταντίνου εἶναι μαθήτρια τῆς διασήμου ἀοιδοῦ Βανέρι Φιλίππι Ραουλίνα. Μελαγχροινὴ καὶ χαρίεσσα, ἔχει λεπτοφυᾶ κατατομήν. Εἶναι Ἑλληνὶς, ἀλλὰ μᾶς ἔρχεται ἐκ Ρωσσίας, ἔνθα ἐπιστρέφουσα φέρει μεθ' ἑαυτῆς — μία αὕτη ἐκ τῶν ὀλίγων, αἵτινες τὸ κατορθοῦσι — τὴν πολύτιμον αὐτὴν κληρονομίαν, τὸ „ὡραῖον ἰταλικὸν ἆσμα“, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ ὄνειρον ὅλων τῶν Ρωσσίδων ἀοιδῶν, αἵτινες ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπισκέπτονται τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγαι ἀπέρχονται μὲ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου τούτου.

„Ἡ κ. Κωνσταντίνου διέτρεξεν ἤδη τὸ στάδιον τῶν σπουδῶν της καὶ κατώρθωσε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποθητὸν σημεῖον. Εἶναι τελεία καλλιτέχνις. Τὴν κρυσταλλώδη, διαυγῆ καὶ σπανίας εὐστροφίας φωνήν της συνοδεύει μέθοδος περὶ τὸ ἄδειν ἄμεμπτος, ἔκφρασις γλυκεῖα καὶ εὐφυής, τονισμὸς τῶν λέξεων λογικὸς καὶ προφορὰ ἀκριβής. Ἔχει ἐν μιᾷ λέξει ὑπὸ τὴν κατοχήν της τὸ σύνολον τῶν φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων προτερημάτων, ἅτινα ἐνούμενα μετὰ τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος τὴν παρουσιάζουσι πρὸ τοῦ κοινοῦ, οὐχὶ ὡς ἁπλῆν ψάλτριαν μουσικῶν τεμαχίων, ἀλλ' ὡς καλλιτεχνικὴν προσωπικότητα, ἥτις διερμηνεύει πιστῶς καὶ ἀποδίδει τὸν χρωματισμὸν, τὸ πάθος, τὴν ζωὴν εἰς τὰς μουσικὰς σελίδας, ἐν αἷς οἱ συγγραφεῖς μεταδίδουσιν ὅλην τὴν ψυχὴν καὶ τὴν μεγαλοφυΐαν των.“

Αἱ ἐφημερίδες δὲ τῆς Βρέσκιας ὁμοφώνως πᾶσαι ἐνθουσιώδη περὶ τῆς Ἑλληνίδος ἀοιδοῦ δημοσιεύουσιν ἄρθρα, προοιωνίζοντα αὐτῇ ταχίστην προαγωγὴν εἰς τὰ διασημότερα τῆς Εὐρώπης θέατρα, καὶ στάδιον, ἐν ᾧ μόνον στεφάνους καὶ δάφνας θὰ συλλέγῃ.

Ἐνοῦσαι καὶ ἡμεῖς τὰς εἰχάς μας μετὰ τῶν ξένων δημοσιογράφων εὐχόμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν ἡμέραν τινὰ εἰς Ἀθήνας μελόδραμα ἄξιον λόγου Ἑλληνικὸν, μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν προσφιλῆ Ἑλληνίδα καλλιτέχνιδα Στέλλαν Κωνσταντίνου.

(Ἐκ τῆς ἐφημ. τῶν Κυριῶν)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Προσκαλοῦμεν τοὺς ἀγνοοῦντας τί ἐστι μικροπρέπεια ν' ἀναγνώσωσι τὸ φέρον ἐπιγραφὴν μὲν Γραικικὰ ὑπογραφὴν δὲ Ζεφλεμάκης ἄρθρον, ὅπερ δημοσιεύει ὁ „Κονστιτουτσιονάλουλ“, λησμονῶν ὅτι ἡ λέξις Ζεφλεμεά, ἥτις δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ τῆς ἑλληνικῆς εἶναι τουρκική, ἡ δὲ λέξις βαπόρια δι' ἧς τιτλοφορεῖ τὸν ἑλληνικὸν στόλον, ἣν δ' ἴσως περιλαμβάνει τὸ ἐτυμολογικὸν τῆς ρωμουνικῆς εἶναι λατινική, σημαίνουσα τὸν ἐκ τῆς καπνοδόχης τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῆς κεφαλῆς δημοσιογράφων, οἷος ὁ Ζεφλεμάκης ἐξερχόμενον καπνόν. Δὲν χαιρεκακοῦμεν ὅτι οἱ ἐκτὸς τῶν συνόρων ἀγνοοῦσι τὴν ρωμουνικήν· λυπούμεθα ὅτι τοιαῦται ἐφημερίδες δὲν ἀναγινώσκονται ὑπὸ τῶν ξένων, ἵνα ἐννοήσωσι πόσῳ ἀνώτεροι ἐσμὲν τῶν δημοσιογράφων ἐκείνων οἵτινες ἀμείβουσι τὴν πρὸς αὐτοὺς ἁβρότητα ἡμῶν ἀντὶ τοιούτων φράσεων, ἀγνοοῦντες ὅτι ἐπιδεικνύουσιν εὐήθειαν.

Ὁ κ. Μενέλαος Γερμάνης, ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, θὰ ὑποβάλῃ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ νομοσχέδιον ἀφορῶν εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ περὶ λογιστηρίου νόμου.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 9 τρέχοντος.

Σουλινᾶς· 4 ἀτμόπλοια, 2 ἱστιοφόρα καὶ 2 πλοιάρια, μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 132.

Στόμια Προύθου· οὐδὲν πλοῖον.

Οὐγκένι· 33 πρόσωπα.

Βουρδουζένι· 123.

Πρεδεάλ· 162.

Βερτσορόβα· 122.

Ἡ ὑγεία πάντων ἀρίστη, πλὴν μιᾶς γυναικὸς ἀποθανούσης ἐν Οὐγκένι ἐκ περιτονίτιδος.

Κατὰ τὸν ὑπουργικὸν „Τίμπουλ“ κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἐπιψηφισθήσεται νόμος ἀφορῶν εἰς τὴν σύστασιν εἰδικοῦ σώματος πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν συνόρων ἐξαρτωμένου ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Εἰς τοὺς ἐρωτήσαντας ἡμᾶς διατί δὲν ἐδημοσιεύσαμεν τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ λαχειοφόρου λαχείου, ἀγγέλλομεν ὅτι τὸ λαχεῖον τοῦτο ἐκκυδευθήσεται τῇ 1 Ἰανουαρίου, διότι τρὶς μόνον θὰ ἐκκυδεύηται ἐφεξῆς κατ' ἔτος.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ παρὰ τῇ ἐνταῦθα θα ρωσσικῇ πρεσβείᾳ, ὡς βοηθὸς ἄνευ ἐπισήμου τίτλου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑλληνο-ρωμουνικῆς ῥήξεως, διορισθεὶς χάριν τῶν ἑλληνικῶν ὑποθέσεων κ. Ἀλεξανδρόπουλος.

Ἐπίσης ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Κωνστ. Ράδος.

Ἡ ρωμουνικὴ Ἀκαδημία ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῇ 9)21 τρέχοντος ἀνέθετο εἰς τὸν γλύπτην κ. Βασιλέσκον τὴν κατασκευὴν ἀνδριάντος τοῦ ἐν Ἰασίῳ ἀποβιώσαντος ἕλληνος τὸ γένος Ἀδαμάκη, τοῦ κληροδοτήσαντος τῇ Ἀκαδημίᾳ δύο ἑκατομμύρια φράγκων.

Σήμερον περὶ τὴν 2αν μ. μ. ἐπαναλαμβάνονται διὰ τελετῆς αἱ ἐργασίαι τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ρωμουνίας.

Ὁ „Ἀδεβέρουλ“ ὁμιλεῖ περὶ ἑλλήνων διὰ φράσεως ἥκιστα τιμώσης αὐτόν. „Κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην - - λέγει — ἵνα τεθῇ τέρμα εἰς πάσας τὰς ὁμοίας ταῖς ὑποθέσεσι Βέδμαρ καὶ Ζάππα δίκας, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι ἀτοπήματα, οἷα ἡ πρᾶξις ξένων τινων πλουτούντων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἵνα κληροδοτήσωσι τῇ παλαιᾷ αὐτῶν πατρίδι πᾶσαν τὴν περιουσίαν, ἡμῖν δ' οὐδέν· ἵνα μὴ ἐν τῷ μέλλοντι βλέπωμεν πᾶσαν τὴν ὑποστάθμην τοῦ Φαναρίου καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐρχομένην εἰς τὴν Ρωμουνίαν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα κληρονόμων γαιῶν πεποτισμένων ὑπὸ τῶν δακρύων καὶ τοῦ αἵματος τοῦ ρωμούνου χωρικοῦ, δέον νὰ δημιουργηθῇ νόμος καὶ κατ' αὐτὴν τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν σύνοδον, δι' οὗ νὰ κανονίζωνται αὐστηρότατα αἱ κληρονομίαι·.

Ἡ „Λοῦπτα“ ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ σφάλμα τῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι τῆς Βεδμὰρ θὰ ἔχῃ κακὰς συνεπείας ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα. Ἡ ἐφημερὶς φρονεῖ ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις θὰ κύψῃ τὸν αὐχένα.

Ο ΚΟΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ δὲ ΚΑΣΤΡΟΣ

Ὁ κόμης δὸν Ἀνδρέας - υ - Κάστρος, ὁ ἱσπανο-ἀλβανο-κερκυραῖος οὗτος εὐπατρίδης, ὁ τῷ Σερβάντες καὶ Λόπε δε Βέγα ἐφάμιλλος δραματουργὸς καὶ τῶν ἠθοποιῶν ἐμβριθέστατος προφέσσωρ, ἔδωκε τῇ ἑσπέρᾳ τοῦ παρελθόντος σαββάτου, ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὡρισμένης ἕνεκα τῆς ἀνυπομονησίας ττῦ ἀκροατηρίου τὴν ἀγγελθεῖσαν πρὸ μηνὸς ἤδη δραματικο - κωμειδυλλιο - μουσικοχορευτικὴν αὐτοῦ παράστασιν. Ἡ αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου Λονδίνου δὲν ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ τὸν κόσμον. Πᾶσαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις, τοὐτέστιν ὁ οἰκονομολογικὸς, ὁ δικηγορικὸς, ὁ ἰατρικὸς, ὁ δημοσιογραφικὸς καὶ ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἐξεπροσωποῦντο ἀφθόνως ἐν τῇ ἑσπερίδι. Τὸ ὡραῖον φῦλον δὲν ἔλλειψε νὰ τεκμηριώσῃ τῷ ἀθανάτῳ δραματουργῷ ὅτι οἶδεν ἐκτιμᾶν τὸ μονοπώλιον τῶν ἀνδρῶν, τὴν μεγαλοφυΐαν καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἀθανασίαν. Λυπούμεθα ὅτι ἡ στενότης τοῦ χώρου δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ὁμιλήσωμεν λεπτομερῶς περὶ τῆς ἀπαραμίλλου ταύτης ἑσπερίδος, ἐν ᾗ ἠγνόει τις πότερον νὰ θαυμάσῃ, τὴν εὐφυΐαν τοῦ κόμητος ἢ τὴν ὑπομονὴν τῶν ἀκροατῶν. Εἰς στέφανος καὶ τρεῖς ἀνθοδέσμαι, ἀναλώμασι μὲν προμηθευθεῖσαι τοῦ καλλιτέχνου, ὑπὸ δὲ τοῦ ἀκροατηρίου διαχειρισθεῖσαι ἐπὶ μίαν ἀκριβῶς ὥραν βροχηδὸν ἔπιπτον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ εὐφαντάστου δραματουργοῦ καὶ μετὰ τοσούτου ἐνθουσιασμοῦ μάλιστα ὥστε καὶ τὴν κατὰ τὸ κωμειδύλλιον ἐπιπρόσθετον αὐτοῦ ῥῖνα καὶ τὴν γενειάδα κατ' ἐπανάληψιν χαμαὶ ἔρριψαν. Ἡ ἀλλαγὴ τῆς φωνῆς τοῦ διαπρεποῦς ὑποκριτοῦ ἠνάγκασεν ἐπανηλλειμμένως τὸ ἀκροατήριον νὰ ἐρωτήσῃ· — αὐτὸς εἶναι; δὲν εἶναι αὐτός! Εἶναι ἄλλος ἠθοποιός.

Ἡ παράστασις ἐπερατοῦτο, ἀλλὰ τὸ ὑπέρμετρον ἐκεῖνο πλῆθος οἱονεὶ βαυκαλοῦ

μενον ἔτι ὑπὸ τῆς θεσπισίου φωνῆς τοῦ κόμητος καὶ τῶν τόνων τοῦ αἰῶνα ὅλον ἐπὶ τῆς ράχεως φέροντος καὶ ἐπὶ παραχορδίᾳ κλασικοῦ κλειδοκυμβάλου ἐκείνου περιέμεινεν ἔτι ἵνα ἀκούσῃ καὶ ἕτερα ἀριστουργήματα, ὅτε ὁ κόμης παραστὰς ἐπὶ τοῦ τάπητος ἐκείνου, ὅστις ἐχρησίμευσεν αὐτῷ ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης ὡς τρίπους, ἀνέκραξε· „Κύριοι Καληνύκτα“.

Τὸ „Καληνύκτα“ τοῦ κόμητος ἦτο σπαρακτικώτατον διὰ τὸ ἀκροατήριον ὡσεὶ νὰ ἔλεγεν· „Ὅναρ ἦν ὁ μαγικὸς κόσμος εἰς ὃν ἀνεβίβασα ὑμᾶς καὶ ἐξέλιπε“. Φεῦ! Τίς οἶδε πότε θὰ ἐπανίδῃ τις τὸ λαμπρὸν τοῦτο μετέωρον.

Ὁ κόμης δὸν Ἀνδρέας-υ-Κάστρος ἀπέρχεται μετά τινας ἡμέρας διὰ τῶν κυμάτων τοῦ ὠκεανοῦ— ὡς εἶπεν ἀποχαιρετίζων τὸ πλῆθος—εἰς Σικάγον, πρὸς συνέχειαν τοῦ προπαρασκευαστικοῦ εἰς τὴν ἀθανασίαν ἑαυτοῦ, ἔργου τῶν συναυλιῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπὶ πολὺ ἐταλαντεύθη ὁ Σουλτάνος ἐὰν ἔπρεπε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ρωσσικὴν διακοίνωσιν περὶ Σταμπούλωφ. Πολλὰ σχέδια συνετάχθησαν, ἀλλ' ἄλλα μὲν ἀπερρίπτοντο ὡς λίαν ἐριστικά, ἄλλα δὲ ὡς λίαν ψοφοδεῆ. Ἐπὶ τέλους συνετάχθη βραχεῖα ἀπάντησις λέγουσα ἁπλῶς ὅτι, κατὰ τὴν διατριβὴν τοῦ Σταμπούλωφ ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὐδὲν ἐγένετο τὸ φέρον καὶ πόρρωθεν χαρακτῆρα πολιτικὸν καὶ ὅτι ἡ Πύλη σέβεται τὰς συνθήκας καὶ ποθεῖ τὴν τήρησιν φιλικῶν πρὸς τὴν Ρωσσίαν σχέσεων, συνῳδὰ πρὸς ἃς παρέσχεν ἐπ' ἐσχάτων ἐν Πετρουπόλει διαβεβαιώσεις. Ἀλλ' ἡ ρωσσικὴ διπλωματία κρίνει προδήλως κατάλληλον τὴν ψυχολογικὴν στιγμήν, ὅπως ἐπιτύχῃ παρὰ τῆς Πύλης νέας παραχωρήσεις, διότι ὁ Νελίδωφ προανήγγειλε νέα αἰτήματα συνδεόμενα πρὸς τὸν διὰ τῶν πορθμῶν διάπλουν. Ὡς φόβητρον ἐπισείεται ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις, ἐρρέθη δὲ καὶ πάλιν ὅτι ἡ Ρωσσία θὰ κηρύξῃ ἄκυρον τὴν μηδέποτε τηρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Πύλης σύμβασιν, δι' ἧς ὡρίσθη ἡ κατὰ δόσεις καταβολή, καὶ θὰ ζητήσῃ διὰ μιᾶς τὰ ὀφειλόμενα, θὰ καταλάβῃ δι' ὡς ἐνέχυρον τουρκικὴν γῆν.

Ὁ ἄγγλος καθηγητὴς καὶ ἑλληνιστὴς Οὐάλκερ ἐποίησεν εἰς τὸν πρὸ μικροῦ τελευτήσαντα ποιητὴν Τέννυσων ἀξιόλογον ἑλληνικὴν ὠδὴν μαρτυροῦσαν μεθ' ὁπόσης εὐχερείας καὶ τέχνης ἐπιτηδεύουσιν οἱ ἄγγλοι φιλολόγοι τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικήν, ἣν ἡμεῖς οἱ ἕλληνες ἀτελῶς μελετῶμεν καὶ ἀτελέστατα ἐπιστάμεθα.

Διῆλθε διὰ Τεργέστης ἐπανερχόμενος εἰς Ἑλλάδα ὁ ὑπουργὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως κ. Κοσσονάκος. Ἡ πάθησις τῶν ὤτων ἰάθη σχεδὸν ἐντελῶς, καὶ ἡ ἀπομένουσα δ' ἔτι ἀνεπαίσθητος δυσηκοΐα θὰ ἐξαλειφθῇ μετὰ μικρὸν, κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν ἰατρῶν Οὐρβάνσιτς καὶ Σακελλαρίδου, ὧν ὁ κ. Κοσσονάκος ἐξαίρει καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀκάματον ἐπιμέλειαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ στρατηγοῦ Βουλανζὲ, ἡ μακρὰ ὁδὸς ἡ ἄγουσα ἀπὸ Βρυξελλῶν εἰς τὸ κοιμητήριον ἦτο μελανὴ ἐκ τοῦ συνωστιζομένου πλήθους. Τὴν τρίτην καὶ ἡμίσειαν ἀκριβῶς ἔφθασεν ὁ Ροσσεφὼρ μετὰ τῶν συνεργατῶν καὶ ὁμοφρόνων τοῦ αὐτόχειρος στρατηγοῦ ἀκολουθούσης ἁμάξης καταταφόριου ἐκ στεφάνων. Μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐναπόθεσιν τῶν στεφάνων ὁ Ροσσεφὼρ εἶπε „Φίλοι μου ἐκ προθέσεως δίδω ὑμῖν τὸν τίτλον τοῦτον, πρέπει νὰ γνωρίσωσι καλῶς, ὅτι δὲν εἴμεθα ἢ φίλοι ἐρχόμενοι νὰ τιμήσωμεν τὴν μνήμην φίλου. Ἔχω καθῆκον νὰ εὐχαριστήσω ὑμῖν ὅτι προσήλθετε οὕτω πολυάριθμοι. Δὲν θὰ ἐνδιατρίψω εἰς τὴν πολιτικήν. Ἀλλὰ δὲν ὁμιλῶ περὶ αὐτῆς ἐὰν ὑπομνήσω ὅτι ὁ ἐνθάδε κείμενος ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἀπώλειαν ἐκείνης παρ' ἧ ἀναπαύεται καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἄτιμον κυβερνητικὴν συμπεριφορὰν ἧς δὲν ἔπαυσε διατελῶν θῦμα“.

Τὸ περὶ αὐτὸν πλῆθος ἔκραζε· „Ζήτω ὁ Βουλανζὲ, Ζήτω ὁ Ροσσεφὸρ, Ζήτω ἡ Δημοκρατία“ !

Ὁ προγεγραμμένος ἐπαναλαμβάνει· „Μείνατε ἥσυχοι, ἐγὼ δὲν θὰ ἀπαντήσω δι' αὐχειρίας εἰς τὴν παράλογον καταδίκην ἧς ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ συμμετάσχω μετὰ τοῦ φίλου ἡμῶν. Ἀρκοῦμαι ὑπομιμνήσκων εἰς τὸν Κωνστὰν καὶ τοὺς διαδόχους αὐτοῦ ὅτι ὁ Βουλανζὲ ἀκριβῶς ἤθελε νὰ πράξῃ ὅ,τι μάτην ἀναμένεται παρ' αὐτῶν. Ἀγαπητοὶ φίλοι, ἀφοῦ παραμένομεν πάντες πιστοὶ εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἔγνω νὰ καταστῇ τόσῳ ἀγαπητὸς, ἀναφωνήσωμεν· Ζήτω ὁ Βουλανζέ! Ἐπιτραπήτω μοι ἐπὶ τοῦ τάφου τούτου ἑνὸς Γάλλου νὰ εὐχαριστήσω τὴν φιλόξενον χώραν ἐν ᾗ ἴσως θὰ ἀποθάνω καὶ ἐγὼ ἐπίσης.

Ὁ Ρενὰν καταλείπει μετριωτάτην περιουσίαν ἀποκτηθεῖσαν διὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ. Ἡ βιβλιοθήκη αὐτοῦ εἶναι ἱκανῶς μεγάλη καὶ περιλαμβάνει πολυτίμους συλλογὰς, πάσας σχετιζομένας πρὸς τὰς προσφιλεῖς αὐτῷ σπουδάς.

Τὰ βιβλία αὐτοῦ μεγάλως ἐστενοχώρουν αὐτὸν διότι ἐν πάσῃ περιπτώσει μεταλλαγῆς κατοικίας μεγάλως ἐδυσκολεύετο εἰς ἐξεύρεσιν διαχωρίσματος τὴν ἐνοικίασιν τοῦ ὁποίου ἐπέτρεπον οἱ χρηματικοὶ αὐτοῦ πόροι, ὅπερ νὰ δύναται νὰ περιλάβῃ αὐτά. Ὁ ἴδιος πάντοτε διερρύθμιζεν αὐτά. Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ αὐτοῦ ἀναφέρεται, τεκμηριοῦν τὴν ἁπλότητα τῶν τρόπων του, ἐνεργοῦντος ἐνίοτε ὅλως ἀφηρημένως. Ὅτε διηυθέτει τὰ βιβλία του συνείθιζε νὰ ἐνδύηται παλαιὸν ἐπανοφώριον, σχεδὸν εἰς ράκη. Καθ' ἣν ὅμως ἡμέραν ἔμελλε διὰ πρώτην φορὰν νὰ συναντήσῃ τὸν δοῦκα τῆς Ὠμάλης ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἐνεθυμήθη, οὕτως ἀπησχολημένος, ὅτι εἶχεν ὑποσχεθῆ τὴν ἐπίσκεψιν ἐκείνην χωρὶς νὰ σκεφθῇ τίνι τρόπῳ ἦτο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐνδεδυμένος, καλέσας ἅμαξαν διηυθύνθη εἰς τὴν ἀκαδημίαν.

Ἐκεῖ ἔτυχε τῆς συνήθους ἐνθέρμου δεξιώσεως καὶ ἐπὶ μακρὰν συνδιελέξατο μετὰ τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ.

Ἐπιστρέψας ὅμως εἰς τὸν οἶκον, πρὶν ἢ ἡ κ. Ρενὰν λάβῃ καιρὸν νὰ προβῇ εἰς παρατήρησίν τινα, ἐκεῖνος εἶπεν αὐτῇ: Ἤδη ἀκριβῶς ἐπέστρεψα ἐκ τῆς Ἀκαδημίας, ἀγνοῶ ὅμως τί ὑπῆρχεν ἐν ἐμοὶ, διότι ὅλοι οἱ συνάδελφοί μου, μολονότι φιλικώτατα πρός με προσηνέχθησαν. παρετήρουν ὡσεὶ μετ' ἐκπλέξεως.

Ἡ κ. Ρενὰν ἐπέστησε τότε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ μόνον φερόμενον ἐπανωφόριον.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΚΑΛΙΑΡΗ 10 Ὀκνωβρίου. — Αἱ ὑπὸ τοῦ ἀνεμοστροβίλου προξενηθεῖσαι ζημίαι εἶναι μέγσιται. Τὸ ἥμισυ τοῦ Σὰν Σπερέτου κατεστράφη, τὰ δὲ θύματα ἀνέρχονται εἰς 200.

ΒΙΕΝΝΗ 10.—Ἡ „Πολιτ. Ἀνταπόκρισις πληροφορεῖται ἐκ Κρήτης ὅτι αἱ ἐκεῖθεν εἰδήσεις περὶ ἐπαναστάσεως εἶναι ὑπερβολικαί. Ἀναφέρονται ἀταξίαι τινὲς ἀσήμαντοι δι' ἃς ἐξωρίσθησαν ὀκτὼ ὑποκινηταί. Νῦν πλήρης ἐπικρατεῖ ἡσυχία, ἀλλ' ἐν τούτοις ἀναμένονται ἀντεκδικήσεις.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 10.—Πολλοὶ σιδηρόδρομοι ἐκ Βιάσμα ἠμποδίσθησαν ὑπὸ τῶν χιόνων. Ἐντὸς μιᾶς ἁμαξοστοιχίας εὑρίσκετο ὁ μέγας δοὺξ Νικόλαος Νικολάεβιτς. Αἱ ἀποσταλεῖσαι ἐπικουρίαι δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι τῆς ἑσπέρας νὰ τὰς ἀπαλλάξωσι τῶν χιόνων.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 10.—Δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐπὶ τῇ γεννήσει τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος ἀπενεμήθη χάρις εἰς 400 γυναῖκας καταδίκους.

ΠΟΤΣΔΑΜ 10.— Σήμερον ἐτελέσθη ἡ βάπτισις τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος ἥτις ὠνομάσθη Βικτωρία Λουΐζα.

ΣΙΚΑΓΟΝ 10.— Ἐγένοντο σήμερον μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως.

ΠΕΣΤΗ 11.—Ἀπὸ χθὲς ἕως σήμερον ἐγένοντο 13 κρούσματα, 17 θάνατοι.

ΣΕΜΛΙΝΟΝ 11.—Τὰ σερβικὰ σύνορα ἐκλείσθησαν· ἀνεστάλη ἡ ἐγχώριος ποταμοπλοΐα.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ 11.— Χθὸς ἐδηλώθησαν 7 χολερικὰ κρούσματα. Οὐδεὶς θάνατος.

ΚΡΑΚΟΒΙΑ 11. — Ἐγένοντο 3 νέα κρούσματα ἐν Πιασκεβίλκε.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 11. — Ὁ ὑποστὰς ἐγχείρησιν πρίγκηψ Λαβανὼφ εὑρίσκεται εἰς ἀνάρρωσιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 11. — Κατὰ τὴν „Μικρὰν Ἐφημερίδα“ διπλῆν προσβολὴν πρόκειται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Δόβς σύνταγμα κατὰ τοῦ κέντρου τῶν ζωοτροφιῶν τῶν δαχωμαίων ἀφ' ἑνὸς καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ Σενεγάλης στρατευμάτων δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀφ' ἑτέρου.

ΑΘΗΝΑΙ 11.— Ἀφίκετο ὁ Τσάρεβιτς ἀφ' οὗ ἐτέλεσε τὴν κάθαρσιν καὶ ὑπέστη διήμερον βραδύτητα ἕνεκα τῆς τρικυμίας. Ἐγένετο αὐτῷ ἐπίσημος δεξίωσις.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΙΛΑ, 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

Ἀραβ.	4370	58	6.80	Σ.
Σῖτος	1550	55	7.55	Κ.
„	3400	57 1/2	9.20	Μ.
„	2200	54	7.35	Σ.
„	1700	56 1/2	8.80	Μ.
„	2300	»	8.65	„
„	3400	58 1/2	9.50	»
„	2500	57 1/2	9.	Κ.
„	1780	56	8.15	Σ.
„	3490	57	8.55	Μ.
„	1500	58	10.	„
Κριθὴ	2000	43 3/4	4.82 1/2	Κ.
„	1000	48	5.70	Μ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	10000	Σῖτος	36000
Σίκ.	14000	—	—
Ἀραβ.	6500	—	1500

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 12 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Ἀάν. Παγ.. (R. per.).	100
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.—
4 „ „ „ „ „	82.50
6 „ Ὁμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	102.50
5 „ „ „ (Iași f. urb).	81.75
10/800 Ἀάν.ταμ.συν.(pens.) .	280.—
Ἀάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91.75

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1664
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	406—
„ Națională . .	200	410
Constr. și lucr. publ.	250	127.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄφεως
Παρισίων	.
Λονδίνου	.
Βερολίνου	.
Ἀμβέρσης	.
Βιέννης.	.
Λίρα ὀθωμανική	.

Βιέννη, 8βρίου	ὄφεως
Ναπολεόντιον χρυσοῦν	9.52
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	310.25
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	119.—
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	.
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „ .	58.85
„ „ Amsterd. „ .	99.25
Παρίσιοι 10 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 % . .	106.15
„ „ 3 %	99.25
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 „	100.
Δάνειον Ἑλλην. 5 „	330.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	595.
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.56
„ Lot ture.	92.50
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 17
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλανδίας	206.25
„ „ Βερολίνου	122.27
Βερολίνον 10 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	83.25
„ amortis. 5 %	96.80
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202.50
Δάνειον δημαρχείου . .	96.
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	.
„ „ Παρισίων δίμ.	.
„ „ Ὁλλανδίας „ .	.
„ „ Βιέννης	.
„ „ Ἀμβέρσης „ .	.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:
Direction du Journal «Sylloghi»
Bucarest, Str. Covaci 14.

ΓΑΛΛΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
Str. Dreapta No. 28.
Μαθήματα Νεοελληνικῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου Παρισίδου, πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ρουστσουκίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς. 8

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(78)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Ἐδμὼν ὑπερηγαπημένε μου! σ' ἀποχωρίζομαι μετὰ κατασπαραττομένης καρδίας· ἀλλ' ἔστω· πρὸς ἀνάπαυσίν σου πρέπει νὰ μακρυνθῶ ἐντεῦθεν.

Τότε προσάπτουσα δυνατώτερα τὰ χείλη της ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἐραστοῦ, ἠγέρθη ὅπως ὑπάγῃ καὶ στείλῃ εἰς τὴν θέσιν της τὴν Γουδδίνην· ἀλλὰ τὸ κίνημά της εἶχεν ἐξυπνίσει τὸν Ἐδμῶνα.

Τίς εἶναι; ἠρώτησεν ἀδυνάτως.

Ἡ Μαλδίνα ἐκπεπληγμένη ἵσταται· ἀπορεῖ, ἐὰν πρέπῃ ν' ἀποκριθῇ, ἢ νὰ σιωπήσῃ· προσμένει.

Φεῦ! ἐξηκολούθησεν ἐκεῖνος, πάντοτε λοιπὸν θὰ μὲ καταδιώκῃ αὐτὸ τὸ μαγικὸν φάντασμα; Σκιὰ τῆς Μαλδίνης, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σὲ ἐκφύγω; ἐνόμιζον ὅτι ἤκουον τὴν γλυκεῖάν σου φωνὴν ψιθυρίζουσαν λόγους περιπαθεῖς, ἐνόμιζον ἐμαυτὸν ἐγγὺς τῆς εὐδαιμονίας· ἀλλὰ τὰ πάντα ἔφυγον μετὰ τοῦ ὕπνου· Τρισμάκαρ ὄνειρον! σ' ἐπικαλοῦμαι, ἐλθὲ νὰ κλείσῃς τὰ βλέφαρά μου, καὶ νὰ μοὶ φέρῃς τὴν Μαλδίναν!

Ταῦτα εἰπόντος ἐσβέσθη ἡ φωνή του, καὶ πάλιν ἀπεκοιμήθη.

Ἐκτείνουσα τὰς χεῖράς της πρὸς ἐκεῖνον, ἐπρόφερε τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν, καὶ ἐξελθοῦσα τοῦ κοιτῶνος ἐξύπνησε τὴν Γουδδίνην, κατέβη σιγὰ, καὶ ἐξελθοῦσα χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὴν ἴδῃ, ἐπορεύθη εἰς τῆς Μούδης.

Δεδοξασμένος ὁ Θεός! ἐφώνησεν ἡ καλὴ γραῖα ἅμα ἰδοῦσα τὴν Μαλδίναν ἐπιστρέψατε τέλος· αἲ! κυρία μου, οὐδὲ μιᾶς στιγμῆς ἡσυχίαν εἶχα ἐν ὅσῳ ἦσθε εἰς τῆς κ. Βιρτῶνος... ἀλλ' ὦ Θεέ μου! πῶς ἠλλοιώθητε!

— Εἶμαι πολὺ καλά· ἀκριβή μου, ὁ Ἐδμὼν ἐσώθη.

— Αἲ! φιλτάτη μου κυρία, εἶπεν ἡ οἰκοδέσποινα σείουσα τὴν κεφαλὴν, πόσον φοβοῦμαι, μὴ σᾶς ἴδω μετ' ὀλίγον πάσχουσαν ἀπὸ τὴν αὐτὴν νόσον.

— Μὴ φοβῆσαι Μούδη, ὁ Ἐδμὼν ἐσώθη· εἶναι δυνατὸν ν' ἀποθάνω ἐγώ! ἐνῷ δὲ ἀναπαύομαι, ὕπαγε εἰς τῆς Βιρτῶνος, καὶ ἐπινόησόν τι ὅπως αἰτιολογήσῃς τὴν ἀπουσίαν μου· εἰπὲ ὅτι μοὶ ἐπῆλθε αἰφνίδιον κακὸν, εἰπὲ ὅ,τι θέλεις.

Τοῦτο μόνον σοῦ ζητῶ ν' ἀποσιωπήσῃς τ' ὄνομά μου· καὶ τὸ ἀπόκρυφον αὐτὸ, ἀκριβή μου Μούδη, πρέπει πάντοτε νὰ μένῃ μεταξὺ ἡμῶν τῶν δύο.

— Δύνασθε, κυρία μου, νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς τὴν ἐχεμύθειάν μου, καὶ ὁ τρόπος, δι' οὗ κατώρθωσα νὰ ἐξαλείψω τὰς ὑποψίας...

— Μὲ ὑπωπτεύθησαν, Μούδη;

— Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς κρύψω, ὅτι καὶ οἱ λόγοι σας, καὶ ἡ θλῖψις εἰς ἣν ἐφαίνεσθε βεβυθισμένη, δὲν τοὺς ἀφῆκαν νὰ πιστεύσωσιν ὅτι εἶσθε ἡ τυχοῦσα νοσοκόμος, καὶ ἡ Ἄννα μ' ἐδιηγήθη...

— Ὦ Θεέ μου! μήπως μ' ἀνεγνώρισεν;

— Ὄχι, κυρία μου, ἀλλὰ μ' ἐδιηγήθη, ὅτι οὔτε ἐτρώγετε, οὔτε ἐκοιμᾶσθε, ἀλλὰ πάντοτε ἐκλέετε, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν σᾶς ἐθεώρει ὡς παράφρονα, καὶ δὲν κατελάμβανε πῶς ἐγὼ μ' ὅλην τὴν γεροντικὴν φρόνησίν μου...

— Ἀρκοῦσιν αὐτὰ, Μούδη, τῇ εἶπεν ἡ Μαλδίνα, ἄλλην ὥραν σ' ἀκροάζομαι, τώρα ἔχω χρείαν ἀναπαύσεως.

Ἐν ᾧ δὲ αὐτὴ ἀναπαύεται, ἡ Γουδδίνη τὴν ζητεῖ.

Ἡ Ἄννα τότε διηγεῖται, μεγαλοποιεῖ, πλάττει, βεβαιοῖ ὅτι τὴν εἶδε κατά τινα νύκτα διὰ τοῦ κλείθρου τῆς θύρας νὰ κάμνῃ σχήματα ἀπελπισίας, νὰ ἀναστρέφῃ τοὺς βραχίονάς της, νὰ χαράσσῃ κύκλους· ἀναμφιβόλως ἐκάλει τὸν διάβολον εἰς συνδρομήν της.

Μετ' ὀλίγον οἱ ἄλλοι ὑπηρέται τὰ ἀκροάζονται καὶ τρομάζουσιν· καὶ μένει βέβαιον μεταξύ των, ὅτι ἡ Μαλδίνα εἶναι μάγισσα, καὶ ὅτι αἱ μαγεῖαί της ἐθεράπευσαν τόσῳ ταχέως τὸν σὶρ Ἐδμῶνα.

Ἰδοὺ καὶ ἡ Μούδη ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ· τῇ διηγοῦνται ὅσα πιστεύουσι, καὶ αὐτὴ προθύμως δέχεται τὴν ἀπάτην, ὡς ἀπομακρύνουσαν τὴν ἀλήθειαν· ἡ Γεννῆ σπεύδει νὰ δώσῃ εἰς τὴν κυρίαν της τὴν εἴδησιν ταύτην.

Βλέπουσα δὲ αὐτὴν ἐκπληττομένην προσθέτει ἵνα ἐπὶ μᾶλλον πείσῃ αὐτὴν, νέας λεπτομερείας εἰς ὅσας ἀκούσασα ἐγνώριζεν ἤδη.

Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι πλέον ἀμφίβολον, ἀλλὰ βέβαιον· διότι ὄχι μόνον ἡ Ἄννα ἀλλ' ὁ οἶκος ἐγίνετο αὐτόπτης τῶν πραγμάτων, ὅσα διηγεῖται αὐτή.

Ἡ Μελμόρα ἐπίσης δεισιδαίμων, ὅσον ἡ ἐσχάτη τῶν θεραπαινίδων, ἔρχεται ν' αὐξήσῃ τὸν φόβον τῆς θυγατρός της, παρατηροῦσα, ὅτι τόσον καιρὸν συνοίκησε μετὰ μαγίσσης.

Τελευταῖον ἡ θορυβώδης αὕτη κίνησις παύει ἅμα φθάσασα εἰς τὰ ὦτα τῆς Βιρτῶνος, ἥτις δὲν γίνεται μὲν τοιούτου μυθολογήματος παίγνιον, ἀλλ' ἐκ τούτου συλλαμβάνει ὑποψίας· ἀποβάλλει μετ' εἰρωνίας πᾶσαν μαγικὴν ἰδέαν, καὶ παραγγέλλει αὐστηρότατα, ἂν τυχὸν ἡ γυνὴ ἐκείνη ἀναφανῇ ποτὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ της, ἀμέσως νὰ τὴν φέρωσι πρὸς αὐτήν.

Ὁποία δύναμις ψυχῆς, ὁποία ἀγχίνοια! κράζει ὁ κ. Φενδίκης, ἀφοῦ τὴν ἠκροάσθη, ὡς ὑπὸ θαυμασμοῦ κατεχόμενος.

Τίς ἄλλη, παρὰ γυνὴ ἀνωτέρα τοῦ γυναικείου φύλου, ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ τόσῳ ταχέως τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ ψεύδους καὶ ἑνώσῃ οὕτω βαθυτάτην φρόνησιν μετὰ τῶν φώτων τῆς φιλοσοφίας; ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει, εἰμὴ μία κυρία Βιρτὼν ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἡ Μαλδίνα ἔμαθεν ὅλα ταῦτα μέσον τῆς Μούδης, ἀλλὰ τὰ ἠκροάσθη μετ' ἀδιαφορίας· τῇ ἤρκει νὰ ἠξεύρῃ ὅτι δὲν ἐγνωρίσθη, καὶ ὅτι ὁ Ἐδμὼν ἀνελάμβανεν ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ.

Μετ' ὀλίγον γλυκεῖα ἐλπὶς ἀναγεννᾶται εἰς τὴν ψυχήν της· καὶ χωρὶς νὰ ἠξεύρῃ εἰσέτι τί ἐμπίπτει, ῥίπτει βλέμμα ἀπόκρυφον πρὸς τὴν μέλλουσαν τύχην της, ἀγνοοῦσα ἔτι ὅσα ἐκείνη τῇ προετοιμάζει.

Οὕτω καθαρὸς ῥύαξ βιασθεὶς ὑπὸ ὑετοὺς, καὶ καταιγίδας, καὶ σφοδροὺς χειμάρρους νὰ πλημμυρήσῃ, ἐπανέρχεται μετ' ὀλίγον εἰς τὴν πρώτην του κοίτην, βαθμηδὸν, γίνεται ἥσυχος, ἀρχίζει πάλιν ν' ἀνταναklᾷ πᾶν ἄνθος γεννώμενον εἰς τὰς ὄχθας του, καὶ δεικνύει νέον οὐρανὸν εἰς τὸ κινητὸν κάτοπτρον τῶν ὑδάτων του.

Ἐν τούτοις ὅταν ὁ Ἐδμὼν προβαίνων εἰς ἀνάρρωσιν ἠδυνήθη ν' ἀσχοληθῇ κατὰ συνέχειαν εἰς τινα στοχασμὸν, πρώτη αὐτοῦ φροντὶς ἦτο νὰ ἐρωτήσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ οἴκου, ἂν ἡ κ. Σορκῆ ἔστειλε νὰ μάθῃ περὶ αὐτοῦ πῶς διέκειτο ἐν ὅσῳ ἠσθένει, ἢ ἂν τοὐλάχιστον, ἦλθέ τις ἀπὸ μέρους τῆς Κλάρας· ἀλλ' οὐδεὶς εἶχεν ἰδῆ τινα, οὐδὲ λόγος ἠκούσθη περὶ τῶν κυριῶν Σορκῆ καὶ Κλάρας.

Τοῦτο, ὡς ψυχρότητος καὶ λήθης ἔνδειξις, πικρῶς προσέβαλε τὴν ψυχὴν τοῦ Ἐδμῶνος, καὶ ἀνερρίπισε πάλιν τὸν θυμόν του κατὰ τῆς Μαλδίνης.

Πῶς! ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, τὴν ἀποχωρίζομαι, πληγωμένος ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ Πριόρου, καὶ δὲν καταδέχεται νὰ ἐρωτήσῃ κἂν πῶς διάκειμαι;

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐφ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίφ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλα	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίφ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατὸς
Γιουργέβφ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίφ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμιτια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηγτιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίφ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Λιψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΥΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας „Δακίας-Ρωμουνίας“, ὁδὸς Λιψκάνι, ἀριθμ. 1.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστιχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογάς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασίᾳ, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΜΙΝΕΡΒΑ“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομψότατον ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοῦντα μετὰ τῆς ἁβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*berarie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ. Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Étranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἴτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοὶ Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμῶν μετρίᾳ

NEVRALGIELE
1420
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele*, *Gastralgia*, *Sciatica*, *Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua di: 2 dimineaţa, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe di.

A se cere: Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potu gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui*, în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe di.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere: **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie**, de **PARIS**, *care se póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1419

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησίᾳ . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμήνια . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ α΄, β΄, σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Εἰσαγωγὴ ἕως καὶ ἀποκοπὴ.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθύνεται ἐπιστολαὶ ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ ὀνόματι τοῦ διευθυντοῦ.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΤΕΤΑΡΤΗ, 14)26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5029

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 10
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ δ'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 13 Ὀκτωβρ. 1892.

Η ΡΗΞΙΣ

Οἱ λίβελλοι βροχηδὸν πίπτουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἑλλήνων. Ἐβαρύνθημεν μεταφράζοντες καὶ ἀναδημοσιεύοντες ἄρθρα ρωμουνικῶν ἐφημερίδων. Ἐκορέσθημεν ἀνασκευάζοντες ψευδολογίας σκοπούσας ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἕνεκα δῆθεν τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκπτώσεως ἡ τάλαινα Ἑλλὰς φοβουμένη ἐμφύλιον πόλεμον, προέβη εἰς τὴν ῥῆξιν τῶν πρὸς τὴν Ρωμουνίαν σχέσεων, ἵνα ἀναβάλῃ τὴν ἐσωτερικὴν ἔκρηξιν. Ἡ «Ρωμ. Ἀνεξαρτησία» μάλιστα ἐν τῷ σημερινῷ αὐτῆς φύλλῳ δημοσιεύουσα φαντασιώδη συγκριτικὸν πίνακα Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας καὶ τὴν μὲν ζωγραφοῦσα διὰ τῶν ζοφερωτέρων χρωμάτων, τὴν δὲ ἀναβιβάζουσα εἰς τὸ ζενὶθ τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς εὐημερίας συμπεραίνει ὅτι μόνη ἡ ἐσχάτη ἀπόγνωσις παρώτρυνε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἀπευκταῖον διάβημα τῆς ῥήξεως. Τῶν εἰρημένων πινάκων, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, προλογίζει τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης τῆς ἑλληνικῆς διακοινώσεως. Πάντες ὁμοθυμαδὸν, ὡς γνωστὸν, τὴν ψυχικὴν ὀδύνην καὶ ἀγανάκτησιν τοῦ ἕλληνος πρεσβευτοῦ κρίνουσιν ὡς ἔλλειψιν διπλωματικῆς ἀνατροφῆς. Ἡ «Ρωμ. Ἀνεξαρτησία» μάλιστα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν χωρεῖ ὥστε νὰ λέγῃ ὅτι αἱ ἑλβετίδες παιδαγωγοὶ, αἱ ἐκπαιδεύουσαι νῦν τοὺς ἐν Ἑλλάδι παῖδας, θὰ συτελέσωσιν εἰς τὴν βαθμιαίαν ἐπὶ τὸ ἀβρότερον διάπλασιν τῆς ἄλλως πνευματώδους καὶ εὐφυοῦς φυλῆς τῶν ἑλλήνων. Ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνῶσται πᾶσα πρὸς τοιαύτην προκατειλλημένην δημοσιογραφίαν συζήτησις περὶ τῆς ἑλληνο-ρωμουνικῆς ῥήξεως ἀποβαίνει δυσεπίτευκτος· διότι καὶ ἂν ἐρωτήσωμεν τὴν τοσοῦτον χονδροειδῆ τὴν γλῶσσαν τῶν ἑλλήνων εὑρίσκουσαν γαλλόφωνον συνάδελφον τί ὄνομα δικαιούμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς καθ' ἡμῶν λιβέλλους τοῦ «Κονστιτουτσιονάλουλ», τοῦ „Ρωμούνου', καὶ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων θὰ σιγήσῃ ἢ θ' ἀπαντήσῃ ἡμᾶς διὰ τῶν συνήθων καθ' ἡμῶν ὕβρεων...

Ἀλλ' ἀφέντες τοὺς καθ' ἡμῶν σημερινοὺς ἐξαψάλμους, περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἀναγραφὴν ψυχροῦ ἄρθρου τοῦ ὑπουργικοῦ „Γίμπουλ", ἵνα οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἴδωσι ποῦ οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Ρωμουνίας ἀποδίδουσι τὸ διάβημα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

„Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος—λέγει—ἐνδιέτριψε περὶ τὸ ἑλληνορρωμουνικὸν ἐπεισόδιον. Καίτοι ἡ ἐκ τῆς Ἑλλάδος προελθοῦσα διακοπὴ τῶν σχέσεων δὲν δύναται νὰ ἔχῃ σοβαρὰ ἀποτελέσματα, ἐν τούτοις φυσικὸν ἦτο ὅτι τὸ ζήτημα δὲν θὰ παρήρχετο ἀπαρατήρητον.

Ἐκ τῶν πληροφοριῶν ἃς μέχρι τοῦδε ἔσχομεν δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Εὐρώπῃ εὐνοεῖ ἡμᾶς, ἀποδοκιμάζουσα ἀνεπιφυλάκτως τὴν πρᾶξιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Οὐδ' ἦτο δυνατὸν γενέσθαι ἄλλως, Ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις, ἀπευθυνομένη ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα πρὸς τὰ ἐν τῇ χώρᾳ δικαστήρια, ἐτράπη τὴν εὐθυτέραν ὁδὸν, τὴν μόνην ὁδὸν, τὴν μηδεμίαν ὑποκρύπτουσαν ὑπόνοιαν. Ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν ὤφειλε ν' ἀναμείνῃ ῥέμα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δικαστικῆς διαμάχης, προβῆ δ' εἰς τὴν νῦν ἀπονενοημένην πρᾶξιν αὐτῆς ἀφοῦ πρῶτον ἴδῃ τὴν ἄδικον ἀπόφασιν. Δὲν θὰ ἐζημιοῦτο ἡ Ἑλλὰς διακόπτουσα βραδύτερον τὰ σχέσεις. Τοὐναντίον θὰ ὠφελεῖτο. Ἆρα ἡ δημοσία γνώμη τῆς Εὐρώπης πράττει εὐθυδικίαν, συνηγοροῦσα ὑπὲρ ἡμῶν καὶ καθαπτομένη τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἦτο ἐπίσης φυσικὸν ὅτι ὁ κόσμος θὰ ἐξηρεύνα τὰς οἰτίας αἵτινες παρώτρυναν τοὺς ἐν Ἀθήναις εἰς τοιαύτην πρὸς ἡμᾶς συμπεριφοράν. Ἀφ' οὗ οὐχὶ ἡ συνείδησις τοῦ δικαίου—λέγει ὁ κόσμος—ἐξηνάγκασε τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ διακόψῃ τὰς πρὸς τὴν Ρωμουνίαν σχέσεις, θὰ ὑπάρχῃ ἄλλη ἀπόρρητος αἰτία. Καὶ διάφοροι εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, ἐνδιατρίψασαι περὶ τὸ ἐπεισόδιον, ὑφορῶσι τὴν κυβέρνησιν τῆς Πετρουπόλεως, ὡς ἐμπνεύσασαν τῇ Ἑλλάδι τὴν τοιαύτην στάσιν. Κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, μόνη ἡ Ρωσσία ἠδύνατο νὰ παρωτρύνῃ τὴν ἀθηναϊκὴν κυβέρνησιν νὰ διαρρήξῃ τὰς σχέσεις, διότι μόνη ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις ἔχει συμφέρον νὰ διαταράξῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἐν τῇ ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ πραγμάτων, ἐνσπείρουσα ζιζάνια ἐν τοῖς μικροῖς κράτεσιν. Οὐδέποτε ἡ Ἑλλὰς μόνη θὰ ἐτόλμα νὰ δυσαρεστηθῇ ἐν πρώτοις μὲν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, εἶτα δὲ πρὸς τὴν Ρωμουνίαν, ἀποδειχθέντος ὅτι οὐδεμίαν εἶχεν αἰτίαν εἰς τοῦτο.

Δὲν δυνάμεθα νὰ γινώσκωμεν ἐπὶ τίνος βασίζεται ἡ κατὰ τῆς Ρωσσίας σχηματισθεῖσα ὑπόνοια αὕτη καὶ μέχρι τίνος βαθμοῦ αἱ μεγάλαι δυνάμεις δικαιοῦνται νὰ ῥίψωσιν ἐπ' αὐτῆς τὴν εὐθύνην διὰ τὴν καταπληκτικὴν διαγωγὴν τῆς ἑλληνικης κυβερνήσεως.

Ἡ στάσις τῆς Ρωμουνίας ἐνώπιον τῆς κραταιᾶς γείτονος ἦτο καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον ὀρθοτάτη, ὡς καὶ ἡ πρὸς πάντα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης διαγωγὴ ἡμῶν. Εἰλικρινεῖς φίλοι τῆς εἰρήνης ὄντες, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατηγορηθῶμεν ὡς ἐξεγείραντες ἐν Εὐρώπῃ τὴν ἐλαχίστην δυσχέρειαν. Πάντες οἱ ἀγῶνες ἡμῶν ἀπέβλεψαν εἰς τὴν παγίωσιν τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ἡμῶν ἀνάπτυξιν. Ἡ Εὐρώπη ἀναγνωρίζει τοῦτο καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο ἀπολαύομεν τῆς ζωηρᾶς συμπαθείας πάντων. Δὲν δυνάμεθα ἄρα νὰ πείσωμεν ἑαυτοὺς ὅτι ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις ἐχθαίρει ἡμᾶς ἄνευ τῆς ἐλαχίστης αἰτίας, ὥστε νὰ παροτρύνῃ ἕτερον κράτος νὰ διακόψῃ τὰς πρὸς ἡμᾶς σχέσεις. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἡ στάσις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως προῆλθε μόνον ἐξ ἐσωτερικῶν αὐτῆς δυσχερειῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς διανύει ἀπό τινος χρόνου σοβαρωτάτην πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν κρίσιν. Βαθεῖα δυσαρέσκεια ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ, δυσαρέσκεια ἥτις θᾶττον ἢ βράδιον καὶ ποικιλοτρόπως θὰ καταλήξῃ εἰς ἔκρηξιν.

Εἶναι φυσικὸν ὅτι ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν ἀπώλεσε τὴν ψυχραιμίαν καὶ πειρᾶται παντὶ σθένει νὰ στρέψῃ εἰς τὰ ἐκτὸς τὸν ἐρεθισμὸν τῆς κοινῆς ἑλληνικῆς γνώμης. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπεπειράθη νὰ δημιουργήσῃ ἀντιπερισπασμὸν, πρὸς ἀναστολὴν τῆς ἐκρήξεως τῆς δημοσίου δυσαρεσκείας. Θὰ ἐπιτύχῃ ἢ δὲν θὰ ἐπιτύχῃ, τοῦτο εἶναι ζήτημα μὴ ἀφορῶν τοὐλάχιστον εἰς ἡμᾶς. Ὅπως δήποτε ὅμως, εἴτε ἰδίᾳ πρωτοβουλίᾳ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διέκοψε τὰς σχέσεις, εἴτε παρωτρυνθεῖσα εἰς τοῦτο ὑπ' ἄλλων, καὶ δι' ὅ,τι δήποτε συμβῇ, ἡμεῖς ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ δίκαιον ἔχομεν καὶ οὐδεμία εὐθύνη βαρύνει ἡμᾶς. Τοῦτο ἀρκεῖ!"

ΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ

Ἐκ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» τοῦ σπουδαίου τούτου ὀργάνου τῶν ἠπειρωτικῶν συμφερόντων, οὗ τὴν ἐμφάνισιν ἐν ἀδελφικῇ ἀγαλλιάσει προσηγόρευσαν ἐγκαίρως οἱ «Σύλλογοι», ἀποσπῶμεν τὰς ἑξῆς κατανυκτικὰς γραμμὰς ὀφειλομένας τῷ καλάμῳ τοῦ γνωστοῦ τῷ ἱστορικῷ κόσμῳ κ. Σπ. Π. Λάμπρου.

„Φωνὴ τῆς Ἠπείρου! Δὲν ἠδύνασθε βεβαίως νὰ ἐκλέξητε ὡραιότερον ὄνομα διὰ φύλλον, ὅπερ ἔχει τὸν προορισμὸν νὰ συγκεντρώσῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν ἀπανταχοῦ γῆς ἠπειρωτῶν τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὰ παράπονα, τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς πόθους. Ὅταν ἀναλογισθῶμεν, ὅτι εἴπερ τις καὶ ἄλλος τῶν ἑλλήνων ὁ Ἠπειρώτης ἐν οἱαδήποτε τῆς ἱστορίας περιόδῳ, οἱῳδήποτε χρόνῳ, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκηται τῆς γῆς μένει στερρῶς προσκεκολλημένος εἰς τὴν ἰδέαν τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἀληθῶς ἔχομεν ἄλλο νὰ πράξωμεν χάριν τῆς Ἠπείρου, ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς Ἑλλάδος, ἢ νὰ ἑνωτισθῶμεν αὐτῆς τῆς φωνῆς τῆς Ἠπείρου. Ὁθενδήποτε καὶ ἂν προέρχηται, εἴτε ἐκ τῶν ζώντων εἴτε ἀπὸ τῶν τάφων, εἴτε ἀπὸ τοῦ στήθους χλιδῶντος ἐλευθέρου εἴτε ἀπὸ τῶν στέρνων δούλου κάμπτοντος τὸν αὐχένα, εἶναι πάντοτε φωνὴ ὑπὲρ τῆς πατρίδος! Δὲν λησμονεῖ ὁ Ἠπειρώτης τὰς θυσίας τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς ἐπαγγελίας τοῦ μέλλοντος, Ἐνθυμεῖται πάντοτε τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἀπὸ τῶν ἠπειρωτικῶν ὀρέων ἐξεπήγασε κατὰ τὰς μαρτυρίας τοῦ Ἀριστοτέλους τὸ ὄνομα τῶν ἑλλήνων. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ὀνομασία τῶν γραικῶν, ἣν ἐπὶ μακρὸν λησμονηθεῖσαν περιεβλήθη καὶ πάλιν τὸ ἔθνος δουλεῦον, τὴν Ἤπειρον ἔχει παλαιοτάτην πατρίδα. Οὐδὲ λησμονοῦσιν οἱ ἠπειρῶται τῆς ἀρχαίας Ἠπείρου τὸν ἔνδοξον βασιλέα τὸν ἀπὸ τῆς Μολοσσίδος περισυναγαγόντα περὶ αὐτὸν τοὺς ἠπειρώτας ἅπαντας καὶ ἀναβάντα ἐπὶ βραχὺ αὐτὸν τῆς Μακεδονίας τὸν θρόνον καὶ καταστήσαντα σεβαστὸν εἰς αὐτοὺς τοὺς Ρωμαίους τὸ ὄνομα τοῦ Πύρρου ἐκείνου, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ μόνος τῶν ἑλλήνων ἀντιμετωπίσας αὐτὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ρώμης. Οὐδ' ὑπῆρξε μικροτέρα τῆς Ἠπείρου ἡ ἀκμὴ κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας, ὅτε ἀνέστησε μὲν λομπρὰν ἡ προστασία τῶν ἑλλήνων αὐτοκρατόρων τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, ἀνέδειξε δ' ἔπειτα τὴν Ἄρταν πρωτεύουσαν ἀκμαίου δεσπότου ὁ οἶκος τῶν Ἀγγέλων. Ὅτε δὲ τὰ νέφη τῆς ἐπιδρομῆς ἤρχισαν καταρρηγνύμενα κατὰ τῆς ἄλλως εὐτυχοῦς χώρας, ἤρκεσεν ὁ ξενικὸς ἀπὸ τῶν σέρβων κίνδυνος νὰ μεταβάλλῃ εἰς φίλους τοὺς πρώτους τῶν ἐπιδρομέων, τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ μετατρέψῃ αὐτοὺς σὺν τῇ φορᾷ τῶν αἰώνων εἰς συμμάχους τῶν ἠπειρωτῶν καὶ ἀδελφούς. Τίς δὲ τῶν ἠπειρωτῶν δὲν ἀναλογίζεται τὰς πικρὰς ἔπειτα ἡμέρας, τοὺς βαρεῖς ἐκείνους αἰῶνας τῆς Ἠπείρου, ὧν ἀρίστη παράστασις θὰ ἦτο μέλας πέπλος ὅμοιος πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις καλύπτει τὴν θέσιν τοῦ Δόγη τῆς Βενετίας Φαλιέρου, ἐν τῷ πλαισίῳ ἐκείνῳ τῆς πινακοθήκης τῶν Δογῶν ἐν τῷ Δογικῷ παλατίῳ, ὅπερ ἔπρεπε νὰ κατέχῃ ἡ εἰκών του; Τοῦ μέλανος ἐκείνου πέπλου τοῦ ἐπὶ αἰῶνος καλύψαντος καὶ νῦν ἔτι ἐπὶ μέγα μέρος καλύπτοντος τὴν εὐάνδρον τῆς Ἠπείρου γῆν μία μόνη ἀπεκαλύφθη μικρὰ γωνία, ὑφ' ἣν ἐξεφάνη ἀναλάμπον τὸ θεῖον τῆς ἐλευθερίας φῶς. Ἀλλ' οἱ ἠπειρῶται ἄριστα γνωρίζουσιν, ὅτι δὲν δύναται καὶ δὲν πρέπει ν' ἀργήσῃ ἡ ὥρα, καθ' ἣν τὸ φῶς ἐκεῖνο πρέπει νὰ καταλάμψῃ τὴν Ἤπειρον ὅλην ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου. Τοῦτο ἐπιβάλλουσιν αἱ θυσίαι καὶ τὸ αἷμα τοῦ παρελθόντος, εἰς τοιοῦτο μέλλον πρέπει ν' ἀποβλέπῃ πᾶσα ἐνέργεια τοῦ ἐνεστῶτος. Τὸ ἠπειρωτικὸν χρῆμα, τὸ ἠπειρωτικὸν πνεῦμα, τὸ ἠπειρωτικὸν αἷμα πρέπει νὰ συντελέσωσι τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, τὸ γλυκὺ τοῦτο ὄνειρον τῆς καρδίας παντὸς ἠπειρώτου. Ὁποίαν δὲ δύναμιν ἐγκλείουσιν ἐν ἑαυτοῖς οἱ τρεῖς οὗτοι παράγοντες δύναται νὰ μαρτυρήσῃ ἡ ἱστορία σύμπαντος τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ. Ἀπὸ αἰώνων ἤδη τὸ ἠπειρωτικὸν πνεῦμα, καταλάμψαν τὰς ἠπειρωτικὰς δειράδας, ἀνέδειξε τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος, ἰδίως δὲ τὰ τῶν Ἰωαννίνων, φαεινὴν φαεινὴν ἑστίαν παιδείας· αὐτοῦ δὲ τοῦ ἐθνικοῦ πανδιδακτηρίου ἀπ' αὐτῆς τῆς συστάσεώς του ἡ ἱστορία ἐνέχει λαμπρὰς σελίδας, ἃς φωτίζει τὸ ὄνομα ἐγκρίτων ἠπειρωτῶν τοῦ γένους διδασκάλων. Ὁ δὲ ἠπειρωτικὸς πλοῦτος ἔχει ἐξευγενισθῇ διὰ τῆς φιλοπάτριδος καὶ γενναίας ἐθελοθυσίας εὐγενῶν ἠπειρωτῶν χορηγῶν, οἵτινες οὐ μόνον τὰ πάτρια σχολεῖα διετήρησαν καὶ διατηροῦσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν μητρόπολιν τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ ἐξωράϊσαν διὰ τῶν καλλίστων καὶ εὐεργετικωτάτων ἐνδιαιτημάτων τῆς παιδείας καὶ τῆς φιλανθρωπίας εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι αὐτὴ ἡ καρδία τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἠπειρωτική. Τέλος δὲ τὸ ἠπειρωτικὸν αἷμα περιβάλλει ὡς πορφύρα δόξης τὰς μεγίστας τῶν θυσιῶν τοῦ δουλεύοντος ἑλληνισμοῦ καὶ κοσμεῖ τὰ ἄριστα τῶν τροπαίων τῆς ὑπὲρ ἐλευθερίας μαχομένης Ἑλλάδος.

Τῶν ἀναμνήσεων δὲ τούτων καὶ πόθων, τῶν τοιούτων θυσιῶν καὶ ἐλπίδων, αἵτινες εἶναί τι οἱονεὶ ἔμφυτον ἐν ἁπάσαις ταῖς ἠπειρωτικαῖς καρδίαις, ἐπιβάλλεται νὰ γείνῃ κήρυξ ἡ φωνὴ τῆς Ἠπείρου. Χαίρομεν διὰ τὸ ἐγχείρημα, καὶ εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς θ' ἀναγνωρίσωσιν ἀλλήλους ὡς ἀδελφοὺς ἀπομεμακρυσμένα νῦν ὑπὸ τῆς βιωτικῆς ἀνάγκης καὶ διεσκορπισμένα τῆς Ἠπείρου τέκνα, ἔχοντα πάντα ἕνα πόθον κοινὸν, μίαν εἰς ἅπαντας ἐπ' ἴσης γλυκεῖαν ἐλπίδα, ἕνα σκοπὸν καὶ πρόγραμμα τὸ αὐτὸ, τὴν ἀληθῆ εὐημερίαν τῆς μιᾶς καὶ ἡνωμένης μεγάλης πατρίδος, τῆς πεφιλημένης Ἠπείρου".

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἡ ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ βασιλέως ἀποσταλεῖσα πρὸς τὸν δήμαρχον Μελᾶν ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἑξῆς·

Κύριε δήμαρχε,

Ἡ εἴδησις ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πρωτευούσης ἐψήφισε χρηματικόν τι ποσὸν πρὸς ἑορτασμὸν τῆς 25 ἀμφιετηρίδος τῶν γάμων Μου, μὲ συνεκίνησε βαθύτατα. Ἐπιθυμῶ, κ. δήμαρχε, νὰ γίνητε ὁ πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διερμηνεὺς τῶν θερμῶν καὶ εἰλικρινῶν εὐχαριστιῶν μου.

Ἂν καὶ ἡ Θεία Πρόνοια κατὰ τὴν 25ετῆ ταύτην περίοδον ἐπεδαψίλευσεν εἰς Ἡμᾶς οὐκ ὀλίγα ἀγαθὰ, δὲν ηὐδόκησεν ὅμως ν' ἀφήσῃ αὐτὴν πάντῃ ἀνέφελον. Ὑπέστημεν τραῦμα βαρὺ, τοῦ ὁποίου πολὺ ἀφίσταται ἔτι ἡ ἐπούλωσις, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάμνησις θὰ ἐγίνετο πρόξενος λύπης ἐν τῷ μέσῳ τῆς διὰ τῶν ἑορτῶν ἐκδηλουμένης χαρᾶς. Ὅθεν τῆς περιστάσεως μὴ οὔσης καταλλήλου πρὸς δημοτελεῖς πανηγύρεις, ἀπεφάσισα ὅπως οἱ ἀργυροῖ γάμοι Μου ἑορτασθῶσιν ἡσύχως ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ πάλιν, κ. δήμαρχε, νὰ διαβιβάσητε πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πρωτευούσης τὰς θερμάς Μου εὐχαριστίας, ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν Μου, ὅπως τὸ διὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας ψηφισθὲν ποσὸν διατεθῇ ὑπὲρ κοινωφελῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

Ἐν Τατοΐῳ, 2 Ὀκτωβρίου 1892

Ὅλος ὑμέτερος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ

۞ Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ἀκροπόλει»·

«Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διέτριβεν ἐνταῦθα Μαυρογένης τις ἐκ Βιτωλίων, ἔνθα μετήρχετο τὸν βιβλιοπώλην. Οὗτος ἐλθὼν εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ γνωστοῦ Στεφάνου Δάμτζα, ἐπλήρωσε τὰ θυλάκιά του διπλωμάτων καὶ ἀποδείξεων διπλοτύπων τῆς Φιλοπτώχου Μακεδονικῆς Ἀδελφότητος, τὰ ὁποῖα ἀφῃρέθησαν ἐκ τῶν γραφείων αὐτῆς ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν τότε προϊσταμένων τοῦ σωματείου ἀρχῶν.

Ὁ Μαυρογένης φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τοιοῦτον ἐμπόρευμα ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν, περιερχόμενος δὲ τὰ χωρία τῆς περιφερείας Βιτωλίων ἐνέγραφεν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐντολῆς μέλη εἰς τὴν εἰρημένην Ἀδελφότητα, κηρύττων ψευδῶς ὅτι εἶναι ἀντιπρόσωπος αὐτῆς, οὕτω δὲ εἰσέπραττε χρήματα παρ' ἱερέων καὶ ἄλλων ἑλλήνων Μακεδόνων, δι' ἴδιον ἀποκλειστικῶς λογαριασμόν. Ὁ Μαυρογένης οὗτος, ὁ οὕτω κερδοσκοπικῶς διασχίζων τὴν δυτικὴν Μακεδονίαν, τοῦ ὁποίου καὶ τὸ παρελθὸν δὲν εἶναι ἄμωμον, περιέπλεξε διὰ ψευδῶν καὶ πλαστῶν ἐγγράφων καὶ τὸν μητροπολίτην Πελαγωνίας, τοῦ ὁποίου ἕνεκα τούτου ἐξητήθη παρὰ τῆς Πύλης ἡ ἀπόλυσις ἢ ἡ ἄμεσος ἀπολογία ἐν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχείοις ὅπου καὶ ἀπῆλθεν ἤδη.

Ὅτι πρόκειται περὶ πλεκτάνης εἶναι καταφανὲς, θὰ ἀποδειχθῇ δὲ ἐντὸς μικροῦ. Ἔπειτα ὁ Μαυρογένης οὐδεμίαν εἶχεν ἐντολὴν ὅπως ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἐνήργησεν ἐν ὀνόματι τῆς Μακεδονικῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ αὐτῆς, ἥτις, ὡς γνωστὸν, εἶναι ἱδρυμένη μόνον καὶ μόνον πρὸς σκοπὸν φιλανθρωπικὸν καὶ πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐνδεῶν Μακεδόνων. Διὰ τοῦτο καὶ κατηγγέλθη οὗτος πρὸ καιροῦ ἐπὶ ὑπεξαιρέσει καὶ ἀπάτῃ, ὡς ἐπίσης πρὸ καιροῦ ἡ Μακεδονικὴ Ἀδελφότης διὰ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ὁμογενῶν ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ περιφερομένου Στεφάνου Δάμτζα, ὅπως μὴ λάβουν ὑπ' ὄψει καμμίαν αἴτησιν αὐτοῦ, ὑποβληθησομένην ἐν ὀνόματι τῆς Ἀδελφότητος».

۞ Ἡ «Ἀστραπὴ», ἡ «Ἑσπέρα» καὶ ἄλλαι ἐπίσης δευτερευούσης σημασίας ἐφημερίδες τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσαν τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν ἐντελῶς συκοφαντικὸν, ὅτι διαλύει ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ὁμοία εἴδησις ἐδημοσιεύθη καὶ περὶ τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης. Ἡ διοίκησις τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης, εὐθὺς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τῶν δημοσιευμάτων τούτων, τηλεγραφικῶς παρήγγειλε τὸν ἐν Παρισίοις πληρεξούσιον αὐτῆς νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν διευθύνσεων τῶν δύο τούτων ἐφημερίδων τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφήσαντος τοιαύτας ψευδολογίας, ὅπως ἐπιδοθῇ κατ' αὐτοῦ μήνυσις, ἂν καὶ πιθανώτερον εἶναι ὅτι αἱ ψευδολογίαι ἐπλάσθησαν ἐν Παρισίοις· Ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως ὁ πληρεξούσιος ἐνετάλη νὰ δώσῃ μήνυσιν ἐναντίον τῶν ὑπευθύνων συντακτῶν τῶν ἐφημ. «Ἀστραπῆς» καὶ τῆς «Ἑσπέρας».

۞ Ἀπέθανε ἐν Ἀθήναις ἐν πρεσβυτικῇ ἡλικίᾳ ὁ Ἀλέξανδρος Κατακουζηνὸς, διευθυντὴς τοῦ ἀνακτορικοῦ χοροῦ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀνακτόρων. Ὁ Κατακουζηνὸς διέπρεψεν ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ μουσικῇ μορφώσει, ἐξαίρετος ὢν μουσικὸς καὶ συνθέτης οὐχὶ ἀναξίων λόγου μελῶν. Ὁ Κατακουζηνὸς ἐδίδαξε τὴν μουσικὴν εἰς πλείστους νέους, ἀφ' ὅτου δὲ συνέστη ἐν Ἀθήναις τὸ Ὠδεῖον, διετέλεσεν ἔφορος ἐν αὐτῷ, πρὸ ὀλίγου χρόνου ἀποσυρθεὶς ἐκεῖθεν. Ὁ ἀποθανὼν καὶ τὴν ποίησιν ἐθεράπευε. Πολλὰ κατὰ καιροὺς ἐδημοσίευσε ποιήματα λυρικὰ καὶ διηγηματικά. Πρὸς δὲ ἐξέδωκε καὶ τόμον περιέχοντα Μύθους, δημοτικώτατος δὲ κατέστη διὰ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ ποιήματα ἅτινα ἐφιλοξένει ἡ Διάπλασις τῶν Παίδων. Ὁ Ἀλέξανδρος Κατακουζηνὸς ἦτο καὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἐνάρετος καὶ πολυσέβαστος ἀνὴρ καὶ μέγα καινὸν θὰ καταλίπῃ ἡ στέρησίς του εἰς συγγενεῖς καὶ φίλους.

Ἡ κηδεία του ἐγένετο μετὰ μεγάλης ἐπιβλητικότητος, παρακολουθήσαντος ἀρκετοῦ πλήθους. Ἐπὶ τῆς σοροῦ κατετέθησαν πλεῖστοι ὅσοι στέφανοι, ἐν οἷς διεκρίνοντο ὁ τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης, ὁ τοῦ Ὠδείου καὶ ὁ τῶν μελῶν τοῦ ἀνακτορικοῦ χοροῦ. Ὡραίαν λύραν ἐξ ἀνθέων κατέθηκεν ἡ φιλαρμονικὴ ἑταιρία διὰ τοῦ γραμματέως αὐτῆς κ. Κ. Γιολδάση, προσφωνήσαντος τὸν νεκρὸν· ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ πρόεδρος τῆς φιλαρμονικῆς ἑταιρίας κ. Σπάθης, τὰς νενομισμένας δὲ τιμὰς εἰς τὸν νεκρὸν, τετιμημένον διὰ τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, ἀπέδωκεν ἀπόσπασμα τοῦ μηχανικοῦ.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Ὁ δημοφιλὴς καὶ ἀπαράμιλλος „Ρωμηὸς" περιέγραψε θαυμασίως τὰ πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου ἐπαίσχυντα συμβάντα, διὰ τῆς ἀκολούθου ἀθανάτου παρῳδίας, πρὸς μνήμην ἀκήρατον τῶν φοιτητῶν.

Ἀπὸ κρότον καὶ λόγους βοῦζει
καθεμιὰ τῆς Καμίνου Σχολὴ
καὶ φωνάζουν ἀπ' ἔξω πολλοὶ
πῶς μπαροῦτι μυρίζει

Φασουλῆς ὁ γενναῖος ἤγειται
τοῦ μαχίμου ἐκείνου χοροῦ
καὶ μὲ σκέψεις ἀνδρὸς τολμηροῦ
πρῶτος πάντων κινεῖται.

Μὲ σημαίας καὶ λάβαρα τρέχει
πρὸς τὰ κάτω γοργῶς νὰ τραπῇ,
μὰ δὲν 'πρόφθασε μὰρς νὰ εἰπῇ
καὶ μιὰ τροῦμπα τὸν βρέχει.

Τοῦ δροσίζουν καὶ μοῦτρα καὶ σκέλια
καὶ τὸν 'πῆρε θυμὸς 'στὴν ἀρχὴ,
μὰ τὸν λούζουν μὲ νέα βροχὴ
καὶ τὸν πιάνουν τὰ γέλοια.

Δὲν 'μπορεῖ ὅπως πρὶν ν'ἀλαλάξῃ
ἐν τῷ μέσῳ ραγδαίας βροχῆς
καὶ 'στὸ σπῆτι του σπεύδει ταχὺς
τὰ βρεγμένα ν'ἀλλάξῃ.

Στὴν μορφὴν τοῦ σεπτοῦ Πατριάρχη
'πῆρε ὅρκο κι' αὐτὸς σοβαρὸ,
μὰ φοβοῦνται πολὺ τὸ νερὸ
μερικοὶ πολεμάρχοι.

Στὴν βοὴν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος
ἐξεπλύθη πολλῶν τὸ βρακὶ
καὶ περίεργος κόσμος ἐκεῖ
κατεβράχη ἀφθόνως.

Κι' ἂν λουτρὸν ὁ καθένας ὑπέστη
μὲ γραμμάτων θερμοὺς μαχητὰς,
ἀλλ' εὐφράνθη, γιατί κατ' αὐτὰς
ψήνει ὅλους ἡ ζέστη.

Καὶ τῶν δένδρων τὰ κίτρινα φύλλα
τὰ 'πρασίνισε φρέσκο νερὸ,
ποῦ τὰ 'μάραινε τόσον καιρὸ
δυνατὴ ξεραΐλα.

ΘΗΡΕΣΙΑ ΡΟΚΑ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἀναγγέλλει τὴν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον εἴσοδον τῆς κ. Θηρεσίας Ροκᾶ, θυγατρὸς τοῦ διαπρεποῦς ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ μακαρίτου Κίμωνος Ροκᾶ. Ἡ δεσποινὶς Θ. Ροκᾶ ἀείποτε διεκρίνετο ἐν ταῖς σπουδαῖς αὐτῆς ἐπὶ εὐφυΐᾳ καὶ πρὸς τὰ γράμματα ἐνθουσιασμῷ. Ἐν τῷ Ἀρσακείῳ ἐκπαιδευομένη ἠρίστευσε πάντοτε ἐν τοῖς μαθήμασιν, ἀπολυθεῖσα δ' ἐκ τοῦ Ἀρσακείου ἀριστοβάθμιος καὶ εἰσελθοῦσα εἰς τὴν γαλλικὴν σχολὴν τῶν καλογραιῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν αὐτῆς ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ καὶ φιλολογίᾳ διεκρίνετο καὶ ἐβραβεύετο ἐπὶ εὐφυΐᾳ καὶ φιλομαθείᾳ. Ἐξελθοῦσα τῆς γαλλικῆς σχολῆς δὲν ἐτράπη τὴν συνήθη ὁδὸν τῶν ὁμηλίκων αὐτῆς, ἀλλ' ἐξηκολούθησε κατ' οἶκον ἐνδελεχῶς σπουδάζουσα καὶ δι' εἰδικῶν καθηγητῶν διδασκομένη μαθήματα μὴ διδασκόμενα ἐν ταῖς σχολαῖς, εἰς ἃς ἐφοίτησεν· ἐδιδάσκετο λατινικὰ, γερμανικὰ, μαθηματικά. Ὁ δὲ ζῆλος αὐτῆς καὶ ἐνθουσιασμὸς πρὸς τελειοτέραν ἀνάπτυξιν ὑπῆρξε τηλικοῦτος, ὥστε μετέβαλε τὴν οἰκίαν αὐτῆς εἰς ἀληθῆ σχολὴν, συγκροτήσασα ἐκ τελειοφοίτων τοῦ Ἀρσακείου καὶ ἄλλων πεπαιδευμένων γυναικῶν, ἐν αἷς καὶ καθεστηκυίας ἡλικίας δεσποίνας, θίασον ἀκροατητριῶν φιλοσοφικῶν μαθημάτων, ἃ παρακληθεὶς ἐδίδασκεν ὁ καθηγητὴς καὶ ὑφηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης. Οὕτω δ' ἄριστα συγκεκροτημένη κατῆλθεν εἰς δοκιμασίαν ἀπολυτήριον γυμνασιακῶν ἐξετάσεων, ἃς θριαμβευτικῶς ὑπέστη ἐν τῷ πρώτῳ γυμνασίῳ Ἀθηνῶν.

Ἡ φιλομαθὴς καὶ πεπαιδευμένη κόρη διηγωνίζετο πρὸς τριάκοντα περίπου νέους, ἡ δ' ἀπόφασις τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου ἐπεκύρωσε τὴν ὑπεροχὴν αὐτῆς, ἀνακηρύξαντος αὐτὴν πρώτην μεταξὺ τῶν συνεξεταζομένων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ „Ἑσπερινὸς Ταχυδρόμος" τῶν Μεδιολάνων ἐν ἄρθρῳ ἐπιγραφομένῳ „Ἡ Ἑλλὰς δεικνύει τοὺς ὀδόντας" ἀπολήγει εἰς τὸ ἑξῆς συμπέρασμα· „Τὸ ἀγέρωχον ἦθος τῆς Ἑλλάδος, ὁτὲ μὲν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ὁτὲ δὲ πρὸς τὴν Ρωμουνίαν, γεννᾷ τινα ἀνησυχίαν· Δὲν θὰ ὕψου τόσον τὴν φωνὴν, ἐὰν μὴ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ μεγάλης τινὸς δυνάμεως". Ἡ „Καρτερία" ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ἔρις οὐδαμῶς ταράσσει κυβερνήσεις καὶ κοινοβούλια, ἐφημερίδας καὶ χρηματιστήρια, ἐλπίζει δ' ὅτι Ἑλλὰς καὶ Ρωμουνία θὰ διευθετήσωσι ταχέως τὴν ἔριδα των φιλικῶς. Ὁ «Γαλινιάνειος Ἀγγελιαφόρος» τῶν Παρισίων λέγει ὅτι „ἡ Ἑλλὰς ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον".

Τὴν διὰ Θεσσαλονίκης διέλευσιν τῆς Α. Ε. τοῦ ἐν Κωνστ)πόλει πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μαυροκορδάτου ὁ „Φάρος τῆς Μακεδονίας" περιγράφει διὰ τῶν ἑξῆς·

„Ὅπως ὑποδεχθῶσι τὴν Α. Ἐξ. μετέβησαν μέχρι Βελισσῶν μὲν ὁ Κιαμὴλ ἐφέντης διερμηνεὺς τοῦ νομοῦ ἡμῶν, μέχρι Σκοπείων δὲ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος Γ. Δοκοῦ, καὶ τῶν Δ. Ἀγγελάκη, Τ. Μαυρουδῆ, Μ. Παπαδοπούλου καὶ Γράβαρη, ἐκ Σκοπείων δὲ συνώδευσε τὸν ἔλληνα πρεσβευτὴν ὁ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Ἀριστ. Παπαδόπουλος. Ἐν τῷ ἐνταῦθα σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἐξαίρετος ὑποδοχὴ ἐγένετο τῷ κ. πρεσβευτῇ, τιμητικὸν δὲ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα παρετάχθη. Ὁ κ. Μαυροκορδάτος κατηυθύνθη εἰς τὸ ἑλλ. προξενικὸν κατάστημα. Τὴν ἐπιοῦσαν ἐπεσκέψατο τὸν γεν. διοικητὴν ἡμῶν Ζιχνῆ πασσᾶν, παρ' ᾧ παρέμεινε ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν, γενόμενος δεκτὸς μετὰ τῶν προσηκουσῶν τιμῶν, τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν ὁ γεν. διοικητὴς ἐν τῷ προξενικῷ καταστήματι.

Τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης, καθ' ἣν ἐδίδετο εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ θιάσου Σοφοκλέους ἐτίμησε τὴν παράστασιν ὁ κ. πρέσβυς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἑλλήνων προξένων τῆς πόλεώς μας καὶ Σκοπείων, τοῦ ά. διερμηνέως Ξανθάκη καὶ πολλῶν ὑπηκόων ἑλλήνων".

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλεται ἡ αὐτόθι ἄφιξις τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Ν. Μαυροκορδάτου πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ Πύλῃ.

— Ἐκ Σόφιας ἐτηλεγραφήθη τῷ „Π. Λόϋδ" ὅτι „ἡ ἑλληνο-βουλγαρικὴ διαφορὰ περὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολῶν Ἀν. Ρωμυλίας διηυθετήθη τελικῶς διὰ τῆς διαλλακτικῆς πολιτείας τοῦ Σταμπούλωφ καὶ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐξέφρασε τῷ Σταμπουλὼφ τὴν εὐχαρίστησιν αὐτῆς.

— Ρωσσικὰ φύλλα ἀναγράφουσι πληροφορίας περί τινος ἐν Τουρκεστὰν φοβερωτάτης νόσου, φοβερωτέρας τῆς χολέρας καὶ πανώλους. Ἔκθεσις τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Τουρκεστὰν ληφθεῖσα τῇ 23 σεπτεμβρίου ἐν Πετρουπόλει ἀναφέρει ὅτι ὁ „Μαῦρος θάνατος", ὡς καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Τάταροι, ἐνσκήψας τῇ 10 σεπτεμβρίου ἐν Ἀσκαβὰδ ἐθανάτωσεν ἐντὸς 6 ἡμερῶν 1303 ἐκ πληθυσμοῦ 30,000.

— Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐξέθηκεν εἰς μειοδοσίαν τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος Πύργου καὶ ἀποθηκῶν δημητριακῶν ἐν αὐτῷ. Ἡ διὰ τὰ ἔργα ταῦτα δαπάνη προϋπελογίσθη τοῦ μὲν λιμένος εἰς φράγκα 5,067,000, τῶν δ' ἀποθηκῶν εἰς 2,486,800 ἤτοι ἐν συνόλῳ εἰς 7,553,900 ἅπερ ὁρίζονται ὡς πρώτη προσφορά.

— Ἡ ἐν Λονδίνῳ δημοσιευομένη „Ἑσπερινὴ Σημαία" μανθάνει ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ἡ Σινικὴ παραχωρεῖ τὸ ἀνατολικὸν Τουρκεστὰν τῇ Ρωσσίᾳ, λαμβάνουσα ὡς ἀντάλλαγμα τὸ Τογκῖνον, νομοσχέδιον δὲ σχετικὸν ὑποβληθήσεται εἰς τὰς γαλλικὰς Βουλάς". Τί ἀντάλλαγμα ὅμως δίδοται τῇ Γαλλίᾳ δὲν ἀναφέρει τὸ παραδοξολόγον ἀγγλικὸν φύλλον.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ

Ἀριθμ. 755.

Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους κυρίους ἐπιτρόπους τῆς ἐν Βραΐλᾳ ἑλληνικῆς Κοινότητος.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν, ἀξιότιμοι κύριοι, τὴν προαγωγήν μου εἰς Πρόξενον ά. τάξεως ἐν Τύνιδι.

Ἀπερχόμενος ἐντεῦθεν ἔχω ἀναπεπαυμένην τὴν συνείδησιν ὅτι ἐξεπλήρωσα κατὰ γράμμα τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 336 τῆς 24 Μαΐου 1890 ἐγγράφου μου δοθεῖσαν τοῖς ἀξιοτίμοις προκατόχοις ὑμῶν ὑπόσχεσίν μου, περὶ τῆς μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πολυειδῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐνταῦθα ὡς ἀπαράβατον γνώμονα τῆς ὑπηρεσίας μου εἶχον τὴν ἀμερόληπτον καὶ ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντός μου ἐκπλήρωσιν, ὡς καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἣν ἡ θέσις μοι ἐπέβαλλεν, οὐδόλως ἀπίθανον νὰ δυσηρέστησά τινας, ἀξιώσαντας παρ' ἐμοῦ ἀνώτερα τῶν νόμων καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἔχω ὅμως τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ οὗτοι δὲν θ' ἀρνηθῶσιν, ὅτι, κατὰ τὸ ὑπερδιετὲς διάστημα τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας μου ἐξεπλήρωσα τὸ καθῆκόν μου τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως.

Ἀποχωριζόμενος δὲ ἀπὸ τῆς ἐν Βραΐλᾳ φιλοπάδριδος ἑλληνικῆς Κοινότητος, ἧς ὑπερηφανευόμην ὅτι ἤμην ὁ ἀρχηγὸς, αἰσθάνομαι λύπην βαθεῖαν, διότι ἐν αὐτῇ ἀφίνω ὁμογενεῖς οὓς εἰλικρινῶς ἠγάπησα καὶ οὐδέποτε θέλω λησμονήσει, ὡς δὲν θέλω λησμονήσει τὴν πρός με ἀγάπην, καὶ προθυμίαν τῶν τε πρώην καὶ νῦν ἀξιοτίμων ἐπιτρόπων τῆς ρηθείσης Κοινότητος. Ἐγκαρδίως λοιπὸν ἀποχαιρετῶν ὑμᾶς, ἀξιότιμοι κύριοι ἐπίτροποι, καὶ δι' ὑμῶν ἅπασαν τὴν φίλην μοι ἑλληνικὴν Κοινότητα Βραΐλας, εὔχομαι τὰ βέλτιστα εἰς ὅλους ὑμᾶς, οἵτινες δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλετε ἐξακολουθήσει πάσῃ θυσίᾳ, ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ ἐργαζόμενοι πρὸς εὐόδωσιν τῶν πραγμάτων τῆς Κοινότητος, ὅπερ καὶ μακρόθεν ὁλοψύχως θὰ εὔχωμαι.

Δέξασθε, σᾶς παρακαλῶ, ἀξιότιμοι κύριοι ἐπίτροποι, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς διακεκριμένης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ὁ πρόξενος Α. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

Ἐν Βραΐλᾳ, 5 Ὀκτωβρίου 1892.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΒΡΑΪΛΑΣ

Ἀριθμ. 421.

Τῷ ἀξιοτίμῳ κυρίῳ Α. Λεονάρδῳ προξένῳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ἐνταῦθα.

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόξενε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὴν παραλαβὴν τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 ἰσταμένου καὶ ὑπ' ἀριθμ. 755 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ εὐηρεστήθητε ν' ἀνακοινώσητε ἡμῖν τὴν προαγωγὴν ὑμῶν εἰς πρόξενον ά. τάξεως ἐν Τύνιδι, καὶ συνεπῶς τὴν ἐντεῦθεν ὅσον οὔπω ἀναχώρησίν σας.

Ἡ ἀνακοίνωσις ὑμῶν αὕτη, κύριε πρόξενε, δύο ἀντίθετα ἐνταυτῷ ἐξήγειρεν ἐν ἡμῖν συναισθήματα· χαρᾶς τε καὶ λύπης. Καὶ χαρᾶς μὲν, διότι ἐπαξίως τοῦ ζήλου καὶ τῆς πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεως ὑμῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἐγνωσμένης ἱκανότητος, προήχθητε· λύπης δὲ διότι στερούμεθα προξένου, ὅστις, διὰ τοῦ ἀείποτε ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς κανονικῆς λειτουργίας καὶ προκοπῆς τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων τῆς ἡμετέρας κοινότητος καὶ τῶν ἐν γένει αὐτῆς πραγμάτων, κατὰ πολλὰ αὐτὴν ὑπηρέτησε, προήσπισε δὲ δι' ἀξιοπρεποῦς καὶ ἀμέμπτου ὄντως συμπεριφορᾶς καὶ ἐνεργείας τὰ ἐνταῦθα ἐν γένει ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἐπισπασάμενος, ὡς εἰκὸς, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν τε ὁμογενῶν καὶ τῶν ξένων, καὶ τιμήσας οὕτως ἑαυτόν τε καὶ τὸ ἔθνος, ὅπερ ἐπαξίως πάνυ ἀντεπροσώπευσεν.

Ὅθεν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Κοινότητος καθῆκον αὐτῆς ἡγεῖται νὰ ἐκφράσῃ ὑμῖν, τῷ ἀξίῳ ἀντιπροσώπῳ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς ὡς καὶ ἁπάσης τῆς ἑλληνικῆς Κοινότητος, διὰ τὰ πρὸς αὐτὴν εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ τὰς εὐχὰς, ἀντευχομένη ὑμῖν τὰ βέλτιστα καὶ ἀνωτέραν προαγωγὴν, ἀνταμειβομένης οὕτω τῆς εὐόρκως καὶ εὐσυνειδήτως ἐκπληρώσεως τῶν ἐκ τῆς θέσεως ὑμῶν ἐπιβαλλομένων καθηκόντων.

Δέξασθε, παρακαλοῦμεν, ἀξιότιμε κύριε πρόξενε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς διακεκριμένης περὶ ὑμῶν ὑπολήψεώς μας.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἑλλ. Κοινότητος
Γ. Γαρδέλης
(Τ.Σ.) Π. Τέρπανδρος
Εὐστ. Δ. Βλασόπουλος
Ὁ γραμματεὺς, Κ. Γ. Σκλάβος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον συνέστησεν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν κ.κ. Κίβου συμβούλου τοῦ Ἐφετείου, Δζουβάρα, προέδρου τοῦ Ἐμποροδικείου καὶ Βοάμβα δικηγόρου, πρὸς μελέτην τῶν ἐν τῷ ἐμπορικῷ κώδικι ἐπενεκτέων μεταρρυθμίσεων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ προεδρεύηται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ κ. Ἀλ. Μαργιλομάν.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀθηναίου ἐκτεθήσεται προσεχῶς συλλογὴ εἰκόνων τοῦ ἐν ρωμούνοις διαπρεποῦς ζωγράφου Θεοδώρου Ἀμάν, εἰκόνων ὧν ἡ διὰ λαχείου πώλησις θὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἔγερσιν μνημείου τοῦ μεταστάντος τούτου ζωγράφου.

Μετά τινας ἡμέρας κομίζεται τῇ φροντίδι τοῦ κ. Τοτσιλέσκου εἰς τὴν πρωτεύουσαν συλλογὴ λίθων ἀνηκόντων εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀδὰ Κιλισσί.

Αἱ γερμανικὲ ἐφημερίδες μετὰ λύπης ἀναγράφουσιν ὅτι ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τῆς Ρωμουνίας νοσεῖ αὖθις ἀπό τινων ἡμερῶν. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μεταβήσεται παρ' αὐ-

τῇ κατὰ τὰ τέλη τρέχοντος, ἵνα συνεορτάσῃ τὴν ἀμφιετηρίδα τῶν γάμων Αὐτῶν.

Ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Βουκουρέστιον τῇ 6 Νοεμβρίου.

Χθὲς ἐγένετο ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λάσκαρ Καταρτζῆ.

Ἡ γαλλόφωνος »Πατρὶς« κατακρίνει δριμύτατα τοὺς συντηρητικοὺς λέγοντας ὅτι οἱ φιλελεύθεροι κακῶς πράττουσι κατακρίνοντες τὰς διπλωματικὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως ὡς ἀντεθνικάς. Ἡ „Πατρὶς“ λέγει ὅτι ὁ ἔλεγχος οὗτος ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ καθήκοντος καὶ ὅτι μόνον οἱ ἀριστοκρατικοὶ δύνανται νὰ ἐκφέρωσι τοιαύτην παράνοιαν.

Καὶ ὅμως οἱ συντηρητικοὶ ἔχουσι πλήρεστατα καθ' ἡμᾶς δίκαιον. Ἐὰν ἡ ἐνεστῶσα ἐν Ἑλλάδι ἀντιπολίτευσις ἐπολιτεύετο πατριωτικώτερον, δὲν θὰ ἔπλαττε τὰς ψευδολογίας ἐκείνας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος ἵνα ἔλθῃ σήμερον ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία“ καὶ καλλιτεχνῇ συγκριτικὸν πίνακα Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας ὅλως φαντασιώδη....

Αἱ ἐφημερίδες „Βοίντσα Νατσιονάλα“ ‚Λοῦπτα“ καὶ „Ἀδεβέρουλ“ ἐξακολουθοῦσιν ἐπιμόνως ἰσχυριζόμεναι ὅτι τὰ ζητήματα Βέδμαρ καὶ Ζάππα εἰσὶν καθ' ὅλα ἀπαράλλακτα, ἀλλ' ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἡ κυβέρνησις ἐπολιτεύθη παρανόμως, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ δεύτερον ἐκτελεῖ πιστῶς τὸ ἑαυτῆς καθῆκν, συνῳδὰ τῷ νόμῳ καὶ τῷ συντάγματι. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι καταδικαζόμεθα νὰ τρώγωμεν τὰς ὕβρεις καὶ συμπολιτευομένων καὶ ἀντιπολιτευομένων.

Ἡ διπλωματικὴ ῥῆξις παρώτρυνε καὶ τὰς μηδέποτε περὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Σουλινᾶ ἀνατολικὰ πράγματα ἐνδιατριβούσας ρωμουνικὰς ἐφημερίδας νὰ διαπραγματεύωνται νῦν αὐτὰ μετὰ μείζονος ἐνδιαφέροντος καὶ συνεχέστερον. Ὁ „Ρωμοῦνος“, ἐν παραδείγματι, πρό τινων ἡμερῶν ὁμίλει περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις φοιτητικῆς κινήσεως — ἡμαρτημένως ἐννοεῖται. — Σήμερον ὡμιλεῖ περὶ Κρήτης, ἐπαναστάσεων αὐτῆς καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐν τῇ ἠρωϊκωτάτῃ νήσῳ ἑλληνικοῦ στοιχείου. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ περὶ κρητῶν κρίσεις τοῦ μισελληνικοῦ φύλλου μὴ δυνάμεναι νὰ ὦσι ἐχθρικαὶ ἐλλείψει αἰτίας, εἶναι ψυχρόταται, ὡσεὶ προὔκειτο περὶ τῆς τύχης ὑπερωκεανείου τινος μικροῦ λαοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον θὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς «Πρασίνην Βίβλον», ἥτις θὰ διαπραγματεύηται ἀποκλειστικῶς τὸ ζήτημα Ζάππα ὑπὸ τὴν νομικὴν αὐτοῦ ἔποψιν. Ἡ Βίβλος αὕτη θὰ περιέχῃ τὰς ἀπαντήσεις εἰς τὰς νομολογικὰς ἐρωτήσεις ἃς ἀπηύθυνεν ἡ Ρωμουνία πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη. Μέχρι σήμερον ἐλήφθησαν δύο ἀπαντήσεις, ἡ τοῦ Βερολίνου καὶ τῶν Βρυξελλῶν, ἀμφότεραι εὐνοϊκαὶ τῇ Ρωμουνίᾳ, κατὰ τὸ λέγειν τῆς „Ρωμ. Ἀνεξαρτησίας“. Ἀναμένειαι προσεχῶς ἀπάντησις καὶ ἐκ Παρισίων.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 11 τρέχοντος.

Σουλινᾶς· 2 ἀτμόπλοια, 1 ἱστιοφόρον μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 55.

Στόμια Προύθου· οὐδὲν πλοῖον.

Οὐγκένι· 35 πρόσωπα.

Βουρδουζένι· 96.

Πρεδεάλ· 224.

Ἡ ὑγεία πανταχοῦ εὐάρεστος.

Ὁ σημερινὸς „Ρωμοῦνος“ δημοσιεύει ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τῶν ἐθνικο-φιλελευθέρων, προτάσσων αὐτοῦ ἐνθουσιώδες ἄρθρον. Αἱ ἐν τῷ προγράμματι τούτῳ ἀναφερόμεναι μεταρρυθμίσεις εἶναι πολλαὶ· πρωτεύουσι τὰ ζητήματα τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ἐργατῶν διὰ τῆς ἱδρύσεως ἐπικουρικῶν ταμείων, τῆς δημιουργίας ἀγροτικῆς τραπέζης καὶ γεωργικῶν συνδικάτων, τῆς ἑδραιότητος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλ. κλ.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀπηύθυνεν εἰς πάντας τοὺς νομάρχας τοῦ βασιλείου ἐγκύκλιον ἐντελλομένην αὐτοῖς ἵνα μεριμνήσωσι καθ' ἅπαντα τὸν χειμῶνα περὶ τῆς καθαριότητος καὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν πόλεων, ἵνα ἐν περιπτώσει ἐνσκήψεως τῆς χολέρας κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ, ἡ Ρωμουνία εὑρεθῇ προπαρεσκευασμένη.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς λέσχης τῶν ἐθνικο-φιλελευθέρων συνῆλθεν, ὡς προηγγέλθη, προχθὲς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς λέσχης. Ὁ κ. Δημήτριος Στούρζας ἀνέγνω τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος. Ἀπεφασίσθη ἡ ἐκτύπωσις καὶ διανομὴ αὐτοῦ εἰς τὰ λοιπὰ μέλη. Ἡ συζήτησις τοῦ προγράμματος γενήσεται τῇ 25 καὶ 26 τρέχοντος.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑγειονομείου τῆς πρωτευούσης κ. Φέλιξ ἐρωτηθεὶς πόσον χρόνον θὰ διαρκέσωσιν τὰ ἐν τοῖς ρωμουνο-οὐγγρικοῖς σύνορος λοιμοκαθαρτήρια, ἀπήντησεν ὅτι ταῦτα θὰ καταργηθῶσιν εὐθὺς ὡς ἡ χολέρα ἐκλίπῃ ἐν ταῖς γειτνιαζούσαις χώραις.

Ἡ χολέρα ἐκπίπτει καθ' ἡμέραν ἐπαισθητῶς καὶ ἐκεῖ ἔνθα ἐποίησε μεγίστην θραῦσιν, καθ' ἃ δηλοῦται ἐκ τῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ δημοσιευομένων τηλεγραφημάτων. Ἐν Ρωσσίᾳ ἡ ὄφεσις εἶναι ἐπίσης ἐπαισθητὴ καὶ δὴ ἐν Βεσσαραβίᾳ παρὰ τὰ ρωμουνικὰ σύνορα, ἔνθα ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη οὐδὲν ἐγένετο χολερικὸν κροῦσμα.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:

Direction du Journal «Sylloghi»

Bucarest, Str. Covaci 14.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΣΕΜΛΙΝΟΝ, 12 Ὀκτωβρίου.—Ἀπὸ τῆς 7 μέχρι σήμερον 8 κρούσματα καὶ 5 θάνατοι ἐξ ἀσιατικῆς χολέρας. Οἱ προσβληθέντες εἶναι ἐργάται, ἐξ ὧν δύο διατελοῦσιν ἔτι ἀσθενεῖς. Τὸ ἀτμόπλοιόν «Πανονία» ὅπερ τοὺς ἐκόμισε ἐκτελεῖ κάθαρσιν ἐν μέσῳ τοῦ Δουνάβεως. Τὰ σχολεῖα ἐκλείσθησαν.

ΠΕΣΤΗ, 12.—Κρούσματα 19 καὶ 5 θάνατοι.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 12.—Χθὲς 2 κρούσματα, 2 θάνατοι. Ἐν ὅλῳ ἀπὸ τῆς ἐνσκήψεως τῆς νόσου 17,978 κρούσματα καὶ 7,605 θάνατοι.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 12.—Κατὰ τοὺς πρώτους 8 μῆνας εἰσεπράχθησαν ἐκ τῶν φόρων τῶν χωρικῶν 28,600,000 ρουβλ. Ἡ εἰσαγωγὴ ἐν Ρωσσίᾳ ἐφέτος εἶναι πολὺ ὑποδεεστέρα τῆς τῶν παρελθόντων ἐτῶν. 181 ἑκατομ. ρουβλίων ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τοῦ θησαυροφυλακίου τοῦ κράτους.

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ, 12. — Ἀφίκοντο χθὲς ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ πριγκήπισσα Κλημεντίνα. Σήμερον ἐπεσκέψαντο τὴν ἔκθεσιν, ἐν ᾗ παρέμειναν ἱκανὴν ὥραν ἐν τῷ τουρκικῷ τμήματι διὰ τουρκικῶν σημαιῶν ἐστολισμένῳ. Πρὸς τὴν ἑσπέραν πολλοὶ φοιτηταὶ τῆς ἀνωτέρας σχολῆς τῆς Σόφιας ἐλθόντες πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκθέσεως. ἀνευφήμησαν τὸν ἡγεμόνα. Ἐπιτροπὴ τοῦ νομοῦ Χάσκιοϊ μετὰ φανῶν καὶ σημαιῶν παρελάσασα ἐνώπιον τοῦ ἀνακτόρου ἀνευφήμησε τὸν ἡγεμόνα, ὅστις καὶ ἠὐχαρίστησε τῇ ἐπιτροπῇ ἐπὶ τῇ ἀφοσιώσει αὐτῆς εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν θρόνον. Οἱ ὑπουργοὶ Σταμπούλωφ καὶ Γραϊκωφ, ὁ πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Σοβρανίας ἀφίκοντο περὶ τὴν ἑσπέραν. Ἡ ἔκθεσις ἐξακολουθεῖ ἐφελκύουσα πολλοὺς ἐπισκέπτας. Πανταχόθεν τῆς ἡγεμονείας συρρέουσιν ἐπιτροπαί.

ΒΙΕΝΝΗ 12.—Ἡ „Πολιτ. Ἀνταπόκρισις“ ὁμιλοῦσα περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα καὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος προκληθείσης ῥήξεως τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τὴν Ρωμουνίαν, λέγει ὅτι ἡ ἀπότομος ἀπόφασις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δὲν εἶναι παντάπασι δεδικαιολογημένη. Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ ἵνα ἡ διαφορὰ ἐξομαλισθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, καθ' ὅσον τὰ δικαστήρια τῆς χώρας εἶναι τὰ μόνα ἁρμόδια εἰς ἐκδίκασιν ὑποθέσεων ἀναφερομένων εἰς τὴν κυριότητα ἀκινήτων κειμένων ἐν Ρωμουνίᾳ· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ καὶ τρίτοι, κληρονόμοι δῆθεν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, παρουσιάζονται ὡς ἐνδιαφερόμενοι ἐν τῷ ζητήματι τῆς κληρονομίας. Ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ ἐκδικασθῇ κανονικῶς ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῆς χώρας. Ἡ «Πολιτ. Ἀνταπόκρισις» ἐπιδοκιμάζει τὴν διακοίνωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωμουνίας, διακοίνωσιν ὅλως ἀντίθετον καὶ τοῦτο ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ρωμουνίας, τῶν ἐντόνων διακοινώσεων τῆς Ἑλλάδος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΙΣ 12.—Ὁ «Ἀνατολικὸς Κῆρυξ» δημοσιεύει ἄρθρον περὶ διακανονίσεως τοῦ ζητήματος τῶν τουρκικῶν λαχειοφόρων χρεωγράφων. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις θὰ δράξηται τοῦ ζητήματος τούτου καὶ φαίνεται ἐπιθυμοῦσα νὰ ὠφελήσῃ ὑπερβολικῶς τὰς ἐκκυβευομένας λαχειοφόρους ὁμολογίας πρὸς ζημίαν πολλῶν κατόχων. Ἐκ θετικῆς πηγῆς βεβαιοῦται ὅτι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ χρέους δὲν ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος καὶ εἶναι ἥκιστα πιθανὸν ὅτι θὰ συγκατανεύσῃ εἰς τοῦτο.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 12.—Ὁ κ. Λέων Σέϋ προέτεινεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν εἰς τὸ Πάνθεον μεταφορὰν τῶν ὀστῶν τοῦ Θιέρς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 11—12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	3 00	55½	7.65	Σ.
„	3750	57	8.80	Μ.
„	2700	55	8.40	Σ.
„	7000	59	10.25	Μ.
„	2300	57½	9.50	„
„	2150	56	8.40	„
„	3000	54	7.20	Σ.
„	3300	54½	8.65	„
„	3500	53	7.63½	Σ.
„	4000	55½	8.35	Σ.
Ἀραβ.	1500	60½	6.90	Μ.
„	3000	58	6.70	Μ.
„	2500	60	6.90	„
„	1250	60	6.90	„
„	1250	60½	7.	Μ.
„	800	59½	6.75	Κ.
„	10β.	59½	6.80	Βαγ.
„	2000	60	6.75	Μ.
Σίκαλις	3700	51¼	8.05	Κ.
„	3900	52½	8.05	Κ.
„	7000	53	8.10	Σ.
Φασ.	1000	ο)οκ.	9.50	Κ.
„	5β.	„	13.50	Βαγ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	10000	Σῖτος	36000
Ἀραβ.	6500	—	1500
Σίκ.	14000	—	—
Κριθὴ	1500		1200

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 12 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ. (R. per.).	100
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.—
4 „ „ „ „ „	82.50
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	102.50
5 „ „ „ (Iași f. urb).	81.75
1%₀₀ Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	280.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91.75

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1664
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	406—
„ National& . .	200	410
Constr. și lucr. publ.	250	127.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄφεως
Παρισίων	.
Λονδίνου	.
Βερολίνου	.
Ἀμβέρσης	.
Βιέννης.	.
Λίρα ὀθωμανική	.

Βιέννη, 12 8βρίου	ὄφεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.52
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	310.25
Ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	119.—
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	.
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „ .	58.85
„ „ Amsterd. „ .	99.25
Παρίσιοι 12 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4½ % . .	106.15
„ „ 3 %. . . .	99.25
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 „	100.
Δάνειον Ἑλλην. 5 „	327.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	595.
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.56
„ Lot ture.	92.50
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 17
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλανδίας	206.25
„ „ Βερολίνου	122.27
Βερολῖνον 12 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	102.
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	83.25
„ amortis. 5 %. . . .	96.80
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	202.50
Δάνειον δημαρχείου . .	96.
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	.
„ „ Παρισίων δέμ.	.
„ „ Ὁλλανδίας „ .	.
„ „ Βιέννης	
„ „ Ἀμβέρσης „ .	

ΓΑΛΛΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Str. Dreapta No. 28.

Μαθήματα Νεοελληνικῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου Παρισίδου, πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ρουστσουκίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς. 9

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(79)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Ἀποθνήσκω, καὶ τὸ ἀγνοεῖ! Ἐκείνη, ἡ τόσον ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρωπος πρὸς πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν, μένει ἀδιάφορος εἰς τὰς ὀδύνας μου! Πῶς νὰ μὴ ἀναγνωρίσω ἐν τούτῳ ἐπιρροὴν πάθους ξένου!.. Ἐνδέχεται ἄρα ὁ Πριόρος... ἀλλ' ὄχι, δὲν εἶχε συγκατατεθῇ ἐκείνη νὰ ἑνωθῇ μετ' ἐμοῦ; δὲν ὡμολόγησεν ὅτι μὲ ἠγάπα; δύναμαι ν' ἀμφιβάλλω εἰς τῆς Μαλβίνης τὴν εἰλικρίνειαν!... Μ' ὅλον τοῦτο ἐγὼ ἀπέθνησκον, καὶ οὐδὲ λόγος τις ἦλθεν ἐκ μέρους της νὰ μ' ἀναγγείλῃ, ὅτι συμπονεῖ καὶ συμπάσχει...

Μ' ἀπεκρίθη τοὐλάχιστον· διότι, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, οἱ ὀφθαλμοί μου καθ' ἃς στιγμὴν ἐβυθίζοντο εἰς τὸ αἰώνιον σκότος, ἐστράφησαν πρὸς τὴν Μαλβῖναν νὰ τῇ διευθύνωσι τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμόν... Ἀλλ' ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη ἔφθασεν ἄρά γε εἰς χεῖράς της!

Τίς ἀνεδέχθη τὴν ἀποστολήν της! Πρὸς λύσιν δὲ τῆς ἀπορίας τοῦ ταύτης, σείσας βιαίως τὸν κωδωνίσκον.

Κράξον τὴν κυρὰν Γουδδίνην, εἶπε πρὸς τὸν ὑπηρέτην του, εἶναι ἀνάγκη νὰ τῇ ὁμιλήσω.

— Ὁ κύριός μου ἠξεύρει, ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι πλέον ἐδῶ.

— Δὲν βλάπτει· κάπου εἶναι ἀναμφιβόλως· εὑρὲ, ὁδήγησον αὐτὴν ἐδῶ.

Ἦτο δὲ πολὺ δύσκολον νὰ εὑρεθῇ ἡ Γουδδίνη, διότι εἶχε προσκληθῇ εἰς τὴν ἐξοχὴν νὰ περιποιηθῇ ἄλλον ἀσθενῆ, καὶ πολλαὶ ἡμέραι παρῆλθον πρὶν ἔλθῃ.

Ἐλθούσης δὲ Γουδδίνη, τῇ λέγει, δὲν σ' ὑπηγόρευσα ἐπιστολὴν, ἐνῷ ἤμην ἀσθενής; τί τὴν ἔκαμες;

— Συγχωρήσατέ με, κύριέ μου, ἀλλ' ἀγνοῶ... δὲν εἶναι ὅμως ἰδικόν μου τὸ σφάλμα· ἐγὼ δὲν ἠξεύρω νὰ γράφω.

— Τίς λοιπὸν ἔγραψε;

— Κύριέ μου! ἐκείνη ἡ τάλαινα γυνή· ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ εὐσπλαγχνισθῇ τὴν ψυχήν της!

— Ὁποία γυνὴ, ἐπανέλαβεν ἐκεῖνος ἀνυπόμονος, περὶ τίνος μοὶ ὁμιλεῖς;

— Ἡ κ. Βιρτὼν διέταξε νὰ μὴ σᾶς ὁμιλήσῃ κἀνεὶς περὶ αὐτῆς, φοβουμένη βέβαια, μὴ ὑπολάβητε ὡς κακὴν τὴν ἐασίν σας, ἐὰν μάθητε ὅτι ἔγεινε διὰ μαγικῆς ἐνεργείας.

— Τί εἶναι αὗται αἱ φλυαρίαι;

— Αἴ! κύριέ μου, ἐπανέλαβεν ἡ νοσοκόμος, φλεγομένη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διηγηθῇ ὅσα ἠξευρεν· ἂν δὲν ἐφοβοῦμην μὴ μάθῃ ἡ κ. Βιρτὼν, ὅτι ἐγὼ σᾶς ὡμίλησα, ἤθελα σᾶς εἰπεῖ πράγματα τόσῳ παράδοξα...

— Δὲν εἶμαι διατεθειμένος νὰ τὰ ἀκούσω, Γουδδίνη· εἰπέ μοι μόνον, ἂν ἡ ἐπιστολή μου ἐστάλη.

— Κύριέ μου, ἐκείνη ἡ γυνὴ τὴν ἀνεδέχθη, ἀλλὰ δὲν ἠξεύρω τί τὴν ἔκαμεν.

— Ἀλλὰ ποῦ εἶναι ἐκείνη; ποῦ δύναταί τις νὰ τὴν εὕρῃ;

— Παναγία μου Παρθένε! εἶπεν ἡ γραῖα, ποιοῦσα τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, εἰς τὸ συναγώγιον τῶν μάγων ἀναμφιβόλως.

— Εἰπέ μοι, τίς δύναται νὰ μοὶ δώσῃ πληροφορίας περὶ αὐτῆς;

— Μὰ τὴν πίστιν μου, κύριε, ὁ διάβολος μόνος δύναται νὰ τὴν ἠξεύρῃ.

— Ἀλλὰ τίς τὴν ἔστειλεν ἐδῶ;

— Ἡ κυρὰ Μούδη.

— Λοιπόν! Γουδδίνη, ὕπαγε ἀμέσως τώρα νὰ παρακαλέσῃς τὴν Μούδην νὰ ἔλθῃ νὰ τῇ ὁμιλήσω.

Ἦλθεν ἡ Μούδη, δὲν ἔκρινεν δὲ ἀναγκαῖον νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Μαλβῖναν ὅτι ἐζητεῖτο ἐκ μέρους τοῦ Ἐδμῶνος, οὐδὲ νὰ τὴν συμβουλευθῇ.

Κρύψασα δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἐβεβαίωσεν ἁπλῶς τὸν Ἐδμῶνα, ὅτι δὲν ἠξεύρει ποῦ ἔμενεν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος γυνή.

Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ πάλιν ἐν τῇ ὀδυνηρᾷ ἀβεβαιότητι περὶ τῆς τύχης τῆς ἐπιστολῆς του· ὅθεν ἀπεφάσισεν νὰ ὑπάγῃ καὶ πληροφορηθῇ δι' αὐτοψίας τί ἀπέγεινεν ἡ Μαλβῖνα. Χωρὶς νὰ φανερώσῃ δὲ εἰς τινα τὸν σκοπόν του, κατέβη εἰς τῆς κ. Βιρτῶνος, καὶ ἀφοῦ ἐζήτησε συγγνώμην δι' ὅσην ἐνόχλησιν καὶ ἀνησυχίαν τῇ εἶχε προξενήσει ἡ ἀσθένειά του, ἀνήγγειλεν αὐτῇ ὅτι μέλλει νὰ διέλθῃ ἡμέρας τινὰς εἰς ἀγροκήπιον φίλου του.

Ἡ Βιρτὼν, πάντοτε δύσπιστος, προσεπάθησε πολὺ νὰ τὸν ἀποτρέψῃ· ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν πεισματώδη τοῦ Ἐδμῶνος χαρακτῆρα, τὸ νὰ ἐνδώσῃ καὶ νὰ μεταπεισθῇ, ἦτο πάντῃ ἀλλότριον τῆς φύσεώς του.

Ἀναχωρήσας λοιπὸν τὴν ἐπιοῦσαν ἐπορεύθη κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἀβερνέθην, κώμην πλησιεστέραν τῶν λοιπῶν εἰς τὸν πύργον τῆς κ. Κλάρας, καὶ εἰς ἣν διηυθύνοντο αἱ πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ πύργου στελλόμεναι ἐπιστολαί· ὅθεν ὁ Ἐδμὼν ὅπως πληροφορηθῇ ἂν ἡ Μαλβῖνα ἦτο ἐκεῖ, ἠρώτησε τὸν διευθυντὴν τοῦ ταχυδρομείου, ἂν εἶχε λάβει πρὸ πολλοῦ ἐπιστολὰς ἐπιγεγραμμένας πρὸς τὴν κ. Σορκῆ, καὶ συστημένας τῇ κυρίᾳ Κλάρᾳ.

Πρὸς τὴν κ. Σορκῆ, ἀπεκρίθη ὁ ἀγαθὸς γέρων, διευθετῶν τὰ ὀμματοϋάλιά του.

Ναὶ, μίαν χθὲς ἀκόμη τῇ ἔστειλα εἰς τὸ χωρίον τῆς Κλάρας.

Ἐκεῖ εἶναι λοιπόν! ἐφώνησεν ὁ Ἐδμὼν φεύγων.

Ἐκεῖ εὑρίσκεται, ἥσυχος καὶ ἀτάραχος, βέβαια, ἐν ᾧ ἐγώ!... Ἀλλ' ἂς μὴ τὴν καταδικάσω πρὶν τὴν ἀκούσω· διὰ νὰ τολμήσῃ τις νὰ ὑποπτευθῇ κατὰ τῆς Μαλβίνης, πρέπει νὰ ἔχῃ ἀποδείξεις ἐναργεστέρας.

Οὕτω καθ' ἑαυτὸν ὁμιλῶν, ἔφθασεν εἰς τὴν γωνίαν τοῦ περιβόλου τῆς Κλάρας· τότε κατέβη ἀπὸ τοῦ ἵππου, ὃν δέσας εἴς τι δένδρον, ὁδεύει πεζὸς τὸ πρὸς τὸν πύργον ἄγον μέρος τοῦ τοίχου· ἐνῷ δὲ ἐπροχώρει, ἀπαντᾷ κιγκλίδας σιδηρᾶς, ὀπόθεν ἐφαίνοντο ὅλοι οἱ ἐντὸς κῆποι· ἵσταται, νομίζει ὅτι βλέπει... ὄχι, οἱ ὀφθαλμοί του δὲν τὸν ἠπάτησαν· τὸ κοράσιον ἐκεῖνο εἶναι ἡ Φαννή· τὸ ἐγνώρισεν ἐκ τῆς φωνῆς του· καὶ ἀναμφιβόλως ἡ Μαλβῖνα δὲν εἶναι μακράν. Μὲ καρδίαν πάλλουσαν, προσμένει τὴν τύχην, ἣν ἡ εἱμαρμένη τῷ φυλάσσει.

Ἐν ᾧ δὲ ἡ Φαννῆ προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος ἔνθα ἐκάθητο αὐτὸς, παίζουσα ἐπὶ τῆς χλόης, καὶ τερπομένη εἰς συλλογὴν ἀνθέων παρὰ τὸ χεῖλος ῥύακος αἴφνης ἀκούεται φωνὴ καλοῦσα τὸ κοράσιον...

Τὸ αἷμα τοῦ Ἐδμῶνος ὁρμητικῶς κυκλοφορεῖ... ἡ φωνὴ ἐκείνη ὁμοιάζει τὴν τοῦ Πριόρου· μετ' ὀλίγον δὲν ἀμφιβάλλει πλέον τὸν βλέπει, τὸν ἀκούει λέγοντα καθαρώτατα πρὸς τὴν Φαννήν.

Διατί προχωρεῖς πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος; ἐλησμόνησας πόσον λυπεῖς τὴν μητέρα σου μένουσα μόνη εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ῥύακος;

— Ὦ! ἡ καλή μου μήτηρ! ποῦ εἶναι λοιπόν; ἐφώνησε τὸ κοράσιον.

— Ἐλθὲ μαζῆ μου, τέκνον μου, καὶ ταχέως θέλεις τὴν ἰδεῖ...

Τὴν εὗρον, ἐξηκολούθησεν ὑφόνων τὴν φωνήν του καὶ διευθυνόμενος πρὸς γυναῖκα, τῆς ὁποίας τὸ λευκὸν φόρεμα διεκρίνετο διὰ μέσου τῶν φύλλων, καὶ ἥτις ἐφαίνετο ὡς νὰ ἤρχετο εἰς ὑπάντησίν των.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἀς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλα	Μ. Δεληβασκάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμιτια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΔΩ
Δημητρίου Γκίκα, τῆς ὁδοῦ Λιψκάνι, 10.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
μετὰ προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταυροπόλεως.
ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ
τῆς ὁδοῦ Κοβάτσι ἀριθμὸς 2.
ΕΝ ΜΑΓΑΖΙΟΝ
(παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Φιέσκι).
ΕΙΣ ΣΤΑΥΛΟΣ ἐν τῇ αὐλῇ.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς ἑταιρείας „Δακίας-Ρωμουνίας“, ὁδὸς Λιψκάνι, ἀριθμ. 1.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστιχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικὰ, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΜΙΝΕΡΒΑ“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομψότατον ξενοδοχεῖον ΜΙΝΕΡΒΑ, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοῦντα μετὰ τῆς ἁβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ. Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοῖς Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνίσταται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίᾳ

1420
NEVRALGIELE
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usurează şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele*, *Gastralgia*, *Sciatica*, *Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potŭ gâsi la toţi Droghistii şi Farmacist i.*

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea in medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate in easurile de *Chlorosă, Anemie, Culori patide, Perderi de Sânge, Debilitate Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui*, in urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ inghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, in special destinat copiilor.

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie,** de PARIS, *care se póte gâsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1419

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησίᾳ . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρβ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν ἕν, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1 δραχμὴ ἕν, λοιπῶν 50 λεπτά.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ σ. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 16)28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5030

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✻ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 15 Ὀκτωβρ. 1892.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

(Ὑπὸ τῆς παρισινῆς „Ἐφημερ. τῶν Συζητήσεων")

Σύμπας ὁ ἑλληνισμὸς ἀπὸ τοῦ Δυρραχίου μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης εὑρίσκεται κατ' αὐτὰς ἐν ἀναστατώσει. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα φανταστικῶν σκευωριῶν καὶ συνωμοσιῶν ὁμοῦ μὲ πρόσφυγας Κρῆτας αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ συνέλαβον τὸν διευθυντὴν τοῦ ἑλληνικοῦ γυμνασίου Μοναστηρίου· τοῦτο δὲ βεβαίως ἀρκεῖ ὅπως διεγείρῃ τὴν μῆνιν τῶν ὀπαδῶν τῆς Μεγάλης Ἰδέας τῶν διεξαγόντων ἀπό τινων ἐτῶν δυσχερῆ ἀγῶνα ἐναντίον ἀντιπάλων τολμηρῶν καὶ θρασέων.

Μέχρι τοῦ ἡμίσεως εἰσέτι τοῦ παρόντος αἰῶνος πᾶν τὸ μὴ ὀθωμανικὸν ἐν Μακεδονίᾳ ἦτο ἑλληνικόν. Ἡ ἑλληνικὴ ἦτο ἡ γλῶσσα τοῦ τόπου· εἰς τὸν ἑλληνικὸν κλῆρον ὑπήγοντο πάντες, ὅλων δὲ τὸ ὄνειρον ἦτο ἡ Μεγάλη Ἑλλάς. Οὐδέποτε ὁ ἑλληνισμὸς ἔσχε αἰθριώτερον πρὸ αὐτοῦ ὁρίζοντα.

Δυστυχῶς τὴν ἐπιοῦσαν τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου οἱ ρῶσσοι, οἵτινες μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἦσαν οἱ δραστηριώτεροι ὑπέρμαχοι τοῦ Πανελληνισμοῦ ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου, ἐνόμισαν ὅτι συνέφερεν αὐτοῖς ν' ἀφυπνίσωσι τὸ καθεῦδον αἴσθημα τῶν ἀνὰ τὴν χερσόνησον σλαύων καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐστράφησαν πρὸς τοὺς Βουλγάρους.

Οὕτω λοιπὸν ἐγεννήθη ὁ παμβουλγαρισμὸς ὅστις ἐντὸς βραχέος ἐκραταιώθη τόσον, ὥστε τῷ 1872 ἡ βουλγαρικὴ ἐκκλησία ἀποχωρίζετο τῆς ἑλληνικῆς, τὸ δὲ ἐθνικὸν αἴσθημα τοῦ λαοῦ ἐφαίνετο τόσῳ ζωηρὸν ὥστε νὰ δημιουργήσῃ ἐπὶ στιγμὴν ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Μεγάλην Βουλγαρίαν. Ἡ βερολίνειος ὅμως συνθήκη ἀνέβαλε τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου τούτου, οὗ ὅμως ἡ μὴ πραγματοποίησις δὲν διεσκέδασεν αὐτό.

Ἡ Ρωσσία ἐξηκολούθει ὑποδαυλίζουσα τὰς βουλγαρικὰς ἐλπίδας· μετὰ τὴν ῥῆξιν ὅμως αὐτῆς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἐκ Σόφιας ἐδίδοντο πλέον τὰ προστάγματα. Βουλγαρικὰ σχολεῖα ἱδρύθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν τόσῳ δὲ εὐδοκίμησαν ὥστε ὁ ἑλληνισμὸς ἔχανε καθεκάστην ἔδαφος.

Οἱ βούλγαροι δὲν ἦσαν ὅμως τὸ μόνον σλαυικὸν στοιχεῖον τῆς χερσονήσου. Ἐν τῇ ἀφυπνίσει τῆς ἐθνικῆς συναισθήσεως ἠκολούθησαν αὐτοὺς καὶ οἱ σέρβοι, οἵτινες καὶ ἐξεμεταλεύθησαν τὴν ῥῆξιν Βουλγαρίας καὶ Ρωσσίας πρὸς ἴδιον ὄφελος.

Ἡ Ρωσσία τὴν σήμερον ἔρχεται αὐτοῖς ἐπίκουρος, ἡ δὲ Παλαιὰ-Σερβία στρέφει ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ βλέμματα πρὸς τὸ Βελιγράδιον. Ταὐτοχρόνως καὶ οἱ βλάχοι μιμούμενοι τοὺς Σλαύους ἐνεθυμήθησαν ὅτι καὶ αὐτοὶ ποτὲ ἦρξαν τῆς χώρας, εἰς δὲ τὴν φωνὴν τοῦ Ἀποστόλου Μαργαρίτου καὶ τοῦ γάλλου Φαβεϋριάλ, ὅστις ἐνεστερνίσθη τὰ ὄνειρα τῶν βλάχων, ἤρξαντο οὗτοι κατερχόμενοι τοῦ Πίνδου, ἔνθα ὁ διωγμὸς ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ ζητήσωσι καταφύγιον, διαδίδοντες εἰς τοὺς ἐκ τῶν πεδιάδων θεωρουμένους ὡς ἕλληνας, ὅτι ρωμουνικὸν αἷμα ῥέει εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν. Καὶ ταῦτα χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τοὺς ἀλβανοὺς οὓς ἀνέκαθεν ὁ πανελληνισμὸς εὗρεν ὄχι τόσον πειθήνια ὄργανα. Πάντα ταῦτα βεβαίως ἦσαν ἀλλεπάλληλοι καίριοι προσβολαὶ ἐναντίον τοῦ ἑλληνισμοῦ· εἰς ἐπίμετρον δὲ ἡ Πύλη ἔβλεπεν εὐχαρίστως τὰς ἀναφυομένας μεταξὺ τῶν ραγιάδων διαιρέσεις, ἐχούσας ὡς ἀποτέλεσμα μίσῃ καὶ πάθη ἀδιάλλακτα, ἅτινα πράγματι ὑπεδαύλιζε καίτοι φαινομένη ὅτι προσπαθεῖ νὰ διαλλάξῃ αὐτά.

Ἀλβανοὺς, Σέρβους καὶ Βλάχους, τοὺς μὲν μετὰ τοὺς δὲ ηὐνόησε πρὸς βλάβην τῶν ἑλλήνων, σήμερον δὲ ὁλόκληρον αὐτῆς τὴν εὔνοιαν ἐπιδεικνύει ὑπὲρ τῶν βουλγάρων.

Αἱ σχολαὶ αὐτῶν εὐνοοῦνται ἐν τοῖς ἀνωτέροις κύκλοις. Πάντες ἐνθυμοῦνται τὰ πρό τινος παραχωρηθέντα εἰς βουλγάρους ἐπισκόπους βεράτια πρὸς μεγάλην ζημίαν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνισμοῦ καὶ παρὰ τὴν θορυβώδη μῆνιν τῶν ἑλλήνων οὗτοι οὐχ ἧττον ὑπόκεινται εἰς μυρίους πειρασμοὺς οὓς ὀθωμανὸς νομάρχης γινώσκει νὰ προσπορίζῃ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτόν.

Ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐν Κρήτῃ ταραχῶν αἵτινες ἐξῆψαν πάσας τὰς ἑλληνικὰς φαντασίας, ἡ θέσις τοῦ ἑλληνισμοῦ κατέστη ἄκρως δυσχερὴς, καθ' ἑκάστην δὲ χαλκεύονται ἀνυπόστατοι συνωμοσίαι συνεπαγόμεναι συλλήψεις. Οἱ ἕλληνες φλυαροῦν πολὺ καὶ εὐκόλως σκευωροῦν, ὡς ἐκ τούτου δὲ παρέχουσι γονιμότατον ἔδαφος εἰς ραδιουργίας τῶν ἀντιπάλων των.

Πρὸ δύο ἐτῶν τὸ πλεῖστον τῶν ἑλλήνων κατοίκων τῆς Καστορίας παρεστάθη ὡς ἐνεχόμενον εἰς ὑπόθεσιν λίαν λεπτὴν, μόνον δὲ πεντακόσιαι ὀθωμανικαὶ λίραι κατίσχυσαν τῶν καταγγελέων· σήμερον τὸ ποσὸν τοῦτο ἴσως δὲν ἀρκεῖ καὶ θὰ χρειασθῇ πολὺ μεῖζον ἵνα καταδείξῃ εἰς τὰς ὀθωμανικὰς ἀρχὰς τὴν ἀθωότητα προσώπου σημαίνοντος οἷος ὁ διευθυντὴς τοῦ ἑλληνικοῦ γυμνασίου Μοναστηρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ νέος πρόεδρος τοῦ Παρνασσοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτης ἀναλαμβάνων τὴν προεδρείαν δι' ὡραίων λόγων ἀπεικόνισε τὴν σκληρὰν ἀπώλειαν ἣν ὑπέστη ὁ σύλλογος, καὶ ἡ κοινωνία τῶν γραμμάτων διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀναστασίου Βυζαντίου, ὅστις, ὡς εἶπεν, οὐ μόνον ὑπῆρξεν ἔξοχος ἀριστοτέχνης τοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ κατώρθωσεν εἰς ἐφήμερα ἔργα, οἷα εἶναι τὰ προϊόντα τοῦ καλάμου τῶν δημοσιογράφων, νὰ ἐπιθέσῃ τὴν σφραγῖδα ἀνεξαλείπτου διαρκείας. Προέτεινε δὲ ὅπως ὁ σύλλογος, τιμῶν τὴν μνήμην τοῦ πολυκλαύστου ἀνδρὸς καὶ ὑπερόχου λογοτέχνου, τελέσῃ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ συ[illegible] ἐπίσημον πολιτικὸν μνημόσυνον. Ὁ σύλλογος ὁμοθύμως ἀποδεξάμενος τὴν πρότασιν τοῦ προέδρου αὐτοῦ, ἀνέθηκεν εἰς ἓν τῶν τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ, ὅπως ἐξ ὀνόματος τοῦ συλλόγου πλέξῃ τὸ ἐγκώμιον τοῦ πολυθρηνήτου δημοσιογράφου καὶ διπλωμάτου κατὰ τὸ τελεσθησόμενον τοῦτο πολιτικὸν μνημόσυνον.

✻ Κατὰ τὰς ἐκ Μεσολογγίου εἰδήσεις, θίασος ἐρασιτεχνῶν ἔδωκε κατ' αὐτὰς παράστασιν αὐτόθι, ἧς ἡ πρόσοδος διετέθη πρὸς ἵδρυσιν ἀναθηματικῆς στήλης ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ νησιδίου τῆς Κλεισόβης, ὅπου κατήγαγε τὴν ὁμώνυμον νίκην ὁ στρατηγὸς Τζαβέλλας. Ἡ εὐγενὴς ἰδέα ἀνήκει εἰς τὸν γυμνασιάρχην κ. Δουκάκην. Οὗτος, ὢν ἄλλοτε ἐν Μεσολογγίῳ, συνέστησεν ἐπιτροπείαν, ἐργασθεὶς δὲ δραστηρίως καὶ ὑποστηριχθεὶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως συνέλεξε 5,000 περίπου δρ. ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ περιφραχθῇ διὰ τοίχου τὸν νησίδιον, νὰ ἱδρυθῇ δὲ ἐν αὐτῷ μνημεῖον διαιωνίζον τὸ ἡρωϊκὸν κατόρθωμα τοῦ Κίτσου Τζαβέλλα καὶ τῶν συναγωνιστῶν. Ἡ περιτείχισις ἐξετελέσθη τότε ὡς μᾶλλον ἐπείγουσα, καθόσον ἡ θάλασσα, περιτρώγουσα τὰς ἀκτὰς τῆς νησίδος, εἰργάζετο νὰ ἐξαφανίσῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Δὲν ἀρῆκεν ἐπ' αὐτῆς ἄλλο τι πλὴν τοῦ περιβόξου ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ μίαν καλύβην ἁλιευτικήν. Τὰ ὑπόλοιπα τῶν χρημάτων ἀνερχόμενα εἰς 3,500 δρ. κατετέθησαν ἐν τῇ ἐθνικῇ τραπέζῃ.

✻ Οἱ κυνηγοὶ ἐν Θήρᾳ κατέχονται ἐφέτος ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν συλληφθεισῶν ἢ φονευθεισῶν ὀρτύγων καὶ τρυγόνων. Ἡ συρροὴ ἰδίως τῶν ὀρτύγων ἐν Θήρᾳ ὑπῆρξεν ἐφέτος πρωτοφανὴς, προῆλθε δὲ ὡς κρίνουσιν οἱ εἰδότες ἐκ τοῦ ἀρτίως ἀνιδρυθέντος ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ φάρου καὶ τεθέντος εἰς λειτουργίαν. Πρωΐαν μάλιστά τινα ἀνεῦρον περὶ τὰς τετρακισχιλίας παχυτάτας ὄρτυγας περὶ τὸν φάρον πνιγμένας ἐντὸς τῆς θαλάσσης.

✻ Ἐν τῇ πρώτῃ συνεδρίᾳ τοῦ συλλόγου «Παρνασσοῦ» ὑπεβλήθη πρότασις ὅπως ὁ σύλλογος πρωτοστατήσῃ εἰς τὴν ἀναδάσωσιν τῆς Ἑλλάδος· Προὐτάθη δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὅπως ὁ σύλλογος ἀπευθύνῃ ἔκκλησιν πρὸς τοὺς πολίτας καὶ διενεργήσῃ κοινοὺς ἐτησίους ἐράνους ἵνα ἐκ τοῦ σχηματισθησομένου ποσοῦ προβῇ τὸ πρῶτον εἰς τὴν τμηματικὴν ἀναδάσωσιν τῶν περὶ τὰς Ἀθήνας λόφων, εἶτα δὲ ὀργανώσῃ καὶ τὴν κατ' ἐπαρχίας σύστασιν ὁμοίων ἐπιτροπῶν ἐξ ἀντεπιστελλόντων ἐκεῖθεν μελῶν αὐτοῦ πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ ἰδίου κατὰ τόπους σκοποῦ. Ὁ προτείνων ἀνέφερε τὰ παραδείγματα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἑταιριῶν καλλωπισμῶν αἵτινες ἐπετέλεσαν ἐκεῖ λαμπρὰ ὄντως ἔργα. Ἡ πρότασις ἐγένετο ὁμοθύμως ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ συλλόγου, ἐξελέγη δ' ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν τοῦ συλλόγου, ὅπως σκεφθῇ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ποθούμενον.

✻ Ἀπὸ τῆς 16 Αὐγούστου μέχρι σήμερον ἐξήχθη σταφιδόκαρπος ἐξ ὅλων τῶν λιμένων τοῦ κράτους, εἰς Ἀγγλίαν 40,000 τόννοι, εἰς Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν 6,000, εἰς Καναδᾶν 1000, εἰς Αὐστραλίαν 1,200, εἰς Γαλλίαν 5,500, εἰς Γερμανίαν 750, εἰς Βέλγιον καὶ Ὁλλανδίαν 2,500 καὶ εἰς Τεργέστην 900, ἤτοι ἐν ὅλῳ 57,850. Εἶναι δὲ ὑπὸ φόρτωσιν ἤδη δι' Ἀγγλίαν 7,000 τόννοι καὶ Γερμανίαν 1900. Τὸ ὁλικὸν ἄρα ποσὸν ἐξαγωγῆς ἀνέρχεται εἰς 66,750 τόννους. Κατὰ πιθανοὺς ὑπολογισμοὺς ὑπολείπονται ἐν Ἑλλάδι αἱ ἐπόμεναι παρακαταθῆκαι. Ἐν Φιλιατροῖς Πάτραις καὶ Ζακύνθῳ 3,000 τόννοι, ἐν Γαργαλιάνοις 2,500, ἐν Κυπαρισσίᾳ 500, ἐν Μεθώνῃ, Πύλῳ καὶ Λιγουδίστῃ 1500, ἐν Καλάμαις, Νησίῳ καὶ Κορώνῃ 9,000, ἐν Πύργῳ καὶ Ὀλυμπίᾳ 13,000, ἐν Κάμπῳ ἐκτὸς Ἀμαλιάδος 7,000, ἐν Ἀμαλιάδι 2,000, ἐν Πάτραις 1200, ἐν Ἰονίοις νήσοις, ἐν Κόλπῳ καὶ Αἰγίῳ 13,500, ἤτοι ἐν ὅλῳ 53,200. Ἐν ὅλῳ τόννοι 119,950 ἐξαχθέντες καὶ ἀπομένοντες ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῷ ποσῷ τούτῳ περιλαμβάνονται 10,000 περίπου τοῦ παλαιοῦ καρποῦ, μέρος τοῦ ὁποίου ἐξήχθη καὶ ἀπεστάλη εἰς Γαλλίαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀνέμιξαν μετὰ τῶν εὐτελῶν ποιοτήτων τῶν Καλαμῶν καὶ τοῦ Πύργου. Ἀσφαλῶς ἐκεῖθεν δύνανται τις νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐφετεινὴν ἐσοδείαν εἰς 110,000 τόννων, ἤτοι 230,000,000.

✻ Πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν διάδοχον προσῆλθε καὶ ὑπέβαλε τὰ ἑαυτοῦ σέβη ὁ ὁπλαρχηγὸς Γ. Λεβεντάκης ἐκ τοῦ χωρίου Θερίσσου τῶν Κυδωνιῶν τῆς Κρήτης. Ἅλκιμος καὶ ὠκύπους νεανίας τὸ 1867 κατὰ τὴν αἱματηρὰν μάχην τῆς Γωνιᾶς Κισσάμου τὴν 14 Ἰουνίου ἀφεῖλε τῶν ἐχθρῶν μίαν σημαίαν εἰσβαλὼν εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ καὶ ἐπενεγκὼν τὴν τροπὴν καὶ τὴν σύγχυσιν. Τὴν σημαίαν ταύτην ἐδωρήσατο πρὸς τὸν διάδοχον ὁ γενναῖος κρὴς κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον. Ἡ Α. Υ. ἐδέξατο αὐτὸν εὐμενῶς καὶ ἔσφιγξε τὴν χεῖρα τοῦ ἀνδρείου ἀγωνιστοῦ συγχαρεὶς αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀνδραγαθίᾳ. Ὁ δὲ σφριγῶν ἔτι καὶ ἀκμαῖος ὁπλαρχηγὸς ἠξίωσε τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ εὐέλπιδος διαδόχου.

✻ Περιοδεύων ἀνταποκριτὴς ἐπισκεφθεὶς τὴν ἐν Θεσσαλίᾳ περιώνυμον μονὴν τῶν Μπεχτασίδων δερβισσῶν, ἀπέστειλε τὴν ἑξῆς περιγραφήν: «Ἡ μονὴ, αὕτη τρίωρον τῆς Φαρσάλου ἀπέχουσα, κειμένη δὲ εἰς θέσιν ἀγρίαν καὶ τρομακτικὴν, ἦτο τὸ πάλαι χριστιανικὸν μοναστήριον, ὡς ἀποδεικνύει ὁ βυζαντινὸς ρυθμὸς τοῦ τεμένους, ἀπαράλλακτος πρὸς τὸν ρυθμὸν τῶν βυζαντιανῶν ναῶν, κατελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς τουρκικῆς κατακτήσεως. Ἐν τῷ τεμένει σώζεται ἔτι ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, πολλῆς ἀπολαύουσα ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ ἀπὸ μέρους τῶν μουσουλμάνων δερβισσῶν, οἵτινες τιμῶσι καὶ σέβουσι λίαν τὸν ἅγιον Γεώργιον. Τὴν εἰκόνα ταύτην εἶδον εὑρισκομένην εἰς κατάλληλον θέσιν τοῦ ναοῦ. Καλύπτεται ὑπὸ σκέπης, καίει δὲ διαρκῶς πρὸ αὐτῆς κανδήλιον, ἀναπτόμενον μετὰ φόβου καὶ τρόμου ὑπό τινος τῶν δερβισσῶν, ἐπιφορτιζομένου πρὸς τοῦτο κατὰ σειρὰν, ὑποχωροῦντος δὲ μετὰ τὸ ἄναμα χωρὶς νὰ στρέψῃ τὰ νῶτα πρὸς τὸν ἅγιον, ἵνα μὴ τιμωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀλὰχ, ὡς μοῦ εἶπεν ἐρωτηθεὶς εἷς τῶν δερβισσῶν. Ἡ μονὴ αὕτη περιέχει 12 μοναχοὺς, πάντας ἀλβανοὺς καὶ ἑλληνογλώσσους, λίαν δὲ φιλοξένους καὶ περιποιητικούς. Ὁ ἡγούμενος ἢ μπαμπᾶς, εὐσεβὴς καὶ θεοφοβούμενος ἄνθρωπος, κέκτηται γνώσεις εὐρείας, οἱ δὲ δερβίσσαι εἰσὶν ἄνθρωποι ἐνάρετοι Ὁ τεκὲς οὗτος τῶν Μπεχτασίδων κατέχει εὐρυτάτας γαίας καθ' ἅπαν τὴν Θεσσαλίαν, ἡ δὲ ὅλη αὐτοῦ περιουσία, ἀνέρχεται, κατὰ τὸν μπαμπᾶν, εἰς τρία ἑκατομμύρια περίπου δραχμῶν. Ἐκ τοῦ Τεκὲ δὲ τούτου ἀποζῶσι πλῆθος ἀλβανῶν καὶ χριστιανῶν, ἐργαζομένων εἰς τὰ κτήματά του, οἱ δὲ χριστιανοὶ ἐδημιούργησαν πλησίον τοῦ Τεκὲ χωρίον καλούμενον Ἰρινὶ καὶ οἰκούμενον ὑπὸ 30 οἰκογενειῶν. Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἀνηγέρθη καὶ ναὸς τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου δαπάνῃ τῶν δερβισσῶν»

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

Ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐκ Βιτωλίων τῆς ἀντιπολιτευομένης «Vointa Nationala» ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς θαυμάσια... διὰ τὴν ἀνακρίβειαν αὐτῶν·

„Παρὰ τὴν κρίσιμον οἰκονομικὴν θέσιν ἐν ᾗ οἱ ἕλληνες εὑρίσκονται, παρὰ τὴν χρεωκοπίαν ὑφ' ἧς ἐπαπειλοῦνται, ἐμμένουσι πεισματωδῶς ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῶν, προσπαθοῦντες νὰ δημιουργήσωσιν ἐκ τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας νέαν Ἑλλάδα, ὡς καὶ ἐκ τῶν διαφόρων λαῶν, ἤτοι ρωμούνων, βουλγάρων καὶ ἀλβανῶν, ἑλληνικὸν λαὸν ἀκραιφνῆ (pur sang). Ἀποστέλλονται αὐτόθι λεγεῶνες διδασκάλων, ἰατρῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων κτλ. μετὰ τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς τοῦ προσηλυτίζειν εἰς τὸν πανελληνισμόν. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ὅμως μετὰ πολλὰς προσπαθείας ἀνεκάλυψε πάσας τὰς ἀπορρύφους σκευωρίας τῶν ἑλλήνων ἃς καὶ ἐξεμηδένισε. Παρὰ τοῖς ἐν Βιτωλίοις ταραχοποιοῖς οἵτινες καὶ εἰς ἀδιάκοπον εὑρίσκοντο ἀλληλογραφίαν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ ποιήσασαι ἐρεύνας, ἀνεκάλυψαν πλῆθος ἐνοχοποιητικῶν

ἐγγράφων. Οἱ ἕλληνες, ὡς αὐτουργὸν τῆς καταγγελίας ταύτης ὑπέλαβον Μαυρογιάννην τινὰ βιβλιοπώλην· ἐφ' ᾧ καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐξαφανίσωσι παντὶ μέσῳ τὸ τόσῳ ἐπίφοβον δι' αὐτοὺς πρόσωπον τοῦτο. Θεωροῦντες αὐτὸν ὑπήκοον ἕλληνα εὗρισκον τὸ πρᾶγμα εὐκολώτατον. Ὅθεν, τῇ Κυριακῇ 27 Σεπτεμβρίου, ὁ ἐν Βιτωλίοις ἕλλην πρόξενος πέμπει τὸν καβάσην αὐτοῦ καὶ τὸν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ προξενείου, ὡπλισμένους ἀμφοτέρους μέχρις ὀδόντων καὶ συνοδευομένους ὑπὸ τοῦ γραμματέως Σκάση παρὰ τῷ ρηθέντι Μαυρογιάννῃ, ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν ζῶντα ἢ νεκρὸν καὶ ἀγάγωσιν εἰς τὸ προξενεῖον. Οἱ δύο καβάσαι καὶ ὁ γραμματεὺς διελθόντες ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ πομπωδῶς τὰς ὁδοὺς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἑαυτῶν ἀποστολῆς καὶ ἵνα ἀναδειχθῶσιν ἐφάμιλλοι τῷ κυρίῳ αὐτῶν, εὗρον ἐπὶ τέλους τὸν πολυζήτητον Μαυρογιάννην ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ.

Ὡς τίγρεις καὶ οἱ τρεῖς ἐπιπεσόντες ἐπ' αὐτοῦ καὶ ῥίψαντες κατὰ γῆς καὶ ἔδεσαν αὐτὸν καὶ τοσοῦτον ἀνηλεῶς ἔτυψαν ὥστε τὸ ἀτυχὲς θῦμα ἐλειποθύμησεν. Ἵνα δὲ τὴν πατριωτικὴν ταύτην πρᾶξιν ἀναδείξωσιν καὶ λαμπροτέραν ἔτι οἱ μανιώδεις καβάσαι καὶ ὁ γραμματεὺς ἐξεδήλωσαν τὴν ἑαυτῶν ἐκδίκησιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ καταστήματι πραγμάτων, θραύσαντες καὶ καταστρέψαντες πάντα τ' ἀντικείμενα πρὸς ὁλοσχερῆ καταστροφὴν τοῦ δυστυχοῦς ὄν, κακῶς ἔχοντα ἔσυραν εἰς τὸ προξενεῖον παρέχοντες κατὰ τὰς ὁδοὺς ἃς διῆλθον δείγματα σπανίον βανδαλισμοῦ.

Τὸ θέαμα ἐπανελήφθη ἐν τῷ προξενείῳ. Ὁ πρόξενος ἔχων εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ τὸ θῦμα, ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ διὰ ῥάβδου· οὕτω δὲ ἐπέστεψε τὸ ἔργον τῶν γενναίων αὐτοῦ ὑπαλλήλων. Ἡ πρᾶξις αὕτη τιμᾷ ἐξόχως τὸν πρόξενον. Ἵνα δὲ ἀφαιρέσῃ ὡς τάχιστα τῶν χειρῶν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν τὸν Μουρογιάννην παρέδωκεν αὐτὸν τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ εἰς τοὺς δύο καβάσας, ἵνα κομίσωσιν αὐτὸν τάχιστα εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἔνθα ὤφειλε νὰ ἐξιλεώσῃ τὴν δῆθεν προδοσίαν αὐτοῦ, ἀναβαίνων τὰς βαθμίδας τῆς λαιμητόμου. Ἀλλὰ παρὰ πάσας τὰς προφυλάξεις αὐτῶν, αἱ ἀρχαὶ μαθοῦσαι τὸ γεγονὸς τῇ αὐτῇ τῆς ἀναχωρήσεως ἑσπέρᾳ ἐτηλεγράφησαν πανταχοῦ τῆς χώρας ἵνα ἐλευθερώσωσιν τὸν Μαυρογένην ἐκ τῶν χειρῶν τῶν δύο καβάσιδων καὶ πέμψωσιν αὐτὸν εἰς Βιτώλια, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ὁ Μαυρογιάννης ἀπελύθη ἐν Βιτωλίοις. Ὁ ἕλλην πρόξενος ὠργίσθη, ἐδήλωσε στεντορείως ὅτι θὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν δικαίων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπηκόων κλ. Ἀλλ' ὅταν τὸν νόμον κρατοῦντες οἱ τοῦρκοι ἀπέδειξαν αὐτῷ ὅτι ὁ Μαυρογέννης εἶναι ἄγνὸς ὑπήκοος τοῦρκος, τότε ὁ πρόξενος ἐσίγησεν. Ἰδοὺ πῶς ἔχει τὸ ζήτημα. Ὁ ρηθεὶς Μαυρογιάννης κατάγεται ἐκ δήμου τινος τουρκικῆς ἐπαρχίας κειμένης παρὰ τὸν Ἄθω. Τῷ 1882, ὅτε ἡ Θεσσαλία παρεχωρήθη τῇ Ἑλλάδι, ὁ Μαυρογιάννης ἦτο ἐπιθεωρητὴς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικῶν σχολείων. Ἵνα ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις μὴ παρεμβάλῃ κωλύματα εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Μαυρογιάννη, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπέδωκεν αὐτῷ ἑλληνικὸν διαβατήριον παριστῶν αὐτὸν ὡς ἕλληνα ἐκ Θεσσαλίας.

Ἐξερευνηθέντων ὅμως τῶν τουρκικῶν μητρώων, εὑρέθη ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ Μαυρογιάννη ὀνομαζόμενος Ζαχαρίας Μουμτζῆς (κηροποιὸς) ἀπέτισε μέχρι τοῦ 1882 πάντα τὰ τῇ τουρκικῇ κυβερνήσει ὀφειλόμενα τέλη καὶ μόνον μετὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένετο ἄφαντος. Ἀνεκαλύφθη ἄρα ἡ ἀλήθεια τοῦ πράγματος, ὡς καὶ ἡ ἀπάτη τῶν ἑλλήνων".

Ὦ ἀφέλεια τοῦ ἀνταποκριτοῦ! Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῶν «Συλλόγων» περιγραφὴν τοῦ γεγονότος, θεωροῦμεν περιττὴν τὴν διάψευσιν τοῦ ἀνωτέρω παραμυθίου, ὅπερ ἀναδημοσιεύομεν ἐκ τῆς «Voința Națională» ἁπλῶς πρὸς τεκμηρίωσιν τοῦ πῶς γράφεται ἡ Ἱστορία ἐνταῦθα.

ΗΓΕΜΩΝ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ἐκ Βάρνης ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ἕλλην Μητροπολίτης κ. Πολύκαρπος μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Ἐφορείας τῶν σχολείων τῆς ἑλληνικῆς Κοινότητος ἐπεσκέψατο πρὸ ἡμερῶν τὸν Ἡγεμόνα ἐν τῷ μεγάρῳ «Σάνδροβο». Ἰδιαίτερος διαγγελεὺς ἀνήγγειλε τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Πανιερότητος ὁδηγηθείσης εἰς ἰδιαιτέραν αἴθουσαν πρὸς ἀνάπαυσιν, ὁπόθεν ὡδηγήθη εἰς τὴν ἐπίσημον αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Ἐκεῖ ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἔθλιψεν εὐμενέστατα καὶ οἰκειότατα τὴν χεῖρα τοῦ ἱεράρχου ἐκφράσασα τὴν ἡγεμονικὴν Αὐτοῦ εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ εὐχαριστήσει καὶ τοῖς αἰσθήμασιν ἃ πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα τρέφουσιν οἱ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν Αὐτῆς δικαιοδοσίαν χριστιανοί, μεθ' ὃ ὁ μητροπολίτης προσεφώνησε τὰ ἑξῆς:

Ὑψηλότατε!

«Παρουσιαζόμενος τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Βασ. Ὑψηλότητος ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν χριστιανῶν, προσφωνῶ Σοι ἐξ ὀνόματος αὐτῶν τὸ «ὡς εὖ παρέστητε μετὰ τῆς Σεπτῆς Ὑμῶν μητρός»· καθυποβάλλων δὲ τὰ σέβη αὐτῶν τε καὶ ἐμοῦ καὶ τὴν πλήρη ἀφοσίωσιν πρὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ Ὑμῶν θρόνου, εὔχομαι τὴν εὐκλειαν πρὸς εἰρηνικὴν διαβίωσιν τῶν ἄνωθεν Ὑμῖν ἐμπεπιστευμένων ὑπηκόων, δόξαν δὲ καὶ εὐκλειαν τῆς Βουλγαρίας! Ζήθι!»

Εὐχαριστήσας ὁ ἡγεμὼν ἤρξατο νὰ ἐρωτᾷ εὐμενέστατα τὴν Α. Π. περὶ τῶν κατ' αὐτὴν, τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς παρέσχε τῇ Ἐκκλησίᾳ, μετὰ ζωηροῦ δὲ ἐνδιαφέροντος περὶ τοῦ βίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, οὗ ἐθαύμασε τὰς ἀλλεπαλλήλους προαγωγάς, ἐξέφρασε δὲ τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν Βαρναίων διὰ τὴν πρὸς Αὐτὸν ἀφοσίωσιν, ἧς πολλάκις πεῖραν ἔλαβε μέχρι τοῦδε.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένετο λόγος περὶ ἐκμαθήσεως ξένων γλωσσῶν, ὅπου ὁ ἡγεμὼν ἀνέπτυξε τὴν ἰδιάζουσαν κλίσιν, ἣν ἠσθάνετο παῖς ὢν εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, τοῦτο δὲ εἶπε μὲ διηυκόλυνε καὶ εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς βουλγαρικῆς γλώσσης. Δόγου δὲ γενομένου περὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης, ὁ Μητροπολίτης εἶπεν ὅτι αὕτη ἔχει τὴν προσήκουσαν θέσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ· ὁ δὲ ἡγεμὼν προσέθηκε τὰ ἑξῆς:

«Καὶ ὅμως ἡ λαλουμένη ἑλληνικὴ γλῶσσα τόσῳ μοὶ ἀρέσκει, ὥστε ὁ ἦχος καὶ μόνον τῆς ἀπαγγελίας αὐτῆς μὲ εὐφραίνει!»

Ἐκ τούτου ἡ Α. Π. λαβοῦσα ἀφορμὴν εἶπεν ὡς ἀπάντησιν·

«Διὰ τοῦτο Ὑψηλότατε καὶ οἱ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν μου χριστιανοὶ μοχθοῦσι καὶ ἀγωνίζονται, ἵνα μὴ ἀπολέσωσιν ἐκ τῶν σχολείων των τὴν μητρικὴν γλῶσσαν, ἣν παρέδωκαν αὐτοῖς κατόπιν τόσων κόπων οἱ πατέρες ἡμῶν, πιστεύουσι δὲ ὅτι τὴν ἀπώλειαν αὐτῆς δὲν θὰ θρηνήσωσιν εἰς τοὺς εὐκλεεῖς χρόνους τῆς ἡγεμονίας Ὑμῶν!»

Ὁ ἡγεμὼν τότε προσέθηκεν ὅτι, μετὰ τὰ γενόμενα θὰ προσπαθήσῃ οὐδὲν τοιοῦτον νὰ πάθῃ ἡ ἑλλην. γλῶσσα ἐν τοῖς σχολείοις τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ, «ἀρκεῖ, εἶπεν, οἱ γραμματισμένοι σας νὰ εἶναι φρόνιμοι!»

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ περὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι καλὰ μετὰ τοσαύτης εὐγενοῦς μερίμνης ἀείποτε ἐνδιατρίβουσα φιλόκαλος καὶ ἀξιόλογος «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» συνεχίζει τὰς περὶ καλλιτεχνίδων ἑλληνίδων μελέτας αὐτῆς, δημοσιεύουσα τὸ ἑξῆς χάριεν ἀρθρίδιον·

«Μέχρι [redacted] λέγω ἔτι ἡ μουσικὴ δι' ἡμᾶς τὰς ἑλληνίδας ἐθεωρεῖτο ὄχι ἀπαραίτητον τῆς καλῆς ἀνατροφῆς συμπλήρωμα, ὄχι μέσον δι' οὗ διεπλάττετο ἡ καρδία, ὄχι παράγων τῆς ἐν πᾶσι ἁρμονίας καὶ τάξεως, τέχνη ἐξόχως πνευματικὴ, ἐξεγείρουσα ἐν τῇ καρδίᾳ μας μεγάλα καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ τρέφουσα τὴν φαντασίαν διὰ τῆς γλυκείας καὶ ἁγνῆς ποιήσεως. Ἐθεωρήθη τέχνη ἐπιδείξεως, ὡς τὸ κλειδοκύμβαλον ἔπιπλον πολυτελείας ἀπαραίτητον διὰ πᾶσαν αἴθουσαν ὡς αἱ τράπεζαι καὶ οἱ ἀνακλιντῆρες.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους καὶ συνθήκας βεβαίως ἡ σπουδὴ τῆς κατ' ἐξοχὴν Τέχνης ταύτης τοῦ ἰδεώδους, τῆς ἀνάρθρου καὶ ἀτελευτήτου ταύτης γλώσσης, ἥτις μᾶς ὁδηγεῖ εἰς ὅρια τοῦ ἀπείρου καὶ μᾶς ἐπιτρέπει ἐνίοτε νὰ βυθίζωμεν ἐν αὐτῷ τὸ βλέμμα, ἦτο ἐντελῶς παρημελημένη, καὶ πᾶσα κόρη δυναμένη νὰ παίζῃ ἐλευθέρως ἕνα βαλλισμὸν ἢ ἕνα τετράχορον, ἀνελάμβανε νὰ δίδῃ καὶ μαθήματα μουσικῆς.

Πληθὺς ἰταλῶν καὶ ἰταλίδων, αἵτινες εἰς τὸν τόπον των μόνον εἰς τὰς ὁδοὺς ἀντιδεκαλέπτου ἀμοιβῆς ἐξετέλουν ἀτέχνως ἐπὶ ὀργανέτων τεμάχιόν τι, ἐτιτλοφορήθησαν ἐδῶ maestri, καὶ εἰς βραχὺ χρονικὸν διάστημα ἐκέρδησαν ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀδαημοσύνην τῶν ἡμετέρων ἀληθεῖς περιουσίας.

Εὐτυχῶς τὰ πράγματα ἀπότινος μετεβλήθησαν ἐντελῶς. Ὡς δὲ ἠννοήθη ὅτι ἵνα τὸ σῶμά μας διατηρῆται ὑγιὲς, ἀπαιτεῖται τροφὴ θρεπτικὴ καὶ ποιά τις περὶ τὴν λοιπὴν δίαιταν εὐμάρεια, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ, ἵνα ἀνταποκρίνωνται εἰς τὸν εὐγενῆ καὶ ὑψηλὸν σκοπὸν, δι' ὃν προώρισεν αὐτὰ ὁ δημιουργὸς ἔχουσιν ἀνάγκην καταλλήλου μορφώσεως καὶ διαπλάσεως, ἥτις ἐπιτυγχάνεται δι' ὑγιοῦς παιδεύσεως καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν καλλιεργείας.

Ἔκτοτε οἱ ἰταλοὶ maestri ἀντικατεστάθησαν διὰ γερμανῶν καὶ γάλλων πτυχιούχων τῶν διασημοτέρων Ὠδείων τῆς Εὐρώπης καὶ εὐαρίθμων ἡμετέρων καλῶς κατηρτισμένων, καὶ οἱ ἑλληνόπαιδες ἤρχισαν νὰ ἐννοοῦν ὅτι ἡ μουσικὴ δὲν εἶναι μόνον ἦχος θορυβώδης, συνοδεύων τὸ ᾄσμα ἢ τὰ βήματα τῶν χορευτῶν, ἀλλὰ, κατὰ τὴν ὡραίαν θεωρίαν τοῦ Βάγνερ, τέχνη θεία, δι' ἧς ψάλλονται αἱ λέξεις καὶ λαλοῦσιν οἱ ἦχοι πρὸς ἔκφρασιν τοῦ ἀνεκφράστου.

Δυστυχῶς τὸ Ὠδεῖόν μας μόλις πρὸ ὀλίγου κατηρτίσθη ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων καὶ αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ τελειοποιηθῶσιν εἰς τὴν Τέχνην, ἣν ὁ Ὀρφεὺς καὶ ἡ Σαπφὼ ἀπεθανάτισαν, ἠναγκάζοντο νὰ ζητήσωσιν εἰς τὴν ξένην τὴν τελείαν μουσικὴν μόρφωσιν, ἣν ἡ πατρὶς δὲν ἠδύνατο νὰ τοῖς παράσχῃ. Ὀλίγαι ἐν τούτοις εἶχον καρτερίαν νὰ ἐμμείνωσι μέχρι τέλους εἰς τὸ ἀρχικὸν στάδιόν των. Μόνον μία ἡ νεαρὰ δεσποινὶς Ἐρασμία Καλλισπέρη, κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ πτυχίον τοῦ ἀνωτάτου μουσικοῦ ἐκπαιδευτηρίου τῆς Βιέννης, τιμήσασα οὕτω τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ αὐστριακῇ πρωτευούσῃ, ὡς ἡ ἀδελφή της ἐν τῇ γαλλικῇ.

Ἐπιθυμοῦσα ἤδη νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὰς συμπολίτιδάς της ἡ δεσποινὶς Καλλισπέρη καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ οὕτω τελείως καταρτισθὲν μουσικὸν τάλαντόν της ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος παρ' ἡμῖν, ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν ἀκροαματικῶν μουσικῶν μαθημάτων ἐν τῇ οἰκίᾳ της.

Πόσου καλοῦ πρόξενος δύναται νὰ ἀποβῇ ἡ δεσποινὶς Καλλισπόρη—ἐὰν κατανοηθῇ ὁ εὐγενὴς σκοπὸς, ὃν ἐπιδιώκει—εἶναι εὐνόητον.

Ἡ ἡμετέρα κοινωνία καὶ ἰδίᾳ ἡ τάξις ἐκείνη ἡ δυναμένη νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς φυσίας, εἰς ἃς ἡ δεσποινὶς Καλλισπέρη ὑπεβλήθη, ἐπὶ ἑξαετίαν ὅλην ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ σπουδάζουσα νεωτάτη ἔτι, ἀπορφανωθεῖσα τῆς στοργικῆς οἰκογενειακῆς περιθάλψεως χάριν τῆς Τέχνης, ἣν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐν τῷ κόσμῳ ἐλάτρευσεν, ἡ τάξις αὕτη, ἐλπίζομεν, δὲν θὰ ἀποποιηθῇ τὴν θερμὴν ὑποστήριξίν της εἰς τὴν νεαρὰν τῶν μουσικῶν λάτριν, ἀλλὰ θὰ ἐνισχύσῃ αὐτὴν εὐθὺς ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τοῦ τόσα καλὰ διὰ τὸν τόπον μας προοιωνιζομένου καλλιτεχνικοῦ σταδίου της".

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰασίου·

Ἅμα τῇ τηλεγραφικῇ ἐντολῇ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ τέως Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Παππαργυροπούλου, ὁ ἐνταῦθα ἕλλην Πρόξενος κ. Σ. Κρητικὸς, τῇ 4 ἰσταμένου κατεβίβασε τὰ προξενικὰ σήματα καὶ τὸν ἱστὸν τοῦ Προξενείου, καὶ παρέδωκε τῷ προξένῳ τῆς Ρωσσίας κ. Γίερς, ὅστις μετὰ προθυμίας ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐνταῦθα ἑλλήνων ὑπηκόων.

Διαδοθείσης τῆς εἰδήσεως τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας πλεῖστοι Ρωμοῦνοι τῆς ἀνωτέρας τάξεως συναντήσαντες τὸν κ. Κρητικὸν διεπυνθάνοντο τὰ καθέκαστα μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος.

Ἡ πόλις ἡμῶν δὲν ὑπολείπεται τοῦ μισελληνικοῦ ρεύματος, ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα ἀσυγκρίτως πλειότεροι ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀξίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποφαινόμενοι ὀρθότατα περὶ τῶν δικαίων αὐτῆς. Ἡ ῥῆξις αὕτη λίαν ἐπασχολεῖ πάντας ἔν τε ταῖς λέσχαις καὶ λοιποῖς κέντροις, ἰδίᾳ δὲ ἡ τόλμη ἣν ἐπεδείξατο ἡ μικρὰ Ἑλλὰς κατὰ τῆς μεγάλης Ρωμουνίας. Καταφέρονται δὲ κατὰ τῶν ὑπουργῶν Λαχωβάρη καὶ Κὰρπ, ἀναγνωρίζοντες πλεῖστοι τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἰσραηλῖται ἐλπίζουσιν ὅτι ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου θὰ προκύψῃ καὶ δι' αὐτοὺς ὠφέλειά τις.

Τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ κ. Κρητικὸς ἐπεσκέφθη τοὺς τέως συναδέλφους του οἵτινες αὐθημερὸν τὸν ἀντεπεσκέφθησαν ἐπευχηθέντες ταχεῖαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος λύσιν τοῦ ζητήματος. Ἀνακοινώσας εἰς τὸν νομάρχην τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, οὗτος μετὰ μακρὰν συνδιάλεξιν τῷ ἔφιγξε τὴν χεῖρα ἐπευχόμενος ταχεῖαν συνδιαλλαγὴν Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας.

Οὕτω δὲ τὴν 1 μ. μ. τῆς 8 ἱσταμένου ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ φίλων, ἐν οἷς διεκρίνοντο καὶ οἱ πρόξενοι Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἐπέβη τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἀπῆλθε.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ «Οἰκονομολόγος», ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῆς προσφάτου ἐν Βιέννῃ συνεντεύξεως τῶν δύο αὐτοκρατόρων, ἐξηγεῖ τὰ πλεονεκτήματα τῆς τριπλῆς συμμαχίας. „Πρὶν ἢ καταρτισθῇ ἡ συμμαχία αὕτη, γράφει, ὑπῆρχε πάντοτε φόβος μὴ ἡ Γερμανία συνδυασθῇ πρὸς τὴν Ρωσσίαν κατὰ τῆς Αὐστρίας, μὴ ἡ Ἰταλία ἑνωθῇ πρὸς τὴν Γαλλίαν κατὰ τῶν ἀρχαίων ἐχθρῶν, γερμανῶν καὶ αὐστριακῶν, μὴ ἡ Ρωσσία δικασθῇ διὰ παραχωρήσεων ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου, ἢ μὴ ἡ Αὐστρία δελεασθῇ διὰ τῆς ἐπιδικάσεως τῶν ἀρίστων τουρκικῶν ἐπαρχιῶν. Νῦν οἱ φόβοι οὗτοι σχεδὸν ἐξέλιπον, ἐσχηματίσθη δὲ ἡ πεποίθησις ὅτι, ὅταν ἐκραγῇ πόλεμος, θὰ πολεμήσωσιν, Αὐστρία, Γερμανία, Ἰταλία ἐξ ἑνὸς Γαλλία καὶ Ρωσσία ἐξ ἑτέρου. Ἠξεύρομεν λοιπὸν ποῦ εὑρισκόμεθα, καὶ τίς ὁ συνδυασμὸς τῶν ἐμπολέμων. Ἀλλὰ συγχρόνως ἡ τριπλῆ συμμαχία, μεγαλύνασα τὰς διαστάσεις τοῦ μέλλοντος πολέμου, ἠλάττωσε τὴν πιθανότητα ἀπερισκέπτου ἐκρήξεως τῶν ἐθροπραξιῶν. Ἕν κράτος ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ πόλεμον κατ' ἄλλου, ὅτε ἤλπιζεν ὅτι, καὶ ἐν περιπτώσει ἥττης, θὰ παρενέβαινεν ἡ Εὐρώπη καὶ θὰ ἐκώλυε τὴν ἐντελῆ ἐκμηδένισιν τοῦ ἡττηθέντος· ἀλλ' ἀφοῦ πρόκειται νὰ κατέλθωσιν εἰς τὴν παλαίστραν πᾶσαι αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῆς ἠπείρου, εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ πόλεμος θὰ διεξαχθῇ μέχρι τῶν ἐσχάτων αὐτοῦ συνεπειῶν. Εἰς τοιοῦτον πόλεμον οὐδεμία δύναμις θ' ἀποδυθῇ ἄνευ τῆς δεούσης σκέψεως. Ἕτερον πλεονέκτημα εἶναι ὅτι συμμαχίαι κρατῶν δὲν δείκνυνται ἐν ζητήμασι φιλοτιμίας τόσον εὐθικτοι ὅσον κράτη μεμονωμένα. Καίτοι θεωρητικῶς Αὐστρία καὶ Ἰταλία εἶναι ἴσως ὑπόχρεοι νὰ βοηθήσωσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν Γερμανίαν κατὰ τῆς Γαλλίας, πρακτικῶς ἡ συμμαχία αὐτῶν δεσμεύει τὸν γερμανὸν αὐτοκράτορα καὶ δὲν ἐπιτρέπει αὐτῷ νὰ ἐπιχειρήσῃ πόλεμον ἕνεκεν φαντασιώδους προσβολῆς. Καὶ ἡ Ρωσσία δὲν θὰ συνήψει εἰς πόλεμον, ἐὰν μὴ ἔκρινε τὴν ἀφορμὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ κινδύνευμα. Ταῦτα εἶναι τὰ πλεονεκτήματα τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ μειονεκτήματα. Καὶ πρῶτον μὲν ἡ τριπλῆ συμμαχία ηὔξησε τὸ βάρος τῶν ἐξοπλίσεων, ὑφ' ὃ στενάζει ἡ Εὐρώπη. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ταύτην Γερμανία καὶ Αὐστρία ζητοῦσι σπουδαίας αὐξήσεις στρατοῦ, ἡ δὲ Ἰταλία ἀγωνιᾷ ὑπὸ στρατιωτικὸν προϋπολογισμόν, οὗ τὸ ἄχθος δὲν θὰ δυνηθῇ ἴσως νὰ ὑποστῇ διαρκῶς. Ἐν τῇ ἁμίλλῃ τῶν ἐξοπλισμῶν ἄλλο δὲν ὑπάρχει ὅριον, ἢ ἡ ἐξάντλησις τῶν φορολογουμένων. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἀπέχει πιθανῶς πολύ, διότι ἡ ἀντοχὴ τῶν λαῶν εἶναι μείζων, ἢ ὅσον πιστεύεται ἐν γένει· ἀλλὰ θᾶττον ἢ βράδιον θὰ ἔλθῃ. Ὥστε ἐν συνόλῳ ἡ τριπλῆ συναχία ἐπόρισε μὲν τῇ Εὐρώπῃ πρόσκαιρον αἴσθημα ἀσφαλείας, κατ' οὐσίαν ὅμως οὐδὲν ἔπραξεν, ὅπως βελτιώσῃ τὴν θέσιν τῆς Εὐρώπης".

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:
Direction du Journal «Sylloghi»
Bucarest, Str. Covaci 14.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς „Ἐφ. τῆς Κολωνίας“ ἀναμένονται κατ' αὐτὰς ἐν Βερολίνῳ δύο ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ρωμουνικοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν οἵτινες θὰ μετάσχωσιν ὡς σύμβουλοι τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς συνομολόγησιν ρωμουνο-γερμανικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης.

Οἱ ρωμοῦνοι σοσιαλισταὶ παρασκευάζουσι πρόγραμμα διανεμηθησόμενον εἰς τὰ μέλη, ὡς καὶ συνέδριον συγκροτηθησόμενον κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα ἐν Ρώμαν.

Τὸ σωματεῖον τῶν ἐμποροϋπαλλήλων ἀπεφάσισε ν' ἀναγεννήσῃ τὸ πολύκροτον ζήτημα τῆς κατὰ κυριακὴν ἀργίας. Ἐπὶ τούτῳ δὲ προτίθεται νὰ πέμψῃ ἐπιτροπὴν παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῷ ὅπως ἐξαιτήσηται τὴν ὡς τάχιστα ἐπιψήφισιν τοῦ πέρυσιν ὑποβληθέντος τῇ βουλῇ σχετικοῦ νομοσχεδίου. Τὸ σωματεῖον ἀπεφάσισε πρὸς τούτοις νὰ συγκαλέσῃ συνέδριον τῶν ὑπαλλήλων ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

Ὁ δήμαρχος τῆς πρωτευούσης κ. Τριανταφὺλ ὑπέβαλε τῷ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ ὑπόμνημα τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῶν κατὰ τῶν ἐπιδημιῶν ληπτέων προφυλακτικῶν μέτρων.

Κατὰ τὸν Timpul ἡ χολέρα ἐξέλιπεν ὁλοσχερῶς ἐν Βεσσαραβίᾳ. Ἡ περὶ τὰ ἐπιχόλερα μέρη φρουροῦσα στρατιωτικὴ ζώνη, καὶ αὐτὴ ἡ ἐν Λεόβα, ἤρθη πρὸ τεσσάρων ἤδη ἡμερῶν, διαταγῇ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Βεσσαραβιας. Ἀλλ' ὁ διευθυντὴν τοῦ ὑγειονομείου κ. Φέλιξ διέψευσε τὴν αἰσίαν ταύτην πληροφορίαν τοῦ Timpul.

Ἀπὸ προχθὲς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ συντακτικοῦ μέρους τῆς γαλλοφώνου „Ρωμ. Ἀνεξαρτησίας“ ὡς ἀρχισυντάκτης ὁ κ. Ἰωννέσκου Τζιὼν, πρώην γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας ὑπουργείου.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον προσεκάλεσε τὸν νομάρχην Ἰασίου ἵνα λάβῃ τ' ἀπαιτούμενα μέτρα ὅπως ἡ ἀπὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν πολλάκις ἀναβληθεῖσα ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου τοῦ ἐν Ἰασίῳ συλλόγου τῶν Κυριῶν γένηται ἀνυπερθέτως τῇ 18-ῃ τρέχοντος.

Τὸ δημαρχεῖον τῆς προτευούσης ἐτοιχοκόλλησεν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν ὧν ἡ κατεδάφισις ἀπεφασίσθη διὰ λόγους ὑγιεινῆς, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐκκενωθῶσι τῇ 26 τρέχοντος. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν καταδικασθεισῶν οἰκιῶν, θεωρήσαντες τὸ εἰρημένον μέτρον τῆς δημαρχίας ὡς παραβίασιν τοῦ περὶ ἰδιοκτησιῶν νόμου, διεμαρτυρήθησαν.

Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Πιτέστι-Κούρτεα δὲ Ἄρζες σχεδὸν ἐπερατώθη. Τὰ ἐναπολειπόμενα πρὸς κατασκευὴν ἔργα εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἄρζες ἐν τῷ δήμῳ Μερισάνη ἐγερθησομένη γέφυρα ἧς ἡ δαπάνη Θ' ἀνέλθῃ εἰς 390 χιλ. φράγκων.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 12 τρέχοντος.

Σουλινᾶς· 3 ἀτμόπλοια, 3 ἱστιοφόρα, 1 πλοιάριον μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 127.

Οὐγκένι· 35 πρόσωπα.

Βουρδουζένι· 72.

Πρεδεάλ· 244.

Βερτσορόβα 66.

Ἡ ὑγεία πανταχοῦ εὐάρεστος.

Ὁ „Ρωμοῦνος“ μετὰ θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης ἀναγράφει τὸ περὶ τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων ἀρθρίδιον τοῦ „Νέου Βιενναίου Tagblatt“ φρονῶν ὅτι δὲν προεβλέπομεν ἡμεῖς ὅτι ὁ βιενναῖος τύπος θὰ κατεδίκαζε τὴν Ἑλλάδα ἢ ὅτι ἀγνοοῦμεν ὅτι ἐφημερὶς ὡς τὸ ρηθὲν σκανδαλῶδες ἐν τῇ βιενναίᾳ κοινωνίᾳ φύλλον, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Βίκτωρος Τισσὼ Μεφιστοφιλῆς οὗτος τῆς βιενναίας κοινωνίας.

„Μὴ οἱ Ἕλληνες διὰ τῶν ἐκ τῆς γῆς τῆς Ρωμουνίας ὑπεξαιρουμένων τούτων χρημάτων ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν διατήρησιν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν ἑλληνικῶν; Ὁ κ. Τρικούπης προτίθεται νὰ συγκροτήσῃ διὰ τῶν ἑκατομμυρίων τῆς Ρωμουνίας προπαγάνδαν ἐν Μακεδονίᾳ ἧς τὴν κυριότητα διεκδικεῖ. Παρῆλθεν ἡ ἀπαισία ἐποχὴ τῶν φαναριωτῶν, καθ' ἣν ἡ Ρωμουνία ἐξεμηδενίζετο ὑπὸ τῆς ἐκλύσεως τῶν διεφθαρμένων τοῦ Φαναρίου“ κτκ.

Ἀλλ' ἡ κακοήθης ἐφημερὶς (ἡ τελευταία σελὶς αὐτῆς ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ δώσωμεν αὐτῇ τοιοῦτον τίτλον) λησμονεῖ ἐν τῇ μεμισθωμένῃ αὐτῆς τυφλότητι. 1-ον Ὅτι τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ζάππα ἐκτήθησαν μὲν ἐν Ρωμουνίᾳ, ἀλλὰ δὲν ἀνήκουσι τῇ Ρωμουνίᾳ. 2-ον Ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀρκούντως γενναῖοι, ἵνα συντηρήσωσι καὶ ἄνευ τῶν ρηθέντων ἑκατομμυρίων τὰ θαυμάσια αὐτῶν σχολεῖα. 3 ον Ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη προπαγάνδας ἑλληνικῆς ἐν Μακεδονίᾳ, ἀφ' οὗ τὸ πλεῖστον τῆς χώρας ταύτης κατοικεῖται ὑφ' ἀγνοτάτων ἑλλήνων καὶ ἑλλήνων ἀλλογλώσσων καὶ 4-ον ὅτι ὡς γερμανὶς ἡ ἐφημερὶς, ὤφειλε νὰ ᾖ γερμανικωτέρα, τοὐτέστιν ἀκριβεστέρα, περὶ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν καὶ γινώσκῃ ὅτι ἡ ἐποχὴ τῶν φαναριωτῶν εἶναι ἐποχὴ γεννήσεως τῆς Ρωμουνίας καὶ ὅτι αὐτοῖς καὶ μόνοις ὀφείλεται ὁ πρῶτος διοργανισμὸς καὶ ἡ μόρφωσις τῆς χώρας.

Τί δὲ εἴπωμεν αὖθις περὶ τοῦ ἀπό τινων ἡμερῶν πιερρώτου ἔνδυμα περιδεδεμένου Constituționalul; Νὰ μεταφράσωμεν τὸν ὑπὸ τὸν τίτλον La Colaro ἀνούσιον καὶ ἄχαριν περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων διάλογον αὐτοῦ, ἐν ᾧ σατυρίζει παρὰ τοὺς κοινωνικοὺς κανόνας τὸν νῦν ἡγέτην τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Τρικούπην, διὰ φράσεων ἀναξίων καὶ τοῦ αἰῶνος ἐν ᾧ ζῶμεν καὶ τοῦ τίτλου ὃν ἡ ἐφημερὶς φέρει; Ἐρωτῶμεν τὴν τόσῳ ἄβραν τὴν δίαιταν „Ρωμ. Ἀνεξαρτησίαν“· ἐὰν ἡ νόττα τοῦ κ. Δραγούμη στερῆται διπλωματικῆς ἀβρότητος, τί νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ρωμουνικοῦ τύπου τοῦ γράφοντος καθημερινῶς παραπλησίους λιβέλλους ἐναντίον ὁλοκλήρου ἔθνους καὶ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ; Συγχαίρομεν τῷ Ζεφλεμάκῃ τοῦ Constituționalul ἐπὶ τῷ ἐπιτυχεῖ τίτλῳ αὐτοῦ, ὅστις θὰ ἦτο ἐπιτυχέστερος ἂν προσελάμβανε καὶ τὸν τοῦ Ἐμετικοῦ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ „Ρωμούνῳ“·

„Ἀτμόπλοιον ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ὀνόματι „Στεφάνοβικ-Ράλλης“ εἰσῆλθε προχθὲς εἰς τὸν λιμένα Σουλινᾶ· αἱ ρωμουνικαὶ ἀρχαὶ ἐξετάζουσαι τὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα εὗρον ὅτι ἐλλείπει εἰς ναύτης. Ὁ πλοίαρχος ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ναύτης ἐπνίγη.

Αἱ ἀρχαὶ ὑποπτεύσασαι εὐθὺς ὅτι ὁ ἀπὼν ναύτης ἀπέθανεν ἐκ χολέρας, προσεκάλεσαν τὸν πλοίαρχον νὰ ὁδηγήσῃ τὸ ἀτμόπλοιον εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον· ἀλλ' οὗτος ἀντέστη καὶ ἀπετάθη εἰς τὸ ρωσσικὸν προξενεῖον, ἄλλως θὰ ἐβομβαρδίζετο. Κατόπιν τηλεγραφικῆς διαταγῆς ἐκ Βουκουρεστίου ἐλθούσης, ἐπετράπη εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ἡ ἐξακολούθησις τοῦ πλοῦ.“

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ὁ „Ρωμοῦνος“ ἀποκαλεῖ σκωπτικῶς νέον διπλωματικὸν ἐπεισόδιον.

Τῇ 3ῃ ἱσταμένου ἐτελέσθησαν μνημόσυνα ἐν τοῖς 14 δήμοις τοῦ κτήματος Σάδοβα, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ εὐεργέτου τῶν δήμων τούτων Ἐπαμεινώνδα Βαλσαμάκη. Κατὰ τὰ μνημόσυνα ταῦτα, ἐν οἷς ἐξεδηλώθη ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν ἐν τοῖς ρηθεῖσι δήμοις χωρικῶν πρὸς τὸν μεταστάντα εὐεργέτην αὐτῶν, ὁ τούτου κατὰ πάντα ἄξιος γαμβρὸς καὶ κληρονόμος κ. Ἀντώνιος Βαλσαμάκης, διένειμε πλὴν τῶν συνήθων ἐν τοῖς μνημοσύνοις ἐδωδίμων καὶ πολλὰ χρήματα εἰς τοὺς χωρικούς, οἵτινες καὶ ηὐλόγησαν ἅπαξ ἔτι τὸν μακαρίτην προστάτην αὐτῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 14 Ὀκτωβρίου.— Οἱ πρέσβεις τῆς Ἰταλίας, Γερμανίας, Ἀγγλίας καὶ ὁ ἐν Κων)πόλει τῆς Ἱσπανίας ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς ἀκρόασιν ἐπιδόντες τῷ βασιλεῖ τὰς ἐπιστολὰς τῶν μοναρχῶν των. Ὁ διάδοχος τῆς Δανίας ἀφίκετο καὶ τὸν ὑπεδέχθησαν ἐπισήμως.

ΒΙΕΝΝΗ 14.—Τρίτον κροῦσμα ἀσιατικῆς χολέρας χθὲς, σήμερον δὲ οὐδέν. Ἕνεκα τοῦ κινδύνου τῆς ἐπιδημίας ἡ ἀστυνομία ἠμπόδισε τὰς πολυαρίθμους συναθροίσεις.

ΠΕΣΤΗ 14.—Συνέβησαν ἀπὸ χθὲς 16 κρούσματα, θάνατοι δὲ 8. Ἀπὸ τῆς 2 τρέχ. μέχρι τῆς 9 συνέβησαν ἐν Μόχακς 15 κρούσματα καὶ 7 θάνατοι.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ 14.—Κρούσματα 6 καὶ θάνατος 1, ἐξ ὧν 5 κρούσματα καὶ ὁ θάνατος ἀνήκουσιν εἰς τὰς προηγουμένας ἡμέρας.

ΠΕΣΤΗ 14. — Ἐνεκρίθη ἡ ἐκβάθυνσις τῶν Σιδηρῶν Πυλῶν δαπάνῃ 4 1)2 ἑκατομμ. φλωρινίων. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου ἐδήλωσεν ὅτι αἱ ἐργασίαι δὲν θὰ ἐξακολουθήσωσι πέραν τῆς Ὄρσοβας, οἱ δὲ σύγγρικοι σιδηρόδρομοι θὰ χρησιμεύσωσι πρὸς συγκοινωνίαν. Αἱ ἐργασίαι τῶν Σιδηρῶν Πυλῶν περατωθήσονται περὶ τὰ τέλη 1895.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 14.—Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας βαρὼν Κάλιτς ἐπανῆλθε. Βεβαιοῦται ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦ „Ἀνατολικοῦ Κήρυκος“ τῆς Κων)πόλεως περὶ τῶν τουρκικῶν λαχειοφόρων βασίζεται ἐπὶ πληροφοριῶν ἀνεπισήμων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σῖτος	2900	50½	7.50	Σ.
„	1400	51½	6.75	Σ.
„	1300	55½	8.40	Μ.
„	2000	54	7.50	Σ.
„	1500	58	7.80	Μ.
Ἀραδ.	3500	60	6.85	„
„	6000	58	6.80	Σ.
„	2200	67	7.15	Κ.
„	1060	59	6.65	Μ.
„	2200	61¼	7.15	„
Κριθὴ	1050	49½	4.30	„
Ἀρναούτ	1000	54½	9.25	Κ.
Βρώμη	5) μ. ο)ο κ.		9.10	Β.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ἠπείρου	
Σῖτος	98500	Σῖτος	19000
Ἀραβ.	1800	—	1600
Σίκ.	7500	—	1100
Κριθὴ	— —		3800

„ΝΑΤΙΟΝΑLA“

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον

Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν

Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθόλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ' πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΔΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 15 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ. (R. per.).	100.—
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.—
4 „ „ „ „	82.50
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „	101.50
7 „ „ „ „	102.25
5 „ „ „ (Iași f. urb).	81.75
½‰ Λάν.τάμ.συν.(pens.) .	275.—
Δάν. Δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91 50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1662
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	407—
„ Națională . .	200	410
Constr. și lucr. publ.	250	128.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	10)35
Λονδίνου	25.27
Βερολίνου	1)3.85
Ἀμβέρσης	99 65
Βιέννης.	210.88
Λίρα ὀθωμανική	22 95

Βιέννη, 14 8βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.525
Μετοχαὶ πιστ. ansalt.	310.35
Ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	118.75
Σίγμα ἐπὶ Λονδίνου	119.95
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „ .	58.87
„ „ Amsterd. „ .	99.20
Παρίσιοι 14 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ % . .	106.05
„ „ 3 %	99 27
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 „	94.75
Δάνειον Ἑλλην. 5 „	330.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	5)3.75
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.25
„ Lot turc.	92.25
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 17
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλανδίας	2)6.18
„ „ Βερολίνου	1)2.25
Βερολίνον 14 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	101.75
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	87.40
„ amortis. 5 %	96.80
ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	201.—
Δάνειον δημαρχείου . .	95.50
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	20.255
„ „ Παρισίων δίμ.	80.60
„ „ Ὁλλανδίας „ .	169.05
„ „ Βιέννης . . „ .	
„ „ Ἀμβέρσης „ .	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(80)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Τὸ κοράσιον ἅμα ἰδὸν τὴν γυναῖκα, ἤρχισε νὰ τρέχῃ· καὶ ἐκείνη, ἥτις ὡμοίαζε τὴν Μαλβῖναν ἔλαβε τὴν Φαννῆν εἰς τὰς ἀγκάλας της, καὶ στηριχθεῖσα εἰς τὸν Πριόρον, ἐπανέλαβε τὴν ὁδὸν τοῦ πύργου.

Εἰς ταύτην τὴν θέαν, ῥῖγος θανατηφόρον διεχύθη εἰς τὰς φλέας τοῦ Ἐδμῶνος. Φεύγει, πρὸς τὴν πόλιν, ἐξ ἧς εἶχεν ἀναχωρήσει· ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ καρδία του συνθλίβεται, συγχέονται αἱ ἰδέαι του· καὶ ἐπειδὴ τὸ σῶμά του, εἰσέτι ἀσθενὲς, δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑποφέρῃ τὸ σφοδρὸν πάθος τῆς λύπης, κάμπτονται τὰ γόνατά του, χᾶνει τὴν αἴσθησιν, καὶ πίπτει ἡμιθανὴς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως. Συναθροίζονται περὶ αὐτὸν πολλοὶ τὸν μεταφέρουσιν εἰς τὸ πλησιέστερον ξενοδοχεῖον, τὸν περιποιοῦνται, καὶ ἔρχεται εἰς ἑαυτόν.

Ζαλισμένος ἐξ ὅσων εἶδε, σιωπηλὸς, ἠγριωμένος, νεύει ὅτι θέλει νὰ μείνῃ μόνος καὶ τὸν ἀφίνουσι.

Τότε ἀκίνητος εἰς τὸ παράθυρον, δὲν ἀντιπαλαίει πλέον πρὸς τὸ πάθος, ἀλλὰ νενικημένος ὑπ' αὐτοῦ, οὔτε ᾐσθάνθη τὴν ἀνεμοζάλην, ἥτις ἤρχιζε νὰ σκοτίζῃ τὸν οὐρανὸν, ἡ νὺξ ἐπέρχεται, καὶ αὐτὸς δὲν τὴν βλέπει· οἱ κεραυνοὶ βροντῶσι, ἀλλ' αὐτὸς δὲν τοὺς ἀκούει.

Ἡ σύγχυσις τῶν στοιχείων δὲν δύναται νὰ τὸν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῆς λύπης του, καὶ ἀπὸ τῆς θέσεώς του, εἶχεν ἐστηριγμένην τὴν κεφαλήν του τόσῳ δυνατὰ ἐπὶ τῶν σιδηρῶν κιγκλίδων τοῦ παραθύρου, ὥστε τὸ μέτωπόν του καταιματώθη, καὶ ἡ χεὶρ του ἐπὶ τοῦ στήθους του οὖσα προσκεκολλημένη κατεπληγώθη χωρὶς αὐτὸς νὰ αἰσθάνηται πόνον τινά.

Ἐν τούτοις προσβάλλει τὴν ἀκοήν του φωνὴ βδελυκτὴ, ἐξ ἧς ὡς ἐμβρότητος ὁρμᾷ πρὸς τὴν θύραν. Καὶ τοὺς μὲν κεραυνοὺς πρὸ πολλοῦ βροντῶντας δὲν τοὺς ἤκουε, τὴν δὲ φωνὴν τοῦ Πριόρου ἐν ἀκαρεῖ τὴν ἐγνώρισε.

Δότε μοι, ἔλεγεν ὁ Πριόρος καταλύμματα, διότι ἐλθὼν νὰ ζητήσω τὰς ἐπιστολὰς τῶν κυριῶν Κλάρας καὶ Σορκῆ, κατελήφθην καθ' ὁδὸν ὑπὸ τῆς ἀνεμοζάλης, καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐπιστρέψω. Τὸν δέχεται λοιπὸν ὁ ξενοδόχος, καὶ τὸν ἀναβιβάζει εἰς ὑψηλὸν δωμάτιον, ὁ Ἐδμὼν παραφερόμενος ὑπὸ τῆς ζηλοτυπίας του, βαδίζει μὲ μεγάλα βήματα πρὸς τὸ κατάλυμμα ἐκείνου. Ὁ Πριόρος ἦλθεν, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, νὰ ζητήσῃ τῆς Μαλβίνης τὰς ἐπιστολὰ, καὶ ἴσως αὐτὸς γείνῃ κομιστὴς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἀποθνήσκων τῇ ἔγραψα· μέλλει λοιπὸν νὰ τὴν λάβῃ ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Πριόρου . . . ἀλλὰ θέλει καταδεχθῇ τοιλάχιστον νὰ τὴν ἀναγνώσῃ, ἢ νὰ συλλογισθῇ, ἐὰν ἐγὼ ζῶ; . . ἴσως ταύτην τὴν στιγμὴν ἡ μόνη μέριμνά της εἶναι διὰ τὴν ἀργοπορίαν τοῦ Πριόρου, καὶ ἡ μόνη ἀνησυχία της δι' ἐκεῖνον . . .

Ἐν τούτοις ἀτενίζει τὰ πυροβόλα του, τὰ γεμίζει χωρὶς νὰ ἠξεύρῃ ἐὰν καθ' ἑαυτοῦ, ἢ κατὰ τοῦ ἀντεραστοῦ του μέλλει νὰ τὰ διευθύνῃ.

Προσηλωμένος οὕτω εἰς τὰ βουλεύματά του δὲν ἤκουσε τὸν κεραυνὸν, ὅστις πεσὼν ἐπὶ τοῦ ξενοδοχείου, ἐπαπειλεῖ νὰ κατακαύσῃ ὅλην τὴν οἰκίαν.

Ἐν τούτοις τρέχουσιν ἄνθρωποι πρὸς τὴν θύραν του, τῷ λέγωσι νὰ φύγῃ διὰ νὰ σωθῇ· ἀλλ' ἐκεῖνος ἀναίσθητος δὲν βλέπει τὸν κίνδυνον· οὐδὲν ἄλλο στοχάζεται παρὰ τὴν ἐκδίκησιν, καὶ ἐξέρχεται τοῦ δωματίου, ἵνα ζητήσῃ τὸν Πριόρον.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἀκούονται κραυγαί. Ἄνθρωπος κινδυνεύει νὰ καῇ, ἄνωθεν, τῷ λέγουσι· τὸ πῦρ ἔπεσεν εἰς τὴν χορταποθήκην, πλησίον τῆς ὁποίας εἶναι τὸ κατάλυμά του· ὁ καπνὸς τὸν πνίγει· ἀλλὰ τὸ πῦρ ἐξηπλώθη εἰς τὴν κλίμακα· τίς τολμᾷ ν' ἀναβῇ!

— Πόθεν ἡ ἄνοδος; ἐρωτᾷ βιαίως ὁ Ἐδμὼν ῥίπτων τὰ ὅπλα του.

— Ἰδοὺ εἶπεν ὁ ξενοδόχος· αἴ! σώσατε ἐκεῖνον τὸν καλὸν ἄνθρωπον, εἶναι ὁ κ. Πριόρος.

— Ναὶ, ἔστω καὶ ὁ Πριόρος· νομίζεις ὅτι τ' ὄνομα τοῦτο θέλει μ' ἐμποδίσει . . . εἶπε καὶ ὁρμᾷ πρὸς τὴν κλίμακα, κινούμενος ὑπὸ μεγαλοψυχίας.

Πᾶν ἄλλο αἴσθημα ἐκτὸς τοῦ τῆς φιλανθρωπίας ἔπαυσεν ἐν τῇ καρδίᾳ του. Μόλις ἀνέβη τὴν κλίμακα, καὶ τὴν βλέπει κρημνιζομένην. Θεωρεῖ τὸν κίνδυνον ἀταράχως· ὠθεῖ τὴν θύραν, καὶ διὰ μέσου πυκνοτάτου καπνοῦ βλέπει τὸν Πριόρον ἀκίνητον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὸν φορτόνεται, ζητεῖ ἔξοδον· ἀλλὰ δὲν εὑρίσκει· ὅλαι φλέγονται.

Τρέχει λοιπὸν πρὸς παράθυρον κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, βλέποντες αὐτὸν οἱ κάτωθεν ἄνθρωποι φέρουσι στρώματα ἵνα ριφθῇ ἐπ' αὐτῶν, ἐν τούτοις τὰ πάντα σείονται πέριξ αὐτοῦ· αἱ δοκοὶ τῆς στέγης πίπτουσιν ἀνημέναι· ὁ Ἐδμὼν δὲν διστάζει, προχωρεῖ ἔξω τοῦ παραθύρου, καὶ ῥίπτει τὸν Πριόρον ὅσον ἐλαφρότερα ἠδυνήθη.

Ἐνῷ δὲ οἱ κάτωθεν ἔσπευδον νὰ ἑτοιμάσωσι θέσιν διὰ τὸν Ἐδμῶνα, αἱ φλόγες τὸν περικυκλοῦσι.

Ἀποφασίζει λοιπὸν καὶ ῥίπτεται εἰς τὴν ὁδόν· κατ' εὐτυχίαν του ὅμως, σίδηρον, ὅ περ ἐξεῖχε τοῦ τοίχου, συλλαβὼν τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του, κατέστησεν ἀλαφροτέραν τὴν πτῶσίν του· ἅμα δὲ πεσὼν, ἀνεγείρεται καὶ τρέχει πρὸς τὸν Πριόρον. Ἀλλὰ διασώσας αὐτὸν ὁ Ἐδμὼν, τὸν μισεῖ τάχα ὀλιγώτερον; ἀπεναντίας· ἴσως τὸν μισεῖ ἔτι μᾶλλον αἰσθανόμενος ὅτι, διατηρήσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ, ἔχασε τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τὴν ἀφαιρέσῃ· καὶ ἡ ἰδέα ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ τὸν ἐκδικηθῇ καθιστᾷ τοῦτον βδελυκτότερον πρὸς τὴν ψυχήν του.

Ἀποφασίσας τέλος ν' ἀφήσῃ τὸν Πριόρον εἰς ἄγνοιαν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ σωτήρ του, διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῇ νὰ σχετισθῇ μετ' ἀνθρώπου, ὃν ἀποστρέφεται, δοὺς γραμμάτιον εἰκοσιπέντε λιρῶν εἰς τὸν οἰκοδεσπότην, ἀπομακρύνθη, χωρὶς νὰ εἴπῃ τ'ὄνομά του· καὶ τὸ ἑσπέρας τῆς ἐπιούσης εὑρέθη πάλιν εἰς τῆς Βιρτῶνος.

Τὰ φορέματά του, ἦσαν εἰς κακίστην κατάστασιν, καὶ ἡ κόμη του ἀνώμαλος· ἀλλ' ὀλίγον φροντίζων περὶ τῶν τοιούτων, εἰσῆλθεν, ὡς εὑρίσκετο, εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἦτο δὲ ἐκεῖ μεγάλη δημήγυρις ἅπαντα τὰ κάλλη τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ ὅλων ὑπερτέρει τὸ τῆς Σουμερίλλης.

Μακρὰν τῆς Μαλβίνης αὐτὴ δὲν ἐφοβεῖτο νὰ εὕρῃ ἀντίζηλον ἄλλην, παρὰ τὴν θελκτικωτάτην Φενδίκην· ἀλλ' ἡ Φενδίκη δὲν ἦτο πλέον εἰς τὴν Σκωτίαν, οὐδὲ εἶχεν ἰδεῖ τὸν Ἐδμῶνα μετὰ τὴν ἀνάρρωσίν του, ἀναγκασθεῖσα ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἰρλανδίαν, ἔνθα ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις ἐκάλουν τὸν συζυγόν της.

Ἅμα δὲ παρουσιασθέντος τοῦ Ἐδμῶνος εἰς τὴν θείαν του, τὸν ἐδέχθησαν ἅπαντες μετὰ χαρᾶς, μ' ὅλην τὴν πικρίαν τοῦ πόνου του ἔρριψε βλέμμα πρὸς τὰς περὶ αὐτὸν γυναῖκας, ὁρκιζόμενος ἐν ἑαυτῷ νὰ τὰς κάμῃ ὅλας θύματα τοῦ μίσους, ὅπερ ἡ ἀπιστία τῆς Μαλβίνης τῷ ἐνέπνευσε πρὸς ἅπαν τὸ γυναικεῖον φύλλον, ὅθεν παρεδόθη εἰς τὴν φαντασίαν του· φαιδρότης βεβιασμένη ἐθέρμανε τὴν ὁμιλίαν καὶ τοὺς τρόπους του.

Ἀπεκρίθη προθύμως εἰς τὰ δελεάσματα νέας γαλλ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαΐῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἅλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου **Νέου**, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαΐῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΑΙΔΗΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — **ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“** — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβρκάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.
Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικὰ, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΑΤΟΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΤΙΜΑ
πρὸς πώλησιν
ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΥ
Ἀπευθυντέον
τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρακτορείῳ
— **HAVAS** — 1

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„MINERBA“
ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν αὐτῆς ὁδοῦ Σταδίου, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῶν Ἀθηνῶν, ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ κήπων, δενδροστοιχειῶν καὶ πλατειῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὡραιοτέρων οἰκοδομῶν τῆς πρωτευούσης κεῖται τὸ νεόδμητον κομψότατον ξενοδοχεῖον MINERBA, ἐνδιαίτημα τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου. Ἐν αὐτῷ εὑρίσκει τις φιλοκαλίαν ἐξαιρετικὴν, περιποίησιν μοναδικὴν, καθαριότητα ἔκτακτον, τροφὴν ἀρίστην, ἑστιατόριον πλούσιον, ἐπὶ πᾶσι δὲ διευθυντὴν συνενοοῦντα μετὰ τῆς ἁβρότητος τῶν τρόπων καὶ εὐσυνείδητον τῶν τιμῶν κατάλογον.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῇ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῇ.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ.
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

VERITABLE BENEDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοὶ Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσάμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. **ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ** Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἁπλῶν στολισθὲν ἀρχαῖον ἰσόγειον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνίσταται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμῶν μετρίᾳ

1481
BÓLE NERVÓSE
CAPSULELE Doctorului Clin
Laureatul Facultăţei de Medicina din Paris. — Premiŭ Montyon.

Capsulele Doctorului CLIN cu **Bromura de Camforă** se întrebuinţează în **Bólele Nervóse** şi de **Creerii**, şi contra afecţiunile următóre:

Asma, Insomnie, Bataile inimei, Isterie, Epilepsie, Alucinaţiuni, Ameţeli, Migrene, Afecţiunile cailor urinare şi pentru a uşura **excitaţiunile** de óre-ce natură.

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere: **les Véritables Capsules au Bromure de Camphre de CLIN & Cie, de PARIS**, *cari se potu găsi la toti Droghistii şi Farmaciştii.*

1422
CAPSULELE
MATHEY-CAYLUS
Compuse de câtre DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subţire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul şi sunt recomandate de câtre Profesorii Facultăţilor de Medicină şi de câtre Medecii Spitalelor din Paris, Londra şi New-York, pentru vindecarea:

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiţei a Gătului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei,** şi ale *organelor genito-urinare.*

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie care-Flacon.

Ase cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii şi Farmaciştii.*

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Γωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρῦ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθυντέα ἐπιστολάς καὶ ἐπιστρεπτέα χρήματα ἐν ἀντιγράφοις.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 17)29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5031

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 16 Ὀκτωβρ. 1892.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ")

Ἐν Ἀθήναις 7 Ὀκτωβρίου 1892.

Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας εἶναι ἡ μετὰ τῆς Ρωμουνίας διακοπὴ τῶν διπλωματικῶν τῆς Ἑλλάδος σχέσεων. Πρὸ καιροῦ ἤδη ἀνεμένετο ἡ ἔκρηξις αὕτη, οὐδεὶς ὅμως ἐπίστευεν εἰς αὐτὴν διότι πάντες ἤλπιζον ὅτι ἡ Ρωμουνία, ἐμβριθέστερον σκεπτομένη καὶ ἀγομένη ὑπὸ πνεύματος δικαιοσύνης θὰ ἔδιδεν ἐπὶ τέλους τὴν προσήκουσαν λύσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐφάνη ὑπομονητικωτάτη, ἐλπίζουσα ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ λύσει τοῦ ζητήματος. Δυστυχῶς τὰ πράγματα διέψευσαν τὰς ἐλπίδας αὐτῆς καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, προέβη τέλος εἰς τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων, ἀφοῦ ἐπὶ τρίμηνον ἀνέμενεν ἀπάντησιν εἰς τὸ τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει ἐπιδοθὲν τελεσίγραφον αὐτῆς. Καὶ ἤδη εὑρισκόμεθα εἰς διακεκομμένας σχέσεις μετὰ τῆς Ρωμουνίας, μεθ' ἧς ἔδει φιλικῶς νὰ διακήμεθα, ἀφοῦ τὰ κρατίδια τοῦ Αἵμου τοσαύτην ἔχουσιν ἀνάγκην ἀλληλοφιλίας πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἰσχυρῶν ἐπιβούλων των. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, ἔδειξε διαγωγὴν συνδιαλλακτικήν, μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ γεννήσῃ πράγματα ἐν Ἀνατολῇ, ἐνῷ ἡ Ρωμουνία ἐναντίαν ἡμῶν ἔλαβε στάσιν. Αἱ ρωμουνικαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν δριμύτατα κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων ἄρθρα. Ἀδύνατον κατέστη τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει ἡ ἐπὶ πλειότερον ἀνοχὴ τῆς ἐκρύθμου καταστάσεως. Θὰ κατηγγέλλετο ἐπὶ ὀλιγωρίᾳ τῶν καθηκόντων αὐτῆς ἂν δὲν προέβαινεν εἰς τὸ ἔσχατον μέτρον. Ἀποδεικνύεται δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων, οὐδεὶς εὑρέθη νὰ κατακρίνῃ τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ ἀποφάσει αὐτῆς, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν φανατικωτέρων ἀντιπολιτευομένων. Πάντες ἐχαιρέτισαν τὸ διάβημα τῆς κυβερνήσεως ὡς φυσικωτάτην συνέπειαν τῆς πρὸς ἡμᾶς διαγωγῆς τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως.

Τί συμβήσεται ἄγνωστον. Γνωστὸν εἶναι μόνον ὅτι ἡ εἴδησις τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων προὐξένησε ζωηρὰν αἴσθησιν παρὰ τῷ ἐνταῦθα διπλωματικῷ κόσμῳ, οἱ δὲ κ. κ. πρεσβευταὶ τῶν δυνάμεων ἔσχον μακρὰς συνεντεύξεις μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ἐπὶ τούτῳ. Καὶ ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας κ. Ζαμφιρέσκος, πολλάκις μεταβὰς παρὰ τῷ αὐτῷ ὑπουργῷ δὲν κατώρθωσε νὰ συναντήσῃ αὐτὸν ἵνα τῷ γνωστοποιήσῃ τὸ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ τηλεγράφημα, ἐνῷ διὰ μακρῶν ἐπανελαμβάνοντο τὰ τετριμμένα ἐπιχειρήματα τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Ζαφιρέσκος διετάχθη ἐπίσης ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς του νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς Ἀθήνας.

Ἡ κυβέρνησις προτίζεται νὰ δημοσιεύσῃ ἔντυπον ἔκθεσιν ἐν ᾗ θ' ἀφηγῆται ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, πρὸς δὲ θὰ αἰτήσῃ παρὰ τῶν δυνάμεων νὰ τεθῇ ὑπὸ διαιτησίαν.

Τὰ κρητικὰ δεινοῦνται. Ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς Νήσου φρονῶν ὅτι διὰ τῆς τρομοκρατίας θὰ δυνηθῇ ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὸν καὶ τὴν κυβέρνησίν του τῶν δικαίων ἀπαιτήσεων τῶν χριστιανῶν, συνέλαβεν ἐξ προκρίτους χριστιανοὺς καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς σιδηροδεσμίους εἰς Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας. Τὸ πραξικόπημα τοῦτο ἐξηρέθισε μεγάλως τὰ πνεύματα, δύο δὲ χιλιάδες ἀνδρῶν ὁπλίσθησαν καὶ ἀπειλοῦσιν ἐπανάστασιν καταστρεπτικὴν ἂν ὁ Μαχμοὺτ Δζελαλεδδὶν πασσᾶς δὲν διατάξῃ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἐξορίστων. Γενικὸς ἐρεθισμὸς τῶν πνευμάτων καὶ ἂν ὁ γεν. διοικητὴς δὲν ἐπανέλθῃ εἰς ἡπιωτέραν πολιτικὴν ταχέως θὰ ἔχωμεν ν' ἀναγράφωμεν σκηνὰς πολὺ φρικωδεστέρας τῶν προηγηθεισῶν.

Αἱ ἑορταὶ τῶν ἀργυρῶν γάμων θὰ τελεσθῶσιν, ὡς γνωστόν, ἀνεπισήμως κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ ἄνακτος. Μὲ ὅλην ὅμως τὴν ἀνεπισημότητα αὐτῆς θὰ διεξαχθῶσι μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ διατρανώσῃ τὰ ὑπὲρ τοῦ βασιλικοῦ ἡμῶν ζεύγους αἰσθήματα αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις 11 Ὀκτωβρίου 1892.

Σήμερον ἀφίκετο ὁ διάδοχος τοῦ ρωσσικοῦ θρόνου, μέγας δοὺξ Νικόλαος, φιλοξενηθήσεται δὲ εἰς τὸ ἐν Τατόϊ ἀνάκτορον μετὰ τῆς ἀκολουθίας του. Ὅπως ἄλλοτε μετὰ στοργῆς οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο τὸν μέγαν δοῦκα Παῦλον, μνηστῆρα τῆς ἰσαγγέλλου τὴν μορφὴν καὶ τὴν καρδίαν βασιλόπαιδός μας Ἀλεξάνδρας, μετὰ τῆς αὐτῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης δεξιοῦνται σήμερον τὸν συμπαθέστατον ἀνεψιὸν αὐτοῦ. Πάντες ἐνθυμούμεθα αὐτὸν μετὰ πόσης γλυκύτητος ἐχαιρέτισαν κατὰ τοὺς γάμους τοῦ ἡμετέρου διαδόχου Κωνσταντίνου ὅτε, πρὸ τριετίας ἀκριβῶς, εὑρίσκετο ἐν μέσῳ ἡμῶν. Πεζῇ ἐξήρχετο, συνοδὸν ἔχων τὸν ἀθλητικὸν βασιλόπαιδα ἡμῶν Γεώργιον καὶ ἐπεσκέπτοντο τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα. Ἐγεννήθη πεποίθησις παρὰ τῷ λαῷ ὅτι ὁ νεαρὸς ἡγεμονίδης θὰ συνδέσῃ τὴν τύχην του μετὰ τῆς βασιλόπαιδος Μαρίας. Καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέροις κύκλοις καὶ ἔν τισι διπλωματικοῖς ἀκόμη, τὸ πρᾶγμα θεωρεῖται ὡς τετελεσμένον. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι φαίνεται συμπάθεια μεταξὺ τῶν δύο ἐξαδέλφων. Εὐτύχημα θὰ ἦτο ἂν ἀνήρχετο ἡμέραν τινα ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου τῶν Ρωμανὼφ θρόνου πριγκήπισσα ἑλληνὶς, τὴν ἀνατροφὴν, τὴν μόρφωσιν, τὰ αἰσθήματα καὶ τοὺς πόθους.

Ὁ κ. Ζαμφιρέσκος, ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας ἀνεχώρησεν ἀφοῦ ἀπεχαιρέτισεν τοὺς κ. κ. ὑπουργοὺς, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ πολλοὺς ἰδιώτας. Ἄγνωστον εἰσέτι ὁποίαν τροπὴν θὰ λάβῃ ἡ διακοπὴ αὕτη, θεωρεῖται ὅμως βέβαιον ὅτι ἡ ἑλλην. κυβέρνησις θὰ ἐπιτύχῃ τοῦ ποθουμένου διότι ἀναντίρρητα τὰ δικαιώματα αὐτῆς καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἐν παρεμφερεῖ ὑποθέσει ἡ ρωμ. κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν εἰς ξένους δικαιοῦχους ἴσα δικαιώματα, ὡς ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐστριακῆς ὑπηκόου τῆς κ. Βέδμαρ. Ἤκουσα χθὲς ἐσπέρας, ἀπὸ στόματος διπλωμάτου μεγάλης δυνάμεως, οὐχὶ δὲ πάντοτε φιλικῶς πρὸς ἡμᾶς διακειμένης, ὅτι ἡ ὑριστημένη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας διαφορὰ οὔτε κἂν συζήτησιν ἐπιδέχεται καὶ ὅτι ἡ Ρωμουνία θὰ ὑποστῇ διπλωματικὴν ἥτταν, ἂν ἡ ὑπόθεσις φερθῇ πρὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δικαστηρίου. Ἠθέλησεν ὁ αὐστρογερμανικὸς τύπος νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων ὡς ἐπελθοῦσαν, τῇ συστάσει τῆς Ρωσσίας. Οὐδὲν τούτου ψευδέστερον καὶ κακοηθέστερον. Δὲν ἦτον ἀνάγκη ἡ Ρωσσία νὰ ὑποδείξῃ ἡμῖν ὁποῖα τὰ συμφέροντα ἡμῶν καὶ μάλιστα ἐν ὑποθέσει τοσοῦτον καθαρᾷ. Ἐπειδὴ ἡ Ρωσσία ἀνεδέχθη προθύμως τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων ἐν Ρωμουνίᾳ, ἐνόσῳ αἱ σχέσεις ἡμῶν θὰ ὦσι διακεκομέναι, ἐπλάσθη πάρυτα ὁ μύθος ὅτι αὕτη ὑπεκίνησε καὶ ὑπεβούλισε τὴν τοιαύτην τῆς Ἑλλάδος στάσιν.

Ἐν τούτοις ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπηύθυνεν ἤδη πρὸς τὰς δυνάμεις διακοίνωσιν ἣν οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς ἀνέγνωσαν πρὸς τοὺς οἰκείους ὑπουργοὺς τῶν ἐξωτερικῶν, ἀφίσαντες αὐτοῖς, κατ' ἐντολὴν τῆς κυβερνήσεως, ἀντίγραφον τῆς διακοινώσεως ταύτης. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ δὲν ἐκτίθεται μόνον καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, ἀλλ' ἡ συμπεριφορὰ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν ἑλλήνων ἐν γένει τῶν διαβιούντων ἐν Ρωμουνίᾳ ἣν χαρακτηρίζει ἡ διακοίνωσις ὡς μισελληνικήν. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐκθέτουσα τὰ αἴτια τῆς ῥήξεως μετὰ τῆς Ρωμουνίας, ἣν πάντοτε ἐθεώρησεν ὡς φίλην, ἐπικαλεῖται τὴν διαιτησίαν τῆς Εὐρώπης ἐφιστῶσα τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τῆς τάσεως τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως νὰ τίθηται εἰς κατοχὴν πάσης ξένης περιουσίας ὁπόταν ὁ κάτοχος αὐτῆς ἀποθάνῃ, καθόσον δὲν ἔχει νόμον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου νὰ δύναταί τις νὰ συντάξῃ διαθήκην κατὰ τύπους ὡρισμένους καὶ ἀπρόσβλητον. Ἡ ὑπόθεσις λαμβάνει οὕτω διεθνῆ χαρακτῆρα. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμένεται ἡ ἀπάντησις τῶν δυνάμεων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐν Κων)πόλει ἐκρατεῖτο ὡς ὅμηρος ὁ υἱὸς πανισχύρου ἀρχηγοῦ τῶν Κούρδων. Ὁ βέης οὗτος, οὗ καὶ ὁ πατὴρ ἐπίσης κρατεῖται ἐν Κων)πόλει, κατώρθωσε ν' ἀποδράσῃ πρὸ ὀλίγων μηνῶν καὶ ἀπέλθῃ εἰς Ρωσσίαν, ὅθεν, ὡς εἰκάζεται, ἐπέστρεψε καὶ κρύπτεται εἰς τὰ Καρδούχεια ὄρη, ὀργανῶν καὶ παρασκευάζων ἐπαναστατικὸν κίνημα κατὰ τῆς Πύλης.

Ἡ φυγὴ τοῦ βέη τούτου ἐπροξένησε μεγάλην συγκίνησιν ἐν Κων)πόλει, ἡ δὲ μετάβασις αὐτοῦ εἰς Κουρδιστὰν ἐμπνέει μερίμνας καὶ φόβους πολλοὺς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ πανίσχυρος οὗτος φύλαρχος δύναται νὰ συγκεντρώσῃ καὶ παρατάξῃ 25,000 ἀρίστων ἱππέων, νὰ παρασύρῃ δὲ εἰς ἀποστασίαν καὶ τὰ συντάγματα τῶν Κούρδων ἱππέων, ἅπερ ἡ Πύλη ἐπ' ἐσχάτων ἐσχημάτισε, καὶ ἐξωθήσῃ πολλοὺς ἄλλους φυλάρχους ἔτι δὲ καὶ Ἀρμενίους εἰς ἀποστασίαν.

Περὶ τῆς τεραστίου στρατιωτικῆς ἀναπτύξεως τῆς Γαλλίας πολλὰς καὶ περιέργους περιέχει πληροφορίας ἡ ἄρτι τυπωθεῖσα ἔκθεσις τοῦ βουλευτοῦ Κοσερὺ, εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου. Ἡ ἔκθεσις αὕτη διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς· Ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι τοῦ 1892 ἐδαπάνησεν ἡ Γαλλία 18 χιλιεκατομμύρια φράγκων, ἐξ ὧν τρία χιλιεκατομμύρια εἰς τὴν ἀνανέωσιν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, δώδεκα ὡς ἔγγιστα εἰς τὴν συντήρησιν καὶ παρασκευὴν τοῦ στρατοῦ καὶ τὰ λοιπὰ εἰς κατασκευὴν φρουρίων. Μετὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον, ἀπορριφθέντων ὡς ἀκαταλλήλων τῶν ὅπλων Σασσεπὼ, ἐδέησε νὰ ἀνακαινισθῇ ὁλοσχερῶς ὁ ὁπλισμὸς τοῦ στρατοῦ. Τῷ 1874 ἐνεκαινίσθη τὸ ὅπλον Γρά, κατὰ δὲ τὸ 1886 τὸ ὅπλον τοῦτο ἐδέησε νὰ ἀναπληρωθῇ δι' ἑτέρου, τοῦ Λεβέλ. Ἐντὸς πέντε ἐτῶν κατεσκευάσθησαν πάντα τὰ ὅπλα τοῦ νέου συστήματος, ὅσων ἐξέχρηζον τὸ πεζικὸν καὶ τὸ ἱππικόν. Σήμερον δὲ κατασκευάζονται τὰ προωρισμένα εἰς ὁπλισμὸν τῶν ἄλλων σωμάτων καὶ εἰς πλήρωσιν τῶν ἀποθηκῶν. Τὸ ὑλικὸν τοῦ πυροβολικοῦ ἀνεκαινίσθη ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν πεδινῶν πυροβολαρχιῶν ἀπὸ 232 εἰς 184. Καὶ τὸ σύστημα τῶν ὀχυρώσεων προσέλαβεν ἀλλοίαν ὅλως ὄψιν, κατεδαφισθέντων τῶν μικρῶν καὶ ἀσθενῶν φρουρίων, καὶ ἀνεγερθέντων μεγάλων ὀχυρῶν στρατοπέδων ἐν Λίλλῃ, Μωβὲρζ, Βεσανσὼν, Βελφὸρ, Γουὶλ, Βερδοὺν καὶ ἀλλαχοῦ. Τὰ τακτικὰ στρατιωτικὰ ἀναλώματα, τὰ ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι σήμερον συμποσωθέντα εἰς δώδεκα χιλιεκατομμύρια, ἤδη δὲ ἀνερχόμενα εἰς 580 ὡς ἔγγιστα ἑκατομμύρια ἐτησίως, ἐπέτρεψαν ὥστε ἡ στρατιωτικὴ τῆς Γαλλίας δύναμις νὰ προβῇ εἰς ὑπέρογκον αὔξησιν. Ἐπὶ τοῦ 1869, τὸ ἐν ἐνεργείᾳ γαλλικὸν στράτευμα συνεποσοῦτο εἰς 24,000 ἀξιωματικῶν, 385,000 στρατιωτῶν καὶ 89,000 ἵππων. Τῷ 1892 συμποσοῦται εἰς 28,382 ἀξιωματικοὺς, 484,000 στρατιωτῶν καὶ 140,000 ἵππων. Τῷ 1869 ὑπῆρχον 372 τάγματα πεζικοῦ, 238 ἴλαι ἱππικοῦ καὶ 232 πυροβολαρχίαι· σήμερον, ὑπάρχουσιν 727 τάγματα πεζικοῦ, 448 ἴλαι ἱππικοῦ καὶ 580 πυροβολαρχίαι. Τῷ 1870, ὁ γαλλικὸς στρατὸς, ἐν ὥρᾳ πολέμου, δὲν ἠδύνατο νὰ προσλάβῃ ἢ μόνους τοὺς ἐπ' ἀδείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἀπόντας ἄνδρας· σήμερον, ἡ ἀριθμητικὴ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ δύναμις, ἐν ὥρᾳ ἐπιστρατεύσεως, ἐμπορεῖ νὰ διπλασιασθῇ τῇ προσκλήσει τῶν ἐφέδρων· εἰς τὸ στράτευμα δὲ τῆς πρώτης γραμμῆς προσθετέον νῦν καὶ τὸ τῆς δευτέρας γραμμῆς, τὸ συνιστάμενον ἐξ ἐθνοφρουρῶν. Ὥστε σύμπαν τὸ γαλλικὸν στράτευμα συναπαρτίζεται σήμερον ἐκ 1650 ταγμάτων πεζικοῦ, 6000 ἴλῶν ἱππικοῦ καὶ 750 πυροβολαρχιῶν, ἐν συνόλῳ ἐκ δύο καὶ περιπλέον ἑκατομμυρίων ὁπλιτῶν, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν 850,000 ἐθνοφρουρῶν. Ηὐξήθη δὲ οὐ μόνον ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις ἀλλὰ καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ στρατοῦ, διότι ὁ μὲν στρατιώτης, ὁ τῷ 1869 λαμβάνων ἡμερήσιον μισθὸν 48 ἑκατοστῶν, λαμβάνει νῦν 60 ἑκατοστὰ, ὁ δὲ ἀξιωματικὸς, φράγκα τρισχίλια κατ' ἔτος, ἀντὶ τῶν 2700 ἐπὶ τοῦ 1869. Πλὴν τῆς Ρωσσίας, τῆς δαπανώσης κατ' ἔτος 800 ἑκατομμύρια ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, οὐδὲν ἄλλο κράτος καταναλίσκει χάριν τοῦ στρατοῦ τόσα χρήματα ὅσα ἡ Γαλλία. Ἡ Γερμανία δαπανᾷ 600 ἑκατομμύρια, ἡ Ἀγγλία 420, ἡ Αὐστροουγγαρία 320, ἡ Ἰταλία, 250, ἡ Ἱσπανία 145 κλ. Τοιούτῳ τρόπῳ, ἡ πρὸς πόλεμον παρασκευὴ, ἤ, ὅπως εὐφημότερον καλεῖται, ἡ ἅμυνα τῆς εἰρήνης, ἀναγκάζει τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη νὰ δαπανῶσι κατ' ἔτος τρία καὶ περιπλέον χιλιεκατομμύρια πρὸς ἔνοπλον συντήρησιν εἴκοσι καὶ πέντε ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἀπεπερατώθη ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις μητροπολιτικοῦ οἰκήματος, καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐν αὐτῷ τὰ γραφεῖα τῆς μητροπόλεως Ἀθηνῶν, εὐπρεπῆ, καὶ ἀντάξια τῆς θέσεως αὐτῶν. Τὸ ἄνω δῶμα χρησιμεύει ὡς οἴκημα τοῦ μητροπολίτου. Μία τῶν εὐρυτέρων αἰθουσῶν ὡρίσθη ὡς βιβλιοθήκη τοῦ ἱεροῦ Συνδέσμου, ἐν ᾗ γενήσονται διδασκαλία καὶ πρακτικὰ μαθήματα τῶν ὑποψηφίων κληρικῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τοιούτων. Τὸ οἰκοδόμημα εἶναι κομψὸν καὶ σεμνὸν, ρυθμοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, ἔχον μεγαλοπρεπῆ τὴν εἴσοδον, δεξιᾷ μὲν τῆς ὁποίας εὕρηται μαρμάρινος στήλη, ἐφ' ἧς εἶναι ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν προσε-

νεγκόντων ὑπὲρ τῆς οἰκοδομῆς τῆς μητροπόλεως Ἀθηνῶν, ἀριστερᾷ δὲ ἑτέρα στήλη, ἐφ' ἧς ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν τοῦ ἱεροῦ Συνδέσμου.

Καὶ ὁ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς μητροπόλεως ἀρχαιότατος ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ὅλως σχεδὸν κατηρειπωμένος, ἐπισκευασθήσεται ἐντὸς ὀλίγου.

⛭ Ἡ ναυαγοσωστιπὴ τῆς Γαλλίας ἑταιρία τῇ 11)23 τρέχ. συνεδριάσασα ἐν Σορβώνῃ ἀπένειμε δίπλωμα τῇ Α. Β. Γ. τῷ πρίγκηπι τῆς Ἑλλάδος Γεωργίῳ διασώσαντι ναύτην πνιγόμενον ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Σαλαμῖνος, ὃν ἔσυρεν εἰς τὴν παραλίαν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐγκαίρως ἠγγείλαμεν τὴν τελευτὴν τοῦ τοσούτῳ ἀγαπητοῦ τῷ ρωσσικῷ λαῷ μητροπολίτου Πετρουπόλεως, Ἤδη ἐκ τῶν ρωσσικῶν ἐφημερίδων ἀναγράφομεν λεπτομερείας περὶ τῆς κηδείας ἧς ἡ λαμπρότης ἐξέπληξε τοὺς πάντας.

Ὅτι προπέμψωσι τὸν ἀείμνηστον εἰς τὸν τόπον τῆς αἰωνίου ἀνακπαύσεως συνηθροίσθησαν αἱ ἀνώτεραι ἀρχαὶ καὶ ἅπασα ἡ ὑψηλὴ κοινωνία τῆς ρωσσικῆς πρωτευούσης. Ἐν τῇ θείᾳ ἱερουργίᾳ, ἥτις ἐτελέσθη ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ Ἀλεξάνδρου Νεύσκη, ἔνθα ἐτελεύτησε, συνηθροίσθησαν οἱ ἑξῆς ἀνώτεροι λειτουργοὶ τῆς αὐτοκρατορίας· Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ὁ διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ γενικὸς ἐλεγκτὴς τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους, ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας, ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, ὁ διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν αὐτοκρατορικῶν κτημάτων, ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν συγκοινωνιῶν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς τῆς περιφερείας Πετρουπόλεως, ὁ ἀρχιχστυνόμος Πετρουπόλεως, ὁ στρατηγὸς Ρέσβεν, ὁ διοικητὴς Πετρουπόλεως κόμης Τὸλ καὶ ὁ τῆς τάξεως τῶν εὐγενῶν πρόεδρος κ. Τρούβνικωφ καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ἐκτὸς τούτων, παρῆσαν ὁ δήμαρχος καὶ πολλὰ μέλη, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς αὐτοκρατορικῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας καὶ τῶν ἄλλων φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων. Εἰς τὸν ναὸν ἦλθον αἱ Α.Α. Γ.Γ. ὁ Μ. δοὺξ Σέργιος Ἀλεξάνδροβιτς σὺν τῇ συζύγῳ αὐτοῦ Μ. δουκίσσῃ Ἐλισσάβετ Θεοδωρόβνᾳ, ἡ Μ. δούκισσα Μαρία Παυλόβνα καὶ οἱ Μ. δοῦκες Κωνσταντῖνος καὶ Δημήτριος Κωνσταντινίγεβιτς καὶ οἱ ἐν τέλει τῆς ὑψηλοτάτης Αὐλῆς.

Τὴν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ Ἰωαννίκιος μητροπολίτης Κιέβου ἔχων συλλειτουργοὺς τὸν Φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον Βαρσάβας, τοὺς ἀρχιεπισκόπους Ἀναστάσιον, ἐπίσκοπον Βαρονὲζ, Γουρίαν ἐπίσκοπον Καμτσάτκας, Ἑρμογένη ἐπίσκοπον Ποκὸβ καὶ Γερμανὸν μέλος τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου καὶ ἄλλον πολυάριθμον κλῆρον.

Ἐν τῷ Κοινωνικῷ ὁ ἱερεὺς Φιλοσόφωφ Ὀρνάτσκης ἐξεφώνησε λόγον ἐπικήδειον λίαν συγκινητικόν. Ἐν τῷ ναῷ ἐπεκράτει ἱερὰ κατάνυξις, καὶ μεγαλοπρεπῶς ἠκούετο ἡ ἐπιτάφιος ἁρμονικὴ ψαλμῳδία. Τάξις λαμπρὰ ἐπεκράτει ὡσαύτως ἐν τῇ Μητροπόλει, ἐπὶ τοῦ προσώπου δὲ πάντων ἀπὸ τοῦ μεγίστου μέχρι τοῦ ἐλαχίστου ἐξεδηλοῦτο ἡ συναίσθησις τῆς συγκινητικωτάτης στιγμῆς. Τὴν νεκρώσιμον πομπὴν συνώδευσαν ὁ Λεόντιος, μητροπολίτης Μόσχας, ὁ Μόδεστος ἀρχιεπίσκοπος Βολλίνσκης, ὁ ἐπίσκοπος Ἀντώνιος, διευθυντὴς τῆς Πνευματικῆς Ἀκαδημίας, Νικόλαος ἐπίσκοπος Λαδόνσκης, Νίκανδρος ἐπίσκοπος Νόρβσιης καὶ πλῆθος ἄλλων κληρικῶν. Ὥστε παρῆσαν δύο μητροπολῖται, δέκα ἐπίσκοποι καὶ πλέον τῶν εἴκοσιν ἀρχιμανδριτῶν καὶ μετὰ τούτους μακρὰ σειρὰ κλήρου. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία διήρκεσε μέχρι τῆς 3 μετὰ μεσημβρίαν. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς νεκρωσίμου ταύτης πομπῆς ἀδυνατεῖ τις νὰ περιγράψῃ. Ἅπας ὁ κλῆρος ἔφερε λευκὰ ἄμφια, τρεῖς χοροὶ ψαλτῶν ἔψαλλον τὰ τροπάρια τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας, οἱ δύο ἐν τοῖς χοροῖς καὶ ὁ εἷς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ. Ἡ ψαλμῳδία ἦν ἁρμονικωτάτη καὶ θαυμασία, ὅταν δὲ ἅπας ὁ ἱερὸς κλῆρος μετὰ τῶν ἱεροψαλτῶν ἔψαλλον τὸ «Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον» καὶ τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» ἡ ἐντύπωσις ἦν συγκινητικωτάτη, ὁ δὲ ἀκροατὴς κατελαμβάνετο ὑπὸ ἐκστάσεώς τινος. Περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ. ἤρξατο πανταχόθεν γενικὴ πένθιμος κωδονοκρουσία ἀγγέλλουσα τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν. Λίαν δ' ἐπιβλητικὴ ἦν ἡ στιγμὴ καθ' ἣν κλῆρος καὶ λαὸς ἀπέδιδον τοῦτον τῷ Ἀρχιποίμενι. Ἐνῷ δὲ ἀπεδίδετο ὁ τελευταῖος ἀσπασμὸς τέσσαρες διάκονοι ἦραν τὸ ἐκ κυπαρίσσου σκέπασμα τοῦ φερέτρου καὶ συνάμα ἐκ τοῦ ἱεροῦ βήματος προήρχετο μακρὰ σειρὰ κλήρου.

Προηγοῦντο οἱ ὑποδιάκονοι ἐνδεδυμένοι στοιχάρια μετὰ σταυρῶν καὶ ἐξαπτερύγων, εἶτα διάκονοι, καὶ ἀκολούθως οἱ ἱερεῖς τῆς πρωτευούσης κατὰ τὰ πρεσβεῖα καὶ τέλος ὁ μοναχικὸς κλῆρος.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ τελευταίου ἀσπασμοῦ, τὸ φέρετρον ἐκαλύφθη καὶ ἤγετο ἀπὸ ἀρχιμανδριτῶν καὶ ἱερομονάχων, βραδέως καὶ μεγαλοπρεπῶς βαδιζόντων. Ἑκατέρωθεν τοῦ φερέτρου ἐβαστάζοντο ριπίδια σειόμενα ἐπὶ τοῦ νεκροῦ. Προηγεῖτο ὁ πατριαρχικὸς σταυρὸς, πρὸ τοῦ σταυροῦ ἡ μίτρα καὶ τὸ καλυμαύχιον τοῦ Ἱεράρχου καὶ πορρωτέρω ἐπὶ προσκεφαλαίων τὰ παράσημα, ἐν οἷς καὶ ὁ μοναχικὸς κλῆρος, εἵποντο δὲ οἱ μητροπολῖται, οἱ ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐπίσκοποι καὶ τέλος μετὰ τὸ φέρετρον ἄπειρον πλῆθος λαοῦ.

Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἔξοδον ἡ νεκρικὴ ἐκφορὰ περιοδεύσασα τὸν καθεδρικὸν ναὸν, διηυθύνθη ἐξακολουθούσης τῆς γενικῆς πενθίμου κωδονοκρουσίας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου, ὅπου ἐν τῇ Σωλέᾳ πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ Σωτῆρος ἦν ἕτοιμος σεμνὸς καὶ ἁπλοῦς ἐκ λίθου τάφος. Ἔτι ἅπαξ ἐτελέσθη τρισάγιον καὶ τὸ φέρετρον ἐτέθη ἐν τῷ τάφῳ· ὁ δὲ λαὸς πολὺν ἔτι χρόνος παρέμεινε δεόμενος ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἱεράρχου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ τάφου ἐτέθη στέφανος ἐκ τοῦ ἐπαρχιακοῦ σχολείου. Γενικὴ δὲ πένθιμος κωδονοκρουσία ἠκούετο ἀπὸ πρωΐας μέχρι τῆς 3 μ. μ.

Η ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ σχολιάζει τὸ ζήτημα τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει τύπος ὅτε ὀθωμανικὸς καὶ ὁ ἀλλόγλωσσος.

Ἡ «Σαμπὰχ», ἐν τῷ πολιτικῷ αὐτῆς δελτίῳ ἐξιστοροῦσα τὰ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα καὶ τὴν ἀφορμὴν τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων, ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς περὶ τῶν πιθανῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ζητήματος.

„Ἡ σπουδαιότης τοῦ ζητήματος δὲν ἔγκειται ἐν τῇ διακοπῇ τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀναθέσει τῆς προστασίας τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων ἐν Ρωμουνίᾳ εἰς τοὺς ρώσσους προξένους. Τὸ τοιοῦτον παρέχει ἀφορμὴν εἰς φόβους μὴ, ὡς ἀφορμῆς λαμβανομένης τῆς προστασίας τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων, γεννηθῶσι διαφωνίαι μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ρωμουνίας, ὅτε τὸ ζήτημα δὲν θὰ μείνῃ μόνον ἐν τῷ κύκλῳ τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων. Ἐκ τούτου ἀγόμενοι, δὲν θεωροῦμεν ἀπίθανον ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, λομβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς πιθανότητας ταύτας, θὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν διὰ συμβιβασμοῦ διακανόνισιν τῆς διαφορᾶς."

Ἡ γερμανικὴ ἐφημερὶς ἐφημερὶς «Ὀθωμανικὸς Ταχυδρόμος», πραγματευομένη τὸ ζήτημα τῆς διακοπῆς τῶν ἑλληνορρωμουνικῶν σχέσεων, λέγει ὅτι ἀπὸ καιροῦ ἦσαν τεταμέναι αἱ σχέσεις Ἀθηνῶν καὶ Βουκουρεστίου, οὐδεὶς ὅμως ἐσκέπτετο ὅτι ἡ ἔντασις θὰ ἔφθανε καὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ, ὥστε νὰ διασπασθῶσι. Κατόπιν προστίθησιν·

„Alea jacta est (Ἔρριπται ὁ κύβος). Ἡ ἑλλην. κυβέρνησις, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁποίας, ὁ κ. Τρικούπης, εἶναι πολιτευτὴς ἄγαν προνοητικὸς καὶ ἱκανὸς, οὗτινος δὲ γνωστὴ εἶναι ἡ πρὸς τὴν εἰρήνην ἀγάπη, δὲν παρασύρεται ὑπὸ τῶν τοῦ λαοῦ παθῶν. Ὅταν λοιπὸν εἰς Τρικούπης ἀπεφάσισεν εἰς τοσοῦτον σοβαρὸν διάβημα νὰ προβῇ, οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι ἀδύνατος ἀπέβαινε πᾶσα ἄλλη λύσις τῆς ἑλληνορρωμουνικῆς διαφωνίας".

Κατόπιν ἀφηγούμενος τὸ γνωστὸν ἱστορικὸν τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, ἐννοούσης, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ περὶ ξένων ἐν Ρωμουνίᾳ νόμου, ὡς ρωμουνικὸν κτῆμα πᾶν τὸ ὑπό ἀκλήρων ξένων ἐν Ρωμουνίᾳ θνησκόντων ἀφιέμενον, ὑπομιμνήσκων ὅτι ὁ σχετικὸς νόμος ἐθεσπίσθη τῷ 1870 καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὀπισθενεργὸν δύναμιν, ἐφαρμοζόμενος ἐπὶ κληροδοτήματος γενομένου τῷ 1863 καὶ ἀναφέρων ἐν τέλει τὴν ὑπὸ τῆς Ρωμουνίας ἀπόρριψιν πασῶν τῶν πρὸς λύσιν τῆς διαφωνίας προτάσεων ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, προστίθησι·

„Τὰ ἐδαφικὰ κωλύματα, ἅτινα παρεμβάλλονται μεταξὺ Ρωμουνίας καὶ Ἑλλάδος, καθιστῶσιν ἀδύνατον τὸ ἔσχατον μέτρον, ἤτοι τὸν πόλεμον. Λυπηρὸν ὅμως θὰ ἦτο ἂν ἡ Εὐρώπη ἀπαθὴς ἔμενε θεατὴς τῶν πραγμάτων. Ὅταν δὲ ἡ Ρωμουνία διὰ τὸν λόγον ὅτι εὕρηται λίαν ἀπομεμακρυσμένη τῆς Ἑλλάδος ἰδιοποιῆται ἑλληνικὴν περιουσίαν, ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει ὅτι βαρεῖα λαμβάνεται ἐκδίκησις τῶν τοιούτων αὐθαιρέτων πράξεων καὶ θὰ ἔλθῃ στιγμὴ, καθ' ἣν βαρέως θὰ ἐκτίσῃ τὴν τοῦ δικαίου ταύτην παραβίασιν".

ΟΙ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ ΛΙΒΕΛΛΟΙ

Τὰ ρωμουνικὰ φύλλα ἐξακολουθοῦσι τὸν καθ' ἡμῶν ἀγῶνα· ἀλλ' ἡ σπουδαιολογία, ὡς καὶ χθὲς ἐλέγομεν, μετετράπη εἰς σάτυραν· οὕτω δὲ καταδιαζόμεθα καθ' ἑκάστην ν' ἀναγινώσκομεν γραφικὰ δοκίμια, ἀνάλατα καὶ ἀνούσια, ἐλαχίστην τιμὴν περιποιοῦντα τοῖς γράφουσιν αὐτά. Καὶ συνεχωρήσαμεν χθὲς τὸν „Constituţionalul", εἰδότες ὅτι ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ δὲν πάρχουσι καὶ παῖδες πρωτόπειροι περὶ τὸ γράφειν, ὧν τὰ γραφόμενα ἕνεκα τῆς γλώσσης δὲν θὰ ἐκινδύνευον νὰ χλευασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐκτὸς τῶν συνόρων ξένων. Ἀλλ' ἐφημερὶς θεωρουμένη σπουδαία καὶ ἐν γλώσσῃ γραφομένῃ ἣν ἐννοεῖ τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων τῆς γῆς, οἵα ἡ Independance Roumaine, περισσὴν δεικνύει κουφόνοιαν δημοσιεύουσα ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ αὐτῆς φαντασιώδη διάλογον μεταξὺ ρωμούνου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ πρέσβεως ἕλληνος, διάλογον γενησόμενον ἐν ἔτει 19... ἐνῷ ἡ ρηθεῖσα γαλλόφωνος ἐφημερὶς γινώσκει ἄριστα ὅτι τὸ ἑλληνικὸν διπλωματικὸν σῶμα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ οἰκονομικὰς αὐτοῦ σχέσεις πρὸς τὴν κοινωνίαν, εἶναι τὸ μάλιστα περιωρισμένον καὶ διὰ τοῦτο καταλείπει πανταχοῦ ἀγαθὰς ἐντυπώσεις. Τί θὰ ἔλεγεν ἀράγε ἡ «Ρωμ. Ἀνεξαρτησία» ἂν αἱ ἐν Ἀνατολῇ καὶ Ἑλλάδι ἐφημερίδες ἀπεκάλυπτον τὸν ἰδιωτικὸν βίον πολλῶν διπλωματῶν; Τί θὰ ἔλεγεν ἐὰν κατέκρινον τὴν ἐν τῷ ρωμουνικῷ προξενείῳ Κων)πόλεως γενομένην πέρυσι ὑπεξαίρεσιν; Καὶ ὅμως τὰ ἑλληνικὰ φύλλα ἐσίγησαν, εἰδότα ὅτι ἐκ δύο τριῶν ἀνδρῶν δὲν κρίνεται ὁλόκληρον ἔθνος.

Ἵνα δώσωμεν τοῖς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἰδέαν τινα περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκτοξευομένων ἀπό τινων ἡμερῶν λιβέλλων καὶ ὕβρεων, παρατιθέμεθα ὧδε ἀρθρίδιον γαλλιστὶ γεγραμμένον ὅπερ ἡ Voinţa Naţionala λέγει ὅτι λαμβάνει δῆθεν ἐκ τοῦ «Γαλάτου». Ἰδοὺ τοῦτο·

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ Gaulois·

«Τὰ ἐν Ἀνατολῇ πράγματα ἤρξαντο προδήλως περιπλεκόμενα. Ἡ Ἑλλὰς διέρρηξε τὰς διπλωματικὰς αὐτῆς πρὸς τὴν Ρωμουνίαν σχέσεις. Ὁ κ. Παππαλαχωβάρης, πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Βελιγραδίῳ, ἔλαβε διαταγὴν νὰ καταλίπῃ τὸ ρωμουνικὸν ἔδαφος· καὶ ὁ κ. Ρηγόπουλος, πρεσβευτὴς τῆς Ρωμουνίας ἐν Σόφιᾳ, θὰ ἐγκαταλίπῃ προσεχῶς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ἰδοὺ ἡ αἰτία τῆς ῥήξεως ταύτης.

Ὑπήκοός τις ἱσπανὸς, ὁ κ. Δημήτριος Ὁλανέσκος, γεννηθεὶς ἐν Ζάππᾳ, βιλαετίῳ Ὀλυμπίων, ἐκληροδότησε διὰ διαθήκης ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν εἰς ἑλληνικὸν σωματεῖον τοῦ Καΐρου ἐν Βουλγαρίᾳ.

Ὁ πασᾶς τοῦ Ζάππα, κατόπιν μακρᾶς ἀλληλογραφίας πρὸς τὸν μέγαν βεζύρην, διετάχθη νὰ κατάσχῃ τ' ἀκίνητα τοῦ Ὁλανέσκου νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπὶ τῶν χρεωγράφων καὶ τῶν ἀξιῶν καὶ ἀποστείλῃ ταύτας δι' ἀποσπάσματος Κοζάκων εἰς τὴν ἐν Μολδαβίᾳ Βουχάραν παρὰ τὰ σύνορα τοῦ Οὐράλ.

Φυσικῶς, ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Μαυροβουνίου κ. Α. Β. Βέλδιμαν δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ τοιαύτην προσβολὴν καὶ ἔδωκε παρευθὺς δραστηριωτάτας ὁδηγίας εἰς τὸν ἐν Κεττίγνῃ τῆς Ρωμουνίας ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ. Οὗτος, εἷς τῶν σπουδαιοτάτων ἀνδρῶν τῆς Αἰγύπτου — ἐννοοῦμεν τὸν κ. Σταμπουλὼφ — ἐνήργησεν αὐθωρεὶ τὰ δέοντα. Ἀπηύθυνε διακοίνωσιν τῷ κ. Ρηγοπούλῳ, δι' ἧς, ἐν φράσει ἥκιστα συνήθει ἐν τῇ διπλωματίᾳ, προσεκάλει αὐτὸν ἵνα ἐντὸς 24 ὡρῶν ἐπαναφέρῃ τὰ πράγματα εἰς τὸ καθεστός.

Ἡ περιουσία τοῦ Ὁλανέσκου ἔδει νὰ ἐπιδοθῇ τοῖς μαυροβουνιώταις κληρονόμοις αὐτοῦ κ. κ. Βασιλείῳ Βοερέσκῳ καὶ Γκούτσα Τριανταφύλ. Ἐντεῦθεν, διαμαρτυρίαι, διακοινώσεις, ἀντιδιακοινώσεις καὶ ἐπὶ τέλους διακοπὴ διπλωματικῶν σχέσεων. Ἀγγέλλεται ἤδη ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου εἰς Πειραιᾶ καὶ ἡ ἐκστρατεία πολλῶν ὀρεινῶν πυροβολαρχιῶν ρωμουνικῶν διουκουμένων ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἰουλίου, εἰς τὸν Δούναβιν.

Ἡμεῖς τοὐλάχιστον δυνάμεθα ν' ἀτενίζωμεν ἡσύχως τὴν ῥῆξιν ταύτην χωρὶς νὰ συγκινώμεθα πέρα τοῦ δέοντος. Σεμνυνόμενοι ἐπὶ τῷ τόσῳ γενναίῳ ἡμῶν στρατῷ, τῷ τόσῳ ἀνδρείῳ καὶ πειθαρχικῷ, ἐσμὲν ἕτοιμοι πάντοτε πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἐδάφους τῆς πατρίδος ἡμῶν κατὰ παντὸς ἐπιδρομέως. Ἔπειτα μὴ λησμονῶμεν. Ἡ Ρωσσία ἀγρυπνεῖ ἐφ' ἡμῶν. Ζήτω ὁ Τσάρος!"

Σ. Συλ. Ζήτω ἡ τρέλλα!

ΑΙ ΕΝ ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Πολὺς ἐσχάτως ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περιλαλήτου 10ου ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως βουλγαρικοῦ νόμου, οὗ ἕνεκεν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἐκλείσθησαν, τῶν κατὰ μέρη ὀρθοδόξων κοινοτήτων μὴ ἀνεχθεισῶν τὸ καίριον τραῦμα ὅπερ ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Σταμπούλωφ ἠθέλησε νὰ κατενέγκῃ κατὰ τοῦ ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, καταδικάζουσα αὐτὸν εἰς τὸν ἐξ ἀσιτίας πνευματικὸν θάνατον.

Ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη στατιστικὴ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, ἐξ ἧς καταδεικνύεται ἡ πληθὺς τῶν ἐν τῇ Ἀνατ. Ρωμυλίᾳ σχολῶν καὶ τὸ κρίσιμον τῆς καταστάσεως, ἥτις θὰ ἐδημιουργεῖτο ἐὰν τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ἐφηρμόζετο, δικαιοῖ πληρέστατα τὰ γινόμενα πρὸς ἀναστολὴν διαβήματα τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου, τῆς κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τῶν ὀρθοδόξων κοινοτήτων Ἀνατ. Ρωμυλίας, ἀνδρικώτατα κατεξαναστάντων κατὰ τοῦ μέτρου τῶν τὰς τύχας τῆς Βουλγαρίας ἰθυνόντων, καταδεικνύει δ' ἅπαξ ἔτι καὶ τὴν φιλομουσίαν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐν Φιλιππουπόλει ὑπάρχουσιν αἱ ἑξῆς σχολαί: Ζαρίφειον διδασκαλεῖον τῶν ἀρρένων, 11 καθηγηταί, 150 μαθηταί. Ζαρίφειον διδασκαλεῖον τῶν θηλέων, 5 διδασκάλισσαι, 160 μαθήτριαι. Κοινοτικὴ σχολὴ ἀρρένων, 4 διδάσκαλοι, 230 μαθηταί. Μικτὴ σχολὴ ἁγ. Κωνσταντίνου, 2 διδάσκαλοι, 70 μαθηταί. Μικτὴ σχολὴ Νικοδήμου, 2 διδάσκαλοι, 130 μαθηταί. Μικτὴ σχολὴ ἁγίας Μαρίνης, 2 διδάσκαλοι, 70 μαθηταί.

Ἐν Στενημάχῳ.—Κεντρικὴ σχολὴ ἀρρένων, 3 διδάσκαλοι, 80 μαθηταί. Κοινοτικὴ σχολὴ τῶν ἀρρένων, 2 διδάσκαλοι, 230 μαθηταί. Μικτὴ σχολὴ, 3 διδάσκαλοι, 80 μαθηταί.

Ἐν Ἀμπελίνῳ.—Κοινοτικὴ σχολὴ ἀρρένων, 2 διδάσκαλοι, 200 μαθηταί. Κεντρικὴ σχολὴ θηλέων, 3 διδασκάλισσαι, 100 μαθήτριαι.

Ἐν Τσιπροχωρίῳ.—Κοινοτικὴ σφολὴ, 2 διδάσκαλοι, 60 μαθηταί.

Ἐν Κιέπφ.— Μικτὴ σχολὴ, 1 διδάσκαλος, 80 μαθηταί.

Ἐν Βοδενοῖς.—Κοινοτικὴ σχολὴ, 1 διδάσκαλος, 80 μαθηταί.

Ἐν Κάτω-Ἀρβανιτοχωρίῳ(Ἀρναούτκιοϊ). Κοινοτικὴ σχολὴ, 1 διδάσκαλος, 40 μαθηταί.

Ἐν Ταταὰρ Παζαρτζικίῳ. — Κοινοτικὴ σχολὴ, 1 διδάσκαλος, 30 μαθηταί. Μικτὴ σχολὴ, 1 διδάσκαλος, 80 μαθηταί.

Ἐν Περιστερᾷ.—Κοινοτικὴ σχολὴ ἀρρένων, 2 διδάσκαλοι, 50 μαθηταί. Μικτὴ σχολὴ θηλέων, 2 διδάσκαλοι, 60 μαθηταί.

Ἐν Πύργῳ, 9 διδάσκαλοι 400 μαθηταί.

Ἐν Ἀγχιάλῳ, 9 διδάσκαλοι, 400 μαθηταί.

Ἐν Μεσημβρίᾳ, 4 διδάσκαλοι, 300 μαθηταί.

Ἐν Σταθοχωρίῳ, 1 διδάσκαλος, 50 μαθηταί.

Ἐν Σωζουπόλει, 6 διδάσκαλοι, 400 μαθηταί.

Ἐν Δαβουτλῇ, 1 διδάσκαλος, 30 μαθηταί.

Ἐν Ἀλικαρίᾳ, 1 διδάσκαλος, 30 μαθηταί.

Ἐν Κουκενῇ, 2 διδάσκαλοι, 150 μαθηταί.

Ἐν Καβακλῇ, 8 διδάσκαλοι, 150 μαθηταί.

Ἐν Καρυαῖς, 3 διδάσκαλοι, 200 μαθηταί.

Ἐν Δοργιάνογλου, 2 διδάσκαλοι, 80 μαθηταί.

Ἐν Σιναπλῇ, 2 διδάσκαλοι, 280 μαθηταί.

Ἐν Τσιζοϊκοί, 1 διδάκαλος, 30 μαθηταί.

Ἐν Μικρῷ Μοναστηρίῳ, 2 διδάσκαλοι 230 μαθηταί.

Ἐν Μεγάλῳ Μοναστηρίῳ, 2 διδάσκαλοι, 250 μαθηταί.

Ἦτοι ἐν συνόλῳ 103 καθηγηταί, διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι, μαθηταὶ δὲ ὑπὲρ τοὺς 5,500 ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ δὲν περιλαμβάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς σχολείοις τῶν διαμερισμάτων Βάρνης, Ρουστσουκίου καὶ πολλῶν ἄλλων φοιτώντων μαθητῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ παρισινὴ ἐφημερὶς »Ἡμέρα« γράφει τὰ ἑξῆς·

„Ὁ βασιλεὺς Κάρολος συνεκινήθη πολὺ ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας. Ὁ ἀναξ ἔγραψε κατεπείγουσαν ἐπιστολὴν τῷ προέδρῳ τοῦ συμβουλίου κ. Λάσκαρ Καταρτζῇ, συνιστῶν αὐτῷ νὰ εὕρῃ ἔδαφος συμφιλιώσεως. Βεβαιοῦται ὅτι ὁ βασιλεὺς Κάρολος προτίθεται νὰ γράψῃ ἰδιοχείρως τῷ βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος Γεωργίῳ, παρακαλῶν αὐτὸν τὰ παρεμβῇ πρὸς ταχίστην ἐξομάλυνσιν τῆς χωριζούσης τὰ δύο ἔθνη διαστάσεως.“

„Ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἡμῶν κύκλοις — ἐπιλέγει — ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία“, οὐδὲν γινώσκεται περὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τοῦ βασιλέως.“

Ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ πανεπιστημίου Ἰασίου ἀνεβλήθη εἰς τὸ προσεχὲς ἔαρ.

Τὸ δικαστήριον Ὑλφὼ ἐξεδίκασε ἐν μιᾷ μόνῃ ἡμέρᾳ, τῇ 12 τρέχοντος, 53..... διαζύγια.

Ἡ νέα τροχιοδρομικὴ ἑταιρεία τῆς πρωτευούσης ἤρξατο κατασκευάζουσα τὴν γραμμὴν ὁδοῦ Καρόλου-Σερβὰν Βόδα-Φιλαρὲτ, ἥτις παραδοθήσεται εἰς κοινὴν χρῆσιν τῇ 15 Νοεμβρίου.

Προχθὲς συνεκρούσθησαν ἐν τῷ στομίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἡ »Δανάη“ ἀτμόπλοιον τῆς αὐστρο-ουγγρικῆς ἑταιρείας Λόϋδ καὶ τὸ ἀγγλικὸν Clevendice. Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς 250 χιλ. φράγκων.

Ὁ »Ρωμοῦνος« ἀγγέλλων τὴν ἐντεῦθεν διάβασιν τοῦ κ. Κ. Ράδου, ἡγέτου τῆς ἐν τῷ πέρυσι φοιτητικῷ συνεδρίῳ τοῦ Γιουργέβου ἀντιπροσωπείας τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου, λέγει, τῇ εἰσηγήσει ἡμετέρων... φεῦ! ὅτι ἦλθεν ἐνταῦθα ἵνα πολιτογραφηθῇ καὶ ὅτι ὁ σήμερον Ράδος ἔσται αὔριον Ραδουλέσκος.

Ὑπομιμνήσκομεν ἐκ μὲν τὸν »Ρωμοῦνον« νὰ ἀποφεύγῃ τὰς συκοφαντίας ὧν ἀπό τινος γίνεται ὄργανον λεληθότως..... εἰς δὲ τοὺς πευθῆνας αὐτοῦ τὸ „αἰδὼς Ἀχαιοί.“

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον στατιστικὴν ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 11 τρέχοντος, ἐγεννήθησαν ἐν Βουκουρεστίῳ 152 καὶ ἀπέθανον 110.

Ἐπετράπη ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως τῷ ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένῳ αὐτῆς κ. Δουϊλίου Ζαμφιρέσκου νὰ μένῃ αὐτόθι ἰδιωτεύων.

Ἡ Patrie λέγει ὅτι ὁ κ. Ἀλ. Λαχωδάρης διέπραξεν ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα δύο μεγάλα ἁμαρτήματα. 1ον Δὲν ὑπέδειξε τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κράτος δὲν ἔχει δίκαιον, κατὰ τὸ σύνταγμα, νὰ ἔχῃ γαίας ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ 2ον ὅτι ἔθεσε τὸ ζήτημα ἐπὶ διεθνοῦς ἐδάφους, ἐγκαταλείπων τὸ ρωμουνικὸν δίκαιον.

Ὁ Timpul καθάπτεται τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς ἀντεθνικῶς δηθεν δρώσης ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα. Ἡ ἀντιπολίτευσις, λέγει, μεμφομένη τῶν πράξεων τῆς κυβερνήσεως, ἔλαβε καλὸν μάθημα παρὰ τῶν αὐστροουγγρικῶν, γερμανικῶν, ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν ἐφημερίδων αἵτινες ὁμιλοῦσαι περὶ τῆς ῥήξεως κατέκριναν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐδικαίωσαν τὴν Ρωμουνίαν.

Ἀσμένως ἀγγέλλομεν ὅτι τῇ κυριακῇ 18 τρέχοντος, ὥρα 5-η μ. μ. τελοῦνται ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Ρίμνικ Σαρὰτ οἱ ἐπ' αἰσίοις γάμοι τοῦ εὐπατρίδου κ. Γεωργίου Λάμπρου μετὰ τῆς ἀξιεράστου καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων πεπροικισμένης δεσποινίδος Ἑλένης Κ. Νικολάου. Εὐχόμεθα τὴν συζυγίαν αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ πάροχον.

Ἄσμενοι ἀναγράφομεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Σουλινᾶ, ἐκτιμῶσα προσηκόντως τὰ πολλὰ προσόντα τοῦ ἀξιοτίμου καὶ εὐπαιδεύτου ἕλληνος ἱερέως, αἰδ. κ. Νικολάου Οἰκονόμου, διώρισεν αὐτὸν ἱερέα αὐτῆς. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τῇ τε ἑλληνικῇ κοινότητι ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει ἀγαθοῦ καὶ ἐλλογίμου πνευματικοῦ ποιμένος, καὶ τῷ φίλῳ ἡμῶν ἱερεῖ ἐπὶ τῇ δικαίως προσγενομένῃ αὐτῇ τιμῇ ταύτῃ ὑπὸ τῆς ἑλληνικωτάτης κοινότητος τοῦ Σουλινᾶ. Ὁ αἰδ. κ. Νικ. Οἰκονόμου ἀπέρχεται αὔριον εἰς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ὑψηλὴν θέσιν.

Ἐν ἀληθεῖ ψυχικῷ ἄλγει πληροφορούμεθα τὸν ἐν Σιστοβίῳ τῆς Βουλγαρίας ἐπισυμβάντα αἰφνίδιον ἐξ ἡμιπληγίας θάνατον τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ καὶ ὑπὸ πάντων, ὁμοεθνῶν τε καὶ ξένων ἀγαπομένου φίλου ἡμῶν Σπυρίδωνος Περτινάκη. Ὁ θάνατος τοῦ ἀνδρὸς οὐ μόνον στερεῖ ἐρίτιμον οἰκογένειαν συζύγου καὶ πατρὸς λατρευομένου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικὴν παροικίαν πολυτίμου μέλους. Συλλυπούμεθα ἐκ καρδίας τῇ τεθλιμμένῃ συζύγῳ καὶ τοῖς τέκνεσι τοῦ μεταστάντος ἐπὶ τῇ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ εὐχόμενοι αὐτοῖς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ τελεῖται ἐν τῷ ἐν Βραΐλᾳ ἑλληνικῷ ναῷ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου Μανουηλίδου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(ΕΚ ΤΩΝ ΧΘΕΣΙΝΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜ.)

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 15.—Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος ἐπέδωκε τῇ κυβερνήσει διακοίνωσιν περὶ τῆς μετὰ τῆς Ρωμουνίας διενέξεως, δι' ἧς αἰτεῖται ὅπως αἱ μεγάλαι δυνάμεις ὑποστηρίξωσι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τοῦ νὰ ἀνατεθῇ ἡ λύσις τῆς διενέξεως εἰς διαιτητάς.

ΠΕΣΤΗ 15 Ὀκτωβρίου.—Πρὸς τὸν παραιτηθέντα ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Οὐγγαρίας κόμητα Τζέκενην ὁ αὐτοκράτωρ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του ἐπὶ ταῖς ἐκδουλεύσεσιν αὐτοῦ εἰπὼν ὅτι θὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας.

—Ἀπὸ χθὲς ἕως σήμερον ἐγένοντο 12 κρούσματα καὶ 7 θάνατοι.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ 15.—Χθὲς 5 κρούσματα καὶ 1 θάνατος.

ΒΡΕΣΛΑΒΙΑ 15.—Κατὰ τὴν „Ἐφ τῆς Σιλεσίας“ ἡ λειτουργία τοῦ σιδηροδρόμου Express Orient θὰ ἐπαναληφθῇ τῇ 19 τρέχοντος

ΒΙΕΝΝΗ 15.—Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» πληροφορεῖται ὅτι ἡ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπους αὐτῆς διακοίνωσις περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα ἐπεδόθη ἤδη εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Βιννης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 15.—Ὅμιλος τραπεζίτων προσήνεγκε τῇ Πορτογαλίᾳ δάνειον 15 ἑκατομμ. λιρῶν στερλινῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν λιμένων καὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ σιδηροδρόμων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σῖτος	2000	55½	8.05	Μ.
„	3300	57	9.—	Σ.
„	1300	55	7.65	Σ.
„	2000	59	10.—	Μ.
„	2400	54½	8.30	Κ
„	7500	53	7.47½	Σ.
„	2600	56¼	8.60	„
„	2500	56½	8.65	Κ.
„	2425	57½	8.65	„
„	2200	55½	8.30	„
„	2700	57¾	9.70	Μ.
Σῖτ.	4060	57¼	9.25	Σ.
„	7600	57	9.05	Σ.
„	7000	55½	8.37½	Σ.
„	2560	54½	7.55	Σ.
„	3100	52½	7.10	Σ.
Σίκαλις	3300	51½	7.50	Σ.
Ἀραβ.	1800	61½	7.25	Σ.
„	1000	„	7.05	Μ.
„	2500	59	6.65	Μ.
„	600	58½	6.65	Μ.
„	2150	60	6.80	„
„	1950	60¾	7. 0	Σ.
Σῖτος	1350	55¼	7.50	Μ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	63000	Σῖτος	1200
Σίκ.	—	—	1000
Ἀραβ.	9560	—	5000
Κριθὴ	3200	Κριθὴ	6000
Βρώμη	3100		—

ΝΕΩΤΕΡΑ

Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε προχθὲς τὸν κ. Μόριτς Σὸρ γενικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐν Δαρμστάδῃ ἐργοστασίου ἐργαλείων μύλων Σὲκ ὃν καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρις σήμερον ἀνακρίνουσα μυστικῶς. Πολλὰ λέγονται περὶ τῆς συλλήψεως ταύτης. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ κ. Σὸρ συνελήφθη ἐπὶ τῷ ὅτι ἤτησε παρὰ τοῦ ἐργοστασίου 30 χιλ. φράγκων, ἵνα δωροδοκήσῃ δηθεν ὑψηλὸν πρόσωπον ἐνταῦθα δυνάμενον νὰ πωλήσῃ τῇ κυβερνήσει μεγάλην ποσότητα ἐργαλείων τοῦ ρηθέντος ἐργοστασίου. Λέγεται μάλιστα ὅτι ὑπάλληλος τοῦ ταχυδρομείου παραβιάσας τὴν πρὸς τὸ ἐργοστάσιον ἐπιστολὴν τοῦ κ. Σὸρ ἐπληροφόρησε τὸ ἀπόρρητον ἐξ αὐτῆς.

—Σήμερον ἐπρόκειτο νὰ δικασθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Καλαρασίου ἡ αἴτησις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περὶ κατοχῆς τῆς περιουσίας Ζάππα. Ὡς εἰκὸς ὅμως μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν διακοπὴν τῶν σχέσεων γενήσεται ἐκ μέρους τοῦ δικηγόρου τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως αἴτησις ἀναβολῆς.

—Ἡ Α. Ε. ὁ τέως ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ γραμματέως τῆς πρεσβείας κ. Τομπάζη καὶ τῶν προξένων Βραΐλας καὶ Γαλαζίου καθὼς καὶ ἄλλων ἰδιωτῶν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἀναμένουσιν ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἐν Γαλαζίῳ ἀτμόπλοιον παραλαμβάνον ἐπιβάτας διὰ τὴν Κ)πολιν. Ὡς γνωστὸν δὲ τὰ ἀτμόπλοια, ἕνεκα τῆς ἐν Σινώπῃ ἐπιβαλλομένης 11 ἡμερῶν καθάρσεως δὲν δέχονται ἐπιβάτας διὰ Κ)πολιν. Πᾶσα δὲ ἄλλη ὁδὸς πλὴν τῆς διὰ Κ)πόλεως οὐ μόνον εἶναι λίαν ἐπίπονος καὶ μακρὰ ἀλλὰ καὶ δι' ἐπιχολέρων μερῶν διέρχεται, τῆς Ρωμουνίας πολιορκηθείσης πανταχόθεν ὑπὸ τῆς ἐπαράτου νόσου καὶ μόνον διὰ τοῦ Εὐξείνου ἐχούσης ἔξοδον ὁπωσοῦν ἀνετωτέραν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 16.—Δοξολογία ἐτελέσθη χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς πάσας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Κράτους. Εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν παρῆσαν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, οἱ ξένοι πρίγκηπες, αἱ ἀρχαὶ καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα. Τὸ βασιλικὸν ζεῦγος ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια εἰς τὰ ἀνάκτορα.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 16. — Ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης περὶ τῆς δεξιώσεως τοῦ κ. Σταμπουλὼφ ἀφίκετο τὴν δευτέραν. Ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις ἀπήντησε τὴν τρίτην δηλώσασα ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἐξωμαλίσθη.

Τὸ σχέδιον τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπιβάλῃ φόρον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐγκατελείφθη.

Αἱ ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ χορταρικῶν καὶ ἰχθύων τοῦ ἐν Βραΐλᾳ ἐργοστασίου Π. ΒΑΡΔΑ, ὡς καὶ ἐν τῇ ὄπισθεν σελίδι ἀγγελία δηλοῖ τοῦτο, εἶναι ἄριστα κατεσκευασμέναι καὶ τὴν τιμὴν ἐξαιρετικῶς εὐθηνα', ὑπερβαίνουσαι κατὰ πολὺ τὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 16 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 / Δάν. Παγ. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.25
4 „ „ „ „	83.—
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.25
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	101.50
7 „ „ „ „ „	102.50
5 „ „ „ (Iași f. urb).	81.75
/100 Δάν.ταμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. Δημαρχείου 5 /. 1883.	90.25
„ „ 5 „ 1890.	91.75

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1600
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	407—
„ Națională . .	200	410
Constr. și lucr. publ	250	128.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100.40
Λονδίνου	25.30
Βερολίνου	123.95
Ἀμβέρσης	99.70
Βιέννης	211.18
Λίρα ὀθωμανική	22.95

Βιέννη, 15 8βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.525
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	309.65
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	118.50
Σίγμα ἐπὶ Λονδίνου	119.50
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „ .	58.85
„ „ Amsterd. „ .	99.15
Παρίσιοι 15 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ % . .	106.12
„ „ 3 % . . .	99 27
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5	329.50
Ὀθωμ. Τράπεζα	547 50
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.56
„ Lot turc.	92.87
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 16
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλλανδίας	2 6.25
„ „ Βερολίνου	1 2 18
Βερολίνον 15 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	100.60
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	87.10
„ amortis. 5 %	96.50
ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	201.30
Δάνειον δημαρχείου . .	96 —
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	96.75
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὁλλανδίας „ . .	—.—
„ „ Βιέννης	
„ „ Ἀμβέρσης .	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(81)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Ἐν ἑνὶ λόγῳ εἰς ἑκάστην τῶν ἐκεῖ εὑρεθεισῶν γυναικῶν ἐνέπνευσε τὴν ἰδέαν της προτιμήσεως.

Χωρὶς δὲ νὰ τὰς παρατηρῇ, ταῖς ἔλεγεν ὅτι ἦσαν ἄξιαι λατρίας, καὶ ἐκεῖναι ἐνθουσιῶσαι ἐκ τῶν λόγων του ἐπίστευον ὅτι ἐλατρεύοντο.

Μεταξὺ δὲ τούτων ἡ Σουμερίλλη εἶχε κρυφὴν χαράν, ὅτι τὸν ἐπανέφερεν εἰς τοὺς πόδας της· ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ τὸν τιμωρήσῃ διὰ τὰς συνεχεῖς, ἀστασίας του, δεικνύουσα πλαστὴν αὐστηρότητα. Οὕτως ἐφαντάζετο ἑκάστη ὅτι ἤγγιζεν εἰς τὸ τέρμα τῶν ἐλπίδων της, ἐνῷ ἦτο ὅσον οὐδέποτε ἀπομεμακρυσμένη.

Ἀκόλουθοι ἡμέραι, ἐβεβαίωσαν τὴν ἀπάτην των διότι ὁ Ἐδμὼν, ἐβουλεύετο δελεασμοὺς κατὰ γυναικῶν.

Ἤθελεν, νὰ συγκεντρώσῃ ἁπάσας τὰς καρδίας εἰς μίαν μόνην, διὰ νὰ λάβῃ τὴν βάρβαρον ἡδονὴν νὰ τὴν κατασπαράξῃ ἐν ἀνέσει, καὶ οὕτω δι' ἑνὸς κτύπου νὰ ἐκδικηθῇ ὅλας τὰς βασάνους, ἐξ ὧν κατετήκετο.

Ἐν ᾧ ὁ Ἐδμὼν ἐμαίνετο ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς ἐκδικήσεως, ἡ Μαλβίνα ἐταράττετο ὑπὸ ἄλλων λογισμῶν. Αὕτη ἔμεινεν ἐν Ἐδιμβούργῳ ἵνα τύχῃ καταλλήλου εὐκαιρίας νὰ τὸν ἴδῃ, ἢ τῷ γράψῃ, καὶ τῷ ἐξηγήσῃ τὰ τῆς τελευταίας συναντήσεώς των, νὰ τῷ δώσῃ λόγον περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ λόρδου Χεριδανοῦ, νὰ τῷ ὁμιλήσῃ ἐντόνως περὶ τοῦ σεβασμοῦ ὃν ὤφειλεν εἰς τὴν τελευταίαν τῆς φίλης της Κλάρας παραγγελίαν, καὶ νὰ κάμῃ ἔκκλησιν, εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ εἰς τὴν τιμήν του περὶ τῆς ἀπαραιτήτου ἀνάγκης, εἰς ἣν εὑρισκομένη ἐβιάζετο νὰ τὸν ἀποχωρισθῇ διὰ παντός.

Αἴφνης μανθάνει ὅτι ὁ Ἐδμὼν ἀνεχώρησε, καὶ ἀποροῦσα διὰ τὴν ἀπροσδόκητον αὐτὴν ἀποδημίαν, ἀπορεῖ ἔτι μᾶλλον, πληροφορηθεῖσα τὴν ταχεῖαν ἐπιστροφήν του.

Μετ' ὀλίγον ἀκούει ὅτι εὔθυμος, κοῦφος, ὅσον οὐδέποτε, παρεδόθη ἐν ὑπερβολῇ εἰς τὰς παλαιάς του ἀσωτίας· πληροφορεῖται μάλιστα, ὅτι ἡ Βιρτὼν ὥρισεν ἤδη τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου του μετὰ τῆς λαίδης Σουμερίλλης· τότε ἡ τάλαινα, κρύπτει τὴν ὀδύνην της, παύει τοῦ νὰ στενάζῃ, καὶ οὐδενὸς μέμφεται. Σκέπτεται δὲ οὕτως.

Ὁ Ἐδμὼν ἐγκαταλείψας αὐτὴν ὡς ἐπίβουλον, εἶναι μὲν πιθανὸν, ὅταν ἀκούσῃ τὰ δικαιολογήματά της, νὰ μεταπεισθῇ· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἐνίκησεν ἅπαξ τὸν ἔρωτα, αὐτὴ, δὲ ἔχει ἀμετάθετον ἀπόφασιν νὰ φυλάξῃ τοὺς ὅρκους, οἵτινες τὴν χωρίζουσιν ἀπ' ἐκείνου, διατί ν' ἀναρριπίσῃ πάθος τὸ ὁποῖον οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ προξενήσῃ, εἰμὴ νὰ τὸν καταστήσῃ δυστυχῆ; προσέτι αἰσθάνεται, ὅτι μάτην ἤθελε τὸν μεταστρέψει· διότι αὐτὸς ὢν ἐπιδεκτικὸς σφοδροῦ πάθους, καὶ οὐχὶ διαρκοῦς ἀφοσιώσεως δὲν εἶναι τοῦ λοιποῦ ἄξιος ἐμπιστοσύνης.

Καὶ ἐν μὲν τῇ ὁρμῇ τοῦ ἔρωτός του δυνατὸν νὰ πεισθῇ, ὄχι ὅμως καὶ νὰ μείνῃ ἐν αὐτῷ σταθερός· ὥστε καὶ ἐλευθέρα ἂν ἦτο, φρίττουσα ἤθελε δεχθῇ τοῦ ἔρωτός του τὴν ἀφοσίωσιν, ὅθεν, ἀπεφάσισεν οὐ μόνον νὰ σιωπήσῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἀπατηλὸν κόσμον, οὗτινος μόνον τὰς πικρίας ἐγνώρισε, νὰ δώσῃ τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν, καὶ καταφεύγουσα εἰς τόπον ἔρημον ν' ἀφιερώσῃ τὴν ζωήν της εἰς ἀνατροφὴν τῆς Φαννῆς· ἀλλὰ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως ρίπτουσα τελευταῖον βλέμμα πρὸς τὸν Ἐδμῶνα εἶπε· Σὺ, ὃν ἠγάπησα, καθ' ὃν τρόπον οὐδέποτε θέλεις ἀγαπηθῇ οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ αὐτῆς (διότι ἡ πρώτη ἀφοσίωσις ἔρωτος πεποιθότος εἰς ἀμοιβαιότητα δὲν ἀπαντᾶται δίς), ἔσο εὐδαίμων, ἂν δύνασαι νὰ εὐδαιμονῇς ἄνευ τῆς Μαλβίνης.

Ἐγὼ δὲ φεῦ! μακρυνομένη ἀπὸ σοῦ, παραιτοῦμαι διὰ παντὸς τῆς ἐλπίδος εὐδαιμονίας, διότι ἐν τῇ ἡλικίᾳ μου, ὅταν ἅπαξ ἡ καρδία κατασπαραχθῇ ὑπὸ τοσούτων ὀδυνῶν, τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου δὲν ἀρκεῖ νὰ τὴν θεραπεύσῃ ἐξ ὅσων ὑπέστη...

Ἀρνουμένη δὲ τὸν Ἐδμῶνα, ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ ἴδῃ πλέον τὸν Πριόρον· διότι ἂν καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ἤθελε νομίσει αἰσχος τὸ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν φιλίαν χάριν ὑπονοίας βδελυκτῆς, ἤδη ὅμως τὸ μόνον ἡδύνον αὐτὴν αἴσθημα ἦτο νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὸν Ἐδμῶνα ὅτι δι' αὐτοῦ μόνου σχετιζομένη τὸν κόσμον, ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτοῦ, ἅμα δικασπασθέντος τοῦ συνδέοντος αὐτοὺς ἔρωτος.

Οὕτως διατεθειμένη, γράφει πρὸς τὴν φίλην Κλάραν.

Ἀναχωρῶ αὔριον, ἔρχομαι νὰ σ' εὕρω, νὰ παραλάβω τὴν κόρην μου· καὶ ἴσως εἶμαι ἀξία μομφῆς, διότι τὴν ἐγκατέλειψα ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον.

Θέλω δὲ σοὶ ἀνοίξει τὴν καρδίαν μου, ἵνα γνωρίσῃς, τὸν πόνον μου, τὸν τρόπον καθ' ὃν μελετῶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ζήσω, ἀλλὰ σὲ ἐξορκίζω νὰ ἦσαι μόνη, ὅταν ἔλθω εἰς τὸν οἰκόν σου.

Ἐν ᾧ δὲ ἡ Μαλβῖνα ἔθετεν φραγμὸν μεταξὺ ἑαυτῆς καὶ τοῦ κόσμου, ὁ οἶκος τῆς Βιρτῶνος ἦτο πλήρης θορυβωδῶν τέρψεων.

Γεῦμα λαμπρὸν, ἐν ᾧ αἱ ἐπισημότεραι οἰκογένειαι τοῦ Ἐδιμβούργου ἦσαν προσκεκλημέναι, ἔμελλε νὰ τελειώσῃ διὰ μεγαλοπρεποῦς ἑορτῆς ἐν μεγάλῃ φωτοχυσίᾳ ἐντὸς τῶν κήπων.

Ὁ Ἐδμὼν, χαίρων καὶ ἐπαιρόμενος διὰ τὰς ἐπιτυχίας του, ἤρχιζε νὰ συγκινῇ καὶ τὴν ψυχρὰν Σουμερίλλην, προχωρήσας μετ' αὐτῆς εἰς δενδρῶνα ἀπὸ κέντρον, ἔμελλε νὰ προσποιηθῇ τρυφερὰς παθήσεις, ὅτ' αἴφνης ἐγνώρισεν ὅτι ἦτο εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εὗρε τὴν Μαλβῖναν ὁμολογοῦσαν κατὰ πρῶτον τὸν πρὸς αὐτὸν ἔρωτά της.

Ἡ ἐνθύμησις αὕτη ἀνακαλοῦσα εἰκόνα τόσῳ περιπόθητον, ἐτάραξε τὴν καρδίαν του, καὶ ἐστηρίχθη περίλυπος εἴς τι δένδρον.

Τότε ἡ Σουμερίλλη, δυσαρεστηθεῖσα διὰ τὴν αἰφνίδιον ἐκείνην μεταβολὴν, ἧς δὲν ἠδύνατο νὰ μαντεύσῃ τὸ αἴτιον, διηυθύνθη πρὸς τὸν ἰατρὸν Ποτθέλον, ὅστις περιεπάτει ὀλίγον μακρὰν αὐτῶν, καὶ τῷ λέγει μετά τινος εἰρωνείας.

Σπεῦσον· ἰατρὲ, πλησίον τοῦ ἀσθενοῦς σου· ἔχεις ἀκόμη πολὺ νὰ ἐνασχοληθῇς· ὥστε νὰ θεραπεύσῃς τὰς προσβολὰς τὰς ἰδιοτροπίας του.

— Τί σημαίνει τοῦτο; ἐφώνησεν ὁ ἰατρὸς πλησιάσας τὸν Ἐδμῶνα εἶσαι τῷ ὄντι κακοδιάθετος;

Μὰ τὴν ἀλήθειαν εἶναι εὔηθες τοῦτο ἐν ᾧ ὅλαι αἱ ὡραῖαι γυναῖκες διὰ σὲ ἀμιλλῶνται ἐνταῦθα, καὶ σὲ μόνον βλέπουσι, δὲν εἶναι ὥρα ν' ἀσθενήσῃς· ἡ εὐχαρίστησις τοῦ νὰ μένωσι πλησίον σου τὰς ἐνθαρρύνει πρὸς τοὺς κινδύνους τοῦ λοιμικοῦ μιάσματος· καὶ σὲ βεβαιῶ ὅτι μεταξὺ τούτων ὅλων τῶν ὡραίων οὐδεμία εἶναι ἀνταξία τῆς χαριεστάτης νοσοκόμου, ἥτις ἐφρόντιζε περὶ σοῦ μετ' ἀγῶνος ψυχῆς.

— Ἀλλ' ἰατρέ! τὸν διέκοψεν ὁ Ἐδμὼν, δός μοι, παρακαλῶ πληροφορίας περὶ ἐκείνης τῆς γυναικός.

— Ὄχι, δὲν γίνεται· ἡ κυρία Βιρτὼν ρητῶς παρήγγειλε μηδεὶς νὰ σοὶ ὁμιλήσῃ περὶ ἐκείνης.

— Ἡ κυρία Βιρτών! καὶ ἐν τίνι δικαιώματι δεσμεύει τὴν περιέργειάν μου;

(Ἕπεται

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναΐος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμτια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογάς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. -ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΔΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστηχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθόλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περιπτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφήν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἐπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοῖς Η. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδημοῦσιν Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμῶν μετρία

1421
BÓLE NERVÓSE
CAPSULELE Doctorului Clin
Laureatul Facultăței de Medicina din Paris. — Premiŭ Montyon.

Capsulele Doctorului CLIN cu **Bromura de Camforă** se întrebuinţează în **Bólele Nervóse** şi de **Creerii**, şi contra afecţiunile următóre:

Asma, Insomnie, Bataile inimei, Isterie, Epilepsie, Alucinaţiuni, Ameţeli, Migrene, Afecţiunile cailor urinare şi pentru a uşura **excitaţiunile** de óre-ce natură.

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere: **les Véritables Capsules au Bromure de Camphre de CLIN & Cie, de PARIS**, *cari se potu găsi la toti Droghistii şi Farmaciştii.*

1421
CAPSULELE
MATHEY-CAYLUS
Compuse de câtre DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subţire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul şi sunt recomandate de câtre Profesorii Facultăţilor de Medicină şi de câtre Medecii Spitalelor din Paris, Londra şi New-York, pentru vindecarea:

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystitei a Gâtului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei**, şi ale *organelor genito-urinare.*

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie care-Flacon.

Ase cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii şi Farmaciştii.*

1873

TIMATAI 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρβ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5 τοῦ αὐτοῦ μ.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ σ. ἢ ϛ'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀπευθυντέα ἐν Βουκουρεστίῳ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ φύλλου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΚΥΡΙΑΚΗ, 18)30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5032

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ 6'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 17 Ὀκτωβρ. 1892.

Η ΡΗΞΙΣ

Αἱ ρωμουνικαὶ ἐφημερίδες παραμορφοῦσιν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ τὰ πράγματα, παριστῶσαι τὸ μέλαν ὡς λευκὸν καὶ τἀνάπαλιν. Ὑπερεπαινοῦσαι τὴν ἔναντι τῆς Εὐρώπης ἀξιοπρεπῆ καὶ εἰρηνικὴν στάσιν τῆς Ρωμουνίας, καθάπτονται τῆς δῆθεν ταραχοποιοῦ Ἑλλάδος, ὡς ὑποβοηθούσης τὴν κραταιὰν Ρωσσίαν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἐν Ἀνατολῇ κατακτητικῶν σχεδίων αὐτῆς καὶ γεννώσης σκάνδαλα, οἷα τὰ μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ Ρωσσίας ἀναίτια δῆθεν ἐπεισόδια.

Ὅτι ἡ Ἑλλὰς, λέγουσιν, προέβη ἑκουσίως καὶ ἄνευ προκλήσεως Βουλγαρίας καὶ Ρωμουνίας εἰς τὰ εἰρημένα διαβήματα, ἀποδεικνύεται ἔκ τε πολλῶν ἄλλων καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν καὶ πρὶν ἔτι ἐπέλθῃ ἡ ῥῆξις, διέβαλε τῇ Εὐρώπῃ Βουλγαρίαν καὶ Ρωμουνίαν ὡς παρανομούσας ἐν ταῖς πρὸς τὴν Ἑλλάδα σχέσεσι, καθ' ἃ ἀποδείκνυται ἐκ τῆς καταδίκης ἣν ἔνιαι γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐξέδωκαν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ζητήμασι πρὶν ἢ μάθωσιν αὐτὰ κατὰ βάθος. Ἀλλὰ σφάλλονται αἱ ρωμουνικαὶ συνάδελφοι. Παραλείποντες τὴν λήξασαν ἤδη ἑλληνο βουλγαρικὴν ἔριδα, περιοριζόμεθα ἐν τῇ ἑλληνο-ρωμουνικῇ. Ἐν αὐτῇ κατακρίνομεν τὴν ἐνεστῶσαν κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐλαφρῶς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δράσασαν καὶ μὴ γνωρίσασαν ἐγκαίρως τῇ Εὐρώπῃ τὸ ζαππειακὸν ζήτημα, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας ἡ Ρωμουνία, προηγηθεῖσα ἡμῶν, κατώρθωσε νὰ διαστρέψῃ κατὰ τὸ ἑαυτῆς συμφέρον τὸ ζήτημα καὶ οὕτω καταδικάσῃ ἡμᾶς σήμερον νὰ βλέπωμεν καὶ τὰ μᾶλλον φιλελληνικὰ φύλλα μετ' ἐπιφυλάξεως ὁμιλοῦντα περὶ τοῦ ζητήματος, ὡσεὶ καὶ ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα στερούμεθα δικαίων. Ἰδοὺ τί περὶ τούτου ὁμιλεῖ σήμερον ἡ γαλλόφωνος «Ρωμ. Ἀνεξαρτησία».

„Ἐπὶ τῇ ἑλληνο-ρωμουνικῇ ῥήξει, μεγάλαι τινες ἐφημερίδες ἐν Εὐρώπῃ, κυρίως ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ρωσσίᾳ, ἔμαθον τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν σχέσεων ὥρας τινας μετὰ τὸ γεγονὸς— ἂν μὴ πρὸ τοῦ γεγονότος.— Ἐννοεῖται ὅτι τὸ γεγονὸς ἀνεκοινώθη αὐτοῖς κατὰ τὸ δοκοῦν ὑφ'ἑλλήνων καὶ οἱ τόσῳ ἐμβριθεῖς ἐν τοιούτοις θέμασι συνάδελφοι τῶν Παρισίων καὶ τῆς Πετρουπόλεως προώρως γνωμοδοτήσαντες ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, κατεδίκασαν τὴν Ρωμουνίαν καὶ τὴν κυβέρνησιν ἡμῶν κατὰ τὰ διδόμενα καὶ τὰς βλέψεις τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτο κατέπληξε δικαίως πάντας ἡμᾶς. Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν τὴν σπουδὴν ταύτην μεθ' ἧς ἐκεῖνοι προεδίκασαν τὴν Ρωμουνίαν ἐν τῷ ζητήματι ὅπερ ἠγνόουν. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ δημοσίευσις τῆς διπλωματικῆς ἀλληλογραφίας, τῆς διαμειφθείσης ἀνὰ μέσον τῶν κυβερνήσεων Ἀθηνῶν καὶ Βουκουρεστίου, ἐπελθοῦσα ἐγκαίρως, ἐπανήγαγε τὰ πράγματα εἰς τὴν κανονικὴν κατάστασιν καὶ ἔδειξε τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ μορφήν. Ὁ σκοπὸς ὃν παντὶ μέσῳ ἐπεδίωξαν ἐματαιώθη, ἡ δὲ κοινὴ γνώμη ἐπανῆλθεν εἰς τὴν εὐθεῖαν αὐτῆς ὁδόν.

Σήμερον, ἡμέρας τινας μετὰ τὴν ἔκρηξιν, καθ' ἣν αἱ ἀττικαὶ μέλισσαι μεταβάλλοντο εἰς ἀριστοφανείους σφῆκας, σήμερον, λέγομεν, χαίρομεν ἀναγινώσκοντες τὸ ἀληθὲς τοῦ ζητήματος καὶ δικαιοτάτην ὑπὲρ ἡμῶν ἀπόφασιν, ἐν ταῖς αὐταῖς ἐφημερίσιν αἵτινες πραγματεύόμεναι τὸ ἑλληνορρωμουνικὸν ζήτημα, πατρικῶς παρήνουν ἡμᾶς ἵνα ὑποκύψωμεν εἰς τὰς παραλόγους ἀπαιτήσεις τοῦ κ. Τρικούπη. Οὐχὶ εἰς ἡμᾶς ἔκτοτε ἀπευθύνονται αἱ συμβουλαὶ περὶ συνέσεως καὶ μετριοπαθείας. Οὐχὶ ἡ κυβέρνησις ἡμῶν πταίει ἐν παρελθοῦσι παρομοίοις ζητήμασι. Τὸ ζήτημα τῆς ἀτυχοῦς ταύτης κληρονομίας ἐμελετήθη ἤδη· γινώσκουσι νῦν τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς βλέψεις τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως Οἱ γάλλοι ἡμῶν συνάδελφοι δὲν παραγνωρίζουσι τὴν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ὀρθὴν στάσιν ταὶ τὸ ἀφιλοκερδὲς τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Αἱ ὁμηρικαὶ ἀποφάσεις καὶ τὰ διαβήματα τοῦ ὑπουργείου Ἀθηνῶν ἐκπλήττουσι νῦν αὐτοὺς καὶ εἰς τὸν κ. Τρικούπην καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ φλογεροῦ Ἀχιλλέως ἐπιδαψιλεύουσι νῦν τὰς παραινέσεις καὶ γνώμας. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἡ ἀπότομος αὕτη μεταστροφὴ ἀρέσκει τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ στιγμὴν ἀποπειραθέντας νὰ διατρέψωσι τὴν συνείδησιν τῆς Εὐρώπης· στερούμεθα τῆς κλασσικῆς τιμῆς τοῦ γινώσκειν τ' ἀπόρρητα τῶν ὀλυμπίων θεοτήτων. Αἱ ἐφημερίδες Ἀθηνῶν, Κων)πόλεως καὶ αὐτοῦ τοῦ Βουκουρεστίου (αἱ μὴ ἀπελθοῦσαι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πρεσβευτοῦ καὶ τῶν προξένων!) διάγουσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ῥήξεως ἐν τοιαύτῃ ἀπογνώσει, ὥστε ἡ γλῶσα τοῦ θείου Πλάτωνος καὶ τοῦ ἀδιαλλάκτου κ. Παππαρηγοπούλου κατέστη ἐν τῇ γραφίδι αὐτῶν δύσληπτος. Πρὸ τοιαύτης ἑλληνικῆς γλώσσης χάνομεν καὶ αὐτὰ τὰ λατινικὰ ἡμῶν. Τί ἐννοοῦσιν ἀναφέροντες διεθνῆ διαιτησίαν, ἀχαριστίαν ρωμούνων, ἑλληνο-ἱστριον πολιτισμὸν, ἄφευκτον πόλεμον καὶ εὐθυδικίαν τῆς ἱστορίας; .... Λέξεις, λέξεις ἠχήεσσαι μὲν ἀλλὰ κοῦφαι. Ἀκούομεν ἀπαθεῖς. Ὅπερ ἐνδιαφέρει ἡμᾶς τοὺς ρωμούνους εἶναι ὅτι αἱ μεγάλαι γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐμελέτησαν ἤδη τὸ ζήτημα καὶ κρίνουσιν αὐτὸ σήμερον μετὰ τῆς αὐτῆς ἀμεροληψίας μεθ' ἧς ἐκρίθη ὑπό τε τοῦ γερμανικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ τύπου. Τοῦτο τὸ κυριώτατον. Ἡ ἀλήθεια ἐφωτίσθη! Θὰ κερδήσωμεν'.

Ὁποία ἀντίφασις πρὸς ὅσα ἔγραφεν ἡ „Voința Națională" χθὲς, δημοσιεύουσα φαντασιῶδες ἄρθρον ἐκ τοῦ Gaulois δῆθεν εἰλημμένον! Ἡ Voința κατέκρινε τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας ὡς ἀτελῶς δῆθεν γινωσκούσας τὰ ἐν Ἀνατολῇ καὶ γελοίως περὶ αὐτῶν ἀποφαινομένας. Ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία" σήμερον κολακεύει τ' αὐτὰ φύλλα, ὡς ἐμβριθῶς μελετήσαντα τὸ ζήτημα καὶ ἐκδόντα ἤδη τὴν προσήκουσαν ἐτυμηγορίαν, παρὰ τὰ πρὸ τῆς ῥήξεως γενόμενα παρ' αὐτοῖς ἑλληνικὰ διαβήματα. Ποτέρα ἐφημερὶς ἔχει δίκαιον; Φρονοῦμεν ὅτι ἀμφότεραι σφάλλονται. Οὐδεμία γαλλικὴ ἐφημερὶς ἀπεφάνθη ὁριστικῶς περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ῥήξεως· πᾶσαι διαπραγματεύονται αὐτὸ μετὰ μεγίστης ἐπιφυλακτικότητος, ἐπιφυλαττόμεναι αἱ μὲν ἐλαφρότεραι νὰ συνηγορήσωσιν ὑπὲρ ἐκείνου τοῦ κράτους ὅπερ θὰ θέσῃ ἐπὶ τῶν γλωσσῶν αὐτῶν τὸν βοῦν τοῦ Δημοσθένους, αἱ δὲ ἐμβριθῶς καὶ ἀμεροληπτως ἐξετάζουσαι τὰ πράγματα νὰ δικαιώσωσιν ἐκεῖνο τὸ κράτος ὑπὲρ οὗ θ' ἀποφανθῇ ἡ εὐρωπαϊκὴ κρίσις, εἰς ἣν ὑπέβαλεν ἤδη τὸ ἑαυτοῦ ὑπόμνημα ὁ τῆς Ἑλλάδος πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Ἔστω δὲ βεβαία ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία" ὅτι προώρως τονίζει τὸν νικητήριον αὐτῆς παιᾶνα, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ Εὐρώπη, καὶ αὐτὴ ἡ μεροληπτικῶς ἴσως τὸ πρᾶγμα ἐξερευνήσουσα τριπλῆ συμμαχία, νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἐκείνης ἣν προβάλλει ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις, τῆς ἀρχῆς τουτέστι καθ' ἣν περιουσία ἑλληνικὴ κτηθεῖσα ἐν Ρωμουνίᾳ εἶναι ρωμουνική, οὔτε θὰ ἐγκρίνῃ τὸ καθεστὼς τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ διαβιούντων ἑλλήνων. Τίς καὶ ποῖα ἡ θέσις τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων, εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν; Ἀλλὰ μὴ τὸ σημερινὸν ἄρθρον τῆς „Ρωμ. Ἀνεξαρτησίας" δὲν ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ τῇ Εὐρώπῃ ὅτι οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ ἕλληνες δὲν εὔδουσιν ἐπὶ ῥόδων;...

ΤΑ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ Voința Națională καὶ ἀναγράφομεν ἄνευ σχολίων τὰ ἑξῆς·

„Κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ εὑρισκόμενος ἐν Ἰέννᾳ καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπ' ἐπιτροπῆς ἐλθούσης ἵνα χαιρετίσῃ αὐτὸν, ποίαν γνώμην ἀποφαίνεται περὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως, ἀπήντησεν ὅτι, κατὰ τὸ παρὸν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς δυνάμεις τῆς δύσεως, ἡ εἰρήνη φαίνεται ἐξησφαλισμένη, ἀλλ' ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθῇ καὶ περὶ Ἀνατολῆς. Καὶ ἂν ἀναφυῇ ῥῆξις, λέγει, ἡ ῥῆξις αὕτη θὰ προέλθῃ ἐκ τούτου τοῦ μέρους τῆς Εὐρώπης.

Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ μετὰ τῆς συνήθους αὐτοῦ ἐμβριθείας προεῖδε πρό τινων μηνῶν τὰ γεγονότα, ἅπερ ἤρξαντο νῦν ἐκτυλισσόμενα περὶ ἡμᾶς.

Ἀναντίρρητον ὅτι ἀπό τινος χρόνου ἡ Ρωσσία, ἥτις διετήρει μέχρι τοῦδε ἑαυτὴν ἐν ἐπιφυλακτικότητι, ἀνεφάνη ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετ' ἀσυνήθους ζωηρότητος. Ἡ σθεναρὰ αὐτῆς χεὶρ διακρίνεται πανταχόθι τῆς Ἀνατολῆς· πανταχοῦ ἡ δρᾶσις αὐτῆς ὑπεγείρει δυσχερείας καὶ περιπλοκάς.

Ἀναγράφομεν ὧδε πληροφορίας τινας ἀρυσθείσας ἐκ ξένων σοβαρῶν ἐφημερίδων, πληροφορίας αἵτινες ἐπιχέουσι φῶς ἐπὶ τῆς ἐν Ἀνατολῇ ρωσσικῆς δράσεως. Ἰδοὺ τί εὑρίσκομεν πρῶτον ἐν τῷ μεγάλῳ γαλλικῷ ὀργάνῳ, τῷ «Χρόνῳ» τῆς 9)21 Ὀκτωβρίου·

«Ὁ κ. Νελιδὼφ, πρέσβυς τῆς Ρωσσίας ἐν Κων)πόλει, γενόμενος δεκτὸς τῇ Παρασκευῇ παρὰ τῷ Σουλτάνῳ ἐπέμεινεν ἵνα ἀπάντησις δοθῇ τῇ ρωσσικῇ διακοινώσει καὶ ὑπέμνησεν αὖθις τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Τσάρου ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἐν Κων)πόλει δεξιώσεως τοῦ κ. Σταμπουλώφ. Ὁ πρέσβυς ὑπέδειξε τῷ Σουλτάνῳ τὰς ἀντιφάσεις αἵτινες δηλοῦνται ἐν ταῖς πρὸς τὴν Ρωσσίαν ὑποσχέσεσι τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως καὶ ταῖς γενομέναις ὑπ' αὐτῆς ταύτης δηλώσεσι πρὸς τοὺς βουλγάρους δηλώσεσιν αἵτινες καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Σφοδοδᾷ», ἡ μιεπισήμῳ ὀργάνῳ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως. Ὁ Σουλτάνος ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ προσβάλῃ τὴν Ρωσσίαν, καὶ ὅτι γεραίρει τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου, ἡρμήνευσε δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ρωσσία οὐδεμίαν θὰ παρεμβάλῃ τῇ Τουρκίᾳ δυσχέρειαν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν Ἀρμενίων ἐπενεκτέαις μεταρρυθμίσεσιν. Ὁ κ. Νελιδὼφ ἀπήντησεν ὅτι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑστέρας πολιτικῆς στάσεως τῆς Τουρκίας. Παρασκευάζεται τρίτον σχέδιον ἀπαντήσεως εἰς τὴν ρωσσικὴν διακοίνωσι».

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς τῆς 10)22 Ὀκτωβρίου, πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ ἀπηύθυνε τῇ ἑταιρείᾳ «Βέλικα Σερβία» ἐπιστολὴν, δι' ἧς διεμαρτύρετο κατὰ τῆς αὐστριακῆς κατοχῆς τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης; ἐβεβαίου δι' ὅτι ἡ Ρωσσία οὐδεμίαν ἔδωκεν ἐντολὴν τῇ Αὐστρο-Οὐγγαρίᾳ, οὔτε συνήφθη ἐπὶ τούτῳ σύμβασις πρὸς τὴν Ρωσσίαν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1877. Ἡ Ρωσσία ἄρα δὲν θὰ βραδύνῃ ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκκένωσιν.

Ἐξ ἄλλου τὸ Πρακτορεῖον Χάβας διεβίβασεν ἡμῖν ἐκ Κων)πόλεως ὑπὸ ἡμερ. 10)22 Ὀκτωβρίου πληροφορίαν ἱκανῶς σοβαράν. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ τῆς Μακεδονίας λυκείου συνελήφθη, κατηγορούμενος ὅτι ἀπεπειράθη τὸν σχηματισμὸν ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὅτι διετέλει ἐν σχέσει πρὸς κρητικὰ κομητάτα. Τὰ παρ' αὐτῷ εὑρεθέντα ἐνοχοποιητικὰ ἔγγραφα ἐστάλησαν τῷ Σουλτάνῳ.

Πρὸς τούτοις, οὐδαμῶς ὀφείλομεν νὰ παρίδωμεν τὴν ἑλληνο βουλγαρικὴν ἔριδα, ἕνεκα τοῦ ζητήματος τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἑλληνικῶν σχολῶν καὶ τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων τῆς ἑλληνικῆς καὶ ρωμουνικῆς κυβερνήσεως.

Τὸ παρ' ἡμῖν ὄργανον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ὁ Timpul, ἐν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ἄρθρῳ τῆς 13)25 Ὀκτωβρίου, ἀποπειρᾶται ἐν διπλωματικῇ γλώσσῃ καὶ μετὰ πάσης τῆς ἐν παρεμφερέσι θέμασιν ἀπαιτουμένης ἐπιφυλακτικότητος, νὰ ῥίψῃ ἐπὶ τῆς Ρωσσίας πᾶσαν εὐθύνην διὰ τὸ νέον τοῦτο ἐπεισόδιον.

«Πολλαὶ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες— λέγει ὁ Timpul— πραγματευσάμεναι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο, μέμφονται τῆς κυβερνήσεως τῆς Πετρουπόλεως ὡς ἐμπνευσάσης τῇ Ἑλλάδι τὴν τοιαύτην στάσιν. Κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, μόνη ἡ Ρωσσία ἠδύνατο νὰ παροτρύνῃ τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν νὰ διαρρήξῃ τὰς σχέσεις, διότι μόνη τῇ Ρωσσίᾳ συμφέρει νὰ διαταραχθῶσι τὰ ἐν τῇ ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ πράγματα, ἀναφλεγομένων διαφόρων κρατιδίων. Οὐδέποτε ἡ Ἑλλὰς μόνη θὰ ἐτόλμα νὰ ἐρίσῃ πρῶτον μὲν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, εἶτα δὲ πρὸς τὴν Ρωμουνίαν, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ οὐδεμία ὑπῆρχεν εὐλογοφανὴς αἰτία». Τὸ γεγονὸς, ἄλλως, τοῦ ὅτι ἡ Ρωσσία ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν ἑαυτῆς τοὺς ἐν Ρωμουνίᾳ ὑπηκόους ἕλληνας κατάδηλον ποιεῖ τὴν ἐν τῇ ἔριδι ταύτῃ μετοχὴν τῆς γείτονος αὐτοκρατορίας.

Ἐκ τῶν προηγουμένων προδήλως ἐξάγεται ὅτι ἡ Ρωσσία εἰσῆλθεν αὖθις εἰς τὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἵνα ὑπεγείρῃ ταραχὰς μεταχειρίζεται νῦν τὸ ἑλληνικὸν κράτος. Τοῦτο οὐδαμῶς κολάζει τοὐλάχιστον τὰ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἁμαρτήματα τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως, ἥτις ἔδρασεν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ μετ' ἐλαφρότητος καὶ ἐνοχοποιητικῆς μικροπρεπείας. Ὅπερ ὅμως πρὸς τὸ παρὸν ἐνδιαφέρει ἡμᾶς εἶναι ἡ καρτερικὴ δρᾶσις ἣν ἐπεχείρησεν αὖθις ἡ γείτων αὐτοκρατορία ἐν τῇ ἀνατολικῇ χερσονήσῳ. Εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι ἡ Ρωσσία ἀνῆλθεν αὖθις καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἵνα προλειάνῃ τὸ ἔδαφος, ὑφ' ὅψει ἔχουσα τὴν μεγάλην ῥῆξιν.... Στερούμενοι τοῦ προφητικοῦ σθένους τοῦ κ. Κὰρπ, δὲν δυνάμεθα νὰ προΐδωμεν πότε ἡ Ρωσσία, ὑπὸ τῆς Γαλλίας ὑποστηριζομένη θὰ προβῇ εἰς δρᾶσιν.... Καθ' ἃ ὅμως τεκμαιρόμεθα ἐκ τῆς τεθολωμένης καταστάσεως ἐν ᾗ ἡ Ἀνατολὴ κυμαίνεται, ἡ ῥῆξις δὲν φαίνεται ἀπομεμακρυσμένη. Ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τίς ἔσται ἡ στάσις τῆς ἡμετέρας χώρας κατὰ τὰ ἐπελευσόμενα γεγονότα. Τὰ γεγονότα ταῦτα θὰ προσβάλωσιν ἡμᾶς ἐγγύθεν· ὡς ἐκ τούτου δέον νὰ προδιαχαράξωμεν ἐγκαίρως τὸ πρόσωπον ὅπερ μέλλομεν νὰ διαδραματήσωμεν ἐν τῇ προσεχεῖ ῥήξει».

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Περὶ τῶν τελεσθέντων προχθὲς ἐν Ἀθήναις ἀργυρῶν γάμων τῶν Α. Α. Μ. Μ. τῶν βασιλέων οὐδὲν μέχρις ὥρας γινώσκομεν, τοῦ τηλεγραφικοῦ σύρματος ἀρκεσθέντος ἁπλῶς εἰς τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς τελετῆς. Τὰ χθὲς φθάσαντα ἑλληνικὰ φύλλα περιορίζονται εἰς συμπλήρωσιν τῶν περὶ προπαρασκευῶν πληροφοριῶν ἃς καὶ ἡμεῖς ἐγκαίρως ἀνεγράψαμεν. Ἰδοὺ αἱ νεώτεραι περὶ τῶν ἑορτῶν πληροφορίαι·

Τὴν πρωΐαν τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ τῆς Δεκελείας δοξολογία, εἰς ἣν παρέστησαν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ ὑψηλοὶ αὐτῆς ξένοι καὶ ἡ ἀνωτέρα αὐλικὴ θεραπεία. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς ἐδέξατο τὰς .συγχαρητηρίους εὐχὰς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἰδιαιτέρως δὲ ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μενθολὼν, ὅπως ἐπιδώσῃ τὴν αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη ἐπίσημον γεῦμα, οὗ μετέσχον οἱ ξενιζόμενοι παρὰ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας πρίγκηπες καὶ οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ βασιλέως.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἀντεπροσώπευσε τὴν Σάμον κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀργυρῶν γάμων τῶν βασιλέων προσήνεγκε τῷ βασιλεῖ πολύτιμον λεύκωμα, ἐνῷ περιλαμβάνονται εἰς μέγα μέγεθος αἱ ὡραιότεραι τοποθεσίαι τῆς ἑλληνικῆς ἡγεμονίας, αἱ φωτογραφίαι τῶν σωζομένων λειψάνων ἐκ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς νήσου, καὶ τὰ μᾶλλον ἀξιοθέατα μέρη τῆς πρωτευούσης τῆς Σάμου. Εἰς τὴν βασίλισσαν δὲ προσήνεγκεν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Σαμίων διάφορα χειροτεχνήματα ἐκ τῶν κατασκευαζομένων ἐν τῇ νήσῳ. Τὴν ἐπιτροπὴν συνοδεύει ἡ φιλαρμονικὴ τῆς πόλεως Σάμου, δι' ἣν ἐνφκιάσθη ἰδιαίτερον ἀτμόπλοιον. Ἀποτελεῖται δὲ αὕτη ἐκ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὀργάνων, καὶ εἶναι κάλλιστα κατηρτισμένη.

Καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κόμης Βεσδελὲν, ἐπέδωκε τῷ βασιλεῖ αὐτόγραφον συγχαρητήριον γράμμα τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις.

Ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας τὴν προπαρελθοῦσαν Παρασκευὴν διὰ Κωνσταντινουπόλεως ἐκ Φεζὰν ὅπου πρὸ τριετίας εἶχον ἐξορισθῆ παρὰ τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως οἱ Ἠπειρῶται Πασχίδης καὶ Κακαμπίνης. Ὁ Κακαμπίνης εἶναι νεώτατος τὴν ἡλικίαν μόλις εἰκοσαετὴς ἀπεστάλη δὲ εἰς Φεζὰν διότι, ὡς ἔλεγον οἱ κατήγοροι αὐτοῦ, εἶχεν ἐκφρασθῆ κατὰ τοῦ Σουλτάνου. Ὁ δὲ Πασχίδης ὑπερέβη τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως ἀναγνωρίζει τις τὸν ἀδελφὸν τοῦ Θωμᾶ Πασχίδου, οὗ τὰ ὀστᾶ ἀναπαύονται εἰσέτι ἐν ταῖς ἐρήμοις τῆς Ἀραβίας. Ὁ κ. Κ. Πασχίδης, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει ἐὰν ἔφερε τὰ ὀστᾶ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀπήντησεν ἀρνητικῶς „ἦτο ἀδύνατον, εἶπε, τοῦτο, διότι πρῶτον δὲν ἐγνωρίζομεν ποῦ ἀκριβῶς ἔκειτο ὁ τάφος καὶ ἔπειτα δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν αὐτοῦ ἕνεκα τῶν πολλῶν κακουχιῶν ἃς ὑφιστάμεθα ὑπὸ τῶν Ἀράβων, οἵτινες ἀποτρεπιάζονται ὁσάκις μετκφέρουσι χριστιανοὺς καὶ προτρέπουσι ν' ἀσπασθῶσι τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Φεζὰν ὑπάρχουσι ἔνδεκα ἔτι χριστιανοί· πάντων τούτων ἐμετριάσθη ἡ ποινή. Τινὲς δὲ ἀπηλλάγησαν ἐντελῶς αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω διατὶ δὲν τοὺς ἀφῆκαν ν' ἀναχωρήσωσιν. Δι' ἡμᾶς τοὺς δύο ἐξαιρετικῶς ἀπεστάλη ἔκτακτος ταχυδρόμος εἰς Φεζὰν καὶ ἔφερε τὸ σουλτανικὸν φιρμάνιον καὶ ἀμέσως ὁ πασᾶς μᾶς ἀφῆκεν ἐλευθέρους. Ἐβασανίσθημεν πολὺ καὶ ἀδίκως ἐπὶ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη εἰς τὰς φυλακάς!"

Μεταξὺ τῶν χειρογράφων, ἅπερ ὁ ἀείμνηστος μαρκήσιος Σαϊντ-Ἱλαὶρ κατέλιπε διὰ διαθήκης εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην καὶ ἅπερ ἤδη κατατάσσονται ἐν αὐτῇ, ὑπάρχει ἐπιστολὴ πειοιεργοτάτη τοῦ διασήμου μυθιστοριογράφου Εὐγενίου Σύη, γραφεῖσα τρεῖς μόνον ἡμέρας μετὰ τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου, ἐν ᾗ ὁ Γάλλος μυθιστοριογράφος παρέστη ὡς ἰατρός.

Ἰδοὺ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος πολύτιμος ἐπιστολή·

ΝΑΥΑΡΙΝΟΝ, 23 Ὀκτωβρίου.

Γράφω ὀλίγας μόνον, ὀλίγας μόνον λέξεις ἐν σπουδῇ, καλέ μου Ἀδόλφε, ἀλλὰ τὸ πλοῖον διὰ τὴν Γαλλίαν φεύγει τόσον γρήγορα, ὥστε δὲν ἔχω καιρὸν νὰ ἐπιμείνω εἰς τὰς λεπτομερείας. Εἰς τὰς εἴκοσι αὐτοῦ τοῦ μηνὸς εἴχομεν φοβερὰν ὑπόθεσιν. Ὁ τουρκικὸς στόλος, ἀποτελούμενος ὑπὸ 120 πλοίων κατεστράφη ἐντελῶς. Ἡ μάχη διήρκεσε τὴν ἡμέραν ὅλην ἀπὸ τῶν 6 π. μ. καὶ παρετάθη ἕως τὰς 3 τῆς νυκτός. Ἀληθινὸ μακελειό. Μόνοι ἡμεῖς ἐβυθίσαμεν 7 φρεγάτας καὶ 1 ἄλλο πλοῖον· ἔχομεν πολλοὺς τραυματίας, ἐν οἷς τὸν κυβερνήτην. Οἱ ἱστοὶ καὶ (δυσανάγνωστος ἡ λέξις) κατεστράφησαν· 200 ὀβίδες ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ δὶς ἐξερράγη ἐντὸς αὐτοῦ πυρκαϊά. Δὲν ἐτελειώσαμεν ἔτι καὶ εὑρισκόμεθα εἰς διαρκῆ κίνησιν μάχης.

Χαῖρε· χιλίων εἰδῶν χαιρετίσματα εἰς τὴν Καικιλίαν καὶ φίλισέ μου τὴν καλὴν θείαν μου.

Χαῖρε καλὲ ἐξάδελφε.

Σὲ φιλῶ,

E. Sue.

Ὁ ἀγγλικὸς καὶ ὁ γαλλικὸς στόλος ἐφάνησαν ἐφάμιλλοι κατὰ τὸν ζῆλον πρὸς ἡμᾶς. Αἱ ἀπώλειαι τῶν Τούρκων ὑπολογίζονται εἰς 200 ἑκατομμύρια.

Ἐπὶ τοῦ θανάτου τοῦ Δ. Βότσαρη, ἡ ἐν Πὸρτ-Σαΐδ Ἀγαθοεργὸς τῶν Ἠπειρωτῶν Ἀδολφότης ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Ἰω. Βότσαρην τὸ ἑξῆς συλληπητήριον:

Η ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΩΝ
ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
»ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ«

Πρὸς τὸν γενναιότατον κ. κ. Ἰωάννην Βότσαρην Συνταγματάρχην τοῦ Πεζικοῦ καὶ Ὑπασπιστὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'.

Συνταγματάρχα μας!

Βαρυαλγοῦσα ἡ Πατρὶὰ τῶν ἐν Πὸρτ-Σαΐδ παρεπιδημούντων Ἠπειρωτῶν, ἐπὶ τῷ φρικτῷ ἀκούσματι, ὅπερ μετέδωκεν ἡμῖν ἡ »Φωνὴ τῆς Ἠπείρου« τοῦ θανάτου τοῦ Ἡμετέρου Στρατηγοῦ καὶ ἐνδόξου ἀγωνιστοῦ, τοῦ ἐπαξίως καὶ ἐπὶ πολλὰ καὶ συνεχῆ ἔτι ἰθύνοντος τὰ τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς πολιτείας, ἐπιτίμου προέδρου τῆς Ἀδελφότητός μας καὶ Ὑμετέρου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΜΠΟΤΣΑΡΗ

τοῦ ἀγλαοῦς τούτου καρποῦ τοῦ Σουλίου, τοῦ ἐπὶ δύο αἰῶνος τρομάξαντος καὶ καταισχύναντος τοὺς ἐχθροὺς, διδάξαντος δὲ τοῖς προγόνοις ἡμῶν καὶ ἅπαντι τῷ κόσμῳ τὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτα τοῦ ἀκραιφνοῦς τούτου πατριώτου τοῦ πολλὰ μοχθήσαντος ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως, τῆς, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, πολυτλήμονος καὶ ὑπὸ τὸν βαρὺν ζυγὸν τῆς ἐπαράτου δουλείας στεναζούσης ἀτυχοῦς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος Ἠπείρου,

Ὑποβάλλει

Ὑμῖν διὰ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου, συνελθόντος ἐπὶ τούτῳ εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὰ ἀπὸ καρδίας συλλυπητήριά της.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀπὸ πολλοῦ ἤρξατο ἐκτυπουμένη ἀδεία τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσσίας ἐν τῷ ἐν Πετρουπόλει τυπογραφείῳ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς συντήρησιν Παρθεναγωγείου ἐν Φραγκάδαις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πρὸ ἔτους ἀποβιώσαντος συζύγου αὐτῆς. Ἡ κοινότης Φραγκάδων ἅμα τῇ λήψει τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἔσπευσε νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ συγχαρῇ τῇ κυρίᾳ Βασσακοπούλου, τὸν δὲ σύζυγον αὐτῆς ἀνεκήρυξε μέγαν εὐεργέτην τοῦ χωρίου καὶ ἐνέγραψε χρυσοῖς γράμμασιν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ, ἅπερ ἤρξατο λειτουργοῦν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

Ἐκ Σόφιας ἐπιστέλλονται εἰς τὸν «Ἀνατολικὸν Μηνύτορα» τὰ ἑξῆς·

„Ἕκαστος νομάρχης διετάχθη νὰ ἀγάγῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Φιλιππουπόλεως χιλίους ἐπισκέπτας, χωροφύλακες ἐφωδιασμένοι διὰ ταινιῶν τριχρόων περιδένουσιν αὐτὰς περὶ τὸν βραχίονα τοῦ προστυχόντος καὶ ὅστις περιβάλλεται τὸ σῆμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ νὰ μεταβῇ εἰς Φιλιππούπολιν. Καὶ μέχρι μὲν τοῦδε μετέβαινον ἀπ' εὐθείας εἰς Φιλιππούπολιν, ἀλλ' ἤδη ὁ Σταμπούλωφ διέταξεν ὅπως τοῦ λοιποῦ πᾶσα συνοδεία διευθύνηται πρῶτον εἰς Σόφιαν, ἔνθα φυσικῷ τῷ λόγῳ θὰ ἀνευφημῇ τὸν Σταμπούλωφ, εἶτα δὲ εἰς Φιλιππούπολιν, ἔνθα θὰ γίνηται δεκτὴ ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ὅστις καὶ λόγον θὰ ἀπαγγέλλῃ, ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς ἐκθέσεως θὰ διαβιβάζῃ τηλεγραφικῶς εἰς τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον τὰς εὐχαριστίας τοῦ λαοῦ.

Πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς ἐκθέσεως ὁ Σταμπούλωφ διέταξε νὰ ἐκτυπωθῶσιν 500,000 γραμμάτια ἄνευ ἀριθμῶν μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς «Λαχεῖον τῆς ἐκθέσεως Φιλιππουπόλεως» ἅτινα θὰ ἐκποιηθῶσιν ἀντὶ 1 φρ. ἕκαστον.

Γνωστὸν ὅτι γενναία χορηγία τοῦ ζαπλούτου ὁμογενοῦς Δ. Στεφάνοβικ Σκυλίτση, ἀνεγείρεται ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Βιζὲ καὶ Πιὲρ μεγαλοπρεπὴς ναὸς τῶν ὀρθοδόξων, μνημεῖον ἀθάνατον τῆς γενναιοδωρίας καὶ ἄκρας φιλογενείας τῶν ἑλλήνων, ὅπερ οὐ μόνον τὰς εὐλογίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ἐν Παρισίοις ἑλληνικῆς παροικίας, στερουμένης τέως εὐκτηρίου οἴκου, ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων τὸν θαυμασμὸν ἐπισπᾶται πρὸς τὸν ἐλευθέριον χορηγὸν τοῦ διατεθέντος ποσοῦ ἀνερχομένου εἰς 1,500,000 φρ. ἐξ ὧν 400,000 κατεβλήθησαν πρὸς ἀγορὰν τοῦ γηπέδου, τὰ δὲ λοιπὰ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ. Ἡ οἰκοδομὴ ἤδη ἀπεπερατώθη, ὡς ἀγγέλλεται ἐκ τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης, ἀπό τινων δὲ ἡμερῶν λειτουργοί, τοιχογράφοι καὶ ἁγιογράφοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν, ἥτις συντελεσθήσεται ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν, μεθ' ὃ καὶ θὰ γείνωσιν ἐπισήμως τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ.

Κατὰ τὴν „Φωνὴν τῆς Ἠπείρου» ἡ ἐκ Φραγκάδων τοῦ Ζαγορίου εὐγενεστάτη κυρία Ἀγαθὴ Ἰωάννου Βασσακοπούλου, ἐν Βουκουρεστίῳ διαμένουσα, δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὴν κοινότητα καὶ ἐφοροεπιτροπὴν Φραγκάδων ἐγνωστοποίησεν, ὅτι καταθέτει 300 εἰκοσάφραγκα χρυσᾶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὧν ὁ τόκος

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Ἡ γαλλόφωνος Patrie ἐξακολουθεῖ κατακρίνουσα τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ-Ζάππα.

„Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην — λέγει — ν' ἀναγνώσωμεν τὴν γνώμην τοῦ ξένου τύπου, ἵνα ἀρυσθῶμεν ἐξ αὐτῆς μάθημα καὶ κανονίσωμεν τὴν ἡμετέραν στάσιν. Ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας ἐβεβαιώσαμεν, ἐρειδόμενοι ἐπὶ συλλογισμῶν καὶ ἀποδείξεων, ὅτι ἡ Ρωμουνία ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἔχει συνήγορον τὴν δικαιοσύνην. Κατεδείξαμεν ὡς ἀπαράδεκτον τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τοῦ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ὀλυμπιακὸν ἵδρυμα. Κατεδείξαμεν ὅτι τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια εἶναι τὰ μόνα ἁρμόδια νὰ ἐκδικάσωσι τὸ ζήτημα. Ἐξηγήσαμεν ὅτι τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος οὐδενὶ ξένῳ ἐπιτρέπει, εἴτε ἰδιώτῃ, εἴτε ἱδρύματι, εἴτε κυβερνήσει, ν' ἀποκτήσῃ ἀγροτικὰ ἀκίνητα ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ ὅτι ἐπομένως οὔτε ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, οὔτε τὸ ὀλυμπιακὸν ἵδρυμα, οὔτε οἱ πλάγιοι συγγενεῖς δύνανται νὰ κληρονομήσωσι τὴν ἐξ ἀκινήτων ἀγροτικῶν συνισταμένην περιουσίαν Ζάππα.

Διεμαρτυρήθημεν ἐναντίον παντὸς συμβιβασμοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐναντίον πάσης διαιτησίας ἥτις θὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνάμιξις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἡμῶν ὑποθέσεις. Κατεδείξαμεν τὸ ἀπρεπὲς τῶν διπλωματικῶν διαβημάτων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ προφανοῦς αὐτῆς πόθου τοῦ ἐγείρειν περιπλοκὰς ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ. Εἴπομεν πάντα ταῦτα ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καὶ ἐμμένομεν τοῖς λεγομένοις ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπιμένομεν ἅμα λέγοντες ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπίσης ἡμέρας ὅτι ἡ στάσις τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἦτο ἀξιοθρήνητος. Κατεδείξαμεν ὅτι ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαχωβάρης διέπραξε τολμηρὸν ἁμάρτημα, μὴ διαμφισβητήσας τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει τὰ προβαλλόμενα ὑπ' αὐτῆς δίκαια ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα.

Ὅτι διέπραξε ἁμάρτημα οὐχ ἧττον τρομερὸν θεὶς τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἐσωτερικῆς ἡμῶν νομοθεσίας καὶ ἰδίᾳ τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Ὅτι, τοιουτοτρόπως, παρέσχε τοῖς ἕλλησι πρόφασιν ἵνα ἀπαιτῶσιν ὅπως τὸ ζήτημα ἐξομαλισθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ εἶτα διακόψωσι τὰς πρὸς ἡμᾶς σχέσεις αὐτῶν.

Ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Λάσκαρ Καταρζῆ κατέστη ὑπερασπιστὴς τῶν ξένων, τῶν ἐκ πλαγίων συγγενῶν τοῦ Ζάππα καὶ οὐχὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους, δηλῶν διὰ τῶν ἡμιεπισήμων ὀργάνων αὐτοῦ ὅτι δὲν διεκδικεῖ τὸ κληροδότημα Ζάππα καὶ ὅτι θὰ παραιτηθῇ αὐτοῦ εὐθὺς ὡς ἀπομακρυνθῇ αὐτοῦ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις.

Ὅτι ἐναντίον τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ὀργανικῶν νόμων τῆς χώρας, παρητήθη αὐθαιρέτως τῶν ὠφελειῶν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς κληρονομίας Ζάππα, ἐδημιούργησεν οὕτω προηγούμενον ὑποστηρίζον τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κληρονόμων Ζάππα καὶ παρέσχεν αὐτοῖς ἰσχυρὸν ὅπλον ἀμύνης.

Εἴπομεν καὶ ὑποστηρίζομεν ταῦτα πάντα· διότι δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν δύο πράγματα ὅλως διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων, ἤτοι τὰ δίκαια τῆς Ρωμουνίας καὶ τὰς ἐνόχους πράξεις κυβερνήσεως ἥτις, καίτοι ἐκπροσωποῦσα τὴν ἡμετέραν χώραν, πολιτεύεται πράγματι ἐν τῷ συμφέροντι τῶν ξένων.

Ἵνα ἐγκρίνωμεν τὰ δίκαια τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους ἐν τῇ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κράτος ῥήξει, δὲν ἔχομεν χρείαν τοῦ ἐλαχίστου μαθήματος. Τοῦτο ὑπεστηρίξαμεν καὶ ὑποστηρίζομεν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στάσιν τῆς κυβερνήσεως, τῆς λεγομένης συντηρητικῆς, ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, ἐσμὲν δικασταὶ κρείττονες τοῦ ξένου τύπου ὅστις ἀτενίζει τὸ ζήτημα ὡς ξένος, ἐνῷ ἡμεῖς ἐξετάζομεν ὑπὸ τὴν ρωμουνικὴν αὐτοῦ ἔποψιν".

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Προχθὲς ἤνοιξε διὰ τῆς συνήθους τελετῆς ἡ τρίτη σύνοδος τῆς Σοβράνιας παρούσης καὶ τῆς πριγκηπίσσης Κλημεντίνης. Ὁ λόγος τοῦ ἡγεμόνος λέγει ὅτι ἀπὸ τῆς ἀνόδου τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου δύο ἐθνοσυνελεύσεις ἔφθασαν εἰς τὸ πέρας τῆς περιόδου αὐτῶν τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ τὴν κανονικὴν πρόοδον τῆς χώρας. Ὁ ἡγεμὼν λογίζει ἑαυτὸν εὐτυχῆ ἐπὶ τῷ ὅτι κατὰ τὴν περιοδείαν αὐτοῦ ἐπείσθη αὐτοπροσώπως περὶ τῆς συμπαθείας τῶν πεφωτισμένων κυβερνήσεων πρὸς τὸν γενναῖον βουλγαρικὸν λαὸν ὃν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἴδωσι ἐσονεύπω ἐξερχόμενον νικητὴν τοῦ ἀγῶνος ὃν διεξάγει ὑπερασπιζόμενος τὰ ἑαυτοῦ δίκαια καὶ τὴν αὐτονομίαν. Ἡ προσγενομένη αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἀνάκτων Αὐστρο-Οὐγγαρίας καὶ Ἀγγλίας θερμὴ δεξίωσις κατέπεισε τὸν ἡγεμόνα ὅτι οἱ πρὸς πρόοδον ἀγῶνες τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ ἐξετιμήθησαν προσηκόντως. Ταῦτὰ λέγει καὶ περὶ τοῦ Σουλτάνου ὅστις εὐηρεστήθη νὰ δεξιωθῇ τὸν πρωθυπουργὸν αὐτοῦ καὶ στείλῃ ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν ἐν Φιλιππουπόλει ἔκθεσιν. Ὁ λόγος ἐξαίρει τὴν ἔκθεσιν ὡς θρίαμβον τῆς εἰρήνης καὶ πρόλογον αἰσιωτέρου μέλλοντος. Ὁ ἡγεμὼν ἀγγέλλει ὅτι πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν λιμένων Βάρνης καὶ Πύργου συνωμολογήθη δάνειον 146 ἑκατομ. ὅπερ ὑποβληθήσεται πρὸς ἐπιψήφισιν τῇ Σοβρανίᾳ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον τῆς πρωτευούσης λαβὸν ὑπ' ὄψει ὅτι πολλὰ σχολεῖα ἔχουσι πλείους τοῦ δέοντος μαθητὰς θὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ οἰκείου ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ ἀτοπήματος τούτου, συνιστῶν αὐτῷ τὴν μεγέθυνσιν τῶν σχολείων.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Τραπέζης τῶν Παρακαταθηκῶν ἐδάνεισε τῷ δημαρχείῳ 50 χιλ. φράγκων χάριν δημαρχιακῶν ἔργων.

Ὁ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργὸς κ. Κὰρπ ἐπεφόρτισε τὸν ἰατρὸν κ. Ἀντύπαν, τελοιόφοιτον τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τῆς Ἰένναις, ἵνα συντάξῃ ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐν τοῖς ρωμουνικοῖς ποταμοῖς ἰχθύων, τοῦθ' ὅπερ

θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἐν τῇ προσεχεῖ φιλοπονήσει νόμου περὶ ἁλιείας.

Ὁ Timpul ἀναφέρει ὡς διάδοχον τοῦ παραιτηθέντος πρυτάνεως τοῦ πανεπιστημίου κ. Ὀρέσκου, τὸν ἰατρὸν κ. Ριμνιτσεᾶνον.

Ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία ἀπένειμε τιμητικὸν τίτλον εἰς τὸν νομομαθῆ τοῦ δικαστηρίου Σουτσάβας πρόεδρον κ. Flaishlen, ἕνεκα τῶν νομικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων. Ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία“ χαίρει ἐπὶ τῷ ὅτι τὸ πρῶτον ἤδη ἀπονέμεται παρομοία τιμὴ εἰς ρωμοῦνον, οἷος ὁ κ. Φλαΐσλεν.

Ἐπιστολὴ ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸν „Πεσταῖον Λόϋδ“ βεβαιοῖ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔχει σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα εἰς εὐρωπαϊκὴν διαιτησίαν. Ὁ κ. Δραγούμης ἐπωφελούμενος τῆς περιστάσεως ταύτης θὰ θέσῃ ἐπὶ τοῦ τάπητος καὶ τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τῆς Ἑλλάδος ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ μάλιστα τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας (;!) „Πλέον τῶν 10 χιλ. ὑπήκοοι ἕλληνες — λέγει — βιοῦσιν ἐν Ρωμουνίᾳ· τὸ πλεῖστον αὐτῶν εἶναι ἔμποροι, ἀγρονόμοι καὶ κτηματίαι. Ἡ περιουσία αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 100 ἑκατομμύρια τουλάχιστον, εἶναι δὲ φόβος μὴ τὸ μέγα τοῦτο ποσὸν κατασχεθῇ βαθμηδὸν ὑπὸ τοῦ ρωμουνικοῦ δημοσίου.“

Ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία“ γελᾷ ἀναγινώσκουσα τὰς ρηθείσας γραμμὰς, χλευάζει δὲ τὴν Ἀθηναϊκὴν κυβέρνησιν ὡς θεωροῦσαν τὰ ρηθέντα 100 ἑκατομμύρια ὡς περιουσίαν αὐτῆς. Ἀλλὰ τότε τίνος ἰδιοκτησία εἶναι ἀφ' οὗ τὰ χρήματα ταῦτα εἶναι ἑλληνικά;

Ἡ „Ἐφ. τῆς Κολωνίας“ πραγματευομένη ἐν φιλορρωμουνικῷ πνεύματι τὰ κατὰ τὴν ἑλληνο-ρωμουνικὴν ῥῆξιν καὶ τὸ ζαππειακὸν ζήτημα προάγεται καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους σκέψεις.

„Ἡ Ρωσσία — λέγει — δὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον ν' ἀποτρέψῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ κινήματος παρ' οὗ οὐδεμίαν θ' ἀρυσθῇ αὐτὴ ὠφέλειαν καὶ ἐφ' ᾧ αὐτὴ καὶ μόνη τυγχάνει ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις ὑπεύθυνος. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ρωσσικὰ προξενεῖα θὰ ὑπερασπίζωσι τὰ συμφέροντα τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἐγκατεστημένων πολυαρίθμων ἑλλήνων, ἡ σφαῖρα τῆς ἐνεργείας καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῶν προξενείων θ' αὐξήσωσι· τοῦτο δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ αἰσθανθῶσιν οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ.“

Κατὰ πληροφορίας ἐγχωρίων τινων ἐφημερίδων τοὺς ἐν Σιγμαρίγκεν καὶ οὐχὶ ἐν Βουκουρεστίῳ τελεσθησομένους γάμους τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Φερδινάνδου θὰ τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας.

3 ἑκατ. φράγκων περίσσευμα παρουσιάζει τὸ τῆς 1-ης ἐξαμηνίας 1892 ἰσοζύγιον τῶν ρωμουνικῶν σιδηροδρόμων.

Ἀπόντος τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ προσωρινῶς ἐκπληροῖ ὁ διευθυντὴς τῶν μονοπωλείων τοῦ κράτους κ. Γρ. Μάνου.

Ἕνεκεν ἄρθρου αὐτοῦ περὶ τῆς ἑλληνορωμουνικῆς ῥήξεως ὁ συνάδελφος „Νεολόγος“ ἐπετιμήθη ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης κατὰ τὸ κρατοῦν παρὰ τῇ τουρκικῇ λογοκρισίᾳ σύστημα. Ἐξ ἄλλου ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις προτίθεται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰς τὴν χώραν εἰσαγωγὴν τῆς ρηθείσης συναδέλφου. Ἡ εἴδησις αὕτη φρονοῦμεν, ὅτι δὲν ἔχεται ἀληθείας.

Ὁ γνωστὸς βακτηριδιολόγος κ. Βάβες διωρίσθη καθηγητὴς τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας ἐν τῷ ἐνταῦθα πανεπιστημίῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σύνταξιν τεθέντος ἰατροῦ κ. Σεβερίν.

Εὐφρόσυνοι ἐτελέσθησαν ἐν Κερκύρᾳ οἱ ἀρραβῶνες τῆς περικαλλεστάτης καὶ ὑπὸ πολλῶν προτερημάτων κοσμουμένης δεσποινίδος Ἀννέτης, θυγατρὸς τοῦ ἐν Μολδαβίᾳ κτηματίου καὶ φιλογενοῦς κ. Γ. Γεωργιάδου, μετὰ τοῦ κτηματίου καὶ βουλευτοῦ Κερκύρας κ. Σπ. Λάσκαρη. Εἰς τοὺς μνηστευθέντας οἱ „Σύλλογοι“ εὔχονται ἐκ καρδίας ταχεῖαν τὴν ἕνωσιν καὶ εὐδαίμονα τὸν βίον.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑγειονομείου ἰατρὸς κ. Φέλιξ φρονεῖ ὅτι ἡ χολέρα ἐντὸς μηνὸς θὰ ἐκλίπῃ πανταχοῦ καὶ ὅτι αἱ καθάρσεις θὰ καταργηθῶσι.

Τὸ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε νὰ προμηθεύσῃ ἐφέτος ἀμερικανικὰ κλήματα εἰς πάντα αἰτήσοντα τοιαῦτα.

Τὸ γενικὸν συμβούλιον τοῦ νομοῦ Ἰλφοῦ κατήρτισε προχθὲς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὡς ἑξῆς·

Ἀλ. Καταρτζῆς, πρόεδρος. Π. Μίλλος καὶ Π. Ριουρεᾶνος, ἀντιπρόεδροι. Κ. Βαϊκογιάννος καὶ Εὐγένιος Λάπτεβ, γραμματεῖς.

15 ἐν ὅλῳ ρωμουνικαὶ ἐφημερίδες ἐκδίδονται ἐν Τρανσυλβανίᾳ, ἐν αἷς τρεῖς εἶναι ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα καὶ 2 σατυρικὰ φύλλα.

Ὁ ἀφελὴς *Românul* λαύρως ἐπιπίπτει κατὰ τῆς *Sentinela Dunarei* ἀποκαλῶν αὐτὴν οὐχὶ Σαντινέλαν ρωμουνικὴν, ἀλλὰ Σαντινέλαν ἑλληνικὴν καὶ ρωσσικὴν, ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ ἀτυχὴς νεαρὰ συνάδελφος ἐτόλμησε νὰ κατηγορήσῃ τὸν Σταμπουλὼφ ὡς παρανομήσαντα ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ δὴ ἀνέγραψεν ἄρθρον ἐκ τῶν „Συλλόγων“ πραγματευόμενον τὸ ζαππειακὸν ζήτημα ὑπὸ ἑλληνικὴν ἔποψιν. Ἐν ἄλλοις λόγοις ὁ μισέλλην „Ρωμοῦνος“ θέλει ὅλον τὸν κόσμον μισέλληνα καὶ κακογνώμονα, λησμονῶν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι.

Ἡ παρισινὴ „Ἐφ. τῶν Συζητήσεων“ δημοσιεύουσα ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ ἄρθρον περὶ τῆς διακοπῆς τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας σχέσεων, ὑποστηρίζει μᾶλλον τὰς ρωμουνικὰς ἀξιώσεις, καταλήγει δὲ εἰς τὸ ὅτι ἐλλείψει ἀκριβῶν γνώσεων περὶ τοῦ ζητήματος, δὲν δύνατα εἰσέτι ν' ἀποφανθῇ ὁριστικῶς τῆς τῶν δύο διαφερομένων ἔχει δίκαιον.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σῖτος	150	57¼	9.10	Κ.
„	2600	55¾	8.30	Μ.
„	4200	57¼	9.—	Σ.
„	8000	56	8.10	Σ.
„	7000	56	8.60	„
Ἀραβ.	2050	61	6.85	Μ.
„	2550	„	6.85	Μ.
„	2000	60	6.75	Μ.
„	1400	59	6.65	Μ.
„	950	60¾	6.85	„
Κριθὴ	3200	44	4.77½	Κ.
„	5300	45½	5.05	Σ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	9500	Σῖτος	11200
Ἀραβ.	10400	—	14100
Σίκ.	330,000	—	350000

ΓΑΛ. 15, 15, 16 ΣΕΠΤΕΜ. 1829.

Σιτ.	5000	59½	9.55	Μ.
„	3500	59	9.—	„
Κριθὴ	3000	44	4.70	„
„	4200	44¾	4.70	„
„	800	44	4.60	Μ.
„	1000	44	4.60	Μ.
„	2500	46½	5.25	„
„	3800	44½	4.70	Ο.
„	2200	44	4.70	„
„	1600	49¼	5.95	„
„	1000	43½	4.60	Μ.
„	3500	45¼	5.—	Σ.
„	3500	44½	4.70	„
Ἀραβ	1000	60½	6.70	Ο.
„	1000	60	6.65	„
„	1600	61	6.75	Μ.
„	50 β.	—	845.—	Μ.
„	10	—	850.—	Μ.
Φασ.	40000	ο)σκ.	10.45	Κ.
Cinc. ν.	1500	63½	7.55	Ο.
„	1200	63	7.50	„
„ κ.	1500	62	7.12½	„
„ ν.	1000	62	7.30	„
„	1600	62	7.12½	„
„	800	62½	7.25	„
„	2000	—	8.75	Μ.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:
Direction du Journal «Sylloghi»
Bucarest, Str. Covaci 14.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΕΣΤΗ, 16 Ὀκτωβρίου. — Ἀπὸ χθὲς μέχρι σήμερον ἑσπέρας 19 κρούσματα, 5 θάνατοι.

ΣΕΓΕΔΙΝ, 16.—Ἡ χολέρα ἐνεφανίσθη αὖθις. Προχθὲς 2 κρούσματα 1 θάνατος, χθὲς 1 κροῦσμα, σήμερον 4.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 16.—Χθὲς 7 κρούσματα, 2 θάνατοι.

ΒΙΕΝΝΗ, 16. — Ἐκ Βελιγραδίου ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Σερβία δὲν προέτεινε μέχρι τοῦδε παράτασιν τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας. Εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι θὰ προτείνῃ μετὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς Σκουψίνης.

ΑΘΗΝΑΙ, 16.—Ἅπασαι αἱ κυβερνήσεις ἔλαβον διακοινώσεις παρὰ τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς ἑλληνορρωμουνικῆς ὑποθέσεως. Οἱ κυβερνητικοὶ ἐν Ἀθήναις κύκλοι ἀναμένουσι τὰ διαβήματα τῆς Ρωμουνίας παρὰ ταῖς δυνάμεσι.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ 16.—Βεβαιοῦται ὅτι ἡ πρωσσικὴ κυβέρνησις διέταξεν ὅπως ἡ ἀπαγόρευσις τῆς διαμετακομίσεως τῶν προϊόντων ἐξ Ἀμβούργου μὴ ἐφαρζηται εἰς τὰ διὰ τῶν ταχυδρομικῶν σιδηροδρόμων ἐξ ἐπαρχιῶν ἀμολύντων ἐρχόμενα προϊόντα, ἅτινα διέρχονται μόνον δι' Ἀμβούργου χωρὶς ν' ἀνοιγῶσι.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 16.—Πλὴν τοῦ δημάρχου Μαρίνκοβιτς, οἱ σύμβουλοι Βαλίκοβιτς καὶ Ἴλιτς ἐπίσης συνελήφθησαν ἐπὶ καταχρήσει ἐξουσίας ὡς καταδικάσαντες πολίτας τοῦ Βελιγραδίου εἰς 73 ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ εἰς καταναγκαστικὴν ἐργασίαν ἐν ὀρυχείῳ.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 10.—Δύο κρούσματα χολέρας ἀπεδείχθεισαν χθὲς ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ τῆς Σινώπης ἐπὶ ἐπιβατῶν ἐξ Ὀδησσοῦ ἐλθόντων.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16.—Ἡ Τράπεζα ὕψωσε τὸν τόκον τῆς προεξοφλήσεως ἀπὸ 4 εἰς 4 1)2 ο)ο καὶ τὸν τῶν Λομβαρδίων εἰς 4 1)2.

ΒΙΕΝΝΗ, 16.—Ὁ κ. Σεζεκένγι τέως ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, διωρίσθη πρεσβευτὴς ἐν Βερολίνῳ.

ΝΕΩΤΕΡΑ

Ἡ Α. Ε. ὁ κ. Παππαρηγόπουλος μετὰ τοῦ κ. Τομπάζη καὶ τῆς κυρίας αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς Ὀδησσὸν, κατευθυνόμενοι εἰς Κ)πολιν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασίᾳ, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.
Δέχεται. ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C Steriu & Comp.
19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 17 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ. (R. per.)	100.—
5 „ Χρεωλ. („ amort.)	96.50
4 „ „ „ „ „	82.75
6 „ Ὑπ. Κράτ. (Ob. de Stat)	101.75
5 „ Κτηματ. πιστ. (F. R)	96.—
5 „ „ ἀστικ. πίστ. (F. U)	90.—
6 „ „ „ „ „	101.50
7 „ „ „ „ „	102.50
5 „ „ „ (Iași f. urb).	81.50
4/800 Ἀδ. τάπ. συν. (pens.)	276.—
Ἀδ. δημαρχείου 5 % 1883.	89.75
„ „ 5 „ 1890.	91.75

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ. ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	166
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	407.—
„ Națională	200	410
Constr. și lucr. publi.	250	127.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 50
Λονδίνου	25.30
Βερολίνου	124.—
Ἀμβέρσης	99.75
Βιέννης	211.50
Λίρα ὀθωμανική	22 95

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΩΡΩΝ

Βιέννη, 16 Ὀκτ.	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.525
Μετοχαὶ πιστ. ansalt.	311.25
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	117.50
Σίγμα ἐπὶ Λονδίνου	119.95
„ „ Παρισίων	47.60
„ „ Βερολίνου „	58.85
„ „ Amsterd. „	99.75
Παρίσιοι 16 Ὀκτ.	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ %	106.10
„ „ 3 %	98 92
Ἀγ. ρωμ. (R.P.) 5	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5	329.50
Ὀθωμ. Τράπεζα	502. 8
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.25
„ Lot turc.	—.—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.155
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὁλανδίας	206.18
„ „ Βερολίνου	122.25
Βερολῖνον 16 Ὀκτ.	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R.	102.—
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	80.90
„ amortis. 5 %	96 60
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	198.50
Δάνειον δημαρχείου	95 60
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὁλλανδίας „	—.—
„ „ Βιέννης	169,10
„ „ Ἀμβέρσης	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(82)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Ἡ κυρία Βιρτὼν, ἰατρὲ, εἶναι ξένη εἰς τὰ κατ' ἐμὲ, καὶ δὲν δύναται νὰ σ' ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ μὲ πληροφορήσῃς· ὅθεν ἐξηγήθητι τίς ἦτο ἐκείνη ἡ γυνὴ περὶ ἧς μοὶ ἐδιηγήθησαν τόσῳ παράδοξα.

— Καὶ πῶς! δὲν τὴν εἶδες;

— Ὄχι.

— Καὶ δὲν ὑποθέτεις τίς ἦτο;

— Ὄχι.

— Ἔ! λοιπὸν, σὶρ Ἐδμὼν, ἀστεῖζεσαι, διότι ἐκείνη ἡ νέα σ' ἀγαπᾷ τόσον, ὥστε εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ μὴ τὴν γνωρίζῃς καὶ ἡ μορφή της δὲν εἶναι ἐκ τῶν λησμονουμένων εὐκόλως.

— Ἰατρὲ, ὑπερβολικῶς διεγείρεις τὴν περιέργειάν μου· ἀλλ' εἰπέ μοι, ἔμαθέ τις τ' ὄνομά της.

— Ναὶ, ὁποῖον αὐτὴ εἶπεν, ἀλλ' ὄχι τὸ ἀληθινόν.

— Τὸ ἔκρυπτε λοιπόν;

— Εἰς ἐμὲ μόνον ἐνεπιστεύετο τὰ ἀπόρρητά της. Φίλτατε ἰατρὲ, μ' ἔλεγε μετὰ φωνῆς γλυκυτέρας μέλιτος, μὴ μὲ φανερώσῃς, μὴ εἴπῃς τ' ὄνομά μου...

— Λοιπὸν ἠξεύρεις τίς εἶναι;

— Ὄχι· μὲ παρεκάλεσε νὰ μὴ τὴν ἐρωτήσω περὶ τούτου.

— Ἀλλὰ περὶ τίνος ἐθλίβετο;

— Πῶς; τὸ ἀγνοεῖς; ἔκλαιε, διότι ἔπασχες, καὶ διότι ἐφοβεῖτο μὴ ἀποθάνῃς· πόσα ἡ τάλαινα ἔχυσε δάκρυα! καὶ τοι νέα λεπτῆς κράσεως, ἠξεύρεις, ὅτι δὲν ἀφῆκεν ἄλλην ν' ἀγρυπνήσῃ πλησίον σου;

— Τοῦτο εἶναι ἀκατάληπτον· εἶπεν ὁ Ἐδμὼν τεταραγμένος· καὶ δὲν θέλω δυνηθῇ ἄρα γε νὰ τὴν εὕρω; δὲν γνωρίζεις τί ἀπέγεινεν, ἰατρέ;

— Αἴ Θεέ μου, ὄχι· ἅμα πληροφορηθεῖσα, ὅτι ἦσο ἐκτὸς κινδύνου, ἀνελήφθη, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τινὰ, χωρὶς νὰ ζητήσῃ μισθὸν, καὶ ἔκτοτε πλέον δὲν ἠκούσθη τι περὶ αὐτῆς.

— Ἀλλ' ἀναμφιβόλως αὐτὴ δὲν ἔμεινεν ἀόρατος ἐντὸς τοῦ οἴκου· δὲν τὴν ἐγνώρισε κἀνείς;

— Ὄχι· διότι δὲν ἀπεμακρύνετο ἐκ τοῦ δωματίου σου, ἔνθα οὐδεὶς ἄλλος εἰσήρχετο, πλὴν ἐμοῦ καὶ τῆς κυρᾶς Γουδβίνης.

— Πρέπει ἐξ ἅπαντος νὰ διασαφήσω τοῦτο τὸ μυστήριον εἶπεν ὁ Ἐδμὼν καθ' ἑαυτόν. Γυνὴ ἥτις κρύπτεται... καὶ καταθλίβεται... ἐνδέχεται ἄρα γε, νὰ ἦναι ἐκείνη; Ἀλλ' ὁποία εἰκὼν ἐπανέρχεται νὰ μὲ κυριεύσῃ; ὁποία ἐλπίς; Δὲν ἔμαθα εἰς Ἀβερνέθην ὅτι ἐκείνη ἔμενε πάντοτε εἰς τὸ χωρίον τῆς Κλάρας; δὲν τὴν εἶδον ἰδίοις ὀφθαλμοῖς συμπεριπατοῦσαν ὑπὸ τὰς ἀνα δενδράδας μετ' ἐκείνου τοῦ βδελυκτοῦ;..

— Ἀλλ' ὅτε ὑπηγόρευσας ἐπιστολὴν πρὸς ἐκείνην τὴν κ. Μαλβῖναν, περὶ ἧς ὡμίλεις πάντοτε, τότε ἠθύμησαν οἱ λυγμοί της· ἐξηκολούθησεν ὁ ἰατρὸς, καὶ ἤθελα βάλει στοίχημα ὅτι ἐκινεῖτο ὑπὸ ζηλοτυπίας· διότι τότε ἔκλαιε περισσότερον, ὅτε διηύθυνας φράσεις ἐρωτικὰς πρὸς τὴν Μαλβῖναν.

— Πάντοτε θέλει μὲ καταδιώκει τοῦτο τ' ὄνομα, εἶπεν ὁ Ἐδμὼν, ἐγερθεὶς καὶ διευθυνόμενος πρὸς τὴν οἰκίαν· πανταχοῦ τὸ ἀκούω· πανταχοῦ ἤχεῖ ἡ ἐνθύμησις τῆς Μαλβίνης· ἐπανερχομένη, τίθεται μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὅλων τῶν τέρψεών μου.

Αἴ! δυστυχὴς ἐγὼ καὶ ἄφρων! Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν ἀποφύγω; δὲν αἰσθάνομαι ὅτι μ' ὅλους μου τοὺς ἀγῶνας, τὴν ἔχω πάντοτε ἐντὸς τῆς καρδίας μου! ἀλλὰ πρέπει πάραυτα νὰ ἐξακριβώσω τὸ μυστήριον τοῦτο.

Τέλος εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ἵνα ἐξέλθῃ ὅτε κομψὴ νέα βιαίως τὸν ἐσταμάτησε, καὶ ποῦ; τὸν ἠρώτησε μετὰ τρυφεροῦ μειδιάματος· θὰ ἐπιστρέψητε ταχέως;

— Βεβαίως, εἶπεν, καὶ μὴ προσέχων εἰς ὅ,τι λέγει, δὲν πρέπει νὰ συγχορεύσωμεν;

— Οὐδὲν καλλίτερον ζητῶ· ἀπεκρίθη ἐκείνη.

Ἡ Βιρτὼν πλησιάσασα τῷ ἐνεθύμησε ὅτι ἡ λαίδη Σουμερίλλη ἐλπίζει νὰ τὸν ἔχῃ συγχορευτήν της καθ' ὅλον τὸ ἑσπέρας. Προσφέρατε τὰ σεβάσματά μου, εἶπεν ὅλως ἀφῃρημένος· εἶμαι ἰδικός της μετὰ μίαν στιγμήν.

Ἐξελθὼν δὲ πάρκυτα κατέβη βιαίως καὶ μετὰ πέντε λεπτὰ εὑρέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Μούδης.

Θέλω αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ ὁμιλήσω τῆς κυρᾶς σου· εἶπεν ὁ Ἐδμὼν πρὸς τὴν θεραπαινίδα τὴν ἐλθοῦσαν νὰ ἀνοίξῃ.

— Ὑπάγω νὰ τῇ δώσω εἴδησιν, μιλόρδε, εἶναι ἐπάνω, εἶπεν ἡ θεραπαινὶς, καὶ εὐθὺς κατεβαίνει...

Ἐγὼ δύναμαι νὰ τὴν εὕρω ἀπὸ σὲ ταχύτερα· εἶπεν ἐκεῖνος καὶ ἀναβὰς ἐν ἀκαρεῖ ἀνοίγει τὴν θύραν. Σκότος βαθὺ ἐκάλυπτε τὸ δωμάτιον, ἀλλ' εἰς τὴν λάμψιν τοῦ φέγγοντος τὴν κλίμακα λύχνου διακρίνει γυναῖκα, πλησίον τοῦ παραθύρου, ἔχουσαν τὴν ῥάχιν πρὸς τὴν θύραν, τὸν δὲ ἀγκῶνα ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἥτις ἐφαίνετο παραδεδομένη εἰς βαθύτατον ρεμβασμόν. Ἐδῶ εἶναι ἡ κυρὰ Μούδη; ἠρώτησεν ἐκεῖνος σιγά.

Ἀκούσασα τὴν φωνήν του ἡ γυνὴ ἐκείνη ἀφίνει κραυγὴν ὀξεῖαν, ἐγείρεται καὶ ἐν τῇ ἐγέρσει της ἀνατρέπεται ἡ τράπεζα, πίπτει ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ ὑψόνουσα τοὺς βραχίονας πρὸς οὐρανὸν ἐκφωνεῖ: Αἴ! Θεέ μου ἐνόμισα ὅτι ἦτο ἐκεῖνος.

Ἐκ τοῦ ἤχου αὐτῶν τῶν λέξεων ὁ Ἐδμὼν γνωρίσας τὴν Μαλβῖναν, ῥίπτεται εἰς τοὺς πόδας της, τὴν σφίγγει εἰς τὸ στῆθός του, ἐπαναλαμβάνων μυριάκις. Ἐκείνη εἶναι! εἶναι ἡ Μαλβῖνα! ἡ τρυφερὰ, ἡ ὑπεργαπημένη μου Μαλβῖνα! Χωρὶς νὰ ὁμιλῶσι, συνεννοοῦνται· τίς ἡ χρεία νὰ ἐκφρασθῶσι; τοῖς ἀρκεῖ ἡ βεβαιότης τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης των· τὰ δάκρυά των συγχέονται· ὁ ἔρως τοὺς περικαλύπτει· ἡ τρυφὴ τῆς εὐδαιμονίας τοὺς μεθύσκει καὶ ὁ κόσμος ἅπας μηδενίζεται ἐνώπιόν των. Ἀναμφιβόλως τὰ μεγάλα πάθη ἐγέννησαν τὴν δραστήριον δύναμιν τῆς εὐφραδείας· ἀλλ' αὐτὰ προχωροῦντα μέχρι τινὸς βαθμοῦ ὑπερβαίνουσιν ἐκείνην καὶ σιωπῶσιν ὅταν ἐγγίσωσι τοὺς οὐρανούς.

Πλησίον τῆς Μαλβίνης ἑπόμενον ἦτο νὰ λησμονήσῃ ὁ Ἐδμὼν, ὅτι περιεμένετο εἰς τῆς Βιρτῶνος· δὲν ἠδύνατο νὰ χορτάσῃ θεωρῶν τὴν φιλτάτην ἐκείνην γυναῖκα, ἥτις ἐτόλμησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, ἀφ' ἧς εἶχεν ἐκδιωχθῇ· καὶ χάριν αὐτοῦ νὰ περιφρονήσῃ καὶ Βιρτῶνα καὶ θάνατον.

Ἀφ' οὗ δὲ ὁ πρῶτος ἐνθουσιασμὸς τῆς χαρᾶς των ἐπραΰνθη ὀλίγον, ἤρχισαν τότε διὰ τοῦ λόγου ν' ἀνακουφίζωσιν τὰς πεπιεσμένας καρδίας των, εὐχαρίστως ἀνακαλοῦντες τὰς στιγμὰς, ὅτε ὁ Ἐδμὼν ὀλίγον ἔλειψε νὰ γνωρίσῃ τὴν νοσοκόμον του. Ἐξήγει αὐτὴ τὰ αἴτια τῆς σιωπῆς της, καὶ ὁ ἐραστὴς τὰ ἐνέκρινεν.

Μ' ὅλα ταῦτα ἀπεχωρίσθησαν. Χωρὶς δὲ νὰ τὸ εἴπωσι, συνησθάνοντο ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ζήσωσιν εἰς τὸ ἑξῆς κεχωρισμένοι· ἀναμφιβόλως ἄπειρα ἐμπόδια ἀντετάσσοντο εἰσέτι πρὸς ἕνωσίν των, ἀλλ' εἶχον τὴν βεβαιότητα ὅτι ἔμελλον νὰ τὰ ὑποσκελίσωσι διότι οὐδὲν ἄλλο ἐθεωρεῖτο πλέον δι' αὐτοὺς ἀδύνατον, εἰμὴ τὸ νὰ ζῶσι κεχωρισμένοι.

Ἐπιστρέψας ὁ Ἐδμὼν ἔπρεπε νὰ ὑποστῇ τὰς ἐπιπλήξεις τῆς θείας του.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου **Νέου**, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γονατος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασ.ῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - **ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ** (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΔΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΑΙΔΗΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογάς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὃς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ' πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

VÉRITABLE BENEDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἐπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφαῖς Π. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. **ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ** Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνίσταται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδημοῦσιν Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἄλλο Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμῶν μετρίᾳ

1422
CAPSULELE MATHEY-CAYLUS
Compuse de către DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subțire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul și sunt recomandate de către Profesorii Facultăților de Medicină și de către Medecii Spitalelor din Paris, Londra și New-York, pentru vindecarea:

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiței a Gătului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei,** și ale *organelor genito-urinare.*

Modul întrebuințarei detaliat însoțește fie care-Flacon.

A se cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii și Farmaciștii.*

1421
BÓLE NERVÓSE
CAPSULELE Doctorului Clin
Laureatul Facultății de Medicina din Paris. — Premiŭ Montyon.

Capsulele Doctorului CLIN cu Bromura de Camforă se întrebuințează în **Bólele Nervóse** și de Creerii, și contra afecțiunile următóre:

Asma, Insomnie, Bătaile inimei, Isterie, Epilepsie, Alucinațiuni, Amețeli, Migrene, Afecțiunile cailor urinare și pentru a ușura **excitațiunile** de óre-ce natură.

Modul întrebuințarei detaliat însoțește fie-care Flacon.

A se cere: **les Véritables** Capsules au Bromure de Camphre de **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potu găsi la toți Droghistii și Farmaciștii.*

1873

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐπαρχία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἐξαμηνία . . . . ρῶ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μ.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ π. λ. ἕως 5 στίχος φρ. 10
Ἐν τῇ σελ. διαφόρ. . . . » 5
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι . . . . » ἀναλόγως.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἀγγελίαι πρέπει νὰ ἔλθωσιν ἐγκαίρως τὸ ἀπόγευμα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14